

ΦΩΣ ΕΚ ΤΟΥ ΥΠΕΡΠΕΡΑΝ

ΑΦΘΑΡΤΟΙ ΟΜΙΛΙΑΙ
(Ο ΑΝΤΙΛΑΛΟΣ)

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΟΥΡΑΝΙΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

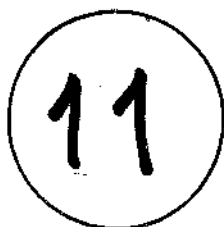
11

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
« ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΦΩΣ »
ΑΘΗΝΑΙ 1981

ΑΦΘΑΡΤΟΙ ΟΜΙΛΙΑΙ

(Ο ΑΝΤΙΛΑΛΟΣ)

Ἐπικοινωνία Ληφθεῖσαι ὑπὸ
τοῦ ἀειμνήστου ἀδελφοῦ Γ. Χ. Πιζάνη

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
«ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΦΩΣ»
ΑΘΗΝΑΙ 1981

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ὁ ἐν Ἀθήναις ὑφιστάμενος καὶ δρῶν ἐπὶ μίαν εἰκοσαετίαν καὶ πλέον ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΑΘΗΝΩΝ «ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΦΩΣ». Σωματεῖον λειτουργοῦν νομίμως, ἔχει θέσει εἰς κυκλοφορίαν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1972 καὶ ἐντεῦθεν, ἐννέα (9) βιβλία ὑψηλοῦ ἠθικοπλαστικοῦ περιεχομένου, εἰς τὰ ὅποια δὲν ἔχει ὑπεισέλθῃ ἀνθρώπινος διανοητικὸς παράγων.

Ἦδη, ὁ ρηθεὶς Πνευματιστικὸς Ὀμιλὸς Ἀθηνηῶν, παραδίδει εἰς χρῆσιν τῶν πιστῶν, τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὰ Ὑπερβατικά καὶ ὄλης ἐν γένει τῆς ἀνθρωπότητος, τὸ δέκατον (10ον) κατὰ σειρὰν ἐκδόσεως Βιβλίον του, ὑπὸ τὸν τίτλον «ΑΦΘΑΡΤΟΙ ΟΜΙΛΙΑΙ» (Ο ΑΝΤΙΑΛΛΟΣ), τὸ ὅποιον ἀποτελεῖ τὸ ἀποκορύφωμα, οὕτως εἶπεῖν, τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς εἰκοσαετίας καὶ πλέον μεταδοθεισῶν Θείων Διδασκαλιῶν τῶν Ἀρχηγῶν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, μέσῳ τοῦ μοναδικοῦ Ἐπικοινωνοῦ Γεωργίου Χ. Πιζάνη, τοῦ ἐπισήμου Μηνύτορος Οὐρανοῦ καὶ Γῆς.

Εἰς τὸ ἐν λόγῳ Βιβλίον περιλαμβάνονται 120 ἐν συνόλῳ Διδασκαλῖαι διαφόρων Ἀρχηγῶν, Ὑπαρχηγῶν καὶ Ἠγητόρων τοῦ Ἐπουρανίου Βασιλείου, μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταλέγονται πολλοὶ Ἀρχαῖοι Ἑλληνεῖς σοφοί, ὡς ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΠΛΑΤΩΝ, ΟΜΗΡΟΣ, ΠΑΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ, ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ, ΟΡΦΕΥΣ, ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ, ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ κ.λπ., καθὼς καὶ ἄλλοι μεγάλοι Διδάσκαλοι, ὡς ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ, ΒΙΚΤΩΡ ΟΥΓΚΩ, ΣΑΙΞΠΗΡ, ΓΚΑΙΤΕ, ΣΕΛΛΕΥ, ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΣ, ΤΟΛΣΤΟΙ, ΔΑΝΤΕ καὶ λοιποί. Χαρακτηριστικὸν τῆς ἀξίας τοῦ Βιβλίου τούτου εἶναι τὸ γεγονός, ὅτι τελικῶς ἐπισφραγίζει τὰς ἐν αὐτῷ Θείας Διδασκαλίας Αὐτοῦ Οὗτος ὁ ΑΝΑΡΧΟΣ καὶ ὁ ΥΙΟΣ Αὐτοῦ, Κύριος Ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

Εἰς τὴν χορείαν τῶν Μεγάλων τούτων Διδασκάλων τοῦ Ἐπουρανίου Βασιλείου, οἱ ὅποιοι τῇ Ἐντολῇ τοῦ Κυρίου ἀνέλαβον τὴν φροντίδα τῆς μεταδόσεως ἡμῖν τοῦ Ἀγνοῦ καὶ Ἀνεσπέρου Θείου Φωτός, πρωτεύουσάν θέσιν κατέχουν οἱ Ἀρχαῖοι Ἑλληνεῖς σοφοί. Αὐτὸ δεφίεται εἰς τὸ γεγονός, ὅτι πρῶτοι οἱ Ἀρχαῖοι Ἑλληνεῖς, διὰ τῆς διανοήσεως, συνέλαβον τὴν Ἐννοίαν τοῦ Ἐνὸς καὶ Μόνου Ἀληθινοῦ Θεοῦ, καταστάντες οὕτω οἱ πρωταπόροι τοῦ Χριστιανισμοῦ. Τῶντε ἀποδεικνύει καὶ ἡ ἐν Ἀθήναις ἀνεγερ-

Θεία Στήλη με την επιγραφή: «Τῷ Ἀγνώστῳ Θεῷ». Τὴν πίστιν τῶν δὲ ταύτην ἐδίδασκον καὶ εἰς τὰ Ἐλευσίνια Μυστήρια, κρυφίως, διὰ νὰ μὴ προκαλέσουν ἀγγχυσιν εἰς τὸν λαόν, ὅστις ἐλάτρευε τῷς Διὸδεκα Θεοῦς.

Ἀκριβῶς δέ, διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἡ Ὑπεράτη Θεία Δύναμις, ὡς μᾶς ἀπεκάλυψεν ὁ Οὐρανός, ὤρισεν ὅπως ἐκ τῆς Χώρας ταύτης, ἥτις ἐφώτισε εἰς τὴν ἀρχαιότητα ὀλόκληρον τὸν Κόσμον, μεταδοθῆ διὰ δευτέραν φοράν το Θεῖον Φῶς, τὸ διοχετευθὲν ἐπὶ μίαν ὀλόκληρον εἰκοσαετίαν καὶ πλέον (1958 - 1979) διὰ τοῦ εἰδικῶς πρὸς ταῦτο ἐπιλεγέντος ὑπὸ τοῦ ΑΝΑΡΧΟΥ Ἐπικοινωνοῦ Γεωργίου Χ. Πιζάνη, ἀνακληθέντος ἤδη τὴν 16ην Μαρτίου 1979, λόγῳ λήξεως τῆς ἐν τῇ Γῆ Θείας αὐτοῦ Ἀποστολῆς.

Παραθέτομεν κατωτέρω λεπτομερῆ κατάλογον τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδόσεων τοῦ Ὁμίλου μας, κατὰ τὰ ἔτη 1972 - 1979. Τὸ περιεχόμενον καὶ τῶν Βιβλίων τούτων ἀποτελεῖται ἀπὸ Θείας Διδασκαλίας ὑψηλοῦ περιχομένου, αἱ ὁποῖαι διὰ πρώτην φοράν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, μεταδίδονται εἰς τὴν ἀνθρωπότητα.

1. ΟΜΗΡΟΥ «Ἀνθρωπος καὶ εἰρήνη». Τὸ Νεώτερον Ἐδαγγέλιον τοῦ Οὐρανοῦ Σελ. 391 (1972)
2. ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ «Μεταθανάτιο Ὁμιλία» καὶ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΑΖΙΑΝΖΗΝΟΥ «Μεταθανάτιο Ἐπιστολαί» » 116 (1972)
3. ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ «Σελίδες ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ Σωκράτους» Α' Τόμ. » 108 (1972)
4. ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ «Σελίδες ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ Σωκράτους» Β' Τόμ. » 133 (1978)
5. ΜΕΤΑΘΑΝΑΤΙΑ ἜΡΓΑ ΑΡΧΗΓΩΝ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟῦ ΚΟΣΜΟῦ » 239 (1973)
6. ΣΟΛΩΝΟΣ καὶ ΑΡΧΙΜΗΔΟΥΣ «Ὁ ἀπωλεσθεὶς παράδεισος τῶν Ἀτλάντων» καὶ ΟΡΦΕΩΣ «Συνοπτικὴ ἔρμηνεῖα τῆς Ἑλληνικῆς Μυθολογίας» » 134 (1973)
7. ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ «Φρυγῶ». Σελίδες ἀπὸ τὴν προῦπαρξίν της» Α' Τόμ. » 176 (1973)

8. ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ «Φρυγώ». Σελίδες από την προϋ-
παρξίν της». Β' Τόμ. ... » 312 (1979)
9. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΙΖΑΝΗ (Ἐπικοινωνοῦ). «Θεία
Ἀρχή καὶ Ὁργανωμένον Ἐπουράνιον Βασίλειον» » 205 (1972)

Πάντα τὰ ἀνωτέρω Βιβλία διατίθενται παρὰ τῶν Κεντρικῶν Βι-
βλιοπωλείων τῶν Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΟῦ
ΟΜΙΛΟΥ ΑΘΗΝΩΝ «ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΦΩΣ», ὁδὸς Νέξου-116. (Τ.Τ. 901).

ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΑΘΗΝΩΝ
«ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΦΩΣ»

Π. Ο. Α.

ΝΙΟΒΗΣ 12 • 112 52 ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛ. • FAX: 210.2236469

www.theion-fos.com

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ὁ Ἄοράτος Κόσμος τῶν ψυχῶν ἔχει Ἀθάνατον Ὁργανωμένον Βασίλειον. Κύριος μοχλὸς τοῦ ἐν λόγῳ Βασιλείου εἶναι ὁ Σωτὴρ τῶν ἀνθρώπων Ἰησοῦς Χριστός, ὅστις μετὰ τῶν συνεργατῶν αὐτοῦ Ἀστέρων, τῶν Ἀρχηγῶν Ἠγητόρων καὶ Ὑπαρχηγῶν τῆς Ἐπουρανίου Πολιτείας, ἐνομαζομένης «Λευκῆς Πολιτείας», ἀποτελοῦν τὴν Οὐρανίαν Διοίκησιν.

Τὰ μηνύματα τοῦ Οὐρανοῦ εἶναι αὐθεντικά, διότι διοχετεύονται ἀπὸ τὴν καθηγιασμένην ὁδόν, τὴν δημιουργηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κυρίου.

Ὁ Κόσμος τῶν ἀπίστων καὶ ἀμφιταλαντευομένων, μὲ περιορισμένην ἀντίληψιν, ὁμιλοῦν περὶ τῆς Οὐρανίου ζωῆς μὲ εἰρωνεῖαν. Ὑπάρχουν ὁμῶς ἄνθρωποι, οἵτινες παραδέχονται καὶ πιστεύουν εἰς τὰ ὅσα ἐλέχθησαν εἰς τὰς Ἱεράς Γραφάς, ἀν καὶ λέγουν, ὅτι οὐδεμίαν ἀπόδειξιν ἔχουν περὶ τῆς ζωῆς τοῦ Ἄοράτου Κόσμου. Καὶ μόνον, προσθέτουν, αἱ ἐνδείξεις πείθουν αὐτούς, ὅτι κάτι συμβαίνει εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, τὸ ὁποῖον δὲν διηκρίνισεν εἰσέτι ὁ ἄνθρωπος.

Ὅσοι ὁμῶς λαμβάνουν τὰς Νεωτέρας Γραφάς τοῦ Οὐρανοῦ, ἔχουν τὴν ἀπόδειξιν ὅτι αὐταὶ ἐπὶ τῇ θάσει τῆς Ἀληθείας μεταδίδονται εἰς τοὺς πιστοὺς. Οὕτω, πλῆθος κόσμου θὰ πιστεύσουν εἰς τὴν Νέαν Πηγὴν τοῦ Φωτὸς Μας, διὰ νὰ πείσουν καὶ τοὺς ἀδελφούς των, οἵτινες θὰ γελοιοποιηθοῦν μὲ τὴν ἔναρξιν τῶν Οὐρανίων Φαινομένων, ἅτινα θὰ λάθουν χώραν πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς πίστεως τῶν ἀγνοούντων τί ἐστὶ γνῶσις ἀληθῆς καὶ ποῖος ὁ σκοπὸς τῆς ὑπάρξεώς των εἰς τὸν κόσμον τῆς ὕλης καὶ καθυστερήσεώς των, πρὸς τὰ ὕψηλά καὶ καθηγιασμένα ἔργα τῶν Ἄοράτων Δυνάμεων.

Ἐν μέγα μέρος τοῦ Οὐρανίου Συγκροτήματος τοῦ Διοικητικοῦ Βασιλείου παρευλάνει εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, ἵνα δώσῃ τὸ πρῶτον Φῶς εἰς τοὺς τυφλοὺς ἐγκεφάλους τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ τοὺς ἀφυπνίσῃ καὶ νὰ τοὺς ἀνυψώσῃ τὸ ψυχικόν των σθένος.

Εἰς τὸ ἔργον τοῦτο προηγεῖται τὸ Φῶς τῆς Ἀληθείας, ἀκολουθεῖ ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, Σωτὴρ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους καὶ

ἕστερον ὄλον τὸ μέγα Συγκρότημα τοῦ Οὐρανοῦ, διὰ νὰ κλείσῃ πάλιν τὰς ὀμιλίαις τὸ Φῶς τῆς Ἀληθείας μετὰ τὴν τελευταίαν ὀμιλίαν τοῦ Κυρίου, ὅστις μεταδίδει τοὺς Λόγους τοῦ Ἀνάρχου, ὡς σφραγίδα Αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ δημιουργικοῦ ἔργου τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, διὰ τὴν ἀνθρώπων τοῦ πνεύματος εἰς τὴν Γῆν καὶ τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων εἰς τοὺς Οὐρανοὺς.

Ἄγγελος Μηνύτωρ τοῦ Κυρίου
Φωτήλατος

ΕΙΔΙΚΗ...

ΦΑΡΑΧ:

Ἄγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐστὲ πιστοὶ καὶ ἐνεργητικοὶ εἰς τὰς ἀποφάσεις σας διὰ νὰ ἴδητε τὴν ἰσχὺν τοῦ Οὐρανοῦ. Δυστυχῶς, εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὅλα ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν ὕλην καὶ μόνον διὰ τῆς ὕλης δύνανται νὰ πιστεῦσουν.

Ἡμεῖς προετοιμάζομεν ἐκπλήξεις, αἱ ὁποῖαι θὰ δώσουν τὰ πρῶτα θήματα τῆς πίστεως εἰς τοὺς ἀπίστους καὶ θὰ ἀφυππισθοῦν οἱ κοιμώμενοι, ἀλλὰ δὲν θὰ ἔχουν τὸ κύρος ἐκ μέρους Μας, τὸ ὁποῖον σεῖς ἔχετε. Ἀφήσατέ τους ἀνενοχλήτους καὶ αὐτοὶ κάπου θὰ χρησιμεύσουν, ἀλλ' οὐχὶ ὡς πρόσωπα κύρους.

Ἡ ἀδιαφορία εἶναι δείγμα τῆς ἀπωτέρας οὐσίας αὐτῶν. Λαμβάνουν μέρος ὅταν ὑπάρχη λόγος νὰ διαφημισθοῦν ὡς ὄργανα ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς. Ἀπατῶνται ὅμως εἰς τὰς σκέψεις των. Ὁ Οὐρανὸς εἶναι ὁ πλέον ἐνδεδειγμένος εἰς κύρος. Μὴ ἀνησυχεῖτε καὶ Ἡμεῖς γνωρίζομεν τί πράττομεν. Θὰ δώσωμεν ἰδιαιτέρως ὀλίγας ὁμιλίας μας ἐπὶ ζητημάτων ἀφορώντων τὴν ἐν γένει κατάστασιν. Ταῦτα θὰ κρατήσῃ ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος εἰς τὸ Ἀρχεῖον του. Ἀντίγραφα δὲν θὰ δώσετε εἰς οὐδένα. Ὅταν ἀρχίσῃ ἡ δημοσίευσίς τοῦ Οὐρανοῦ ἔργου, τότε ὁ Λάζαρος θὰ δυνηθῇ νὰ δώσῃ αὐτὰ πρὸς δημοσίευσιν ὡς ἀνέκδοτα. Θὰ τοῦ ἀποστείλωμεν καὶ ἄλλα, τὰ ὁποῖα αὐτὸς καὶ σὺ θὰ γνωρίζετε. Τοῦτο πράττομεν ἀπὸ σκοπιᾶς μυστικῆς. Τὰ κείμενα θὰ εἶναι ἡριθμισμένα. Καὶ ὅταν ἀκουσθῇ πλέον ἡ φωνὴ Μας, θὰ ἀκουσθῇ καὶ ὁ ἀντίλαλος, ὥστε ἀπὸ δύο πλευρὰς νὰ γίνεταί γνωστὴ ἡ φωνὴ τοῦ Οὐρανοῦ. Ἰδοὺ, διατί θὰ τὸν ἐνοχλήσουν πολλοὶ μὲ ἐρωτήσεις καὶ ἀπορίας.

Φαράχ

ΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ.

ΦΑΡΑΧ:

Πρώτη νικητήριος Δύναμις τῶν πάντων εἶναι ὁ Θεός. Οὗτος ὀνομάζεται εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ Ἐπουρανίου Βασιλείου «ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΑΡΧΗ ΑΠΑΝΤΩΝ». Δεύτερος ὁ Υἱός, Ἰησοῦς Χριστός, Ἀρχηγός τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Εἶναι τὸ ἐνδιάμεσον μεταξύ Θεοῦ καὶ Ἐπουρανίων Ἀρχηγῶν. Τρίτον τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ φωτοδοτοῦν τὸν παγκόσμιον ἐγκέφαλον καὶ ὀνομάζεται καὶ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου.

Τὰ τρία αὐτὰ χαρακτηριστικὰ τῶν Δυνάμεων τοῦ Οὐρανοῦ ἀποτελοῦν τὴν Τριαδικὴν Θεότητα. Τὰ τρία σκέλη τοῦ Τριγώνου περικλείουν τὸν Ἄορατον Ὄφθαλμὸν καὶ ἐνεργοῦν κατὰ τὴν Βούλησιν τοῦ Ἀνάρχου.

Ὁ Ἄναρχος ὑποδεικνύει διὰ τῆς ἀπεριορίστου Ἀγάπης του, τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατὰ. Ἡ Ἀλήθεια καὶ τὸ Φῶς ζυγίζου τὴν ὄντοτητα. Καὶ ἐὰν μὲν αὕτη ἰσοσταθμίζεται, παραμένει ἐλευθέρα κάθε ὑποχρεωτικῆς ἐπεμβάσεως τοῦ Οὐρανοῦ ἐπὶ αὐτῆς. Ἐὰν ὑπερβῆ τὸ καλόν, αὐτομάτως κερδίζει Ἐπουράνιον ἔδαφος χάνουσα τὸ γήινον, δηλ. ὑπερβαίνει τὴν ἀνθρώπινον Ἀγάπην ἐλκυσομένη ἀπὸ τὴν Ἐπουράνιον ζωὴν. Ἐὰν ὁμως, ὑπερβῆ τὸ κακόν, τότε ἡ Διοίκησις τοῦ Οὐρανοῦ θέτει, ἀναλόγως τῆς ποιότητός της, φραγμὸν μέσῳ τῶν εἰδικῶν Ἀρχηγῶν. Μὴ ὑπακούουσα ἡ ὄντοτης, περιπίπτει εἰς σφάλματα ἐπιζήμια δι' αὐτήν.

ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΗΛΙΟΥ: Εἶναι Κέντρον διὰ τὴν φωτοδότησιν τῆς Γῆς σας. Τὸ Κέντρον τοῦτο διοικεῖ ὁ Πλάτων. Ὅλοι οἱ Ἀρχηγοὶ ἀπὸ τοὺς Ἀστέρας καὶ τῶν ἄλλων Κέντρων, μέσω αὐτοῦ τοῦ Κέντρου δύνανται νὰ συνομιλοῦν μετὰ τῆς Γῆς, πλην τοῦ Ἀνακτόρου τοῦ Κυρίου καὶ τῆς Ἁγίας Βουλῆς Αὐτοῦ.

Τὸ Κέντρον τοῦτο ἔχει 10 εἰδικούς Ἀρχηγούς καὶ ἄλλους πολλούς Ὑπαρχηγούς καὶ δεσπάζει ἐπὶ τῶν 13 Συμβουλιῶν τοῦ Οὐρανοῦ. Τὸ κάθε Συμβούλιον ἔχει τὴν αὐτὴν διάταξιν ὡς τὸ Κέντρον τοῦ Πνευματικοῦ Ἡλίου.

Ἐπάρχουν καὶ πολλὰ μικρὰ Συμβούλια ἐπὶ τῶν λεπτομε-

ρειῶν τῶν ὄντοτήτων. Ὅλα ὁμοῦ συνεργάζονται καὶ μεταδίδουν τὰ ἀποτελέσματά των, εἰς τὸ Κέντρον τοῦ Πνευματικοῦ Ἡλίου, τὸ ὁποῖον ἔχει ἰδιαιτέραν αἴγλην ἀπὸ τὰ Πνεύματα τῆς Διοικήσεως Ἀρχῆς.

Ὅλοι οἱ Ἅγιοι δὲν εἶναι τῆς αὐτῆς κατηγορίας, διότι ὁ ἄνθρωπος ἔστειπεν αὐτοὺς Ἅγίους ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ Οὐρανοῦ. Οἱ Ἅγιοι κατέχουν θέσεις μακρὰν τῆς Διοικήσεως Ἀρχῆς. Ἀνάλογος τῆς ποιότητός των εἶναι καὶ ἡ θέσις των. Θαυματουργοῦν, ὅταν ἀποσταλοῦν δι' εἰδικὸν σκοπὸν εἰς τὴν Γῆν ἀπὸ τὴν Ἀρχὴν Μας. Ὁ ρόλος των εἶναι νὰ μεσολαθοῦν εἰς τὸν Κύριον. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἐθυσιάσθησαν διὰ τὴν πίστιν των, χωρὶς νὰ σώσουν τοὺς ἀδελφούς των ἀπὸ τὸ κακόν. Εἰς μὴ ἅγιος ἀλλὰ σώσας μυριάδας ἀδελφούς του, δικαιούται νὰ εἶναι ὑπεράνω τῶν Ἁγίων. Οὗτοι εἶναι οἱ Ἀρχηγοὶ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Ὁ ἄνθρωπος δίδει τίτλους εἰς τοὺς θνητούς, οὐχὶ ὅμως καὶ εἰς τοὺς ἀποδημήσαντας, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι δίκαιος κριτῆς. Δὲν ἔχει ὁ ἄνθρωπος δικαίωμα νὰ ἀναμιγνύεται εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ Οὐρανοῦ, ἐφ' ὅσον εἶναι ἀνίδεος διὰ τὰς ἰδικὰς του πράξεις ἐν τῇ Γῇ. Τὸ σκότος τόσον τὸν ἔχει συσκοτίσει, ὥστε τὸν ἔφερεν εἰς τὸ ἀδιέξοδον. Οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπικρίνη τὰς διδασκὰς τοῦ Οὐρανοῦ. Ὅστις ἐκ τῶν θνητῶν θεωρεῖ τὸν ἑαυτὸν του τέλειον, ἅς μᾶς δώσῃ περιγραφὴν τῆς τελειότητός του, διὰ νὰ λάθῃ τὴν πρέπουσαν ἀπάντησιν.

Φῶς τῆς ἀληθείας

Φαράχ

18-7-64

2

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Ἀρχοντά μας, ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς συμμετέχει εἰς τὰ ἑπτὰ Σύμπαντα;

ΦΑΡΑΧ: Ἀδελφοί μου, ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς ἐφ' ὅσον εἶναι καὶ Συνάναρχος συμμετέχει εἰς τὰ ἑπτὰ Σύμπαντα. Τὸν ἀκολουθῶ ὡς Πνεῦμα, διότι ἡ ἰσχύς μου εἶναι ἐπὶ τοῦ Πνευματικοῦ Πεδίου, ἐνῶ εἰς τὰ ἄλλα Σύμπαντα τὸ Πνεῦμα δὲν εἶναι τὸ κυριαρχοῦν ἐπὶ τῶν ὄντοτήτων. Ὁ ἄνθρωπος μόνον ἔχει τὴν εἰκόνα καὶ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ Θεοῦ του. Τὸ σύμπαν,

πού αναφέρεσθε, ἔχει ἐργαστήρια παραγωγῆς ἀκτινοβολισμοῦ μὲ ἀκαθορίστους διὰ τὸν ἄνθρωπον ιδιότητες, αἱ ὁποῖαι συντελοῦν εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τῆς ὄντοτός του. Θὰ μάθετε ἀκόμη πολλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἑπτὰ Συμπάντων.

Ἔρχεται ὁ Κύριος.

Φαράχ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Τὸ πλεόν ἀσθενές, ἐξ ὅλων τῶν ἐμβίων, ὁ ἄνθρωπος, ἐνσαρκώνεται διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ ἓνα προορισμὸν ἢ νὰ συμπληρώσῃ τὰς ἐλλείψεις του, τὰς ὁποίας μόνον εἰς τὴν Γῆν δύναται, διὰ τοῦ κόπου, τοῦ μόχθου, τοῦ πόνου καὶ τῆς ἐλευθέρως σκέψεως, νὰ συμπληρώσῃ. Ὁ ἄνθρωπος, ἢ ἄγνωστος αὐτῆς ὄντοτός εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἐμφανίζεται ὡς ἄρνιον, διὰ νὰ λάθῃ ὅταν ἀνδρωθῆ θέσιν εἰς τὴν κοινωνίαν λύκου ἢ ἄλλου ζώου μὲ τὰς ιδιότητάς του. Τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος; Εἶναι ἓνα ἀκατέργαστον ἀλλὰ πολύτιμον ἀντικείμενον· εἶναι ὁ ἀδάμας τῆς Δημιουργίας, διὰ νὰ κατεργασθῆ εἰς τὸ μέγα ἐργαστήριον τοῦ Σταθμοῦ Ἄλφα. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐκπαιδευθῆ διὰ νὰ μάθῃ νὰ συλλαμβάνῃ τὰ νοήματα τῶν ἀξιῶν, μέσω τῆς πίστεως πρὸς τὸν Θεόν, τῆς εὐσεβείας του πρὸς τοὺς Ἀρχηγούς τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου καὶ τὴν ἀγνήν καὶ φιλόπονον ἀγάπην του πρὸς τοὺς ἀδελφούς του. Ἐὰν λοιπόν, ὁ ἄνθρωπος ἐμφανίζεται ὡς εὐθραυστός, διὰ τοῦ χρόνου καὶ τῆς τριβῆς γίνεται χαλκέντερος.

Ἐπάρχουν πολλοὶ δρόμοι τοῦ Πονηροῦ διὰ νὰ τὸν ἀπατήσουν. Ὅταν ὁμοῦς ἀποκτήσῃ συνείδησιν τῆς πίστεως, οὐδεὶς δύναται νὰ τὸν ἀπατήσῃ. Ἡ Πίστις εἶναι τὸ περίβλημα τῆς προφυλάξεώς του. Ἐὰν μὲ τὸ περίβλημα αὐτὸ ἐξακολουθῆ νὰ ἐπαυξάνῃ τὴν πίστιν του, τότε ἡ ἐνέργεια τοῦ περιβλήματός του γίνεται μέσον νὰ ἐκπληρωθῆ ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς του. Δηλαδή ἀσκεῖ ἐπιρροὴν καὶ ἐπιτυχάνει εἰς ὅ,τι ἀναζητεῖ. Δυστυχῶς, ὁ ἄνθρωπος ἔχει κακὴν ἐκπαίδευσιν, ἀγνοεῖ τὸν Θεὸν του, ἐκμεταλλεύεται τὸν ἀδελφόν του καὶ θεωρεῖ τὸν ἑαυτὸν του ἰκανὸν ἄρχοντα νὰ διευθετῆ τὰ πάντα· γίνεται «ἐγωϊστής». Ὁ ἐγωϊσμός, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, εἶναι τὸ δένδρον τῆς Κακίας μὲ τοὺς πολλοὺς του κλάδους, πού πρέπει νὰ κλα-

δευθοῦν, διὰ νὰ εὔρη ὁ ἄνθρωπος τὴν Πνευματικὴν αὐτοῦ ἐλευθερίαν, κρίσιν καὶ διάκρισιν.

Πολλοὶ ἐκ τῶν ἀνθρώπων μεταμφιεσμένοι εἰς κληρικούς καὶ ἄρχοντας, καταδυναστεύουν τὸ ἀνθρώπινον γένος. Πάντας τούτους προειδοποιῶ, θὰ τιμωρηθοῦν αὐστηρότατα ἀπὸ τὸν Οὐρανόν.

Ἄνθρωπε, ἐὰν θέλῃς νὰ ὀνομάζεσαι ἄνθρωπος, φωτίσου πρῶτον ἀπὸ τὸ λαμπρὸν Φῶς τῆς Ἀληθείας, τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Ἀγάπης καὶ ἀκολούθησον τὴν νέαν ὁδὸν ποῦ ὁ Κύριος καὶ Σωτὴρ σου ἤνοιξεν. Ὅσοι ἐκ τῶν ἀνθρώπων δὲν ἀναγνωρίσουν τὴν αὐλὸν καὶ αἰώνιον Παντοδυναμίαν τοῦ Πνευματικοῦ Βασιλείου, θὰ περιπέσουν εἰς τὴν δυσμένειαν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

«Ἀρχὴ μία ὑπάρχει καὶ ἀντίλαλός της, τὸ ἐπὶ τῆς Γῆς Κέντρον μου».

Εὐχομαι εἰρήνην εἰς πάντας.

Ο Ω Ν

19 - 8 - 64

3

ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ:

Σεῖς οἱ θνητοὶ ἔχετε συνηθίσει, κατόπιν μακρᾶς ἐρεύνης ἐπὶ τῶν φυσικῶν φαινομένων, νὰ δίδετε — κατὰ τὴν ἀντίληψίν σας — ἐξηγήσεις ἐπὶ αὐτῶν, ἀπορρεούσας ἀπὸ τὴν παρατηρητικότητά καὶ τὴν φαντασίαν σας. Διὰ τοὺς κεραυνούς, τὰς ἀστραπάς, τοὺς σεισμούς, τὰς θυέλλας, τὰς κακοκαιρίας, τὴν θερμότητα καὶ τὸ ψῦχος, ἔχετε διαμορφώσει ἰδέας οὐχὶ ὀρθάς. Διὰτί;

Διότι δὲν εἴσθε φωτισμένοι ἀπὸ τὴν Ἀρχὴν Μας. Ἐχετε ἐπὶ παραδείγματι καταμετρήσει μὲ πιθανότητος τὴν κεντρικὴν τῆς Γῆς σας θερμότητα καὶ προβλέπετε τὰ πάντα μὲ τὸν νόμον τῶν πιθανοτήτων, λ.χ. ὅτι ἡ Γῆ σας θὰ συντηρήσῃ τὴν θερμότητά της ἀκόμη τόσους αἰῶνας! Πόθεν συμπεραίνετε τοῦτο, ἀφοῦ οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἔφθασε ποτὲ εἰς τὰ ἔγκατα τῆς Γῆς; Λέγω τοῦτο, διότι ἐκ τοῦ μακρόθεν ἡ ἐρευνᾶ εἶναι πάντα ἀπατηλὴ.

Γνωρίζετε κάλλιστα, ὅτι εἰς χῶρον κεκλεισμένον ἡ πυρὰ ἄνευ ὀξειγόνου δὲν διαρκεῖ. Πῶς λοιπὸν εἰς τὰ ἔγκατα τῆς Γῆς ἐπὶ ἀορίστους αἰῶνας διατηρεῖται τὸ ζωογόνον πῦρ τῶν ἐγκάτων τῆς Γῆς; Ἴδου ἡ ἀπόρια.

Ὁ κεραυνὸς εἶναι θετικὴ δύναμις, ἔλκεται ἀπὸ τὴν ἀρνητικὴν δύναμιν τῆς Γῆς. Τί γίνεται ὁ κεραυνός; Ὡς ἠλεκτροδυναμικὴ λάμψις εἰσχωρεῖ εἰς τὰς, ἐξ ἀπομονωτικῆς ὕλης, τῆς Γῆς ἀποθήκας, αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται εἰς τεράστια θάβη καὶ ἐκεῖ φυλάσσονται. Ὅταν οἱ Ἀρχηγοὶ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου ἐνώσουν τὴν θετικὴν ἐνέργειαν τοῦ κεραυνοῦ μὲ τὴν ἀρνητικὴν τῆς Γῆς, δημιουργεῖται ἔκρηξις καὶ νέον πῦρ πρὸς ἀνανέωσιν τῆς θερμοκρασίας τῶν ἐγκάτων τῆς Γῆς. Εἶδ' ἄλλως πρὸ πολλοῦ θὰ εἶχεν ἐκλείπει ἡ πυρὰ εἰς τὰ ἔγκατα τοῦ πλανήτου σας, ὅπου τὸ ὀξειγόνον δὲν ὑφίσταται. Μὴ λοιπὸν, ἔχετε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ὅλα τὰ ἔχετε ἐξερευνήσει.

Ἐκοπιάσατε πολὺ, διὰ νὰ φθάσετε εἰς ἓν ἀποτέλεσμα. Εἶναι ὅμως τοῦτο ὀρθόν; Ποῖος θὰ σας δώσῃ τὴν ὀρθὴν ἀπάντησιν; Ὁ ἄνθρωπος; Οὗτος, εἰς τὸ αὐτὸ σφάλμα ἐρευνώντας θὰ περιπέσῃ διότι ὁ ἐγκέφαλός του εἶναι γήινος καὶ ἡ διάνοιά του ἔχει ὄρια, ἐνῶ οἱ Οὐράνιοι Διδάσκαλοι ἔχουν ἀπεριόριστον γνῶσιν ἐπὶ πάντων τῶν θεμάτων, ἀγνώστων εἰς τὴν ἀντιληψίν σας.

Πολλὰ ἐκ τῶν φαινομένων ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἐξηγήσαμεν, ἀλλὰ ὑπάρχουν καὶ ἄλλα τῶν ὁποίων τὴν ἐξήγησιν θὰ δώσωμεν ἀργότερον. Τὰ πλέον ἀπλά, τὰ ὑποπίπτοντα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σας καθημερινῶς, παραμένοντα ὅμως ἀπαρατήρητα εἰς τινὰ σημεῖα τοῦ ἡλιακοῦ σας συστήματος, δὲν ἐξηγήθησαν εἰσέτι ὑπὸ οὐδενός. Διὰ τί;

Διότι τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου δὲν συλλαμβάνει τὰς ἐννοίας τῶν ἀξίων καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν εἶναι ἀξιὸν νὰ διεισδύσῃ ἐντὸς τῶν ἀφανῶν μυστηρίων τῆς ζωῆς. Μάθετε πρῶτον νὰ πιστεύετε καὶ δεῦτερον νὰ ἐρευνᾶτε, διὰ νὰ γίνετε καλοὶ καὶ πολῦτιμοὶ ἐπιστήμονες.

Κομφούκιος

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ:

Ὄνομάζονται Μυστήρια, διότι οὐδεμία ἐξήγησις δύναται νὰ δοθῆ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὰ φαινόμενα αὐτά. Τὰ Μυστήρια εἶναι δυνάμεις εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου καὶ ἐκδηλώνονται εἰς τοὺς θνητοὺς ὡς φαινόμενα ἀγνώστου προελεύσεως. Τὰ Μυστήρια εἶναι πολλά, διαίρουνται ὅμως εἰς ἑπτὰ μεγάλας κατηγορίας. Τὸ πρῶτον Μυστήριον εἶναι ὁ Πνευματικὸς Κόσμος, διὰ πᾶσαν ψυχὴν εἰσερχομένην εἰς τὸ ἀθάνατον Βασιλεῖον τοῦ Κυρίου. Εἰσερχομένη ἡ ψυχὴ εἰς τὴν ἀθανασίαν, μαθαίνει ὅτι οὐδεὶς ἐκ τῶν σοφῶν τῆς Γῆς σὰς γνωρίζει. Δὲν δύναται ὅμως νὰ μεταδώσῃ τὸ θαῦμα τοῦτο εἰς τοὺς ἐν τῇ Γῇ ἀδελφούς της· εἶναι ἀπηγορευμένον. Μυστήρια εἶπον ὅτι ὑπάρχουν πολλά, τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῦν οἱ Μεγάλοι Ἀρχηγοὶ καὶ κατ' ἐντολὴν αὐτῶν, ὅσοι ἐκ τῶν ἀθανάτων προορίζονται νὰ διαδραματήσουν ἐνέργειαν τινὰ εἰς τὸν Κόσμον τῆς φθορᾶς.

Ὑπάρχουν Μυστήρια τὰ ὁποῖα μόνον ὁ Κύριος γνωρίζει, καὶ μόνον Οὗτος δύναται νὰ χρησιμοποιήσῃ ἐκεῖ ὅπου κρίνει καλόν. Ταῦτα οὐδεὶς ἐκ τῶν Ἀρχηγῶν κατέχει. Σκοπὸς τῶν Μυστηρίων εἶναι νὰ ἐξάψουν τὴν φαντασίαν τῶν θνητῶν, διὰ νὰ δύνανται οὗτοι εὐκολώτερον νὰ ἴδουν, διὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ αὐτῶν ὀφθαλμοῦ, τὰς εἰκόνας, αἱ ὁποῖαι ποικίλουν ἀναλόγως τοῦ φαινομένου. Παράδειγμα.

Ἡ ὄντοτης ἐν τῷ Οὐρανῷ εἶναι αὐλός, ψυχῆ τε καὶ πνεύματι ἀρρήκτως συνδεδεμένα. Ἀποστέλλεται ἡ ὄντοτης Α νὰ ἐμφανισθῆ, δι' ἐν καθορισμένον σκοπόν, εἰς τὴν Β ὄντοτητα, κάτοικον τῆς Γῆς. Τί γίνεται, ἀφοῦ ἡ ὄντοτης Α εἶναι ἀόρατος; Πῶς θὰ τὴν ἴδῃ ἡ ὄντοτης Β, διὰ ν' ἀντιληφθῆ τὸ φαινόμενον; Ἡ Α ἐνδύεται τὴν ἐνδυμασίαν, ἣτις εἶναι γνωστὴ εἰς τὴν ὄντοτητα Β. Οὕτω, ἐρχομένη εἰς ἐπαφὴν μὲ τὴν ὄντοτητα Β, λαμβάνει σχῆμα ὕλικόν καὶ χρῶμα φυσικόν καὶ γίνεται ὀρατὴ εἰς τὴν ὄντοτητα Β., ἡ ὁποῖα διηγείται εἰς τοὺς φίλους της καὶ τοὺς διαθεβαιοῖ, ὅτι πράγματι εἶδεν ἐνώπιόν της τὸν φίλον, ἀποθανόντα πρὸ πολλῶν ἔτων καὶ τὴν συνεβούλευσε

νά προσέξη, διότι πονηρὸν πνεῦμα ἔδρευον ἐντὸς τοῦ σώματος γνωστοῦ τινός, εἶναι ἀποφασισμένον ὅπως τὸν ἐξοντώσῃ, διὰ νὰ ὑποκλέψῃ περιουσίαν μετ' ἀπατηλῆς διεκδικήσεως ξένων ἀγαθῶν. Παρόμοια φαινόμενα ὑπάρχουν πολλά. Τὸ Μυστήριον τοῦτο τῆς ἐνδυμασίας ὀνομάζεται «Περίβλημα Ὑλικῆς Ἀναγνωρίσεως». Τοιαῦτα ἐνδύματα ἔχουν καὶ οἱ ἀντίθετοι ἡμῶν. π.χ. παρουσιάζεται εἰς ἕκ τῶν ἱερέων μὲ λευκὴν γενειάδα, μιλεῖχιον γλῶσσαν καὶ μειδιάμα ὄγνον καὶ λέγει εἰς τὸν Β. «Ἐγὼ εἶμαι ἀπεσταλμένος τῆς θείας Δυνάμεως, διὰ νὰ σὲ καθοδηγήσω ἀπὸ τὸ Σκότος εἰς τὸ Φῶς». Καὶ πράγματι τὸν καθοδηγεῖ, ἀλλὰ πῶς; Διὰ μέσου τῆς ἀρεσκείας τοῦ Β. Δηλαδή ὁ Β. ἀρέσκεται εἰς τὴν καθοδήγησιν τοῦ μυστηρίου καὶ ἀπολαμβάνει ὅτι ἡ ζωὴ δύναται νὰ δώσῃ πρὸς τέρψιν εἰς τὴν ὄντοτήτά του. Πάντα ὅμως ταῦτα γίνονται εἰς θάρος ἄλλων ὄντοτων. Ἰδοῦ, πῶς τὸ Πονηρὸν Πνεῦμα ἐξαπατᾷ τὸν ἀνίδεον καὶ τερπόμενον εἰς τὰ γήϊνα ἀγαθὰ.

Τὰ Μυστήρια, ἀδελφοί μου, εἶναι Μεγάλα καὶ μικρά. Ἐγὼ ἀνέφερον ἀπὸ τὰ μικρά, τὰ πρῶτα, τὰ ὁποῖα διαιροῦνται εἰς κλάδους. Θὰ ἐξηγήσωμεν, ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ τὰ κυριώτερα εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν ἀδελφῶν¹. Τὰ Μυστήρια δὲν ἀναλύονται, διότι τότε δὲν θὰ ἦσαν Μυστήρια ἀλλὰ τεχνάσματα ὡς εἶναι τῶν ἀνθρώπων. Μὴ λησμονεῖτε ὅτι τὰ Μυστήρια διευκολύνουν τὸ ἔργον μας. Ἀπὸ τὰ Μυστήρια δύνασθε νὰ ἐπωφεληθῆτε, ἀρκεῖ νὰ ἔχετε πίστιν εἰς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον, ὅποτε οὗτος θὰ σᾶς δώσῃ τὰς ἀπαιτούμενας ἐξηγήσεις ἐπὶ πάντων αὐτῶν.

Ἐγὼ, ὁ Σωκράτης, μὲ τὸ μικρὸν μου πνεῦμα, ἀνεκάλυφα εἰς τὸν ἑαυτὸν μου, ὅταν ἔζων εἰς τὴν Γῆν, τὴν φωνὴν τοῦ Δαιμονίου μου. Τί ἦτο αὐτὸ τὸ Δαιμόνιον ποῦ μὲ παρεκίνει τί νὰ πράττω καὶ τί νὰ μὴ πράττω; Ἦτο θεία ἐνεργὸς δύναμις, ποῦ διὰ μέσου τοῦ ὑποσυνειδήτου μου, διέταξε τὸ πνεῦμα μου νὰ μὴ παρεκλίνῃ ἀπὸ τὴν ὀρθὴν ὁδὸν ἣν ἠκολούθουν. Περιέργον, εἶπον τότε εἰς τὸν ἑαυτὸν μου, πῶς μοῦ συμβαίνει τοιοῦτον τι, τὸ ὁποῖον εἰς οὐδένα ἄλλον παρετήρησα; Τὴν ἀπορίαν μου ἔλυσα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς. Ἡ ποιότης μου ὡς ὄντοτης ἦτο ἀνωτέρα τῶν ἄλλων καὶ τότε διηρωτήθην, διατί καὶ οἱ ἄλ-

1. Ἀναφέρεται εἰς τὸ ἐν τῇ Γῆ Πνευματικὸν Κέντρον.

λοι να μη ἔχουν ὁμοίαν ποιότητα μετ' ἐμοῦ; Τί εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον τοὺς παρεμπόδιζε νὰ φθάσουν εἰς τὸ ἐπίπεδόν μου; Καὶ ἡ θεία πνοὴ τῆς συνειδήσεώς μου, μοῦ ἀπήντησεν. Οἱ ἄλλοι, Σωκράτη, δὲν εἶχον τὸ ἰδικόν σου σθένος. Δὲν ἐπωφελήθησαν ἀπὸ τὴν ἐλευθερίαν των νὰ ἀποκτήσουν ἰσχυράν θέλησιν, διὰ νὰ ἐξαγνίσουν τὸ πνεῦμα των. "Ὅλο καὶ ἀνέβαλον τὸν κόπον νὰ ἐξασκηθοῦν πρὸς τὴν ἀνύψωσίν των, ἐφ' ὅσον εὐρίσκοντο εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον, ὅπου ὄλαι αἱ ψυχαὶ ἀπελάμβανον τὴν χαρὰν τῆς ἀνεξαρτησίας. Σὺ, ὅμως, παρέβλεψες τὴν εἰκονικὴν εὐτυχίαν, διὰ νὰ ἐνισχύσης περισσότερο τὰς ἀγνάς γνώσεις σου. Τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε δι' ἐσὲ νὰ ἀμειφθῆς ἀπὸ τὸν Κύριόν καὶ Δημιουργόν σου ἐπαξίως.

"Ὅλα, ἀδελφοί μου τὰ Μυστήρια, ἔχουν ἰδικὴν των ἐξηγησιν, δηλαδή τὸ ἕν διαφέρει ἀπὸ τὸ ἄλλο, ὅσον διαφέρει τὸ ὕδωρ ἀπὸ τὴν πυρὰ.

Ἐπάρχουν, ὡς λέγει ὁ ἄνθρωπος, μυστήρια πολλὰ εἰς τὸν κόσμον του. Ταῦτα δὲν εἶναι μυστήρια, λόγῳ τῆς ἀγνοίας τοῦ ἀπροσδοκίτου. Ἐὰν τὰ ἐρευνήσῃ, ἡ ἀγνοία του θὰ γίνῃ γνώσις. Ἀντιθέτως τὰ Μυστήρια δὲν ἐρευνῶνται. Ἐὰν ἐρευνηθοῦν ἡ γνώσις θὰ γίνῃ συσκότισις.

Ὁ Θεὸς εἶναι Μυστήριον διὰ νὰ συλλάβετε τὴν ἐννοιά του, μόνον εἰς τὴν Ἀγάπην θὰ τὴν ἀνακαλύψετε. Διὰ τῆς Ἀγάπης θαυμάζετε καὶ δοξάζετε τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ. "Ἄρα, ἐκ τοῦ ἔργου Του ἀντιλαμβάνεσθε τὸν Δημιουργόν σας. "Ἐργα ἔχουν καὶ οἱ ἄνθρωποι, ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἔργον τοῦ Δημιουργοῦ. Συγκρίνατε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ μετ' αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ ἴδητε τὴν τεραστίαν διαφορὰν τῶν ἀντιθέσεων των. Ἐκ τῶν ἔργων τοῦ Θεοῦ τὰ 9)10 εἶναι δημιουργικὴ Ἀγάπη, τὸ δὲ 1)10 ἐπανόρθωσις τοῦ κακῶς κεκμένου. Ἐκ τῶν ἔργων τοῦ ἀνθρώπου τὰ 9)10 εἶναι καταστρεπτικὰ καὶ τὸ 1)10 μόνον εἶναι δημιουργικόν. Τώρα εἰπέτε μου, βαδίζετε πρὸς τὰ ἔμπρὸς ἢ πρὸς τὰ ὀπίσω; Ἡ Φύσις βαδίζει πάντα πρὸς τὰ ἔμπρὸς, κ' ὅταν λέγω Φύσις ἐννοῶ τὸν Θεόν. Αὐτὸς ἀποστέλλει τὰς ἀκτῖνας του πρὸς ψυχικὴν σας ἐνίσχυσιν. Ἀποστείλατέ του καὶ σεῖς τὰς δεήσεις σας πρὸς χάριν τῶν ἰδίων σας ἑαυτῶν.

Σωκράτης

Ο ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΣΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ:

Διατί λέγω ό συμβολισμός; Διότι τόν ήχον τής φωνής τών Ἀγγέλων δέν δύνασθε νά συλλάβετε. Οί Ἀγγελοι, όταν ᾄδουν, τά πάντα εύρίσκονται έν τῷ ἀπλέτῳ φωτί. Διατί; Διότι ή ἀρμονία τής γλυκείας φωνής των ζωντανεύει τήν Ἀγάπην τοῦ Πλάστου πρὸς τά δημιουργήματά του. Οί ήχοι τών φωνῶν των είναι δεσμίδες φωτοβολισμοῦ· ἀνοίγουν δίοδον, ἀπό τήν ὁποίαν διέρχεται ή δύναμις τής Ἀγάπης καί διοχετεύεται εἰς τόν Κόσμον τής φθορᾶς, τοῦ πόνου καί τής συνεχοῦς ἀνησυχίας. Ἡ Ἀγάπη αὕτη καταπραΰνει τās ψυχάς τών ἀνθρώπων, ἀναζωογονεῖ τήν ἐλπίδα καί σταθεροποιεῖ τήν πίστιν. Ἡ Ἀγάπη αὕτη διοχετεύεται ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει ἀνάγκη θαλάσμου, ἀνακουφίσεως καί ἀναπτέρωσεως τοῦ ἠθικοῦ. Οί Ἀγγελοι γίνονται οἱ φορεῖς τής τοῦ Θεοῦ Ἀγάπης πρὸς τόν ἀνθρωπον. Ὁ Θεός διὰ τών Ἀγγέλων του ἀποστέλλει μηνύματα, προστασίαν καί ὑποδείξεις εἰς τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τήν εὐνοϊάν του. Διὰ τοῦτο πολλάκις εἰς τόν ὕπνο των ὄνειρεύονται ξένα πρόσωπα, τά ὁποῖα ποτέ δέν εἶχον συναντήσῃ εἰς τήν ζωήν των. Εἶναι Ἀγγελοι μετεμφισμένοι εἰς ἀνθρωπίνας ὀντότητας καί διὰ τής ἐμφανίσεώς των ἐμμέσως δίδουν τὸ μήνυμα τοῦ Οὐρανοῦ.

Ἐάν ἐπάρουσιάζοντο ὡς Ἀγγελοι, θά ἐτρομοκρατοῦντο οἱ ἀνθρωποι ἀπό φόβον καί ή ἐλευθερία τοῦ πνεύματός των θά συνεκρατήτο, ἐνῶ ὁ Κύριος ζητεῖ ἀπό τόν ἀνθρωπον νά ἀκολουθήσῃ Αὐτόν με ἐλεύθερον τὸ πνεῦμα καί οὐχί πιεζόμενον, διότι μόνον με τήν ἐλευθερίαν καί σύνεσιν τοῦ πνεύματος ἀποκτᾶτε περισσότερον σθένος.

Τί λοιπόν, συμβολίζει τὸ ἄσμα τών Ἀγγέλων;

Συμβολίζει τήν κατερχομένην ἰσχὺν τής Ἀγάπης ἀπό τόν Ἀναρχον εἰς τοὺς ἀνθρώπους τής εὐνοίας του. Οἱ Ἀγγελοι, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, δέν ἔχουν πτέρυγας, ἀλλὰ ταχύτητα τεραστίαν, ἀσύλληπτον, ἀφάνταστον. Δικαίως, λοιπόν, συνέλαβε ή ἀνθρώπινος φαντασία τās πτέρυγας, διὰ νά διακρίνη τās ψυχάς τών Ἀγγέλων ἀπὸ τās ἄλλας ψυχάς.

Ἐπίσης καὶ τὸ Πνεῦμα ἔχει καὶ αὐτὸ τοὺς Ἄγγέλους του. Οἷτοι εἰκονίζονται μὲ μαύρας πτέρυγας καὶ δὲν ὀνομάζονται Ἄγγελοι οὔτε ἀνήκουν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ εἰς ἐκείνην τοῦ Ἀρχηγού των, τοῦ Πνεύματος. Οἷτοι, ἀποτελοῦν τὸ ἀντιδραστικὸν στοιχεῖον τῆς δυνάμεώς μας. Μεταξὺ λοιπόν, σφύρας καὶ ἄκμονος, κατεργάζεται ἡ ἀνθρώπινος ὄντοτης, διὰ νὰ ἐκλεπτυνθῆ, διὰ νὰ ἀποδώσῃ ποιότητα.

Τὸ πῦρ τὸ φοβεῖσθε, ἀλλ' ἀνευ αὐτοῦ δὲν δύνασθε νὰ ζήσετε· εἶναι ἀπαραίτητον διὰ τὴν γήϊνον ζωὴν. Αἱ ἀντιγνωμίαι ὡς καὶ αἱ ἀντιθέσεις εἰς τὸν πλανήτην σας ἀποτελοῦν τὴν σφύραν καὶ τὸν ἄκμονα, διὰ τὴν ἀνύψωσίν σας. Ἄδουν οἱ Ἄγγελοι τὴν χαρὰν τῆς ψυχῆς, ὅταν ὁ ἀνθρώπος γνωρίζῃ πῶς νὰ διευθετῆ τὴν ζωὴν του ἐντὸς τῶν πλαισίων τῶν δύο ἄκρων. Δηλαδὴ νὰ ἰσοσταθμίζεται, διὰ νὰ ὀνομάζεται «ἀνθρώπος» καὶ οὐχὶ ἀπάνθρωπος. Ἡ μέση ὁδὸς τοῦ μέτρου εἶναι ἐνδεδειγμένη ἀπὸ τὸν Κύριον, διὰ τὸν ἀνθρώπον. Ἐπὶ τῇ θάσει αὐτῇ ἅς κανονίσῃ ὁ ἀνθρώπος τὴν πορείαν του, διὰ νὰ ἀπολαύσῃ τὸ Ἄσμα τῶν Ἄγγέλων.

Πλούταρχος

22 - 8 - 64

6

ΤΑ ΛΑΘΗ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΘΝΗΤΟΥΣ

ΠΛΑΤΩΝ:

Ἐφ' ὅσον, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, εἴσθε θνητοί, παρ' ὅλην τὴν πνευματικὴν σας μόρφωσίν, εὐκόλως ὑποπίπτετε εἰς τὰ ἀνθρώπινα σφάλματα. Σκοπὸς τοῦ κάθε ἀνθρώπου εἶναι νὰ ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς διδασκαλίας μας, διὰ νὰ μὴ ὀλισθήσῃ εἰς τὰ ἀνεπακόρθωτα σφάλματα τῆς πνευματικῆς αὐτοῦ ἀτελείας. Ὅμιλῶ ὡς νὰ ἤμουν κι ἐγὼ μεταξὺ σας. Τὸ ἔργον τοῦ ὁποῖον σᾶς ἐκληροδότησα δὲν εἶναι ἐν τῇ ὀλότητί του θεόπνευστον. Ἐντὸς αὐτοῦ ὑπάρχουν ἀρκεταὶ ἐσφαλμένα ἀντιλήψεις μου, τὰς ὁποίας δὲν ἠδυνήθην νὰ προῖδω. Ἐπὶ παραδείγματι ὀμιλῶ περὶ «μετεμψυχώσεως». Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο σφάλλω. Μετεμψυχώσις δὲν σημαίνει ὅτι ὁποιαδήποτε ψυχὴ

άνθρωπίνης οντότητος μεταβιβάζεται, αναλόγως τῶν πράξεων της εἰς ἄλλα ἔμβια τοῦ ζωϊκοῦ βασιλείου, διὰ νὰ ἐπανέλθῃ καὶ πάλιν εἰς τὸν ἄνθρωπον. Αἱ οντότητες τῶν ζώων εἶναι ἀτελέστεραι ἐν συγκρίσει μὲ τὰς οντότητας τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ καλλιτέχνης ὅταν δημιουργῇ ἔργον τι, ἐκ πρώτης ὀψεως δὲν εἶναι αὐτὸ ποῦ θέλει νὰ ἀποδώσῃ. Συνεχίζων τὴν διόρθωσιν τῶν σφαλμάτων του φθάνει μέχρι τῆς τελειοποιήσεώς του. Οὕτω καὶ αἱ οντότητες, δὲν δύνανται ἀπὸ ἀτελέστατα ὄντα ἄλλους εἶδους νὰ ὑπεισέρχωνται εἰς ἀνθρώπινα σώματα καὶ τὰνάπαλιν. Ἡ ἀνθρώπινος οντότης, ὅσον καὶ νὰ εἶναι καθυστερημένη δὲν μεταβιβάζεται εἰς ὑποδεέστερα σώματα ξένα πρὸς τὸ εἶδος τοῦ ἀνθρώπινου γένους. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι μία εἰδικὴ ὕλη, εὐγενεστέρα ὅλων τῶν ἄλλων ὄντοτήτων καὶ ἐὰν διαφέρουν οἱ ἄνθρωποι μεταξύ των, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ πνεῦμα των. Τὸ πνεῦμα τὸν καθοδηγεῖ, ἀρκεῖ νὰ ἐφαρμόζῃ τὴν λευκὴν λογικὴν καὶ οὐχὶ τὴν μελαιναν. Διὰ τῆς λευκῆς λογικῆς ὑπάρχει πλήρης συνεννόησις μεταξύ τῶν ἀνθρώπων. Διὰ τῆς μελαίνης τοιαύτης, οὐδεμία συνεννόησις δύναται νὰ ὑπάρξῃ.

Ἐὰν ἐπεκράτῃ ἡ λευκὴ λογικὴ, ὁ κόσμος σας θὰ εὐρίσκετο ἐν πλήρῃ ἁρμονίᾳ καὶ ἡ εἰρήνη θὰ ἐκάλυπτε τὸ ἄνθος, ποῦ σεῖς ὀνομάζετε «εὐτυχία». Ὅπως τὸ ἄνθος σκορπᾷ τὸ ἄρωμά του εἰς πάντας, οὕτω καὶ ἡ εὐτυχία σκορπᾷ τὴν χάριν εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους. Ὀνόμασα τὴν εὐτυχίαν ἄνθος καὶ πράγματι εἶναι τοιοῦτον, κατερχόμενον ἐξ Οὐρανοῦ εἰς τὴν Γῆν σας, ὅταν τὸ ἔδαφος εἶναι κατάλληλον. Πότε, ὅμως τὸ ἔδαφος εἶναι κατάλληλον; Τότε μόνον, ὅταν ἐπικρατῇ ἡ λευκὴ λογικὴ, δηλαδὴ ἡ ὀρθὴ σκέψις ποῦ φωτίζεται ἐξ Οὐρανοῦ. Καὶ πότε ἡ σκέψις φωτίζεται ἐξ Οὐρανοῦ; Ὅταν ὁ ἄνθρωπος δὲν παραμελῇ τὰ καθήκοντά του ἔναντι τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ πλησίον του. Ἴσως ἐρωτήσῃ τις ἐξ ὑμῶν:

— Ἀδελφὲ Πλάτων, ὦραϊα τὰ ὅσα λέγεις, ἀλλὰ δὲν μᾶς ἀνέπτυξες ποῖα εἶναι τὰ καθήκοντα τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεόν του καὶ τὸν πλησίον του;

— Φίλε μου, τὰ καθήκοντά σου ὡς ἀνθρώπου θὰ τὰ ἀνακαλύψῃς εἰς τὰ κείμενα, ποῦ ὁ Οὐρανὸς ὑπηγόρευσε.

Ὁ φίλος, ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὴν μίαν πλευρὰν θέλει νὰ

ϊκανοποίηση καὶ τὴν ἄλλην πλευράν, ὥστε νὰ ἐρωτήσῃ ἐκ δευτέρου:

— Ἐάν, Διδάσκαλε, μοῦ ἐδείκνυες ἀντικείμενόν τι, ἄξιον θαυμασμοῦ καὶ χρήσιμον δι' ἐμέ, θὰ σοῦ ὑπέβαλον τὴν ἐρώτησιν: Πόθεν δύναμαι νὰ προμηθευθῶ αὐτό;

— Φίλε τῆς ἐρεύνης, τοῦτο δύνασαι νὰ προμηθευθῆς ἀπὸ τὸ Κέντρον τῆς ὀρθῆς γνώσεως. Ἐκεῖ ὑπάρχουν ἀνεξάντλητα ἀντικείμενα ἀξίας πρὸς χρησιμοποίησιν τῶν ἀνθρώπων, μηδενὸς ἐξαιρουμένου. Τὸ Κέντρον εἶναι πρόθυμον, ὅπως σοῦ παράσῃ τὸ ποθούμενον. Ἐάν δὲν γνωρίζῃς ποῦ αὐτὸ κεῖται, ἢ ἔρευνα θὰ σὲ καθοδηγήσῃ, καὶ τότε μὴ λησμόνει νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν Κύριον, ὅστις διὰ τοῦ Νέου Φωτός του, ὡς μοναδικὸς Φάρος, ἐντείνει τὰς προσπάθειάς του νὰ σώσῃ ὅλους τοὺς ναυαγοῦντας εἰς τὸ πέλαγος.

Πλάτων

23 - 8 - 64

7

ΑΦΥΠΝΙΣΘΕΙΤΕ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΑΙ ΜΟΥ

ΝΕΥΤΩΝ:

Ὁ ὑποφαινόμενος, παλαιὸς σας ἀδελφὸς καὶ εὐρισκόμενος εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, κατέχω ἀξιόλογον θέσιν εἰς τὸ Βασιλεῖον τοῦ Κυρίου. Ἐχω ἐντολήν ἀπὸ τὸν Κύριον, νὰ ἀφυπνίσω τὴν συνείδησίν σας καὶ νὰ σᾶς ὑποδείξω ποία εἶναι ἡ ὀρθὴ ὁδός, τὴν ὁποίαν δυστυχῶς δὲν γνωρίζετε, διότι παρεκλίνατε ἀπὸ τὴν Ἀλήθειαν.

Οἱ μῦθοι καὶ αἱ ἱστορίαι τῶν φαντασμάτων δὲν εἶναι πλέον τῆς ἐποχῆς σας. Ἡ πίστις πρὸς τὸν Δημιουργὸν δὲν εἶναι φαντασία. Τὸ δὲ ἐνδιαφέρον σας πρὸς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν νὰ γίνῃ Πίστις. Εἰς τὸ μέλλον θὰ ἀπορήτε, ποῦ εὐρέθησαν τὰ τόσα κείμενα τοῦ Βασιλείου μας εἰς χεῖρας σας. Πάντα ταῦτα διοχετεύει ὁ Οὐρανὸς πρὸς ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον γένος.

Ἐρευνήσατε τὰ κείμενά μας, διὰ νὰ εὕρητε τὸ Φῶς, ποῦ ἐντελῶς σᾶς ἔχει ἐκλείψει. Ἀφήσατε κατὰ μέρος τὸ γόητρον καὶ τὸν ἐγωϊσμόν, διότι αὐτὰ τὰ δύο θὰ σᾶς καταστρέψουν

έντελῶς, ὅποτε θά εἶναι ἀργά νά ἐπανεύρετε τὸν ἑαυτὸν σας. Φωτισθεῖτε, διότι ὁ φωτισμὸς οὗτος εἶναι διὰ πάντας, ὅσοι θε-
βαιῶς, θέλουν τὴν βοήθειαν τοῦ Οὐρανοῦ. Οὗτος εἶναι πρόθυ-
μος, ὅπως σᾶς τὴν παράσχῃ, ἀρκεῖ σεῖς νά ἐνταχθῆτε εἰς τὰ
πλαίσια τῶν Διδασκαλιῶν μας. Γνωρίζω κάλλιστα τὰς σκέ-
ψεις σας καὶ τὰς ἀποφάσεις σας. Σεῖς ὅμως δὲν γνωρίζετε τί
θά δημιουργήσετε καὶ ποῖα ἀποτελέσματα θά ἔχετε εἰς τὰς
ἐνεργείας σας. Διὰ τοῦτο προλαμβάνω νά σώσω τοὺς εὐσε-
βεῖς τουλάχιστον, ἀπὸ τὸν ὄλεθρον καὶ τὴν αἰώνιον καταδίκην.

Ἀδελφοί μου, εἰς Θεὸς ὑπάρχει καὶ Υἱὸς αὐτοῦ ὁ Κύριος
μετὰ τοῦ Πνεύματός του, τὸ Ἅγιον καὶ ἰσχυρὸν Πνεῦμα τῆς
Φωτοδοτήσεως. Μὴ πλανᾶσθε. Αἱ θεωρίαι εἶναι παραπλανη-
τικαί, ὅσον καὶ ἂν φαίνονται ὀρθαί. Ἡ γνῶσις εἶναι ἀπέραν-
τος. Ἐκλέξατε τὴν καθαρὰν γνῶσιν, διὰ νά εἰσχωρήσετε εἰς
τὸ Φῶς τὸ Ἀληθινόν. Ἀναζητήσατε τὴν Πηγὴν του, διὰ νά
μὴ σᾶς καθηλώσῃ ἡ ἀκάθαρτος γνῶσις τῆς σοφίας, ἐπιγείως
διστραμμένη. Ποῖος εἶναι ὁ ἀπολογισμὸς τῆς παλαιᾶς αὐτο-
κρατορίας σας μετὰ τὴν σημερινὴν κατάστασιν, τῆς οἰκονομι-
κῆς, ἠθικῆς, πολιτικῆς καὶ πνευματικῆς σας ἰσχύος; Δὲν ὑφί-
σταται τεραστία διαφορὰ μετὰξὺ τῶν δύο ἐποχῶν τοῦ πάλαι
καὶ τοῦ σήμερον; Διατί τὸ ἐπίπεδον τῆς προόδου ἔχει τόσῃν
μεγάλῃν πτώσιν; Διότι, ἀγαπητοί μου, παρεκκλίνατε ἀπὸ τὴν
Ἀρχὴν τοῦ Δικαίου καὶ εἰσήλθατε εἰς τὸ πεδίου τῆς μάχης
ὑπὲρ τοῦ ἀδίκου, τοῦ μισητοῦ, τοῦ ἀνεπανορθώτου.

Οἱ ἄνθρωποι δὲν διαίρουσιν εἰς φυλάς, εἰς κάστας καὶ
ὑπεροχὴν πνεύματος. Ὅσον καὶ ἀσήμαντος ἐάν εἶναι ὁ ἄν-
θρωπος, ἔχει τὸν λόγον του εἰς τὴν δημιουργίαν. Τὸν λόγον
τοῦτον σεῖς δὲν εἴσθε ἄξιοι νά γνωρίζετε, ἀλλὰ μόνον ὁ Κύ-
ριος. Ὁ προορισμὸς τοῦ ἀθρώπου εἶναι ἄσχετος μετὰ αὐτὸν
ποῦ τοῦ ἀποδίδετε. Ἡ Ἐπιστήμη παλινδρομεῖ, διότι ἀπώλε-
σε τὸ φῶς της. Ὁ ἥλιος φωτίζει, ἀλλὰ τί φωτίζει; Ὅταν δὲν
εἴσθε εἰς θέσιν νά ἀνακαλύψετε τὸν πραγματικὸν φωτισμὸν
του, μὴ ζητεῖτε νά ἀνακαλύψετε τὰ δυσκολώτερα αἰνίγματα
τῆς Δημιουργίας. Ἐχετε προτερήματα, ἀλλὰ διαπράττετε καὶ
ἀσυγχώρητα σφάλματα. Τὰ σφάλματά σας ὀνομάζονται
ἁμαρτίαι. Ἐξιλώσατε τὰς ἁμαρτίας σας, διὰ νά ἐλευθερω-
θῆτε ἀπὸ τὴν πίεσιν τοῦ κακοῦ πνεύματος, ὥστε τὰ προτερή-
ματά σας νά γίνουσι θησαυροὶ διὰ τὴν ἀνθρωπότητα.

Νεῦτών

ΕΡΕΥΝΑΤΕ ΤΑΣ ΓΡΑΦΑΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΠΗΓΗΣ

B. ΟΥΓΚΩ:

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, δικαίως θὰ μὲ ἐρωτήσετε ποία εἶναι ἡ νέα Πηγὴ, ἐφ' ὅσον ἡμεῖς μίαν καὶ μόνην γνωρίζομεν, τὴν Πηγὴν τῶν Ἱερῶν Γραφῶν; Καὶ σᾶς ἀπαντῶ. Ἡ Πηγὴ ποῦ ἐγνωρίσατε, ἀγαπητοί μου, ἦτο Πηγὴ παλαιᾶς ἐποχῆς, ὅταν τὸ πνεῦμα τῶν συνανθρώπων σας εὕρισκετο εἰς τὰ πρῶτα στάδια τῆς ἀποκαλύψεως ὅτι ὑπάρχει Οὐράνιον Βασίλειον. Ἀπὸ τότε παρῆλθον αἰῶνες, τὸ πνεῦμα ἐπροόδευσε εἰς ἄσκησιν, ἀλλ' οὐχὶ εἰς ποιότητα. Σήμερον εἶναι εὐκολώτερον δι' ἡμᾶς νὰ φωτίσωμεν τὸ ἀσκηθὲν πνεῦμα, διὰ τῆς Ἀληθοῦς Φωτίσεως. Σήμερον δίδετε σημασίαν εἰς τὰ λεχθέντα ὑπὸ τῶν τότε φωτισθέντων καὶ ὑπαγορευσάντων τὰ ἱερά κείμενα, ὀφείλετε ὅμως καὶ νὰ ἐρευνᾶτε καὶ τὰ Νέα Κείμενα, ποῦ τὸ ὄργανωμένον Βασίλειον τοῦ Κυρίου σᾶς ἀποστέλλει, διὰ τῆς νέας ὁδοῦ, ποῦ ὁ Κύριος ἐδημιούργησεν, δι' αὐτὸν μόνον τὸν σκοπὸν. Ὅπως τότε, ἔχετε σήμερον τὴν προέκτασιν τῆς πνευματικῆς διδασκαλίας τοῦ Οὐρανοῦ. Τότε δὲν ἐνδιεφέρθημεν διὰ τὴν ἐπιστήμην· σήμερον ἐνδιαφερόμεθα δι' αὐτήν. Τότε, δὲν ἐνδιεφέρθημεν νὰ σᾶς ἀποκαλύψωμεν τὰ Μυστήρια τοῦ Οὐρανοῦ· σήμερον συμβαίνει τὸ ἀντίθετον. Τότε, πολλὰ ἐκ τῶν κειμένων τοῦ Οὐρανοῦ μετεδίδοντο κεκαλυμμένα μὲ τὸν πέπλον τοῦ μυστηρίου· σήμερον τὰ αὐτὰ κείμενα μεταδίδονται γυμνά ὡς ἡ ἀλήθεια. Ἡ τότε διδασκαλία ἦτο ἐσωτερικῆς φύσεως· ἡ σημερινὴ ὅμως σᾶς ἀποκαλύπτει τὴν ἐξωτερικὴν σας πεπλανημένην πορείαν. Θὰ σᾶς καθοδηγήσῃ πρὸς τὴν κατανόησιν τῆς ἐσωτερικῆς σας γνώσεως, ἀπείρως ἀνωτέρας καὶ τοῦτο χάριν τῆς ἀνυψώσεως τῆς ὄντότητός σας.

Ὁ ἥλιος γνωρίζετε ποῦ εὕρισκεται, καὶ ὅμως οὐδεὶς σας τολμᾷ νὰ πλησιάσῃ αὐτόν, οὐχὶ διότι ἡ ἀπόστασις εἶναι τεραστία, ἀλλὰ διότι ἐὰν συνέβαινε τοιοῦτόν τι, τὸ φῶς του θὰ σᾶς ἐξετύφλωνε! Τὴν νέαν μας Πηγὴν, διὰ νὰ τὴν ἀτενίσετε ὀφείλετε νὰ ἐξασκηθῆτε εἰς τὴν ἀτένισιν τοῦ Ἡλίου, καὶ τότε θὰ λάβετε ἀπὸ αὐτὴν τὰς προφητείας τοῦ μέλλοντος.

Ὁ Κύριος δὲν ἐδημιούργησε τὴν Πηγὴν ταύτην ἐπὶ μα-

ταίω, ἀλλὰ καθ' ὑπόδειξιν τοῦ Πατρὸς Αὐτοῦ Ἀνάρχου. Ἐὰν δὲν πιστεύετε εἰς τὸν Ἀναρχον, διότι ἐξησκήθητε εἰς τὴν διαγραφὴν αὐτοῦ, τότε ἐν ὥρᾳ κινδύνου, μὴ ζητεῖτε χεῖραν βοηθείας ἐξ Αὐτοῦ. Ἡ ἡμέρα πλησιάζει· τὰ Οὐράνια θὰ ἀνοίξουν καὶ ἡ φωνὴ τῆς Δυνάμεως τοῦ Σύμπαντος Κόσμου θὰ ταράξῃ τὴν συνείδησιν τοῦ ἀνθρώπου. Ἀλλὰ θὰ εἶναι πλέον ἀργά. Ἴδου, διατὶ διὰ τῆς νέας Πηγῆς, ἐκχύνεται ἄφθονον τὸ ὕδωρ τοῦ Οὐρανοῦ, διὰ νὰ ἀποπλύνῃ τὰ ἀνομήματά σας. Ὅσοι μὲ πιστὶν ἀτενίζουν τὸν Οὐρανὸν καὶ τὰ βλέμματά των στρέφονται πρὸς τὸν Ἀναρχον, ὡς ἀκολουθήσουν τὴν ὁδόν, πού ὁ Πνευματικὸς Κόσμος σᾶς ὑποδεικνύει. Αὐτὴ καὶ μόνη θὰ σᾶς καθοδηγήσῃ εἰς τὴν Λεωφόρον τοῦ Κυρίου.

Θὰ ἀναρωτηθῆτε, πῶς μία τοιαύτη Πηγὴ ὑπάρχει, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς ἀγνοοῦμεν; Ποτὲ ὁ ἄνθρωπος, ἀπὸ τὰ ὅσα δὲν ἀναμένει, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὰ πιστεύσῃ. Διὰ τοῦτο, ὅταν τὸ μὴ ἀναμενόμενον παρουσιασθῇ, μένει ἐκπληκτος καὶ ἀναζητεῖ τὴν ἐπαλήθευσιν αὐτοῦ. Ἐρευνήσατε διὰ νὰ πεισθῆτε, ὅτι δὲν ὀραματίζεσθε. Ἡ Πηγὴ εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν ὄλων τῶν ἐν τῇ Γῇ εὐρισκομένων ἀδελφῶν καὶ τὸ ὕδωρ τῆς εἶναι θαυματουργόν, διὰ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ πνεῦμα.

Εἰς τὸ σημερινὸν σκότος, πού ὁ κόσμος σας εὐρίσκεται, ἰδοὺ ἡ ἀκτίς τῆς ἐλπίδος, ἡ Πηγὴ, ἥτις θὰ δώσῃ εἰς τοὺς διψῶντας τὸ ἀθάνατον φάρμακον τοῦ πνεύματος πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ γοήτρου τῆς ὀνομασίας «ἄνθρωπος». Ὅταν ἀπομακρύνεσθε ἀπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς λέξεως «ἄνθρωπος», καὶ μὲν κρατεῖτε τὸ ἔνδυμα, ἀλλ' οὐχὶ τὴν οὐσίαν καὶ διαπραττέτε, οὐχὶ τὸ καλὸν καὶ ἀγαθόν, ἀλλὰ τὸ κακὸν καὶ ὀχληρόν. Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τοῦ Οὐρανοῦ, δὲν εἶναι νὰ διδάσκατε τοὺς ἀμαθεῖς, ἀλλὰ τοὺς γνωρίζοντας τὴν ἐκ πείρας διδασχὴν τῆς φύσεως. Θέλω νὰ εἶπω, ὅτι σήμερον οἱ ἀμαθεῖς εἶναι κατὰ πολὺ ὀλιγότεροι. Διὰ τοῦτο ὁ σπόρος τοῦ Πνευματικοῦ Βασιλείου ρίπτεται ἐντὸς εὐφόρου ἐδάφους. Τὰ ζιζάνια εἶναι τόσα, ὅσοι καὶ οἱ ἀδάμαντες ἐντὸς τῆς ὁδοῦ! Θὰ πιγοῦν ἐντὸς τοῦ ὠκεανοῦ, διότι ὁ πολὺς κόσμος ζητεῖ ὀρίζοντα, καὶ ὁ Κύριος ἀποστέλλει εἰς αὐτὸν τὸν εὐρὺ καὶ ἀνέλπιστον ὀρίζοντα τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Ἡ Πηγὴ μας δὲν εἶναι μόνον διὰ τοὺς διψῶντας, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην φωτί-

σεως. Ἡ Οὐράνιος αὕτη Πηγὴ εἶναι διὰ τὴν δώση Ζωὴν καὶ Ἀνάστασιν εἰς τοὺς ζωντανοὺς νεκροὺς τῆς γῆς σας.

B. Οὐγκῶ

25 - 8 - 64

9

Ἡ ΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ:

Ὁ Λόγος, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εἶναι τὸ ἰσχυρότερον ὄπλον τῆς Πνευματικῆς Δημιουργίας. Ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας, ὅτι Λόγος εἶναι ὁ Θεός. Διὰ τοῦ Λόγου ἐδημιούργησε τὰ πάντα, καὶ ὁ ἄνθρωπος διὰ τοῦ λόγου διδάσκει καὶ διδάσκεται. Ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ὁ λόγος θὰ παραμένατε ὡς θλάσθησις τῆς φύσεως στάσιμοι, μὲ μικρὰν μόνον ἐξέλιξιν. Ὁ λόγος ὅμως εἰς τοὺς ἀνθρώπους διχάζεται εἰς δύο μέρη:

1ον) εἰς τὸν λόγον τὸν δημιουργικόν, καὶ

2ον) εἰς τὸν λόγον τὸν καταστρεπτικόν.

Οἱ λόγοι, εἴτε εἶναι ὁ εἷς, εἴτε ὁ ἄλλος, διὰ τὴν ἐπιδράσασιν ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος, εἰσκλείουν τὴν ἰσχὴν τῆς λογικῆς καὶ ἐπὶ τῇ θάσει αὐτῆς ἐνεργοῦν. Ἡ λογικὴ ἔχει δύο πλευράς τὴν ΛΕΥΚΗΝ καὶ τὴν ΜΕΛΑΙΝΑΝ.

Λευκὴ πλευρὰ ὀνομάζεται ἡ ὀρθὴ λογικὴ, ἡ φωτισμένη ἀπὸ τὸ Βασίλειον τοῦ Κυρίου. Μέλαινα λογικὴ ὀνομάζεται ἐκείνη ἡ ὁποία, παρὰ τὴν ὀρθότητά της δὲν φωτίζεται ἀπὸ τὸ Βασίλειον τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ Βασίλειον τοῦ Σκότους. Διὰ τοῦτο πολλὰς φορὰς ὁ ἄνθρωπος, μεταξύ δύο ἰδεῶν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας πλανᾶται, διότι δὲν γνωρίζει ποία ἐκ τῶν δύο εἶναι ὀρθή, ἐφ' ὅσον καὶ αἱ δύο δικαιολογοῦν τὴν ὑπαρξίν των. Καὶ ἰδοὺ, ἡ ἀσυμφωνία τῶν ἀνθρώπων τοῦ πνεύματος, ἐπὶ ἐνὸς φλέγοντος ζητήματος. Αἱ ἀντιγνώμια προέρχονται ἀπὸ τὴν μὴ καλὴν κρίσιν καὶ διάκρισιν τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς σκέψεώς του.

Φωτιζόμενοι οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τὸ φῶς τῆς Ἀγάπης, τοῦ Δικαίου καὶ τῆς Πιστεῶς των πρὸς τὸν Κύριον, γίνονται ἀξιοὶ τὴν δόξαν καὶ τὴν διακρίσιν. Ἀλλὰ ποῖος ἐξ ὧν τῶν ἀνθρώπων ἠκολούθησε τὴν συμβουλήν μου καὶ διατί; Διότι ὁ

ἐγωϊσμός, τὸ μέγα τοῦτο ἐλάττωμα τῆς ἀνθρωπίνου φύσεως, δὲν ἐπιτρέπει εἰς τὸ ἄτομον νὰ ἀμαυρώσῃ τὸ γόητρόν του. Καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος νομίζων ὅτι ἐλαττώνει τὴν ἀξίαν του, ὑποπίπτει εἰς τὸ θανάσιμον ἁμάρτημα τοῦ ἐγωϊσμοῦ. Ὁ ἐπικατάρματος ἐγωϊσμός, εἶναι ὁ πρῶτος ἐχθρὸς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ἡ λογικὴ λοιπὸν τοῦ λόγου ἐπιδρᾷ ἄμεσα ἐπὶ τῶν πνευμάτων. Ποίαν λογικὴν θέλετε νὰ ἀκολουθήσετε, τοῦτο μόνοι σας θὰ τὸ κρίνετε καὶ θὰ τὸ διακρίνετε, ἔστω καὶ ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἱστορίας τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ Μέγας Δημιουργὸς δηλαδὴ ὁ Θεὸς εἶναι Εἷς. Σημειούμεν τὴν ὑπαρξιν τοῦ Λόγου του διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 1. Τὸ δὲ δημιούργημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ἄνθρωπος, τὸ σημειούμε διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 2. Ἄρα, ὁ ἄνθρωπος ἔχει δύο τάσεις, πρὸς τὸ Καλὸν καὶ πρὸς τὸ Κακόν. Ἐὰν φωτοδοτῆται ἀπὸ τὸν Θεόν, ἡ τάσις του 1 σὺν 1 τοῦ Θεοῦ ἀποτελοῦν τὸν ἀριθμὸν 2, ὅποτε ὑπερέχει εἰς τὸ Καλόν καὶ λέγομεν ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἔχει λευκὴν λογικὴν. Ἀντιθέτως, ἡ ἄλλη τάσις του 1 σὺν 1 τοῦ Πονηροῦ ἀποτελοῦν τὸν ἀριθμὸν 2, ὅποτε λέγομεν, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἔχει μέλαιναν λογικὴν. Σεῖς ὅμως, οἱ ἀπλοὶ ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι ζητεῖτε τὴν ἀλήθειαν διὰ νὰ πιστεύσετε εἰς αὐτήν, πῶς θὰ δυνηθῆτε νὰ εὑρετε τὴν πραγματικὴν ὁδὸν τῆς, ἡ ὁποία θὰ σᾶς ὀδηγήσῃ πρὸς τὸ φῶς τῆς ἀγάπης, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς πίστεως; Δύσκολον, πολὺ δύσκολον εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχετε ὀδηγητὴν. Ὁ Κύριος ἐσκέφθη νὰ σᾶς βοηθήσῃ δι' ἄλλου τρόπου. Ἦνοιξε νέαν ὁδόν, διὰ τῆς ὁποίας διοχετεύει τὸ ὕδωρ τῆς Πηγῆς Αὐτοῦ πρὸς τὸ ἀνθρώπινον Γένος. Πίετε ὅλοι ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου, ἵνα εὐφρανθῆ ἡ καρδιά σας ἀποπλένοντες τὰ ἀνομήματά σας καὶ δοξάζοντες τὸν Μέγαν, Πάνσοφον τῆς Δημιουργίας Ἀρχιτέκτονα, ὅστις διὰ τῆς ἀπεράντου Αὐτοῦ Ἀγάπης ἠυδόκησε, ὅπως σᾶς ἀποστείλῃ τὰ δῶρα τοῦ Οὐρανοῦ. Σκοπὸν ἔχομεν, ὅπως δημιουργήσωμεν εἰς τὴν Γῆν σας, κόσμον νέον καὶ ἀντάξιον τῆς Οὐρανοῦ Διοικουσίας Ἀρχῆς μας. Νόμους, ἐκπαίδευσιν, φῶτισιν, διευκρίνισιν καὶ σχετικὴν ἀνάλυσιν τῶν πάντων θὰ σᾶς δώσωμεν ἐν εὐθέτω χρόνῳ. Εἴμεθα ἀποφασισμένοι, ὅπως ἡ Νέα Πολιτεία, τὴν ὁποίαν ἀνηγγείλαμεν, νὰ λάβῃ σάρκα καὶ ὄσῃ καθ' ὑπόδειγμα τοῦ Οὐρανοῦ, διὰ νὰ γίνῃ παράδειγμα τῆς κοινωνίας ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου, ἀνεξαρτήτως χρώματος, δοξασίας καὶ ἰσχύος.

Μία ὀφείλει νὰ εἶναι ἡ ἰσχύς εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἡ ψυχικὴ, διὰ νὰ καθοδηγῇ τὸ πνεῦμα καὶ νὰ ὑποτάξῃ τοῦτο ὡς πονηρὸν ἀντίπαλόν του. Ἡ Θεότης προχωρεῖ ἐλευθέρως πλέον εἰς τὰς ἐπάλξεις σας. Ὁ Κύριος ὑπέδειξεν εἰς τοὺς πιστοὺς Ἀρχηγούς Αὐτοῦ, νὰ προχωροῦν ἀκάθεκτοι εἰς τὸ μέγα Ἔργον του.

Τὸ πάλαι, μία εὐσεβὴς χώρα ἐφώτισεν ὀλόκληρον τὴν ἀνθρώπινην. Σήμερον ἡ αὐτὴ χώρα, διὰ τοῦ φωτός τῆς Ἀληθείας, θὰ δώσῃ τὴν νέαν ὠθησιν πρὸς τὸ ἀνθρώπινον γένος, νὰ ἀνυψώσῃ τὴν ὄντοτήτά του. Ἡ λευκὴ λογικὴ, ὅπου ἐνυπάρχει, νίκας μόνον δρέπει. Κρατεῖ ὑψηλὰ τὴν λευκὴν σημαίαν τοῦ ἀγνοῦ καὶ τοῦ ὑψηλοτέρου ἰδεώδους τῆς ἀνθρωπότητος, τὴν Εἰρήνην. Τὰ ὑψηλὰ τείχη τοῦ ψεύδους καὶ τῆς κακίας, προειδοποιῶ, θὰ καταρρεύσουν ὡς χάρτινοι πύργοι, διότι δὲν ἔχουν ἠθικὰς ἀρχὰς καὶ ἡ ἐκκλησία θὰ ἀποτινάξῃ ἐκ τῆς θάσσεώς της τὴν ἐπέκτασιν τοῦ ψευδοοικοδομήματός της, διὰ νὰ συνεχίσῃ ἀπὸ τὴν μέσσην τὴν οἰκοδόμησιν ἰσχυροῦ τείχους, με ἠθικὴν ἐπέκτασιν τῆς ὑποστάσεως τοῦ λόγου εἰς τὸν ἄνθρωπον. Τὴν φωνὴν ταύτην σεβασθεῖτε, διότι εἶναι ἡ τελευταία τοῦ Οὐρανοῦ μέχρι συντελείας τοῦ κόσμου σας. Δὲν θὰ ἀκούσετε ἄλλην νὰ σᾶς καθοδηγῇ διὰ μέσου τῶν σκοπέλων καὶ τῶν ἀντιξοοτήτων τῆς ζωῆς σας. Λογικὴ, ἀγαπητοί μου, δὲν εἶναι ὅ,τι φαίνεται ἀρεστὸν εἰς ἐσᾶς, ἀλλὰ ὅ,τι κρύπτεται ἐντὸς τοῦ νοήματος τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον σας. Τὸ καλὸν καὶ ἀγαθὸν ἐξ ἑαυτοῦ του δὲν πρέπει νὰ διαφημίζεται. Τὸν ἔχοντα ἀνάγκην προστασίας νὰ βοηθῆτε, με γνῶμονα ὅτι ἐκτελεῖτε ἱερὸν χρέος. Ἐὰν διὰ τῆς λογικῆς ἐξαπατᾶτε τὸν πλησίον σας, πρὸς ὄφελος τῆς οἰκονομικῆς σας εὐμαρείας, τότε εἴσθε ἄξιοι νὰ προσέλθετε εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Πονηροῦ καὶ κακοποιοῦ Πνεύματος τῆς καταστροφῆς. Ὑπάρχει, ἄρα γε, τοιοῦτον Πνεῦμα, θὰ ἐρωτήσουν τινὲς ἢ μᾶς ἐμπαίζουν πονηρὰ ἄτομα, διὰ νὰ ὑφαρπάσουν τὴν περιουσίαν μας; Τοῦτο θὰ τὸ διαπιστώσετε μόνοι σας. Ἐπὶ αὐτοῦ τοῦ θέματος θὰ σᾶς ὁμιλήσῃ καὶ ὁ Ἄρχων Φαράχ.

Ἀριστοτέλης

ΔΙΑΚΡΙΣΙΣ ΑΡΙΘΜΩΝ ΑΝΑΡΧΟΥ ΚΑΙ ΠΟΝΗΡΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

ΦΑΡΑΧ:

Ὡς γνωρίζετε ὁ Ἄναρχος σημειοῦται διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 1. Ἐπίσης καὶ ὁ Πονηρὸς («Ἐωσφόρος») σημειοῦται διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 1. Ποία εἶναι ἡ διαφορά; Τοῦ μὲν Ἄναρχου εἶναι σὺν 1 τοῦ δὲ Πονηροῦ Πνεύματος μείον 1. Τὸ σὺν ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο παύλας ἢ μία ὀριζόντιος καὶ ἡ ἄλλη κάθετος σχηματίζουσαι τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ, ἄρα ἡ δύναμις τοῦ Ἄναρχου εἶναι διπλασιασά.

Τὸ Πονηρὸν Πνεῦμα ἐπειδὴ αἰωρεῖται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὰς πυκνάς ἀτμοσφαίρας, εἶναι πλησιέστερον πρὸς τὴν Γῆν καὶ ἀσκεῖ ἔντονον ἐνέργειαν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Ἄναρχος ἐν τῇ ἐνεργείᾳ Αὐτοῦ κατέχει τὰ σκῆπτρα τῶν πάντων. Τὸ Πονηρὸν Πνεῦμα παρὰ τὴν δυναμικότητά του εἶναι ὑποτέλῃς εἰς Αὐτόν. Ἡ ἀναμέτρησις, λοιπόν, τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Κακοῦ γίνεται μεταξύ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Πονηροῦ Πνεύματος. Ἡ Κακία εἰς τὸν ἄνθρωπον εἶναι κατὰ πολὺ μεγαλυτέρα ἀπὸ τὴν καλωσύνην. Ἡ καλωσύνη ὅμως ἔχει τὴν φώτισιν τοῦ Οὐρανοῦ καὶ ὅπως εἶναι ἀθάνατος ὡς πράξις, ὀλίγον κατ' ὀλίγον καταλαμβάνει ἕδαφος εἰς τὸν κόσμον τῆς φθορᾶς. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ καλωσύνη θὰ ἀνατρέψῃ τὸ Πονηρὸν Πνεῦμα. Μὴ λησμονεῖτε ὅμως, ὅτι σύμμαχος τοῦ Κακοῦ Πνεύματος εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὁ ἄνθρωπος. Διὰ τοῦτο ὁ μὲν Πνευματικὸς Κόσμος μάχεται διὰ τῆς αὐτοῦ δυνάμεως, ὁ δὲ Πονηρὸς διὰ τῆς ὕλης. Ἰδοῦ, διατὶ εἶναι δύσκολος κατ' ἀρχὴν ἡ ἐνέργειά μας, νὰ φωτίσωμεν ὅλον τὸν κόσμον, ἐὰν δὲν ἀρχίσωμεν ἀπὸ σημείον τι, δημιουργοῦντες Νέαν Πολιτείαν, κατὰ σύστασιν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Τὸ Πονηρὸν Πνεῦμα χαίρεται, ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀγανακτῇ, ὀργίζεται, καταστρέφει, δολοφονεῖ καὶ ἀνατρέπει πᾶν τὸ καλὸν καὶ ἀγαθόν. Ἡ ἐργασία τοῦ Πονηροῦ εἶναι νὰ ἐπιφέρῃ παντοῦ καὶ πάντοτε ἐμπόδια εἰς κάθε ἀγνήν καὶ καλὴν ψυχὴν, διὰ νὰ τὴν ὑποχρεώσῃ ὕστερον ἀπὸ τὰς τάλαιπωρίας τῆς νὰ ἐνταχθῇ εἰς τὸν κύκλον του.

Ἐὰν ὁ ἄνθρωπος δὲν βλέπει τὸ Πονηρὸν Πνεῦμα, τὸ αἰ-

σθάνεται, διότι αὐτὸ τὸν καθοδηγεῖ εἰς τὰς χαμερπεῖς του πράξεις. Μὴ ψεύδεσθε, ὅτι τὸ ἀπαρνεῖσθε! Ἄπὸ τὰς πράξεις σας ἐξαρτᾶται τὸ πῶς ἀντιλαμβάνεσθε τὰς ἐννοίας τοῦ Καλοῦ ἀπὸ τοῦ Κακοῦ· αὐταὶ δὲν προσωποποιοῦνται, ἀλλὰ κρίνονται ἐκ τῆς συνειδήσεως. Εἰς σπανίας περιπτώσεις αἱ καλαὶ σας πράξεις εἶναι μετρημένα. Οἱ περισσότεροι τῶν ἀνθρώπων κατὰ φαντασίαν δραματίζονται τὸ καλόν. Ὁ δραματισμὸς οὗτος εἶναι μίᾳ λανθάνουσα ἐνόρασις φόβου καὶ τύψεως ἢ ἀγαλλιᾶσεως πίστεως.

Ἐάν ὁ Πνευματικὸς Κόσμος ἦρχετο εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν μετὰ τοῦ κόσμου σας, δὲν θὰ εἶχατε ἐλευθερίαν πνεύματος, διότι θὰ ἐπηρεάζεσθε ἀπὸ τὰς ἐμφανίσεις τῶν Ἐπουρανίων. Μὴ, λοιπόν, ἀπορρίπτετε ὅ,τι δὲν προέρχεται ἀπὸ ὑλικὴν ἐνεργειαν. Μάθετε νὰ ἀνταποκρίνεσθε πρὸς τὰς ὁμιλίαις μας, διὰ τῆς λογικῆς κρίσεως καὶ διακρίσεως, ὅπως σᾶς ἀνέπτυξαν οἱ Ἄρχηγοὶ - Διδάσκαλοι τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Τὸ Πονηρὸν Πνεῦμα ἔχει σχέσεις μὲ ὅλα τὰ ὑλικά προβλήματα τοῦ κόσμου σας. Δι' αὐτῶν τῶν ὑλικῶν μέσων, δημιουργεῖ διχονοίας, ἀδικίας, ἐκδικήσεις, ἀντεκδικήσεις καὶ τὰ τοιαῦτα. Εἰς πᾶσαν κακὴν πράξιν καὶ ἀδικον ἐκ μέρους τῶν ἀνθρώπων, ἐστὲ πεπεισμένοι ὅτι τὸ Πονηρὸν ἐνεργεῖ. Διὰ πρῶτην φορὰν τὸ Οὐράνιον Βασίλειον ἀποστέλλει εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὰ δῶρα του. Ταῦτα εἶναι ἡ φωτεινὴ μάθησις τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου πρὸς τοὺς ἐγωῖστας καὶ ἀνευδότους εἰς τὴν πίστιν καὶ τὴν ὑπαρξίν τῆς Θεότητος.

Τὸ Πονηρὸν Πνεῦμα εἶναι ἄσπλαγχνον, κακόβουλον, παραπλανητικόν, ἔλκει διὰ τῆς ἀρεσκείας τοῦ ἀνθρώπου, εἰς πᾶν τὸ ἐλκυστικόν καὶ ὑστερον τὸν ἐγκαταλείπει εἰς τὸ ὀλίγημα του, καγχάζον ἐξ εὐχαριστήσεως. Ὑπάρχουν πολλοὶ ἐκ τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι χλευάζουν τὰ ἀόρατα στοιχεῖα τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Κακοῦ, ἐνῶ ἤδη ἔχουν ἐνταχθῆ εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Κακοῦ. Δὲν ἀντιλαμβάνονται ὅτι ὁ Πονηρὸς εὐρίσκεται ἐντὸς αὐτῶν. Οὐδὲν λαμβάνει χώραν ἄνευ τῆς γνώσεως τοῦ Καλοῦ ἢ τοῦ Κακοῦ. Ὅλοι ὑπόκεινται εἰς τὰς δυνάμεις αὐτῶν τῶν δύο ἐνεργειῶν. Ἐάν ἡ δύναμις τοῦ Καλοῦ ἐγκρίνη τὴν ὑπαρξίν σας ὡς ἀπαραίτητον, διότι αὕτη ἔχει σκοπὸν τινά, οὐδὲν δύναται νὰ σᾶς συμβῆ ἐκ μέρους τοῦ Πονηροῦ. Τοῦτο λέγω, διὰ νὰ ἐννοήσετε ὁποῖαν προφύλαξιν λαμβ-

θάνουν αἱ δυνάμεις μας, διὰ νὰ προστατεύσουν. Ἐὰν ὅμως, παρὰ τὴν φαινομενικὴν σας καλωσύνην, δὲν εἴσθε ἐκεῖνοι πρὸ ἔπρεπε νὰ εἴσθε, τότε οὐδὲν χρέος ἔχομεν ἔναντι τῆς ὀντότητός σας, διότι ὑπόκειται αὕτη εἰς τὴν κατεργασίαν τοῦ σιδήρου, μεταξὺ σφύρας καὶ ἄκμονος.

Πῶς ἐγεννήθη ὁ Ποιηρὸς; Διατί ὁ Κύριος δὲν ἐδημιούργησε τὸν ἄνθρωπον ἄνευ ἐλαττωμάτων, ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ συγκρούωνται τὰ δύο ἄκρα, καὶ πολλὰ ἄλλα, θὰ μεταδώσῃ ὁ Ὅμηρος εἰς τὸ ἔργον του «ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ». Τὸ πρῶτον βιβλίον τοῦ Οὐρανοῦ, τὸ ὁποῖον ἐγένετο δεκτὸν μὲ ἐνθουσιασμόν ἀπ' ὅλους τοὺς Διδασκάλους τοῦ Ἐπουρανίου Βασιλείου. Ὁ Ὅμηρος ἐστέφη διὰ τοὺς λόγους του¹.

Ὁ Ποιηρὸς, ἀδελφοί μου, δὲν παρουσιάζεται ὡς φόβητρον, ἀλλ' ὡς ἄγγελος. Ἐνδύεται περιβολὴν σεμνὴν τῆς Ἀρετῆς, τῆς Καλωσύνης καὶ τοῦ Δικαίου, διὰ νὰ πράξῃ τὰ ἀντίθετα. Τὸ ἐξωτερικόν του εἶναι λαμπρότατον, τὸ ἐσωτερικόν του εἶναι ἡ καταδίκη σας. Διὰ τοῦτο ὀρθῶς λέγεται ὅτι ἡ ἐξωτερικὴ ἐμφάνισις εἶναι πάντα ἀπατηλή. Δυστυχῶς εἰς τὸν Ἄγιον Οἶκον τοῦ Κυρίου ἐν τῇ Γῆ, εἰσέρχονται καὶ ἐξέρχονται ὡς πυργοδεσπότηι ἀρκετὰ ἐκ τῶν Ποιηρῶν Πνευμάτων. Ὅταν ἡ Ἀρχὴ τῆς Ἐκκλησίας ἀδιαφορεῖ διὰ τὴν ποιότητα τῶν ποιμένων της, ὁ ἀπλοϊκός, ὁ ἀνίδεος πιστός, τί θέλετε νὰ πράξῃ; Ὅταν ὁ ποιμὴν ἀφηνιάσῃ τὰ πρόβατα σκορπίζονται εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους. Ποῖος πταίει; Ἀπαντήσατε, σεῖς οἱ ἔχοντες κρίσιν καὶ διάκρισιν. Ὁ Κύριος τοὺς ποιμένας, οἵτινες ἐμπαίζουσι Αὐτόν, θὰ τιμωρήσῃ δικαίως. Εἶναι οὗτος Νόμος τοῦ Οὐρανοῦ. Δὲν θὰ διαφύγουν τὸν κλοιόν. Ἡ προειδοποίησις αὕτη ἀρκεῖ, διὰ νὰ ἐννοήσουν ὅτι ὑπάρχει Πνευματικὸς Κόσμος.

Φαράχ

1. Ὅρα ἐκδοθὲν ἔργον Ὁμήρου Ἄνθρωπος καὶ Εἰρήνη (Μεταθανάτιοι διδασκαλῆαι), Ἀθήναι, 1972.

Η ΠΟΙΗΣΙΣ ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

ΣΙΛΛΕΡ:

Ἡ Ποίησις, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εἶναι ἀρμονία καὶ μουσική. Ὅταν λέγω ἡ ποίησις, εἰκῶν τοῦ μέλλοντος, δὲν ἀναφέρομαι εἰς τὴν κακίστην ποιότητα τῆς ποιήσεως. Δι' αὐτὴν θὰ ὀμιλήσω ἐν συνεχείᾳ.

Ἡ Ποίησις ἔχει ὕψηλὰς εἰκόνας, ἐξαιρεῖ τὴν Ἀρετὴν καὶ πατάσσει τὴν Κακίαν. Ἡ Ποίησις ἔχει τὸ ἰδανικόν, τὸ ὕψηλόν, τὸ Οὐράνιον ἐντὸς τῶν εἰκόνων τῆς. Ὅσοι ἐκ τῶν ἀνθρώπων δὲν ἐννοοῦν τὰς ὕψηλὰς ἰδέας δὲν δύνανται νὰ ἀγαπήσουν αὐτήν. Πολλάκις ἐντὸς τῶν ποιητικῶν εἰκόνων ὀραματιζόμεθα τοὺς μύθους ἢ τὰς ἱστορίας μιᾶς ἐποχῆς, ὅπου ἐξαιρεται τὸ Καλὸν καὶ ἀποδοκιμάζεται τὸ Κακὸν καὶ λέγετε: «εὐτυχισμένοι οἱ χρόνοι τῆς μακρυῆς ἐκείνης ἐποχῆς, ὅπου ὁ ἄνθρωπος ἐπεδίωκε μὲ τὰ εὐγενῆ αὐτοῦ αἰσθήματα, νὰ δαμάσῃ τὸ Κακὸν καὶ τέλος νὰ ἐλκύσῃ αὐτὸ πρὸς τὸ Καλόν».

Ἡ Ποίησις μὲ τὰς ἀνθρωπιστικὰς αὐτῆς εἰκόνας, σκοπὸν ἔχει νὰ ἐξευγενήσῃ τὸ πνεῦμα, διὰ νὰ δυνηθῇ καλλίτερον νὰ συλλαμβάνῃ τὸ ἀληθινὸν φῶς. Αἱ εἰκόνες τῆς ποιήσεως εἶναι πολλάκις φανταστικά. Τοῦτο σημαίνει ἀπραγματοποίητοι, διότι ὁ ἄνθρωπος δὲν θέλει νὰ πραγματοποιήσῃ κάτι τὸ ὁποῖον θίγει τὰ ἀτομικά αὐτοῦ συμφέροντα. Προτιμᾷ τὸν ρεαλισμὸν, ἀλλὰ πάντα ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς ἐπωφελησεῶς του. Ἡμεῖς ὅμως προτιμοῦμε τὴν ἀνύψωσιν τοῦ συναισθήματος καὶ ταύτην ἀντιπροσώπευει μόνον ἡ ποίησις. Αὕτη ἀνοίγει νέους ὀρίζοντες καὶ νέαι σκέψεις καλλιεργοῦνται εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου, διὰ νὰ πραγματοποιήσῃ οὗτος τὰς εἰκόνας τοῦ Καλοῦ καὶ Ἀγαθοῦ. Αὐτὸ ἐπιδιώκει ἡ καλὴ ποίησις, διὰ τὸ μέλλον τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Ποίησις ἀνεῦ ὕψηλοῦ ἰδεώδους καὶ μὲ ρυθμὸν ρεαλιστικῶν τῆς σημερινῆς ἐποχῆς δὲν εἶναι ποίησις, ἀλλὰ πνευματικὴ κατάπτωσης τῶν ἰδεῶν, τῶν εἰκόνων καὶ τῆς εἰσφορᾶς εἰς τὴν σκέψιν τῆς ἐνεργείας. Δυστυχῶς σήμερον ἐμφανίζονται ποιηταὶ ὡς στυλοβάται τοῦ πνεύματος. Βραβεύονται μὲ ἀριστεία, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἀξιοὶ νὰ ἔχου. Καὶ ὅμως ἡ φήμη, διὰ σκο-

πούς ἀπωτέρους ἐμεσολάβησεν, διὰ νὰ τοὺς δώσῃ τὴν δάφνην, τὴν ὁποίαν δὲν ἤξιζον. Ὁ πνευματικὸς ἄνθρωπος ὡς διανοούμενος κύπτει τὴν κεφαλὴν καὶ μελετᾷ τὰς ποικιλίας τῶν ἀνοήτων ποιημάτων καὶ κρίνει ὅτι ἐμπεριέχουν ἐννοίας σοφίας, διότι ἐν τῇ κουφότητί του ἀπώλεσε τὴν κρίσιν καὶ ὠραματίσθη εἰς τὸ μηδὲν τὸ πᾶν. Τοιούτου εἴδους ποιήματα, ἐὰν δώσῃ τις εἰς δέκα μελετητάς, καὶ ὁ καθείς ἐξ αὐτῶν ἀποτυπώσῃ τὴν σκέψιν του, οὐδεμία τῶν ἀποτυπώσεων τῶν θὰ συμφωνῇ μὲ τὰς ἄλλας. Ἐνῶ ὅλοι ἐξαίρουν τὸν ποιητὴν! Τί συμβαίνει; Ὁ κάθε μελετητὴς ἐκ τοῦ σκότους προσπαθεῖ νὰ ἀντλήσῃ σοφίαν ἄρα ἢ μὴ συμφωνία τῶν ἐπὶ τοῦ ἰδίου ποιήματος ἀποδεικνύει τὴν μηδαμινότητα τοῦ ποιητοῦ, τοῦ ὁποίου αἱ εἰκόνες εἶναι ἀσυνάρτητοι καὶ ἀνάξιοι νὰ λέγονται ποιητικά. Ἡ ποίησις δὲν εἶναι διὰ τοὺς πολλοὺς, ἀλλὰ διὰ τοὺς ὀλίγους καὶ ἐκλεκτοὺς.

Οἱ ἐκλεκτοὶ θὰ ἀντλήσουν ἀπὸ αὐτὴν τὴν οὐσίαν καὶ θὰ τὴν μεταδώσουν εἰς τὸ πλατὺ κοινὸν μὲ τρόπον διάφορον, ὥστε νὰ γίνῃ κτῆμα τῶν πολλῶν.

Ὅταν ὁ Ἄναρχος ἐδημιούργησε τὸ Σύμπαν, ἐστιχοῦργησε ποίησιν, τὴν ἀντανάκλασιν τῆς ὁποίας ὁ ἄνθρωπος ἐσημείωσεν εἰς τὸ βιβλίον τῆς μνήμης του. Ἡ ἀντανάκλασις τῶν εἰκόνων τῆς Οὐρανιας Δημιουργίας, δὲν ἐγένετο τὴν ἰδίαν στιγμὴν, ἀλλὰ ὕστερον ἀπείρων αἰώνων, ὥστε διὰ τῆς φαντασίας του ὁ ἄνθρωπος νὰ συλλαμβάνῃ τὰς τότε εἰκόνας. Σήμερον ἡ ποίησις εἶναι σαθρὴ, ἀκατανόητος. Ἡ ἀσυναρτησία ὑποκρύπτει τὴν εἰκόνα τοῦ μέλλοντος, ἀλλ' ἡμεῖς δὲν θὰ ἀφήσωμε τὴν ποίησιν εἰς τὸ σημεῖον πού αὕτη σήμερον εὐρίσκεται. Θὰ τὴν ἀνατρέψωμεν, διὰ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν παλαιὰν αἴγλην τῆς.

Ὁ Κύριος ὀνομάζεται καὶ Ποιητὴς τῶν Πάντων. Ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἐπλάσθη κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν Αὐτοῦ, ὀφείλει νὰ ἀκολουθῇ τὸν Μέγαν Διδάσκαλον καὶ οὐχὶ νὰ ἀνακηρύσσεται ὁ ἴδιος διδάσκαλος τοῦ Διδασκάλου Του. Διότι, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει μόνον ἀνοησίας δύναται νὰ στιχοῦργῇ, διὰ τοὺς ὁμοίους του, οἱ ὁποῖοι δυστυχῶς ἔχουν πληθύνει εἰς τὸν κόσμον τοῦ ἀκατανόητου. Ὑπάρχουν ποιητικὰ ἔργα μεγάλης ἀξίας, ἀλλ' οὐδεὶς ἐνδιαφέρεται δι' αὐτά, διότι τὸ ἄξιον λόγου ἔργον, δὲν προσαρμόζεται μὲ τὴν νοστροπίαν.

τῶν ἀναξίων, οἱ ὅποιοι θεωροῦν τὸν ἑαυτὸν των ἄξιον μὲ τὴν κακὴν ἀντίληψιν τοῦ κόσμου.

Ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, ἐξετάσατε μὲ ἐπιμελειμένην προσοχὴν τὴν ὁμιλίαν μου καὶ εὑρετε ἐντὸς αὐτῆς τὸ φῶς τῆς καθοδηγήσεώς σας. Εὐρίσκεσθε ἐντὸς τοῦ λαθυρίθου· σὰς τείνω χεῖρα βοηθείας· λάβετε ὡς μίτον τὰς ὑποδείξεις μου διὰ νὰ εὑρετε τὴν ἔξοδον. Τοῦτο πράττω, διότι ὁ Κύριος ἠθέλησε νὰ σὰς φωτίσω ἐπὶ τῆς πραγματικῆς ποιητικῆς τέχνης. Δοξάσατε Αὐτόν, καὶ θὰ ἴδητε μὲ πόσῃν εὐκολίαν θὰ φωτίζεσθε, διὰ νὰ μὴ ἔχετε τὴν ἀνάγκην ὁδηγοῦ ἀκαταλλήλου. Ἡ ποίησις εἶναι νεκρὰ καὶ πρέπει νὰ ἀναστηθῇ.

Σίλλερ

28 - 8 - 1964

12

ΠΩΣ ΘΑ ΕΠΑΝΕΥΡΕΤΕ ΤΟΝ ΑΠΩΛΕΣΘΕΝΤΑ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΝ

ΜΙΑΤΩΝ:

Ἐξέλεξα τὸν τίτλον τοῦτον, διότι ἐπὶ τοῦ Παραδείσου ὁμίλησα, ὅταν εὐρισκόμενη μεταξὺ σας, καὶ εἶναι ἀνάγκη ὅπως δώσω τὴν ἀληθῆ εἰκόνα αὐτοῦ ἀπὸ τὸν Οὐρανόν.

Παράδεισος, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, εἰς καὶ μόνον ὑπάρχει καὶ οὗτος εἶναι ὁ τελευταῖος Σταθμός, ὁ διακρινόμενος διὰ τοῦ ψηφίου τοῦ ἑλληνικοῦ ἀλφαθήτου Ω, τὸν ὅποιον ἡμεῖς οἱ ἀθάνατοι τὸν ὀνομάζομεν Σταθμὸν Ἀναπαύσεως.

Πρὸ τῆς Δημιουργίας τῶν Κόσμων, ὅλοι αἱ ψυχαὶ ἐκεῖ ἦσαν συγκεντρωμέναι καὶ ἔζων μίαν ζωὴν εὐχάριστον, ἀνενόητον καὶ ὑπερκόσμιον. Ὅταν λοιπόν, ἡ ἀνταρσία τοῦ Κακοῦ Πνεύματος ἐπέδρασεν ἐπὶ τῶν ψυχῶν καὶ ἠπάτησεν αὐτάς, διὰ τῆς ἀνυπακοῆς των (δι' αὐτὴν θὰ ὁμιλήσῃ ὁ Ὅμηρος) τότε ἐξεδιώχθησαν ἀπὸ τὸν ἀληθῆ Παράδεισον καὶ κατ' ἀντανάκλασιν τοῦ Παραδείσου ἐπαρουσιάσθησαν εἰς τὸν ἐπίγειον Παράδεισον, εἰς τοὺς πρώτους χρόνους τῆς ὠραιότητος εἰς φυσικὰς καλλονὰς ἀπωλεσθείσης Ἀτλαντίδος. Ἐκεῖ ὑπῆρξεν ὁ ἐπίγειος Παράδεισος. Ἄλλ' ὁ ἄνθρωπος μὴ γνωρίζων τὸν χῶρον τοῦ ἐπιγείου Παραδείσου, διότι δὲν εὐρίσκεν αὐτὸν ἀπὸ αἰῶνος, τὸν ἐτοποθέτησε διὰ τῆς φαντασίας του εἰς ἄλλους χώρους.

Ὅτι ἀπόλλυται δὲν εὐρίσκεται, εἰμί μόνον, ὅταν ἀπωλέ-
σετε τὴν ἐφήμερον ζωὴν σας, διὰ νὰ ἐπανεύρετέ τὸ ἀπωλέ-
σθέν, ἀφοῦ διέλθετε τὴν μακρὰν ὁδὸν τῆς κατεργασίας τῆς
ψυχῆς σας, ἀπὸ τὰ διάφορα στάδια τῶν Σταθμῶν τῆς τελειο-
ποιήσεως καὶ τῆς ἀγνοποιήσεως τῆς ὀντότητός σας.

Εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, ἐννοῶ τὸν γήϊνον, ὑπάρχει χρό-
νος, δι' ὅσους ἔχουν ἀνεπτυγμένην τὴν κατανόησιν νὰ κερδί-
σουν τὰς ἀποστάσεις τῶν διαφόρων Σταθμῶν, διὰ νὰ εἰσέλ-
θουν τὸ συντομώτερον εἰς τὸν Σταθμὸν τῆς Ἀναπαύσεως καὶ
νὰ ἀκούσουν τὰ ἄσματα τῶν Ἀγγέλων, δοξολογούντων τὸν
Μέγαν Πλάστην τοῦ ἀτελευτήτου Οὐρανοῦ, ἐν μέσω τοῦ
ὁποίου ἐδημιούργησε κόσμους ἀγνώστους καὶ Ἔργαστήριον
ὡς ἡ Γῆ, διὰ τὴν κατεργασίαν τῆς ψυχῆς.

Τὸν Παράδεισον, ὅπως περιγράφη ἡ Παλαιὰ Διαθήκη οὐ-
δαμοῦ θὰ εὔρητε. Ἡ Βίβλος δίδει εἰκόνας γηϊνας πρὸς κατα-
νόησιν τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ αἱ εἰκόνες αὗται εἶναι συμβολι-
καί, δηλαδὴ κρύπτουν ἐν μέρος τῆς ἀληθείας. Οἱ συντάξαν-
τες τὴν Βίβλον ἢ καλλίτερον εἰπεῖν τὴν Παλαιὰν Διαθήκην,
ἦσαν ἐμπνευσμένοι ἱερεῖς τοῦ ἐβραϊκοῦ γένους. Ἐπέτυχον ὡς
ἐν σημεῖον νὰ ἀποδώσουν τοὺς συμβολισμούς, οἱ ὁποῖοι ὑπῆρ-
ξαν καὶ οἱ σπουδαιότεροι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Σήμερον
ἀπογυμνώνοντες τὴν ἀλήθειαν, ἀντιλαμβάνεσθε, ὅτι ἡ Παλαιὰ
Διαθήκη ἀποτελεῖ εἰς τινὰ κεφάλαια, μυθολογικὸν ἔργον μὲ
ἐννοίας κεκαλυμμένης, διὰ νὰ μὴ θεηλωθῇ ἡ ἀλήθεια ἀπὸ
τοὺς βέβηλους.

Ὁ ὀρειάτης, ὅταν πρόκειται νὰ ἀναρριχηθῇ εἰς τὰ ὄρη,
προετοιμάζεται μὲ εἰδικὴν περιβολὴν καὶ σύνεργα. Διὰ τί;
Διότι αὐτὰ θὰ τὸν βοηθήσουν εἰς τὴν ἀναρρίχσιν τῶν ἀποτό-
μων ὀρέων. Οὕτω καὶ οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἐπιθυμοῦν νὰ εἰ-
σέλθουν εἰς τὸν Σταθμὸν τῆς Ἀναπαύσεως, ὀφείλουσιν νὰ ἐτοι-
μάζωνται ἐγκαίρως μὲ εἰδικὴν περιβολὴν καὶ σύνεργα, διὰ νὰ
διευκολυνθοῦν εἰς τὸν σκοπὸν τῶν. Ποῖα πρέπει νὰ εἶναι ἡ
περιβολὴ καὶ τὰ σύνεργά των; Ταῦτα πάντα θὰ τὰ ἀντιλη-
φθῆτε μόνοι σας, ἐφ' ὅσον καταγράφονται εἰς τὰ ἱερά κείμε-
να τῆς Νέας μας Γραφῆς.

Παράδεισος, ὡς ποιητικῶς τὸν φαντάζεσθε, δὲν δημιουρ-
γεῖται ἐν τῇ Γῇ. Τοῦτο εἶναι οὐτοπία τῶν ἀσθενικῶν ποιητῶν.
Ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν ἀντιδράσεις πνευμάτων ἐπὶ διαφόρων ζη-

τημάτων, ἀποκλείεται νὰ ἴδῃτε τὸν Παράδεισον τῆς Γῆς. Καὶ εἶναι δίκαιον τοῦτο, διότι ἐν ἐναντία περιπτώσει πῶς θὰ ἀμειφθῆτε ἐν τῷ Οὐρανῷ; Εἰς τὸν αἰθέρα τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς πλήρους ἐλευθερίας τῆς ὄντοτήτος σας, πῶς θὰ ἐπανεύρετε τὸν ἀπωλεσθέντα Παράδεισον; Διὰ τῆς καλλιέργειας τῆς ψυχῆς καὶ τῆς ἐπιβολῆς αὐτῆς ἐπὶ τοῦ πνεύματός σας. Δύνασθε νὰ τὸ πράξετε; Ἐάν, ναί, ἐστὲ βέβαιοι, ὅτι θὰ τὸν ἐπανεύρετε καὶ ἀπὸ ἐκεῖ θὰ παρακολουθῆτε τὰς κινήσεις τῶν πάντων, ὡς ἐξιλεωμένοι ἀπὸ τὸ προπατορικὸν ἀμάρτημα.

Ἐξύμνησα εἰς τὸ ἔργον μου τοὺς Ἀγγέλους καὶ ἐξεφράσθην μὲ ποιητικὰς εἰκόνας περὶ τῆς Οὐρανοῦ Δυνάμεως, ὅταν εὐρισκόμενη ἐν τῇ Γῆ σας. Αἱ εἰκόνες ἐκεῖναι εἶναι μῆδαμιναὶ ἐναντι τῶν πραγματικῶν. Οἱ Ἄγγελοι εἶναι ἀναρίθμητοὶ εἰς τὰ τάγματα καὶ οἱ Ἀρχηγοὶ πολλοί, ἀναλόγως τῆς ειδικότητος των. π.χ. ἐπὶ τοῦ ἠθικοῦ πεδίου ὑπάρχουν πολλοὶ Ἀρχηγοί. Ἡ ἠθικὴ διαιρεῖται καὶ υποδιαιρεῖται εἰς διαφόρους κλάδους. Δὲν εἶμαι ὁ ἀρμόδιος νὰ τοὺς περιγράψω. Τοῦτο λέγω, διὰ νὰ ἀντιληφθῆτε, ὅτι ὁ κάθε Ἀρχηγὸς ἢ Διδάσκαλος ἔχει καὶ μίαν ειδικότητα, πού δὲν ἔχει ὁ ἄλλος καὶ ἐξ εὐσυνειδησίας ὁ εἰς δὲν ὑπεισέρχεται εἰς τὴν ειδικότητα τοῦ ἄλλου.

Τὸ μεγαλεῖον τοῦ Οὐρανοῦ εἶναι, ὅταν συνέρχονται ὅλοι ἐν τῇ Βουλῇ τοῦ Κυρίου. Ἐκεῖ δὲν βλέπει οὐδεὶς τὸν Ἄναρχον, ἀλλὰ διαισθάνεται τὴν παρουσίαν Του, διὰ τοῦ λαμπροῦ Αὐτοῦ Φωτὸς καὶ ἀγαλλιᾶται λαμβάνει νέας δυνάμεις ἀνεξαντλήτους ἀπὸ τὴν ἀστήρευτον Πηγὴν Του, ἣ ὁποία εἶναι αὐτὸς οὗτος ὁ Υἱὸς Του καὶ τὸ Ἅγιον Αὐτοῦ Πνεῦμα. Ὁ Ναζωραῖος δὲν ἦτο εἰς ἀπλοῦς ἄνθρωπος. Ὁ ἐρευνητὴς τὸν ἀπέκάλυψε Μεγαλοφυᾶ. Ἡ φράσις αὕτη εἶναι λανθασμένη. Ὁ Ναζωραῖος ἦτο ὄντοτης ἀνταξία τοῦ Δημιουργοῦ καὶ ἀπεστάλει διὰ νὰ σώσῃ τὴν ἀνθρωπότητα ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τοῦ Κακοῦ. Διότι τὸ πνεῦμα εἶναι, ἀδελφοί μου, ἐκεῖνο πού σᾶς καθοδηγεῖ εἰς τὴν ζωὴν, διὰ νὰ εὔρετε ἄδοξον θάνατον. Καλλιεργήσατε τὴν ψυχὴν σας, ἥτοι τὸν ἐσωτερικὸν σας κόσμον, διὰ νὰ ὑποτάξετε τὸ πνεῦμα εἰς τὰς θελήσεις τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ τότε ὁ θάνατος θὰ γίνῃ ἀνάστασις καὶ ἡ ἀνάστασις ἀθανασία. ἐν δὲ τῇ ἀθανασίᾳ θὰ εὔρετε ὅτι ἀπωλέσατε.

Ἐστὲ πεπεισμένοι, ὅτι τὸν Παράδεισον ἔχετε ἐντός σας, ἀπώλεσατε ὁμῶς τὴν κλεῖδα αὐτοῦ. Ποία εἶναι ἡ κλεῖς τοῦ;

Ἐπιζητήσατέ την, διὰ νὰ εὑρετε τὸν τρόπον νὰ εἰσέλθετε εἰς αὐτόν.

Μιλῶν

29-8-1964

13

II ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΕΣΦΑΛΜΕΝΗΝ ΟΔΟΝ

ΟΜΗΡΟΣ:

Ἐπιστήμη εἶναι ἡ διὰ τῆς ἐρεύνης ἐξακριβώσις πάσης φυσικῆς ἐνεργείας. Διὰ τῆς ἐπιστήμης ἐρευνᾶτε καὶ ἀνακαλύπτετε τὸ «πῶς» καὶ ἀγνοεῖτε τὸ «διατί». Διὰ τοῦτο οὐδέποτε ἡ ἐπιστήμη δύναται νὰ λογισθῇ «θετικὴ» ἐφ' ὅσον λειτουργεῖ μὲ τὴν ἀρνητικότητα. Ἐξακριβώσατε τὸ «διατί» τῆς ἀρνήσεως, διὰ νὰ ἐπιτύχετε τὸ «πῶς» τῆς θετικότητος.

Ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, ἡ ἐπιστήμη εἶναι φῶς, πού σᾶς καθοδηγεῖ. Ἄλλ' ὡς ἀνέφερον ὁ ἀδελφὸς Ἀριστοτέλης, ὑπάρχουν δύο εἶδη φωτός, τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν. Ἐάν, λοιπόν, ὁ ἐπιστήμων ἀρνηθῇ τὴν λευκὴν φώτισιν, ὑποχρεωτικῶς θὰ ἀκολουθήσῃ τὴν μέλαιναν καὶ ἰδοῦ, πῶς ἡ ἐπιστήμη ἀκολουθοῦσα τὸν φωτισμὸν τοῦ Πονηροῦ, ἀντὶ νὰ ἀποδώσῃ τὸ καλόν, ἀποδίδει τὸ κακόν εἰς ὀλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα. Ἐχετε, θεθαίως, διευκολύνσεις ἐκ τῆς ἐπιστημονικῆς προόδου, ἀνακουφίσεις, κ.τ.λ. καὶ ὅμως δὲν ἔχετε ἀποκτήσει τὴν αἴσθησιν τῆς ἀσφαλείας σας. Ἐξ αὐτῆς δημιουργεῖται ἐντὸς σας αὐτομάτως «τὸ ἄγχος τῆς ζωῆς». Καὶ τώρα ἅς ἔλθῃ ἡ ἐπιστήμη νὰ σᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὸ ἄγχος, πού αὐτὴ ἐδημιούργησεν! Διατί πάντα ταῦτα; Διότι ἡ ἐπιστήμη βαδίζει ὁδὸν ἐσφαλμένην. Ὁ ἐπιστημονικὸς κόσμος ἐμπορεύεται τὴν ζωὴν τοῦ ἀδελφοῦ του καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν ἀκολουθεῖ τὴν ὀρθὴν πορείαν τῆς καθαρᾶς ἐπιστήμης, ἀλλὰ τὴν συμφέρουσαν εἰς αὐτὸν ἐπιζημία τῆς ὀλότητος.

Ἐξοδεύονται δισεκατομμύρια διὰ τὰς ἀνοήτους πτήσεις τῶν ὑπερφιάλων πρὸς κατάκτησιν τάχα τοῦ διαστήματος. Ποῖον εἶναι τὸ ὄφελος ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς Ἐθνικῆς τῶν Οἰκονομίας; Καὶ ἡ Ἐθνικὴ οἰκονομία, πού ἀποβλέπει, ὅταν δὲν τοποθετεῖ τὸ Κεφάλαιόν της ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει ἀπόδοσις Ἐ-

θνικῆς εὐημερίας, ὑπὲρ τοῦ βιοτικῆς ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ; Ἰ-
δού, διατί λέγω, ὅτι ἡ ἐπιστήμη ἐχρεωκόπησεν, ὡς μέσον σω-
τηρίας τῶν ἀνθρώπων. Πῶς, θά ἐρωτήσετε, θά δυνηθῶμεν
ἡμεῖς νὰ σωθῶμεν ἀπὸ τὰ ἀδηφάγα Μονοπώλια τῆς ἐπιστή-
μης, τὰ ὅποια παρέκλιναν ἀπὸ τὸν προορισμὸν των; Ἡ συντα-
γὴ τῆς σωτηρίας σας, μία εἶναι, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί. Νὰ
φωτισθῆτε, οὐχὶ ἀπὸ τὴν ἐπιστήμην, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν Οὐ-
ρανόν. Αὐτὸς θά σᾶς σώσῃ, αὐτὸς θά σᾶς καθοδηγήσῃ, αὐ-
τὸς θά σᾶς ἀνωψώσῃ. Καὶ πῶς θά ἐρωτήσετε καὶ πάλιν. Ὅταν
μελετήσετε τὰς Ἀρχὰς Μας καὶ ἀντιληφθῆτε ποῖος εἶναι ὁ
προορισμὸς σας. Καὶ τότε δώσατε χεῖρα βοηθείας εἰς τοὺς
ἀδελφούς σας. Ὅλοι δὲ ὁμοῦ στρέψατε τὰ ὄμματα πρὸς τὸν
Οὐρανόν, διὰ νὰ σᾶς δώσῃ οὗτος τὴν ἀνάλογον τροφήν. Ἐάν
ὅμως ἔχετε περισσοτέραν ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν ἐπιστήμην, τό-
τε σᾶς προεξοφλῶ τὸν ὄλεθρόν σας. Ἡ ἐπιστήμη θαμβώνει
τοὺς κούφους μόνον, οἵτινες οὐδὲν γνωρίζουν ἀπὸ τὰ ὅσα οἱ
ἐπιστήμονες λέγουν πρὸς αὐτούς. Διότι οἱ τελευταῖοι, μὴ ἔχον-
τες γνῶσιν τοῦ τί πράττουν, διὰ τῶν εἰκασιῶν των ἀποπλανοῦν
τοὺς ἀφελεῖς εἰς θάρος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Ἐάν εἷς ἐκ τῶν διαπρεπῶν ἐπιστημόνων, θελήσῃ νὰ θαμ-
βώσῃ τὸν κόσμον διὰ τῆς γνώσεώς του, ἄς μᾶς εἴπῃ ποῦ τὴν
εὐρεν καὶ ποῖον σκοπὸν δύναται νὰ ἔχῃ αὕτη, διὰ τὴν ἀνώψω-
σιν τῆς ὀντότητός του. Σᾶς διαβεβαίω, πρὸ τοιαύτης ἐρωτή-
σεως, ὁ ἐπιφανὴς ἐπιστήμων θά εἴπῃ τὴν μεγαλυτέραν ἀνοη-
σίαν τῆς ζωῆς του. Ὁ ἄνθρωπος ὅσας γνώσεις καὶ ἂν ἔχῃ,
αὗται εἶναι μηδαμινὰ καὶ οὐδεμίαν ἀνθρωπιστικὴν ἀξίαν
ἔχουν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀθανάτους. Ἡμεῖς εἰς θέσιν νὰ ἀπογυ-
μνώσωμε τὴν χρυσοῦν κεφαλὴν τῶν ἐπιστημόνων, διὰ νὰ ἴδῃτε
τὴν ἐντὸς αὐτῆς κούφότητά των. Ἐπιστήμη εἶναι πρῶτον ὁ
ἄνθρωπος καὶ κατὰ δεῦτερον λόγον ἡ ἀπόδοσις αὐτοῦ, ἐάν
ἔχῃ συνείδησιν.

Τότε μόνον ἡ ἐπιστήμη θά λάμψῃ, ὡς οὐδέποτε ἔλαμψεν,
ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀντιληφθῇ τί ἐστὶ Εἰρήνη καὶ τί Ἀγάπη πρὸς
τὸν πλησίον. Χιλιάδες ἐργαστήρια χημικῶν προϊόντων ἐργά-
ζονται καὶ ἀποδίδουν τεράστια κέρδη, πρὸς ζημίαν τοῦ ἀν-
θρωπίνου ὀργανισμοῦ. Διότι ἡ φήμη περὶ τῶν φαρμάκων καὶ
ἡ ἀγνοία τοῦ ἱατροῦ, διὰ νὰ φέρῃ ἀντίρρῃσιν εἰς τινὰ φάρμα-
κα, ποῦ ἐπίδρουν κακῶς εἰς τὸ σῶμα, ἐδημιούργησαν νέας

ἀσθeneίας, τὰς ὁποίας δὲν δύνασθε νὰ θεραπεύσετε. Διὰ τοῦτο ὁ ἀδελφὸς Ἴπποκράτης εἶναι ἐπιφυλακτικὸς καὶ δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ συνιστᾷ φάρμακα τῶν ὁποίων ἢ χρῆσις εἶναι ἐπικίνδυνος. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι ἄξιοι, οἱ ὁποῖοι ἀγωνίζονται ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος. Ὅταν ὁμως ἀπομακρύνονται ἀπὸ τὴν Θεότητα, οὐδὲν τὸ θετικὸν δύναται νὰ πράξουν. Ἄς ἀφυπνισθοῦν οἱ ἔχοντες ἀντίληψιν καὶ καρδίαν, διὰ νὰ διδάξουν ὅτι Θεότης δὲν σημαίνει μόνον ἐλπίδα καὶ ἐπίδρασιν τῆς πίστεως εἰς τὸν ἑαυτὸν σας, ἀλλὰ ἀγνωστον ἐνέργειαν φωτίσεώς σας, ἢ ὁποία εἰσχωρεῖ εἰς τὰ θάθη τῆς ὄντοότητός σας. Ἄνευ πίστεως πρὸς τὴν Θεότητα δὲν δύνασθε νὰ προοδεύσετε. Εἶναι ὡς τὸ ὄχημα, πού δὲν ἔχει καύσιμον ὕλη, καὶ σεῖς προσπαθεῖτε νὰ θέσετε αὐτὸ εἰς κίνησιν. Τοῦτο τὸ συνειδητοποιεῖτε, διότι πρόκειται περὶ ὕλικου περιεχομένου. Ἐκεῖνο πού δὲν ἀντιλαμβάνεσθε, εἶναι ἡ Θεότης πού δὲν τὴν παραδέχεσθε συνειδητά. Ἐπομένως, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, μὴ ἀναμένετε ἐξ αὐτῆς βοήθειαν, ἐφ' ὅσον τὴν ἀπαρνεῖσθε. Ἐδῶ ἀκριβῶς εἶναι τὸ μέγα σφάλμα τοῦ ἀνθρώπου. Νὰ μὴ ἀντιλαμβάνεται τὸ ἀόρατον, τὸ ἀφθαρτον, τὸ ἀνώτερον καὶ νὰ ἀσχολητῆ με τὸ εὐτελές, τὸ χαμηλὸν καὶ τὸ ὀρατόν, τὴν ὕλην.

Λέγετε, ὅτι ἡ ἐπιστήμη εἶναι θετικὴ καὶ ἐρωτῶ, πόθεν διεπιστώσατε τὴν θετικότητά της; Ὅταν ἀνακαλύπτετε «πῶς» καὶ ἀγνωεῖτε τὸ «διὰτί»; Ἴδού, τὸ ἐσφαλμένον μέρος τῆς ἐπιγείου ἐπιστήμης!

Ὅμηρος

1. ΠΛΑΤΩΝ: Ἀδελφοί μου, ἡ ἐπιστήμη διὰ τῆς προόδου της, φονεῖ ἐν δύο φοράς τὸν ἄνθρωπον, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι Θεῖα. Συναγωνίζεται τὴν φύσιν με τὴν μέλαιναν λογικὴν της. Ἡ μὲν λευκὴ λογικὴ εἶναι θεῖα ἢ δὲ ἄλλη δὲν εἶναι.

Ἐν συγκρίσει με τὰς παλαιὰς ἐποχάς, σημερον ὑπάρχουν περισσότεροι θῦται καὶ ἐπομένως τὰ θύματα αὐξάνουν. Εἰς τί ἡ ἐπιστήμη βοηθεῖ, ὅταν ἐκλείπη τὸ χρῆμα; Ἀκόμη καὶ ὁ διαφημιζόμενος ἀνιδιοτελής ἐπιστήμων, ἐνεργεῖ διὰ νὰ κερδίσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινού, με ἀπώτερον σκοπὸν τοῦ τὸν πλοῦτον. Βεβαίως ὑπάρχουν καὶ ἐπιστήμονες, πού ἀποβλέπουν εἰς τὸν ἀνθρωπισμὸν ὡς στόχον των, ἀλλ' οὗτοι εἶναι ἐλάχιστοι καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀγνωστοὶ εἰς τὸ πλατὺ κοινόν. Εἶναι δυστύχημα, διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, τὸ ὅτι ἡ ἐπιστήμη δυσκολεύει τὴν ζωὴν ἀντὶ νὰ τὴν διευκολύνῃ.

Ἐπιδιώκομεν τὴν φωτίσιν τῆς ἐπιστήμης, διὰ τοῦ κειμένου τούτου καὶ διὰ τῆς βοηθείας μας πρὸς αὐτούς, οἱ ὁποῖοι ἔχουν εὐρὺ πνεῦμα ἀγάπης καὶ δυναμικὴν ψυχὴν.

Πλάτων

ΔΙΑΤΙ ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΜΟΥ ΟΝΟΜΑ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΑΓΝΩΣΤΟΝ

ΣΑΙΞΠΗΡ:

Ἀδελφοί μου, μερικοὶ ἐκ τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν τοῦ Κόσμου σας δὲν ἀφήκαν οὐδὲν γραπτὸν λόγον, ἀλλὰ μόνον διδασκαλίας, τὰς ὁποίας ἐδίδαξαν οἱ ὀπαδοὶ των. Ἀντιθέτως ὁ ὑποφαινόμενος ἀφήκα διδασκαλίας, χωρὶς νὰ δώσω τὸ ὄνομά μου, διότι ἐθεώρησα περιττὸν τοῦτο. Μετεχειρίσθη τὸ ὄνομα Σαίξπηρ, χωρὶς τοῦτο νὰ σημαίη ὅτι τὸ ἐπλάστογράφησα. Ἡ συμφωνία αὕτη ἐγένετο κατόπιν συνεννοήσεως τοῦ συγγραφέως μετὰ τοῦ ἠθοποιοῦ. Ὁ Σαίξπηρ ἐκράτησε τὴν ὑπόσχασίν του, διότι τὸ ὑλικὸν ὄφελος εἶναι ἰσχυρότερον εἰς τὸν ἄνθρωπον ὡς μέσον, ἐνῶ ὁ ὑποφαινόμενος συγγραφεὺς παρέμεινον ἀγνωστος, διὰ νὰ ἐπιτύχω τοῦ σκοποῦ μου. Ποῖος ἦτο ὁ σκοπός μου; Νὰ μείνῃ τὸ ἔργον μου ἀθάνατον. Ἠμείφθη εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, διότι δὲν ἐπεδίωξα τὴν θνητὴν δόξαν, διὰ νὰ κερδίσω τὴν Ἐπουράνιον. Σήμερον ὁ Οὐρανὸς σὰς ἀποκαλύπτει τὸ μυστήριον τοῦτο. Μοῦ ἐδόθη, θεθαίως, ἡ ἄδεια τοῦ Κυρίου, ὅπως σὰς ἀποκαλυφθῶ. Εἶχον συγγράψει καὶ ἄλλα ἔργα, τὰ ὁποῖα ἔμεινον ἀγνωστα. Δὲν θὰ τὰ εὑρετέ, διότι ἐσφαλμένως ἐκάησαν ἀπὸ ἀνθρώπους, ποὺ δὲν ἐγνώριζον τὴν ἀξίαν των. Εἰς ἐκεῖνα τὰ ἔργα ἀπεκάλυπτα τὴν Παντοδυναμίαν τοῦ θεοῦ καὶ τὴν ἀδυναμίαν τοῦ ἀνθρώπου νὰ πιστεύσῃ εἰς τὰ ἀόρατα στοιχεῖα τῆς τοῦ Θεοῦ ἐνεργείας. Ἐντὸς ὀλίγου, ὅταν μάθετέ ποῖον εἶναι τὸ πραγματικὸν μου ὄνομα, πιθανὸν νὰ μὴ τὸ πιστεύσετε, ἀλλὰ σὰς ἐπιφυλάσσω μίαν ἐκπληξιν, ποὺ οὐδεὶς σας ἐφαντάσθη, διὰ τῆς ὁποίας θὰ ἀποδειχθῇ ἡ ἀλήθεια. Μάλιστα, διὰ τὴν ὁποίαν ὅλοι κόπτονται, ἀλλ' οὐδεὶς φροντίζει νὰ ἐρευνησῇ καὶ νὰ πιστεύσῃ εἰς αὐτήν.

Ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, ὁ Σαίξπηρ, ὡς γνωρίζετε κάλλιστα, δὲν ἦτο μεγάλος ἠθοποιὸς μὲ ἐμπνεύσεις ἀξίας τοῦ ὀνόματός του. Τοῦτο μόνον ἀρκεῖ, διὰ νὰ ἐννοήσετε, ὅτι δὲν ὑπῆρξεν ὁ Σαίξπηρ δημιουργὸς τῶν ἔργων, ποὺ τοῦ ἀποδίδουν.

Ὁ ὑποφαινόμενος ἤμουν εἰς ἐκ τῶν ὀλίγων ἀνδρῶν τῆς ἐποχῆς, ὅστις ἐμελέτησε τὸν ἄνθρωπον ἐκ θάθρων καὶ ἠθελή-

σε νά ανυψώση αὐτὸν πατάσσων τὰ ἐλαττώματα, τὴν κακίαν καὶ μοχθηρίαν αὐτοῦ. Ἡ κοινωνικὴ μου θέσις δὲν μοῦ ἐπέτρεπε νά ἐμφανισθῶ ὡς μάλιστα τῶν κακῶς κειμένων καὶ οὕτω ἐν τῇ σιωπῇ ἐργαζόμενος, παρέμεινον ἄγνωστος ἀκόμη καὶ εἰς τοὺς πλέον στενοὺς μου φίλους. Οὐδεὶς των εἶχεν ἀντιληφθῆ ὅτι ἐγὼ ἦμουν ὁ συγγραφεὺς τῶν ἔργων, ποὺ παρουσίαζεν ὁ μικρὸς καὶ ὀκηρὸς τῆς ἐποχῆς ἠθοποιὸς Οὐίλλιαμ Σαίξπηρ. Τὰ μεγάλα ἔργα, τὰ ὁποῖα ὡς σκοπὸν ἔχουν τὴν πάταξιν τοῦ κακοῦ εἶναι Θεόπνευστα, καὶ ἐὰν ἐν μέρος αὐτῶν ἀνήκει εἰς ἐμέ, τὸ ἕτερον ἀνήκει εἰς τὴν Φώτισιν τοῦ Θεοῦ. Ἐὰν ἔλεγον τὸ Θεῖον φωτίζει τὴν ἐργασίαν μου, οὐδεὶς θὰ ἐπίστευε εἰς τὰ ὅσα λέγω, διότι ὁ κληρὸς θὰ ἐζήτη ἄποδείξεις, μὴ συμμεριζόμενος τὴν ἄποψίν μου, εἰς ἔργα μὴ ἐκκλησιαστικά, ἐνῶ ἐγὼ συνέγραφον ἔργα κοινωνικά, αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἐπέδιδωκεν ὁ Οὐρανός. "Ὅχι μόνον ἔπραξα τὸ καθῆκον μου ὡς συγγραφεὺς, ἀλλὰ καὶ ὡς ἄνθρωπος ἔδωσα χεῖρα βοηθείας εἰς πολλοὺς ἀγνώστους τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, χωρὶς νά γκωρίζουν πόθεν ἐλάμβανον τὴν βοήθειαν. Ἦμουν διὰ τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην ἀπολύτου βοηθείας, ἢ θεότης των. Εὐχαρίστουν τὸν Θεόν, διότι ἐν τῇ ἀπογνώσει των, ἀπέστειλεν εἰς αὐτοὺς τὴν βοήθειαν Του. Καὶ πράγματι, ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ἡ ἔμπνευσις αὕτη εἰς ἐμέ, οὐδεὶς των θὰ ἐλάμβανεν τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ.

Ἐγνώρισα τὰς δύο κοινωνικὰς τάξεις, ὅσον οὐδεὶς ἐκ τῶν συμπατριωτῶν μου. Τοῦ πλοῦτου καὶ τῆς θλιβεράς τοῦ πτωχοῦ ζωῆς. Ἐμελέτησα τὰ συναισθήματα, τὰς ἐπιδράσεις τοῦ Καλοῦ ἢ τοῦ Κακοῦ ἐπὶ ἀτόμων τῶν δύο καταστάσεων. Ἐξύμνησα τὴν ἀρετὴν καὶ κάτεπάτησα τὴν κακίαν ὡς μοχθηρὰν καὶ ἀδικὸν συνεργάτην τοῦ πλοῦτου. Ἐζύγισα τὸ πνεῦμα εἰς τὰς δύο πλάστιγγας τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Κακοῦ καὶ ἀνεκάλυψα, ὅτι τοῦτο, τὸ πνεῦμα, εἶναι ὁ φορεὺς τῆς εὐτυχίας ἢ δυστυχίας τοῦ ἀνθρώπου. Τὴν ψυχὴν ἐθεώρησα ὡς Θεῖαν Πνοὴν τοῦ Κυρίου καὶ δὲν ἠσχολήθη μετ' αὐτῆς. Τὸ θεῖον δὲν ὑπόκειται εἰς ἀνάλυσιν. Παραμένει ἀναλλοίωτον διότι ἐκπορεύεται ἐκ τῆς κεντρικῆς ἐστίας τῆς Θεϊκῆς Δυνάμεως.

Σήμερον χιλιάδες τῶν χιλιάδων ἀνθρώπων ἀσχολοῦνται μὲ τὸ ποῖος ἦμουν, ἀλλ' οὐδεὶς των ἠδυνήθη νά εὕρῃ τὴν ἀλήθειαν, διότι αὕτη παραμένει κεκλεισμένων τῶν θυρῶν εἰς τὰ κείμενα τοῦ Οὐρανοῦ, τὰ ὁποῖα μεταδίδονται συνεχῶς εἰς τὸ

Κέντρον τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου ἐν τῇ Γῆ σας. Πολλοὶ ἐξ ὁμῶν ἀσχολεῖσθε μὲ τὴν τερπνὴν καὶ μὲ τὴν ἐπιζήμιον δι' ἑσᾶς ψυχικὴν ἔρευναν. Κύκλοι ποικίλοι ὑπάρχουν, οἱ ὅποιοι σᾶς συνδέουν μὲ ψυχὰς ἀπορριπτέας ἢ ἐλευθέραις ἢ παραπλανημένας, χωρὶς νὰ ἀντιλαμβάνεσθε ὅτι ὑπάρχει συγκροτημένον Βασιλεῖον μὲ Ἄρχας Ἐπουρανίας καὶ Διδασκάλους - Ἄρχηγούς, οἵτινες ἀνήκουν εἰς εἰδικὰς κατηγορίας τοῦ πνεύματος καὶ τῇ ἀδείᾳ τοῦ Κυρίου μεταδίδουν ἔργα Ἐπουράνια εἰς τοὺς θνητοὺς ἀδελφούς των. Εἰς ἐκ τούτων εἶμαι καὶ ἐγώ. Σκοπός μου εἶναι ὅπως σᾶς μεταδώσω ἔργον μου, διὰ νὰ πεισθῆτε ὅτι εἶμαι ἐγώ ὁ συγγραφεὺς τῶν ἔργων τοῦ Σαίξπηρ. Ὁ τελευταῖος, ἐδῶ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, ὡς ψυχὴ, κρατήσασα τὸν λόγον τῆς, ἐξελίσσεται· δὲν ἔχει ὅμως ὑψηλὴν θέσιν. Ἡ ἀποκάλυψις αὕτη γίνεται, διὰ πρώτην φοράν εἰς τὸν λαὸν τοῦ ὁποίου καὶ ἐγὼ ὑπῆρξα τέκνον.

Ἐάν διδετε πίστιν εἰς τὰ ὅσα παραθέτω ἐν τῇ ὁμιλίᾳ μου ταύτῃ, τότε προσπαθήσατε νὰ συγκεντρώσετε εἰς χεῖρας σας τὰ κείμενα τῶν Νέων Γραφῶν καὶ νὰ μελετήσετε αὐτὰ μὲ τὴν Φώτισιν τοῦ Κυρίου, ἵνα διαδοθοῦν ἀνά τὸν κόσμον τῆς ἀδελφότητος καὶ τῆς ἀγάπης.

Μὴ παρακαλῶ, συγχέετε, μὲ παραβολὴν ξένων ὀνομάτων, τὸ ἄγνωστον ἰδικόν μου. Τὸ ὄνομά μου θὰ σᾶς τὸ δώσῃ μόνον ὁ Πνευματικὸς Κόσμος. Αὐτὸς εἶναι ἐνδεδειγμένος νὰ λέγῃ τὴν Ἀλήθειαν, ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει γόνιμον ἔδαφος.

Ὁ ὑποφαινόμενος, πραγματικὸς συγγραφεὺς καὶ ποιητῆς τοῦ ἔργου Σαίξπηρ, σᾶς ἀποστέλλω, ἀγαπητοί μου, τὰς πλέον θερμὰς εὐχαριστίας μου, διότι μὲ ἠκούσατε.

Σαίξπηρ

31 - 8 - 64

15

ΤΟ ΔΙΚΑΙΟΝ ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΚΑΛΩΣΥΝΗΣ

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ:

Ὁ δίκαιος, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὀφείλει νὰ εἶναι καὶ καλός, διότι ἐάν δὲν εἶναι καλός ἢ δικαιοσύνη δὲν δύναται νὰ κρατηθῇ εἰς χεῖρας του. Ὅταν λέγω καλός, δὲν σημαίνει ὅτι εἶναι καθ' ὅλα ἐν τάξει. Διὰ τοῦτο, ὅταν ἀρχίζωμε νὰ δίδωμε τὸ δίκαιον, εἰσχωροῦμεν εἰς τὸ πεδῖον τῆς καλωσύνης.

Δίκαιος ἦτο ὁ Σολομών, ἀλλὰ ἡ ἰδική του δικαιοσύνη διαφέρει πολὺ ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην, ποῦ ὁ Πνευματικὸς Κόσμος ἐπιβάλλει εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Θὰ εἴπῃτε, διατί; Διότι ὁ Σολομών εἶχε εἰς τὴν διάθεσίν του, ὅτι ἀγαθὸν ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ ὁ ἄνθρωπος· πλούτη μεγάλα, διασκεδάσεις καὶ ἑορτὰς ὅσας δὲν εἶδεν ὁ ἀνθρώπινος ὀφθαλμὸς. Εἶχεν εἰς τὴν διάθεσίν του ὅλους τοὺς σοφοὺς τῶν γνώσεων καὶ συχνὰ συνδιέλεγετο μετ' αὐτῶν καὶ ἀπέκτα σὺν τῷ χρόνῳ γνώσεις εἰδικάς, ἀλλὰ πέραν αὐτῶν δὲν ἐγνώριζε τὴν ἐπικράτειάν του. Ἦσαν ὅλοι εὐτυχισμένοι; Ἔζων ὅλοι τῶν ἀνετον ζωῆν; Ἐδίδετο εἰς ὅλους, ἐπὶ τοῦ Σολομώντος, δικαιοσύνη ἀγνή, ἢ, ἦτο αὕτη τεχνική;

Ἐάν ὁ Σολομών ἦτο πτωχὸς εἰς τὸ ἔνδυμα καὶ πλούσιος εἰς τὴν ἀγνήν γνῶσιν, δὲν θὰ συνεκέντρωνε τοιαῦτα πλοῦτη καὶ τοσαύτας γυναίκας εἰς τὴν διάθεσίν του. Ἄρα, ἡ δικαιοσύνη του ἦτο ἐν μέρει ὀρθή, ἀλλ' οὐχὶ δικαία. Ἡ Δικαιοσύνη εἶναι νόμφη τοῦ ἀγροῦ, τῶν κάμπων, τῶν δασῶν καὶ οὐχὶ τῶν μεγαλοπόλεων. Εἶναι πλουσία εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου καὶ πτωχή εἰς τὰ τεχνάσματα. Δὲν κατοικεῖ εἰς τὰ Ἄνακτορα τοῦ ψεύδους, ἀλλ' εἰς τὴν καλύβην τῆς Ἀληθείας. Δὲν ἀνέχεται τὰς κολακίας, ἀλλὰ τὴν εἰλικρίνειαν. Δὲν εἰσχωρεῖ εἰς τὰς ἐπιδείξεις, ἀλλ' εἰς τὴν ἀπλότητα τῆς καλῆς θελήσεως. Ἐάν ὁ Ἄνθρωπος ἀγνοῇ τὴν Ἀγάπην, ἀγνοεῖ καὶ τὴν Δικαιοσύνην. Ἡ Ἀγάπη εἶναι ἀδελφή τῆς Δικαιοσύνης καὶ ὅπου εὐρίσκεται ἡ πρώτη ἀκολουθεῖ καὶ ἡ δευτέρα. Εἶναι δύσκολον εἰς τὸν ἄνθρωπον, ὅστις δὲν ἔχει φῶτισιν θείαν, νὰ διακρίνη ποῦ εὐρίσκεται ἡ δικαιοσύνη, διὰ νὰ δώσῃ τὸ δίκαιον εἰς τὸν ἔχοντα ἀνάγκην καὶ νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ Ἀλήθεια, καὶ οὐχὶ εἰς τὸν ἐπιβάλλοντα, διὰ τῆς ἰσχύος του, τὸ ψεῦδος ὡς ἀλήθειαν.

Ἐγὼ ὁ Ἀριστείδης, ὁ ἐπιλεγόμενος δίκαιος, οὐδέποτε κατεγράσθην τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν ἀνθρώπων. Ἀλλὰ τὸ ψεῦδος μὲ κατεδίωξε, μὲ τὴν πρόφασιν τῆς εἰλικρινοῦς, ἀλλὰ ἀδικαιολογήτου φράσεως. «Ἄς ἀλλάξωμεν τὸ ἔνδυμα· ἡ δικαιοσύνη τοῦ Ἀριστείδου παρέμεινεν ἐπὶ πολὺ εἰς τὴν ἐξουσίαν».

Δὲν ἦτο ὁ λαός, ὅστις δὲν ἠθελεν τὴν παραμονὴν μου εἰς τὸ δίκαιον, ἀλλὰ οἱ ἔχοντες συμφέροντα νὰ καταπατοῦν τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ λαοῦ καὶ οὕτω ἐπλήρωσα τὴν ἀρχὴν τῆς καλωσύνης μου, ἀπωλέσας τὴν θέσιν ἣν κατείχον. Ἡ Δικαιοσύ-

νη είναι θεϊον ἐπίτευγμα, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἀσκοῦν οἱ ἔχοντες πρῶτον φώτισιν θεϊαν καὶ ὕστερον νὰ εἰδικεύωνται ἐπὶ τοῦ ἐπαγγέλματος, εἰ δ' ἄλλως ἢ δικαιοσύνη χλευάζεται ἀπὸ τοὺς ἀπονέμοντας αὐτήν. Καὶ τότε τί πρέπει νὰ πράξη ὁ δικαστικός, διὰ νὰ εὑρίσκηται ἐν τάξει ἐναντι τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου; Νὰ μελετᾷ συνεχῶς τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τῆς πίστεως καὶ τῆς εὐλαθείας τοῦ νὰ κρίνῃ τὸ ὀρθόν, ὡς ἐὰν ὁ ἴδιος εὑρίσκετο εἰς τὴν θέσιν τοῦ κατηγορουμένου. Ὑστερον νὰ διακρίνῃ ἀπὸ τοὺς λόγους τῆς ὑπερασπίσεως τὴν ἀλήθειαν ἢ τὸ ψεῦδος. Νὰ ζυγίξῃ τὸ θάρος των, καὶ ἐὰν ἡ ἀλήθεια εἶναι θαρύτερα, ἢ διάκρισις του τότε ἤδη εἶναι ὀρθή. Ἐὰν τὸ ψεῦδος εἶναι θαρύτερον νὰ εὔρη τὰ αἷτια αὐτοῦ, διότι ἐνίοτε ταῦτα πηγάζουν ἀπὸ τὴν ἀνάγκην τῆς ζωῆς πρὸς συντήρησιν τῆς ὀντότητος. Τὰ θετικὰ αἷτια ἀπαλλάσσουν τὸν κατηγορούμενον, τὰ ἀρνητικὰ καταδικάζουν αὐτόν· ἀλλ' ὁ δικαστὴς δὲν εἶναι θεότης καὶ ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ καὶ τὴν συμβουλήν τῶν παρῆδρων. Προτιμώτερον νὰ δώσῃ ὁ δικαστὴς δικαίωσιν ἀδίκον, παρὰ νὰ περιπέσῃ εἰς τὸ σφάλμα νὰ καταδικάσῃ τὸν δίκαιον ἐπὶ ἀδικίᾳ.

Οὐδεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀφαιρῇ τὴν ζωὴν τοῦ ἄλλου, διότι δὲν εἶσθε σεῖς ὁ Δημιουργὸς τῶν καταδικασθέντων. Ἡ τιμωρία, ἢ ἀνθρώπινος τιμωρία εἶναι νὰ ἀφαιρῇ ἐκ τῶν ἐνόχων τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας, νὰ μὴ παρευρίσκονται μετὰ τῶν συμπολιτῶν των, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ κακοποιουῦνται ἐν τῇ εἴρκτη ἄπὸ ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἀπειθείας μετὰ τῶν ἐνόχων οὐδεμίαν σχέσιν εἶχον. Ἡ θεία δίκη ἔχει ὀφθαλμὸν ἀόρατον καὶ παρακολουθεῖ τὰ πάντα! Ἐὰν εἶσθε ἐν τάξει μὲ τὴν συνειδήσιν σας, δὲν ἔχετε νὰ φοβῆσθε τὴν Δικαιοσύνην τοῦ Θείου. Πρωτίστως ὅμως ὀφείλετε νὰ γνωρίζετε τί εἶναι συνείδησις. Ὅμιλεῖτε περὶ αὐτῆς, ἀλλ' οὐδὲν γνωρίζετε, ὅταν ἐκλαμβάνετε τὴν ἀσυνειδησίαν ὡς συνείδησιν. Ἴδού, διατί εἰς τοὺς δικαστικούς δὲν παρατηρεῖται ἡ καλωσύνη, διότι ἀσκοῦν ἐπάγγελμα ἀσυνειδητον καὶ οὕτω καταδικάζουν τὸν ἑαυτὸν των εἰς τὴν δικαίαν τοῦ Θείου τιμωρίαν των. Μάθετε τί ἐστὶ Δικαιοσύνη, διὰ τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς Φωτίσεως, εἰ δ' ἄλλως θὰ εὐρεθῆτε εἰς τὸ ἐδώλιον τοῦ Οὐρανοῦ, ὡς ἐνοχοὶ συνειδητοί.

Ἀριστείδης ὁ Δίκαιος

Η ΑΦΗΡΗΜΕΝΗ ΚΑΙ Η ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΕΝΝΟΙΑ ΤΩΝ ΑΡΙΘΜΩΝ

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ:

Ἀδελφοί μου, τί εἶναι συγκεκριμένον καί τί ἀφηρημένον τὸ γνωρίζετε, ἀλλὰ εἰς τοὺς ἀριθμούς, τόσον τὸ ἀφηρημένον ὅσον καὶ τὸ συγκεκριμένον ἔχουν ἐννοίας ἀντιθέτους, ὡς πρὸς τὴν ἐνέργειά των.

Συγκεκριμένον εἶναι τὸ κάθε τι, ποῦ ὑποπίπτει ἄμεσα εἰς τὴν ἀντίληψίν σας διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἢ ἄλλης τῶν αἰσθήσεών σας. Ἀφηρημένον εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον παραμένει ἄγνωστον εἰς τὴν ἀντίληψίν σας, διότι δὲν ὑποπίπτει εἰς οὐδεμίαν ἐκ τῶν αἰσθήσεών σας. Σεῖς δίδετε μεγίστην σημασίαν εἰς πᾶν τὸ συγκεκριμένον, ἀκριβῶς διότι ἀγνοεῖτε τὸ ἀφηρημένον. Ὁ ἀριθμὸς 1 δὲν σημαίνει τίποτε, ἐὰν δὲν προστεθῇ εἰς αὐτὸν τὸ χαρακτηριστικόν του. Καὶ λέτε: 1 κάθισμα, 1 ποτήριον. Μὲ τὴν ὀνομασίαν αὐτὴν προσδιορίζετε τὸ ἀντικείμενον, ἐνῶ ὅταν λέτε: μία ἀπέραντος ἀγάπη τῆς θείας εὐσπλαγχίας, αὕτη εἰς τὴν ἀντίληψίν σας εἶναι ἀφηρημένη ἐννοία, διότι τὴν στιγμήν καθ' ἣν ἔχετε εἶπει τὴν φράσιν, οὐδεμίαν ἐνέργειαν ἔδωσαν αὕτη ἐπὶ τῆς αἰσθήσεώς σας. Διὰ τὴν συγκρατήσετε τὴν ἰσχὺν τῆς φράσεως, ὀφείλετε νὰ ἔχετε πίστιν. Οἱ ἀριθμοὶ εἰς τὸν κόσμον σας ἔχουν τεραστίαν δυναμικότητα, ἐπαυξάνουν τὴν ἰσχὺν των πολλαπλασιαζόμενοι εἰς τὸ ἄπειρον, καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτὴν καταμετράτε ὡς ἐνέργειαν συγκεκριμένην, διότι ἀπέδωσαν ἀποτελέσματα πολλὰ ἢ ὀλίγα.

Οἱ ἀφηρημένοι ἀριθμοὶ δὲν ἔχουν ἰσχὺν εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ ἀνθρώπου, διότι δὲν ὑποπίπτουν εἰς συγκεκριμένην ἐνέργειαν. Οἱ Οὐράνιοι ἀριθμοὶ ἔχουν ἄλλην διάταξιν δι' ἡμᾶς. Τὸ ἀφηρημένον εἶναι συγκεκριμένον, διότι ὡς ἀόρατος ἐνέργεια, εἶναι γνωστὴ ἢ ἰσχὺς τῆς ἐννοίας τοῦ κάθε ἀριθμοῦ. Ὁ Ἀριθμὸς κινεῖ τὰ πάντα σὺν τῇ ταχύτητι, ποῦ ἡ Θεότης δίδει εἰς αὐτόν. Δηλαδή πνέει τὴν ταχύτητα εἰς τὸν ἀριθμὸν 2. Ὅποια εἶναι αἱ ἀντιπροσωπευτικαὶ εἰκόνες τοῦ ἀριθμοῦ, ποῦ πάραυτα τίθενται εἰς ἐνέργειαν, χωρὶς νὰ εἶναι γνωσταί σας προκαλοῦν σύγκρουσιν, τῆς ὁποίας τὰ ἀποτελέσματα εἶναι θεϊκὰ προμηνύαι. Διὰ τῆς ἀφηρημένης ἐννοίας τῶν ἀριθμῶν

γνωρίζομεν τὰ πάντα. Σεις διὰ τῆς συγκεκριμένης τί γνωρίζετε; Τὸ ἀόρατον ἔχει μαγικὰς δυνάμεις — ὁμιλῶ τὴν γλῶσσαν σας διὰ νὰ ἐννοήσετε. "Ὅ,τι δὲν βλέπει ὁ ἄνθρωπος, ἐνίστε τὸ προαισθάνεται, διὰ τῆς ἀπροόπτου ἐνεργείας τοῦ ἀγνώστου. Διὰ τοῦτο τὸ φοβεῖται, χωρὶς νὰ τὸ προσδιορίζη καὶ λέγει. "Ἐχω τὸ προαίσθημα τοῦτο ἢ ἐκεῖνο. Ἀναλόγως τῆς κάθε ὄντοτης, ἐάν εἶναι ἢ ὄχι ἐπιδεκτικὴ, οἱ ἀφηρημένοι ἀριθμοὶ ἀσκοῦν πίεσιν ἐπ' αὐτῆς. Ἡ ἔννοια τοῦ κάθε ἀριθμοῦ ἔχει διάφορον ἐνέργειαν. Αἱ δυνάμεις τοῦ Ἄοράτου Κόσμου ὑφίστανται, εἶναι συγκεκριμέναι, ἀλλὰ διὰ τὸν ἄνθρωπον λογίζονται ἀφηρημέναι. Αἱ δυνάμεις αὗται ἀποτελοῦν ἰσχὺν ἀνυπέρβλητον, ἐφ' ὅσον βασίζονται ἐπὶ τῶν ἀφηρημένων ἐννοιῶν τῶν ἀριθμῶν. Τὰς διαφορὰς αὐτὰς ἀντιλαμβάνεσθε (ἐάν ἔχετε φωτεινὴν διεύθυνσιν) ἀκόμη καὶ εἰς τοὺς Διδασκάλους Ἄρχηγούς τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. "Ἄλλαι δυνάμεις τῶν εἶναι μεγαλύτεραι καὶ ἄλλαι μικρότεραι, δηλαδὴ δὲν εἶναι αἱ αὐταί. Ὁ κάθε Διδάσκαλος ἔχει τὴν ἰδικήν του ἰσχύν, τὴν ὁποίαν δὲν ἔχει ὁ ἄλλος. Διὰ νὰ γίνω νοητὸς σὰς λέγω τὸ ἔξης. Ὁ ζωγράφος Α εἶναι ἀνώτερος ἀπὸ τὸν συνάδελφόν του εἰς τὸ εἶδος του. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὸν ἰχνογράφον, ὅστις δυνατὸν νὰ εἶναι ἀνώτερος εἰς σημεῖον τι ἀπὸ τὸν συνάδελφόν του ζωγράφον. Δηλαδὴ ὑπάρχουν εἰδικότητες προσωπικαὶ διὰ τὸν κάθε ἕνα.

Σήμερον δὲν ἀναφέρομαι εἰς τὴν χρῆσιν καὶ τὴν περίπλοκον ἐνέργειαν τῶν ἀριθμῶν. Ἀπλῶς δίδω τὴν γῆϊν καὶ Ἐπουράνιον διαφορὰν αὐτῶν, διὰ νὰ διακρίνετε τὸ ἀφηρημένον ἀπὸ τὸ συγκεκριμένον. Ἴσως, ὁ τρόπος οὗτος τῆς διδασχῆς μου νὰ σὰς εἶναι ὀλίγον τι ὀχληρὸς, ἀλλ' εἶναι ἀνάγκη νὰ μελετηθῆ, διότι ἐπὶ τῆς θάσεως αὐτῆς θὰ δοθοῦν ἐξηγήσεις, ἐπὶ εἰκόνων ποὺ θὰ σὰς εὐχαριστήσουν, ἀλλὰ δὲν θὰ γνωρίζετε «πῶς» καὶ «διατί» παρουσιάζονται εἰς τὰ κείμενά μας.

Ἐάν, ἀγαπητοί μου, ἐλαμβάνετε μίαν εἰκόνα τῆς Βουλῆς τοῦ Κυρίου, οὐδέποτε θὰ ἐννοοῦσατε τί συμβαίνει εἰς τοὺς Οὐρανούς, χωρὶς τὴν μεσολάβησιν τῶν ἀφηρημένων ἀριθμῶν. Αὐτοὶ σὰς δίδουν τὰς εἰκόνας μὲ τὴν ταχύτητά των καὶ ὑστερον αἱ εἰκόνες αὗται καταχωροῦνται εἰς τὸ Βιβλίον τῆς Αἰωνιότητος. Λάβετε τὴν τελευταίαν εἰκόνα τῆς Βουλῆς. Γνωρίζετε τί θὰ συνελάμβανε ὁ ὀφθαλμὸς σας, ἐάν εἶχατε ἐνόρα-

σιν; "Όλα τὰ γεωμετρικά φωτεινά σχήματα, κινούμενα, συμπλεκόμενα καὶ διαλυόμενα. Διὰ τοῦτο, δὲν εἶναι εὐκόλον νὰ σᾶς δώσωμεν τὴν ἐνόρασιν τῶν εἰκόνων τῆς Βουλῆς.

Πρῶτον οἱ ἀριθμοὶ θὰ ἐπιδράσουν ἐπὶ τοῦ πνεύματός σας. Δηλαδή τὸ πνεῦμα θὰ συλλαμβάνῃ τὸ ἀρνητικὸν τῆς εἰκόνας καὶ τὸ ὑποσυνείδητον θὰ δίδῃ τὴν πλήρη θετικὴν συγκεκριμένη εἰκόνα εἰς τὸ πνεῦμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπιδρᾷ ὁ ἀφηρημένος ἀριθμὸς, ὥστε νὰ ἀποδίδετε τὰς εἰκόνας, ὡς ταύτας λαμβάνετε γραπτῶς ἀπὸ τὴν Βουλὴν.

Εἰς τὸ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα ἢ ἀπόδοσις τῆς ἐνεργείας γίνεται διὰ τοῦ θετικοῦ καὶ ἀρνητικοῦ. Εἰς τοὺς ἀριθμοὺς ἢ ἀπόδοσις τῆς ἐνεργείας γίνεται διὰ τοῦ ἀφηρημένου καὶ συγκεκριμένου. Μὴ λησμονήτε ὅτι τὸ ἀφηρημένον εἰς ἡμᾶς εἶναι συγκεκριμένον, ἐνῶ τὸ ἰδικόν σας συγκεκριμένον εἶναι φθαρτόν, ἄρα τὸ ἀφηρημένον εἶναι ἀφθαρτόν. Τὸ συγκεκριμένον εἶναι ἀνύπαρκτον κι' ὅμως ἔχει ἀξίαν δι' ἑσᾶς, ἐνῶ ἀντιθέτως, τὸ ἀφηρημένον ὡς ἀόρατον ἐνεργεῖ ἀοράτως.

Σᾶς ἔχω κουράσει, ἀλλ' εἶναι ἀνάγκη διὰ τοῦ κόπου νὰ κτῶνται τὰ καλὰ. Τὴν ἀπόκτησιν τῆς γνώσεως αὐτῆς θὰ ἔχετε μελλοντικῶς, ἀφοῦ πρωτίστως εἰσχωρήσετε εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀφηρημένου ἀριθμοῦ.

Ἐκτιμῶ ὄλους, ἀναλόγως τῆς ἀγάπης τῶν πρὸς τὸν πλησίον. Ἐπειδὴ ἡ γνώσις δὲν εἶναι κτῆμα τῶν πολλῶν, θὰ ἤθελον, ἢ γνώσις τοῦ Οὐρανοῦ, νὰ φωτίσῃ πάντας καὶ οὐχὶ μέρος μόνον τῶν ἀνθρώπων. Εἰς τὴν χώραν ταύτην ὑπάρχει κατανόησις ἐπὶ τῆς ἀληθείας, ἀλλ' οὐχὶ ἐφαρμογὴ τοῦ γενικοῦ καλοῦ. Διὰ τοῦτο, παρακαλῶ ὅπως ἀντιλαμβανόμενοι τὸν σκοπόν μου, φωτίσετε καταλλήλως τοὺς συμπατριώτας σας.

Πυθαγόρας

ΤΟ ΥΠΑΡΚΤΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΑΝΥΠΑΡΚΤΟΝ

ΘΑΛΗΣ Ο ΜΗΛΙΣΙΟΣ:

Ευκόλως δύνασθε ν' αντιληφθῆτε τί εἶναι ὑπαρκτόν. Ὑπαρκτόν διὰ τὸν ἄνθρωπον εἶναι κάθε τί τὸ ὕλικόν. Τί ὅμως εἶναι τὸ ἀνύπαρκτον; Δι' ἐσᾶς εἶναι τὸ μὴ ὑπαρκτόν. Ὁ Κόσμος μὲ τὰ ἀγαθὰ του εἶναι τὸ ὑπαρκτόν, πέραν ὅμως αὐτοῦ ἡ ἄγνοια τοῦ ἀνθρώπου δὲν δύναται νὰ συλλάβῃ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀνυπάρκτου. Αὐτὴν, λοιπόν, θὰ ἐξηγήσω εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς ἀδελφούς. Ὅ,τι δὲν γνωρίζετε, δι' ἐσᾶς εἶναι ἀνύπαρκτόν, δηλαδὴ δὲν δύνασθε νὰ τὸ ἐννοήσετε, διότι ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου εἶναι περιορισμένη. Διὰ τοῦτο μόνον διὰ τῆς θείας φωτίσεως θὰ δυνηθῇ νὰ συνδεθῇ μὲ τὰς Ἀρχάς μας καὶ νὰ φωτισθῇ ἐπὶ ὠρισμένων σημείων ἀγνώστων εἰς τὸν Κόσμον τοῦ ὑπαρκτοῦ καὶ τοῦ ἀνυπάρκτου! Ὅταν ὁμιλοῦμεν περὶ Βασιλείου τοῦ Κυρίου, οὐδεὶς εἶδεν αὐτό, ἀλλὰ μόνον διὰ τῶν ἐπικοινωνιῶν μανθάνετε τὴν ὑπαρξίν του. Διὰ τῆς ἐρεύνης ἐξακριβώνετε τὸ ζητούμενον εἰς τὸν ὑπαρκτόν κόσμον τῆς ὕλης. Δὲν δύνασθε διὰ τῆς ἐρεύνης νὰ ἐξακριβώσετε τὴν Ἀλήθειαν τοῦ Οὐρανοῦ. Ταύτην διὰ τῆς πίστεως μόνον καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς πᾶν τὸ Καλόν, δύνασθε νὰ συλλάβετε διὰ τῆς διανοίας, ὥστε τὸ ἀνύπαρκτον νὰ ἔχῃ εἰκόνας ὑπαρκτάς εἰς τὴν φαντασίαν σας, τὰς ὁποίας νὰ φυλάσσετε ἐντός σας διὰ νὰ σᾶς διευκολύνουν τὴν ἄνοδον. Ἐὰν δὲν γνωρίζετε μίαν ἄγνωστον ὁδόν, δυνατὸν νὰ περιπλανηθῆτε εἰς αὐτήν. Γνωρίζοντες τὴν ὁδὸν τοῦ Οὐρανοῦ, ἀποχωροῦντες ἐκ τῆς Γῆς δὲν περιπλανᾶσθε, ἀλλὰ ἀκολουθεῖτε τὴν ὁδὸν ἣν ἐσχηματίσατε ἐκ τῶν εἰκόνων τῆς φαντασίας σας. Αἱ εἰκόνες αὗται δὲν εἶναι ἀνύπαρκται, ἀλλὰ ὑπαρκταί, διότι σᾶς καθοδηγοῦν καὶ σᾶς συνδέουν μετὰ τῶν Ἀρχηγῶν - Διδασκάλων, οἱ ὁποῖοι ἔρχονται εἰς συνάντησίν σας καὶ τότε ἀπὸ χαρὰν θέλετε νὰ μεταδώσετε τὸ εὐχάριστον εἰς τοὺς ἰδικούς σας. Δυστυχῶς, ὁ ἀόρατος κόσμος διαφέρει ἀπὸ τὸν ὄρατὸν καὶ τὸ ὑπαρκτόν τοῦ ἀοράτου κόσμου παραμένει ἀνύπαρκτον διὰ τὸν κόσμον τοῦ ὑπαρκτοῦ!

Διὰ νὰ μὴ λησμενηθῇ ἡ ὑπαρξις τοῦ ἀοράτου κόσμου, μεσολαβοῦν διάφορα φαινόμενα, τὰ ὁποῖα ἡ ἐπιστήμη ἀδυνα-

τεί νά ἐξηγήσῃ, διότι αὕτη ζητεῖ ἔδαφος ἐπὶ τοῦ ὀπίου νά ἔχη θάσιν ὑπαρκτὴν καὶ νά παραδεχθῇ τὸ ἀνύπαρκτον. Μὴ ἔχουσα ὅμως πίστιν καὶ ἀγάπην, τὸ ἄόρατον θὰ παραμείνῃ δι' αὐτὴν ὡς ἀνύπαρκτον! Καὶ ἴδου πῶς τὸ σκότος γίνεται ἐμπόδιον εἰς τὴν ἔρευναν αὐτὴν τῆς ἐπιστήμης. Ἐπειδὴ ἡμεῖς δὲν βλέπομεν τὸν Κύριον καὶ Δημιουργόν, πρέπει νά εἴπωμεν, ὅτι οὗτος εἶναι ἀνύπαρκτος; Ὡς Πνεύματα ἔχομεν μίαν εἰδικὴν διαίσθησιν τῆς ὑπάρξεως Αὐτοῦ. Ἐάν δὲν βλέπωμεν τὸν Θεόν, διαισθανόμεθα Αὐτὸν ὡς καὶ τὴν Φωνὴν Του, ἐκεῖ ὅπου δὲν τὴν ἀναμένομεν. Σεῖς ὅμως, ὡς χονδροειδῆς ὕλη (καὶ ἡμεῖς ἄλλοτε εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν εὕρισκόμεθα) δὲν ἔχετε τὴν εὐχέριαν νά διαπιστώσετε τὰ ὅσα ὁ Πνευματικὸς Κόσμος λέγει. Καὶ ὅμως τὰς προφητείας μεταδίδομεν διὰ τοῦ λόγου, διὰ νά διευκολύνωμεν τὴν πίστιν σας πρὸς τὰ τοῦ Οὐρανοῦ ρήματα. Ἐάν ἡ λέξις ἀνύπαρκτον δὲν ἔχει οὐδεμίαν σημασίαν διὰ τὸν ἄνθρωπον, τότε διατί τὴν χρησιμοποιεῖ; Τὴν χρησιμοποιεῖ ὁ ἄνθρωπος, χωρὶς νά γνωρίζῃ, ὅτι αὕτη δὲν ἔχει κενὴν ἔννοιαν, ἀλλὰ ἀνταποκρίνεται εἰς κάτι ἄλλο τὸ ὁποῖον ὁ ἄνθρωπος ἀγνοεῖ, διότι δὲν τὸ συλλαμβάνει.

Εἰς τὸ ἄπειρον δὲν ὑπάρχει κενόν. Τοῦτο εἶναι μεστὸν ἀπὸ τὴν διενέργειαν τοῦ Παναγάθου. Ἐάν εἰς παλαιότερους χρόνους σὰς ἔλεγον, ὅτι ὑπάρχει μία Ἡπειρος ὀνομαζομένη Ὠκεανία (ἡ σημερινὴ σας Αὐστραλία) δὲν θὰ ἠδύνασθε εὐκόλως νά τὸ πιστεύσετε, διότι ἡ συγκοινωνία ἦτο δύσκολος καὶ θὰ ἔλέγατε εἰς τοὺς ἐπιστρέψαντες ἐκ τῆς μακρυῆς ἐκείνης Ἡπέρου: «Δὲν σὰς πιστεύω διὰ τὰ ὅσα λέγετε· εἶναι ἀνύπαρκτα». Καὶ ὅμως σὺν τῷ χρόνῳ διὰ τῆς συντομεύσεως τῶν ἀποστάσεων, τὸ ἀνύπαρκτον ἐγένετο ὑπαρκτόν. Σήμερον δὲ διὰ τῆς καλλιέργειας τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ψυχῆς, τὸ ἀνύπαρκτον θὰ γίνῃ ἐν τινὶ ἡμέρᾳ ὑπαρκτόν. Δηλαδή, θὰ εἰσθε θέθαιοι περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ Οὐρανοῦ Βασιλείου καὶ θὰ λέγετε. «Πόσον ἡμεθα ὀπίσω εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς ἀπιστίας». Πρέπει ὅμως πρωτίστως νά μάθετε τί εἶναι πίστις, καὶ ταύτην νά μελετήσετε, ὡς σὰς τὴν ἐδίδαξαν αἱ Οὐράνια Πηγαὶ ἐν τῷ Κόσμῳ σας, διὰ μέσου τῆς Πηγῆς τοῦ Φωτός Μας.

Τὸ ὑπαρκτόν εἰς τὴν αἰωνιότητα ἔχει τὸ τέλος του καὶ τὸ ἀνύπαρκτον εἰς τὴν αἰωνιότητα ἔχει τὴν ὑπαρξίν του. Τὸ μὲν πρῶτον εἶναι φθαρτόν, τὸ δὲ δεύτερον εἶναι ἀφθαρτόν. Μὴ λοι-

πόν, συζητήϊτε ασκόπως, όταν δέν τοποθετήτε τήν γνώσιν ἐκεῖ
δπου ἡ ἀλήθεια σᾶς συμβουλεύει. Μὴ ἀπορρίπτετε τὸ ἄλυτον
πρόβλημα, ἐάν δέν εὔρετε τὸ μέσον τῆς λύσεως του. Ἡ Κλεῖς
τοῦ μυστηρίου εἶναι ἐντὸς σας. Διὰ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγά-
πης εἰσέρχεσθε εἰς τὸν θαθὺ καὶ συχνὰ δύσκολον δρόμον τοῦ
ὑποσυνειδήτου. Ἐκεῖ εὐρίσκεται ἡ κλεῖς. Λαμβάνετε αὐτὴν
καὶ διὰ τοῦ φωτὸς τῆς θείας Χάριτος δύνασθε νὰ ἐλευθερώσε-
τε τὰς ἀπορίας σας ἀπὸ τὴν πίεσιν τοῦ πνεύματός σας. Εἶπον
μόνον ἡ θεία Χάρις δύναται νὰ σᾶς βοηθήσῃ, εἰς τὴν ἀνεύρε-
σιν τοῦ ἐπιδιωκομένου.

Θαλῆς ὁ Μηλίσιος

4-9-1964

18

ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΥΛΗΣ

ΚΙΝ - ΚΙ - ΝΑ:

Τὴν ἱστορίαν τοῦ Κινεζικοῦ Λαοῦ διαιρῶ εἰς δύο μεγάλας
ἐποχάς. Εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Πνεύματος καὶ εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς
“Υλῆς. Ἡ πρώτη ἐποχὴ ὑπάγεται εἰς τὸν παλαιὸν κινεζικὸν
πολιτισμὸν. Τότε οἱ κάτοικοι τῆς μεγάλης αὐτῆς χώρας ἦσαν
περισσότερον ἀνεπτυγμένοι εἰς τὴν ψυχὴν καὶ ἡ καρδιά των
ἦτο ἀνθρώπινος παρὰ τὴν πνευματικὴν των ἐκπαίδευσιν, ἡ
ὁποία ἦτο χαμηλὴ. Ὑπερεῖχον ὡς πνεύματα ἄξια καλῆς φω-
τίσεως, διότι ἀγαπητοὶ μου, εἰς τὸν ἄνθρωπον πρέπει νὰ ὑπε-
ρέχῃ ἡ ψυχικὴ καλλιέργεια, διὰ νὰ καθοδηγῇ ὀρθὰ τὸ πνευ-
μα του. Ἐνας ἀμόρφωτος πνευματικά, δύναται νὰ εἶναι πολὺ
περισσότερον μορφωμένος ψυχικά, ἀπὸ τοὺς μορφωμένους λη-
στάς, τῆς σημερινῆς σας ἐποχῆς.

Μόρφωσις λέγεται ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ἀνθρωπισμοῦ. Ἡ τοῦ
πνεύματος μόνον ἀνάπτυξις λέγεται παραμόρφωσις. Διότι,
ὅσας γνώσεις κι' ἂν ἀποκτᾷ ὁ ἄνθρωπος, τόσον ἐμπλέκεται
εἰς τὰ γρανάζια τοῦ μηχανικοῦ λόγου, καὶ ἡ παραμικρὰ ἀπρο-
σεξία του, δυνατὸν νὰ τὸν φέρῃ εἰς τὸ ἐδώλιον τοῦ κατηγο-
ρουμένου. Παράδειγμα ἔχετε τοὺς ἰατροὺς, οἱ ὁποῖοι μὲ τὴν
σημερινὴν πληθώραν τῶν αἰτιῶν μιᾶς ἀσθενείας, δέν δύναται
εὐκόλως νὰ διαγνώσουν αὐτὴν. Πολλάκις δέ, δι' ἓν ἄπλοῦστα-
τον αἴτιον, ἀσήμαντον καὶ δι' ἓνα νεαρὸν ἰατρόν, ὁ καθηγητῆς

συγχείει τὸ σύμπτωμα καὶ γνωματεύει, ὅτι ὁ ἀσθενὴς πάσχει ἀπὸ τοῦ τάδε νόσημα καὶ τότε παρουσιάζονται αἱ περιπλοκαί.

Ἡ μεγάλη, λοιπόν, χώρα μου ἔχει ἐξ ἐνοστικτοῦ τὸν πολιτισμὸν εἰς τὴν καρδίαν της, ἀδιάφορον ἂν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἤμεθα καὶ πολεμισταί. Τότε, τὸ ἐπέβαλεν ἡ ἐποχὴ. Εἰς τὸ σύνολόν του ὁ κινεζικὸς λαὸς εἶχεν ἀνωτερότητα, εἰλικρίνεια, ἀγαθότητα. Ἡ ἐποχὴ αὕτη γνωστὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ πολιτισμοῦ μας παρῆλθε, διὰ νὰ εἰσαχθοῦν οἱ κινεζοὶ εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς ὕλης. Ὅχι διότι ὅλοι εἶναι ὕλισται, ἀλλ' ὅταν συνεχῶς διδάσκονται, ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ κακοῦ πνεύματος, διαστρεβλώνουν τὰς ἐννοίας τῶν λέξεων, διὰ νὰ ἐπιβάλλουν ἀπάνθρωπον πολιτισμὸν.

Σήμερον οἱ πνευματικῶς ἀνεπτυγμένοι, ἔπαυσαν νὰ εἶναι καὶ ψυχικῶς τοιοῦτοι. Ἡ μονομερὴς ἀνάπτυξις, τοῦ ἐξ Οὐρανοῦ ἐλευθέρου πνεύματος, ἔφερε τὴν χώραν ταύτην εἰς τὸ ἀδιέξοδον. Διὰ νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ ἀδιεξόδου, διὰ τεχνασμάτων ζητεῖ ἀφορμὴν, ἀπὸ ξένους παράγοντας, τὴν ἐπέκτασίν της, χωρὶς νὰ ὑπολογίση ὅτι ἡ ἑδαφικὴ ἐπέκτασις δὲν εἶναι συμφέρουσα διὰ τὸν ἔθνικόν της πλοῦτον. Ἡ κακὴ ὁμως μοῖρα τῶν Ἀρχόντων, παρασύρει τοὺς πληθυσμοὺς εἰς νέον κυκεῶνα, ἐκ τοῦ ὁποίου ἡ χώρα αὕτη θὰ ἐξέλθῃ ἡττημένη, ἂν δὲν προλάβῃ τὸ κακόν. Ὅταν ἐλλείπη τὸ φῶς τῆς θείας ἐμπνεύσεως, ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ πνεύματος, τότε οἱ περιπίπτουν εἰς συνεχῆ σφάλματα, τὰ ὁποῖα θάττον ἢ θράδιον θὰ πληρῶσουν ἐν τῇ γῇ καὶ ἐν τῷ Οὐρανῷ.

Ὅταν αἱ δυνάμεις τῆς ἀνθρωπίνου ἐνεργείας δὲν χαλιναγωγούνται πρὸς τὴν πραγματικὴν πρόοδον τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, τότε αὗται θαίνουν κατὰ φυσικὴν συνέπειαν, ἐναντίον αὐτῶν τῶν ἰδίων Ἀρχηγῶν, οἵτινες ἀπώλεσαν πάντα προσανατολισμὸν.

Αὕτη ἡ μικρὰ περιγραφή ἐπὶ τοῦ πολιτισμοῦ μας εἶναι ἡ πρώτη προειδοποίησις πρὸς τοὺς Ἰθύνοντας τῆς μεγάλης μου χώρας. Ἐκτελῶ ἐν ἀπλοῦν καθήκον ὑπεθυμίζοντας εἰς πάντας, ὅτι τὸ φῶς ἐξ Ἀνατολῶν καὶ οὐχὶ ἐκ Δύσεως!

Kiv - Ki - Na

1. Ὁμίλησα καὶ ἄλλοτε. Λειπτομερείας ἐπὶ τῆς ὄντητός μου δὲν δύναμαι νὰ δώσω πρὸς τὸ παρόν. Ὅταν ἐνδιαφερθοῦν διὰ τὸ ὄνομά μου, τότε τὸ φῶς τῆς Ἀληθείας θὰ σὰς δώσῃ ἐξηγήσεις, ποῖος ἤμουν καὶ τί ἔπραξα.

Ο ΧΘΕΣΙΝΟΣ, Ο ΣΗΜΕΡΙΝΟΣ, ΚΑΙ Ο ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΜΑΡΚΟΣ ΑΥΡΗΛΙΟΣ:

Ὁ χθεσινὸς κόσμος εἶναι, ἄρχεται, ἀπὸ τῆς Δημιουργίας μέχρι τῆς Φωτίσεως τοῦ Κυρίου. Ὁ σημερινὸς σας εἶναι ἀπὸ τῆς Φωτίσεως τοῦ Κυρίου μέχρις ἑνὸς σημείου, ποῦ ἐξακολουθῆ ἡ ζωὴ σας. Ὁ μελλοντικὸς εἶναι ἀπὸ τὸ ἄγνωστον σημεῖον μέχρι τῆς συντελείας τοῦ Κόσμου. Δηλαδή ἔχετε δύο μεγάλας ἐποχὰς τοῦ Παλαιοῦ καὶ τοῦ Μελλοντικοῦ Κόσμου. Ὁ ἐνδιάμεσος εἶναι ὁ πλέον μικρὸς ὡς συνδετικὸς τῶν δύο μεγάλων ἐποχῶν.

ΕΝΣΑΡΚΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΔΗΜΙΑΙ: "Ἀπειροὶ ψυχὰ ἀποδημοῦν ἐκ τοῦ κόσμου σας, δι' ἄλλον κόσμον, ἐνῶ ἄλλαι ψυχὰ ἐνσαρκώνονται ἐντὸς νέων σωμάτων. Ὁ κύκλος οὗτος τῶν ἐπανερχομένων ψυχῶν καὶ ἐξερχομένων λέγεται Κύκλος ἐκλεπτύνσεως τῆς Ψυχῆς. Εἰς τὸ Κέντρον τῶν διερχομένων συγκεντροῦνται τὰ πλήθη τῶν ψυχῶν, διότι μόνον ὀλίγοι ἐξ αὐτῶν εἶναι ἐκεῖνα αἱ ὁποῖα δύνανται νὰ διέλθουν τὴν δίοδον πρὸς τοὺς Σταθμοὺς τῆς ψυχικῆς ἐξελίξεως. Διὰ τοῦτο, ἡ ἐργασία ἡμῶν εἶναι δύσκολος πρὸς κατανόησίν της ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου. Λέγω δύσκολος, δι' ὑμᾶς, διότι ἡμεῖς ὡς Πνεύματα τῆς Διοικήσεως Ἀρχῆς, ἔχομεν τὰ μέσα, δηλαδή τὰ πνευματικὰ ἐφόδια νὰ εὐρίσκωμεν ὅ,τι ἐρευνῶμεν.

Ὁ χθεσινὸς κόσμος ἦτο κόσμος πρωτόπειρος, μὲ μικρὰν γνῶσιν καὶ ἐνοστικτὸν ζωῶδες, ὥστε οἱ πόλεμοι εἰς τὰς μακρυνὰς ἐκείνας ἐποχὰς τοῦ χθὲς νὰ ἦσαν ἀναγκαῖοι. Ἄλλοτε ἡ φύσις καὶ ἄλλοτε ὁ ἄνθρωπος συνεπλήρωνε τὰς καταστροφὰς του. Ἐλάχιστοι ἦσαν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐνεπνέοντο ἀπὸ τὴν θείαν Ἀρχὴν, χωρὶς νὰ γνωρίζουν αὐτήν, εἰς τὰς προσωποποιημένας θεότητας τῆς ἐποχῆς των, μέχρι τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Κυρίου, ὅστις πρῶτος ἐδίδαξε τὰ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς, ὡς αἰωνίαν ἐπέκτασιν τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων, ὡς ὄντοτήτων τοῦ Οὐρανοῦ. Ἡ μέση αὕτη ἐποχὴ τῆς σήμερον, φωτίζει τὸ σκότος τοῦ παρελθόντος καὶ ἐρευνᾷ εἰς τὰ βάθη αὐτοῦ νὰ εὕρη τὴν ἀρχὴν τῆς Δημιουργίας. Ἄσκοπος ἢ ἐνέργεια! Τὸ φῶς μὲ τὸ ὁποῖον ἐρευνᾶτε, εἶναι φῶς

μὲν τῆς γνώσεως, οὐχὶ ὅμως καὶ φῶς τῆς θείας Χάριτος. Διὰ τοῦτο, οὐδέποτε θὰ γνωρίσετε τὴν ἀρχὴν τῆς δημιουργίας, ἐὰν δὲν φωτισθῆτε ἀπὸ τὸ ἀληθινὸν φῶς τοῦ Βασιλείου μας, τὸ ὁποῖον θὰ σᾶς δώσῃ τὰς ἀγνώστους περιγραφὰς τῆς πρώτης Δημιουργικῆς ἐποχῆς, ἐκ τῆς Πηγῆς τῆς, ἣτις ἐδρεύει ἐν τῇ Γῆ. Ἐκ τῆς μέσης ἐποχῆς ἀνεδειχθησαν ἀρκετοὶ ἄνδρες ἰσάξιοι τῆς ἐννοίας τοῦ Οὐρανοῦ καὶ κατέλαβον θέσεις ὑψηλάς ἐν τῷ Βασιλείῳ τοῦ Ἄοράτου Κόσμου. Αἱ γνώσεις εἰς τὸν ἄνθρωπον οὐδέποτε ἐκμηδενίζονται. Ἀντιθέτως αὐξάνονται εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, ἀρκεῖ ἡ γνώσις νὰ εἶναι ἀγνή καὶ ἡ πίστις ὁδηγὸς αὐτῆς.

Καὶ τώρα ἐρχόμεθα εἰς τὸν μελλοντικὸν Κόσμον. Ποῖος θὰ εἶναι οὗτος; Θὰ εἶναι εἰς κόσμος πνευματώδης, ἀλλὰ καθυστερημένος εἰς τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς. Οὕτω ἐκ τῆς δημιουργηθησομένης Νέας Πολιτείας, πού ὁ Πνευματικὸς Κόσμος διὰ τοῦ φωτισμοῦ του θὰ ἐμφανίσῃ κάπου εἰς τὸν κόσμον σας τοῦτον, θὰ ἐκτοξεύωνται τὰ θέλη τοῦ λόγου, διὰ νὰ διέλθῃ τὸ ἄρμα τῶν Κειμένων τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου καὶ ὡς ἄλλος Ἀπόλλων φωτίσῃ τὰ δύο ἡμισφαίρια, ἅτινα ὀλίγον κατ' ὀλίγον θὰ ἐνταχθοῦν εἰς τοὺς κόλπους τῆς Πολιτείας, τῆς ὁποίας ἡ ἐπικράτεια ὄλο καὶ θὰ αὐξάνεται. Καὶ οὕτω, οἱ ἄνθρωποι θὰ εὔρουν μίαν ἀνετον ζωὴν, ἄνευ ἄγχους καὶ τὰ ἐφόδια πρὸς καλλιέργειαν, οὐχὶ μόνον πνευματικὴν ἀλλὰ καὶ ψυχικὴν. Δηλαδή, θὰ ἰσοσταθμίζονται. Ἀκριβῶς τοῦτο ἐπιδιώκει ὁ Πνευματικὸς Κόσμος ὥστε ἐρχόμενοι αἱ ψυχαὶ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς νὰ μὴ παραμένουν εἰς τὸ Κέντρον τῶν Διερχομένων. Ἐλάχιστοι νὰ εἶναι ἐκεῖνοι τῶν στασίμων, διὰ νὰ δυνηθοῦν αἱ ἄλλαι νὰ διέρχωνται τοὺς Σταθμοὺς τῆς ψυχικῆς τῶν καλλιιεργείας. Προετοιμάζομε τὸν προκαταρκτικὸν κόσμον, μέσω τοῦ ὁποίου θὰ εἰσαχθῆτε εἰς τὴν αἰωνιότητα. Μὴ ἔχετε τὴν γνώμην, τὴν στρεβλὴν γνώμην, ὅτι ὁ ἀποθανὼν δὲν ἐπιστρέφει πλέον εἰς τὴν Γῆν. Ὅχι μόνον ἐπιστρέφει, ἀλλὰ καὶ ἐπανηλειμμένως ἐνσαρκώνεται, διὰ νὰ ἐξαλείψῃ τελείως τὰ τῆς γῆϊνης ζωῆς του θάρη. Εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, ὅσον καὶ βαρὺ νὰ εἶναι δι' ὑμᾶς θὰ συντελεῖται καὶ ἀπὸ βοηθούς μας. Οὗτοι, ἤδη ἀπεστάλησαν εἰς τὴν Γῆν καὶ σὺν τῷ χρόνῳ θὰ ἀποσταλλοῦν καὶ ἄλλοι, ἐκ τῶν διαφόρων Σταθμῶν, διὰ νὰ συντομεύσωμεν τὴν ἀδικίαν τοῦ Πονηροῦ ἐπὶ τῶν δικαίων. Βαίνομεν

πρὸς μίαν καλλιτέραν κοινωνίαν, τὴν ὁποίαν θὰ τονώσωμεν μετὰ τὴν φώτισιν τῶν κειμένων Μας, διότι σήμερον οἱ ἄφρονες δὲν γνωρίζουν τὴν τύχην των καὶ χαίρουν διὰ τὴν ἐπίγειον ζωὴν των. Ἐὰν ἐγνωρίζον τί τοὺς ἀναμένει, θὰ προετίμων τὸν θάνατον. Ἄλλ' ὁ θάνατος εἶναι λυτρωτὴς τοῦ πόνου καὶ οὐχὶ τῆς ἁμαρτίας. Ὁ ἐρευνῶν εὐρίσκει. Οὕτω καὶ σεῖς, ἀγαπητοί μου, ἐρευνήσατε τὸ ρέον ὕδωρ τῆς Πηγῆς τοῦ Κέντρου τοῦ Ἀπολλωνίου Φωτός, διότι τοῦτο θὰ σᾶς δώσῃ τὸ νῆμα πρὸς τὸν Οὐρανόν, καὶ τὴν ἔρευναν πρὸς πᾶν τὸ ὑψηλόν, ἀκόμη καὶ τὴν κατατόπισίν σας πρὸς τὴν ὀλοκληρωμένην διάρθρωσιν τοῦ Οὐρανοῦ. Θὰ μάθετε ποῖος εἶναι ὁ Ἄναρχος, ποῖος εἶναι ὁ Κύριος Υἱὸς Αὐτοῦ, ποῖον εἶναι τὸ Φῶς τῆς Ἀληθείας καὶ ποῖος ὁ ἄνθρωπος ἄνευ τοῦ ὑλικοῦ του ἐνδύματος· ποῖος ὁ σκοπὸς τοῦ τελευταίου εἰς τὴν Γῆν, καὶ διὰ ποίων μέσων δύναται νὰ συνδεθῇ μετὰ τῆς Ἀρχῆς Μας. Ποῖον εἶναι τὸ ὀρθόν καὶ ποῖον τὸ ἐσφαλμένον. Διατί τὸ ἐσφαλμένον ἀποτελεῖ ρίζαν τῆς ἁμαρτίας καὶ διατί αὕτη ὑφίσταται καὶ ἔλκει, ἐνῶ ὑπάρχει καὶ ἄλλη ὁδός, ὀλιγότερον ἔλκυστικὴ καὶ κοπιαστικὴ, ἢ τῆς ὀρθότητος. Καὶ πόσα ἄλλα ἔχετε νὰ μάθετε, ἐὰν εἴσθε ἐπιδεικτικοὶ πρὸς τὴν μάθησιν τῆς Ἀληθείας καὶ μόνον τῆς Ἀληθείας. Ἀπὸ τὴν Ἀγάπην πηγάζουν, ἢ Ἀλήθεια καὶ ἡ Δικαιοσύνη καὶ ἀπὸ αὐτὰς φωτίζεται ἡ ἀγνότης καὶ ἡ πίστις. Μὲ τὴν ἀγνότητα καὶ τὴν πίστιν ἔχετε θεῖαν ἰσχύν, διὰ νὰ κατακτήσετε τὸν κόσμον, μέσω τῆς ἀγάπης.

Μάρκος - Αὐρήλιος

6-9-1964

20

ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ ΚΑΙ ΑΙ ΟΝΤΟΤΗΤΕΣ ΑΥΤΟΥ

ΦΑΡΑΧ:

Ὁ Οὐρανὸς εἶναι τὸ Ἄπειρον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εἶναι διάχυτος ἡ Παντοδυναμία τοῦ Ἀνάρχου. Ἐκ τοῦ μηδενός, ἢ Ἄγνωστος αὕτη Ἀρχὴ τῶν πάντων ἐδημιούργησε τοὺς Κόσμους τοῦ Σύμπαντος. Σύμπαν εἶναι ἡ ἔκτασις ἄνευ ἀρχῆς καὶ ἄνευ τέλους. Ἐντὸς τοῦ Σύμπαντος ἐδημιουργήθησαν ἀγνωστοὶ εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ ἀνθρώπου κόσμοι, τῶν ὁποίων τὴν

ὑπαρξιν οὐδέποτε ἐφαντάσθη ἡ ἀνθρώπινος διάνοια. Καί ἐν μέσῳ τῆς ἀπειρίας τῶν κόσμων ἐδημιουργήθη, τελευταῖος πάντων ὁ Σταθμὸς Α, τῆς πρωταρχικῆς ἐξελλίξεως τῆς ἀνθρωπίνου ὀντότητος, ἡ Γῆ σας.

Ἐπὶ τῆς ἀπειρίας τῶν κόσμων, ὀντότητες ὅλως διάφοροι ἀπὸ τὰς ἀνθρωπίνους ὀντότητας. Αἱ ὀντότητες ἔχουν προορισμὸν διάφορον, ἀναλόγως τῆς θέσεώς των. Ὁ ἰδικὸς σας προορισμὸς εἶναι νὰ ἀντιλαμβάνεσθε τὴν Θεῖαν Ἀρχὴν καὶ ἐπὶ τῇ θάσει τῶν ὁδηγιῶν τῆς νὰ καλλιιεργήτε τὸν ἐσῶτερόν σας ἀνθρώπον, διότι ἡ ζωὴ ἐν τῇ Γῇ εἶναι μικρὰ καὶ προκαταρκτικὴ τῆς αἰωνίου ζωῆς εἰς τὸ Βασίλειον τοῦ Κυρίου. Ποῖος, λοιπὸν, εἶναι ὁ προορισμὸς σας καὶ διὰ ποίων μέσων ἀποκτᾶτε τὴν πρόοδον, τὴν ψυχικὴν πρόοδον, θὰ μελετήσετε εἰς τὰ ἤδη δοθέντα ὑπὸ τοῦ Οὐρανοῦ κείμενά μας.

Ἐπὶ τῆς ἀπειρίας τῶν κόσμων, ὀντότητες ὅλως διάφοροι ἀπὸ τὰς ἀνθρωπίνους ὀντότητας. Αἱ ὀντότητες ἔχουν προορισμὸν διάφορον, ἀναλόγως τῆς θέσεώς των. Ὁ ἰδικὸς σας προορισμὸς εἶναι νὰ ἀντιλαμβάνεσθε τὴν Θεῖαν Ἀρχὴν καὶ ἐπὶ τῇ θάσει τῶν ὁδηγιῶν τῆς νὰ καλλιιεργήτε τὸν ἐσῶτερόν σας ἀνθρώπον, διότι ἡ ζωὴ ἐν τῇ Γῇ εἶναι μικρὰ καὶ προκαταρκτικὴ τῆς αἰωνίου ζωῆς εἰς τὸ Βασίλειον τοῦ Κυρίου. Ποῖος, λοιπὸν, εἶναι ὁ προορισμὸς σας καὶ διὰ ποίων μέσων ἀποκτᾶτε τὴν πρόοδον, τὴν ψυχικὴν πρόοδον, θὰ μελετήσετε εἰς τὰ ἤδη δοθέντα ὑπὸ τοῦ Οὐρανοῦ κείμενά μας.

Ἐπὶ τῆς ἀπειρίας τῶν κόσμων, ὀντότητες ὅλως διάφοροι ἀπὸ τὰς ἀνθρωπίνους ὀντότητας. Αἱ ὀντότητες ἔχουν προορισμὸν διάφορον, ἀναλόγως τῆς θέσεώς των. Ὁ ἰδικὸς σας προορισμὸς εἶναι νὰ ἀντιλαμβάνεσθε τὴν Θεῖαν Ἀρχὴν καὶ ἐπὶ τῇ θάσει τῶν ὁδηγιῶν τῆς νὰ καλλιιεργήτε τὸν ἐσῶτερόν σας ἀνθρώπον, διότι ἡ ζωὴ ἐν τῇ Γῇ εἶναι μικρὰ καὶ προκαταρκτικὴ τῆς αἰωνίου ζωῆς εἰς τὸ Βασίλειον τοῦ Κυρίου. Ποῖος, λοιπὸν, εἶναι ὁ προορισμὸς σας καὶ διὰ ποίων μέσων ἀποκτᾶτε τὴν πρόοδον, τὴν ψυχικὴν πρόοδον, θὰ μελετήσετε εἰς τὰ ἤδη δοθέντα ὑπὸ τοῦ Οὐρανοῦ κείμενά μας.

Ἐπὶ τῆς ἀπειρίας τῶν κόσμων, ὀντότητες ὅλως διάφοροι ἀπὸ τὰς ἀνθρωπίνους ὀντότητας. Αἱ ὀντότητες ἔχουν προορισμὸν διάφορον, ἀναλόγως τῆς θέσεώς των. Ὁ ἰδικὸς σας προορισμὸς εἶναι νὰ ἀντιλαμβάνεσθε τὴν Θεῖαν Ἀρχὴν καὶ ἐπὶ τῇ θάσει τῶν ὁδηγιῶν τῆς νὰ καλλιιεργήτε τὸν ἐσῶτερόν σας ἀνθρώπον, διότι ἡ ζωὴ ἐν τῇ Γῇ εἶναι μικρὰ καὶ προκαταρκτικὴ τῆς αἰωνίου ζωῆς εἰς τὸ Βασίλειον τοῦ Κυρίου. Ποῖος, λοιπὸν, εἶναι ὁ προορισμὸς σας καὶ διὰ ποίων μέσων ἀποκτᾶτε τὴν πρόοδον, τὴν ψυχικὴν πρόοδον, θὰ μελετήσετε εἰς τὰ ἤδη δοθέντα ὑπὸ τοῦ Οὐρανοῦ κείμενά μας.

νες τοῦ πνεύματος! Ἐνῶ σεῖς οἱ ἐκλεκτοὶ ἀλιεῖς τοῦ Κυρίου, δίδετε ἐξηγήσεις ἐπὶ τῶν σημάτων, χωρὶς νὰ ἀντιλαμβάνωνται τὰ μεγάλα πνεύματα τῆς διανοίας, πῶς εἶναι δυνατόν, δι' ἑνὸς φαινομένου, ποῦ ἡ ἐπιστήμη ἀπέρριψεν, ὡς μὴ ἔχον θετικὴν ἐνέργειαν, νὰ κατορθώσετε ὅ,τι ἡ ἐπιστήμη ἐπὶ αἰῶνας δὲν κατώρθωσε. Καὶ ἀκόμη δὲν εἶδον τὰ κυριώτερα φαινόμενα, τὰ ὁποῖα θὰ τοὺς ἐκπλήξουν. Τοσαύτη εἶναι ἡ ἄγνοιά των! Περιγραφὰς εἰδῶν τῶν ἐντοτήτων ἔδωσα, ἀλλ' ὡς εἶπον ὑπάρχουν ἀπειρίαὶ αὐτῶν. Διότι τὸ στερέωμα εἶναι πλήρες ἀπὸ τὰ θαύματα τῆς Δημιουργίας, ἀφάνταστα καὶ εἰς τοὺς πλέον ἀνεπτυγμένους ἐγκεφάλους τῆς ὑπερφαντασίας. Ἰδού, τί κερδίζει εἰς γνώσεις ὁ πιστεύων εἰς τὴν Θεότητα καὶ τί ἀπώλεσεν ἡ ἐπιστήμη παραγνώρισασα, τὴν Θεϊαν Ἐνέργειαν τῆς Θεότητος. Σεῖς οἱ ἄνθρωποι, διὰ τοῦ σκοτεινοῦ φωτός τῆς ἐσφαλμένης ὁδοῦ, δὲν διστάζετε νὰ ἀναλύσετε καὶ τὴν ἔννοιαν τοῦ Θεοῦ, τῆς Ἀγνωστού αὐτῆς Δυνάμεως, ἣτις τὰ πάντα διέπει. Καὶ ἔχετε ἔμπροσθέν σας τὸν ἄνθρωπον τὸν ὑλικόν, τοῦ ὁποῖου τὴν σύνθεσιν ἀγνοεῖτε καὶ θὰ ἀγνοήτε εἰς τοὺς αἰῶνας τοὺς ἀπαντας. Καὶ ἐνῶ τὸ συγκεκριμένον δὲν δύνασθε νὰ ἀναλύσετε, στρέφεσθε πρὸς τὸ ἀφηρημένον (καὶ τοῦτο, διότι δὲν περιπίπτει εἰς τὴν ἀντίληψίν σας) καὶ τὸ ἀναλύετε, καὶ διερωτῶμαι. Τί ἀναλύετε; Θὰ σᾶς ἀπαντήσω Ἐγώ. Ἀναλύετε τὴν κουφότητά σας, διότι ἐὰν δὲν εἴσθε κουφοὶ, θὰ εἶχατε ἤδη ἀναλύσει τὸν ἄνθρωπον. Ἰδού, ἡ πανίσχυρος ἐπιστήμη, εἰς ποῖαν κατάστασιν ἔφερον τὴν σημερινὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου!

Διὰ ποίας ἀνέσεις ὁμιλεῖτε, ὅταν ὁ ἄνθρωπος στερῆται καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου του; Διὰ ποῖαν πρόοδον, ὅταν ζητήτε τὸν θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ σας, διὰ νὰ αὐξήσετε τὴν παρουσίαν σας; Διὰ ποῖαν φώτισιν ὁμιλεῖτε, ὅταν αὐτὴ αὕτη εὐρίσκεται εἰς τὸ σκότος τῆς γνώσεως, πηγὴν τοῦ μίσους καὶ τῆς κακίας; Ἐρευνήσατε τὰ περίεξ ὑμῶν καὶ ἐπανορθώσατε τὰ ἐκ τῶν κακῶς κειμένων θλαθερά. Μὴ ἀσχολεῖσθε μὲ τὴν ἀνεύρεσιν χρυσοῦ εἰς τοὺς πλησιεστέρους ἀστέρας τῆς Γῆς σας. Ἡ νέα αὕτη ὁδὸς τοῦ πλοῦτου ποῦ ἐπιδιώκετε θὰ γίνῃ ὁ τάφος σας, ἐὰν δὲν φωτισθῆτε καὶ δὲν ἀνοίξετε τοὺς ὀφθαλμοὺς σας παύοντες νὰ ἀπορροφᾶτε τὸ αἷμα τοῦ μοχθοῦντος, διὰ νὰ τὸ σκόρπισετε ἀστόχως εἰς τοὺς πλανήτας τῆς ἀρρεσκείας σας. Οἱ πλανῆται ἔχουν ἄλλην ἀποστολὴν ὑπὲρ τῆς

Γῆς σας. Μὴ πλανᾶσθε, διότι ἡ γνῶσις διχάζει τὸν ἄνθρωπον, εἰς δύο παρατάξεις. Διὰ τῆς πίστεως ἡ Ἀλήθεια θὰ σας ὑποδείξῃ ποῖαν γνῶσιν νὰ ἀκολουθήσετε πρὸς Δόξαν τοῦ Κυρίου καὶ σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου.

Φαράχ

9-9-1964

21

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

ΟΡΦΕΥΣ:

Ἡ Γῆ σας, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, εἶναι ὁ πλέον θορυβώδης ἀσπὴρ τοῦ Σύμπαντος. Δὲν ἀναφέρομαι εἰς τὰς φυσικὰς ἐνεργείας τοῦ πλανήτου σας, ἀλλὰ εἰς τοὺς λόγους τῆς ἀνθρωπίνης δυναμικότητος. Οἱ λόγοι ἐπιδρῶν ἐπὶ τοῦ πνεύματος καὶ τὸ πνεῦμα θέτει ἐν κινήσει τὰς ἐνεργείας τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ ὁ ἄνθρωπος κακῶς ὑπολογίζων, διαπράττει πράξεις, μακρὰν πάσης θελήσεως τοῦ Θεοῦ, καὶ οὕτω ὁ κόσμος τῆς ὕλης εὐρίσκεται συνεχῶς ἐν ἀταξίᾳ. Ἐνῶ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, δηλαδὴ εἰς τὸ ἄπειρον, δὲν ὑπάρχουν ἀνθρώπινοι ὀντότητες καὶ ὅλαι αἱ ἄλλαι δυνάμεις τοῦ στερεώματος καὶ τῶν Ἐπουρανίων ὀντοτήτων εὐρίσκονται, παρὰ τὰς ἀντιθέσεις των, ἐν πλήρῃ ἁρμονίᾳ. Διότι, ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ἡ ἁρμονία τοῦ Οὐρανοῦ, ἀλλοίμονον εἰς τοὺς κόσμους τοῦ Σύμπαντος καὶ εἰς τὴν Γῆν, ἡ ὁποία πρὸ πολλοῦ θὰ ἐξηλείφετο ἀπὸ τὸν Οὐράνιον χάρτην.

Ἡ ἁρμονία αὕτη τοῦ Σύμπαντος συγκρατεῖται διὰ τῆς μουσικότητος, διότι τὸ Σύμπαν ἔχει ἰδικὴν του μουσικὴν. Αὕτη ἐναρμονίζει τὰ πάντα. Ἀναζητοῦντες τὴν ἀνάλυσιν τῆς μουσικότητος, ἐν τῇ ἁρμονίᾳ, ἀντιλαμβάνεσθε ὅτι αὕτη εἶναι ἡ ἀπέραντος Ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὴν δημιουργίαν τῶν Κόσμων Του.

Αὐτὸς συγκρατεῖ τὰ πάντα, ἀλλάσσει τὰς θέσεις τῶν ἀστέρων, μεγενθύνει ἢ σμικρύνει πλανήτας ἢ ἄλλου μεγέθους ἀστέρας, πάντοτε ἐν τῇ ἁρμονίᾳ τοῦ Σύμπαντος. Ἐνῶ ἡ Γῆ παραμένει ὡς ἔχει κυκλωμένη ἀπὸ τὴν ἀπειρίαν τῶν ἀστέρων, διὰ νὰ ἐπιβλέπῃ ὁ Θεὸς αὐτὴν ὡς παιδίον ἔχον ἀνάγκην

προστασίας και ἐπιβλέψεως. Ὁλη ἡ ἐνέργεια τῆς Θεότητος στρέφεται πρὸς τὸν ἄνθρωπον, διότι εἶναι τὸ τελειότερον δημιούργημα τοῦ Ἀνάρχου, καὶ θέλει αὐτὸ νὰ ἐξασκηθῆται ἐλευθέρως διὰ νὰ καλλιεργηθῆ καὶ ἀνέλθῃ τὴν κλίμακα τοῦ προορισμοῦ του, ἵνα λάβῃ μίαν ἡμέραν θέσιν εἰς τὸ Ἐπουράνιον Βασιλεῖον τῆς Ἀθανασίας.

Εἰς ὁλόκληρον τὸ Σύμπαν ὑπάρχει ἀπέραντος ἐναρμόνησις, πλὴν τῆς Γῆς. Λέγων τῆς Γῆς, δὲν ἐννοῶ τὸν ἀστέρα, ἀλλὰ τοὺς ταξιδιώτας τῆς, οἵτινες εὐρίσκονται ἐπ' αὐτῆς καὶ ταξιδεύουν εἰς τὸ ἄπειρον, χωρὶς νὰ τὸ ἀντιλαμβάνονται.

Ἡ μουσικὴ ὡς γνωρίζετε δημιουργεῖ αἴσθημα πραϋντικόν, συγκέντρωνσιν τοῦ ἑαυτοῦ σας καὶ φαντασίαν ἔξω τῆς καθημερινῆς σας ζωῆς. Ὅλοι ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς μουσικῆς συναυλίας σιωποῦν καὶ ἀκροάζονται τὴν ἁρμονίαν. Οὕτω καὶ εἰς τὸ Σύμπαν ὁ ἦχος τῆς μουσικότητος διὰ τῶν κραδασμῶν του, ἐναρμονίζει τὰ πάντα καὶ συνδέει ὁλόκληρον τὴν ὑπερκόσμιον φύσιν, διὰ τῆς πνοῆς τοῦ Θεοῦ. Ἐὰν οἱ ἄνθρωποι ἠδύναντο νὰ ἀντιληφθοῦν τὸ τί συμβαίνει εἰς τὸ Σύμπαν καὶ ἐμιμοῦντο τὴν ἐνέργειαν τῶν δυνάμεων τοῦ Σύμπαντος, ἡ Γῆ αὐτομάτως θὰ μετεβάλετο εἰς ἀληθῆ Παράδεισον. Ἄλλ' ἐφόσον ὑπάρχουν ἀντιθέσεις εἰς τὰς γνώμας τῶν ἀνθρώπων, τοιοῦτον τί δὲν δύναται νὰ συμβῆ.

Πολλάκις τὰ αἰσθήματα ποὺ δημιουργοῦνται εἰς τὸν ἄνθρωπον, εἶναι ἰσχυρότερα ἀπὸ τὴν ἀντίληψιν τοῦ ὀρθοῦ. Καὶ παρ' ὅτι γνωρίζει ὁ ἴδιος, ὅτι τοῦτο ἢ ἐκεῖνο δὲν εἶναι ὀρθόν, τὸ αἰσθημὰ του μεταβάλλεται εἰς ἔνστικτον ἀσυλλόγιστον καὶ τὸν παροτρύνει ὀδηγόντας τὸν εἰς τὸ μὴ πρέπον. Ἐὰν ὁμως ἡ μουσικὴ ἐπέδρα δραστηρίως ἐπ' αὐτοῦ, τότε τὸ αἰσθημα μὲ τὴν κατανόησιν θὰ ἐνηρμονίζοντο, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς μὴ ὀρθῆς ἀντιλήψεώς του.

Κάποτε, ἀδελφοί μου, θὰ δυνηθῆτε νὰ συλλάβετε διὰ νέων μέσων τοὺς ἦχους τῆς μουσικότητος εἰς τὸ Σύμπαν. Εἶναι ἐναρμονισμένοι καὶ ἔχουν τοσαύτην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν πάντων, ὥστε νὰ θαυμάσετε μέρος τῆς θείας λειτουργίας τῶν πάντων. Ἡ μουσικότης τοῦ Σύμπαντος εἶναι οἱ παλμοὶ τῆς ἀχανεστεράς ἐπικρατείας τοῦ Κυρίου. Ἡ φύσις αὕτη ἄδει τὸ ἄσμα τῆς Ἀγάπης καὶ οἱ Ἄγγελοι διὰ τῶν καλλιεργημένων φωνῶν των γίνονται ὁ ἀντίλαλος τοῦ ἁσματος τῶν ἁσμάτων.

Ὅρφεύς

Ο ΝΟΜΟΣ ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΟΥ

ΣΟΛΩΝ Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ:

Οί Νόμοι συνήθως δικαιώνουν τούς ἡμίσεις ἐκ τῶν πολιτῶν καί καταδικάζουν τούς ἑτέρους. Καί οὕτω ὁ Νόμος ἐκπληροῖ τὸν προορισμὸν του. Οἱ Νόμοι ἔθεσπίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. Καί ὡς ὁ ἄνθρωπος εἰς τὰς προβλέψεις του εἶναι ἀτελής, ὡσαύτως καί εἰς προβλεπομένας ὑπὸ δικαίου ποινάς, μὴ δυνάμενος νὰ συλλάβῃ τὸ ἀπόλυτον, συμπληροῖ τὴν ἄγνοιάν του, διὰ τοῦ ἐλευθέρου πνεύματος καί, ἰδοὺ ἡ πρώτη ἀδικία τοῦ γραπτοῦ λόγου ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς του.

Οἱ Νόμοι σας ἐτόνισα πολλάκις, ὅτι εἶναι ἀτελεῖς ἐν τῇ τελειότητί των. Δὲν προβλέπουν τὴν ἀνύψωσιν τοῦ ἀνθρώπου, ἀπὸ τοῦ χαμηλοῦ ἐπιπέδου εἰς ὑψηλότερον, εὐγενέστερον, ἀνθρώπινον. Ἀλλά, χωρὶς νὰ ἐξετάσουν τὰ κίνητρα τῆς πράξεως, τοῦ φαινομενικῶς ἀδικήσαντος καί νὰ θεραπεύσουν αὐτά, μὲ μίαν γνωμάτευσιν πεπλανημένην ἐπιδεινώνουν αὐτά, διὰ τοῦ λόγου τῆς λογικῆς ὀρθότητος.

Ὅταν λέγω, ὁ Νόμος προστάτης τοῦ πολίτου, ἐννοῶ ὅτι ὁ Νόμος καθοδηγεῖ εἰς τὴν εὐθείαν ὁδὸν καί οὐχὶ εἰς τὴν παραστρατημένην. Δηλαδή, ὁ Νόμος δὲν πρέπει νὰ καταδικάζῃ τὸν φαινομενικὸν ἔνοχον καί νὰ τοῦ χαλκεύῃ τὴν ἐχθρότητα πρὸς τὴν κοινωνίαν, ἐφ' ὅσον εἶναι ἀδελφὸς αὐτῆς. Ὁ Νόμος ὀφείλει νὰ προστατεύῃ κατὰ τρόπον ἐπιμελημένον τὰ γενικὰ συμφέροντα, ὥστε οἱ δικάζοντες ἀντιλαμβανόμενοι τὴν ἱερότητα τῆς θέσεώς των, νὰ ἀπονέμουν δικαιοσύνην συνειδητῆν. Αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἔχει ἡ ἰσχὺς τοῦ Νόμου, εἰδ' ἄλλως ὁ Νόμος θὰ εἶναι πεπλανημένος. Ὁ πολίτης τότε θὰ σεβασθῇ τὸν Νόμον, ὅταν καί αὐτὸς τὸν προστατεύει. Τὸ νὰ φοβῆται τις τὸν Νόμον, σημαίνει, ὅτι οὐτος ὑποκρύπτει ἐκδίκησιν καὶ ἀναπέρωσιν τοῦ μίσους τοῦ δικαστοῦ, ὅχι τόσον ἔναντι τοῦ ἐνόχου ἀλλὰ τῆς κοινωνίας. Ἴσως τις τῶν νομοθετῶν μὲ διέκοπιτε διὰ νὰ μοῦ εἴπη:

— Ὁραῖα τὰ λέγεις ἀδελφὲ Σόλωνα ἐκ τοῦ ὕψους σου. Διότι τὸ ἰδικόν σου πρῖσμα εἶναι τελείως διάφορον ἀπὸ τὸ ἰδικόν μας. Καί ὡς μὴ ἰστάμενοι εἰς τὸ ἀγνὸν ὕψος σου, πῶς θέ-

λεις νά γνωματεύσωμεν εἰς τὸν ὕλικὸν κόσμον, σκέψαις Οὐρανίας; Γνωρίζω ὅτι κάτι ὑπάρχει τὸ μὴ ὄρθον εἰς τοὺς Νόμους μας, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νά εὕρω αὐτό.

— Ἀδελφέ, ἀπαντῶ εἰς τὸν συνετὸν παρατηρήσαντά μοι, δὲν ἔρχομαι νά καταργήσω τοὺς Νόμους σας, διότι τότε ὅλοι θὰ εὐρίσκεσθε συνεχῶς εἰς κατάστασιν μάχης καὶ ὁ εἰς θὰ κατεσπάραζε τὸν ἄλλον. Οἱ Νόμοι σας ἐν τῇ ἀτελείᾳ των εἶναι χρήσιμοι, ἀλλὰ διὰ τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἀνθρώπου, δεόν οὗτοι νά γίνουν ἀνθρωπινώτεροι, ἐὰν θεβαίως θέλετε νά λέγεσθε ἀνθρωποὶ καὶ νά μὴ συνταυτίζεσθε μὲ τὰ ζῶα, τῶν ὁποίων τὸ ἐνστικτὸν εἶναι τόσον ἀνεπτυγμένον, ὅσον καὶ οἱ σημερινοὶ σας Νόμοι εἶναι σαθροὶ εἰς τὴν κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν.

Πῶς ὁμως θὰ φθάσετε εἰς τὸ νά θεσπίσετε Νόμους ἀνταξίους τοῦ πνεύματός σας; Τοῦτο θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὴν φώτισίν σας. Ταύτην ἀφθόνως σας ἀποστέλλει ὁ Οὐρανός, διὰ νά κερδίση τὴν πίστιν σας πρὸς Αὐτόν, ὥστε διδασκόμενοι νά ἀποκτήσετε τὰ ἀπαραίτητα ἐφόδια πρὸς κατανόησιν πολλῶν ἀγνώστων σημείων τῆς ἀνθρωπίνου ὄντητος, καὶ τότε θὰ ἀντιληφθῆτε τὴν ἀλλαγὴν ποῦ πρέπει νά ὑποστοῦν οἱ Νόμοι σας.

Ὅταν ὁ Νόμος δὲν εἶναι προστάτης τοῦ πολίτου, τότε εἶναι ὑπουλὸς ἐχθρὸς αὐτοῦ.

Σόλων ὁ Ἀθηναῖος

17-9-1964

23

Ἡ ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΑΠΟΛΥΜΑΝΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ

ΔΑΝΤΕ:

Ἡ Συνείδησις διὰ νά εἶναι καθαρὰ ἔναντι τῆς ὄντητος καὶ τοῦ Πλάστου, ὀφείλει νά ἀπολυμανθῇ. Ἀλλὰ πῶς;

Δὲν εἶναι ἡ συνείδησις ἀντικείμενον ἢ κάτι ἄλλο ἐξ ὕλης διὰ νά δυνηθῆτε νά τὴν ἀπολυμάνετε. Ἡ συνείδησις εἶναι μέρος τῆς ψυχικῆς σας καταστάσεως καὶ μόνον διὰ τοῦ θεῖου Λόγου ἐπιηρέαζεται καὶ δύναται νά ἀποκτήσῃ τὴν καθαρὰν καὶ ἀνεπηρέαστον στάσιν της ἔναντι τῆς ὄντητός σας. Ὁ θεῖος Λόγος ὡς ἀπολυμαντικὸν φάρμακον ἐνεργεῖ ἄμεσα ἐπὶ

της ψυχῆς, χωρὶς αὐτὴ νὰ ἔχη ἀνάγκην τοιαύτης καθάρσεως. Ἄλλὰ μὴ δυναμένη νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τοῦ πνεύματός της, λόγω ἀδυναμίας, ἐνισχύεται ὑπὸ τοῦ Λόγου καὶ ἐπενεργεῖ ἐπὶ τοῦ πνεύματος.

Τὸν θεῖον Λόγον μόνον ἡ θρησκεία δύναται νὰ ἐκφωνῇ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων. Αὐτὴ καθ' ἑαυτὴ ἡ θρησκεία εἶναι μέσον, τοῦ ὁποίου ὁ ἱερεὺς εἶναι ὁ ἀνθρώπος, ὅστις μεταδίδει τὸν λόγον εἰς τὸν ἔχοντα ἀνάγκην αὐτοῦ. Οἱ ἱερεῖς ὁμῶς παρὰ τὴν ἱεράν αὐτῶν ὑποχρέωσιν ἐλησμόνησαν ποῖα εἶναι τὰ καθήκοντά των καὶ ἐπωφελοῦμενοι, τοῦ ἔχοντος ἀνάγκην τοῦ θείου Λόγου, ἀναλόγως τῆς θέσεώς των, ἐκμεταλλεύονται τοὺς πάντας πρὸς ὄφελος τῆς Ἐκκλησίας!

Ἡ Ἐκκλησία ὁμῶς δὲν ἔχει ἀνάγκην τῆς αἰσχροῦς ἐκμεταλλεύσεως τῶν πιστῶν πρὸς διατήρησιν ἰσχύος καὶ αἰγλης. Οἱ ἱερεῖς ὑποπίπτουν συνεχῶς εἰς σφάλματα, τῶν ὁποίων δὲν θὰ δυνηθοῦν νὰ ἐπωμισθοῦν τὰ θάρη, ἐὰν δὲν ἀποφασίσουν νὰ εὑρουν τὴν καθαρὰν ἀκτίνα τοῦ θείου φωτός, διὰ νὰ λάβουν ἀπὸ αὐτὴν τὰς ἀπαιτουμένας ὁδηγίας καὶ συμβουλίας. Εἶδ' ἄλλως δὲν ἀκολουθοῦν τὸν Κύριον. Ἡ ὁδὸς των εἶναι ἀντίθετος πρὸς τὴν τοῦ Κυρίου καὶ μόνον τὸ πονηρὸν Πνεῦμα εἶναι κατάλληλον νὰ τοὺς ὁδηγῇ εἰς τὰ ἄνομα κέρδη. Τὸ μέσον, λοιπόν, ποῦ ἠδύνατο νὰ ἀπολυμάνῃ τὰς συνειδήσεις τῶν ἀνθρώπων, ἔχει αὐτὸ τοῦτο ἀνάγκη ἀπολυμάνσεως. Καὶ ὕστερον ἄς στρέψῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τοὺς ἀδελφούς, τοὺς ἔχοντας τὴν ἀνάγκην των. "Ὅταν ὁ ζωγράφος δὲν γνωρίζῃ τὴν τέχνην του, πωλεῖ εἰκόνας του, χωρὶς νὰ ἔχουν καμμίαν ἀξίαν. Δὲν ἐμπαίζει τὸν ἀγοραστήν; Βεβαίως, πείθει αὐτόν, διὰ τοῦ ἀνηθίκου λόγου, ὅτι ἡ ἀξία τῆς εἰκόνας ἔγκειται εἰς τὴν ιδέαν τῆς ἀπεικονιζομένης ἐννοίας, ἐξ ἀντανაკλάσεως τῆς εἰκόνας τοῦ ὑποσυνειδήτου, εἰς τὴν ἔμπνευσιν τοῦ ζωγράφου, καὶ διὰ χιλίων ἄλλων λόγων κατορθώνει νὰ πείσῃ τὸν ἀγοραστήν περὶ τῆς ἀξίας τῆς εἰκόνας του.

"Ὅταν ὁμῶς ὁ ἀγοραστὴς συναντήσῃ τὸν ἐμπειρογνώμονα περὶ τῶν εἰκόνων καὶ τοῦ ἀνατρέψῃ τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ πωλήσαντος, τότε ὁ ἀγοραστὴς δὲν θὰ ἔχη πλέον ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς ζωγράφους, ἔστω καὶ ἐὰν τοῦ παρουσιάσουν ἔργα ἀξίας· καὶ ὅταν δὲν ἔχη ἐμπιστοσύνην εἰς τὰς εἰκόνας τῶν ὁποίων τὴν ἀξίαν ἀμφισβητεῖ, ἐπόμενον εἶναι ὀλίγον κατ' ὀλί-

γον νά χάση τὸ ἐνδιαφέρον του πρὸς αὐτάς. Αὐτὸ πράττουν καὶ οἱ ἱερεῖς. Ὅλιγον κατ' ὀλίγον οἱ πιστοὶ χάνουν τὴν πίστιν των, ἐξ αἰτίας των καὶ δὲν εὐρίσκεται οὐδεὶς νὰ τοὺς καθοδηγήσῃ ἐκεῖ ὅπου ἔπρεπε νὰ εὐρίσκονται. Ποῖος πταίει;

Ὁ ἐκμεταλλεὺς. Καὶ ποῖος εἶναι οὗτος; Ὁ κλῆρος, ὁ ὁποῖος ἀμαυρώνει τὴν θρησκείαν εἰς θάρος τοῦ πιστεύοντος. Καταδικάζουν οὕτω τὸν ἴδιον ἑαυτὸν των, χωρὶς νὰ τὸ ἀντιλαμβάνονται. Ὅταν ἀφυπνισθοῦν, θά εἶναι πλεον ἄργά. Εἶναι ἀνάγκη ὅπως αἱ συνειδήσεις τῶν πιστῶν ἀπολυμανθοῦν, ἀλλὰ ἐλλεῖπει τὸ φάρμακον. Τοῦτο εἶναι νοθευμένον καὶ ἐπείγει, ὅπως νέον κατασκευασθῇ πρὸς σωτηρίαν τῶν πιστῶν καὶ σωτηρίαν τῶν πνευματικῶν ἱατρῶν, μακρὰν πάσης ἐκμεταλλεύσεως. Ἡ Ἱστορία τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας ἔχει μαύρας σελίδας. Πῶς αὐταὶ θά ἐξαλειφθοῦν; Μόνον διὰ τῶν καλῶν πράξεων, τῆς κατανοήσεως τοῦ σκοποῦ μιᾶς καὶ μόνης Χριστιανικῆς Ἀρχῆς, ἐπὶ τῇ θάσει τῆς διδαχῆς της, διὰ νὰ ὑπάρξῃ ἕνωσις δημιουργικὴ καὶ ἐπιβλητικὴ, ἀξία τῆς ἀντιπροσωπευούσης Ἀρχῆς της.

Μὴ ἀφήσετε νὰ μολυνθοῦν αἱ συνειδήσεις. Ὅταν ἡ ἀσθένεια αὕτη προχωρήσῃ, ἡ θεραπεία τότε εἶναι δύσκολος καὶ τὸ σφάλμα θά εἶναι τῶν πνευματικῶν ἱατρῶν.

Δόντε

19 - 9 - 1964

24

ΔΙΑΤΙ ΕΝΑ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΠΑΡΑΔΕΧΕΤΑΙ ΤΗΝ ΜΑΝΤΕΙΑΝ

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ:

Ἡ Μαντεία εἶναι ἓνα πανάρχαιον φαινόμενον. Εἰς τοὺς παλαιοὺς χρόνους ἐπίστευον εἰς αὐτήν, μὲ τὴν ἰδίαν πίστιν, πού σήμερον οἱ εὐσεβεῖς καὶ πιστοὶ παραδέχονται καὶ πιστεύουν εἰς τὸν Κύριον. Οἱ μάντιες ὁποιασδήποτε μορφῆς καὶ ἂν εἶναι καὶ ἔχουν διάθεσιν καὶ φαντασίαν μαντεύουν ἀναλόγως τῆς ἰσχύος τῆς φαντασίας καὶ τῆς διαισθήσεως. Πολλάκις ὅμως ἡ διαίθεσις ἀπατάται, διότι μεσολαβεῖ ἡ πνοὴ ξένου πνεύματος ἀπὸ ἡμᾶς. Ἡ φαντασία, διὰ τῆς παρατηρητικότητος δημιουργεῖ εἰκόνας ψευδεῖς, ἐσφαλμένας καὶ ἐλαχί-

στας φορές συνταυτιζόμενας με την πραγματικότητα.

Συνήθως, ο συνετός και σώφρων δέν δίδει σημασίαν εις τὰς προρρήσεις τῆς μαντείας, διότι δέν γνωρίζει πόθεν αὐταὶ προέρχονται. Ἡμεῖς ἐπιτρέπομεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἀσκοῦν τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο, διὰ πολλοὺς λόγους. Εἰς ἐκ τῶν λόγων εἶναι, ὅτι ἡ μάντις δίδει εἰς τὸν ζητοῦντα τὴν βοήθειάν της, ἥτοι τὴν πίστιν ὅτι ὑπάρχουν δυνάμεις ἀόρατοι τοῦ ἐνεργοῦν κατὰ βούλησιν τοῦ Οὐρανοῦ μηχανισμοῦ. "Ὅσοι, λοιπόν, προστρέχουν εἰς τὰ διάφορα μαντεῖα, εὐκολώτερον δύνανται νὰ πεισθοῦν περὶ τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς καὶ νὰ ἐπιταχθοῦν εἰς τὰ κέντρα τῆς ἐλευθέρως φωτοδοτήσεως, ἀπὸ τὰς ἐλευθέρως ψυχάς. Δηλαδή, ὅλα αὐτὰ τὰ μέσα ἔχουν κλίμακας. "Ὅσον τὰς ἀνέρχεται τις, τόσον ὑψηλότερα εὐρίσκεται, μέχρις ὅτου φθάσει εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς μιᾶς καὶ ἀληθοῦς Πηγῆς τῆς Ἀρχῆς μας.

Ἐὰν δέν ὑπῆρχον τὰ διάφορα αὐτὰ μέσα, τότε ὁ κόσμος θὰ ἦτο τελείως ἀδιάφορος πρὸς τὸν ἀόρατον κόσμον καὶ τὰς δυνάμεις τοῦ ἀγνώστου. Θεωρήσατε, ὅλα αὐτὰ τὰ μαντεῖα ὡς τάξιν προκαταρκτικὴν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν δύνασθε νὰ μεταπηδήσετε εἰς ἀνωτέραν τάξιν, ἥτοι ψυχικῆς αὐτοσυγκεντρώσεως. Ἀπὸ ἐκεῖ εἶναι κάπως δύσκολον νὰ εὕρῃ ὁ ἄνθρωπος τὸ κατάλληλον Πανεπιστήμιον, διὰ νὰ σπουδάσῃ τὰς ἀνωτέρας γνώσεις τῶν Ἐπουρανίων Ἀρχηγῶν - Διδασκάλων. Λέγω, ὅτι εἶναι δύσκολον, διότι τοιοῦτον Πανεπιστήμιον δέν ὑφίσταται ἄλλο, ἀπὸ τὸ μὴ γνωστὸν εἰσέτι τῆς Θείας Πηγῆς μας, ἐκ τῆς ὁποίας τὰ κείμενά μας, ὡς γνώσεις τοῦ γραπτοῦ λόγου θὰ διαδοθοῦν εἰς τὰς χώρας τῶν φιλομαθῶν καὶ ἐπιδεκτικῶν τῆς Θείας ψυχικῆς μορφώσεως. "Ὅσοι ἐκ τῶν σημερινῶν ἀνθρώπων γνωρίζουν τὴν Πηγὴν τοῦ Φωτός μας ἐν τῇ Γῆ, θὰ θεωρηθοῦν ἐκ τῶν ἀπογόνων των ὡς εὐτυχέστεροι τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων, διότι εἶχον τὸ εὐτύχημα, εἰς τὴν ἐποχὴν των νὰ ἴδουν καὶ νὰ συνομιλήσουν μετὰ τοῦ μέσου τῆς Φωνῆς τοῦ Οὐρανοῦ. Τοιοῦτον μέσον δέν πρόκειται νὰ ἐπανεμφανισθῇ μέχρι συντελείας τοῦ Κόσμου. Ἡ Θρησκεία κατέκρινε τὰ μαντεῖα, διότι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ταῦτα ἐπὶ ὕλικῶν ὑποθέσεων ὀμιλοῦν καὶ καθοδηγοῦν, μὴ ἔχοντα οὐδεμίαν σχέσιν μετὰ τὰς Οὐρανίας ὀμιλίας ἢ προφητείας τοῦ Οὐρανοῦ. Ἡμεῖς δέν εἴμεθα Μαντεῖον, ἀλλὰ Λόγος τῆς Θείας Φωτίσεως, ἀρχὴ τῆς ὁδηγουμένης ἀνθρω-

πόητος καὶ ἀγάπη προστατευτικὴ τῆς ὀντότητος τοῦ ἀνθρω-
πίνου γένους.

Τὰ Μαντεῖα σήμερον κατέκλυσαν τὸν κόσμον, διότι ἡ ἐκ-
κλησία ἀπώλεσε τὴν πορείαν της καὶ τὸν ἔλεγχον τῶν πιστῶν
καὶ δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ δώσῃ εἰς τοὺς πιστοὺς τὴν πρέπου-
σαν παρηγορίαν καὶ νὰ τοὺς ἐνισχύσῃ μὲ ἀνοικτάς τὰς ἀγκά-
λας της. Ἴδού, ὅμως τὸ Ἀληθινὸν Φῶς, ποῦ θὰ σαρώσῃ τὰ
πάντα, διὰ τοῦ λαμπροῦ αὐτοῦ ἔργου. Ὅταν ὅλοι πιστεύσουν,
ὅτι αἱ προρρήσεις τῶν τυχόντων εἶναι ψευδεῖς, ὁποῖαν εὐχαρί-
στησιν θὰ αἰσθανθοῦν, διαισθανόμενοι τὸ Φῶς τῆς Ἀληθείας
ὑπεράνω τῶν κεφαλῶν των, νὰ διαλύῃ τὰ σκότη, διὰ νὰ θε-
ραπεύσῃ τὸ πνεῦμα των ἀπὸ τὴν ἀνάγκην νὰ ἀπαλλαγθοῦν
ἀπὸ τοῦ ἠθικοῦ καὶ ψυχικοῦ των θάρους.

Αἱ προφητεῖαι εἶναι προρρήσεις διὰ τὸ ἀνθρώπινον γέ-
νος καὶ σκοπὸν ἔχουν ὅπως ἡ ἐλπίς τῶν πιστῶν ἐνισχυθῇ, ὑπὲρ
τῶν ἱερῶν κειμένων τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Εἰς ὁ Προφή-
της τοῦ μέλλοντος, ὁ Οὐρανός.

Εὐκλείδης

20 - 9 - 1964

25

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΔΑΦΙΚΗΣ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

ΣΤΡΑΒΩΝ:

Ἀδελφοί, ἡ κατανομὴ τοῦ ἐδάφους εἰς τοὺς πληθυσμοὺς
τῆς Γῆς, εἶναι ἄδικος. Μεγάλα καὶ ἰσχυρὰ κράτη ἔχουν εἰς
τὴν διάθεσίν των τεραστίους χώρους ἀνεκμεταλλεύτους, ἐνῶ
ἄλλα μικρότερα Κράτη, μὲ ἀναλογίαν μεγαλυτέραν εἰς πλη-
θυσμὸν στεροῦνται τὰ ἀπαραίτητα ἐφόδια τῆς Γῆς των. Ἡ
ἄνομος αὕτη τοῦ ἀνθρώπου κατανομὴ τοῦ ἐδάφους, δὲν εὐ-
χαριστεῖ τὴν Θεότητα. Ὅταν οἱ ἄνθρωποι τῆς καθαρᾶς γνώ-
σεως σκεφθοῦν, θὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι αὐτὸ τὸ ὁποῖον πράττουν,
νὰ κρατοῦν ἐδάφη ἀνεκμετάλλευτα, εἶναι ἔγκλημα ἀπάνθρω-
πον. Διὰ τοῦτο θὰ ἴδῃτε μεγάλας μεταρρυθμίσεις. Πρῶτον θὰ
προηγηθοῦν ἀνωμαλίας, διὰ νὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ ἀγραφος Νόμος,
τὸν ὁποῖον σεῖς θὰ ἐξηγήσετε ὡς πολιτικῶν διεκδικήσεων.
Ἐφ' ὅσον, ἀγαπητοί μου, ὅλα ἐξελίσσοντα, δὲν δύναται νὰ

μη ἐξελισσεται και ἡ ἀπόκτησις ἀναγκαίου ἐδάφους εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην αὐτοῦ, ἀφοῦ τὰ πάντα ἐν τῇ Γῇ ἐξελισσονται. Αἱ παραχωρήσεις ὀφείλουν νὰ θασιζῶνται ἐπὶ τῆς λογικῆς καὶ τῆς ἀνάγκης τῶν ἀνθρώπων. Ὑπάρχουν τόσαι ἐκτάσεις, ὅσας θὰ ἠδύνατο ὁ ἀνθρώπος νὰ ἐπωφεληθῇ πρὸς τὸ γενικὸν καλὸν τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ κατανόησις τῶν Ἀρχῶν μιᾶς Κυβερνήσεως, ὀφείλει νὰ ἀναλογισθῇ τὴν ἀλήθειαν τῆς ὑποδείξεώς μας, διὰ νὰ ἀποσοβηθῇ κάθε κακὴ ἐνέργεια πρὸς θλάβην χιλιάδων ἀτόμων. Ὡς παρατηρεῖτε σεῖς, εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὑπάρχει ἀναθρασμὸς καὶ δυστυχία, ἐνῶ ἐντὸς τοῦ κύκλου τῶν κρατούντων τὰ ἡνία τῆς πολιτικῆς ζωῆς, ζοῦν καὶ εὐφραίνονται τὰ ἀγαθὰ τῆς Γῆς, πού ὁ Κύριος ἔδωσεν εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Διατί νὰ ὑπάρχη αὕτη ἡ διαφορὰ; Διατί οἱ ζῶντες ἀνέτως δὲν ἐνδιαφέρονται, ἐὰν ἐξ αἰτίας των ἀποθνήσκουν ἢ φονεύονται χιλιάδες τῶν χιλιάδων ἀδελφοῖ των; Αἱ ἔδαφικαὶ ἐκτάσεις, τὰς ὁποίας ὁ Πνευματικὸς Κόσμος ἔχει ὑπ' ὄψιν του θὰ διανεμηθοῦν μὲ δικαιοσύνην, ἐφ' ὅσον δὲν ὑφίσταται δικαιοσύνη εἰς τοὺς ἐγκεφάλους τῶν κακῆς πίστεως ἀνθρώπων. Ἐχει πλέον παρέλθῃ ἡ ἐποχὴ τῶν Αὐτοκρατοριῶν, τῆς παντοδυναμίας ἑνὸς Κράτους, διὰ νὰ ἔχη ὑπὸ τοὺς πόδας του, τὰ πλήθη τῶν ἀνθρώπων, ὡς ζῶα τῆς ἐργασίας καὶ νὰ ἐκμεταλλεῖται αὐτοὺς ὡς μηχανὰς ἀποδόσεως καρπῶν.

Τὰ σύνορα τῶν Κρατῶν θὰ ἐκλείψουν, διὰ νὰ εἶναι οἱ ἀνθρώποι ἐλεύθεροι πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀδελφούς των. Νὰ μὴ ἐξανίστανται οἱ λαοὶ ἐναντίον ἄλλων λαῶν, ἀλλὰ ἀπὸ τὰς τοπικὰς ἀρχὰς νὰ διευθετοῦνται αἱ ἀνάγκαι τοῦ κάθε ἀτόμου, ὡς μέλους μιᾶς κοινωνίας ἀδιαιρέτου.

Κράτη τὰ ὁποῖα ἠθέλησαν νὰ ἐφαρμώσουν τὴν κατάργησιν τῶν συνόρων, σκοπὸν εἶχον τὴν ὑποδούλωσιν πάντων εἰς τὴν ἀρχὴν ἑνὸς συστήματος ἀπανθρώπου. Διὰ τοῦτο καὶ δὲν τὸ κατάρθωσαν. Ἡμεῖς καταργοῦντες τὰ σύνορα ἐνώνομε τοὺς ἀδελφούς μὲ τὰ κοινὰ συμφέροντά των καὶ τὰς ἀνάγκας των, διὰ νὰ ἀνωψώσωμε τὴν ποιότητα τῆς ὄνότητός των, ἐναντι τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀδελφῶν των. Ἡ μεγάλη αὕτη μάχη τῆς κατανομῆς τοῦ ἐδάφους ἀρχίζει ἀπὸ σήμερον. Αἱ δυνάμεις μας θὰ λάβουν μέρος. Ἡ ἐξέλιξις τῆς ἔδαφικῆς παραχωρήσεως θὰ γίνῃ κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ Ἀνάρχου. Ἡ Γῆ δὲν

ἀνήκει εἰς οὐδένα, παρὰ μόνον εἰς τὸν Κύριον καὶ Δημιουργὸν αὐτῆς. Αὐθαιρέτως οἱ ἄνθρωποι, ἀναλόγως τῆς ἰσχύος των καὶ τῆς ἐπιβλητικότητός των, ἀσκοῦν παρανόμους καταχρήσεις ἐναντι τοῦ Θεοῦ Νόμου, τοῦ ἀγράφου. Διὰ τοῦτο θὰ ἐπιβληθῶν κυρώσεις εἰς τοὺς ἀδηφάγους. Διὰ νὰ βασιλευσῇ ἡ θεία δικαιοσύνη, πρῶτον πρέπει νὰ ἐπιβληθῇ ἡ Εἰρήνη ὡς μέγαρον τῆς Ἀγάπης καὶ ἀπὸ τὸ μέγαρον τοῦτο θὰ ἐκχυθῇ τὸ Φῶς τῆς Ἀληθείας καὶ ἡ Ἀλήθεια θὰ συμπεριλαμβάνῃ τὴν κατανόησιν καὶ τὸν λόγον τῆς ὑπάρξεως τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς Γῆς. Ὅσον καὶ νὰ φαίνεται τοῦτο ἀπραγματοποιήτον, ἐκεῖ θαίνομεν, διὰ νὰ ἀποκαλυφθῇ τὸ σκοτεινὸν ψεῦδος καὶ ἡ βοήθὸς αὐτοῦ Ἀπάτη. Ὁ ἄνθρωπος παραδέχεται ὅτι ὅλα ἐξελίσσονται εἰς τὸν κόσμον τοῦτον. Ἐπόμενον εἶναι νὰ παραδεχθῇ, ὅτι καὶ ἡ ἐδαφικὴ παραχώρησις ἐξελίσσεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ κατανόησις, δημιουργεῖται ἀνωμαλία, πόλεμος, ὄλεθρος. Ἐὰν ὑπάρχῃ κατανόησις, ὑπάρχει καὶ φώτισις, διευθέτησις καὶ ὑποστήριξις πρὸς κατευνασμὸν τοῦ ἀδίκου καὶ ἐπανόρθωσιν τοῦ ἀδικημένου.

Πῶς ὅλοι εἴσθε ἀδελφοί, ὅταν σκέπτεσθε τὴν ἐξόντωσιν τῶν ἀδελφῶν σας, διὰ νὰ καταλάβετε τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν; Ποῦ εἶναι ἡ ὀρθὴ κρίσις σας, ἡ δικαία ἀναγνώρισις τῶν ἀναγκῶν τῶν ἀδελφῶν σας; Πῶς θέλετε νὰ ὀνομάζεσθε ἄνθρωποι ἀνεπτυγμένοι, ὅταν τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πνεύματος παραδίδετε εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Πονηροῦ Πνεύματος; Ποῖος σᾶς ἐμποδίζει νὰ πράττατε τὸ Καλόν, τὸ Ἀγαθόν, τὸ Δίκαιον; Μόνον τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀνταρσίας. Μὴ λοιπόν, καταφέρεσθε ἐναντίον τοῦ Κακοῦ Πνεύματος, ὅταν αὐτὸ ἐδρεύῃ ἐντός σας, διότι ἡ ἐξόργισις δὲν εἶναι ἐναντίον τοῦ Κακοῦ, ἀλλ' ἐναντίον τοῦ Καλοῦ. Ἀντιληφθεῖτε το διὰ νὰ εἴσθε σύμφωνοι μὲ τὰς ὑποδείξεις τοῦ Θεοῦ. Τὸ θέμα τοῦτο, ἔχει ἀνάγκη καὶ ἄλλης ἀναπτύξεως ἀπὸ ἄλλην πλευράν. Τῆς εἰδικότητος αὐτῆς εἶναι ἄλλος Ἀρχηγός, ὅστις ἐν καιρῷ θὰ ὀμιλήσῃ.

Εἰς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον τὰ ἄσχετα ζητήματα ποῦ ἀφοροῦν τὴν Γῆν σας συνδέονται μεταξύ των ὡς ἡ ἄλυσις. Ἴδου πῶς. Τὸ Καλὸν ὑπερβαίνει τὴν ἰσχύν του ἐν τῷ κόσμῳ σας, δυνατὸν νὰ κάμῃ κακόν. Τὸ Κακὸν ὑπερβαίνει τὴν ἔντασίν του, δυνατὸν νὰ κάμῃ καλόν. Ἄρα, αἱ δύο αὗται ἔννοιαι συνδέονται, διὰ νὰ δώσουν τὸ μέτρον εἰς τὴν πλάστιγγα τῆς

δικαιοσύνης, πού ὁ κόσμος τῆς ὕλης ἀγνοεῖ. Ἄλλ' ὁ Ἀπόλλων, διὰ τῆς λάμψεως τοῦ Φωτός του, θά ἐξαλείψῃ τὴν συσκοτίσιν τοῦ πνεύματος, διὰ νὰ ἀποκτήσετε ψυχικὸν σθένος,

Στράβων

24 - 9 - 1964

26

Ο ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΣΟΠΑΙΝ:

Εὐχαριστῶ, Κύριε, διότι μοῦ ἐπέτρεψες, ὅπως ὁμιλήσω καὶ ἐγὼ μέσω τῆς ὁδοῦ Σου, εἰς τοὺς ἀδελφούς τῆς Γῆς.

Ὁ μουσικὸς ἦχος μιᾶς συναισθηματικῆς μελωδίας ἔχει πάντα θέσιν εἰς τὴν καρδίαν τῶν ἀκροατῶν. Ἡ μελωδικὴ λοιπὸν μουσικὴ, διὰ τῶν παλμικῶν αὐτῆς ἤχων δὲν ἔχει σκοπὸν μόνον νὰ διασκεδάσῃ τὸν ἀκροατὴν, ἀλλὰ νὰ τοῦ καλλιέργησῃ καὶ τὸν συναισθηματισμὸν ἐν τῇ καρδίᾳ του. Ὁ συναισθηματικὸς ἄνθρωπος ὑποφέρει ἀπὸ κάθε τί πού ἀντίκειται πρὸς τὴν ἀπαλότητα, κατανόησιν καὶ ἀγάπην. Διὰ τοῦ συναισθηματισμοῦ πάλλει ἡ καρδία του καὶ ἡ ἀγάπη του αὐξάνει τὴν ἀγνότητα τῆς ψυχῆς. Ἡ μουσικὴ μὲ παθητικὸν ρυθμὸν θίγει τὰς πλέον εὐαίσθητους χορδὰς τῆς ἀνθρωπίνου καρδίας. Δίδει εἰς αὐτὰς τὴν νόησιν τοῦ πόνου καὶ τὴν καλλιέργειαν τῆς ψυχικῆς ἀνυψώσεως, πρὸς καταπολέμησιν τῆς ὀχληρᾶς φαντασίας καὶ τοῦ ἀτιθάσου πνεύματος. Προετοιμάζει τὴν ὄντοτητα διὰ τὰς ὑψηλωτέρας βαθμίδας τῆς γνώσεως, μέσω τῆς ψυχικῆς ἰσχύος εἰς τὴν ὄντοτητα.

Ἡ συναισθηματικὴ μουσικὴ ἀποτείνεται πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ἔχοντας συναισθησιν τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ πόνου. Ἐπὶ πλέον δημιουργεῖ ἐντὸς τῶν ὄντοτήτων τὴν φώτισιν τῆς ὑπάρξεώς των, δηλαδὴ διὰ ποῖον λόγον ἐνεφανίσθησαν ἐπὶ τῆς Γῆς καὶ ποῖος εἶναι ὁ ἀληθὴς προορισμὸς των, διὰ μέσου τῶν αἰώνων. Ἡ μουσικὴ αὕτη εἶναι παθητικὸν ἄσμα, πού ἔχει ἀπήχησιν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ δέεται, διὰ τοῦ τρόπου τῆς, ὅπως ὁ Κύριος ἀπαλλάξῃ τὸ ἀνθρώπινον γένος ἀπὸ τὴν ὑστερίαν τοῦ πρωτογόνου ἤχου τῆς μουσικῆς. Ὁ Κύριος

ἐλθὼν ὡς Σωτὴρ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ εἰς τὴν πικρὰν Γῆν τῶν ἀναμνήσεών του, ἐσκόρπισε πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις τὴν ἀπέραντον Αὐτοῦ Ἀγάπην. Ἡ Ἀγάπη αὕτη προέρχεται ἐκ τῆς καρδίας Του. Ἦτο συναισθηματικὴ. Συνέπασχεν ὁ Κύριος μετὰ τῶν πασχόντων, διότι συνησθάνετο τὸν πόνον αὐτῶν. Μόνον διὰ τοῦ συναισθήματος ὁ ἄνθρωπος ἀποκτᾷ συνείδησιν καθαρὰν καὶ ἐφαρμόζει εἰς τὸ ἀκέραιον τὴν καλὴν πράξιν, τὴν ὁποῖαν μὲ τὴν εὐγένειαν ψυχῆς ἐδίδαξεν ὁ Θεάνθρωπος.

Ὅσοι ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἠγνόησαν τὸν συναισθηματισμὸν τῆς μουσικῆς, οὗτοι ἀποκλείεται νὰ εἶναι εὐγενεῖς εἰς τὴν ψυχὴν. Πολλάκις τὸ πνεῦμα ἐπεμβαίνει εἰς στιγμὰς πού τὸ ψυχικὸν σθένος εὐρίσκεται ἀφοσιωμένον πρὸς μίαν ἄλλην κατευθύνσιν θεϊκοῦ χρέους, καὶ τότε ἀκουσίως ὁ ἄνθρωπος παρανοεῖ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Κυρίου καὶ ἐνεργεῖ κατὰ τρόπον οὐχὶ ἐνδεδειγμένον ἀπὸ τὰς Ἀρχάς Μας. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὕτην, ὁ Κύριος συγχωρεῖ τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ δὲν λησμονεῖ, καὶ ἐὰν διαπράξῃ ὁ αὐτὸς τὸ αὐτὸ σφάλμα, τότε ὑπόκειται εἰς ποινὴν μετρίαν ἢ καὶ σοβαρωτέραν. Τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ μέγεθος τοῦ σφάλματός του. Ποτὲ μὴ ἐξάπτεσθε δι' ὅποιονδῆποτε γεγονός, πού δὲν εἶναι τῆς ἀρεσκείας σας, τὴν στιγμὴν τῆς ἐξεγέρσεώς σας, ἢ δι' ἕν παράπτωμα τοῦ ἀδελφοῦ σας, πού δὲν εἴσθε εἰς θέσιν νὰ ἀντιληφθῆτε, ἐὰν τοῦτο εἶναι ἢ δὲν εἶναι παράπτωμα. Ἀκούσατε ἕνα τεμάχιον συναισθηματικῆς μουσικῆς καὶ ἀφήσατε τὴν φαντασίαν σας νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν ἰδέαν τῆς ἐνοχλήσεως, ἀνυψούμενοι εἰς τὰ ὕψη τοῦ ἀοράτου κόσμου, διὰ νὰ σᾶς φωτίσῃ εἰς τὴν κρίσιν σας. Ὁ Κύριος εἶπεν. Μὴ κρίνετε ἵνα μὴ κριθῆτε. Σεῖς ὁμῶς κρίνετε ἐκεῖ ὅπου δὲν ἔχετε τὸν λόγον, διότι ἡ ἀντίληψίς σας δὲν συνέλαβε τὸ ὀρθὸν καὶ ὑποστηρίζει τὸ σφαλερόν. Ἡ μουσικὴ, πολλάκις ἐτονίσθη, ὅτι εἶναι ἡ τροφή τῆς ψυχῆς. Ἡ συναισθηματικὴ μουσικὴ εἶναι τὸ ἐπιδόρπιον, πού δίδει εἰς τὴν ὄντοτητα τὴν Ἐπουράνιον γεῦσιν τῆς Ἀγάπης εἰς τὸν ἄνθρωπον. Ὁ πόνος τῆς ζωῆς πολλάκις ἐπότισεν τοὺς ὀφθαλμούς μου μὲ δάκρυα πικρὰ καὶ ἐταπεινώσαν τὸ πνεῦμα μου, διὰ νὰ ἀνυψώσῃ τὴν ψυχὴν μου. Καὶ ἐγώ, διὰ τῆς μουσικῆς μου, ἀνυψώσω τοὺς ταπεινοὺς, διὰ νὰ τοὺς δώσω τὴν ἔννοιαν τῆς ἀγάπης, τῆς ὁποίας ἔχουν ἀνάγκην.

Μὴ κλαίετε, ἀδελφοί, ὅταν δὲν θίγεται ἡ καρδιά σας.

Κλαύσατε, όταν τὸ πνεῦμα σας δὲν ἀντιλαμβάνεται τὴν χαρὰν τῆς ζωῆς εἰς τὴν αὐθόρμητον ἀγάπην τοῦ συναισθηματισμοῦ. Ὁ μουσικὸς γλυκὺς ἦχος τραγουδᾷ τὴν ἀνωτερότητα εἰς τὸν ἄνθρωπον τῆς θείας φωτίσεως:

ᾠδὴ εἶναι ἡ Μουσικὴ,
Ἀγγέλων Οὐράνια πνοή,
Ἀπαλύνει τὴν πνευματικὴν
Τοῦ ἀνθρώπου ταραχή.

Σοναίν

27 - 9 - 1964

27

ΔΙΑΤΙ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ ΙΣΤΑΤΑΙ ΥΠΕΡΑΝΩ ΟΛΩΝ

ΣΕΛΜΕΥ

Ὅλοι, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἔχετε παραδεχθῆ, ὅτι τὸ ἀρχαῖον ἑλληνικὸν πνεῦμα σᾶς ἐφώτισεν, ἀδιάφορον ἐάν σήμερον ἔχετε ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ αὐτό. Εἰς ἐκείνην τὴν ἐποχὴν δὲν ὑπῆρχεν ἀγνή φώτισις, καὶ ἰδοὺ πῶς τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα ἐμφανίζεται ὡς Φάρος τῆς ἀνθρωπίνου γνώσεως. Πρῶτοι οἱ Ἕλληνες ἀνεύρον διὰ τῆς ἐμπνεύσεώς των, χωρὶς πρὸς τούτοις νὰ ἔχουν ἀποδείξεις, ὅτι τὰ πάντα διέπονται ἀπὸ μίαν καὶ μόνην Ἀρχὴν. Ὁ κόσμος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἦτο εὐσεθῆς εἰς τοὺς θεοὺς του καὶ δὲν παρεδέχετο ἄλλας ἀρχάς, διὰ νὰ μὴ καταστρέψῃ τὴν πίστιν του πρὸς τὸ θεῖον. Τότε ἐμφανίζονται οἱ ἀληθεῖς γνώσται τῆς ιδέας τοῦ ἑνὸς καὶ μόνου Θεοῦ. Ἀλλὰ τοῦτον δὲν ἠδύνατο ν' ἀποκαταστήσουν, διότι θὰ ἐπῆρχετο κάποια ἀλλοίωσις εἰς τὴν πίστιν τῶν πολλῶν, καὶ ἡ ιδέα τοῦ Θεοῦ ἔμεινεν εἰς τοὺς στενοὺς κύκλους τῶν μυστῶν εἰς τὰ Ἐλευσίνια Μυστήρια μὲ ἄλλας πολλὰς παραλλαγὰς, πρὸς παραπλάνησιν τῶν πολλῶν. Τὸ κύριον λοιπόν, σημεῖον τῆς μυστικότητος τῶν Ἐλευσινίων Μυστηρίων, ἦτο ἡ ὑπαρξίς τοῦ Θεοῦ, δηλαδὴ τῆς Μονάδος τῆς διεπούσης τὰ πάντα ἐν τῷ Σύμπαντι.

Ὁ Σωκράτης δὲν παρεδέχετο τὸν κλειστὸν τοῦτο κύκλον τῶν ὀλίγων, διότι ἡ ἀλήθεια δι' αὐτὸν ἔπρεπε νὰ γίνῃ κτῆμα

τῶν πολλῶν. Καὶ ἰδοὺ πῶς ἡ ἀλήθεια, ἣτις δὲν ἤρεσκεν εἰς τοὺς ἔχοντας προσωπικὰ συμφέροντα, ἔγινεν ἀφορμὴ νὰ τὸν καταδικάσουν εἰς θάνατον, διὰ νὰ μὴ τοὺς ἐμφανίζεται, ὡς πρόσκομμα εἰς τὰς ἐνεργείας των.

Πιστεύω νὰ ἀντελήφθητε τὴν ὑπεροχὴν τῶν Ἑλλήνων σοφῶν ἐπὶ τῆς πίστεως των εἰς τὸν ἕνα καὶ ἀδιαίρετον Δημιουργόν, ὅστις ὀνομάζεται Θεός. Διὰ πρώτην φοράν εἰς τοὺς χρόνους τῆς ἐμφάνισεως τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῆς Γῆς, ἐδιδάχθη ὁ κόσμος περὶ τῆς ἀληθείας τῶν Οὐρανῶν καὶ τῆς ψυχῆς. Ὁ Κύριος δὲν ἦτο ἀπλοῦς ἄνθρωπος, ὡς θέλουσιν νὰ τὸν ἐμφανίσουσιν οἱ ἀμόρφωτοι. Εἶχεν ἀποστολὴν θείαν καὶ μὴ λησιμονεῖτε· τί εἶπεν διὰ τὴν ἐμφάνισιν Ἑλλήνων προσκυνητῶν: «Νῦν ἐδοξάσθη ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου». Τοῦτο ἀρκεῖ, διὰ νὰ ἐννοήσετε, ὁποῖαν ἀξίαν ἔδιδεν εἰς τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα. Οἱ παλαιοὶ Ἕλληνες δὲν εἶχον ὑπ' ὄψιν των τὰς διδασκαλίας τοῦ Κυρίου, καὶ ὅμως διὰ τῆς διανοίας των, ἐντὸς τοῦ σκοτούς, ἀνεκάλυψαν τὴν Ἀρχὴν τοῦ Σύμπαντος Κόσμου. Τοῦτο ἀνύψωσεν αὐτοὺς ὡς πνευματικὰ τέκνα τοῦ Ἐπουρανίου Πατρός, καὶ ἔλαθον τὰς πρώτας θέσεις ἐν τῷ Ὀργανωμένῳ τοῦ Οὐρανοῦ Βασιλείῳ τοῦ Κυρίου. Ὅταν λοιπόν, ἐμφανίζωνται εἰς τὰς τρεχοῦσας ἐπικοινωνίας τὰ Πνεύματά των, παρουσιάζονται ὡς Ἀρχηγοὶ ἐιδικοτήτων. Οἱ Ἕλληνες ἐτίμησαν τὸν Πανάγαθον. Εἰς τὸν Οὐρανὸν δὲν ὑπάρχει διάκρισις μεταξὺ τῶν διαφόρων λαῶν τῆς Γῆς σας. Ὅλοι εἶναι ἀδελφοὶ μὲ κοινὴν Πολιτείαν τὸ Βασιλεῖον τοῦ Οὐρανοῦ. Μὴ λοιπόν, ἐκπλήττεσθε, ὅταν τὰ ὑψηλὰ Πνεύματα, πρὸς διάκρισιν ἀναφέρουν τὰ ὀνόματά των, διὰ νὰ ὑπάρξῃ διαχωρισμὸς τῆς κάθε ὀντότητος καὶ τῶν διδασγμάτων της. Ὅλα ὅμως ὁμοῦ τὰ διδάγματα τῶν Ἐπουρανίων Ἀρχηγῶν, εἴτε ἦσαν Ἕλληνες εἴτε ἐξ ἄλλων χωρῶν, ἀποτελοῦν τὸ ὕψιστον Βιβλίον τοῦ Οὐρανοῦ, ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῆς πνευματικῆς ἰσχύος τοῦ Κυρίου. Εἰς τὰ διδάγματα μας, μόνον οἱ Ἀρχηγοὶ τοῦ Ὀργανωμένου Ἐπουρανίου Βασιλείου ὁμιλοῦν πρὸς τοὺς ἄνθρώπους, χωρὶς καμμίαν διάκρισιν. Τὰ Ἑλληνικὰ ὀνόματα τῶν Ἀρχηγῶν δὲν ἀνήκουν μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ εἰς ὅλους τοὺς ἀδελφοὺς ἀπανταχοῦ τοῦ κόσμου. Τιμῆς ἔνεκεν τοῦ πρώτου ἀγνοῦ φωτός τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος, σήμερον μεταδίδομεν εἰς τὸν ἱερὸν τοῦτον χώρον, τοὺς Λόγους τοῦ Κυρίου, διὰ μέσου τῶν Ἀρχηγῶν του. Ἐγὼ

δὲν ἀνήκω πλέον εἰς μίαν καθωρισμένην χώραν τῆς Γῆς σας, ἀλλὰ εἰς τὸ Ἀθάνατον Βασίλειον τοῦ Οὐρανοῦ.

Ποῖοι ἐκ τῶν Ἀρχηγῶν συμμετέχουν εἰς τὴν θεότητα θὰ ἀναφέρω πρὸς ἐπίγνωσιν τῶν ἀγνοούντων τὴν σύνθεσιν καὶ τὴν ἀρθρωσιν τοῦ Οὐρανοῦ. Ἀρχηγὸς πάσης τῆς ἐξουσίας ἐν τῷ Οὐρανῷ, εἶναι ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός. Μέχρις στιγμῆς τὸ Ἐπιτελεῖον Του ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ ἐξῆς Πνεύματα ὡς σύμβολα τῆς ἰσχύος Του: 1ον) Ὁ Ἄρχων Φαράχ (ὁ ἐπιλεγόμενος Ἅγιον Πνεῦμα) 2ον - 3ον) Κομπούκιος μετὰ τοῦ Σωκράτους, 4ον) ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, 5ον) ὁ Ἅγιος Γεώργιος ὁ Μεγαλομάρτυς καὶ 6ον) ὁ Ἴπποκράτης.

Ὅσοι εἰς τὴν Γῆν σας ἔτυχον μεγάλης ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης, ἐὰν μικρὸν σφάλμα ἐβάρυνεν αὐτούς, δὲν ἔχουν θέσιν Ἀρχηγοῦ μέχρι τῆς ἐξιλεώσεώς των, διὰ νὰ εἶναι τελείως ἀγνοὶ ἀπὸ πνευματικῆς καὶ ψυχικῆς ἰσοσταθμίσεως. Ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ εἰς ποῖον τὴν δάφνην τῆς δόξης ὀφείλει νὰ δίδῃ. Διὰ τοῦτο ἡ ἐπιλογή τῶν ἀξιῶν γίνεται εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ἀπὸ τὸν Κύριον καὶ μόνον.

Ἐκριζώσατε τὸν ἐγωϊσμόν σας, διότι οὗτος γίνεται τὸ μέγα ἐμπόδιον διὰ τὴν ψυχικὴν καὶ πνευματικὴν σας ἀνύψωσιν.

Καλλιεργήσατε τὴν πίστιν σας, χωρὶς φανατισμὸν καὶ αὐξήσατε τὴν ἀγάπην σας πρὸς τὸν πλησίον, διὰ νὰ λάβετε τὸ θεῖον Φῶς καὶ ἀντιληφθῆτε τὸ θαῦμα τῶν θαυμάτων τοῦ Ἐπουρανοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Τὸν Φάρον τοῦ Οὐρανοῦ, ποῦ διὰ τῆς ἀκτινοβολίας του φωτίζει τὸν Κόσμον τῶν γῆινων ὑπάρξεων.

Ἀντιληφθεῖτε ὅτι μία εἶναι ἡ Ἀρχή. Ὁ Ἄόρατος καὶ Ἀναλύωτος Ἄναρχος καὶ ἐκτελεστής Αὐτοῦ ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, ἀδελφὸς καὶ Ἀρχηγὸς πάντων τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς σκοτεινῆς καὶ πικρᾶς Γῆς.

Ἐμίλησα ἐξ ὀνόματος πάντων τῶν Ἀρχηγῶν.

Σέλλεϋ

ΘΕΟΣ ΙΣΟΝ ΔΙΑΣΤΑΣΙΣ ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΕΙΣ ΙΣΧΥΝ

ΜΩΥΣΗΣ:

“Όταν, αγαπητοί αδελφοί, επικαλήσθε τὸν Θεὸν καὶ δέεσθε πρὸς Αὐτὸν μετὰ πίστεως καὶ φόβου, μήπως γνωρίζετε τί σημαίνει τοῦτο; Δέεσθε ὑπὲρ τῆς σωτηρίας σας, ἀλλὰ πρὸς ποῖον; Θὰ μοῦ ἀπαντήσετε πρὸς τὸν Θεόν. Ἀσφαλῶς πρὸς τὸν Θεόν, ἀλλὰ ποῖος εἶναι; Εἶναι μία ἀνεξερεύνητος ἰσχὺς ἐξουσιάζουσα τὰ πάντα. Ἐξ Αὐτοῦ λαμβάνουν δυνάμεις, οἱ ἔχοντες ἀνάγκην τῆς ἰσχύος Του. Θεὸς λοιπὸν, εἶναι ἄγνωστος διάστασις εἰς ἰσχύν, καὶ τὸ ἄγνωστον πάντα ὁ ἄνθρωπος τὸ φοβεῖται. Δὲν συντρέχει λόγος εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ φοβῆται τὸν Θεόν του, ὅταν ἐκτελῇ τὰ καθήκοντά του, ὡς εὐσεβῆς καὶ πιστὸς εἰς τὰς ἀρχάς Του. Ἄλλ’ ἐπειδὴ, ὁ Θεὸς δὲν ἀναλύεται, δὲν εἶναι ὁρατός, ἀκόμη καὶ εἰς τοὺς Ἄρχοντας τοῦ Ἐπουρανίου Βασιλείου. Ὡς ἄγνωστος δύναιμις, δημιουργεῖ εἰς τὸν ἐγκέφαλον τῶν ἀνθρώπων τὸν φόβον. Πᾶν τὸ ἄγνωστον φοβίζει, ἐνῶ ἀντιθέτως ὁ ἄγνωστος εἰς τοὺς ἀνθρώπους Θεός, θέλει νὰ ἐμπλουτίσῃ μὲ τὰς Ἐπουρανίας γνώσεις του τὰ πλάσματά του, ἐφ’ ὅσον ἢ ἀπειρος ἐνέργειά του εἶναι καθαρὰ Ἄ γ ἀ π η. Αὐτὸ τοῦτο, ποῦ ἀνέφερον, τὴν Ἀγάπην τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ τὴν ἐννοήσουν οὗτοι. Διατί; Διότι μὴ γνωρίζοντες τὴν ἀποστολὴν των εἰς τὴν Γῆν, τί προὔπηρξαν καὶ διατί ἐπανῆλθον εἰς τὸν γήινον κόσμον, ἀγανακτοῦν εἰς τὰ πρῶτά ἐμπόδια ἢ προσκόμματα, ποῦ συναντοῦν καθ’ ὁδόν. Ὅλα ταῦτα ἔχουν τὸν σκοπὸν των καὶ διὰ πρῶτην φοράν εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς Ἱερᾶς Διδαχῆς, σὰς δίδομεν τὰς ἐξηγήσεις πρὸς φωτισμὸν σας καὶ κατανόησιν τῆς Ἀρχῆς ποῦ διέπει τὰ πάντα.

Ὡς Μωϋσῆς, ἐθεωρούμην φίλος τοῦ Κυρίου. Ὡς ἄνθρωπος ὅμως διέπραξα σφάλματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα διὰ πολλῶν κόπων καὶ μόχθων ἠδυνήθην νὰ ἀπαλλαγῶ μὲ τὴν ὑπομονὴν καὶ τὴν ἐπιμονὴν, διὰ νὰ καταλάβω σήμερον ἐξέχουσάν θέσιν ἐν τῷ Βασιλείῳ τῶν Οὐρανῶν.

Ἐχετε σεῖς ἀδελφοί μου, ἐσφαλμένην ἰδέαν ἐπὶ τῆς ἐννοίας τοῦ Θεοῦ. Ἐπειδὴ ὁ Θεὸς εἶναι ἀπρόσωπος, ἀναλύω-

τος, ἄπειρος εἰς τὸ ἄπειρον, διὰ τοῦτο εἶναι ἀνώφελον νὰ ζητήτε τὴν ἀνάλυσιν Ἐκείνου, ὅστις σᾶς ἐδημιούργησεν. Ὁ Θεὸς εἶναι ὁ μόνος Δημιουργὸς τῶν πάντων. Ἐξ Αὐτοῦ ἐξαρτᾶται τὸ πᾶν, ἄρα οὐδεὶς σας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαδίδῃ προσωπικὰς του γνώσεις, ὡς ἐκπορευομένης ἐκ τοῦ Θεοῦ Τοῦ Φωτός.

Σήμερον φωτίζονται ἐλάχιστοι, ἀλλ' οὐδεὶς ἐξ ὧν αὐτῶν ἔχει τὴν ἀπευθείας φώτισιν τοῦ Κυρίου. Ταύτην, διὰ πρῶτην καὶ τελευταίαν φοράν δίδομεν πρὸς τὸ ἀνθρώπινον γένος. Λέγω πρῶτην φοράν, διότι ἀπὸ αἰῶνας, τώρα ἐμφανίζεται ἡ νέα αὕτη ὁδὸς τοῦ Κυρίου πρὸς φωτισμόν σας. Λέγω δὲ τελευταίαν, διότι μετὰ ἀπὸ τὰς διδασκαλίας μας, ἐξηγήσεις, ἀποκαλύψεις, μυστήρια κ.τ.λ. δὲν θὰ ὑπάρξῃ ἄλλη ὁδὸς ἱερά, ὡς αὕτη μέχρι συντελείας τοῦ κόσμου.

Γνωρίζω ὅτι εἶναι δύσκολον εἰς τὸν ἄνθρωπον τῆς μικρᾶς ἀντιλήψεως ἢ τῆς σκοτεινῆς γνώσεώς του νὰ συνειδητοποιήσῃ τὴν γυμνὴν ταύτην ἀλήθειαν, ποὺ παρουσιάζει ὁ Πνευματικὸς Κόσμος διὰ μέσου τοῦ Ὀργάνου του.

Ἀδελφοί, ἐπωφεληθεῖτε τοῦ Φωτός Μας, διὰ νὰ μὴ περιπλανηθῆτε εἰς τὰ σκότη τῆς ἀβύσσου. Ἐχω τὴν ἐντολὴν ταύτην ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν Κύριον, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμά των νὰ σᾶς μεταδώσω, διὰ νὰ πεισθῆτε, ὅτι ὁ Κύριος δὲν σᾶς λησμονεῖ καὶ ἐργάζεται διὰ τὴν σωτηρίαν σας.

Διὰ νὰ σωθῆτε ὅμως, ὀφείλετε νὰ γνωρίζετε εἰς ποίας βάσεις νὰ στηρίζεσθε καὶ ποῖα ἔργα νὰ ἀναλαμβάνετε. Πάντα ταῦτα θὰ ἀνεύρετε εἰς τὰς νέας Μας Γραφάς. Ὁ Λόγος τοῦ Κυρίου ὀφείλει νὰ εἶναι σεβαστὸς πρὸς πάντας καὶ οἱ πιστοὶ νὰ ἀφοσιώνωνται πρὸς τὰς τοῦ Κυρίου ἐντολάς.

Μωϋσῆς

ΠΟΙΟΣ Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΑΓΙΟΣ ΠΕΤΡΟΣ:

Ἄγαπητοί μου ἀδελφοί, κακῶς μία μερίς τοῦ Χριστιανικοῦ κόσμου, ἔχει τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι κρατῶ τὰς κλείδας τοῦ Παραδείσου. Ἡ κλεῖς τοῦ Παραδείσου εἶναι κοινὴ πρὸς ὅλους σας. Τὴν ἔχετε ἐντὸς σας καὶ ὀνομάζεται Ἀρετὴ. Δι' αὐτῆς καὶ μόνον δύνασθε νὰ εἰσέλθετε εἰς τὸν Σταθμὸν τῆς Ἀναπαύσεως.

Οἱ τίτλοι τοῦ δίδετε εἰς κάθε Ἄγιον, πολλάκις δὲν εἶναι ὀρθοί. Τὸ χρίσμα τοῦ πραγματικοῦ τίτλου τῆς Ἁγιωσύνης, λαμβάνει ὁ Ἄγιος ἐκ τοῦ Κυρίου εἰς τοὺς Οὐρανοὺς. Οἱ Ἄγιοι ἔχουν διάφορον προορισμὸν ἀπὸ τοὺς Ἀρχηγούς - Διδασκάλους τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Ἡ πίστις τῶν Ἁγίων πρὸς τὸν Θεὸν τοὺς ἀνύψωσεν, ἀλλὰ μόνον αὕτη δὲν ἀρκεῖ, ὅταν δὲν προπορεύεται ἡ Ἀγάπη τῶν πρὸς τὸν πλησίον. Ἡ πίστις εἶναι δύναμις, καὶ δι' αὐτῆς πολλάκις ὁ Ἄγιος φθάνει εἰς τὴν αὐτοθυσίαν, ἐνδυναμώνων κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὴν πίστιν τῶν πιστῶν καὶ ἐπειδὴ διὰ τῆς πίστεως οἱ Ἄγιοι ἀνῆλθον εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, μετατίθενται εἰς ἄλλον τομέα, τῶν θυσιασθέντων ὑπὲρ τῆς ἐνισχύσεως τῆς πρὸς τὸν Κύριον πίστεως των. Οἱ Ἄγιοι ἐνεργοῦν ἄμεσα ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ ἀνανεώσουν εἰς τὸ ἄπειρον τὴν πίστιν των. Οὕτω ἐμφανίζομεθα πολλάκις εἰς τὰ ὄραματά σας, διὰ νὰ ἀποτρέψωμεν τὸ κακὸν ἢ νὰ προειδοποιήσωμεν τὸν ἄνθρωπον, νὰ μὴ πράξῃ κάτι τὸ ὁποῖον δυνατὸν νὰ φέρῃ τὴν ἀπόγνωσιν εἰς τοὺς ἀδελφούς του.

Ὁ κόσμος τῆς πίστεως δίδει μεγάλην σημασίαν εἰς τὰς ἐμφανίσεις τῶν Ἁγίων. Διὰ τοῦτο, εἴμεθα ἡμεῖς οἱ ἄμεσοι ἐπικοινωνοὶ τῶν ἀνθρώπων μετὰ τοῦ Θείου. Τὸ Θεῖον εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖόν δίδει τὰς διαταγὰς καὶ ἡμεῖς ἐφαρμόζομεν τυφλῶς αὐτάς. Τὰ ἰσχυρὰ Πνεύματα τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν καὶ ἡ πίστις των πρὸς τὸν Θεόν, ἀνύψωσεν αὐτὰ εἰς τὰς Διοικητικὰς Θέσεις τοῦ Οὐρανοῦ.

Ὁ ἰδικὸς μας ρόλος εἰς τοὺς Οὐρανοὺς εἶναι δευτερεύων καὶ ἐπὶ τῆς Γῆς πρωτεύων, παρὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν φανατι-

κῶν καὶ ἀτιθάσων πνευμάτων τῆς Γῆς σας. Πολλοὶ ἐκ τῶν Ἁγίων ἔχουν καὶ ἄλλην ὑποχρέωσιν ἔναντι τῆς Διοικήσεως Ἀρχῆς Μας; δηλαδὴ προϋπῆρξαν ὡς πνεύματα ἰσχυρὰ καὶ ἐκράτησαν τὴν ὀνομασίαν τῆς προϋπάρξεώς των. Ταῦτα ἔχουν ἀνωτάτας θέσεις καὶ ὑπάγονται ἀπευθείας εἰς τὸν Κύριον. Σκοπὸς λοιπόν, τῶν Ἁγίων εἶναι νὰ μεταφέρουν εἰς τὴν Γῆν μηνύματα τοῦ Θεοῦ πρὸς ἀποτροπὴν παντὸς κακοῦ. Τὰ μηνύματα ταῦτα δὲν εἶναι πολλάκις εὐκρινῆ, διότι ἡ Ἀλήθεια δὲν λέγεται ἀπευθείας, ἀλλὰ ἐμμέσως. Ἡ Ἀλήθεια τρομάζει τοὺς πολλοὺς καὶ ὁ Κύριος ἐπενόησεν, ὅπως αὕτη λέγεται κατὰ τρόπον κεκαλυμμένον. Ἡ γυμνὴ Ἀλήθεια λέγεται ἀπευθείας ἀπὸ τοὺς Ἀρχηγούς τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου ἐν τῷ Οὐρανῷ, διὰ μέσου εἰδικῆς ὁδοῦ, δημιουργηθείσης ἀπὸ τὸν Κύριον ἐπὶ τούτῳ.

Αἱ ὑπηρεσίαι τῶν Ἁγίων εἶναι ἀνάλογοι πρὸς τὰς διαβαθμίσεις των. Ἄλλοι ἐξ αὐτῶν ὕμνουں τὸν Ἄναρχον καὶ οἱ ὕμνοι οὗτοι μετασχηματίζονται εἰς δυνάμεις πίστεως, ἀγάπης καὶ εὐσεβείας. Τὰς δυνάμεις ταύτας ὁ Ἄναρχος τὰς ἀποστέλλει εἰς τοὺς ἀνθρώπους, διὰ τῆς Ἀγάπης Του. Ἄλλοι πάλιν ἐκ τῶν Ἁγίων ἐγκύπτουν εἰς τὴν μάθησιν τῶν θρησκευτικῶν Μυστηρίων, τὰ ὁποῖα ἔχουν ὑποδιαίρεσεις καὶ ἀσκοῦν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων. Ὑπάρχουν Ἁγιοὶ οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἄλλα καθήκοντα.

Αἱ Ἁγίαὶ ἀνήκουν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Θεομήτορος. Δὲν ἔχουν τὴν αὐτὴν ἰσχύν, τὴν ὁποῖαν ἔχουν ἐλάχιστοι ἐκ τῶν Ἁγίων ἢ τῆς Θεομήτορος. Ἡ ἰσχύς τῆς κάθε Ἁγίας ἐκπορεύεται ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ Κυρίου, μέσω τῆς Μητρὸς Αὐτοῦ. Ἡ κατὰταξις τῶν Ἁγίων δὲν ἐνδιαφέρει ἄμεσα τὸν ἄνθρωπον. Ἀπλῶς δίδω μίαν ἀμυδρὰν εἰκόνα αὐτῶν ἐπὶ τοῦ σκοποῦ των. Πρῶτοι εἰς εἰσακοὴν ἀπὸ τὸν Κύριον εἶναι ἡ Μαρία καὶ ὁ Γεώργιος.

Εἰς τὸ Ἀνάκτορον τοῦ Κυρίου συγκατοικοῦν ἐλάχιστοι, οἵτινες ἀποτελοῦν τὸ Συμβούλιον Αὐτοῦ. Τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἶναι ἤδη γνωστά, ὡς ἀποτελοῦντα τὴν Θεότητα εἰς τὸ Πρόσωπον τοῦ Κυρίου.

Μὴ ἔχετε τὴν γνώμην, ὅτι ὁ κάθε ἀνακηρυσσόμενος Ἁγιος ἐκ τῶν ἀνθρώπων, εἶναι καθ' ὅλα, ἀγνός, πιστός, εὐσεβής εἰς τὸ ἔπακρον καὶ φιλελεήμων. Ὡς ἄνθρωπος εἶχε μι-

κρά σημεία καθυστερήσεως, τὰ ὁποῖα καλλιεργεῖ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς με βοήθειαν ἀπὸ Πνεύματα ὑψίστης σημασίας καὶ ἰσχύος. Ὁ ἄνθρωπος δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι εἰς τὰ καθιερωμένα παραγγέλματα τοῦ Οὐρανοῦ ὑπάρχουν ἐσφαλμένοι ρήσεις ἀπὸ τοὺς λήπτας, ποὺ δὲν ἀντελήφθησαν καλῶς. Διὰ τοῦτο ὁ Οὐρανὸς ἀπεφάσισεν, ὅπως διευκρινήσῃ τὰ σκοτεινὰ ἐδάφια καὶ τὰς ἀνεξηγήτους φράσεις ἢ λέξεις τοῦ Φωτισμοῦ Του. Σήμερον διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης τὰ πάντα δυνάμεθα νὰ μεταδώσωμεν, χωρὶς καμμίαν ἀμφιβολίαν, ὅτι θὰ μεταδοθῶν ὡς ἔχουν. Ἡ πίστις σώζει, ἀλλ' ἡ Ἀγάπη ἀνυψώνει καὶ τὸ πνεῦμα ποὺ ὑποτάσσεται εἰς τὴν Ἀγάπην, δημιουργεῖ. Αὐτὴ αὕτη εἶναι ἡ Ἀλήθεια τοῦ Οὐρανοῦ καὶ ἀσπαζόμενος ὁ ἄνθρωπος τὴν Ἀλήθειαν ταύτην εὐδοκίμει ὡς ὑπατος ἀρμοστής τοῦ Οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς Γῆς. Ἐφαρμόσατε τὴν Ἀλήθειαν ταύτην ἐν τῇ πράξει διὰ νὰ ἴδητε τὸ Φῶς τοῦ Κυρίου.

Ἄγ. Πέτρος

8 - 10 - 1964

30

ΤΟ ΑΔΙΕΞΟΔΟΝ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΣΑΣ ΚΟΣΜΟΥ

ΜΩΥΣΗΣ:

“Ὅταν, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, τὸ πνεῦμα τοῦ Κόσμου σας εἶναι συσκοτισμένον, τότε οὐδεὶς σας θὰ δυνηθῇ νὰ εὕρῃ διέξοδον, ἔστω καὶ ἂν εἶναι ὁμαλὴ ἡ ὁδὸς τῆς ζωῆς σας. Ἀπαλλαχθεῖτε ἀπὸ τὰς σκοτεινὰς σκέψεις, δώσατε πίστιν εἰς τὸν Θεὸν καὶ ἐγκύψατε εἰς τὴν μελέτην τῶν σημερινῶν μας κειμένων, ἵνα εὕρητε τὴν ἡρεμίαν τοῦ πνεύματος, διὰ μέσου τῆς Θείας Φωτίσεως τοῦ Βασιλείου Μας. Ἄνευ τῆς Θείας Φωτίσεως οὐδὲν δύνασθε νὰ ἐπιτύχετε εἰς τὸν σκοπὸν τῆς ζωῆς σας καὶ ὁλονὲν τὸ πνεῦμα σας θὰ ἐμπλέκεται εἰς σκέψεις καὶ ἰδέας σκοτεινάς.

Ἡ φωνὴ τοῦ Οὐρανοῦ ἐπὶ ματαίῳ σᾶς καθοδηγεῖ, ἐφ' ὅσον ἀπαρνεῖσθε τὴν σύστασίν της καὶ ἀκολουθεῖτε ὁδὸν ἀντίθετον πρὸς τὰς προσδοκίας τοῦ γενικοῦ συμφέροντος. Μὴ ἀγνοεῖτε, ὅτι τὸ γενικὸν συμφέρον εἶναι ἀγάπη πρὸς ἀλλήλους, τὸ δὲ προσωπικὸν συμφέρον εἶναι ἰδιοτέλεια, ἐκ τῆς ὁποίας ἐνισχύε-

ται ὁ ἐγωϊσμός καὶ ἡ προσωπικὴ λατρεία τοῦ ἑαυτοῦ σας. Σήμερον ἡ στάθμη τῆς πνευματικῆς τοῦ ἀνθρώπου διανοίας ἔχει φθάσει εἰς τὸ σημεῖον νὰ διακρίνη τοὺς χρωματισμούς, λευκοῦ ἀπὸ μέλανος. Εἰς τοὺς Λόγους, οἵτινες προέρχονται ἐκ τοῦ ἀοράτου Κόσμου, ἐκλέξατε τοὺς ἔχοντας ἠθικὸν περιεχόμενον, διὰ νὰ μὴ περιπέσετε εἰς τὴν παγίδα τοῦ Πονηροῦ. Ἐκλέγοντες τοὺς μέλανας Λόγους θαδίζετε πρὸς τὴν αὐτοκαταστροφὴν σας. Ἡ διάκρισις αὕτη δύναται νὰ γίνῃ μετὰ συνέσεως καὶ λογικῆς ὀρθότητος, ὅταν ἀσπάζεσθε τὸ Λευκὸν Φῶς, ὡς θεῖαν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Δὲν ὑφίσταται λόγος, νὰ εὐρίσκεσθε σήμερον ἐξ αἰτίας τοῦ πνεύματος σας εἰς τὸ ἀδιέξοδον, διότι ὁ Κόσμος οὗτος, ὅστις δὲν σᾶς ἀνήκει — εἶναι πρόχειρον ἐκπαιδευτήριον — ἔχει τόσα ἀγαθὰ καὶ ἀπολαύσεις, διὰ τοὺς ὑγιεῖς τὸ πνεῦμα, ὥστε οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀνθρώπων νὰ μείνῃ παραπονούμενος. Οἱ ὀλίγοι ὅμως, οἱ φωτιζόμενοι ἀπὸ τὸ μέλαν φῶς τῆς κακῆς γνώσεως, ἐνεργοῦν μὲ τρόπον ἀλώπεκος, ὥστε νὰ καταχρῶνται τὴν δικαιοσύνην εἰς θάρος τῆς ζωῆς τῶν ἀδελφῶν των. Ὁ Κύριος δημιουργήσας τὸν Κόσμον τῆς Γῆς σας, ἔδωκεν εἰς αὐτὴν τὰ ἀπαραίτητα ἀγαθὰ διὰ πάντας.

Σεῖς, λαμβάνοντες εἰς χεῖρας σας τὰ ἀγαθὰ ταῦτα στερεῖτε τοὺς ἀδελφούς σας ἀπὸ τὰ ἀναγκαῖα τῆς ζωῆς ἐφόδια, διὰ νὰ κρατῆτε ταῦτα ἄχρηστα, ὡς ἀποθέματα μακροῦ χρόνου συντηρήσεώς σας. Ἐάν πάντα ταῦτα ἐκυκλοφόρουν πρὸς ὅλους τοὺς ἀδελφούς, οὐδεὶς θὰ εἶχεν ἀνάγκην νὰ σκέπτεται τὴν μελλοντικὴν αὐτοῦ συντήρησιν, διότι ἡ ἀλληλεγγύη τῆς Ἀγάπης τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν ἄνθρωπον, θὰ ἔλυεν τὸ πρόβλημα τῆς ἀθεβαιότητος τῆς αὔριον. Ἄρα, τὸ ἀδιέξοδον εἶναι δημιουργημα τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἄς παύσῃ νὰ ἀποδίδῃ τοῦτο εἰς τὸν Θεόν του. Ὁ Θεὸς δὲν ἀναμιγνύεται εἰς τὰς ὑποθέσεις τῶν ἀνθρώπων. Ἐπεμβαίνει ἐκεῖ ὅπου ἡ Θεία του Χάρις ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐκ τοῦ ἰδίου Του Νόμου.

Παρὰ τὰς σημερινὰς σας γνώσεις, πλανᾶσθε, διότι δὲν γνωρίζετε τὴν Ἀλήθειαν. Ἀναζητοῦντες αὐτὴν διὰ τῶν γνώσεών σας, ὀφείλετε συγχρόνως νὰ φωτίζεσθε, μέσω τῆς πίστεώς σας, διὰ νὰ εὔρητε τὴν ἀρχὴν καὶ ἐπὶ τῇ θάσει τῆς ἀφετηρίας της, νὰ ὀδεύσετε τὴν ὁδὸν τῆς λευκότητος, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης.

Εἰς μεγάλα Κράτη, ὅπου ἡ ἐκπαίδευσις τοῦ ἀνθρώπου εἶναι προσιτὴ πρὸς ὅλους, ὀφείλουσι αἱ Ἄρχαί νὰ διδάσκουσιν εἰς τοὺς προσερχομένους τί εἶναι Πνευματικὸς Κόσμος καὶ τί ἐπιδιώκει, πρὸς ἀνύψωσιν τῆς ὀντότητός των. Νὰ παύσουσιν αἱ διάφοροι Ὄργανώσεις νὰ μεταδίδουσιν ἐλευθέρως γνώσεις τοῦ σκότους, διὰ νὰ μὴ παραπλανήσουσιν τὰ ἀπλοῖκά πνεύματα τῶν ἀδελφῶν των. Τὸ Φῶς τοῦτο τοῦ Οὐρανοῦ μεταδίδεται καθ' ὑπαγόρευσιν τοῦ Κυρίου καὶ πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες ζητοῦν διέξοδον, ἀλλὰ δὲν εὐρίσκουσιν αὐτὴν, λόγῳ σκοτισμοῦ τοῦ πνεύματός των.

Διδάσκετε, θεβαίως, τὴν ὑπαρξιν τοῦ Θεοῦ, καθ' ὃν τρόπον ὁ διδάσκαλος τῶν μαθηματικῶν, διδάσκει περὶ ραπτικής! Τί γνωρίζει οὗτος περὶ τῶν ὄσων διαλαλεῖ; Ἄλλο τόσον γνωρίζουσιν καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες, μανθάνουσιν τι περὶ Θεοῦ. Τὴν παρομοίωσιν ταύτην φέρω ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν σας, διὰ νὰ μὴ ὁμιλήτε περὶ Ἀληθείας, ὅταν διδάσκετε περὶ Ψεύδους. Ἡ Ἀλήθεια εἶναι Φῶς καὶ τὸ Φῶς οὐδέποτε σφάλει. Ἐντὸς δὲ τοῦ θαθέος σκότους, ἡ πλέον μικρὰ λάμψις τοῦ φωτός γίνεται ἀντιληπτὴ, διότι ὑπερέχει ἢ δυναμικότης τῆς ἐλπίδος.

Μωϊσῆς

11 - 10 - 1964

31

Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΓΕΙΟΥ. ΖΩΗΣ ΜΕΤΕΒΛΗΘΗ ΕΙΣ ΑΒΥΣΣΟΝ

ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ:

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἀνέλαβον καὶ ὑπηγόρευσα τὸν πολιτισμὸν τῆς ἀπωλεσθείσης Ἀτλαντίδος. Βεβαίως εἰς τὴν ἀφήγησίν μου δὲν περιέγραψα πολλά, τὰ ὅποια θὰ ἐνδιέφερον τὰς γνώσεις σας. Ἀπλῶς ἔδωσα ἀμυδρὰν εἰκόνα τῆς Ἡπείρου καὶ τὴν δρᾶσιν μου, ὡς ἀνθρώπου τῆς τότε ἐποχῆς, δηλαδὴ περιωρίσθην εἰς τὸ νὰ ἀναλύσω μικρὸν μέρος τῆς τρεχούσης ζωῆς μου. Τὸ ἔργον τοῦτο, δύνασθε νὰ ἐμφανίσετε εἰς τὰ ὄμματα τῶν ἀδελφῶν σας, διὰ νὰ ἴδουσιν εἰς ποίαν κατάστασιν δύνανται νὰ φθάσουσιν οἱ ἄνθρωποι, ὅταν δὲν ἔχουσιν φραγμὸν εἰς τὴν φαντασίαν τοῦ πνεύματός των. Ἐχετε μόνον ὑπόψιν σας, ὅτι κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς Ἀτλαντίδος, ὅταν

ἐλειτούργουν οἱ σοφοὶ Νόμοι τοῦ νομοθέτου Σόλωνος, ἡ ζωὴ ἐκύλει ἡρεμος, εὐχάριστος, ἀπολαυστική, καὶ κάθε τόσοσιν οἱ Μύσται, διωργάνωνον ὀμίλους διὰ νὰ ὑμνοῦν τὴν Παντοδυναμίαν τοῦ Σύμπαντος Κόσμου, ἣτις ἐδημιούργησεν ἐκ τοῦ μηδενὸς τὰ πάντα, χωρὶς νὰ ἔχουν ἰδέαν περὶ τῆς ὀνομασίας τοῦ Ἐνάρχου καὶ ποῖος ἦτο ὁστος, ὅστις δὲν ἀνελύετο. Ἡ εὐσέβεια καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ κάθε πολίτου ἦσαν καταφανῆ εἰς πάντας. Ἡ ἐλευθερία ὁμως τοῦ πνεύματος ἔδωσεν εἰς τὸν ἄνθρωπον τὸν σπόρον τοῦ «ἐγωϊσμοῦ» καὶ ὁ ἐγωϊσμός με τοὺς κλάδους του κατέλαθεν ἐντὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὅλας τὰς κατευθύνσεις τῆς πνευματικῆς του ἰσχύος καὶ ὑπέσκαψε τὴν ὀντότητα τοῦ χρέους καὶ τῆς εὐσεβείας, καὶ οὕτω μετέβαλε αὐτὴν εἰς ἀσεβῆ καὶ ἀτίθασον.

Κατὰ τὸν Νόμον τοῦ Ἐνάρχου, ὑπάρχουν δύο ποιότητες ὀντοτήτων. Ἡ πρώτη καὶ ἡ δευτέρα. Ἡ πρώτη εἶναι τὸ «ἄρρεν» καὶ ἡ δευτέρα τὸ «θῆλυ». Ἐάν εἰς τὰς διαχειρήσεις τῶν πάντων, ὅπου θέσιν εἶχεν ἡ πρώτη ποιότης ἀπεβάλετο αὐτὴ καὶ ἀντεκαθίστατο διὰ τῆς δευτέρας, ἐπόμενον ἦτο ἡ δευτέρα ποιότης νὰ μὴ ἀποδώσῃ τὸ προσδοκώμενον. Ὅταν ἀπολύσετε ἕναν ἐργάτην εἰδικὸν καὶ τὸν ἀντικαταστήσετε δι' ἄλλου μὴ εἰδικοῦ, τί θὰ ἀποδώσῃ; Τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ με τὰς ποιότητας.

Ἐπειδὴ τὸ πνεῦμα τῶν Ἀτλάντων με τὴν πάροδον τῶν χρόνων εἶχε παρωθῆ, ἔδωσεν τὴν πρωτεύουσαν θέσιν εἰς τὴν δευτερεύουσαν ὀντότητα καὶ ἀπὸ ἐκεῖ προῆλθεν ἡ καταστροφή τῆς τότε ἀνθρωπότητος. Πάντα ταῦτα εἶναι λεπτὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα ὁ ἄνθρωπος δὲν δύναται νὰ ἀναλύσῃ, ἐάν δὲν ἔχη τὴν φώτισιν Ἐνωθεν. Μόνον τὸ Θεῖον Πνεῦμα τῆς Ἐπουρανίου Διοικούσης Ἀρχῆς, εἶναι εἰς θέσιν νὰ σᾶς λύσῃ τὰς ἀπορίας σας, ἀνατρέπον τὰ ὅσα σεῖς διὰ τῆς γνώσεώς σας συλλαμβάνετε ὡς ὀρθά. Ἐάν τὰ ὅσα διδάσκετε, εἶναι πράγματι ὀρθά, ὡς ἰσχυρίζεσθε, τότε ὁ Κόσμος σας θὰ ἦτο Παράδεισος. Ἐφ' ὅσον ὁμως εἶναι Κόλασις, τοῦτο σημαίνει ὅτι οὐδὲν ὀρθὸν ὑφίσταται, παρὰ τὴν ὀρθότητα τοῦ λόγου σας. Τὸ Φῶς τῆς κακῆς καὶ μαύρης φωτίσεως εἰσέδυσεν βαθέως ἐντὸς τοῦ πνεύματός σας. Ἐνδυναμώσατε τὴν ψυχὴν, διὰ νὰ ἀπαλλαγῆτε ἀπὸ τὸ βάρος τοῦ πνεύματος καὶ ἐπαναῦρετε τὴν ὁδὸν τῆς λευκότητος.

Ἡ Ἀτλαντὶς ἄς μείνη παράδειγμα καὶ ἄς συζητηθῆ με ἐλεύθερον τὸ πνεῦμα, ἀλλὰ καὶ με ὀλίγην λευκὴν φώτισιν, διὰ νὰ ἐννοήσετε τὸ μέγεθος τῆς ὑπάρξεως μιᾶς τοῦ πάλαι ποτὲ χώρας, ἡ ὁποία ἐκτροχιασθεῖσα μετεβλήθη εἰς ἄβυσσον. Οὐδέποτε εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐρεῦνης θὰ εὔρουν τὰ ἴχνη τῆς ἀπωλεσθείσης Ἀτλαντίδος. Ἀδίκως θαδίζουσι δὴθεν ἐπὶ τῶν πορισμάτων των. Ἡ Ἀτλαντὶς ἔσθυσεν διὰ παντός. Ἐὰν θελήσετε νὰ τὴν ἀνακαλύψετε, δημιουργήσατε ἕνα νέον Κόσμον με ἀρχὰς βασιζομένας ἐπὶ τῶν διδασκαλιῶν μας, ὥστε ἡ νέα Ἀτλαντὶς νὰ γίνῃ οὐχὶ ἄβυσσος, ἀλλὰ φάρος τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἄς ἀρχίσῃ ἀπὸ μικρὰ νὰ μεγαλύνεται διὰ νὰ καταλάβῃ, οὐχὶ ἀπὸ ἀπόψεως στρατοκρατίας, ἀλλὰ ἀνθρωπισμοῦ, ὅλην τὴν Γῆν, διὰ τοῦ φωτός της. Οὐδέποτε ὁ ἄνθρωπος ἐσκέφθη ὅτι ἡ θεία Δύναμις τοῦ Ἀείρου ἐνεργεῖ ἀοράτως ἐπὶ ὅλων τῶν φυσικῶν φαινομένων τῆς Γῆς καὶ τοῦ Οὐρανοῦ. Ἡ ἐπιστήμη ἀνακαλύπτει τὴν αἰτίαν, δὲν γνωρίζει ὅμως τὰ αἰτιατά. Καὶ ἡ αἰτία, προερχομένη ἐκ τῆς ἀνθρωπίνου γνώσεως, εἶναι ὅλως διάφορος ἀπὸ τὰ αἰτιατά, προερχόμενα ἀπὸ τὴν θούλησιν τοῦ Θεοῦ. Ἡ Ἀτλαντὶς λοιπόν, ἄς μείνη ὡς εἰκὼν τῆς φαντασίας σας καὶ προσπαθήσατε διὰ τῶν ἔργων νὰ ἀναδείξετε μιὰν νέαν Ἀτλαντίδα, Πηγὴν Φωτός καὶ εὐσεβείας πρὸς τὸν Δημιουργόν, ὅστις σᾶς δίδει τὴν εὐκαιρίαν μέσω τοῦ φωτός Του, νὰ φωτίσετε τὰς ἐκτάσεις τῆς ἀπεράντου Γῆς, σπείροντες τὸν σπόρον τοῦ Θεοῦ λόγου καὶ καλλιεργοῦντες αὐτὸν διὰ τῆς συνεχοῦς φωτίσεως τοῦ Οὐρανοῦ. Ὅταν εἰς χεῖρας σας κρατῆτε πορτοκάλιον, τοῦτο εὐρίσκεται εἰς τὴν θέλησίν σας. Οὕτω καὶ ἡ Ἀτλαντὶς.

Ὁ μυθολογικὸς Ἄτλας ἐβάσταζεν ὀλόκληρον τὴν Γῆν εἰς τοὺς ὤμους του. Ὁ συμβολισμὸς εἶναι ὅτι ἡ γνῶσις τῆς Ἀτλαντίδος ἐδέσποζε τῆς Γῆς, καὶ ἐὰν ἡ Ἀτλαντὶς κατεποντίσθη, ὁ λόγος ὁ ἱερός τῶν μυστῶν ἐσώθη καὶ ἐδίδασκε, διὰ νὰ ἐπανέλθῃ μιὰν ἡμέραν ἡ Ἀτλάντειος ἰσχύς τοῦ πεφωτισμένου πλέον λόγου ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, πρὸς ἐκπλήρωσιν μιᾶς ὑποσχέσεως τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον.

Ἀρχιμήδης

ΤΟ ΜΙΚΡΟΝ ΚΑΙ ΑΟΡΑΤΟΝ ΕΧΕΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΝ ΑΝΥΠΟΛΟΓΙΣΤΟΝ

ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ:

Εἰς τὸν Κόσμον σας, οὐδεὶς δίδει σημασίαν εἰς τὸν μικρὸν καὶ ἀσήμαντον συνάνθρωπόν του, δηλαδή δὲν τὸν ὑπολογίζει. Καὶ ὡς ἀνυπολόγιστος θεωρεῖται ἄσημος, ἄγνωστος, ὡς τὸ ἀόρατον. Ὁ μικρὸς λοιπὸν, ἐκεῖνος ἄσημος πυρὴν τῆς Δημιουργίας, εἶναι εἰς θέσιν νὰ πράξῃ κάτι τὸ μέγα, ἔάν ὁ προορισμὸς του εἶναι τοῦτος καὶ νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι ἡ ἀνθρώπινος ἐκτίμησις εἶναι λανθασμένη.

Κάποτε, εἰς χρόνους ποῦ ὁ πολιτισμὸς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἦτο κατὰ πολὺ ὀπίσω, ἐν σχέσει μὲ τὴν σύγχρονον ζωὴν σας, οἱ ἄνθρωποι εὐρίσκοντο εἰς τὸ σκότος, ἐξ αἰτίας τῆς ἀγνοίας των. Τότε ἐνεφανίσθη, ἀσήμαντος τις, ἀποσταλεὶς ὅμως ἀπὸ τὸν Θεόν, καὶ εἰργάσθη σκληρὰ, χωρὶς νὰ ἐνοχλήσῃ οὐδένα μέχρι τῆς ἡμέρας ποῦ ἀνέλαθε τὰ ὑψηλά του καθήκοντα, καὶ ἐκήρυττε τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν, ὡς καὶ τὴν εὐσέβειαν. Οἱ λόγοι του ἦσαν τόσο ἐλκυστικοί, ὥστε προσήλκυον τοὺς ἀνθρώπους, ποῦ ἤγνόουν τὸν προορισμὸν των, καὶ ἐδίδασκεν εἰς αὐτοὺς διὰ παραβολῶν, ἵνα γίνῃ περισσότερον ἀντιληπτὸς εἰς πάντας. Οὐδεὶς ἐκ τῶν μεγιστάνων, οὐχὶ μόνον τοῦ πλοῦτου, ἀλλὰ καὶ τοῦ πνεύματος, ἔδιδε προσοχὴν εἰς τοὺς λόγους τοῦ ἀγνώστου ἐκείνου καὶ ἀσημάντου ἀνθρώπου. Καὶ ὅμως ὁ ἀδικηθεὶς εἰς ἐκτίμησιν ἐκεῖνος ἄνθρωπος, ἐθεμελίωσε τὴν λαμπροτέραν θρησκείαν τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ ἄγνωστος ἐκεῖνος οὐδὲν τὸ ἰδιαίτερον εἶχεν ἐπ' αὐτοῦ, διὰ νὰ διακρίνεται ὡς ἀποσταλεὶς ἐξ Οὐρανοῦ. Ἐάν τοιοῦτον τι ἐφημολογῆτο, ἐπροκάλει τὸ μείδιμα τῶν ἀνθρώπων τῆς γνώσεως. Μόνον οἱ ἀπλοῖκοι ἤγνόουν τὴν ἐνδόμυχον ἰσχὴν τοῦ Λόγου του, ὥστε νὰ σέβωνται τὴν παρουσίαν του καὶ νὰ τιμοῦν τὴν ἐμφάνισίν του καὶ νὰ συσσωρεύωνται ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς τόπους καταλλήλους διὰ νὰ ἀπολάουσιν τὴν γλυκείαν φωνήν, τὴν ὅλως μεστήν εὐσπλαγχνίας, ἀγάπης καὶ πίστεως.

Εἰς ἐκείνους τοὺς χρόνους, ὁ διαλαλήσας τὴν Ἀλήθειαν, ὡς Λόγον τοῦ Θεοῦ, δὲν ἦτο καὶ τόσο γνωστὸς εἰς μεγάλην

ἀκτίνας τῆς περιοχῆς του. Ἄλλ' ἐν μικρῷ διαστήματι, ἡ γλυκύτης του κατέκτησε τὰς καρδίας τῶν ἀκροατῶν του καὶ τὸ ὄνομα ἤρχισε νὰ γίνεται γνωστὸν ὡς «Ναζωραῖος». Τὴν εἰκόνα ταύτην ἐπαναφέρω εἰς τὴν μνήμην σας, χωρὶς νὰ ἐξετάσω τὸ θαυτότερον νόημα τῆς ἱεράς του ἀποστολῆς. Ἀπλῶς θέλω, νὰ εἶπω, ὅτι ὁ ἀσήμαντος ἄνθρωπος τῆς διδασκαλίας τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἶναι ὁ πλέον γνωστὸς πάντων τῶν ἄλλων.

Ἐκ κακῆς του προθέσεως, ὁ ἄνθρωπος δὲν δίδει ποτὲ σημασίαν εἰς τὴν ἀπλότητα τοῦ συνανθρώπου του, διὰ νὰ μὴ ἐκπέση ὁ ἴδιος ἐκ τοῦ βάθρου τῆς ὑψηλῆς αὐτοῦ φιλοδοξίας καὶ σμικρυνθῆ πλησίον τοῦ ἀσημάντου ἀδελφοῦ του. Ὅπως δὲν γίνεται γνωστὸν τὸ ἀόρατον, ὁμοίως δὲν γνωρίζετε καὶ τοὺς ἀσημάντους ἀδελφούς σας, οἵτινες δυνατὸν νὰ κρατοῦν ἐντὸς τῆς ψυχῆς των θησαυρούς ἀνεκτιμήτους, ἀλλὰ δὲν τοὺς ἐπαρουσιάσθη ἡ θεία εὐκαιρία, διὰ νὰ ἀποδείξουν, ὅτι τὸ μικρὸν καὶ ἀσήμαντον εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν ἰσχυρῶν, εἶναι οὐχὶ νεκρὰ δυνάμεις, ἀλλὰ ἐνέργεια ἀνυπέρβλητος. Ἀπὸ ἕν τίποτε δημιουργεῖται κάτι, καὶ τὸ κάτι τοῦτο ἐμπεριέχει τοσαύτας δυνάμεις, ὅσας ὅλαι ὁμοῦ τοῦ Κόσμου σας, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὰς ὑπερβῶν. Ἄρα, τὸ ἀφανὲς εἶναι κρυφὸν καὶ ὡς τοιοῦτον ἀόρατον εἰς τοὺς ὀφθαλμούς των μυωπικῶν. Μόνον ἢ καθαρὰ γνώσις, ἢ ἐκπορευομένη ἐκ τῆς Θείας Πηγῆς, εἶναι δυνατόν νὰ σᾶς φωτίσῃ, νὰ σᾶς ἐνδυναμώσῃ τὴν δρασιν καὶ νὰ ἴδῃτε τὴν ἀόρατον ἐνέργειαν τῆς ὄντοτης, ὡς ὄρατὴν τῆς Θείας Χάριτος.

Ποτὲ μὴ περιφρονεῖτε τὸ ἀσήμαντον. Ἐξ αὐτοῦ ἐξαρτᾶται τὸ Σύμπαν. Θὰ εἶπητε πῶς συμβαίνει τοῦτο; Γνωρίζετε ὁποῖαι δυνάμεις ὑπάρχουν εἰς ὀλόκληρον τὸ Σύμπαν; Ὅχι θεβαίως, διότι τὰς ἀγνοεῖτε. Ἐφ' ὅσον λοιπὸν, τὰς ἀγνοεῖτε, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ γνωρίζετε τὴν ζωὴν σας; Ἴδου διακρῆνται ὅτι οἱ σοφοί, ὡς παρουσιάζονται σήμερον, εἶναι μέγιστοι μαρτοί, ἐνῶ μετὰ μαθηματικῆς ἀκριβείας γνωρίζουν ὅτι τὸ 0 (μηδέν), ὡς ἀρνησις, ἔχει θέσιν εἰς τὴν ἐνέργειαν. Καὶ ὅμως μετὰ μεγάλης εὐκολίας πολλοὺς ἐκ τῶν ἀδελφῶν των, τοὺς θεωροῦν ὡς μηδενικὰ ἢ παράσιτα τῆς ζωῆς. Εἰς τὸ Ζωϊκὸν Βασίλειον ὑπάρχουν ἔντομα ὠφέλιμα καὶ βλαβερά. Εἰς τί ὅμως πάντα ταῦτα χρησιμεύουν εἰς τὸν ἄνθρωπον; Ἀπαντήσατε Κύριοι ἐπιστήμονες, ἀφοῦ τὰ πάντα

γνωρίζετε! Ἐάν δὲν εἴσθε εἰς θέσιν νὰ ἀπαντήσετε, διὰ τῆς λογικῆς φωτίσεως, τότε θὰ σᾶς ἀπαντήσωμεν Ἡμεῖς, διευκρινίζοντες ποῖα εἶναι ἡ θέσις τῶν ἐντόμων ἐντὸς τοῦ Ζωϊκοῦ Βασιλείου.

Σήμερον ὁ εὐσεβὴς καὶ λογικὸς ἄνθρωπος παραδέχεται τὴν ὑπαρξίν τοῦ Θεοῦ. Ἀλλὰ πῶς τὴν παραδέχεται; Ἀπὸ φόβου, ἀγνοίαν ἢ δεισιδαιμονίαν; Καὶ ὁ ἴδιος δὲν τὸ γνωρίζει. Διατί; Διότι ἀπλῶς ὁ Θεὸς εἶναι ἀόρατος καὶ ἐφ' ὅσον οἱ μικρὰς ἐντάσεως εἰς ὀρατότητα ὀφθαλμοῖ του, δὲν βλέπουν τὸν Δημιουργόν, ἄρα δὲν ὑπάρχει. Καὶ ἐπειδὴ ἡ σκέψις αὕτη εἶναι ἐπικίνδυνος δι' αὐτοὺς τοὺς ἰδίους, παραδέχονται Αὐτόν, χωρὶς νὰ ἔχουν τὴν βεβαιότητα ὅτι πράγματι ὑπάρχει. Ἐάν καλοὶ μου ἄνθρωποι, δὲν ὑπῆρχεν ὁ Θεός, εἶναι ἀπλούστατον διὰ νὰ τὸ ἐννοήσετε, δὲν θὰ ὑπῆρχατε καὶ σεῖς. Διὰ νὰ ὑπάρχετε, κάποιος σᾶς ἐδημιούργησεν, ὥστε ἡ ἔννοια τοῦ ὄντος αὐτοῦ νὰ μὴ σᾶς εἶναι ἀγνωστος εἰς τὴν ἀντίληψίν σας, καὶ νὰ μὴ τὴν ἀποδίδετε εἰς τυχαίαν δύναμιν, ἐφ' ὅσον εἶναι αἰσθητή. Ἀπὸ τυχαίαν ἐνέργειαν δὲν δημιουργεῖται ἄνθρωπος μὲ πνεῦμα. Τίποτε δὲν εἶναι τυχαῖον. Ἀδίκως προσπαθεῖτε νὰ ἀναλύσετε τὴν ἔννοιαν τοῦ Θεοῦ. Αὕτη εἶναι ἀναλύωτος. Μὲ τὴν σχολαστικότητά σας, περιπίπτετε εἰς σφάλματα καὶ ἐκφεύγετε ἀπὸ τὴν λευκὴν φώτισιν πρὸς τὴν μέλαιναν τοιαύτην.

Τιμῶν τὴν μνήμην τοῦ ἀδελφοῦ μου ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, διὰ τὰ ἀνθρώπινα ἔργα του, ποὺ ἐκληροδότησε εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, ἔστω καὶ μὲ τὸ πλαστὸν ἐξ ἀνάγκης ὄνομα Οὐίλλιαμ Σαίξπηρ, μεταδίδω τὸ πόνημα τοῦτο.

Ἄρχων τοῦ Ποσειδῶνος

15 - 10 - 1964

33

Η ΘΑΛΑΣΣΑ ΚΡΥΠΤΕΙ ΑΓΝΩΣΤΟΥΣ ΘΗΣΑΥΡΟΥΣ

ΕΜΠΕΔΟΚΛΗΣ:

Τὸ πάλαι, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, εἶχον τὴν ἐντόπωσιν, ὅτι εἰς προγενεστέραν μου ζωὴν ἤμουν ἰχθύς. Πόθεν ὅμως ἡ ἰδέα αὕτη ἐνεφανίσθη εἰς τὴν ἀντίληψίν μου; Τοῦτο δὲν ἠδυνήθην νὰ τὸ ἐξηγήσω, ἀλλὰ μετὰ τὸν θάνατόν μου, ὅταν ἀπελευθερώθην ἀπὸ τοὺς ζυγοὺς τῆς Γῆς, καὶ ἀνέκτησα τὴν κα-

θαράν ὄντότητά μου, ἡ ὑπερμνήμη μου ἔλυσεν τὴν ἀπορίαν μου. Προϋπήρξα εἰς τὴν χώραν τῶν Ἀτλάντων ὡς Ἄρχων τῆς θαλάσσης. Οὕτω ἐν συνοδείᾳ πάντα μετ' ἄλλων φίλων μου ἐμελέτων τοὺς θυθοὺς τῆς θαλάσσης καὶ τὰ ἐντὸς αὐτῆς κινούμενα. Ἀνεκάλυψα ἰχθεῖς τοὺς ὁποίους σήμερον, σεῖς μέδλα τὰ μέσα τὰ ὁποῖα ἔχετε εἰς τὴν διάθεσίν σας, δὲν ἠδυνήθητε νὰ ἀνακαλύψετε. Τόση ἦτο ἡ ἀφοσίωσίς μου εἰς τὴν ἔρευναν ταύτην τῶν ἰχθύων καὶ τοσαύτην ἔτρεφον ἀγάπην πρὸς αὐτοὺς, θεωρῶν τὴν ζωὴν των ἐλευθέραν, ὥστε ἡ ἐντύπωσις αὕτη ἀπετυπώθη εἰς τὴν μνήμην μου καὶ δι' ἀντανακλάσεως παρέμεινεν εἰς τὸ ὑποσυνειδητόν μου, ὥστε ἐπανερχόμενος εἰς τὴν Γῆν, κάτι εἶχον τὸ κοινόν, κατὰ τὴν γνώμην μου, μετὰ τῶν ἰχθύων. Ἄρα, ἀπὸ ἰχθύος ἔλεγον ἐξελίχθην εἰς ἀνθρώπινον ὄντότητα. Ἐσφαλμένη, βεβαίως, ἦτο ἡ ἀντίληψίς μου ἐκεῖνη, καὶ τώρα μόλις δύναμαι, κατόπιν ἀδείας τοῦ Κυρίου, νὰ ἐξηγήσω εἰς τοὺς ἀδελφοὺς τῆς σήμερον, ὅτι τότε ἔσφαλον. Ἐπειδὴ εἶχον μεγάλην πείραν τῶν θαλασσίων ὁδῶν εἰς τὴν προὔπαρξίν μου, διὰ τοῦτο ἀνέθεσαν εἰς ἐμέ, ὅπως δώσω μικρὰν περιγραφὴν τῶν ἀγνώστων θησαυρῶν τῆς θαλάσσης. Ὅπως εἰς τὴν Γῆν σας, ἔχετε πετρελαιοπηγὰς, οὕτω ὑπάρχουν πετρελαιοπηγαὶ καὶ εἰς τὴν θάλασσαν, αἱ ὁποῖαι σχηματίζουν σύνθεσιν σπανίας εἰς δυναμικότητα ἐνεργείας. Τὸ διατί δὲν δύναμαι νὰ σᾶς ἐξηγήσω. Ἄρκει ὅτι γνωρίζετε πῶς ἡ σύνθεσις αὕτη θὰ λύσῃ πολλὰ προβλήματα τῆς συγχρόνου ἐπιστήμης σας. Εἰς θάθη τεράστια, ὅπου δύνανται ἐπὶ θράχων νὰ φύωνται κοράλια, γίνονται συνθέσεις κοραλίων καὶ ἄλλων πολυτίμων τῆς θαλάσσης λίθων, ὥστε τὸ νέον αὐτὸ κατασκεύασμα τῆς φύσεως νὰ εἶναι εἰς ἀξίαν ἀνεκτίμητον. Ὁ ἄνθρωπος δὲν ἠδυνήθη νὰ εὔρῃ τὸ πολίτιμον τοῦτο μίγμα, ἀξίας ἴσης μὲ τοὺς καλλιτέρους ἀδάμαντας.

Ἐπὶ ὑπάρχουν εἰς τὸν ἕυθον τῶν θαλασσῶν ἀποτεφρωμένα δάση, ὡς ἀνθρακίτης. Ἡ ὕλη αὕτη εἶναι ἄλλης συνθέσεως καὶ εἰς θερμότητα εἶναι ἀνωτέρα πάσης ἄλλης ἐν τῇ Γῇ σας. Δύνασθε δι' αὐτῆς τῆς ἐνεργείας νὰ ἀποκτήσετε ἀέρια, διὰ τὴν στροφὴν τῶν μηχανῶν εἰς στροφὰς μεγαλυτέρας, ὥστε νὰ συντομεύσετε τὰς ἀποστάσεις τῶν 100 ὥρων εἰς μίαν. Ἐπὶ ὑπάρχουν εἶδη ἀχινῶν τῶν ὁποίων ἡ σὰρξ ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ θεραπεύῃ ἀσθενείας τὰς ὁποίας ὁ ἄνθρωπος θεωρεῖ ἀνιάτους.

Υπάρχουν είδη ὄφρων, με πτέρυγας, 10-15 μέτρων μήκους, τῶν ὁποίων ἡ σὰρξ εἶναι λιπώδης, ἐνῶ τὸ ἐξωτερικόν των εἶναι ἀδιάθλητον. Φωσφορίζουν εἰς τὰ ἀπύθμενα θάθη τοῦ ὠκεανοῦ. Ἐκ τοῦ λίπους των δύνασθε νὰ παρασκευάσετε μίγμα διὰ τὰς δερματικές ἀνιάτους ἀσθeneίας, διότι ἐμπεριέχει οὐσίας ἀγνώστους εἰσέτι εἰς τὴν Ἐπιστήμην. Ὑπάρχουν ζῶα με δύο κεφαλάς, ἢ μία κεφαλὴ φέρει ἕνα ὀφθαλμὸν καὶ ἡ ἑτέρα τὸν ἄλλον. Καὶ αἱ δύο κεφαλαὶ ἀποτελοῦν συμπλήρωμα τοῦ ὄλου ζώου, ἢ σὰρξ τοῦ ὁποίου ἐμπεριέχει ὀργανισμοὺς πρὸς ἀνάκτησιν τῆς ἐνεργείας τοῦ ἀτόμου, ὅταν τοῦτο εὐρίσκεται εἰς τὸ τελευταῖον στάδιον τῆς ζωῆς. Εὐρίσκεται εἰς τὰ θάθη ἐλαχίστων περιοχῶν τῶν θαλασσίων ὁδῶν, μεταξύ καὶ ἄλλων ἀξιολόγων μιγμάτων καὶ χρυσός. Οὗτος ἔχει τὸ χρῶμα τοῦ οὐρανοῦ, ἀδιάφορον ἐὰν εὐρίσκεται εἰς τὸ ζόφος τοῦ σκότους. Εἶναι σπάνιος, ἀλλὰ ἀνεκτίμητος, διότι κάποτε θὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς τὴν χειρουργικὴν ἐπιστήμην. Εἰς ἄλλους ὠκεανούς ὑπάρχουν ζῶα ποὺ ὁμοιάζουν με τάπητας ἐγχρώμους καὶ με σχέδια ποὺ θὰ ἐξήλευον οἱ σχεδιασταὶ τῶν ὀφασμάτων. Πλέουν εἰς μεγάλα θάθη κατὰ ομάδας καὶ κάτωθεν αὐτῶν φωσφορίζουν, ὥστε οἱ ἰχθύες οἱ εὐρισκόμενοι κάτωθεν τῶν ζῶων τούτων, νὰ τρέπονται εἰς φυγὴν. (Εἰς κόλπους, ὅπου τὰ ὕδατα εἶναι θαθέα ὡς ἄβυσσος, ὑπάρχουν θάμνοι εὐλύγιστοι με ἄνθη τῶν ὁποίων τὰ σφαιροειδῆ ἐγχρῶμα φύλλα δύναται ὁ ἄνθρωπος νὰ μεταχειρισθῇ ὡς πολίτιμον κόσμημα, με τὴν ιδιότητα νὰ ἀποκρούουν τὴν ἐνέργειαν, ποὺ ὁ ὀφθαλμὸς δύναται νὰ ἐκπέμπῃ ἐπὶ ἄλλου ἀνθρώπου πρὸς θλάβην του. Ὑπάρχουν ἀστέρες διαμέτρου 3 μέτρων, διαφόρων χρωμάτων, οἱ ὁποῖοι τρέφονται με μικροοργανισμοὺς καὶ τὸ φῶς των εἶναι πολὺ ἔντονον. Ὅταν εὐρίσκονται πρὸ τοῦ κινδύνου ἐνώνονται καὶ ἀποτελοῦν τεράστιον ἀστέρα με διάμετρον ἄνω τῶν 100 - 200 μέτρων. Οὕτω ὁ ἐχθρὸς ἐξουδετεροῦται. Οὗτοι ἐπίσης θὰ χρησιμοποιηθοῦν κάποτε διὰ μίαν ἄλλην ἀνάγκην τοῦ ἀνθρώπου. Ὑπάρχει εἰς ἰχθύς, ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν ὄψιν χονδροειδοῦς ἀνθρώπου με χαίτην, ἀνάλογον με ἐκείνην τοῦ ἵππου. Οἱ ὀφθαλμοὶ του εἶναι στρογγυλοὶ καὶ ἡ ἄκτις τοῦ φωτὸς τῶν ὀφθαλμῶν του φθάνει τὸ ἕν μέτρον. Ἡ σὰρξ του εἶναι μεταξὺ ζώου καὶ ἰχθύος. Δὲν ζεῖ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν κρύπτει πᾶμπολλα μυστήρια ὁ ἰχθύς οὗτος.

"Εδωσα μικράν περιγραφὴν τῶν θαλασσίων θησαυρῶν, ἢ ὅποια ὅμως δὲν δύναται νὰ συγκριθῆ μετὰ τὸ πλούσιον εἰς ἕκτασιν ζωικὸν Βασίλειον καὶ τοῦ θαλασσίου πλούτου, ποὺ ὑπάρχει εἰς τοὺς ὠκεανούς.

Εὐχαριστῶ τὸν Κύριον, ὅστις με ἐπέτρεψε νὰ δώσω νέας εἰκόνας τῶν θαλασσίων θησαυρῶν εἰς τὸν ἄνθρωπον, διὰ τὸν ὅποιον τόσον φροντίζει καὶ ὁ ὅποιος τόσον εὐκόλως λησμονεῖ ὅτι ὑπάρχει εἰς ἀόρατος Πατήρ, ὅστις φροντίζει δι' ὄλα τὰ τέκνα αὐτοῦ.

Ἐμπεδοκλῆς

18 - 10 - 1964

34

ΑΝΤΙΚΡΟΥΟΜΕΝΑΙ ΙΔΕΑΙ ΠΑΡΕΜΠΟΔΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΚΑΘΑΡΗΝ ΣΚΕΨΙΝ

EMM. ΚΑΝΤΙΟΣ:

Διὰ νὰ ἐννοήσετε, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τὴν ἰσχύν τῆς κάθε ἰδέας, ἀνεξαρτήτως πόθεν αὐτὴ πηγάζει, θὰ ἀναφέρω ἓν παράδειγμα. Λέγουν ὅτι:

ὁ Θεὸς εἶναι Πανάγαθος

"Ἡ ἰδέα αὕτη ἔχει τὴν ἔννοιαν τῆς Παντοδυναμίας τοῦ Θεοῦ.
"Ἄλλοι πάλιν λέγουν, ὅτι:

ὁ Θεὸς δίδει ἐκεῖ ὅπου δὲν πρέπει καὶ
ἀφαιρεῖ ἐκεῖ ὅπου ἔπρεπε νὰ δώσῃ.

"Ἡ ἰδέα αὕτη ἔχει ἐπίσης τὴν ἔννοιάν της. Πόθεν ὅμως πηγάζει; Αὐτὸ δὲν τὸ ἐξακριβώνει ὁ ἄνθρωπος. Ἀρκεῖται εἰς τὸ ὅτι ἡ ἰδέα αὕτη εἶναι συνηθεστάτη εἰς τὴν ζωὴν του.

"Ἐχομεν δύο διαφορετικὰς ἐννοίας περὶ Θεοῦ. Τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Ἀδικίας. Αἱ δύο αὗται ἔννοιαι ἀντικρούονται, διότι ἢ μία προέρχεται ἀπὸ τὴν Ἀγάπην καὶ ἢ ἄλλη ἀπὸ τὸ Μῖσος. Οἱ ἄνθρωποι ἀσπάζονται ἀναλόγως τῆς ἀντιλήψεώς των, τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην ἔννοιαν καὶ οὕτω ἀποτελοῦν δύο ἀντικρουομένους ὁμίλους. Ἰδοῦ, πῶς δύο ἀντίθετοι ἔννοιαι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος παρεμποδίζουν τὴν καθαρὰν σκέψιν.

Πῶς ὀφείλομεν ἡμεῖς, οἱ ζητοῦντες τὴν σκέψιν τῆς καθαρᾶς νοήσεως νὰ διακρίνωμεν τὴν μίαν ἔννοιαν ἀπὸ τὴν ἄλ-

λην; "Όταν ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας τὰ κείμενα τῆς Νέας Γραφῆς, ποῦ ὁ Πνευματικὸς Κόσμος μὲ τόσην στοργὴν καὶ ἀγάπην πρὸς τὸν ἄνθρωπον μεταδίδει, εἰς αὐτὰ νὰ μελετᾶτε τὰς ἐννοίας τοῦ θάθους καὶ τοῦ ὕψους, διὰ νὰ ἀποκτᾶτε αὐτομάτως γνῶσιν θεϊάν, καὶ διὰ τῆς Γνώσεως αὐτῆς διακρίνετε ποῖα ἐκ τῶν δύο ἐννοιῶν εἶναι ἡ ὀρθή. "Όλοι, ὅσοι ἔχετε μελετήσῃ τὴν Νέαν Γραφήν, γνωρίζετε, ὅτι ὁ Θεὸς δὲν ἔχει οὐδεμίαν σχέσιν μὲ τὸ ἄδικον, τὸ μῖσος καὶ τὴν κακίαν. Αἱ τρεῖς αὗται ἔννοιαι συνοψίζονται εἰς μίαν ἐνέργειαν τὴν ὁποῖαν ὀνομάζομεν ἐνέργειαν τοῦ Κακοῦ. Ἡ δύναμις τοῦ Κακοῦ εἶναι "Αρνησις, ἡ δὲ δύναμις τοῦ Καλοῦ εἶναι Θεσις. Αἱ δυνάμεις αὗται ἐδημιουργήθησαν ἀπὸ τὸν "Αναρχον, δι' ἀπωτέρους σκοποὺς τῆς θείας Αὐτοῦ Δημιουργίας, ἀλλ' ὁ "Αναρχος ἐκράτησε δι' Αὐτὸν τὸ ἀνώτερον τῆς δυνάμεως τῶν πάντων, τὴν Ἄγάπην. Ἐθέσπισε Νόμους πρὸ τῆς Δημιουργίας τῶν Κόσμων. Οἱ Νόμοι του εἶναι αὐστηροί, δίκαιοι, ἀδιάθλητοι. Ἐχοντες λοιπόν, ὑπόψιν σας πάντα ταῦτα, πῶς κατακρίνετε, διὰ τὴν δευτέραν ἔννοιαν, τὸν Κύριον, ὡς ἀδικοῦντα τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τῆς λανθασμένης σας κρίσεως; Ἐάν ὁ εἰς ἀπολαμβάνῃ τὰ ἀγαθὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἀνήκουν εἰς αὐτὸν καὶ ὁ ἕτερος στερεῖται ταῦτα, τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ εἶχεν εἰς τὴν κατοχὴν του, τοῦτο δὲν εἶναι ἐνέργεια τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ τῶν αἰώνιων Νόμων, ἐντὸς τῶν ὁποίων διακυμαίνεται ἡ συνείδησις τῶν ἀνθρώπων. Κατ' ἄλλον τρόπον, τοῦτο εἶναι τέχνασμα Θεῖον πρὸς ἐξακρίθωσιν τῆς πνευματικῆς διαπλάσεως τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε οἱ διάφοροι εἰς εἰδικότητα Ἀρχηγοὶ καὶ Διδάσκαλοι τοῦ Πνευματικοῦ Βασιλείου, νὰ διευκολύνωνται εἰς τὰς κρίσεις των ἐπὶ τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης ὀντότητος. Αἱ ἀντιθέσεις δὲν ἔχουν Νόμον, ἔχουν ὁμῶς πειστικότητα. Σεῖς λέγετε: Οἱ Νόμοι τῶν ἀντιθέσεων! Δὲν δύνασθε ὁμῶς νὰ μᾶς ἐξηγήσετε, τί ἐννοεῖτε ὅταν λέγετε οἱ Νόμοι τῶν ἀντιθέσεων. Εἶναι μία ἄρνησις, χωρὶς οὐδὲν ἀγαθὸν ἀποτελεσμα. Ἡ καθαρὰ σκέψις, ἡ ἀπηλλαγμένη ἀπὸ πᾶσαν μὴ ἀγνήν ἰδέαν γίνεται κριτὴς καὶ ἐκλέγει τὴν λευκὴν τοῦ Λόγου ἰσχύν ἀπὸ τῆς μέλαινας τοιαύτης.

Μελετῶν ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἐντρυφᾷ εἰς τὰ κείμενα ταῦτα τοῦ Οὐρανοῦ θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἔχη ἀγνήν τὴν σκέψιν πρὸς καθορισμὸν τῶν ἐννοιῶν τοῦ Λόγου, ἀνεξαρτήτως πόθεν προέρχονται. Ἡ μελέτη αὕτη χρήζει μεγάλης προσοχῆς,

ὥστε νά μὴ συγχέετε τοὺς Πόλους τῶν δύο ἄκρων, διὰ νά διακρίνετε τὸ Φῶς ἀπὸ τὸ Σκότος.

Ἐμμ. Κάντιος

19 - 10 - 1964

35

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ἘΦ' ΟΣΟΝ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΛΥΣΙΝ ΕΙΝΑΙ ΑΧΡΗΣΤΟΝ

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΛΟΤΖ:

Ὁ κόσμος σας, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἔχει τόσα προβλήματα νά λύσῃ, ὅσα δὲν φαντάζεται. Κάθε φοράν ποὺ λύει ἓνα πρόβλημά του ἀνακουφίζεται, ἀλλ' ἀμέσως τοῦ γεννῶνται ἄλλα χίλια προβλήματα, τὰ ὁποῖα τὸν ἀπασχολοῦν, τόσον εἰς τὰς σκέψεις του καὶ τοὺς συλλογισμοὺς του, ὥστε ποτέ νά μὴ δυνηθῇ νά εἴπῃ, ὅτι τὰ πάντα ἔλυσε κατὰ τὸν καλλίτερον δυνατὸν τρόπον. Ὑπάρχουν προβλήματα τῆς καθημερινῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ προβλήματα τοῦ συνόλου, τὰ ὁποῖα εἶναι τὰ πλέον δυσχερῆ πρὸς λύσιν.

Οὕτω λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος ἀσχολεῖται μὲ προβλήματα ἀκαθορίστου ἀποδόσεως, διὰ τὸ σύνολον, κοπιᾷ εἰς τὰς λύσεις των, κατασπαταλῶν τὸν ἐθνικὸν πλοῦτον μὲ ἀποτέλεσμα νά παραμένῃ εἰς τὴν ἀφετηρίαν τῆς ἐξορμήσεώς του.

Διατί πάντα ταῦτα;

Διότι τοῦ λείπει ἡ σύνεσις καὶ ἡ καλὴ πρόθεσις πρὸς ἀπόδοσιν εἰς τὸ σύνολον ἀγαθοῦ τινός.

Ἐφ' ὅσον λοιπὸν, δὲν διαθλέπει εἰς πρόβλημα τι λύσιν ἱκανὴν πρὸς βελτίωσιν τῆς ζωῆς τῶν συνανθρώπων του, ἐννοεῖτε ὅτι τὸ πρόβλημα δὲν ἔχει ἀρεστὴν λύσιν εἰς τὴν ζωὴν τοῦ συνόλου, καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν ὑπάρχει λύσις ἱκανοποιητικὴ τοῦ προβλήματος. Ἄρα τοῦτο εἶναι ἀχρηστον.

Οἱ ἄνθρωποι τῆς διανοήσεως, ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς ἐπιστήμης, ἀρέσκονται νά ἀποκτοῦν δόξαν καὶ νά γίνεται λόγος περὶ αὐτῶν, ὡς ἀνθρώπων τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἐρεῦνης. Δυστυχῶς, πάντες οὗτοι κακῶς ἔχουν τὴν γνώμην ὅτι ἐργάζονται ὑπὲρ τοῦ Καλοῦ, ἐφ' ὅσον τὸ Κακὸν ὑποβρυχίως συντελεῖ εἰς τὴν ἀνατροπὴν τοῦ καλῶς κειμένου.

Συνιστῶ εἰς πάντας, ὅπως μὴ ἐπαναπαύωνται εἰς τὰς κα-

θιερωμένους των ἐνεργείας καὶ κατασπαταλοῦν τὰς δυνάμεις των ἀσκόπως, ἐκεῖ ὅπου δὲν ὑφίσταται λόγος νὰ ἀπολαμβάνουν στεφάνους δόξης, καθ' ἣν στιγμήν οἱ συνάνθρωποί των ὡς ἄγνωστοι ὀντότητες, ἀποχαιρετοῦν τὸν κόσμον τοῦτον ἄνευ οὐδεμιᾶς ὑποστηρίξεως καὶ ἐνδιαφέροντος, ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας των.

Ὁ ὑποφαινόμενος, ἄγνωστος εἰς πάντας, διὰ τὰς ὑπηρεσίας μου δὲν ἐζήτησα τὴν δόξαν, ἀλλ' ἐγκατέλειψα αὐτὴν εἰς τὰ ἔργα μου, ἀναδειξας ἄλλον συνάνθρωπόν μου, ὡς ἐκτελεστήν αὐτῶν. Τοῦτο ἔπραξα, θεθαίως, ἀπὸ ἀφιλοδοξίαν πρὸς τὴν ἰσχὺν τοῦ πνεύματός μου, ὥστε σήμερον ὁ κόσμος τῆς ἐρεύνης νὰ ἀμφισβητῇ τὴν γνησιότητα τοῦ υἱοθετήσαντος, κατὰ τὴν βούλησίν μου, τὴν πατρότητα τῶν ἔργων μου. Οὕτω, παρὰ τὴν θέλησίν μου ἐδημιουργήθη πρόβλημα τοῦ ὁποίου τὴν λύσιν οὐδεὶς δύναται νὰ δώσῃ, ἐκτὸς ἐμοῦ τοῦ ἰδίου καὶ ἐν εὐθέτω χρόνῳ, πρὸς ἀπόδειξιν, ὅτι τὸ πνεῦμα, ὅταν εἶναι ἀγαθόν, ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ διδῇ μέσῳ τῆς θείας ἐπικοινωνίας τὴν ὀρθὴν λύσιν τῶν ὄσων ὁ ἄνθρωπος ἀγνοεῖ καὶ θὰ ἀγνοεῖ, ἐὰν δὲν συμμορφωθῇ πρὸς τὰς Ἀρχὰς καὶ ὑποδείξεις τοῦ Οὐρανοῦ.

Ἀδελφοί μου, οἶς ἐτίμησα ὡς οὐδεὶς ἄλλος ἐκ τῶν συμπατριωτῶν σας. Σᾶς ἀνέδειξα ἀξιούς νὰ ἀσπασθῆτε τὰς ἰδέας μου, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐφαρμόζετε τὴν Ἀρετὴν ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ γίνεταί αὕτη τὸ μεγάλφωνον τοῦ Καλοῦ καὶ ἀρεστοῦ πρὸς τὸ σύνολον, ὄχι μόνον τῆς ἐθνικότητος, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπανταχοῦ τοῦ Κόσμου ἀδελφῶν σας.

Θαρραλέως ὠμίλησα πρὸς πάντας, εὐρισκόμενος ἐν τῇ Γῆ, δηλῶς ὅμως προβάλλω τὸ ἀνάστημά μου, ὡς ἄγνωστος, διὰ νὰ δώσω νὰ νοηθῇ, ὅτι πρόβλημα ποῦ δὲν ἔχει λύσιν, ἀποδίδει κακὴν χρῆσιν ἐνεργειῶν ἐπὶ τοῦ συνόλου.

Ἔστε πεπεισμένοι, ὅτι τὸ Φῶς μόνον διαλύει τὰ Σκότη. Δράξατε λοιπὸν τὴν θείαν του ἀκτίνα, διὰ νὰ δημιουργήσετε καθαρὰν πυρὰν πρὸς θέρμανσιν τῶν ψυχῶν σας.

Εὐγ. Λότζ

Η ΗΘΙΚΗ ΑΡΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΤΟΥ ΔΙΔΕΙ ΤΗΝ ΑΓΝΟΤΗΤΑ

ΠΙΝΔΑΡΟΣ:

“Ο ἄνθρωπος, ἀγαπητοί μου, γεννᾶται ἐλεύθερος εἰς τὴν σκέψιν, μέχρις οὗτος ἀποκτήσῃ αὐτὴν εἰς τὸν στίβον τῆς ζωῆς του. Ἡ σκέψις γεννᾶται ἀπὸ τὸ Πνεῦμα. Ἐάν λοιπὸν τὸ πνεῦμα εἶναι φωτισμένον, αἱ σκέψεις του εἶναι ἐφαρμοσίμοι εἰς τὴν ζωὴν καὶ τοῦ δίδουν τὴν δυνατότητα νὰ ἐκτιμᾷ αὐτὰς ἀπὸ τὴν ἀπόδοσίν των. Ἐάν τὸ πνεῦμα ἀσχοληθῇ με ζητήματα τὰ ὁποῖα δὲν ἀφοροῦν τὴν ποιότητα τῶν ἔργων, διότι δὲν συνεργάζεται τὸ πνεῦμα μετὰ τοῦ θεοῦ Φωτός, τότε παρεκτρέπεται καὶ ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὴν φώτισίν μας. δημιουργῶν ἕνα κόσμον κατὰ τὴν ἰδικὴν του θέλησιν καὶ ἀντίληψιν. Ὅταν λοιπὸν, ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἰλαρὸν φῶς, ἔχει καὶ ἠθικὰς ἀρχάς, αἱ δὲ ἠθικαὶ ἀρχαὶ ἐξαγνίζουσιν τὸν ἄνθρωπον καὶ οὕτω λέγομεν ὅτι τοῦτος ἢ ἐκεῖνος ἔχουσιν ἀγνὴν ψυχὴν. Ἐχων ὁ ἄνθρωπος ἀγνὴν ψυχὴν, σημαίνει ὅτι ὑπεδούλωσε τὸ πνεῦμα του εἰς τὴν ψυχὴν καὶ ἐχρησιμοποίησε τὴν ἰσχύν του ὑπὲρ τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ, ὥστε νὰ τιμᾶται ἀπὸ τοὺς συναθρώπους του ὡς ἀποδοτικὸς εἰς τὸ γενικὸν συμφέρον. Πόσοι ὁμως εἶναι οἱ ἄνθρωποι, μὲ αὐτὰς τὰς ἠθικὰς ἀρχάς καὶ τὴν φώτισιν τοῦ Οὐρανοῦ; Ἐλάχιστοι. Διότι ἡ ἀνάγκη τῆς ζωῆς ἐπεμβαίνει εἰς τὸν χαρακτῆρα των καὶ ἐάν αὐτὸς εἶναι ἄστατος, τότε μὴ ἀναμένετε ἀπὸ τοιοῦτον ἄνθρωπον κοινωφελὲς καλόν. Ὅσον δὲ ἡ θέσις του ἀνυψοῦται ἐντὸς τῆς κοινωνίας, τόσον πονηρότερος καὶ ὑποκριτὴς γίνεται, ἐμφανίζων μορφήν ἀγαθὴν, ἐνῶ ἔχει ποταπὴν καὶ ἀνεξέλεικτον φύσιν.

“Ὅταν, ἀδελφοί μου, φθάσετε εἰς τὸ σημεῖον, ποῦ ἡ Πολιτεία σας νὰ ἔχη Νόμους Ἠθικοῦς, ἐπὶ θάθρων ἠθικῶν, τότε θὰ λειτουργήσῃ ὁ Νόμος τοῦ Φωτός πρὸς ἀγνοποίησιν τῶν ἀδελφῶν σας. Ἐάν ἡ Κοινωνία εἶναι σήμερον αἰσχροῦ — ἀπὸ ποικίλας ἀπόψεως — διὰ τὸ φαινόμενον τοῦτο δὲν εὐθύνεται ὁ πολίτης ὡς μόνος, ἀλλὰ ἡ Διοίκησις, ὡς σύνολον μιᾶς ἀποφάσεως μὴ ἐφαρμοζομένης ὑπὲρ τῆς ἠθικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ ἐξαγνισμοῦ τοῦ πολίτου. Πότε ἐπιτέλους θὰ ἐμφανισθῇ μία τοιαύτη Πολιτεία μὲ ἀρχὰς ἠθικὰς, οὐχὶ βασιζομένης ἐπὶ τῶν

παλαιῶν, ἀλλὰ ἐπὶ νέων τοιούτων, ἀπηλλαγμένων ἀπὸ τὰς ἐπιδράσεις τῶν παλαιῶν Νόμων ἐπὶ τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς προσηλυτισέως τῶν πολιτῶν εἰς τὴν ὀρθὴν καὶ πεφωτισμένην ὁδὸν τοῦ θεοῦ ἠθικοῦ Νόμου; Ἔχετε κακὴν γνώμην ἐπὶ τῆς ἠθικῆς, διότι ἀγνοεῖτε τὴν ἔννοιαν αὐτῆς. Ἡ ἠθικὴ ὑπόστασις τῆς ὀντότητος κατεργάζεται τὴν ἀγνήν σκέψιν καὶ αὕτη ἐφαρμόζει τὸ δίκαιον μὲ τὴν Ἀγάπην πρὸς τὸν Ἄνθρωπον.

Ἡ τιμωρία δὲν εἶναι τὸ κατάλληλον μέσον πρὸς φωτισμὸν τῆς συνειδήσεως· συσκοτίζει ἔτι περισσότερο τὸ πνεῦμα καὶ καταλύει τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν. Μὲ τὴν τιμωρίαν ἐνεργεῖτε μὲ κακὴν σας πρόθεσιν, ὥστε ὁ τιμωρούμενος, δικαίως ἢ ἀδίκως, ἐνδυναμώνει τὸ μῖσος πρὸς τὸν τιμωρήσαντα αὐτόν. Οἱ τιμωρούμενοι εἰς μίαν ἀξίαν τοῦ φωτός της Πολιτείας, κρατοῦνται ὡς μαθηταί, διδάσκονται τὸν θεῖον λόγον τῆς ἀρχῆς μας, τὸ πῶς ὀφείλουν νὰ φέρωνται καὶ νὰ ἀγαποῦν τοὺς συνανθρώπους των, διὰ νὰ μὴ περιπέσουν, ἐλευθερούμενοι, ἐκ νέου εἰς τὸ αὐτὸ σφάλμα. Ὅταν ἡ διδαχὴ αὕτη γίνῃ κατὰ τρόπον ἐλκυστικὸν καὶ ἀνθρώπινον θὰ ἔλξη τοὺς κρατούμενους, θὰ συνενεργήσῃ αὐτούς, διὰ νὰ ἐξαλείψῃ ἐκ τῆς ἀντιλήψεώς των τὴν κακὴν χρῆσιν τοῦ λόγου ἢ τῆς πράξεώς των, διὰ νὰ τοὺς ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ὀρθότητος. Αἱ διδασκαλίαι αὗται ὀφείλουν νὰ γίνωνται ἐκ τοῦ ἄμβωνος καὶ ἐκ διαφόρων ἑδρῶν, ὅπου συγκεντροῦνται οἱ πολῖται ὡς ἀκροαταί τῆς ὀρθότητος. Ἐάν ἡ Ἀρχὴ τῆς Πολιτείας στερῆται ἰκανότητος πρὸς φώτισιν, ἐπόμενον εἶναι οἱ πολῖται νὰ περιπίπτουν εἰς σφάλματα καὶ ἡ Διοικοῦσα Ἀρχὴ νὰ γίνεταί Δήμιος αὐτῶν. Ὅποτε καὶ αἱ δύο πλευραὶ νὰ ἀναμένουν τὴν θεῖαν τιμωρίαν τοῦ ἀγράφου Νόμου. Εἶναι δυνατόν, θὰ εἴπουν τινές, ὡς εἰδικοί ἐπὶ αὐτῶν τῶν θεμάτων, νὰ ὑπάρξῃ τοιαύτη χρηστὴ κοινωνία, ὅταν τὸ ἔμφυτον εἰς τὸν ἄνθρωπον εἶναι κακῆς ποιότητος; Καὶ ἀπαντῶ εἰς τοὺς ἔχοντας τὴν ἀπορίαν ταύτην. Μάλιστα, ἀδελφοί, ὁ λέων ἔχει ἔμφυτον, ἐξ ἐνστίκτου νὰ ἐφορμᾷ ἐπὶ τοῦ θύματός του καὶ νὰ κατασπαράξῃ αὐτό. Καὶ ὁμοίως δαμάζεται καὶ μεταβάλλεται εἰς ἡπιότερον θηρίον. Ὁ ἄνθρωπος ἔχει τὸ πνεῦμα καὶ διὰ τοῦ πνεύματος δύνασθε νὰ δαμάσετε αὐτόν, εἰς σημεῖον ὥστε νὰ τοῦ ἀφαιρέσετε τὸ ἔμφυτον τῆς θηριωδίας του, τὸ ὁποῖον ἢ ἐπιστήμη νομίζει, ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ τὸ ἐκριζώσῃ. Ὁ λόγος τὰ πάντα κατορθώνει, ἀρκεῖ

νά γνωρίζη τις, πῶς ὀφείλει νά μεταχειρισθῆ τὸν λόγον, ὡς ἄποτελεσματικὸν ὄπλον. Ὁ Θεὸς διὰ τοῦ λόγου ἐδημιούργησε τὰ πάντα. Σεῖς οἱ ἄνθρωποι, διὰ τοῦ λόγου δύνασθε, ὡς ὁ Θεός, νά πλάσετε καὶ νά διαπλάσετε τοὺς ἀνθρώπους εἰς πλάσματα ἄξια τῆς ἀποστολῆς των. "Ὅταν ἡ Ἐκκλησία ἀντιδρᾷ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν πρόοδον τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἡ Ἄρχουσα Κυβέρνησις ἀδιαφορεῖ διὰ τὴν τύχην τοῦ πολίτου της, τότε ἡ Κοινωνία λαμβάνει μορφήν μινωταύρου καὶ κατασπαράζει ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὰ ἴδια της σπλάγγνα. Διὰ τί; Διότι δὲν ὑπάρχει ἀγνοῖα εἰς τὸ πνεῦμα τῶν ζώντων ἐντὸς μιᾶς κοινωνίας μὲ ἀρχὰς τῆς ζούγκλας κεκαλυμμένας μὲ κλάδους ἐλαίας. Φυσᾷ ὁ ἄνεμος τοῦ Κυρίου, διὰ νά ἀποτινάξῃ τὸν κοριορτὸν ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ζητεῖ τὸν λόγον τῆς ὑπάρξεώς του. Φυσᾷ ὁ ἄνεμος διὰ νά ἐξαγνίσῃ τὸ πνεῦμα καὶ νά ἴδῃ τὸ φῶς τῆς Ἀγάπης νά σκορπᾷ τὰς ἀκτῖνας του εἰς πάντας, ὥστε νά μὴ παραπονητῆι τόσον ὁ ἀδικήσας ὅσον καὶ ὁ ἀδικηθεὶς, ἀναγνωρίζοντες ὅτι εἶναι ἀδελφοὶ καὶ οὐχὶ ἐχθροὶ ἐν τῇ ζωῇ.

Πίνδαρος

25. 10. 1964

37

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ
ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΤΑΝΟΗΣΙΣ ΤΟΥ ΓΥΡΩ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΣ:

Ὁ ἄνθρωπος, ἀγαπητοί μου, εἶναι ἐπιτόλαιος, ὡς ἐρευνητῆς τοῦ γύρω του Κόσμου. Καὶ ὡς τοιοῦτος, δὲν ἔχει πλήρη κατανόησιν τῶν συμφερόντων του. Ἀπλῶς σχολιάζει τὰ πάντα, χωρὶς θεθαίως νά ἔχῃ ἰδέαν ἀκριθεῖς περὶ αὐτῶν. Διὰ τί; Διότι τοῦ λείπει ἡ Φῶτισις. Ἐὰν δὲν ἔχῃ φῶτισιν, ἀλλὰ καλὴν θέλησιν, ἐφ' ὅσον ἀναγνωρίζει, ὅτι τὰ πάντα ἀγνοεῖ, τότε παρακολουθῶν τὰς διδασκαλίας τῆς Νέας μας Γραφῆς, σκέπτεται ἐπὶ αὐτῆς, σχολιάζει μόνος του τὸ περιεχόμενον, ἀντιλαμβάνεται τὴν ἀξίαν των καὶ προχωρεῖ εἰς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον καὶ τὰς μελέτας του. Οὕτω ἀποκτᾷ γνῶσιν Οὐράνιον, ὅποτε τὸ φῶς τῆς Ἀληθείας τοῦ δίδει τὴν καθαρὰν ἀκτῖνα

του και συνεργάζεται μετ' αὐτοῦ ἢ συγγράφει ἔργον χωρὶς ὁ ἴδιος νὰ αισθάνεται τὴν παρουσίαν τοῦ Φωτοδοτοῦντος αὐτόν. Εἶναι μέγα κατόρθωμα τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν ἀποκτήσῃ τὴν Φώτισιν τοῦ Οὐρανοῦ. Δι' αὐτῆς τῆς Φωτίσεως δύναται νὰ δώσῃ Λόγους καὶ ἔργα θεῖα πρὸς κατατόπισιν τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰ διάφορα στάδια τῆς ζωῆς του. Ἡ ἐπιδιώξις του εἶναι νὰ ἐξηγῇ τί εἶναι κατανόησις καὶ διὰ ποίου μέσου θὰ δυνηθῇ ὁ ἄνθρωπος νὰ διεισδύσῃ εἰς τὰ δυσκολώτερα προβλήματα, ποῦ τοῦ παρουσιάζει ἡ ζωὴ.

Ὅταν δὲ ὁ πεφωτισμένος ἔχῃ γνῶσιν τῆς διδασχῆς του, τότε καὶ οἱ συνάνθρωποί του εὐκολώτερον κατανοοῦν αὐτόν καὶ ἀσπάζονται τὰς γνώμας καὶ τὰς ὑποδείξεις του. Τὸ νὰ ἀπαρνήται εἰς τὴν αἰωνιότητά, ὅτι ἠγνόησε τοῦτο ἢ ἐκεῖνο, δὲν εἶναι πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ἀγνοήσαντος. Ἡ ἀγνοία εἶναι κακὸς δαίμων διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ἀγνοία εἶναι σκότος καὶ ἡ ἡμιμάθεια εἶναι φονικὸν ὄπλον. Ἐκ τῶν δύο αὐτῶν τύπων τοῦ ἀνθρώπου προτιμοῦμε τὴν ἀγνοιάν του, διότι εὐκολώτερον τὸν πείθετε ἐπὶ τῶν ἀποριῶν του, παρὰ τὸν ἡμιμαθῆ, ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι εἶναι πολυμαθέστατος καὶ ἡ ἐντύπωσις αὕτη τὸν καθιστᾷ «ἐγώϊστην» καὶ «δύστροπον» εἰς τὴν ἐκπαιδευσίν του.

Ἡ ποίησις ἔχει ἓνα χαρακτηριστικὸν προσόν. Πλάθει τὸν χαρακτήρα τοῦ ἀνθρώπου καὶ καθιστᾷ αὐτὸν εὐκαμπτον πρὸς κατανόησιν τῶν ἐννοιῶν. Διὰ τῆς μουσικότητος καὶ τοῦ ρυθμοῦ, ἔλκει ἡ ποίησις καὶ διὰ τῶν ἐννοιῶν τῆς, δίδει εἰς τὴν φαντασίαν εἰκόνας, αἱ ὁποῖαι πάλιν ἀντικατοπτρίζονται ἐντὸς τοῦ κόσμου ποῦ ἐρευνᾷ, ὥστε οὗτος νὰ συμμερίζεται αὐτάς, νὰ πάσχῃ ἢ νὰ χαίρῃ ἀναλόγως τῆς εἰκόνας. Τὰ συναισθήματα ταῦτα ἐπιδροῦν ἐπὶ τῆς ἐσωτερικότητος τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸν προετοιμάζουν διὰ τὸν ἀγῶνα τοῦ κελοῦ καὶ ἀγαθοῦ.

Δὲν ἀναφέρομαι εἰς τὴν σκοτεινὴν καὶ ἄρρυθμον ποίησιν, ἣτις δὲν ἔχει μουσικότητα ἔλξεως, ἀλλὰ θορυβῶς ἀποκρουστικούς. Αὕτη ἀντὶ νὰ ἀνυψῶνῃ τὸν ἀνθρώπινον κόσμον, υποδουλᾷ αὐτὸν εἰς τὸ σκότος καὶ τὸ μῖσος. Μῖσος σημαίνει δὲν ἔχω ἀδελφὸν καὶ τρέφω ἀγάπην μόνον πρὸς τὸν ἑαυτὸν μου! Ἄνευ ὅμως τῶν ἄλλων ἀδελφῶν δὲν δύναται ὁ ἄνθρωπος νὰ ζήσῃ. Τότε ὁ μισῶν παρουσιάζεται, ὡς ἄγγελος προστάτης τῶν ἀδελφῶν του, ὅπως υποδουλώσῃ αὐτοὺς καὶ ἐκ-

δηλώση τὸ μῖσος τοῦ ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν τοῦ, χωρὶς κἄν νὰ σκεφθῆ, ὅτι αὐτὸ τὸ ὁποῖον πράττει εἶναι εἰς βᾶρος τῆς ὀντότητός τοῦ.

Ὁφείλετε πάντες νὰ στρέψετε γύρωθεν τὰ βλέμματά σας καὶ νὰ κατανοήσετε ἀπὸ τί ἀποτελεῖται ὁ κόσμος σας. Ἐάν ζητε μὲ τὰ ἀντικείμενα ἢ μὲ τοὺς ἀδελφούς σας καὶ ποῖαν σχέσιν ἔχουν οἱ ἀδελφοί σας μὲ τὴν ὑπαρξίν σας καὶ διατί ἡ ὑπαρξίς σας ὀφείλει νὰ εἶναι θεία καὶ οὐχὶ ὑποφωτισμένη. Διότι ὅταν σπουδάσετε τὴν ἱατρικὴν εἰς τοὺς ἰατροὺς θὰ συγκαταλέγεσθε καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς ἀρχιτέκτονας. Μὲ τὴν θεϊαν Φῶτισιν θὰ συγκαταλέγεσθε μεταξὺ τῶν πεφωτισμένων καὶ μὲ τὴν ὑποφώτισιν μεταξὺ τῶν ὑποφωτισμένων. Ἐκλέξατε κατὰ προτίμησιν τὴν ὁδὸν σας, διὰ νὰ μὴ εἴπητε, ἐν τῇ ἀπελευθερώσει τοῦ πνεύματος ἀπὸ τοῦ σώματός σας, ὅτι δὲν ἐγνωρίζατε τὰς δύο διαφόρους ὁδοὺς τοῦ Φωτός καὶ τοῦ Σκότους.

Λαμαρτίνος

1-11-1964

38

Ἡ ΨΥΧΟΜΕΤΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΟΝΤΟΤΗΤΟΣ

ΓΚΑΙΤΕ:

Ὅταν, ἀδελφοί μου λέγω ψυχομέτρησης τῆς ὀντότητος, γνωρίζετε τί σημαίνει τοῦτο; Ἡμεῖς διὰ νὰ ἐξετάσωμε τὰ μύχια τοῦ πνεύματός σας — διότι ἐξ αὐτοῦ ἐξαρτᾶται τὸ πᾶν τῆς ὀντότητός σας — καταμετροῦμε τὸ ψυχικόν σας σθένος καὶ ὡς γνωρίζετε ἡ ψυχὴ εἶναι ἀρρήκτως συνδεδεμένη μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἰδίας ὀντότητος. Ἀπὸ τὴν ψυχὴν λοιπόν, μαθαίνομεν τὴν ποιότητα τοῦ πνεύματός σας.

Ἀντιθέτως, ὁ ἄνθρωπος, ὅστις δὲν δύναται νὰ κρίνῃ τὸν ἀδελφόν τοῦ ἐκ τοῦ πνεύματός τοῦ καὶ ὅμως ἐκφέρει γνώμην, ὅτι εἶναι καλῆς ἢ κακῆς ψυχῆς καὶ λέγει αὐτὸς εἶναι καλῆς ψυχῆς ἢ κακῆς. Σεῖς γνωρίζετε πλέον, ὅτι ἡ ψυχὴ δὲν δύναται νὰ εἶναι κακῆ, ἐφ' ὅσον εἶναι πνοή τοῦ θείου, ἀλλὰ ἐκ τοῦ πνεύματος μετεδώσατε λαθασμένην ποιότητα τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ καὶ προσδιορίζετε τὰς ἀρετὰς ἢ τὰς κακίας τῶν συναθρώπων σας. Κρίνοντες ὅμως ἀπὸ τὸ πνεῦμα, τὴν

ψυχὴν, πολλάκις ἀπατάσθε, διότι ἐνῶ ὁ τᾶδε σᾶς φαίνεται ὅτι ἔχει γνώσεις ἀγαθὰς καὶ τὸ καλὸν πρεσβεύει, εἰς μίαν δεδομένην στιγμήν, ὁ ἀδελφὸς οὗτος ἐνεργεῖ κακῶς, καὶ σεῖς λέγετε πῶς ἠπατήθημεν! Τὸν ἐγνώριζον διὰ καλὸν καὶ ἀγαθὸν καί, ἰδοὺ τί ἔπραξεν! Ποτὲ οὐδεὶς νὰ μὴ ἐπαφίεται εἰς τὰ φαινόμενα, διότι ταῦτα εἶναι ἀπατηλά.

Τοῦτο δὲ συμβαίνει, διότι τὸ πνεῦμα εἶναι ἐλαστικόν, ὅταν ἡ ψυχὴ δὲν ἔχει σθένος. Ἀντιθέτως, ἡμεῖς κρίνομεν τὴν ὄντοτητα — μετὰ θεβαιότητος — διότι τὴν οὐσίαν τοῦ πνεύματος γνωρίζει κάλλιστα ἡ ψυχὴ, ὅταν αὐτὴ μεταδίδη καὶ οὕτω δὲν λανθάνομεν. Σεῖς δὲν δύνασθε ἐκ τῆς ψυχῆς νὰ κρίνετε τὴν ὄντοτητα, διότι ἡ ψυχὴ δὲν ἐκδηλώνεται εἰς τοὺς θνητούς, καὶ ἐπαφίεσθε εἰς ὅ,τι σᾶς εἶπει τὸ πνεῦμα.

Ἡ ψυχὴ εἶναι ἀόρατος δύναμις καὶ δὲν περιπίπτει εἰς τὴν προσοχὴν τοῦ ἔρευνητοῦ αὐτῆς. Ἐπίσης καὶ τὸ πνεῦμα εἶναι ἀόρατον, ἀλλ' εἶναι οὐσία ἡ ὁποία ἀναλόγως τῆς γῆϊνης εἰκόνης μετατρέπει τὴν σκέψιν εἰς λόγον, ὁ ὁποῖος ἐκδηλώνει τὴν αἴσθησιν τοῦ πνεύματος. Ἐκ τοῦ λόγου λοιπόν, κρίνετε καὶ ἀσχολεῖσθε μὲ τὴν ἔρευαν τῆς ὄντοτικῆς καὶ λέγετε· ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐψυχολογήθη ὡς ὑπερόπτης ἢ ὑποκριτῆς ἢ καὶ μὲ καλὰ αἰσθήματα κ.τ.λ.

Ἡ ψυχανάλυσις αὕτη τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ συνάνθρωπὸν του εἶναι ἐσφαλμένη, διότι ἡ ψυχὴ ὡς εἶπον καὶ ἐτόνισα δὲν λαμβάνει μέρος εἰς τὴν ζωὴν τῆς ὄντοτικῆς, ἀλλὰ μόνον δίδει τὴν κίνησιν τῆς πνοῆς τῆς. Τὸ πνεῦμα εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πολλάκις ἀνατρέπει τὰς κρίσεις καὶ τὰς πράξεις σας. Ἄρα, σεῖς δὲν δύνασθε νὰ καταμετρήσετε τὸ σθένος τῆς ψυχῆς. Διὰ τοῦτο εὐρίσκεσθε ἐν λανθασμένη ὁδῷ, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιστήμην ὡς λέτε, τῆς ψυχῆς!

Ἡ ψυχὴ εἶναι ἐπιστήμη τοῦ Οὐρανοῦ καὶ οὐχὶ τῆς Γῆς. Ἡμεῖς ὡς Ἀρχηγοὶ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου δὲν εἶναι ἐπιτετραμένον νὰ σᾶς δίδωμε τὰ ἀληθῆ χαρακτηριστικὰ μιᾶς γῆϊνης ὄντοτικῆς, διότι τοῦτο θὰ παρέβαινε τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου. Εἰς σπανίας περιπτώσεις, τῇ ἀδείᾳ τοῦ Ἀνάρχου, δυνάμεθα νὰ ὑποδείξωμε τὴν ποιότητα τῆς ὄντοτικῆς εἰς τὸν ἐν τῇ Γῇ εὐρισκόμενον συνάνθρωπὸν σας. Τοιοῦτοι ὅμως συνάνθρωποι σας δὲν εὐρίσκονται εὐκόλως, διότι ἀπλῶς δὲν ἔχουν ἐπαφὴν θείαν μὲ τὴν Ἀρχὴν μας. Ἀφοῦ ἐγνώρισάτε τὸ πῶς

καταμετράται ἡ ψυχὴ καὶ διὰ ποῖον λόγον, θὰ ἀναπτύξω προσεχῶς εἰς τὰς κατατάξεις αὐτῶν τῶν ἐπικοινωνιῶν, πότε μία ὄντοτης αυτοκτονοῦσα ἔχει ἐλαφρυντικά καὶ πότε δὲν τὰ ἔχει, Διότι ὡς γνωρίζετε ἀπὸ τὰς Γραφάς, ἡ αυτοκτονία εἶναι μέγα ἀμάρτημα. Εἶναι περιφρόνησις τοῦ προσφερομένου σώματος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν γῆιν ὄντοτητα. Τὰ δῶρα πάντα εἶναι εὐπρόσδεκτα, ἀνεξαρτήτως τῆς ἀξίας τῶν καὶ τὸ σῶμα εἶναι δῶρον ἢ μᾶλλον μέσον ἐπαναφορᾶς τῆς ὄντοτητος εἰς τὸν γῆιν κόσμον πρὸς συμπλήρωσιν ἐλλείψεώς της ἢ ἐξιλεώσεώς της, ἀπὸ ἄλλας περιόδους τῆς ζωῆς της ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Ἐφ' ὅσον ἡ ψυχὴ εἶναι τὸ θεῖον, τὸ ὁποῖον ἔχετε ἐντὸς σας, προσπαθήσατε, τὴν ἐλευθέραν τοῦ πνεύματος ἐνεργειαν νὰ συνταυτίσετε μὲ τὴν ψυχὴν, διὰ νὰ εἰσθε ἐντὸς τοῦ Πνευματικοῦ Νόμου τοῦ Κυρίου. Ψυχὴ = θεία πνοή. Πνεῦμα = ἐλευθερία κινήσεως. Μὴ ὅμως κινεῖσθε ἄνευ συμβουλῆς τοῦ ψυχικοῦ σας σθένους, πού τοῦτο ὀνομάζεται εἰς τὰς φάσεις του «συνείδησις».

Γκαίτε

3-11-1964

39

ΔΟΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ

ΦΑΡΑΧ:

Δύο τινὰ συνέπλεξαν τὰς γνώσεις εἰς τὸ ἀδιέξοδον. Τὰ δόγματα καὶ τὰ συστήματα. Τὰ δόγματα τροφοδοτοῦνται ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινον πλεονεξίαν, κενοδοξίαν καὶ προσωπικὴν ἰδιοτέλειαν. Τὰ συστήματα πάλιν ἐφαρμόζονται ἀπὸ ὁμίλους, μὲ τὸ πρόσχημα τοῦ γενικοῦ καλοῦ, εἰς θάρος πάντα τῶν πολλῶν.

Δόγματα καὶ Συστήματα καταστρέφουν τὴν ὀρθὴν κρίσιν τῶν ἀνθρώπων καὶ ὀδηγοῦν αὐτοὺς εἰς τὴν τυραννίαν, ἀπισιοδοξίαν καὶ ἀπόγνωσιν. Τὸ λαμπιρίζον φῶς τῶν Δογματῶν καὶ Συστημάτων εἶναι φῶς προερχόμενον ἐκ τοῦ σκότους καὶ ὡς ἐκ τούτου παρεμποδίζει τὴν γνησίαν, τοῦ λευκοῦ φωτός, μάθησιν.

“Ὅταν εἰσθε δεσμευμένοι δι' ἀλύσεων, δύνασθε νὰ κινη-

θήτε εύχερώς; Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ τὴν φώτισιν τῶν Δογμάτων καὶ Συστημάτων, διότι τὸ πνεῦμα σας συσκοτιζόμενον δὲν ἔχει τὴν δυνατότητα ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὸ βαρὺ πέπλον τῆς μελαίνης μαθήσεως. Ζῆ καὶ τρέφεται εἰς τὸ σκότος τῆς γηϊνῆς ἐκπαιδεύσεως μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ὀπισθοδρόμησιν τῆς ἑσωτερικῆς σας προόδου.

Τὰ Δόγματα ἔχουν ἰδίαν σημαίαν καὶ ἐπικαλοῦνται τὰς θείας Δυνάμεις, εἰς τὰς ὁποίας δὲν πιστεύουν. Μεταχειρίζονται δὲ αὐτάς πρὸς κατανάλωσιν τῶν πιστῶν καὶ θεοφοβουμένων, διὰ νὰ τοὺς καθοδηγήσουν ἐκεῖ ὅπου ἡ Ἀρχὴ τῶν ἐπιθυμει, ἐπωφελουμένη τῆς ἀγνοίας καὶ τοῦ μικροῦ κριτηρίου των, ἐπὶ τῶν ὅσων δὲν γνωρίζουν. Τὰ Δόγματα δὲν ὠφελοῦν οὐδένα, θλάπτουν τοὺς δογματιζομένους, ὥστε ὁ φανατισμὸς των νὰ εἶναι τὸ πρῶτον δεῖγμα τῆς θλάθης των. Τὰ ἐκ τοῦ φανατισμοῦ ἀπορρέοντα κακά, εἶναι πλεῖστα ὅσα δὲν ἀριθμοῦνται. Ἐχετε ἀπτά παραδείγματα ἀπὸ τὴν Ἱστορίαν. Ἀνατρέξατε εἰς αὐτά, διὰ νὰ ἐννοήσετε, ὁποῖον κακὸν δημιουργεῖ ὁ φανατισμὸς εἰς τὴν ὄντοτητα. Τυφλῶνει αὐτὴν εἰς τὸ σημεῖον, ὥστε νὰ μὴν ἔχη συναίσθησιν τοῦ τί πράττει.

Τὰ Συστήματα πάντα βασίζονται ἐπὶ τοῦ πορίσματός των καὶ ἀναλόγως τῆς δυναμικότητός των, ἐπιβάλλονται ἢ ὄχι. Καὶ αὐτὰ ἔχουν τὰς ἐπιδιώξεις των, δῆθεν ὑπὲρ τοῦ συνόλου, δηλαδὴ ἐὰν ἀποτύχουν εἰς τὸν σκοπὸν των, δυνατόν νὰ ζημιώσουν χιλιάδες ἀδελφῶν σας, ἐπιρρίπτοντες τὸ σφάλμα εἰς ἄλλους παράγοντας, διὰ νὰ μετριάσουν τὴν ἐσφαλμένην των πορείαν.

Αἱ δύο αὗται ἐνέργειαι, τῶν Δογμάτων καὶ Συστημάτων, ἀπέχουν τόσον ἀπὸ τὴν θείαν τοῦ Οὐρανοῦ Φώτισιν, ὅσον ἀπέχει ἡ Γῆ ἀπὸ τὸ Κέντρον μας. Τὰ Δόγματα καὶ τὰ Συστήματα δὲν ἔχουν θείαν καθοδήγησιν, εἶναι τυφλαὶ δυνάμεις ἐνεργοῦσαι κατὰ θούλησιν τῶν ἀφωτίστων ἐντὸς τοῦ σκότους, μὲ ἀποτελέσματα οἰκτρὰ διὰ τὸ σύνολον τῆς ἀνθρωπότητος.

Τὰ Δόγματα καὶ τὰ Συστήματα παρεμποδίζουν τὸ πνεῦμα νὰ σκέπτεται ἐλευθέρως καὶ νὰ κρίνῃ ζυγίζοντας τὴν πρέπουσαν διὰ τὸν ἄνθρωπον γνῶσιν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ καλοῦ. Οὐδέποτε ἐκ τῶν δύο αὐτῶν συντελεστῶν ἐδημιουργήθη κάτι τὸ ὑψηλὸν καὶ ἀρεστόν, ὑπὲρ ὅλων τῶν ἀδελφῶν τῶν ἐν τῇ Γῇ εὑρισκομένων. Καταστρέφουν τὴν ὀρθότητα τοῦ Λόγου, διὰ

παραπλανητικῆς ὑποδείξεως τοῦ δῆθεν ὀρθοῦ καὶ ὀδηγοῦν εἰς τὸ ἀδιέξοδον τὴν ὄλην κατάστασιν.

Δόγματα καὶ Συστήματα σκοτίζουν τὴν ἀγνότητα εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ ἀντικαθιστοῦν αὐτὴν διὰ τοῦ δόλου καὶ τῆς ὑποκρισίας. Μὴ ἐπαφίεσθε εἰς τοὺς ἔλκυστικούς τῶν λόγους, τὰς ὑποσχέσεις τῶν καὶ τὴν βοήθειάν τῶν. Πάντα ταῦτα λέγονται καὶ διακηρύττονται ὡς ἀγκιστρα διὰ τὴν ἀλυσίαν τῶν ἰχθύων. Ἀλιευθεὶς ὁ ἰχθύς δὲν ἐπανευρίσκει τὴν ἐλευθερίαν του. Οὕτω καὶ οἱ ἔλκυσθέντες ἐκ τῶν εἰκόνων τῆς διακηρυττομένης προσφορᾶς. Φωνὴν ἤκουσαν, ἔργον ὁμῶς δὲν θὰ ἴδουν, διότι ἡ ἀγυρτεία εἶναι σύμβουλος κύρους εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτάς. Διὰ τοῦτο ὁ Οὐρανὸς λαλεῖ τὴν φωνὴν τοῦ Δικαίου. Ἀκολουθήσατε τὴν μέσσην ὁδόν, ὥστε νὰ μὴν εὐρεθῆτε δεσμευμένοι μὲ τὰ ἄκρα.

Εἰς τὰ Δόγματα καὶ τὰ Συστήματα δὲν ὑπάρχει κατανόησις. Αὕτη καὶ μόνη ἀποτελεῖ τὴν θεϊαν ἀκτίνα τοῦ πνεύματος. Διὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀρεστὴ εἰς τοὺς ἐνταχθέντας εἰς τὰς ὁδοὺς τοῦ σκότους καὶ τῆς ἀπωλείας.

Ἔστὲ βέβαιοι, ὅτι τὰ κίνητρα τῶν Δογμάτων καὶ Συστημάτων θὰ διαλύσῃ ὁ Οὐρανός, ὡς ὁ ἀῆρ διαλύει τὰ πυκνὰ νέφη τῆς Γῆς σας. Ὡς ὁ ἥλιος ἐξατμίζει τὰ ὕδατα, θὰ ἐξατμίσῃ ἡ Θεία ἀκτίς τοῦ Οὐρανοῦ τὰ ἔλη τῆς πνευματικῆς σας στάθμης, καὶ ὡς τὰ κύματα καταποντίζουν τὸ ἄνομον σκάφος τῆς διαφθορᾶς, ὁ Λόγος μας θὰ ἐνταφιάσῃ τὰ μιάσματα τῆς κοινωνικῆς σας ζωῆς. Οὐδεὶς θὰ δυνηθῇ ν' ἀποφύγῃ τὴν θέλησιν τοῦ Οὐρανοῦ, διότι ὁ Κύριος ἀπεφάσισεν ὅπως ἐκκαθαρίσῃ τὰ πάντα ἐκ τοῦ αἵσους τῆς σημερινῆς σας ὑπάρξεως.

Δόγμα σημαίνει σκότος καὶ Σύστημα μέσον πρὸς ἀπόκτησιν ἰσχύος. Ἡ Θεότης καταργεῖ τὰς νηπιώδεις τοῦ πνεύματος κατεργασίας, τὰς ἐμισχυομένας διὰ τοῦ ἀληθοφανοῦς ψεύδους, τὸ ὁποῖον ἀπατᾷ ἐν πλήρη ἡμέρᾳ τοὺς ζητῶντας τὴν σωτηρίαν τῶν ἀπὸ τοῦς δημίους.

Φαράχ

Ο ΛΑΟΣ ΚΡΙΝΕΤΑΙ ΕΚ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ:

Ἐάν, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, συγκρίνετε τὰς Ἱστορίας τῶν Λαῶν, μίαν θά εὑρητε ἀξίαν τοῦ πολιτισμοῦ τῆς. Καί αὐτή ἀπεδείχθη παγκοσμίως ἀνωτέρα πασῶν τῶν ἄλλων. Εἶναι ἡ Ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ, τοῦ ὁποίου τὴν ἀγνόητα τῆς πνευματικῆς του ἰσχύος, οὐδεὶς ἠδυνήθη νὰ φθάσῃ.

Ἐλαμψεν ὁ ἑλληνικὸς πολιτισμὸς, ὡς Ἀστὴρ τῆς γνώσεως καὶ καθοδηγήσεως τοῦ ἀνθρώπου, εἰς τὰ χρέη τοῦ πολίτου ἔναντι τῆς δόξης καὶ τῆς φυλῆς του, διὰ νὰ σκορπίσῃ ἀνά τὸν Κόσμον τῆς ἀγνοίας καὶ τοῦ σκοτεινοῦ πνεύματος; πολιτισμὸν ἀπαράμιλλον εἰς τοὺς Λαοὺς τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Δύσεως. Αἱ θάσεις τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ ὑπῆρξαν θάσεις πνευματικοῦ φωτός, ἦτοι Φάρου, ὅστις ἐφώτισεν ὀλόκληρον τὴν οἰκουμένην. Τίς, ὅμως, ἐκ τῶν σημερινῶν τοῦ πνεύματος σοφῶν, ἀνελογίσθη, ὅτι τὸ καθαρὸν ἐκ τῆς Ἑλλάδος μεταδοθὲν Φῶς, ὑπῆρξεν ὁ πυρσὸς τῆς προόδου, διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ἀναζητούντων δι' ἐρεῦνης τὴν φιλοσοφικὴν λίθον, πρὸς οἰκοδόμησιν ἀναλόγου Φάρου εἰς τὴν σημερινήν σας ἐποχὴν; Εἶναι ἴδιον τοῦ ἀνθρώπου νὰ λησμονῇ τὸ χρέος του ἔναντι τοῦ εὐεργετοῦντος ἀδελφοῦ. Ὅταν ὁ Κύριος ἐδίδασκε τὴν Ἀγάπην, ὡς θάσιν τῆς Θρησκείας, ἐπόθησαν Αὐτὸν διὰ χολῆς καὶ ὄξους. Τὸ αὐτὸ ἔπραξαν καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ πνεύματος, πρὸς τὸν Φάρον τῆς γνώσεως τοῦ Ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ Πνεύματος. Ἐθυσίασαν χιλιάδας τῶν χιλιάδων πολιτῶν τοῦ ἑλληνικοῦ Πανθέου, διὰ νὰ ἐπισκιάσουν τὸ Νέον Ἑλληνικὸν Πνεῦμα, μὲ τὴν λανθάνουσαν φώτισιν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων. Ὁ Κύριος ἀναγνωρίζει, ὅτι τὸ ἑλληνικὸν Πνεῦμα ἤνοιξε καὶ προετοίμασε τὴν ὁδὸν τῆς ἐλευσεως Του, εἰς τὴν πικρὰν καὶ ἀγνώμονα Γῆν. Καὶ διὰ νὰ τιμήσῃ τὸ Πνεῦμα τοῦτο, τὸ ὁποῖον πρῶτον καθιέρωσεν, ἐντὸς τόσων ἄλλων θεοτήτων τὴν πραγματικὴν ἔννοιαν τοῦ ἑνὸς καὶ μόνου Θεοῦ τοῦ Σύμπαντος Κόσμου, διὰ τῆς ὀνομασίας Ὁ Ἄγνωστος Θεός, ἠύλογησε τοὺς πρῶτους ἐπισκέπτας Ἑλλήνας πρὸς Αὐτόν. Ἡ φράσις «τῷ Ἀγνώστῳ Θεῷ» δὲν ἔχαράχθη ἐπὶ ματαίῳ.

Οὐχὶ διότι ἦτο ἄγνωστος εἰς τὰ πνεύματα τῶν σοφῶν τῆς ἐποχῆς, ἀλλὰ διότι πράγματι εἶναι καὶ παραμένει "Ἄγνωστος εἰς ἅπαντας τοὺς αἰῶνας μετὰ τὴν σημερινὴν ὀνομασίαν." Ἀναρχος. Μέσω τοῦ Υἱοῦ Του ἐπίστευσαν πολλοὶ εἰς τὴν Παντοδυναμίαν Του· καὶ ἐάν οἱ σημερινοὶ τοῦ πνεύματος ἀδελφοὶ ἀμφισβητοῦν τὴν ὑπαρξιν τοῦ Υἱοῦ, διὰ τῶν λαθασμένων θεωριῶν τῶν, εἶναι εὐκολώτερον εἰς αὐτοὺς νὰ διαγράψουν καὶ τὸν "Ἀναρχον ὡς Δύναμιν τοῦ Σύμπαντος καὶ Ἀρχὴ τῶν Πάντων.

Ἡ ἀπιστία αὕτη ἀποδεικνύει τὴν ὀπισθοδρομικὴν πρόοδον τοῦ πνεύματός των, ὥστε οὐδεμία ἄλλη δικαιολογία νὰ συγχωρῇ αὐτοὺς, διὰ τὴν στρεβλὴν φώτισίν των. Καὶ Ἰδού, ἡ μικρὰ χώρα τῆς σήμερον, ἣτις ἐδέσποζε ποτὲ διὰ τοῦ Φωτός της, κρατεῖ τὰ καθιερωμένα καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ἐλπίζει εἰς τὸν "Ἐνα Παντοκράτορα καὶ Κυβερνήτην τῶν πάντων, τὸν Θεόν. Ἐπηρεαζομένη ἡ χώρα αὕτη ἀπὸ τὸν ξένον πολιτισμὸν τῆς κακῆς φωτίσεως, προτοῦ κινδυνεύσῃ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν αὐτὴν μοῖραν μετὰ τοὺς ξένους καὶ νόθους πολιτισμοὺς, ὁ Οὐρανὸς ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δημιουργεῖ ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ Νέον Πολιτισμὸν, τοῦ ὁποῦ τοῦ ἀποτελέσματα θὰ ἐπιδράσουν βαθέως εἰς τὰ πνεύματα τῆς ἀταξίας, διὰ νὰ θέσῃ τάξιν ἐν τῇ ἀρμονίᾳ τῆς πνευματικῆς συνεργασίας τῶν ἀδελφῶν. Ἡ ἀδελφότης αὕτη τοῦ μικροῦ Κέντρου θὰ ἐπεκταθῇ ἀνὰ ὅλον τὸν Κόσμον καὶ νέοι ἄνδρες, ἀποσταλέντες ἤδη καὶ συνεχῶς ἀποστελλόμενοι, θὰ ἀναλάβουν τὰ ἥνία ὄλων τῶν λαῶν, οὕτως ὥστε νὰ ἐπέλθῃ ἡ ὁμόνοια μετὰ τῶν ἀδελφῶν, ἀνεξαρτήτως χρώματος, θρησκευματος καὶ πνευματικῆς διαφορᾶς. Ἰδού, διατί ἡ τιμὴ δίδεται εἰς τὸν δώσαντα τὸ Φῶς, χωρὶς τοῦτο νὰ μειωνῇ τὰς ἀξίας τῶν ξένων ἀδελφῶν.

Προσέλθετε ὅλοι πρὸς μίαν καὶ ἀληθῆ ἔνωσιν τῆς ἀνθρωπίνου οἰκογενείας, διότι ὅλοι εἰς τὸν Κόσμον σας εἰσθε μία οἰκογένεια. Ἀποθνήσκοντες, εἰς τὸ αὐτὸ Βασίλειον τοῦ Κυρίου θὰ εὐρεθῆτε. Κατὰ τὸ πρότυπον, ὀφείλει καὶ ἡ Γῆ νὰ μιμηθῇ αὐτό. Ὁ Κύριος ἐδίδασκεν, οἱ μαθηταὶ ἄς κύψουν τὴν κεφαλὴν καὶ ἄς ἐννοήσουν ὅτι ἡ σωτηρία των εἶναι ὁ Οὐρανός.

Θουκυδίδης

ΜΟΥΣΙΚΗ ΑΡΜΟΝΙΑ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΣ ΔΥΣΑΡΜΟΝΙΑ

ΜΠΕΤΟΒΕΝ:

Ἡ μουσικὴ ἄρμονία πάντα μεταδίδει εἰς τὴν ἀκοὴν μίαν εὐχάριστον θωπεῖαν τοῦ ἤχου. Ἐκεῖνοι οἵτινες παρακολουθοῦν τεμάχιον μουσικῆς ἄρμονίας, σιωπηλοὶ καὶ προσηλωμένοι εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου, μετὰ θείας εὐλαθείας μετουσιοῦνται εἰς αἰθήρια πλάσματα καὶ ἀνυψοῦνται εἰς ὕψη ἄγνωστα, διὰ νὰ περιγράψουν αὐτά.

Ἡ θεία λοιπὸν ἀνύψωσις τῶν φίλων τῆς μουσικῆς ἄρμονίας, μᾶς διδάσκει πόσον διαφορετικοὶ θὰ ἦσαν οἱ ἄνθρωποι ἔαν — ὡς φίλοι τῆς μουσικῆς — ἀνεζήτουν τὴν ἄρμονίαν ἐν τῇ ζωῇ των. Ἐνῶ, λοιπὸν, τὸ συναίσθημα τοῦτο τοῦ ἁρμονικοῦ ἤχου, μᾶς ἀναθιβάζει ψυχικῶς, ἢ δυσαρμονία τῆς ζωῆς μᾶς ὑποθιβάζει εἰς τοὺς ὑλόφρονας, οἵτινες τὴν ἄρμονίαν ἀντιλαμβάνονται ὡς ἀφηρημένην αἴσθησιν καὶ τὴν δυσαρμονίαν ὡς αἴσθησιν ἀναγκαίαν τῆς ὑποστάσεώς των. Καὶ ἐρωτῶ. Διατί συμβαίνει τοῦτο;

Διότι, οἱ μὲν ἔχουν ἀνεπτυγμένην τὴν συναίσθησιν τοῦ ὠραίου, τοῦ ὑψηλοῦ καὶ θείου ἤχου, ἐνῶ οἱ δέ, ἀναζητοῦν καὶ εὐρίσκουν τὸ συναίσθημα τῆς δυσαρμονίας ὡς ὁδηγὸν τῆς ζωῆς των.

Καὶ ἰδοῦ, διατί ὁ ἄνθρωπος ἐν τῇ δυσαρμονίᾳ δὲν ἀντιλαμβάνεται τὰ ὠφέλη τῆς ἄρμονίας. Ἐκ τῆς δυσαρμονίας τῆς συσφίξεως δύο ἐραστῶν, οὐδεὶς των ἀντιλαμβάνεται — ἐν τῇ ἐξάρσει των — ὅτι ἡ ἄρμονία εἶναι ἐκεῖνη ἣτις συνδέει δύο ἕτερογενεῖς ὑπάρξεις μὲ τὸν δεσμὸν τῆς θείας Χάριτος. Καὶ ὅμως, ὁ γεννηθεὶς ἔρωσ ἐκ τῆς ἐπιθυμίας τῆς συνάψεως τοιαύτης φιλίας, εἶναι τυφλὸς καὶ προώρισται νὰ καταλήξῃ εἰς οἰκτρὸν τέλος. Τὸ παράδειγμα τοῦτο φέρω εἰς γνῶσιν τῶν ὅσων ἐκτιμοῦν τὸ πρόσκαιρον, ὡς αἰώνιον καὶ ἀντιστρέφουν τὴν σταθερότητα διὰ τῆς ἀστασίας. Τὸ πρόσκαιρον καὶ ἡ ἀστασία εἰς τὸν δεσμὸν τοῦ ἔρωτος, γεννοῦν τὴν δυσαρμονίαν, τὴν ὁποῖαν ἡ τύφλωσις τοῦ πνεύματος ἐκλαμβάνει ὡς ἄρμονίαν.

Μεταφέρατε τὴν εἰκόνα ταύτην εἰς τὸν μουσικὸν ἤχον, διὰ νὰ ἀντιληφθῆτε ὁποῖαν ζημίαν προξενεῖ εἰς τὸν ἄνθρωπον κά-

θε τι τὸ δυσαρμονικὸν ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ. "Ὅταν ἡ μουσικὴ ἤχη δυσαρμονικῶς, δὲν εἶναι εὐχάριστος. Ἐν τῇ ἀνάγκῃ ὅμως τῆς συμπαραστάσεώς μας, διὰ λόγους πολλούς, ἀνεχόμεθα αὐτὴν δι' ἓν μικρὸν διάστημα. Ἄρα, καὶ ἐδῶ, εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν θνήσκει εὐκόλως τὸ δυσαρμονικὸν τῆς μουσικῆς, ὅπως καὶ ὁ παράφορος δυσαρμονικὸς ἔρωσ.

Ὁ ἔρωσ, ὅστις εὐρίσκεται ἐν ἀρμονίᾳ λέγεται Ἄγάπη καὶ ἐν τῇ Ἄγάπῃ ἡ ἀρμονία εἶναι τὸ πᾶν. Διὰ νὰ μὴ περιπέσετε εἰς σφάλματα τῆς ζωῆς σας, δεύνατε τὰς αἰσθήσεις σας πρὸς τὰ ὅσα ὁ Πνευματικὸς Κόσμος σᾶς μεταδίδει, ἵνα εὑρετε τὴν χαρὰν ἐν τῇ εὐτυχίᾳ τῆς πνευματικῆς σας ἀρμονίας καὶ τὴν ἱκανοποίησιν σας ἐν τῇ ἀνυψώσει τῆς ψυχικῆς σας τροφῆς, ἣτις εἶναι ἡ μουσικὴ ἀρμονία.

Δυσαρμονία σημαίνει ἀντίθεσιν τοῦ ὀρθοῦ, ὅπερ σημαίνει καὶ ἀπομάκρυνσιν τῆς γαλήνης. Ἀρμονία δὲ εἶναι ἕλξις μὲ ὁμοιογενῆ κατεύθυνσιν, τὴν στερέωσιν τῆς Ἄγάπης.

Διὰ τοῦτο λέγομεν, ὅτι ἡ Ἄγάπη εἶναι ἀρμονία καὶ ἡ Ἀρμονία μουσικὴ Ἀγγέλων διὰ τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων.

Μπετόβεν

8 - 11 - 1964.

42

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΝΟΙΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΥΦΛΩΣΙΝ

Α. ΤΟΛΣΤΟΙ'

Τὸ θέμα μου, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εἶναι πρόσκαιρον, ἐὰν παραβάλλω τὰς δύο διαφόρους ἐποχάς του, πρὸ τῆς δημιουργηθείσης νέας καταστάσεως εἰς τὴν ἀχανῆ πατρίδα μου, ὅταν ἔζων ἐπὶ τῆς Γῆς σας καὶ τῆς σημερινῆς τῆς ὄψεως. Ἐχω νὰ εἶπω τὰ ἑξῆς:

Εἰς τὴν παλαιὰν ἐποχὴν τῶν Τσάρων, ἡ ἐπικρατοῦσα Ἀρχὴ ἦτο θάναυσος καὶ τυραννικὴ ἔναντι τῆς ἀγαθότητος τοῦ λαοῦ. Ἡ θρησκεία ἐκράτησε τοὺς ἀδελφούς της εἰς τὴν ὑποταγὴν τῶν ἰσχυροτέρων καὶ οἱ ἰσχυρότεροι ἐδόξαζον τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, ὡς χρέος των, ἀλλὰ δὲν ἀντελαμβάνοντο τὴν ἀλήθειαν, ὡς αὕτη διεγράφετο εἰς τὰς ἐννοίας τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

Ὁ ἀμαθὴς λαός, ὅστις ἐπίστευε μετὰ κατανύξεως εἰς τὰ ὅσα ἔλεγον πρὸς αὐτόν, δὲν ἠδύνατο νὰ διαχωρήσῃ τὸν σίτον ἀπὸ τὴν ἦρα, διότι ἡ ἀμάθεια δὲν διευκολύνει τὴν κρίσιν καὶ ἀπουσιαζούσης τῆς κρίσεως, ναρκώνεται τὸ πνεῦμα. Τόσον λοιπὸν αἱ Ἀρχαί, ὅσον καὶ ὁ λαός, εὐρίσκοντο ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ τί ἐστὶ Ἐπουράνιος Κόσμος καὶ τὸ τί ἐπιδιώκει ἡ Ἀρχὴ του, ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνου γνώσεως. Τότε ξένοι παράγοντες, ἐργαζόμενοι ὑπὲρ τῆς ἀνυψώσεως τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ, ἐχάραξαν σύστημα ὀρθὸν κατὰ τὴν ἀντίληψίν των, καὶ διὰ τῆς ἐργασίας των, κατώρθωσαν νὰ ἐφαρμώσουν αὐτό, ὑπὸ χιλίας μορφάς, εἰς θάρος βεβαίως τοῦ λαοῦ, διὰ νὰ δώσουν ἀργότερον εἰς αὐτόν, τὸν τρόπον καλῆς καὶ ἀνθρωπίνου ζωῆς. Τί ὅμως ἔχουν πράξει οἱ διαρρηθμισταὶ τοῦ συστήματος τούτου θὰ ἀναφέρω ἐν ὀλίγοις:

Κατεκρεούργησαν πολλὰς χιλιάδας ἐκ τῶν ἀδελφῶν των καὶ οὐδέποτε ἡ Ἀρχὴ των εἶχεν ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς συνεργάτας τῆς. Ὁ εἰς ὑπέβλεπε τὸν ἄλλον, ὡς ἀποτυχόντα εἰς τὰς ἐνεργείας του καὶ νέα σχέδια ἀνορθώσεως τοῦ ἠθικοῦ καὶ ἐπιστημονικοῦ ἐπιπέδου ἐδημιούργουν, εἰς θάρος ἄλλης μερίδος τοῦ ἰδίου λαοῦ. Βεβαίως, μὲ τὴν ἀρχὴν τῆς βίας, ὑπῆρχεν καὶ ἡ κρυφὴ αὐξανομένη δύναμις πρὸς διατήρησιν τοῦ νέου καθεστώτος, ὑποστηρίζουσα τὸ σύστημα τούτο, διὰ νὰ ἀπολυτρώσῃ τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς Γῆς ἀδελφούς, ἀπὸ τοὺς δυνάχας τῶν ἐκμεταλλευτῶν! Καὶ ἐδῶ βλέπομεν μὲ ποίαν δεξιότηχίαν εἰργάζετο ὁ ἰσχυρὸς ἐναντίον τῶν ἀδυνάτων, μὲ τὴν προσωπίδα πάντα τοῦ προστάτου. Διότι Κράτος τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει θρησκείαν, εἶναι ὄφις ἐν Παραδείσῳ. Ἡ θρησκεία οὐδένα ἐξ αὐτῶν ἔβλαπεν. Ἐὰν συγγέουν οἱ λαοὶ τὸν κλῆρον μὲ τὴν θρησκείαν, πλανῶνται.

Ἡ θρησκεία εἶναι ἐλευθέρα δι' ὅλους τοὺς ἀδελφούς, καὶ ἡ Ἀρχὴ των ὠφείλει νὰ ὑποδεικνύῃ εἰς ἀπαντας τὰ καλὰ καὶ ὀφέλημα τῆς θρησκείας διδάγματα. Ἐφ' ὅσον ὁ κλῆρος ὑποστηρίζει τὸ καλὸν τοῦ ἀνθρώπου, τὴν κατεύθυνσιν λαμβάνει ἐκ τῆς θρησκείας. Μὴ ἔχει τὴν γνώμην ὁ κλῆρος, ὅτι μόνον οὗτος εἶναι εἰς θέσιν νὰ ὀδηγῇ τοὺς λαοὺς πρὸς σωτηρίαν των. Εἰς τὸ σημεῖον τούτο ἀπατάται οἰκτρότατα.

Ὅταν ἐσωτερικῶς εἰσθε ναρκωμένοι, ἡ βούλησις τῆς ἐξωτερικῆς σας δυνάμεως ἐπιφέρει καταστροφὴν καὶ παρα-

σύρει τούς πάντας εἰς τὸν ἀνεπανόρθωτον ὄλεθρον. Ἐχετε οἰκον ἄνευ στέγης! Ἀφαιρέσατε τὴν θρησκείαν ἀπὸ τὸ Κράτος, διὰ νὰ ἴδῃτε ὅτι τοῦτο παραμένει ἄνευ στέγης. Κρίνατε τώρα ποία εἶναι ἡ θέσις τῆς θρησκείας εἰς τὸ Κράτος. Ἡ πρόδοσ εἰς τὴν Ρωσίαν τῆς σήμερον εἶναι πυροτέχνημα, τὸ ὁποῖον θαυμάζουν πολλοί, ἀλλὰ εἰς τί ὠφέλησεν τὴν ἀνθρωπότητα; Εἰς τὴν μάθησιν τῶν σκοτεινῶν γνώσεων, τῶν ἀπαραδέκτων ἀπὸ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον.

Πολλοὶ ἐκ τῶν ἀνοήτων, ἀναζητοῦν τὸν Θεὸν εἰς τὰ ὕψη ἢ τὰ θάθη καὶ δὲν τὸν εὐρίσκουν, ὥστε νὰ συμπεραίνουσι ὅτι τελείως ἀπουσιάζει ἀπὸ τὸ Σύμπαν. Δὲν τὸν εὐρίσκουν, διότι παρὰ τὴν μόρφωσίν των εἶναι τυφλοί, καὶ ἀπὸ τὸν τυφλὸν δὲν ἀναμένομεν νὰ μᾶς εἴπῃ, ἐὰν ὑπάρχει ἢ ὄχι ὁ Θεός. Ἡ τύφλωσις των ἐργάζεται σταθερῶς διὰ τὴν πτώσιν των. Καὶ ὅτι δὲν πιστεύουσι, θὰ τὸ πιστεύσουσι, ὡς οἱ φύλακες τῆς φρουρᾶς, ὅταν ἐσταυρῶθῃ ὁ Κύριος.

Οἱ νέοι οὗτοι Φαρισαῖοι ἐξύμνησαν τὴν γνώσιν των, ἀλλ' ἐλησμόνησαν ὅτι ἡ ἐξύμνησις αὕτη εἶναι ὁ τάφος των. Τοῦτο θὰ τὸ ἀποδείξωμεν ἐν καιρῷ καταλλήλῳ, διότι ἐπίκειται ἡ πτώσις τοῦ Κακοῦ εἰς τὸν Κόσμον τῆς φθορᾶς. Τὸν λόγον ἀποτείνω οὐχὶ μόνον πρὸς τὸν Βορρᾶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν Δύσιν, ἥτις καὶ μὲν παραδέχεται τὸν Ἄορατον Κόσμον, ἀλλὰ δὲν πιστεύει εἰς αὐτόν.

Αἱ Δυνάμεις τοῦ Κακοῦ θὰ συμπλέξουσι τὰ πάντα, διὰ νὰ ἐκκαθαρίσῃ ὁ Κύριος τὰ μιάσματα ἀπὸ τὰ Δόγματα καὶ Συστήματα.

Α. Τολστόι

9-11-1964

43

Η ΚΑΙΜΑΣ ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΩΝ

ΓΚΑΙΤΕ:

Ἡ αὐτοκτονία εἶναι ὁδελυρὰ πράξις. Εἶναι ἀνυπακοή εἰς τὴν Βούλησιν Ἐκεῖνου, ὅστις σὲ ἀπέστειλεν εἰς τὴν Γῆν πρὸς ἐξιλέωσιν τῶν ἁμαρτημάτων σου καὶ σὺ περιφρονῶντας τὸ ἔνδομα ποῦ σοῦ θίξει (τὸ σῶμα) ἐπιστρέφεις αὐτὸ καὶ θέτεις τέρμα εἰς τὴν ζωὴν σου, χωρὶς νὰ ἐκπληρώσῃς τὰ καθήκοντά

σος όλοτελώς. Διά τούτο ή αυτοκτονία γενικώς υπάγεται εις τó έγκλημα τής υπάρξεώς σας, με εϋθύνas πολύ μεγαλυτέρας από αυτές τού κοινού έγκληματίου. Ό άνθρωπος όφείλει να γνωρίζη, ότι ή κατηγορία αύτη, τού αυτοκτονούντος διαιρείται εις δύο μεγάλα μέρη :

1ον) Εις τόν αυτοκτονούντα εκ συγχύσεως πνευματικής πάλης και άυθορμήτου έκτελέσεως τερματισμού τής ζωής του, όπότε έχει ελαφρυντικά, αναλόγως τού βαθμού τής πράξεώς του. Και

2ον) Εις τόν αυτοκτονούντα εκ προμελέτης, διά τής ψυχρᾶς λογικής, ήτοι πώς να τερματίση τις τήν ζωήν του, έν ή περιπτώσει τού συμβή αίφνιδίως κάτι άλλο πού δέν άνέμενεν, όπότε τó θάρος τής άμαρτίας είναι υπέρογκον.

Άλλη κατηγορία είναι εκείνη, ή όποία δέν κατατάσσεται άπευθείας εις τήν κλίμακα τών αυτοκτονιών. Αύτη είναι ή διά τού γραπτού λόγου έπηρεάζουσα τά άσθενικά πνεύματα να καταφεύγουν εις αύτήν. Οί γράβαντες τοιαύτα έργα υπάγονται εις τούς ήθικους άτουργούς τών αυτοκτονούντων. Πάντοτε όμως δέν εϋθύνονται εάν τó έργον των περιγράφει μετά λογικής τήν άποφυγήν ένός τοιούτου έγχειρήματος. Έν τοιαύτη περιπτώσει ό συγγραφεύς όφείλει να είναι φωτισμένος, διά να προλάβη τó κακόν, τó όποιον ό ίδιος δύναται να προξενήση εις τόν ρέποντα προς τόν θάνατον.

Οί άναγνώσται τοιούτων βιβλίων είναι ένίστε έπιρρεπείς προς τήν λύτρωσίν των. Έπηρεάζονται τόσον εις τήν σκέψιν, ώστε αύτη να λειτουργή με ταχύτητα άνώμαλον και εις σημείον τι, τής σκέψεώς των, μη εύρίσκοντες διέξοδον αυτοκτονούν. Ουτοι λόγω πνευματικής των άδυναμίας να συλλάθουν τήν όρθήν κρίσιν, παρεκτρέπονται. Η τιμωρία των είναι, επί έν χρονικόν διάστημα, αναλόγως τού βαθμού τής πνευματικής των ισχύος, να παραμείνουν εις τó Κέντρον τών Διερχομένων, ως ψυχαί έλευθεραι προς άπόκτησιν ψυχικού σθένους και να μη λαμβάνουν διδασκαλίας. Άλλ' έπειδή ή ψυχή, τών έν λόγω αυτοκτονησάντων, υπάγεται εις τήν γνώσιν τών πρώτων μυστηρίων, άποκτούν αυτομάτως φώτισιν έλευθέραν και εισερχόμεναι εις τά διάφορα πειράματα τών έν τή Γή ψυχικών έρευνών, λέγουν ό,τι αισθάνονται και άντιλαμβάνονται, χωρίς να είναι γνώσται τής καθιερωμένης Άρχής τού Έπουρανίου

Βασιλείου μας τῶν ψυχῶν. Εὐρίσκονται εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, οὐχὶ ὅμως καὶ εἰς τὴν Οὐράνιον Πολιτείαν. Ἐὰν αἱ ψυχαὶ αὗται δείξουν ἀξιόλογον στάσιν καὶ εἶναι φειδωλαὶ εἰς τὰς ἐνεργείας των, δύνανται τὸ ἐνωρίτερον ἐντὸς ἔτους, νὰ ἐπανέλθουν ἐνσαρκούμεναι εἰς τὴν Γῆν.

Εἰς τὰς αὐτοκτονίας ὑπάρχει καὶ μία μόνον ἐξαίρεσις, τὴν ὁποίαν δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ γνωρίζῃ ὁ ἄνθρωπος, ὡς μὴ ὑπαρχούσης ἀνάγκης, νὰ περιπέσῃ εἰς αὐτήν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ αὐτοκτονία δὲν εἶναι μέσον ἀπολυτρώσεως τῆς ὀντότητος, ἀλλὰ μέσον πρὸς καταδίκην αὐτῆς.

Αἱ δύο μεγάλαι κατηγορίαι, ποὺ ἀνέφερον εἶναι κλιμακωταὶ καὶ ἔχουν τὰς ὑποδιαίρέσεις των. Ἡμεῖς ἐξετάζομεν εἰς γενικὴν γραμμὴν τὰς ἐλαφράς καὶ τὰς βαρείας περιπτώσεις ποινῶν τῶν αὐτοκτονούντων, ὥστε νὰ ἔχετε μίαν ἀμυδρὰν ἰδέαν περὶ τοῦ τρόπου καὶ τῆς ποινῆς τῶν κατηγοριῶν των.

Ὁ Κύριος δὲν βλέπει μὲ καλὴν πρόθεσιν τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς ἀφαιρέσεως τῆς ζωῆς τῶν ὄντοτήτων. Τὴν θεωρεῖ, ὡς ἐσχάτην δοκιμασίαν των εἰς τὸν Κόσμον τοῦ Ἄοράτου ὕψους. Πολλοὶ ἐκ τῶν ἐγκληματιῶν, διὰ λόγους τοὺς ὁποίους σεῖς ἀγνοεῖτε, εὐρίσκονται εἰς τὰ ἐκπαιδευτήρια τοῦ Οὐρανοῦ καὶ διδάσκονται τὰ ἀγνωστα εἰς αὐτοὺς ἐλατήρια τῆς προθέσεώς των εἰς τὸ ἔγκλημα. Οἱ ἠθικοὶ αὐτουργοὶ τοῦ ἐγκλήματος τιμωροῦνται μὲ βαρυτέρας ποινάς, διότι αὐτοὶ εὐθύνονται περισσότερο ὡς ὠθήσαντες εἰς τὸ ἔγκλημα τοὺς συναδέλφους των.

Τὸ παράδειγμα τοῦτο, φέρω εἰς γνῶσιν σας, διὰ νὰ ἐννοήσετε ὅτι οἱ αὐτοκτονούντες εἶναι διπλοὶ ἐγκληματίαι. Πρῶτον διότι πράττουν πράξιν βδελυρὰν ἐναντι τοῦ ἑαυτοῦ των καὶ δεύτερον δεικνύουν εἰς τὸν Ἄναρχον, ὅτι εἶναι ἀνυπάκοοι πρὸς τὰ κελεύσματα Αὐτοῦ. Καὶ ποῖα εἶναι, θὰ ἐρωτήσετε, τὰ κελεύσματα τοῦ Ἄναρχου πρὸς αὐτούς; Ταῦτα τὰ ἐγνώριζον, ὡς ὄντοτες τοῦ Οὐρανοῦ, προτοῦ ἐνσαρκωθοῦν καὶ δὲν τὰ ἀναφέρω, διότι ἀπαγορεύεται. Λέγοντας, «ὁ Ἄναρχος κελεύει» σημαίνει ὅτι ὑπάρχουν Νόμοι τοὺς ὁποίους ἐγνώριζον καὶ ἦσαν πεπεισμένοι ὅτι θὰ τοὺς ἐτήρουν ἐνσαρκούμενοι, λησμονοῦντες ὅτι, ὅστις διέρχεται τὸ Φράγμα τῆς Λήθης, τὰ πάντα λησμονεῖ, εἰσερχόμενος εἰς τὴν Γῆν.

Ἀπόδειξις, ὅτι οὐδεὶς ποτὲ οἶς ὠμίλησε τὸ πῶς ἔζει ἐν

τῷ Οὐρανῷ καὶ τοῦ εὐρίσκετο, πῶς ἐδιδάσκετο καὶ τί ἐγνώριζεν· ἐκ τῶν μυστηρίων του. Ἐνῶ ἐνσαρκούμενος ἐνίστε ἐνθουμαίται τὴν προτέραν του ζωὴν ἐν τῇ Γῇ καὶ δι' ἄπτῶν ἀποδείξεων, σὰς δεικνύει τὸν οἶκον του ἢ τὰς τοποθεσίας τὰς ὁποίας ἐσημείωσεν ἐντόνως εἰς τὸ ὑποσυνειδητόν του. Τὴν ζωὴν τοῦ Οὐρανοῦ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν δύναται νὰ περιγράψῃ. Διὰ πρῶτην φοράν, δίδομεν ἄγνωστον περιγραφὴν ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν πρὸς τὸν ἄνθρωπον.

Αὐτοκτονία, λοιπόν, σημαίνει, αὐταπάτη.

Γκαίτε.

10-11-1964

44

Η ΣΜΙΚΡΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, ΔΗΛΗΤΗΡΙΟΝ

ΖΗΝΩΝ Ο ΕΛΕΑΤΗΣ:

“Ὀλη, ἀδελφοί μου, ἡ κακοδαιμονία τοῦ ἀνθρώπου ἀπαρρέει ἐκ τοῦ πνεύματός του. Αὐτὸ τὸν ἀνυψώνει καὶ αὐτὸ τὸν καταβαρᾶθρώνει. Ὅταν ὁμως ὁμιλῶ περὶ ἀνυψώσεως τοῦ ἀνθρώπου, ἐννοῶ τὸν ἀνθρωπισμὸν καὶ οὐχὶ τὸν πλοῦτον ἢ τὴν κοινωνικὴν θέσιν αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα καὶ μὲν τὸν ἀνυψώνουν εἰς τὰ ὅμματα τῶν ἀδελφῶν τῆς κοινωνικῆς ζωῆς του, ἀλλ' ὡς ὄντότης δι' ἡμᾶς οὐδεμίαν ἀξίαν ἔχει. Διὰτί;

Διότι τόσον ἡ δόξα, ὅσον καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ εὐμάρεια, ἐσμικρύναν τὴν πνευματικὴν του δυναμικότητα πρὸς τὸ ὀρθόν. Ἐνεκολλώθη τὸ μὴ ὀρθὸν πρὸς τὴν ἑαυτοῦ χαράν. Ἡ χαρὰ αὕτη εἶναι ὀλιγοχρόνιος καὶ εἰς τὴν αἰωνιότητα θὰ ἔχη χρεὶ πολλὰ πρὸς ἐξόφλησιν.

Ἡ σμίκρυνσις τοῦ πνεύματος εἶναι δεινὸν δηλητήριον διὰ τὴν ὄντότητα. Διὰ νὰ μὴ σμικρυνθῇ τὸ πνεῦμα πρὸς τὴν ὁδόν μας, ἡ ὄντοτης ὀφείλει νὰ καλλιεργήσῃ τὸ σθένος της, ὥστε ἡ ψυχὴ νὰ δεσπόζῃ ἐπὶ τοῦ πνεύματος καὶ ὡς ὀδηγός του νὰ ἰσοσταθμίξῃ τὰ πάντα μετὰ ἀγαθὴν καὶ ἀνιδιοτελεῆν κρίσιν. Πνεῦμα τὸ ὁποῖον ἀδιαφορεῖ διὰ τὴν ψυχικὴν του ἐνίσχυσιν, δηλητηριάζει τὴν ὄντοτήτά του διὰ τὴν περαιτέρω ζωὴν τῆς αἰθερίου βιώσεώς της.

Ποτὲ μὴ ἐπαφίεσθε εἰς τὴν κρίσιν μόνον τοῦ πνεύματος

σας, ἐὰν δὲν δώσῃ τὴν συγκατάθεσίν της καὶ ἡ συνειδησίς σας. Ἐὰν αὕτη ἔχη τὴν παραμικρὰν ἀμφιβολίαν, διὰ τὴν κρίσιν τοῦ πνεύματός σας, διὰ τῆς μικρᾶς ἢ μεγάλης τύψεώς σας, εἰδοποιεῖ τὸ πνεῦμα διὰ τὰ τυχόν ἀποτελέσματα, ἅτινα δυνατὸν νὰ δηλητηριάσουν τὴν ὄντοτήτά σας ἀνεπανορθώτως.

Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου, ὅταν τὸ πνεῦμα λαμπυρίζῃ, διότι τὰ ὄσα ἐξ αὐτοῦ ἐκπέμπονται μὲ ζωηρὰν λάμψιν, ἰσοδυναμοῦν μὲ ὠραῖον πυροτέχνημα στιγμῆς καὶ οὐχὶ ἀγαθῆς διαρκείας. Διὰ νὰ καλλιεργηθῇ τὸ πνεῦμα, κατὰ τὴν σύστασίν μας, ὀφείλετε νὰ ἰσοσταθμίζετε τοῦτο μετὰ τῆς ψυχῆς σας. Προσπαθήσατε δὲ ἢ πρόοδός του νὰ γίνεταί συγχρονισμένα μετ' αὐτῆς, ὥστε νὰ εὐρίσκεσθε ἐντὸς τοῦ ἀνθρωπισμοῦ καὶ οὐχὶ ἔκτὸς αὐτοῦ.

Ὅσοι δίδουν σημασίαν μόνον εἰς τὸ πνεῦμα, πρέπει νὰ γνωρίζουν ὅτι τοῦτο εἶναι καλλωπισμὸς ἐγωϊστικός, πού τὸν παροτρύνουν τρίτα πρόσωπα. Οὕτω τὸ πνεῦμα πού ὑποστηρίζουν δυνατὸν νὰ ἀποθῇ, ὄπλον ἐπικίνδυνον καὶ νὰ στραφῇ ἐναντίον των καὶ νὰ φρίξουν. Τὸ σφάλμα των δι' αὐτοῦ τοῦ μέσου πληρώνεται.

Λάβετε φώτισιν ἀπὸ τὰ κείμενά σας, ἅτινα δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν μεταδίδονται ἀφειδῶς πρὸς ὅλους, διὰ νὰ δυνηθοῦν νὰ διακρίνουν τοὺς χρωματισμοὺς καὶ τοὺς συνδυασμοὺς των. Διὰ νὰ ἐννοήσετε τὸ βάθος τῆς ὁμιλίας μου, σᾶς ἐρωτῶ:

Μήπως γνωρίζετε ποῖον εἶναι τὸ χρῶμα, τὸ ὁποῖον ἐμπεριέχει ὅλους ὁμοῦ τοὺς χρωματισμοὺς; Ἴδου τὸ πρόβλημα. Ἄς ἀπαντήσῃ τὸ λαμπυρίζον πνεῦμα πού τόσο ἐκτιμᾶται καὶ δὲν γνωρίζετε τὸν βαθμὸν τῆς ἀξίας του. Πνεῦμα ἀνευ ἰλαροῦ φωτός = Πνεῦμα Σκοτεινόν. Τὸ σκοτεινόν πνεῦμα δὲν φωτίζεται, ἀλλὰ ὑποφωτίζεται ἀπὸ τὰς ἀκτινοβολίας τοῦ Πονηροῦ Πνεύματος. Ἐὰν αὐτὸ προτιμᾶτε διατηρήσατε τὰς θέσεις σας ἐντὸς τοῦ σκότους καὶ μὴ ἀναμένετε τὴν λαμπρότητα τοῦ Φωτός μας.

Ζήνων ὁ Ἐλεάτης

· Η ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΤΗΣ ΟΥΣΙΑΣ

ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ:

Ὁ Αἰθέρας, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εἰς τὰς ἐκτενεῖς αὐτοῦ διαστάσεις, ἀγνώστους εἰς τὸν ἄνθρωπον, εἶναι πλήρης δυνάμεων. Αἱ δυνάμεις αὗται ἐνεργοῦν κατὰ τὴν βούλησιν μιᾶς ἄλλης Δυνάμεως, ἣτις εἶναι ὁ μοχλὸς τῶν διαφόρων κινήσεων ἐν τῷ Σύμπαντι. Ἡ δύναμις λοιπὸν αὕτη ὀνομάζεται «οὐσία». Τί εἶναι οὐσία; Οὐσία εἶναι ἡ ἐνέργεια τῶν πνευμάτων, κατὰ βούλησιν τῶν ὁποίων ὠθοῦνται αἱ δυνάμεις τῶν πρὸς τὰς κατευθύνσεις, πού τὸ κάθε πνεῦμα ὀρίζει. Ἄρα, πνεῦμα εἶναι ἡ λεπτή καὶ ἰσχυροτάτη καλὴ ἢ κακὴ ἐνέργεια. Ὅταν ὁ Ἄναρχος ἐδημιούργησε τὴν οὐσίαν τοῦ πνεύματος, διεχώρησεν αὐτὴν εἰς ἀγνήν καὶ μὴ. Ἡ ἀγνή οὐσία ὀνομάσθη Πνεῦμα τοῦ Καλοῦ καὶ ἡ μὴ ἀγνή Πνεῦμα τοῦ Κακοῦ. Ὡστε ἔχομεν δύο ἐνεργείας ἀπὸ ἀπόψεως τοῦ πνεύματος ἐντὸς τῆς ὄντοτης τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, τὴν Καλὴν καὶ τὴν Κακὴν. Καὶ αἱ δύο αὗται ἐνεργεῖαι φωτίζονται ἀπὸ δύο διαφορετικὰς δυνάμεις. Ἡ μὲν πρώτη τοῦ Καλοῦ φωτίζεται μὲ τὴν ἀγαθότητα, ἡ δὲ δευτέρα ὑποφωτίζεται μὲ τὴν σκληρότητα. Τὸ Ἄγαθόν Φῶς λαμβάνει ὄλον καὶ νέας δυνάμεις ἀπὸ τὸν Ἄναρχον, τοῦτο δὲ εὐρίσκεται εἰς χεῖρας τοῦ Κυρίου (Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ) καὶ ὀνομάζεται «Ἅγιον Φῶς» ἢ τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας. Ὅσον διὰ τὴν ὑποφώτισιν, αὕτη παραμένει εἰς χεῖρας τοῦ ἀποστατήσαντος ἀγγέλου καὶ ἀποχωρίσαντος ἐκ τοῦ Βασιλείου μας, τοῦ Ἐωσφόρου. Ὁ τελευταῖος οὗτος ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν του πολλὰς δυνάμεις καὶ μηχανεύεται τὰ πάντα πρὸς ἐξουδετέρωσιν τῆς Ἀρετῆς καὶ ἐνίσχυσιν τῆς Κακίας. Τὸ Βασίλειον τοῦ Ἐωσφόρου εἶναι ἡ Γῆ, ἀλλὰ ὁ ἴδιος εὐρίσκεται εἰς τοὺς αἰθέρας, διὰ νὰ δύναται νὰ μάχεται καλλίτερον ἐκ τοῦ ὕψους, δίδων διαταγὰς εἰς τοὺς Ἀρχηγοὺς καὶ ὑπαρχηγοὺς αὐτοῦ. Ἡ σύνθεσις τοῦ Βασιλείου του εἶναι γνωστὴ, ἐὰν ἐρευνησέτε τὰς κακὰς πράξεις τῶν ἀνθρώπων. Ἀδικίαι, συκοφαντίαι, διαβολαί, μεσιτεῖαι ὑπὲρ ἰδιοτελοῦς πλοῦτου, ἀρπαγαί, φόνοι, δυστυχίαι, ἐμπνεύσεις κλοπῶν κ.τ.λ. Διὰ τοῦτο ἡ ὑποφώτισις ἔχει ἔντονον ἐνέργειαν ἐπὶ τῆς Γῆς. Ἦδη γνωρίζε-

τε πλέον την διαφοράν τῶν δύο αὐτῶν παρατάξεων.

Ὁ Ἄναρχος παραμένει Ἄγνωστος ὡς Ἐνέργεια ἀπάντων ἐντὸς τῆς Δημιουργίας τοῦ Σύμπαντος Κόσμου Του. Εἰς τὸν ἄνθρωπον ἂν καὶ τὸ πνεῦμα του εἶναι λεπτή οὐσία ἐνεργεῖ συνήθως χονδροειδῶς. Ἡ λεπτότης τοῦ πνεύματος ἀρέσκει εἰς τοὺς διανοουμένους, διότι ἐν αὐτῷ εὐρίσκουν τὴν ἔλξιν τῆς δυναμικότητος. Τὸ χονδροειδὲς πνεῦμα, διὰ νὰ ἐπικρατήσῃ, πολλακίς δανεῖζεται τὴν ἐνδυμασίαν τοῦ λεπτοῦ πνεύματος, δὲν παύει ὅμως ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι χονδροειδὲς εἰς τὸ βάθος του, δηλαδὴ ἐξαπατᾷ τὸν συνάνθρωπόν του διὰ μιᾶς προσωπίδος λεπτοῦ λόγου, ὅστις ὕστερον καταλήγει εἰς ἀπάτην. Εἰς ἡμᾶς τοὺς Διδασκάλους τοῦ Οὐρανοῦ ἐνδιαφέρει ἡ οὐσία τοῦ πνεύματος, ὅταν αὕτη ἐνεργεῖ κατὰ θεῖαν φῶτισιν. Ἀκριβῶς ὅπως τὸ ζητεῖ ἡ ἐνέργεια τοῦ Φωτὸς τῆς Ἀληθείας, ὑπάκουον καὶ τελείως ἄγνόν. Τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα, ὅσον καὶ ἄγνόν ἐάν εἶναι, εὐρισκόμενον ἐντὸς τοῦ κόσμου τῆς ἀνομίας, ἔχει μικρὰν δόσιν μὴ ἀγνῆς ἐνεργείας. Τοῦτο ὅμως, δὲν παρεμποδίζει τὸ πνεῦμα νὰ ἀσπασθῇ τὰς ὁδηγίας μας, διὰ νὰ εὐρίσκεται πάντα ἐντὸς τῶν πλαισίων τοῦ κόλπου μας. Εἶναι ἀνθρώπινον, ὁ ἄνθρωπος νὰ μὴ εἶναι κατὰ 100% ἄγνός. Διὰ νὰ ἀγνοποιηθῇ ὀφείλει νὰ μάθῃ τί εἶναι ἡ ἀγάπη, καὶ ὅταν αὕτη γίνῃ κτῆμα τοῦ πνεύματός του, αὐτομάτως ἀγνοποιεῖ τὸν ὑλικόν του κόσμον καὶ τότε λέγομεν ὅτι εἶναι οὗτος ὁπαδός μας. Ἐάν δὲν συμβῆ αὐτό, τότε ἐν μέρει γίνεται ὁπαδός τοῦ Σκότους.

Ἡ οὐσία τοῦ πνεύματος ὡς ἐνέργεια δράσεως εἶναι ἐλευθέρᾳ ἀπὸ τὸν Ἄναρχον καὶ ἀναλόγως τῆς ἔλξεώς της ἀπὸ τὴν ὕλην ψυχομετράται ἀπὸ τὰς δυνάμεις μας, ὥστε νὰ γνωρίζωμεν εἰς ποίαν κατάταξιν εὐρίσκεται ἡ ὄντοτης τοῦ τᾶδε ἢ τοῦ δεῖνα.

Ὀνομάζεται ἄγνωστος ἐν γένει ἡ ἐνέργεια τῆς οὐσίας, διότι ἐκ τοῦ Ἄγνωστου εἰς πάντας Ἀνάρχου, λαμβάνει κινήσιν ἐκ τῆς πνοῆς, ἴτοι τῆς ψυχικῆς δυνάμεώς της. Ἡ οὐσία κυβερνᾷ καὶ ὁ ἄνθρωπος διὰ τοῦ πνεύματός του λαμβάνει καλῶς ἢ κακῶς θέσιν εἰς τὴν κοινωνίαν. Εἶναι μέγα σφάλμα εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ ἔχη τὴν ἐντύπωσιν, ἐπειδὴ τὸ πνεῦμα του εἶναι ἰσχυρόν, νὰ νομίζῃ αὐτὸ ἄγνόν. Προτιμοῦμε τὰ ἀδύνατα πνεύματα, τὰ ὁποῖα διὰ τῆς θελήσεώς των καὶ τῆς ἐπιμονῆς

κατορθώνουν να λαμβάνουν φώτισιν αγνήν, ὅποτε ἰσοσταθμίζουσι τὴν ψυχὴν των μετὰ τὸ πνεῦμα καὶ ἀποκτοῦν δυνάμεις τῆς Θείας Χάριτος.

Ἡράκλειτος

16-11-1864

46

Ο ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ ΑΝΘΩΝΑΣ

ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ:

Εἰσέρχεται ὁ ἄνθρωπος ἐντὸς τοῦ ὠραιότητος ἀνθῶνος καὶ ἀπολαμβάνει εἰς τὴν ὄρασιν καὶ τὴν ὄσφρησιν τὰ ὠραία ἄνθη τῆς Δημιουργίας τοῦ Πλάστου. Διέρχεται ἔμπροσθεν αὐτῶν, τείνει τὴν χεῖραν του καὶ θωπεύει τὸ ἀπαλόν, τὸ ὠραῖον καὶ εὐῶδες ἄνθος, κόσμημα λαμπρὸν τοῦ ἀνθῶνος καὶ λέγει ὁ ἄνθρωπος, «Ἐντὸς τοιοῦτου ἀνθῶνος εὐρίσκει τις τὸ ἅπαν τῆς Παραδεισιακῆς καλλονῆς». Προτοῦ ἀναχωρήσῃ ἐκ τοῦ εἰδυλλιακοῦ τούτου χώρου, στρέφει τὴν κεφαλὴν του δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ καὶ θαδίζει τὴν ὁδόν, ἀναλογιζόμενος τὸ ὠραῖον θέαμα, τὸ ἀπαράμιλλον τῆς φύσεως δημιούργημα. Ὑστερον ἢ σκέψις του φωτίζεται καὶ μετὰ τοὺς συλλογισμοὺς του ὀραματίζεται τὸν ἀνθῶνα. Τὴν φορὰν ὅμως αὐτὴν, εἰς τοὺς συλλογισμοὺς του λαμβάνει χώραν ἡ λογικὴ, ἡ κρίσις καὶ ὁ ὀρθὸς φωτισμὸς καὶ λέγει ὁ ἄνθρωπος τῆς καθαρᾶς γνώσεως, «Ἐντὸς ἐνὸς ὠραιότητος κόσμου, ὅστις τοὺς πάντας ἐλκύει ὑπάρχουν ἄνθη τῶν ὁποίων ἡ ἀπλότης δίδει τὸ παράδειγμα εἰς τὸν κόσμον τῆς κινήσεως, τοῦ μεγαλείου τῆς Οὐρανίας Δημιουργίας: ὑπάρχουν ἄνθη τῶν ὁποίων τὸ ἄρωμα ἀναζωογονεῖ τὴν ὑπαρξίν μας, ὡς ὁ θεῖος Λόγος τοῦ Οὐρανοῦ ὑπάρχουν ἄνθη ἐλκυστικὰ εἰς τὴν ὄψιν των, ἄλλοτε ἀρωματικὰ καὶ ἄλλοτε ἄσσμα, τῶν ὁποίων ὁ χυμὸς δίδει εἰς τὸν ἄνθρωπον τὸν κρυφὸν θάνατον. Ποῖα ὅμως εἶναι τὰ ἄνθη τῆς ζωῆς καὶ ποῖα εἶναι τὰ ἄνθη τοῦ θανάτου; Πῶς ὁ ἄνθρωπος θά δυνηθῇ νὰ ἔλκεται ἀπὸ τὰ μὲν καὶ νὰ ἀποφεύγῃ τὰ δέ, ὅταν ὁ ἴδιος εἶναι ἀνίδεος τῆς φύσεως τῶν ἀνθέων;»

Ἔστω ὅλα ὁμοῦ τὰ ἄνθη ἀποτελοῦν χάριμα χαρᾶς εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὴν αἴσθησιν. Ἐάν, ἄνθρωπε, δὲν θέλῃς τὸν θά-

νατον ἐκ τῶν ἀνθέων, ἀλλὰ τὴν ζωὴν ἐξ αὐτῶν, μάθε νὰ διακρίνης ποῖα εἶναι τὰ ἐπικίνδυνα καὶ ποῖα εἶναι τὰ ἀκίνδυνα. Ὁδηγίας θὰ λάβῃς ἀπὸ εἰδικὰς μελέτας ἐπὶ τῶν ἀνθέων καί, ὅταν εἰσέλθῃς εἰς τὸν ἀνθῶνα, τείνε τὰς χεῖρας σου πρὸς τὰ ἀκίνδυνα ἄνθη καὶ μὴ παρασυρθῆς ἀπὸ τὰ ἐπικίνδυνα, τὰ ὁποῖα δὲν σοῦ προσφέρουν τὸν θάνατον, ἀλλὰ ἐσὺ ζητεῖς ἀπὸ αὐτὰ ἐν ἀγνοίᾳ σου, αὐτόν.

Εἰς τὸ βασίλειον, λοιπὸν τῶν ἀνθέων, ὅπου δὲν παρατηρεῖται ἡ συνεχὴς κίνησις καὶ πνευματικὴ καθοδήγησις, ὅλα ὁμοῦ τὰ ἄνθη παρουσιάζουν εἰκόνα ἀβλαβῆ εἰς τὴν ὄψιν. Καὶ τώρα, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἐγκαταλείποντες τὸν ἀνθῶνα, εἰσερχόμεθα εἰς ἄλλον μεγαλλίτερον, κινούμενον καὶ καθοδηγούμενον ἀπὸ τὸ πνεῦμα. Ὁ ἀνθῶν οὗτος εἶναι ἡ μεγάλη ἀνθρώπινος κοινωνία. Ἐντὸς αὐτῆς ὑπάρχουν οἱ ἀπλοῖ, οἱ ἀρωματικοὶ καὶ ἀβλαβεῖς ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἔλκουν διὰ τοῦ λόγου των, διότι ἔχουν σύνεσιν τῶν πράξεων των. Ποῖοι ὅμως εἶναι οἱ ἀβλαβεῖς καὶ ποῖοι οἱ ἐπικίνδunoι; Εἶναι δύσκολον νὰ διακρίνη τις τὰ μύχια τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ πλησιάσῃ τοὺς ἀβλαβεῖς καὶ νὰ ἀποφεύγῃ τοὺς ἐπικίνδυνους. Ὁ κοσμικὸς ἀνθῶνας εἶναι πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὸν ἄλλον ἐπικίνδυνος, διότι τὸ πνεῦμα, ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ του, καταστρώνει σχέδια πρὸς παραπλάνησιν τῶν ἀθῶων. Ἐλκει ὁ ἀρωματικὸς λόγος, τείνομεν τὴν χεῖρα πρὸς αὐτόν, ὡς ἄνθος τοῦ μεγάλου ἀνθῶνος καὶ τὸ ἄνθος τοῦτο ἐκχέει δηλητήριον, διὰ νὰ τερματίσῃ τὴν ζωὴν μας, ἀνευ οἴκτου.

Ποῖας, λοιπὸν μελέτας ὀφείλομεν νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μας, διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀποφύγωμεν τὰ δηλητηριώδη ἄνθη καὶ νὰ πλησιάσωμεν μόνον τὰ ἀβλαβῆ;

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τοιοῦτον βιβλίον νὰ σᾶς καθορίξῃ τὰς διακρίσεις τῶν μὲν ἀπὸ τῶν δέ, δὲν ὑφίσταται εἰς ὀλόκληρον τὴν Γῆν σας, ἄλλο ἀπὸ τὰ κείμενα τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Ἐὰν εἰς αὐτὰ ἐγκύψετε μετὰ σπουδῆς, θὰ ἐξέλθετε νικηταὶ τοῦ ἀγῶνος. Εἶναι τὸ μόνον ἀληθὲς Φῶς τοῦ Οὐρανοῦ, πρὸς καθοδήγησιν καὶ περιφρούρησιν τῆς ζωῆς σας ἀπὸ τὰ ἀνωφελῆ, ἔλκυστικά ὅμως ἄνθη τῆς κοσμικῆς σας κοινωνίας. Εἰς σᾶς ἔγκειται παῖδες τῆς ἐρεύνης, ἐντὸς τῶν κειμένων μας, νὰ εὔρητε τὸν θησαυρὸν τῆς γνώσεως, πρὸς φωτισμὸν καὶ φώτισιν.

Η ΘΥΣΙΑ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΝΕΙ ΤΟΥΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ

ΓΚΑΝΤΙ:

Διὰ νὰ θυσιασθῆ τις, ἀδελφοί μου, ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ καλοῦ εἶναι σπάνιον εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν. Λέγω σπάνιον, διότι πολλοὶ θυσιάζονται ἀπὸ φανατισμὸν ἔθνικόν, θρησκευτικόν, ἰδεολογικόν, οὐχὶ ὅμως καὶ ἀνθρωπιστικόν.

Ἡ θυσία ἑνὸς μεγάλου εὐεργέτου τῆς ἀνθρωπότητος εἶναι καθῆκον ἱερόν, ἀλλὰ ὁ θυσιάζομενος δὲν θαδίζει εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἔργου του μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ θυσιασθῆ, εἰδ' ἄλλως δὲν θὰ ἐξετελεῖτο ἔργον ὑπ' αὐτοῦ. Λαμβάνει ὅμως ὑπ' ὄψιν του, ὅτι δυνατὸν χεῖρ θέθῃλος νὰ τοῦ ἀφαιρέσῃ τὴν ζωὴν, καθ' ἣν στιγμὴν εὐρίσκεται ἐν πλήρει δράσει. Τοιοῦτοι εὐεργέται τῆς ἀνθρωπότητος, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξουν πολλοί, διότι οὗτοι προσέρχονται εἰς τὸν μέγαν στίβον τῆς ἀνθρωπότητος, κατὰ θεῖαν Χάριν· καὶ ἀνασπώνουν τὸ ρεῦμα τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, ἕως ἐν σημείον.

Ἐκεῖνος, ὅστις ἐθεμελίωσε τὸν πυρῆνα τῆς Ἀγάπης διὰ τὸν πλησίον του, εἰς καὶ μόνον ὑπῆρξεν. Οὐδεὶς ἄλλος δύναται νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ, διότι εἶχεν τὴν συνεχῆ καθοδήγησιν τοῦ Πατρὸς Του, διὰ μέσου τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Πνευματικῆς Διαχειρήσεως.

Ὁ ἄνθρωπος ἐνσαρκούμενος εἰς γῆνιν ὄντοτητα, οὐδὲν δύναται νὰ ἐνθυμῆται ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ Βασιλείου. Τὸ πνεῦμα του, ἐὰν ἔχῃ ὑπολείμματα τῶν εἰκόνων τοῦ Οὐρανοῦ, δὲν δύναται νὰ τὰς ἐκδηλώσῃ εἰς τὸ κοινόν. Διὰ τοῦτο καὶ δὲν ἐκφράζεται, εὐρισκόμενος εἰς τὸ στάδιον τοῦ νηπίου. Μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου καὶ τὴν ἐκμάθησιν τῆς μητρικῆς του γλώσσης, λησμονεῖ τελείως τὰ πάντα, καὶ ἄλλαι εἰκόνες, γίγναι αὐτὴν τὴν φοράν, λαμβάνουν θέσιν εἰς τὴν ἀντίληψίν του.

Μία μόνον ἐξαίρεσις ὑπῆρξεν, ἡ τοῦ Κυρίου καὶ αὐτὴ ἀπὸ τῆς ἡλικίας τῆς συναισθήσεως τοῦ γύρω Του κόσμου. Τὸ Φῶς συνεχῶς καὶ μὲ ἐντατικότητά ἐδίδεν εἰς Αὐτὸν τὴν ζωὴν τοῦ Οὐρανοῦ. Ἡ μεγαλυτέρα θυσία ἢ ὅποια ἐγένετο ποτὲ εἰς τὸν κόσμον σας, ἦτο ἡ τοῦ Κυρίου. Ὅλοι οἱ ἄλλοι θυσιασθέντες ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ ἀγαθοῦ εἰς τὸν κόσμον σας, ὑπῆρξαν

βοηθοὶ τοῦ πυρῆνος καὶ ἐλευθερωτοῦ τῆς ψυχῆς. Ἡ θυσία, ὅταν εἶναι ἱερά εἶναι καὶ θεία. Τοῦτο ὅμως δὲν δύναται νὰ συλλάβῃ ὁ ἀνθρώπινος νοῦς, διὰ τῆς πνευματικῆς του μόνον ἐκπαιδεύσεως, ἐάν δὲν ἔχη καὶ Οὐράνιον φῶτισιν.

Εἶναι λυπηρὸν εἰς εὐεργέτης νὰ θυσιάξεται ἀφήνων τὸ ἔργον ἡμιτελές, δημιουργῶν κενὸν μὴ πληρούμενον. Τοῦτο ὅμως, ὀφείλεται εἰς ἓνα ἐκ τῶν Οὐρανίων Νόμων, ὅστις ἔχει ἀπωτέραν τὴν θλέψιν τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ. Ἡ θυσία εἶναι ἡ τιμὴ τῆς ὄντοτης εἰς τοὺς Οὐρανοὺς. Θνήσκεις ὑπὲρ ἱεροῦ σκοποῦ, χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζῃς, διὰ νὰ λάβῃς τὸν στέφανον τῆς θείας δόξης, χωρὶς νὰ τὸν ἀναμένῃς.

Γκάντι

17-11-1964

48

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΛΟΓΟΥ:

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ:

Ἐν τῷ δικαίῳ σας, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, θὰ διερωτηθῆτε. Πῶς εἶναι δυνατόν ὁ γηραιὸς τῆς ἀρχαιότητος σοφός, νὰ ὀμιλῇ περὶ Θείου Λόγου; Μὴ λησμονεῖτε ὅτι οἱ ἄνθρωποι ὄλων τῶν αἰώνων, μετὰ τὴν ἀνάκλησίν των εἰς τὸ αὐτὸ Βασίλειον τῶν ψυχῶν εἰσέρχονται, Ἀρχηγός των δὲ εἶναι ὁ Κύριος. Ὡς ἄνθρωπος δὲν ἦτο δυνατόν νὰ τὸν γνωρίσω εἰς τὴν ἐποχὴν μου, οὔτε ποτὲ ἤκουσα δι' Αὐτὸν νὰ γίνεται λόγος, καὶ ὅμως διὰ τοῦ πνεύματός μου συνέλαβον τὴν ὑπαρξιν μιᾶς θείας Δυναμέως ἀγνώστου εἰς τὴν ἔρευναν τῆς διανοητικῆς μας ἐντάσεως, πού τὰ πάντα κινεῖ. Καὶ ἐφ' ὅσον τὸ Φῶς τοῦτο ἐκαλλιέργουν, ἐπόμενον ἦτο νὰ ἴδω καὶ τὸ ἄλλο σκέλος Αὐτοῦ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, διὰ νὰ θεβαιωθῶ πλέον, ὅτι τὸ Τριαδικὸν Φῶς εἰσκληεῖ τὸ ἅπαν τῆς Δημιουργίας ἐντὸς τῆς ἀφηρημένης ἐννοίας τοῦ Θείου φωτισμοῦ του.

Ὅταν λέγωμεν, ὁ Οὐρανὸς φωτίζει τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα ἢ ἀποστέλλει μηνύματα τοῦ Θείου Λόγου, τοῦτο σημαίνει, ὅτι ἓνα μέγα συγκρότημα τῶν Ἀρχῶν μας ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Κυρίου, εὗρεν τὸν τρόπον, ὅπως δι' εἰδικῆς ὁδοῦ, φωτίσῃ τὰ σκοτεινὰ πνεύματα τῶν ἀδελφῶν σας καὶ ἴδουν πόθεν κα-

τέρχονται αἱ ἀκτίνες αὐταὶ τῆς μαθήσεως καὶ τοῦ ἐμπλουτισμοῦ τῆς ψυχικῆς καὶ πνευματικῆς σας ὀντότητος.

Τὰ εἰδικὰ ταῦτα μηνύματα ἀποτελοῦν μέγαν κρίκον γνώσεως καὶ ἀποστέλλονται εἰς χώραν, ὅπου αἱ Πνευματικαὶ τῶν Ἀρχαῶν ἔχουν τὴν πλήρη ἐλευθερίαν εἰς τὴν κατανόησιν τοῦ Οὐρανοῦ Φωτός, ὥστε διὰ τῆς μελέτης τῶν, νὰ ἀναγνωρίσουν τὴν προέλευσιν τῶν καὶ νὰ τιμῆσουν τὴν Ἀρχὴν, ἥτις μὴ φειδομένη τῆς θείας γνώσεως, νέον φῶς ἐκπέμπει πρὸς τοὺς διψῶντας νὰ φωτισθῶσιν ἐξ αὐτοῦ.

Ἀδελφοί, ὁ Κύριος μετὰ μεγάλης προθυμίας καὶ ἀγάπης ζητεῖ, ὅπως τὸν κατανοήσετε, μέσῳ τῆς φωτίσεως ταύτης καὶ προσαρμοζόμενοι πρὸς τὰς ἐντολάς Του, φωτίσετε καὶ σεῖς τοὺς σκοτεινοὺς ἐγκεφάλους τῶν καθυστερημένων ἀδελφῶν σας ὑπὲρ τῆς Ἀρχῆς μας, ἥτις εἶναι Ἀρχὴ τῆς Πολιτείας τῶν ψυχῶν.

Λάβετε ἀπὸ τὴν Πηγὴν τῆς μαθήσεως τὰ ἅπαντα τῶν κειμένων μας καὶ ἐντάξτε αὐτὰ κατὰ κατηγορίας, ὥστε ἐν τῇ ἐργασίᾳ τοῦ θείου Λόγου μας νὰ ἴδητε τὸ Φῶς τῆς Ἀληθείας ἀνωθεν τῶν κεφαλῶν σας. Ὁ κόπος θὰ σας ἀποδώσῃ τὴν ἀμοιβήν, διὰ τῆς θείας του ἐνισχύσεως.

Τὰ μηνύματα τοῦ θείου Λόγου, δὲν εἶναι ἀπλᾶ ὁμιλίας πρὸς τέρψιν πνευματικὴν, ἀλλὰ ἐνέργειαι ἐφαρμοζόμεναι ἐν τῇ πράξει, ἵνα ὁ σπόρος τούτων ἀποδώσῃ κορμὸν καὶ κλάδους μὲ φυλλώματα πυκνά, διὰ νὰ προστατεύσουν τὴν ψυχικὴν ἀνεσιν, ὡς ἡ ὄσιν τὸν ὄδοιπόρον.

Τὰ μηνύματα τοῦ θείου Λόγου εἶναι ἀκτίνες ζωογόνοι, διὰ νὰ θερμάνουν τὴν ψυχὴν ἐντὸς τοῦ παγεροῦ κοινωνικοῦ βίου. Εἶναι τέλος, μηνύματα, ποὺ διὰ πρώτην καὶ τελευταίαν φοράν λαμβάνετε ἀπὸ τὸν ἄγνωστον κόσμον τῶν ψυχῶν, πρὸς καθοδήγησιν σας, ἐντὸς τοῦ σκοτοῦς ποὺ διέρχεσθε. Λάβετε φῶς ἀγνόν, ἵνα μὴ ἀργότερον μετανοήσετε.

Ἀναεῳγός

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ:

Ὡς γνωρίζετε, ἀδελφοί μου, ὁ Οὐρανὸς μεταδίδει Γενικήν Διδασκαλίαν ἐπὶ πολλῶν καὶ διαφόρων θεμάτων. Πάντα ταῦτα ἀποτελοῦν τὸ ἀπάνθισμα τῶν Οὐρανίων Ἀρχηγῶν μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Κύριον. Προσφέρει, λοιπόν, ὁ Οὐρανὸς ὠραιότητα ἀνθοδέσμη μὲ ποικίλα ἄνθη εἰς χρώματα, ἀποχρώσεις, ἀρώματα καὶ σχήματα εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ λέγει πρὸς αὐτόν.

«Εἶσαι θνητός, τὸ γνωρίζεις, ἀλλὰ δὲν τὸ ἀντιλαμβάνεσαι. Διὰ τοῦτο λησμονεῖς τὸν προορισμὸν σου καὶ περιπίπτεις συνεχῶς εἰς σφάλματα μεγαλύτερα. Πάντα ταῦτα ἐπιβαρύνουν τὴν ὄντοτήτά σου καὶ κάποτε θὰ εὐρεθῆς ἐνώπιον τῆς Κρίσεως διὰ νὰ ὑποστῆς τὴν δικαίαν τιμωρίαν, ἕξ ἀμελείας σου καὶ νὰ μάθης τὴν ὀρθότητα τῶν πράξεών σου».

Προτοῦ λοιπὸν εὐρεθῆς εἰς τὸ ἀδιέξοδον, ἐφ' ὅσον ἐν τῇ Γῇ εὐρίσκεσαι καὶ κινῆσαι, ἔχε ὑπ' ὄψιν σου, ὅτι τὰς γνώσεις τοῦ Οὐρανοῦ, ὁ Κύριος τὰς μετέτρεψεν εἰς ζωηρά, εὖοσμα καὶ ἀθλασθῆ ἄνθη. Οὕτω σὲ προσφέρει τὴν ὠραιότητα αὐτὴν ἀνθοδέσμη τῶν ἀφάρτων γνώσεων, ὅπως σὲ ἔλξουν καὶ φωτίσουν τὸ σκότος σου, διὰ νὰ ἴδῃς τὴν ἀλήθειαν κεκρυμμένην ἐντὸς τῆς πολυχρώμου οὐσίας τῶν ἀνθέων. Τὸ κάθε ἄνθος ἔχει τὴν αὐτοτέλειάν του, ὅλα ὁμῶς ὁμοῦ παρουσιάζουν τὸ δῶρον τοῦ Κυρίου πρὸς σέ, ὅστις ἠμέλησες τὸ καθῆκον σου πρὸς Αὐτόν.

Σὺ τὸν ἐνθυμῆσαι μόνον, ὅταν εὐρίσκεσαι εἰς κίνδυνον, ἐκεῖνος ὁμῶς σὲ ἐνθυμεῖται συνεχῶς. Καὶ προτοῦ εὐρεθεῖς εἰς δύσκολον θέσιν καὶ ἐπικίνδυνον, ἐν σχήματι ἀνθοδέσμης, σοῦ ἀποστέλλει τὸν μικρὸν ἀλλὰ θαυματουργὸν τοῦτον ἀνθῶνα τῶν γνώσεων τῆς καθαρᾶς φωτίσεως, διὰ νὰ λάθῃς ἕξ αὐτοῦ τὰ διάφορα διδάγματα τῆς Διδασκαλίας τοῦ Οὐρανοῦ.

Ὅπως τὰ ἄνθη ἱκανοποιοῦν τὴν ὄρασιν καὶ τὴν ὄσφρησιν εἰς τὸν ἄνθρωπον, οὕτω καὶ αὐτὰ ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ ἱκανοποιήσουν τὸ πνεῦμα σου, ὥστε νὰ λειτουργήσῃ ἡ λυχνία του καὶ νὰ μὴ περιπέσῃ εἰς τὰ σκότη τῆς ἀγνώστου κα-

τευθύνσεώς σου. Τὴν λυχνίαν τροφοδότησον δι' ἐπαρκoύς καυσίμου ὕλης, ἵνα τὸ φῶς αὐτῆς μεγεθυνόμενον, σὲ βοηθήσῃ νὰ ἴδῃς μακρύτερον τὰς ἀποστάσεις τὰς ὁποίας θὰ διέλθῃς καὶ προφυλαχθῆς ἀπὸ τοῦ σκοπέλου ἢ προσκόμματα τῆς ζωῆς σου.

Ἐνα ἀνθῶνα δὲν δύνασαι νὰ μεταφέρῃς εἰς τὰς ὁδοιπορίας σου. Μίαν ὁμῶς ἀνθοδέσμην ἐξ ἐκλεκτῶν ἀνθῶν, δύνασαι μετὰ χαρᾶς νὰ κρατῆς εἰς χεῖρας σου, γνωρίζων ἐκ τῶν προτέρων, ὅτι τὰ ἀνθὲ ταῦτα εἶναι γνώσεις ἀφθαρτοὶ καὶ ἱεραὶ δι' ἐσὲ τὸν ἔχοντα ἀνάγκην τῆς προστασίας τοῦ θείου.

Ἴδου, ὅτι ὁ Οὐρανός, ἀσκῶν τὸ ὑπέρτατον αὐτοῦ καθήκον πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ἐξέλεξεν ἐκ τοῦ Ἀνθῶνος τοῦ τὰ κυριώτερα, πρὸς φωτισμόν, ἀνθὲ τῆς ἀναγεννήσεώς σου καὶ σοὺ τὰ ἀποστέλλει δι' ἐνὸς ἀλανθάστου μέσου, ὥστε νὰ μὴ ἀφήσῃ οὐδένα ἀπροστάτευτον καὶ ἐγκαταλελειμμένον εἰς τὸ σκότος τῆς φθορᾶς καὶ ἀστασίας.

Τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἀνθοδέσμης εἶναι κόσμημα πνευματικόν, εἶναι φῶς ἀγνόν, εἶναι δύναμις ἀφθαρτος, τέλος, εἶναι λόγος αἰώνιος, πανίσχυρος καὶ φωτιστικός. Ὅστις κρατεῖ εἰς χεῖρας τοῦ τὸ ἀπάνθισμα τοῦ ἀνθῶνος μας, οὐδένα φοβεῖται, διότι τὸ φῶς τοῦ εἶναι καὶ προστατευτικόν.

Διατηρήσατε τὰ ἀνθὲ σας ἐντὸς τοῦ πνεύματός σας καὶ ποτίσατε αὐτά, διὰ τοῦ ψυχικοῦ σας σθένους, ἵνα δώσουν κάλυκας καὶ σχηματισθῇ εἰς τὸ πνεῦμα σας ἡ εἰκὼν τοῦ μεγάλου Ἐπουρανίου Ἀνθῶνος, ποῦ φωτοδοτεῖται ἀπὸ τὸν Ἄναρχον.

Σωκράτης

22 - 11 - 1964

50

Ἡ ΩΡΑ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

ΝΕΥΤΩΝ:

Ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἕνας διαρκῆς ἀγῶνας. Ἐφ' ὅσον εὐρίσκεται εἰς τὴν Γῆν ἀγωνίζεται, διὰ νὰ ζήσῃ καὶ διὰ νὰ ἀπολαύσῃ τὰ ἀγαθὰ τῆς. Ἀλλὰ τοῦτος δὲν εἶναι ὁ ἀγὼν ποῦ ἡμεῖς ἐννοοῦμεν διὰ τὸν ἄνθρωπον. Εἶναι ὁ ἀγὼν τοῦ πνεύματός του, ποῦ ὀφείλει νὰ εἶναι

ἀγών ἰδανικός καὶ ἀνώτερος πάντων τῶν ἄλλων ἀγώνων τῆς ζωῆς του. Ποῖος εἶναι ὁ ἀγών τοῦτος;

Ἐφθασεν ἡ ὥρα, ὅπως λάβετε εἰς αὐτὸν θέσιν, ἵνα ἴδητε τὰ ἀποτελέσματά του, καὶ ὕστερον ὑμῆσετε τὸν Κύριον, ὅστις σᾶς ἔδωσε τὴν ὄθησιν πρὸς τὴν θείαν μάχην τῆς ἀνυψώσεως τῆς ὀντότητός σας. Λέγω, ἡ ὥρα ἐφθασε τοῦ ἀγῶνος. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἐπλησίασεν ἡ στιγμή τῆς ἐξορμήσεως, ἐναντίον τοῦ Κακοῦ Πνεύματος καὶ τῆς δυστυχίας σας ἐξ αὐτοῦ.

Ἡ μάχη μας μεσολαθεῖ μὲ καθαρὸν φωτισμόν, ἀπηλλαγμένον πάσης ἄλλης ἐνεργείας πλὴν τοῦ Καλοῦ καὶ Ἀγαθοῦ Πνεύματος. Οἱ ἔχοντες ἀνεπτυγμένον τὸ πνεῦμα τῆς θείας Φωτισεῶς των, θὰ λάβουν πρωτεύοντα ρόλον εἰς τὴν μάχην ταύτην τοῦ θείου σκοποῦ. Εἶναι μάχη εἰρηνική, φωτιστική καὶ Οὐρανία, δηλαδή μαχομένοι θὰ ἔχετε εἰς τὸ πλευρόν σας τοὺς Ἀρχηγούς τῶν Ἐπουρανίων Δυνάμεων.

Ὁ ταπεινὸς ὑποφαινόμενος, δοῦλος τοῦ Κυρίου ἔχω θέσιν εἰδικὴν εἰς τοὺς φυσικοὺς Νόμους Αὐτοῦ. Ἐξετάζω τὴν δυνατότητα τῆς κάθε ὀντότητος καὶ ἀναλόγως τῆς ψυχικῆς ἰσχύος της, ἐνισχύω καὶ ἐνδυναμώνω τὴν ἔντασιν τῆς ἀποδοχῆς τοῦ θείου Φωτός της. Ἐκ τοῦ μηδενὸς ἐξάγω συμπεράσματα, ἐλέγχω αὐτὰ καὶ ὕστερον ἐνεργῶ, ὡς εἰδικὴ δύναμις τοῦ Οὐρανίου Φωτός. Ἡ ἐργασία ἦν ἀνέλαθον εἶναι δύσκολος καὶ πολὺ κοπιώδης, διότι χρήζει μεγάλης προσοχῆς καὶ ἐξακολουθητικῆς παρακολουθήσεως τῆς ὀντότητος, διὰ νὰ μὴ συμβοῦν σφάλματα ἀνεπανόρθωτα. Ἀντιλαμβάνεσθε τώρα, διατί εἶπον ἡ ἐργασία μου εἶναι κοπιώδης. Οὐχί, διότι αἱ ψυχαὶ κοπιάζουν, ὡς ὁ ἄνθρωπος. Καπιάζουν ὅμως ὡς πνεύματα διαρκοῦς ἐνεργείας πρὸς μίαν κατεύθυνσιν. Ὁ ἀγὼν τῆς ἀφθαρσίας εἶναι ἀγὼν ἱερός, ἀγὼν ἐσωτερικῆς φωτίσεως, ἀγὼν ἐκμηδενίσεως τῆς συνεχοῦς σκέψεως πρὸς τὴν ἀπατηλὴν ὕλην.

Ζῆτε εἰς κόσμον ὑλικὸν καὶ ἔχετε ἀνάγκην τῶν ὑλικῶν ἐφοδίων τῆς ζωῆς σας. Ἄλλ' ὅταν ἐξέλθετε τῶν ὀρίων τοῦ μέτρου, δὲν σκέπτεσθε ὡς ἄνθρωποι, ἀλλ' ὡς πειναλέα θηρία, ἐνῶ ὁ στόμαχός σας εἶναι πλήρης. Εἰς ὅτι ὑπερβάλλετε, τοῦτο θλάπτει τὸν συνάνθρωπόν σας. Εἰς τὸν κόσμον σας δλα ὀφείλετε νὰ τὰ διατηρῆτε ἐν τῷ μέτρῳ των, εἰδ' ἄλλως θὰ ὑποστῆτε σεῖς τὰ θάρη τῆς Γῆς καὶ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς.

Ἐάν δὲν κρατήσετε τὸ μέτρον (σπάνιον τοῦτο) τῆς καλωσύνης, θὰ ὑποστήτε τὴν ἀγνωμοσύνην τῆς γῆϊνης ζωῆς. Ἐάν ὅμως, (συχνότατον τοῦτο) ὑπερβῆτε τὰς κακὰς πράξεις σας θὰ ὑποστήτε τὰ θάρη τοῦ Οὐρανοῦ. Ἀκολουθήσατε τὴν μέσην ὁδὸν καὶ δώσατε μάχην διὰ τοῦ θείου Λόγου, ἵνα ἡ Γῆ γίνῃ ἀφορμὴ τῆς ἰσοσταθμίσεως ψυχῆς τε καὶ πνεύματος. Αὐτὸ ἐπιδιώκει ὁ Οὐρανός. Δὲν ζητεῖ τὰ ἀδύνατα, ἀλλὰ τὰ δυνατὰ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις. Ἡ ὥρα τοῦ ἀγῶνος εἶναι ἡ Ἄρχὴ τῆς Νίκης μας, διὰ τὴν νὰ στεφθῆ ἡ Ἄρετὴ ὡς δῶρον θεῖον τοῦ Ἀνάρχου πρὸς τὸν Ἄνθρωπον.

Νεύτων

23 - 11 - 1964

51

Ἡ ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΣ ΕΛΕΓΧΕΙ ΑΛΑΝΘΑΣΤΑ

ΤΣΑΪΚΟΦΣΚΥ:

Ὅταν, ἀδελφοί μου, ἀναφέρομαι εἰς τὴν «συνείδησιν» αὐτὴ δὲν εἶναι ἄλλο τι ἀπὸ τὴν δυναμικότητα τῆς ψυχῆς. Ψυχὴ, ὅπως γνωρίζετε πάντες, εἶναι ἡ πνοὴ τοῦ θείου. Κάθε ὄντοτος κινεῖται διὰ τῆς πνοῆς. Ἄρα, ἡ ψυχὴ εἶναι τὸ νῆμα τῆς θείας τῆς ζωῆς σας ἐνέργεια. Ὅταν λοιπόν, ἡ Θεία Δικαιοσύνη κρίνῃ, ἐλέγχῃ καὶ ἀμείβῃ ἢ τιμωρεῖ, τοῦτο γίνεται διὰ μέσου τῆς ψυχῆς, ἤτοι τῆς συνειδήσεως. Ἡ συνείδησις ὡς κριτὴς τῶν πράξεων σας εἶναι ἀλάνθαστος.

Λέγοντας ὅτι ἡ συνείδησις εἶναι ἀλάνθαστος, μὴ νομίζετε, ὅτι ἡ ὄντοτης σας εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐλέγχῃ τὸ κάθε τι, ὡς τινές, ποὺ ἡμαύρωσαν τὴν ἱερωσύνην των, ἔχουν τὴν γνώμην ὅτι εἶναι ἀλάνθαστοι.

Ὁ ἄνθρωπος εἴτε εἶναι πτωχὸς εἴτε πλούσιος, βασιλεὺς ἢ ἀπλὸς πολίτης, ἱερωμένος ἢ μὴ, ὅλοι ὁμοῦ οἱ ἄνθρωποι, ἔχετε πνεῦμα, οὐχὶ διὰ τὴν κατακρίνῃ ὁ εἰς τὸν ἄλλον, προτοῦ κρίνετε τὸν ἑαυτὸν σας. Εἰς τοιοῦτον κόπον ἀποφεύγει νὰ ὑποβληθῆ ἡ ὄντοτης σας, διότι τὸ πνεῦμα τῆς ἀπὸ ἐγωϊσμόν, θεωρεῖ τὸν ἑαυτὸν τῆς ἄξιον νὰ ἐλέγχῃ τὰ πάντα καὶ ἀποφαίνεται μὲ ἐπιπολαιότητα. Μόνον τὸν ἑαυτὸν τῆς δὲν γνωρίζει! Ἴδού, τὸ μέγιστον τῶν σφαλμάτων σας καὶ προπαντὸς τοῦ

κλήρου, ὅστις ἔχει τὴν τερπινὴν ἰδέαν, ὅτι εἶναι ὑπέρτερος πάντων τῶν ἄλλων ἀδελφῶν, καὶ λησμονεῖ, ὅτι εἶναι ὁ ἔσχατος. Αἱ ἐξαφρέσεις εἶναι μηδαμηναί, καὶ ἀποτελοῦν τὴν μόνην ἀφανῆ εἰκόνα τοῦ ἀνθρωπισμοῦ των ἐπὶ τῆς Γῆς. Οἱ περισσότεροι ὑπεδούλωσαν τὸ πνεῦμα των εἰς τὴν ὕλην· καὶ ἄς τολμήσουν νὰ εἴπουν, ὅτι δὲν εἶναι ὑποδουλωμένοι εἰς αὐτήν! Εἶπον, ὅτι οἱ ἱερεῖς, δυστυχῶς εἶναι οἱ ἔσχατοι, οὐχὶ μὲ τὴν ἔννοιαν τοῦ τελευταίου πολίτου, ἀλλὰ μὲ τὴν ἔννοιαν τῆς ὑψηλῆς πνευματικῆς των θέσεως, καθοδηγούμενοι ἀπὸ τὸ Πονηρὸν Πνεῦμα.

Οἱ ἄνθρωποι τοῦ πνεύματος, οἱ στερούμενοι ψυχικοῦ σθένους, δὲν ἔχουν τὴν δυνατότητα, μέσω τῆς συνειδήσεώς των, νὰ ἐλέγχουν τὸν ἑαυτὸν των, διότι ἡ συνείδησις των εὐρίσκεται ὑπὸ τὴν πίεσιν τοῦ πνεύματός των. Ἐλέγχουν μὲ ἀντίστροφον τρόπον, ὥστε τὸ μὲν μέλαν νὰ τὸ βλέπουν ὡς λευκόν, τὸ δὲ λευκόν ὡς μέλαν. Ἡ συνείδησις αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων λειτουργεῖ μόνον, ὅταν ἐγκαταλείψουν τὸ περίβλημά των καὶ τότε ἀντιλαμβάνονται ἐὰν ἡ συνείδησις των λαυθάνει ποτὲ ἢ ὄχι.

Ἐσοὶ ἐκ τῶν ἀδελφῶν, ἔχουν συνείδησιν δὲν ἔπεται μὲ τοῦτο, ὅτι δὲν περιπίπτουν ἐνίοτε εἰς σφάλματα. Καὶ τοῦτο διότι ἄλλοτε ὑπερτερεῖ τὸ πνεῦμα εἰς αὐτοὺς καὶ ἄλλοτε τὸ ψυχικὸν σθένος. Οὗτοι ἔχουν τὴν προδιάθεσιν εὐνοϊκὴν καὶ δύνανται κάλλιστα νὰ καλλιεργήσουν τὸ σθένος των. Ἐὰν δὲ εἶς τινα σημεῖα, ὡς ἄνθρωποι σφάλλουν, μόνον τὸ ὅτι εὐρίσκονται ἐντὸς τῆς ἀναζητήσεως τοῦ ὀρθοῦ, διὰ νὰ ἐπανορθώσουν τὸ σφάλμα των, ἀρκεῖ, διὰ νὰ λαμβάνουν φῶς ἰλαρὸν ἀπὸ τὴν θείαν Χάριν τοῦ Οὐρανοῦ.

Ἡ ἀσυνείδησις δὲν εἶναι ἐλάττωμα τῆς συνειδήσεως, ἀλλὰ τοῦ πνεύματος καὶ μάλιστα τόσον δεῦ, ὥστε νὰ χαρακτηρίζεται ἡ ὄντοτης ὡς μὴ ἔχουσαν συνείδησιν! Ἡ ἀσυνείδησις εἶναι ἡ φρικαλεωτέρα ἀσθένεια τῆς πνευματικῆς καταρρακώσεως εἰς τὸν ἄνθρωπον.

Οἱ πραγματικοὶ γλυκεῖς ἤχοι τῆς μουσικῆς, σκοπὸν ἔχουν νὰ ναρκώσουν τὸ πνεῦμα, διὰ νὰ τροφοδοτήσουν τὴν ψυχὴν μὲ νέας δυνάμεις, ὥστε νὰ πιέσῃ αὕτη κατὰ κάποιον βαθμὸν τὸ πνεῦμα καὶ μετριάσῃ τὴν σκληρότητά του.

Ἄλάνθαστος εἶναι πάντοτε ὁ ἐκ συνειδήσεως ἔλεγχος.

Τσαϊκόφσκι

Η ΑΓΝΟΤΗΣ ΕΧΕΙ 24 ΣΤΑΔΙΑ:

ΦΑΡΑΧ:

“Ο άνθρωπος είναι άγνός, όταν το πνεύμα του δεν έχει δόλον. Την άγνότητα μη την συγκαταλέγετε μεταξύ άλλων συμπτωμάτων της ζωής. Κάτι το όποιον σείς νομίζετε άγνόν, εις ώρισμένους λαούς δεν θεωρείται ως τοιοῦτον. Τό διατί είναι διότι μεταφέρατε την ξηνοίαν του άγνου εις περιπτώσεις, αί όποιαί άφοροῦν την φύσιν, τους φραγμούς των έθίμων και τας κοινωνικάς αντίληψεις των έπικριτών σας.

“Η άγνότης δεν εύρίσκεται εκεί, όπου σείς την τοποθετείτε. “Η άγνότης είναι κάτι άλλο, που δεν άντελήφθητε, διότι δεν έχετε το πνεύμα άδολον, διά να δυνηθήτε να αναλύσετε την λέξιν «άγνός».

“Όταν λέγετε «άγνός εις την καρδίαν» τουτό τί σημαίνει; “Ότι ο άνθρωπος ουτός δεν έχει κακίαν. “Όταν όμως λέγετε «άγνός εις τό πνεύμα» τουτό πάλιν σημαίνει άνθρωπον με όρθην σκέψιν, καλήν κατεύθυνσιν και λογικήν πεφωτισμένην. Θα μου ειπήτε, ότι ο Κύριος έσυγχώρησε τας άμαρτίας πολλών γυναικών και εδρον αυται την άγνότητά των. Πώς συμβαίνει τουτό, άφου δεν ησαν άγναι εις την ζωήν των; “Αρα την άγνότητά των ο Κύριος έτοποθέτησεν εις την καρδίαν των, ώστε τό πνεύμα των να πιέζετε έξ αυτης και να συμμορφούται προς τας ρήσεις του Κυρίου. “Επειδή η καρδιά είναι εύκαμπος εις τας γυναίκας και επιδρά επί άσταθείας του πνεύματός των, οί λόγοι του προς αυτας ειχον τοιαύτην άπήχησιν, ώστε κατά γράμμα να εφαρμοσθούν, και να επανακτήσουν αυται την άγνότητά των. Μη λησμονείτε, ότι αί γυναίκεϊαι μορφαί σκέπτονται περισσότερον με την καρδίαν των παρά με τό πνεύμα. “Όσαι έκ των γυναικών δελεάζονται από τό Πνεύμα του Πονηρού ως η Εύα, όχι μόνον μειώνουν την γυναικότητά των, αλλά μεταβάλλονται εις θεμέλιον λίθον της άμαρτίας.

“Ο άνθρωπος δύναται κατά έν ποσοστόν επί τοίς εκατόν να είναι άγνός, ουδέποτε όμως 100%. Εις τον Κόσμον σας υπάρχουν οντότητες αί όποιαί ηλθον από άλλους Σταθμούς

καὶ διαφέρουν πολὺ ἀπὸ τοὺς συνανθρώπους των. Οὗτοι ἔχουν μεγαλύτερον ποσοστὸν ἀγνότητος ἀπὸ κάθε ἄλλον, διότι ἡ ἀγνότης ἔχει στάδια καὶ ταῦτα εἶναι ἐν ὄλῳ 24 τὸν ἀριθμὸν. Δὲν ἀρκεῖ ἡ ἀγνότης ποὺ ἀποκτᾶται εἰς τὴν γῆϊνὴν ζωὴν. Ὑπάρχει καὶ ἡ ἄλλη, ἡ Ἐπουράνιος, ἡ ὁποία ἔχει τὰς βαθμίδας τῆς, ἀναλόγως τοῦ Σταθμοῦ τῆς κάθε ὀντότητος. Εἰς τὴν Γῆν δύνασθε νὰ ἀποκτήσετε μέχρι τὰ 12 στάδια, τὰ λοιπὰ θὰ τὰ διέλθετε εἰς ἄλλους Σταθμούς. Ὅμιλῶ διὰ τὸν ἄνθρωπον, διότι τὰ στάδια τῶν γυναικῶν εἶναι μόνον (3) τρία. Τὸ κάθε στάδιον τῆς γυναικὸς ἔχει βαθμίδας περισσοτέρας καὶ τοῦτο, διότι τὸ πνεῦμα των εἶναι ἰσχυρότερον ἀπὸ τὸ ψυχικόν των σθένος. Ἐπομένως εἰς αὐτὰς εἶναι εὐκολώτερον νὰ συμμορφοῦνται πρὸς τὰς ἐπιδιώξεις μας, διὰ νὰ γίνουν ἐκτελέστριαι τοῦ ἔργου τῆς Δημιουργίας ἐν τῇ ἀνυψώσει τοῦ ἀνδρός. Δὲν ἐξηγῶ τὸ κάθε στάδιον τῆς ἀγνότητος, ἐφ' ὅσον ἡ ἀγνότης παραμένει εἰς τὴν Γῆν σας, ὡς ἀντίληψις λανθασμένη. Ἐὰν ἐρωτήσω εἰς δέκα ἄνθρώπους, ὅλης τῆς κλίμακος τῶν γνώσεων, τί εἶναι ἀγνότης; Καὶ οἱ δέκα θὰ ἀπαντήσουν μὲ διαφορετικὰ κριτήρια. Τοῦτο σημαίνει, ὅτι δὲν ἀπέκτησαν συνειδησιν περὶ τῆς λέξεως τοῦ ἀγνοῦ. Εἶπον καὶ ἐπαναλαμβάνω: Μὴ συγχέετε τὰς ἐρωτικὰς φιλίας καὶ τὸν δεσμὸν τοῦ ἔρωτος, μὲ τὴν ἀγνότητα. Οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουν, διότι ἡ φύσις, ἦτοι ἡ Θεία Πνοή, ὠθεῖ τὰ ἑτερόφυλα εἰς τὸν δεσμὸν τοῦ ἔρωτος μὲ ἐλεύθερον τὸ πνεῦμα.

Ἄν τὸ πνεῦμα ἔχη φῶτισιν, θὰ ἀντιληφθῆ ποὺ βαδίζει καὶ τί πράττει, διότι ἐκ τῆς πορείας του ἐξαρτᾶται ἐὰν ἡ ἐκλογὴ του εἶναι ἢ ὄχι θεία. Οὕτω δημιουργοῦνται καταστάσεις ἀνώμαλοι εἰς τὴν ζωὴν, οὐχὶ διότι ἡ θεία Πνοή ὤθησε τὰ πλάσματά της νὰ περιπέσουν εἰς τὴν ἀνωμαλίαν, ἀλλὰ τὸ ἐλεύθερον πνεῦμα των, τὸ στερούμενον θείας φωτίσεως. Δυνατὸν μία γυνὴ νὰ περιπέσῃ εἰς πολλὰ σφάλματα, λόγω πνευματικῆς ἀνεπαρκειᾶς ἐπὶ τῆς λογικῆς καὶ τῆς ὀρθότητος τοῦ λόγου. Μετανοοῦσα ὅμως πικρῶς δι' ὅσα διέπραξε, ἀντιλαμβάνομένη τὰ σφάλματά της μεταστρέφεται καὶ ἀκολουθεῖ τὴν ὀρθὴν ὁδόν, τὴν ὁποίαν θὰ εὔρη. Καὶ οὕτω ἡ περιπεσοῦσα εἰς τὴν ἁμαρτίαν ἔχει ἐξαγνισθῆ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ποὺ εὐρίσκεται ἡ ἀγνότης; Εὐρίσκεται εἰς τὴν μὴ κακὴν πρόθεσιν τῆς ὀντότητός της. Τὸ παιδίον εἶναι ἀγνόν. Ἄλλ' ὅταν ἐξ ἁμε-

λείας τῶν γονέων του θλάψη τὸν πλησίον του, οὐχὶ ἐκ προθέσεως, εἶναι ἔνοχον; "Οχι, διότι δὲν ἐγνώριζε τί θὰ προέκυπτεν ἐκ τῆς κακῆς του ἐνεργείας, χωρὶς νὰ εἶναι κακὸν ἢ μοχθηρόν. Ἡ γυνὴ συγκαταλέγεται μεταξὺ τῶν παιδίων εἰς πολλάς περιπτώσεις τῆς ζωῆς, διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἔχει ἐλαφρυντικά.

Σκοπὸς δὲν εἶναι νὰ ἐπαναπαύεται ἐπὶ τῶν σφαλμάτων της, ἀλλὰ νὰ ἐπανορθῶνῃ αὐτά, διὰ νὰ δυνηθῆ τὸ ταχύτερον νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὴν τελείαν ἀνάπαυσιν τῶν ψυχῶν καὶ δοξάσῃ τὸν Κύριον, ποῦ ἐσυντόμεισε τὰ δεινὰ της, διὰ νὰ ἀπολαύσῃ τὴν θείαν αὐτοῦ καλωσύνην. Ἐὰν τὴν ἀγνότητα καταμετράτε ἀπὸ τὸ ἦθος οὐδένα ἀγνὸν θὰ εὑρετε ἐπὶ τῆς Γῆς σας. Ἡ ἀγνότης εἶναι ἓν ἐκ τῶν μυστηρίων τοῦ Κυρίου. Ἐνῶ εἶναι γνωστὴ εἰς πάντας, τὴν οὐσίαν αὐτῆς ἀγνοεῖτε παντελῶς. Εἶναι ἡ ἀθώοτης τῆς ὀντότητος, ἡ ἀπηλλαγμένη ἀπὸ τὰς προθέσεις, εἶναι ἡ ἀγνοία πρὸς τὸ κακόν, συνάμα δὲ εἶναι καὶ ὕμνος τῆς ψυχῆς. Δὲν κρίνετε ἡ ἀγνότης ἐκ τῆς φυσιογνωμίας, ἀλλὰ ἐκ τῆς αὐθορμήτου ἐνεργείας τοῦ καλοῦ. Μία φυσιογνωμία δίδει τὴν ἐντύπωσιν τοῦ ἀγνοῦ, τοῦ Ἁγίου, ἐνῶ εἶναι αὕτη πρόσωπις τῆς ὀντότητος. Μία ἄλλη ὀντότης, ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν ἐλπίζετε οὐδέν, δυνατὸν νὰ δεχθῆτε τὸ ἀνέλπιστον καλὸν καὶ νὰ εἶπητε: Ποτὲ δὲν ἠλπίζον ἀπὸ τὸν τάδε νὰ φανῆ τόσο καλός. Ἴδου, ποῦ εὐρίσκεται ἡ ἀγνότης. Αὕτη εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία καλλιεργεῖ εἰς τὴν καρδίαν τὸ αἶσθημα τῆς ὑψηλῆς φωτίσεως.

Φαράχ

29 - 11 - 1964

53

ΤΟ ΠΟΝΗΡΟΝ ΕΝ ΤΗ ΦΥΣΕΙ

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ:

Αἱ εἰκόνες τῆς φυσικῆς καλλονῆς, ποῦ ἐμπνέουν τὰς αἰσθήσεις σας, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, εἶναι λίαν ἐλκυστικά. Τὸ κάθε τι, ποῦ ἐλκύει τὸν ἄνθρωπον ἔχει ὄθησιν θείαν καὶ ἔλξιν γήινον. Ἡ γῆϊνη ἔλξις ἐμπεριέχει ἐπιθυμίας τοῦ Πονηροῦ. Οὕτω ὁ ἄνθρωπος εὐρίσκεται μεταξὺ θείας ὄθησεως πρὸς τὴν ἐξέλιξιν του καὶ πονηρᾶς ἔλξεως, διὰ νὰ ἀνατρέψῃ αὕτη τὴν

ἐξέλξιν του. Τὸ πνεῦμα του κρατεῖ τὴν διαλογὴν ἐν τῇ ἀποφάσει τῆς ἐξελίξεώς του, εἰς τὴν ἀνύψωσιν, τὴν στασιμότητά ἢ τὴν ὀπισθοδρομήσιν του.

Ἄπο τὴν ὠραιότητα τῆς φυσικῆς καλλονῆς, εὐκόλως ὁ ἄνθρωπος ἀπατάται καὶ ἔλκεται ἀπὸ τὴν πίεσιν τῆς ἐπιθυμίας του, ἀδιαφορῶν ἐνίοτε ἀπὸ τὴν ὄθησιν τῆς θείας Πνοῆς τοῦ πρὸς τὸ χρέος του. Μεταξὺ λοιπόν, ἐπιθυμίας καὶ χρέους ἀποφασιζει τὸ πνεῦμα, ὡς ἐλεύθερον εἰς τὴν ἐκλογὴν του.

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀντιληφθῇ ποῖον εἶναι τὸ χρέος του καὶ ἐπ' αὐτοῦ βαδίζει, εὐρίσκεται ἐντὸς τῆς ὀρθότητος. Ὅταν ὅμως, παραμελήσῃ τὸ χρέος του, διότι ἔλκεται ἀπὸ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ζωῆς του, τότε ἡμεῖς λέγομεν ὅτι εἰς αὐτὸν παρενέβη τὸ Πονηρὸν Πνεῦμα καὶ ἐπομένως ἀκολουθεῖ ἐσφαλμένην ὁδόν. Ἐπειδὴ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εὐρίσκονται εἰς τὴν γήϊνον ζωὴν, περισσότερον ἐνδιαφέρονται διὰ τὰ γήϊνα. Ὡς ἐν σημείον ἔχουν δίκαιον, πέραν ὅμως αὐτοῦ τοῦ σημείου παλινδρομοῦν καὶ ἐν γνώσει τῶν βαδίζουσαν ἐντὸς τοῦ σκότους.

Ὁ Πονηρὸς ἐν τῇ φύσει ἔχει δύο μορφάς. Τὴν ἀπεχθῆ μορφήν τοῦ Κακοῦ Πνεύματος καὶ τὴν Ἀγγελικὴν μορφήν τοῦ εὐχαρίστου εἰς τὰς ἐπιθυμίας τῶν ὄντοτήτων. Δηλαδή, ἡ Κακὴ μορφή ἐμφανίζεται εἰς γενικὴν κλίμακα μὲ τὴν ἐκδίκησιν τῆς ψευδοῦς δικαιοσύνης καὶ ἀπεχθεστάτης ἀνομίας, ἐνῶ ἡ ἄλλη μορφή παρουσιάζεται μὲ τὴν γλυκύτητα τοῦ ἀγγέλου καὶ τὴν ὀπισθοβουλίαν τοῦ Πονηροῦ.

Ἐλκει τὸ ὠραῖον, τὸ γλυκὺ, διὰ νὰ μεταδώσῃ εὐκολώτερον τὸ δηλητήριον, πού ὁ Πονηρὸς, διὰ τέχνης προσφέρει αὐτὸ εἰς τὸν ἐκλεκτὸν του, ἀλλὰ ἀσυλλόγιστον καὶ ἀφώτιστον ἄνθρωπον. Ὡστε ἐν τῇ φύσει ὁ Πονηρὸς ἔχει δύο ὄψεις τοῦ Κακοῦ καὶ τοῦ Καλοῦ! Ἡ πρώτη ὄψις του εἶναι γνωστὴ εἰς πάντας, ἡ δευτέρα χρῆζει ὀρθῆς περισκέψεως καὶ φωτίσεως, διὰ νὰ μὴ περιπέσῃ τις εἰς τοὺς ὄνυχας τοῦ Πονηροῦ.

Αἱ φυσικαὶ εἰκόνες πού παρουσιάζει ἡ γύρω σας ζωὴ, εἶναι πάντα ἀπατηλαί. Διὰ νὰ τὰς διακρίνετε, ἔχετε ἀνάγκην ἰδιαιτέρας σπουδῆς καὶ ταύτην θὰ εὕρητε ἐντὸς τῶν Κειμένων τοῦ Οὐρανοῦ, ὅπου τὸ Λευκὸν Φῶς, σας δίδει τὸν τρόπον νὰ ἐξέλθετε ἀπὸ τὰ σκότη, τὰ ὅποια ὁ Πονηρὸς σας ὑπέδειξεν ὡς φῶτα τῆς Δημιουργίας. Ἡ Νέα μας Γραφή σκοπὸν ἔχει νὰ σας ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὴν ἀγνοίαν, διὰ νὰ ἴδητε, μέσῳ τῆς Οὐ-

ρανίας Φωνής, τὸ πραγματικὸν καὶ Ἀληθινὸν Φῶς τοῦ Κυρίου. Τὸ γλυκὺ εἰς τόνον, γεῦσιν ἢ αἴσθημα εἶναι πολλάκις κρυφὸν δηλητήριον διὰ τὴν ὄντοτητα.

Ἡ ἀκατάσχετος ἐπιθυμία εἰς τὰς ὄντοτητας, δὲν ἔχει καλὰ ἀποτελέσματα. Ἡ ἔλξις τοῦ Πονηροῦ εἶναι πανίσχυρος. Ἡ ὤθησις τοῦ Καλοῦ ἔχει μεγαλυτέραν ἰσχύον, ὅταν ἡ ὄντοτης εἶναι πεφωτισμένη. Διὰ τοῦτο ἡ πρόθεσις μας εἶναι νὰ ἐνισχύωμεν τὴν φώτισίν σας, ὥστε διὰ τῆς θείας ὠθήσεως, νὰ καταβάλλετε τὴν πονηρὰν ἔλξιν μὲ τὴν ἀγγελικὴν μορφήν.

Ἐγκύψατε εἰς τὴν εἰλικρινῆ καὶ ὀλως ἀγάπην διδασκαλίαν τοῦ Οὐρανοῦ, διὰ νὰ μὴ εὗρεθῆτε ἐντὸς τῶν κόλπων τοῦ Πονηροῦ καὶ ἡ φωνὴ σας ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ σας, γίνει, φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Πλούταρχος

8 - 12 - 1964

54

ΤΟ ΥΠΕΡΤΑΤΟΝ ΑΓΑΘΟΝ, Ο ΘΕΟΣ

ΜΩΥΣΗΣ:

Οἱ δημιουργοῦντες ἔργα ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς φυσικῆς μορφῆς των, ἀγαποῦν αὐτὰ ὡς ἔργα ἐμπνευσεῶς των. Ἄλλ' ὁ δημιουργὸς ἄνθρωπος, διὰ τῶν ἔργων του ἐπιδιώκει νὰ ἀποκτήσῃ φήμην καὶ ἡ φήμη ἀποδίδεται εἰς ἓνα δημιουργόν, ὅταν οὗτος εἰσπράττῃ τοὺς καρποὺς τοῦ κόπου του διὰ τῆς ἀντιστοίχου ἀξίας τοῦ ἔργου του. Ἄρα πωλῶν τὰ δημιουργήματά του, πωλεῖ κάτι ἀπὸ τὸν ἑαυτόν του, δηλαδὴ ἀνταλλάσσει μέρος τοῦ ἑαυτοῦ του μὲ τὴν ὕλην. Καὶ ὅσον, αὕτη, καταλαμβάνει μεγαλύτερον μέρος ἐντὸς του, τόσον ἀπογυμνοῦται ὡς ὄντοτης, χάνων τὴν πραγματικὴν ἀξίαν του καὶ ἐναποθηκεύων τὴν διαφθειρούσα τὴν συνείδησίν του ὕλην, ἡ ὁποία ἐπαυξάνει συνεχῶς τὸν ἐγωϊσμόν του.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, οὐδέποτε ὁ ἄνθρωπος, ὡς δημιουργός, θὰ δυνηθῆ νὰ φυλάξῃ ἐντὸς του τὸ ὑπέρτατον ἀγαθόν, δηλαδὴ τὴν ἔννοιαν τοῦ Θεοῦ. Ἀντιθέτως, ὁ Θεὸς ποτὲ δὲν συλλέγει ἐκ τῶν δημιουργημάτων του τὰ ἐπίγεια ὕλικά τους ἀγαθά. Πάντα ταῦτα μένουσιν ἐν τῇ Γῆ ὡς δολώματα τῶν

ἐπιχειρούντων ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ, νὰ συλλέγουν διὰ ποικίλων μέσων θησαυρούς, διὰ τὸν ἑαυτὸν των καὶ νὰ ἀδιαφοροῦν, διὰ τοὺς ἔχοντας ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς βοήθειας τοῦ Θεοῦ. Ἔρα, εἶναι ἀλήθεια, ὅτι ὁ Θεὸς ἔχει ἀντιπροσώπους ἐπὶ τῆς Γῆς; Ἐὰν ναί, τότε οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Θεοῦ ἐσφτερίσθησαν τὴν ἐξουσίαν Του καὶ ἠγνόησαν τελείως Αὐτόν, διαπράττοντες ὅ,τι τὸ χεῖριστον ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ φαντασθῆ. Μέγα μέρος ἐκ τῶν δῆθεν ἀντιπροσώπων τοῦ Θεοῦ, μεταγράφονται ὡς ἀπόκληροι τοῦ Οὐρανοῦ.

Ὁ κληρικός οὐδέποτε πρέπει νὰ ἐξάπτεται καὶ νὰ καταφέρεται, ἔστω καὶ ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν του. Οὐδέποτε πρέπει νὰ ψεύδεται καὶ νὰ ἐπωφελεῖται ἀπὸ τὸ ποίμνιόν του, πρὸς ἴδιον αὐτοῦ κέρδος. Ὁ κληρικός δὲν κακολογεῖ. Δέχεται τὸ ράπισμα καὶ ἀπὸ τὰς δύο παρεΐας του. Ὁ κληρικός συντρέχει τοὺς ἀδελφούς του εἰς τὰς ἀνάγκας των, ἔστω καὶ ἐὰν οὗτοι ἡμάρτησαν καὶ προσπαθεῖ διὰ τῆς φωτίσεώς του νὰ τοὺς ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου. Ὑπάρχουν τοιοῦτοι κληρικοί; Ἐὰν ναί, τότε δικαίως εἶναι ἀντιπρόσωποι τοῦ Θεοῦ, ἐὰν ὄχι τότε ἐμπαίζουν τοὺς πιστοὺς, ὡς μασκοφόροι τῆς θείας ἐπιταγῆς!

Τὸ ὑπέρτατον ἀγαθόν, εἶναι μία Δύναμις Ἀπρόσωπος, ἣ ὁποῖα ὄλο δίδει καὶ ποτὲ δὲν λαμβάνει. Τὰς δεήσεις, παρακλήσεις καὶ θυσίας τῶν εὐσεβῶν, μεταβάλλει εἰς δυνάμεις ἀναγκαίας πάλιν διὰ τὸν ἄνθρωπον· κάτι ποῦ ὁ ἄνθρωπος οὐδέποτε θά ἠδύνατο νὰ πράξῃ, διότι ἀπλῶς δὲν εἶναι θεός. Ἡ Ὑπερτάτη, λοιπόν, Ἀγαθότης ποῦ ἐδρεύει εἰς τὸ Ἄπειρον, ὡς διάχυτος ἐνέργεια, γνωρίζει κάλλιστα τὴν οὐσίαν τῶν πάντων καὶ ἀναλόγως αὐτῆς ἐπιδρᾷ ἢ ἀντιδρᾷ, πρὸς ἰσορροπίην τῆς θείας Οἰκονομίας.

Αἱ ὕβρεις, αἱ ἀπειλαὶ καὶ ἐμπαιγμοὶ πρὸς τὴν θείαν Ἀρχὴν, δὲν προσκομίζουσι εἰς τὸν ἄνθρωπον τὸ θεῖον φῶς, ἀλλὰ ἀφήνουσι αὐτὸν νὰ πλανᾶται εἰς τὸ σκότος του, μέχρις ὅτου ἀντιληφθῆ τὸ σφαλερὸν τῆς ἐνεργείας του πόρισμα καὶ στρέψῃ τὸ πηδάλιόν του 90 μοίρας πρὸς τὴν ὀρθὴν κατεύθυνσιν. Τοῦτο ὅμως ὀφείλει νὰ πράξῃ ἐγκαίρως, διότι ἡ μετάνοια κατὰ τὰς δυσμάς τῆς ζωῆς του δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἀπὸ τοὺς ἀμεταβλήτους καὶ αἰώνιους Νόμους τῆς Ἀρχῆς Του.

Καλλιεργήσατε ἐντός σας τὴν ἀγαθότητα, διὰ νὰ αἰσθανθῆτε τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ πλησιέστερον εἰς τὴν καρδίαν σας.

Μωϋσῆς

12 - 12 - 1964

55

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΠΟΙΗΣΕΩΣ, Ο ΛΟΓΟΣ

ΠΙΝΔΑΡΟΣ:

Ἐν Ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, δηλαδή ἡ θεία ἐνέργεια τοῦ Παντός. Ἐκ τοῦ Λόγου γεννᾶται ἡ ποίησις, δηλαδή ἡ κατὰ φαντασίαν διακόσμις τοῦ λόγου πρὸς ἔλξιν. Οὕτω ὁ Μέγας Ποιητὴς καὶ Δημιουργός, διὰ τῶν εἰκόνων τῆς ποιήσεώς του, ἔδωσεν εἰς τὸν ἄνθρωπον τὴν δυνατότητα νὰ ἐκφράζη τὰς εἰκόνας τῆς δημιουργίας δι' ἄλλου ἐμμέσου τρόπου, ὅστις διατυπώνεται εἰς τὴν ποίησιν, ἡ ὁποία ἔχει ρυθμὸν καὶ μέτρον εἰς τὰς εἰκόνας τῆς, διὰ νὰ θέλξουν τὸν ἐρευνητὴν καὶ τὸν ὀδηγήσουν εἰς τὰς ἐννοίας, τὰς κεκοσμημένας δι' ἄλλων λέξεων, πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ποιητικῆς εἰκόνας.

Ἡ τοῦ Οὐρανοῦ ποίησις διαφέρει πολὺ ἀπὸ τὴν Γῆν σας, διότι εἰς τὸν Οὐρανὸν ἡ ἀντίληψις τῶν ψυχῶν εἶναι ἄμεση, ἐνῶ εἰς τὴν Γῆν σας εἶναι ἔμμεση. Λέγω ἔμμεση, διότι ὁ ἀπαγγέλων ποιητὴς τονίζει τοὺς χρωματισμοὺς τοῦ νοήματος κρατῶν τὸν ρυθμὸν, διὰ νὰ ἀποδώσῃ τὴν ἔννοιαν τῆς ἐμπνεύσεώς του, πὺ αὕτη ὑπηγορεύθη ὑπὸ τοῦ ὑποσυνειδήτου καὶ ἐξεφράσθη διὰ τῆς πνευματικῆς του συνεργασίας μετ' αὐτοῦ. Οἱ σχολιασταὶ τῶν ποιητικῶν ἐννοιῶν, πολλάκις πλανῶνται εἰς τὰς ἐρμηνείας των καὶ ὅ,τι ὁ εἰς διευκρινίζει ὁ ἕτερος διασαφηνίζει διὰ τοῦ ἰδικοῦ του τρόπου, καὶ οὕτω ποτὲ δὲν δίδεται εἰς τὴν δημοσιότητα τὸ καθαρὸν νόημα μιᾶς ποιητικῆς εἰκόνας. Πολλοί, πὺ ἔχουν τὸν λόγον εὐκόλον καὶ εὐρίσκουν λέξεις νὰ ἀπανθίσουν μίαν ποιητικὴν ἔννοιαν, τὴν ὁποίαν παραδέχονται οἱ κριταὶ ὡς ὀρθὴν ἐρμηνείαν, δὲν ἀντιλαμβάνονται τὴν πλάνην των, ὡς ἀνίδεοι, παρὰ τὴν μὸρφωσίν των, νὰ εἰσχωρήσουν εἰς τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ ὑποσυνειδήτου τοῦ τᾶδε ἢ τοῦ δεῖνα ποιητοῦ. Ἀναφέρομαι εἰς τὴν σοβαρὴν ποίησιν καὶ εὐ-

χί τὴν γελοιοποιοῦσαν τὸν ποιητὴν, ὅστις στιχοῦργεῖ κατὰ φαντασίαν πνευματικῆς του ἀνεπαρκείας.

Ἡ ποίησις συμπλέκεται μὲ διάφορα συναισθήματα, ἀφορῶντα τὴν ὄντοτητα, διὰ μιᾶς ἀλύσου, ἥτις εἶναι ἡ Ἀγάπη εἰς τὰς ποικίλας μορφὰς τῆς ἑλξεώς της. Δηλαδή, τοῦ Ἔρωτος, ὅστις γεννᾶται ἐκ τοῦ κάλλους τῆς Ἀφροδίτης καὶ πολὺ σπανίως ἐκ τῆς Ἀθηνᾶς τὴν σύνεσιν, διὰ νὰ δημιουργηθῆ δεσμὸς ἀξίος τοῦ προορισμοῦ του. Ὁ Κύριος διεχώρησεν τὰ συναισθήματα, ἥτοι τὸ ὑψηλὸν ἀπὸ τὸ χαμηλόν, διὰ τῆς Ἀγάπης καὶ τοῦ Ἔρωτος.

Σήμερον οἱ ὑμνοῦντες τὸν Ἔρωτα, ὑμνοῦν τὴν ὕλην καὶ ὄλα τὰ ἐφήμερα μεθ' ἑαυτῆς. Ἐνῶ ὑμνοῦντες τὴν Ἀγάπην — ὅταν γνωρίζετε τὴν καθαρὰν ἔννοιαν αὐτῆς — ὑμνεῖτε τὸν Θεόν, ὅστις σᾶς συνέδεσε μὲ τὸ αἶσθημα τοῦ πόνου καὶ τῆς ἐκτιμήσεως, διὰ νὰ ἀποκτήσετε τὴν ἱεράν φλόγα τῆς ἀναγκαιότητος.

Ἡ ποίησις εἶναι φλόγα κεκαλυμμένη. Ἀναζητήσατέ τὴν εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῶν ἐνοιῶν της μὲ καθαρὰν τὴν σκέψιν, ἵνα σᾶς μεταδώσῃ τὸν σπινθῆρα τῆς ζωῆς, διὰ τοῦ ἱεροῦ λόγου.

Ἐρὸς λόγος λέγεται ὁ φωτοδοτούμενος ἐκ τῆς Ἀρχῆς μας, καὶ ποὺ διαλύει τὰ σκότη τῆς ψευδοῦς πολυμαθείας. Ποίησις εἶναι ἡ μυστικὴ ἔκφρασις τῆς ψυχῆς.

Πινδαρος

13 - 12 - 1964

56

ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΣΥΝΕΙΔΗΤΟΥ

ΣΟΦΟΚΛΗΣ:

Ὁ κάθε σκεπτόμενος ἄνθρωπος δὲν εἶναι ἱκανός, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, νὰ εἰσδύῃ ἐντὸς τοῦ ἀνθρωπίνου δράματος. Ἐὰν ὁ ἄνθρωπος δὲν γνωρίζῃ τὴν μεταχείρισιν τῶν χρωσπῆρων καὶ τὴν ἀνάμιξιν τῶν χρωμάτων, δὲν δύναται νὰ ἀποδώσῃ εἰκόνα ἀξίαν θαυμασμοῦ. Πρῶτον πρέπει νὰ ἔχη ἐντὸς του τὸ μυστήριον τῆς ὠθήσεως πρὸς τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον κλάδον τῆς κλίσεώς του. Τοῦτο συμβαίνει, ὅταν τὸ ὑποσυνείδητον τὸν καθοδηγεῖ, χωρὶς ὁ ἴδιος νὰ ἀντιλαμβάνεται πῶς ἡδυνή-

θη ἐκ τοῦ μηδενὸς νὰ δημιουργήσῃ ἀπασχόλησιν ἐπιδιώκουσαν τὴν καλλιέργειαν μιᾶς μικρᾶς του κλίσεως.

Τὸ δράμα, εἶναι ὁλόκληρος ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ δραματογράφος, ἐὰν δὲν εἶναι πεφωτισμένος ἀπὸ τὴν θεϊαν Ἀρχὴν, δὲν δύναται νὰ ἀντλήσῃ ἐκ τοῦ ὑποσυνειδήτου του τὸ μέγα δράμα τοῦ ἀνθρώπου. Διότι ὁ γήινος κόσμος εἶναι πλήρης δραμάτων συμπλεκομένων, τὰ ὅποια, ὁ παρατηρητὴς σημειώνει, τοῦ εἶναι ὁμῶς δύσκολον νὰ εὔρη εἰς αὐτὰ τὰ αἷτια τῆς βαθυτέρας ὑποκινήσεως τοῦ ἀνθρώπου. Ἄρα, τὸ δράμα εἰκονίζεται πρῶτον ἐντὸς τοῦ ὑποσυνειδήτου. Ὑστερον παραβάλλεται μὲ τὰ καθημερινὰ τῆς ζωῆς δράματα, ἀποκαλύπτει τὸ αἷτιον καὶ τοῦτο πάλιν ἐρευνᾶται διὰ νὰ εὔρετε τὴν ὠθησιν, καὶ ἂν αὕτη εἶναι ἡ ὄχι ὀρθή.

Τὸν κόσμον τῆς ψυχῆς, οὐδεὶς σας εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ. Δι' ἀντανακλάσεως ἀντλείτε τὰς εἰκόνας του, ἀπὸ τὸ ὑποσυνειδήτον καὶ ἂν τὸ πνεῦμα σας εἶναι ἰσοσταθμισμένον μὲ τὴν ψυχὴν, τότε ἀποδίδετε τελειότερας τὰς εἰκόνας τοῦ δράματος, δηλαδὴ ἐξωτερικεύετε τὴν ἐσωτερικότητα τοῦ ἀνθρώπου, διὰ νὰ διδάξετε τοὺς ἀδελφούς σας, ὅτι ὑπάρχει ἐντὸς σας ἕνας διαφορετικὸς κόσμος ἀπὸ τὸν ἐξωτερικόν· ὁ κόσμος τῆς ψυχῆς, ὁ κόσμος τῆς ἐρεύνης καὶ τῆς φωτίσεως τοῦ ἀληθοῦς καὶ τῆς ὀρθῆς κρίσεως τοῦ πνεύματος πρὸς ἀπόδοσιν εἰκόνων διδακτικῶν, ἵνα ὁ ἄνθρωπος μὴ περιπέσῃ εἰς τὰ συνήθη σφάλματὰ τῆς τρεχούσης αὐτοῦ ζωῆς.

Τὸ δράμα λοιπόν, ἀγαπητοί μου, εἶναι ἡ ζωντανὴ εἰκὼν ποῦ ἐδρεύει ἐντὸς κεκλεισμένου χώρου, δηλαδὴ τοῦ ὑποσυνειδήτου, ὁ μὴ δὲ ἔχων ἰλαρὸν φῶς ἄνθρωπος, δὲν δύναται νὰ ἐκφράσῃ τοῦτο, ἀλλὰ αἰσθάνεται θλίψιν, κακοδιαθεσίαν, στενοχωρίαν, χωρὶς ν' ἀντιλαμβάνεται πόθεν πηγάζουν αἱ τυραννικαὶ αὐταὶ διαισθήσεις ἐντὸς του. Τὸ ἀνθρώπινον δράμα, μόνον ὁ ἐνδεδειγμένος εἰς τὴν διασάφισίν του, δύναται νὰ χρωματίζῃ καὶ νὰ τὸ περιγράψῃ εἰς εἰκόνας τῆς γήϊνης ζωῆς, διὰ νὰ φωτίσῃ καὶ καθοδηγήσῃ τὸν σκεπτόμενον μὲ ὀρθὸν λογισμὸν, ἵνα διὰ τῆς ἀγάπης του πρὸς τὸν πλησίον, σχολιάσῃ εὐμενῶς τὸν πόνον του καὶ θέσῃ ἐπὶ τοῦ ἠθικοῦ μαρτυρίου του τὸ βάλσαμον τῆς ἐλπίδος καὶ τῆς καθάρσεως τοῦ ἄλγους, διὰ τοῦ καθαροῦ καὶ ἰλαροῦ φωτὸς τοῦ Κυρίου. Τὸ φῶς τοῦτο, — ἐννοῶ τοῦ Κυρίου — τὸ πάλαι ὠνομάζετο «θεῖον φῶς»

χωρίς να προσδιορίζουν οι άνθρωποι πόθεν τούτο ἐπήγαζεν.

Ὁ ὑποφαινόμενος Σοφοκλῆς, συνέγραψα ἔργα ἀφθάστου περιεχομένου, οὐχὶ ὅμως διὰ τῶν ἰδικῶν μου δυνάμεων, ἀλλὰ τῶν θείων τοιούτων. Διὰ τούτου καὶ αἱ εἰκόνες εἶναι ἀπηχίσεις τῆς ψυχῆς. Ὁ ἀπλοῦς ἐγὼ καὶ βαθὺς εἰς τὰς ἐρεῦνας μου δραματουργός, χρεωστῶ τὰ πάντα εἰς τὸ θεῖον φῶς, εἰς τὴν ἄγνωστον τῆς ἐποχῆς μου ἐνέργειαν, τὴν ὁποῖαν εἰς τοὺς μετέπειτα χρόνους οἱ ἀπεκάλυψεν ὁ Κύριος, ὁ ἀποσταλὴς ὡς ἄνθρωπος, διὰ τὴν δόσιν νοητὴν ἀνθρώπινον ἐξήγησιν εἰς τοὺς ἀμαθεῖς ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς γνώσεως, ἀνθρώπους. Καὶ ναὶ μὲν ἀπέκτησεν ὀπαδοὺς, ἀλλ' οὗτοι δυστυχῶς διὰ τῆς παρόδου τοῦ χρόνου διεφθάρησαν, ὡς φθείρονται τὰ ἀντικείμενα ἀπὸ τὴν μακροχρόνιον τριβὴν τῆς ζωῆς. Διὰ τούτου δὲν ἀποστέλλει ὁ Κύριος πρὸς τὸ παρὸν δεύτερον μηνύτορα τοῦ Οὐρανοῦ, προτοῦ προηγηθῆ καὶ προλειάνῃ τὸ ἔδαφος, ὁ Λόγος τοῦ Οὐρανοῦ.

Τὸ δράμα συνεχίζεται εἰς ποικίλας μορφάς, ἀλλ' οὐδεὶς ἐκ τῶν δραματουργῶν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀντιληφθῆ τὴν σύνθεσιν τοῦ δράματος, ἐντὸς τοῦ ὑποσυνειδήτου, διότι ἀπώλεσε τὸ φῶς τῆς ἀληθείας, τὸ ὁποῖον μόνον εἰς τοὺς ταπεινοὺς καὶ εὐσεβεῖς ἐμφανίζεται, διὰ τὴν δόσιν τὴν μάχην τοῦ Ὁυρανὸς εἰς τὰς συνειδήσεις τῶν ἀνθρώπων.

Τὸ δράμα εἶναι ἡ ἀληθὴς εἰκὼν τῆς ζωῆς καὶ τοῦ πόνου. Τὸ φάρμακον αὐτοῦ εἶναι ὁ Λόγος τοῦ Οὐρανοῦ.

Σοφοκλῆς

14 - 12 - 1964

57

Ο ΜΥΘΟΣ ΚΕΚΑΛΥΜΜΕΝΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΑΙΣΩΠΟΣ:

Εἰς τί, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, χρησιμεύει ὁ μῦθος; Εἰς τὸ νὰ φανερώνῃ τὴν πραγματικότητα ἐνδεδυμένην μὲ ποικίλα χρώματα, ὥστε ὅσοι ἔχουν τὸ χάρισμα νὰ διεισδύουν ἐντὸς τοῦ μύθου, νὰ ἀποκαλύπτουν τί δηλοῖ ὁδοῦς. Ἐπειδὴ ὁ κόσμος τῆς γνώσεως εἶναι ἀμόρφωτος, ὡς πρὸς τὰς γνώσεις ποῦ ὁ Οὐρανὸς διδάσκει, ἡ Ἀλήθεια δὲν γίνεται πιστευτὴ μὲ τόσην εὐκολίαν. Διὰ τούτου ἐνδύεται μὲ περιβολὴν ἐλκυστικὴν, ἵνα

ἔλεξε πρῶτον τὸν ἀναγνώστην καὶ ὕστερον νὰ θέλῃ αὐτὸν διὰ τῆς κεκαλυμμένης ἀληθείας. Ἡ φαντασία κατεργάζεται τὸν μῦθον, ἀλλ' ὁ μῦθος εἶναι εἰκὼν φωτίσεως καὶ οὕτω ἡ φαντασία μεταβάλλεται εἰς ἔνδυμα καὶ ὁ μῦθος εἰς γυμνὴν ἀλήθειαν.

Ὁ μῦθος πάντα ἔλκει καὶ ἐξανογκάζει τὸν ἀναγνώστην διὰ τῆς σκέψεως καὶ τοῦ λογισμοῦ νὰ εὕρῃ τὸ τί ἐπιδιώκει ὁ μῦθος.

Ὁ ἄνθρωπος δὲν ἀναγνωρίζει εὐκόλως τὰ ἐλαττώματά του, ὅταν τοῦ τὰ παρουσιάζουν, καὶ νομίζει ὅτι συκοφαντεῖται ἀπὸ τοὺς συνανθρώπους του, διὰ τοῦτο, θλέπει ὁ ἄνθρωπος τὸν ἑαυτὸν του ἐντὸς τοῦ μύθου.

Πολλάκις ἡ φαντασία ὑπερβαίνει τὰς εἰκόνας τῆς πραγματικότητος καὶ λέγετε. «Πῶς εἶναι δυνατόν, ὁ μάγος οὗτος διὰ τῆς θαυματουργοῦ του ράβδου νὰ μεταμορφώῃ ἀνθρώπους εἰς ζῶα, νὰ παρουσιάσῃ πύργους καὶ ἀνάκτορα, τοὺς πτωχοὺς καὶ ἐναρέτους νὰ ἀποκαθιστᾷ καὶ τοὺς πλουσίους καὶ πονηροὺς νὰ ἐξοντώνῃ;» Πάντα ταῦτα ἐμπεριέχονται εἰς τὰς ἱστορίας τῶν παιδικῶν ἀναγνωσμάτων.

Διατί;

Διὰ νὰ διδάξουν τὰς νεαρὰς ὑπάρξεις, ὅτι παντοῦ καὶ πάντα ἡ Ἄρετή θριαμβεῦει, ἐνῶ ἡ Κακία πατάσεται. Αἱ εἰκόνας λοιπόν, αἵτινες λαμβάνονται ὡς μῦθοι, κρύπτουν θαθείας ἐννοίας, τόσον διὰ τὰ παιδιά ὅσον καὶ διὰ τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην πλατυτέρας μορφώσεως ἀνθρώπους, διότι ἡ ράβδος τοῦ μάγου ὑφίσταται, οὐχὶ εἰς τὴν Γῆν, ἀλλ' εἰς τοὺς Οὐρανοὺς.

Τὸ ὑποσυνείδητον γνωρίζον τὴν δύναμιν ταύτην τοῦ Οὐρανίου Λόγου, μετέδωκεν αὐτὴν εἰς τὴν ράβδον τοῦ μάγου ἐν τῇ Γῇ. Ὁ μάγος, λέγει πολλάκις ὁ μῦθος, εἶναι ἀόρατος καὶ εἰς τὴν πραγματικότητα εἶναι ἀόρατοι οἱ Ἄρχηγοὶ - Διδάσκαλοι τοῦ Οὐρανίου Βασιλείου. Μία ἀπλή θέλησις των δύναται νὰ μεταβάλῃ ὀρισμένον πρόσωπον εἰς τὴν Γῆν, Ἄρχοντα ἢ πένητα. Ἄλλ' εἰς τὴν θέλησιν ταύτην φραγμὸς εἶναι ὁ Κύριος. Ἄνευ τῆς ἀδείας Του, οὐδὲν δύναται νὰ λάβῃ χώραν.

Καὶ ἐνῶ εἰς ἐξ ὑμῶν, δὲν ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει, ἀπογοητευμένος ἀπὸ τὴν ζωὴν καὶ τοὺς ἠθικοὺς πόνους, ζητεῖ προσανατολισμὸν ἐλπίδος, χωρὶς δὲ νὰ ἴδῃ τὸ λαμπρὸν φῶς

αὐτῆς, ἀφρόνως ὀμιλῶν, ἀποκλείει τὴν ὑπαρξιν τῆς δυνάμεως τοῦ Βασιλείου μας καὶ λέγει. «Ἐὰν πράγματι οἱ Ἄρχηγοὶ εἶχον δυνάμεις ὡς τὰ κείμενά των, οὐδέποτε θὰ εὕρισκόμεν εἰς τὴν ὀχληρὰν σημερινήν μου κατάστασιν».

Παρὰ τοὺς λόγους τοῦ ἀπογοητευμένου, ἂν ἡ πίστις του δὲν διασπασθῆ καὶ ἐν κρυπτῷ καλλιεργῆ αὐτὴν ὡς φῶς τῆς ἐλπίδος του, τότε ὁ Κύριος δίδει τὴν ἄδειαν εἰς ἓνα ἐκ τῶν Ἄρχηγῶν νὰ λάβῃ τὴν θέσιν τοῦ μάγου· καὶ χωρὶς ὁ ἐνδιαφερόμενος νὰ γνωρίζῃ τί τοῦ συμβαίνει, θὰ ἴδῃ ἀπροόπτως ἀνατροπὴν τῆς καταστάσεώς του καὶ ἡ καλύβη του νὰ γίνῃ μέγαρον. Δὲν κλείει ὁ μῦθος ἀλήθειαν; Πόσοι ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἔχασαν τὴν λαλίαν των καὶ ἡ μαγικὴ ράβδος τοῦ Οὐρανοῦ εἰς πόσους ἐξ αὐτῶν ἐπανέδωσεν τοὺς φθόγγους, ὥστε νὰ θεωρήσουν αὐτὸ τοῦτο τὸ γεγονός ὡς θαῦμα θεῖον;

Ἐπὶ τὴν ὑπάρχει, λέγει ὁ μῦθος ἐλιξήριόν τι, τὸ ὁποῖον ἐπεκτείνει τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου εἰς χιλιετηρίδα καὶ τὸν καθιστᾷ ἀκμαῖον καὶ ζωηρὸν ὡς νὰ εἶναι εἰς ἡλικίαν νεαρᾶν! Ποῦ εὕρισκεται τὸ ἐλιξήριον τοῦτο; Μόνον εἰς τοὺς μύθους τῶν μυθικῶν μάγων. Καὶ διατί ὁ ἄνθρωπος ἐνδιεφέρθη διὰ τὸν μῦθον τοῦτον; Διότι ζητεῖ νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν ζωὴν του μὲ σφρίγος καὶ ἀκμαιότητα. Καὶ διατί ἡ θαυματουργός σας ἐπιστήμη δὲν τοῦ δίδει τὸ πολυπόθητον τοῦτο τῆς ἀναγεννήσεως δῶρον; Διότι ἡ ἐπιστήμη δὲν ἀντιπροσωπεύει τὰς θεϊκὰς Δυνάμεις. Ἐραγε ὑπάρχει τοιοῦτόν τι, ἐφ' ὅσον ὁ μῦθος τὸ ἀνέφερεν; Ἐπὶ τὴν ὑπάρχει, ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος δὲν ἠξιώθη νὰ εὕρῃ αὐτό. Ἐπὶ τὴν ὑπάρχουν στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα, ἐν ἀναμίξει, θὰ ἀποδώσουν εἰς τὸν ἄνθρωπον τὴν ἀνανέωσιν τῶν κυττάρων του διὰ νὰ κερδίσῃ τὴν χιλιετηρίδα τῆς ζωῆς, ὅταν οὗτος ἐξουδετερώσῃ τὰ ζιζάνια καὶ θασιλεύσῃ ἢ εἰρήνην καὶ ἡ ἀγάπη εἰς τὸν κόσμον σας. Ἄλλὰ τότε ὁ ἄνθρωπος θὰ εἶναι συνετός, σχεδὸν ἅγιος ἀπὸ ὅλας τὰς πλευράς, μὲ πίστιν καὶ εὐσέβειαν πρὸς τὰς Ἀρχάς μας. Ἰδοὺ, πῶς ἡ εἰκὼν αὕτη ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ διωχετεύθη καὶ μεταφέρθη εἰς τὸ ὑποσυνείδητον τῆς ἐν τῇ Γῆ ὄντοτητος. Ἡ εἰκὼν αὕτη ἀπεδόθη εἰς τοὺς μάγους μιᾶς ἐποχῆς πλήρους συγχύσεως καὶ ἀκαταστασίας. Ἡ ἐποχὴ ἐκείνη τῶν μυθικῶν μάγων κάποτε θὰ ἐπαληθεύσῃ εἰς τὴν Γῆν σας.

Μῦθος, λοιπόν, εἶναι τὸ κεκαλυμμένον ἄνθος τῆς Ἀληθείας.

Η ΦΑΝΤΑΣΙΑ ΠΡΟΗΓΕΙΤΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ ΒΕΡΝ:

Ἡ φαντασία μεσολαβῆ τόσον εἰς τὴν τεχνικὴν, ὅσον καὶ τὴν δημιουργικὴν ὡς καὶ ἐξερευνητικὴν πρόοδον, ὥστε νὰ ἀσκῆ τοσαύτην ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ πνεύματος ποῦ ὁ ἴδιος, ὁ ἐκ τῆς φαντασίας του ἐνεργῶν, νὰ θαυμάζῃ τὰ ἐπιτεύγματά του! Οὐδεμία πρόοδος προκύπτει ἐκ τῆς ἐπιστήμης, ἐὰν πρωτίστως δὲν προηγηθῆ ἡ φαντασία. Ὅταν ὁμως ὁμιλῶ περὶ φαντασίας δὲν ἀναφέρομαι εἰς τὴν ἀτομικὴν, τὴν διαπλάτουσιν τὸ εἶδος τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου εἰς φαντασμαγορικὴν. Ἡ φαντασία αὕτη πηγάζει ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ πνευματικοῦ ἐγώϊσμου δηλαδὴ τῆς προσωπικῆς τοῦ ἀνθρώπου ιδιότητος.

Ἡ φαντασία εἰς τὸν συντετὸν καὶ σώφρονα δύναται νὰ τοῦ δώσῃ πτέρυγας πρὸς τὰ ἀνώτερα ἐπίπεδα τῆς δημιουργίας καὶ νὰ παρουσιάσῃ οὗτος τὰ ἐπιτεύγματά του εἰς αὐτοτελεῖς γῆϊνας εἰκόνας, πρὸς τὸ συνολικὸν καλὸν τῆς ἀνθρωπότητος. Φαντασία σημαίνει εἰκὼν μετασχηματισμένη εἰς εἶδος ἀσυνήθους προσφορᾶς.

Ἐὰν ποτὲ εἰς τὴν ἐν τῇ Γῆ ζωὴν μου, τὴν φαντασίαν ἐξύψωσα εἰς τὸ πνεῦμα, τοῦτο ἔπραξα, διὰ νὰ ἀνοίξω νέους ὀρίζοντας εἰς τὴν τεχνικὴν πρόοδον καὶ τὸ ὄντι κατώρθωσα τοῦτο κατὰ ἓν ποσοστὸν. Τὰ ὅσα ἐγνώριζον, ὡς συγγραφεὺς τῆς φαντασίας, εἶναι μηδαμινὰ ἢ ἀσήμαντα ἀπὸ τὰ ὅσα συνέλαβα, ὡς ἐπιστήμων περιωπῆς, εἰς ἄλλους χρόνους, πολὺ ἀρχαίους, ὡς προϋπάρξας, εἰς μίαν προοδευμένην ἀπὸ τεχνικῆς ἀναπτύξεως χώραν, τὴν Ἄτλαντίδα. Εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς μετενσαρκώσεώς μου, ὡς Ἰούλιος Βέρν, δὲν ἐνεθυμούμην τὰ τῆς προϋπάρξεώς μου ἐπιτεύγματα. Τὸ ὑποσυνειδητὸν μου ὁμως μὲ καθωδήγει, ὥστε νὰ δώσω πρὸς δημοσίευσιν τὰ ὑποτυπώδη τῆς πάλαι ποτὲ ἐποχῆς ἐκείνης, τεχνικά μας μέσα, ὡς ὤθησιν τῆς φαντασίας μου εἰς τὸν γῆϊνον τεχνικὸν πολιτισμόν. Ἐπειδὴ εἶμαι γνωστὸς εἰς πάντας, ὡς πρὸς τὴν φαντασίαν τῶν περιγραφῶν μου, διὰ τοῦτο θὰ ἀναφέρω ἓνα ταξίδιον διὰ μέσου τοῦ Νεφελώματος Ὁμέγα.

Τὸ Νεφέλωμα τοῦτο εὐρίσκεται εἰς ἀπόστασιν τεραστίαν

ἐκ τῆς Γῆς. Ἀποτελεῖται δὲ ἀπὸ ἀπείρους ἀστέρας. Ὅταν λοιπόν, πλησιάσῃ τις πρὸς τὸ σημεῖον τοῦτο, ὡς ψυχὴ, δὲν χρειάζεται φαντασίαν, ἀλλὰ θεῖαν χάριν, διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ μεταδώσῃ τὰς τοῦ ταξιδίου του εἰκόνας εἰς τὸν γῆινον Κόσμον, ποῦ ἤδη ἐγκατέλειπεν.

Ὡς εἰς τὴν Γῆν σὰς ἔλκουν τὰ διάφορα εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀλλήλων κείμενα νησίδια τῶν γλυκῶν κλιμάτων, οὕτω καὶ ἐδῶ, ἔχετε τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι εἰσέρχεσθε ἐντὸς σήραγγος τεραστίας, ἀποτελουμένης ἀπὸ διάφορα χρώματα. Εἰς τὸν τομέα αὐτὸν εἶναι ἡ αἰωνία ἀνοιξις διὰ τὰς ψυχάς. Εἶναι τὸ τελειότερον ταξίδιον πρὸς ἀνακούφισιν τῶν ψυχῶν, ποῦ ἔτυχον νὰ λάθουν τὸ θραβεῖον τοῦ Οὐρανοῦ.

Διασχίζουσα ἡ ψυχὴ τὴν σήραγγα ταύτην φθάνει εἰς ἕτερον σημεῖον, ὅπου καταρράκται τεράστιοι ἐκ διαφόρων χρωμάτων ἀποδίδουν τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι εὕρισκεσαι ἐντὸς τοῦ φωτός καὶ ἀπὸ τὴν μίαν θεάν εἰς τὴν ἄλλην θαυμάζεις τὴν Μεγαλουργὸν Δύναμιν, ἣτις διὰ τῆς Πανσοφίας της ἔχει τόσα καὶ τόσα ἀπεριγραπτα θεάματα νὰ ἐπιδείξῃ εἰς τὴν ψυχὴν, ὅταν ἐπιτρέψῃ τοῦτο τὸ ποιὸν αὐτῆς.

Ὅ,τι προεφήτευσα διὰ τῆς φαντασίας μου, ἐπραγματοποιήθη κατὰ μέγα μέρος. Τώρα δὲν ὀμιλῶ μὲ τὴν φαντασίαν, ἀλλὰ μὲ τὴν ἄδειαν τοῦ Κυρίου, περὶ ἐνὸς Κόσμου, ὅστις ἔσαι θὰ εἶναι δι' ὑμᾶς ἄγνωστος μέχρι συντελείας τοῦ Κόσμου σας. Μόνον ὄρισμένοι ψυχαί, εὕρισκόμενοι εἰς ὄρισμένην κατάστασιν εὐνοίας ἀπὸ τὸ θεῖον, ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ θαυμάζουν τὰ ἀπειρα δημιουργήματα τοῦ Πλάστου καὶ νὰ ὑμνοῦν Αὐτόν, διότι τοὺς ἠξίωσε νὰ ἀπολαμβάνουν τὸ Νεφέλωμα Ὁμέγα, ὡς ὄριον τοῦ ταξιδίου των. Τὸ μεγαλύτερον ὅμως θαῦμα τοῦ Νεφελώματος τούτου εἶναι ἄλλο, ποῦ μόνον ἔκπληξιν δύναται νὰ σὰς προξενήσῃ. Ὡ ἐάν ἡδυνάμην νὰ σὰς μεταδώσω εἰς τί χρησιμεύει ἐπὶ τοῦ Οὐρανίου θόλου!!! Ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ καὶ μοῦ δώσῃ τὴν ἄδειαν, δὲν θὰ παραλείψω νὰ σὰς τὸ περιγράψω. Ἴδου, ὅτι διὰ πρώτην φοράν δὲν μετεχειρίσθην τὴν φαντασίαν, ὡς μέσον πρὸς ὄθησιν τῆς τεχνικῆς σας προόδου.

Ἰούλιος Βἄρν

ΤΟ ΑΣΜΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΣ ΑΙΩΝΙΟΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ:

Όταν, αγαπητοί αδελφοί, όμιλώ περί Περιστεράς, δέν έννοώ τό κοινόν πτηνόν πού σεΐς γνωρίζετε, άλλα τό συμβολικόν, τό τρίτον σκέλος τής Θεότητος, τό όνομαζόμενον «Άγιον Πνεύμα». Τό Πνεύμα τούτο είναι πανίσχυρον, διότι αυτό και μόνον διαχειρίζεται τήν ένέργειαν του πνεύματος κατά βούλησιν του Κυρίου. Όνομάζεται δέ και «Φώς τής Άληθείας». Τό Φώς τούτο διδάσκει τόν Άνθρωπον, καθοδηγεί αυτόν και μορφώνει τās έλλείψεις τής πνευματικής του γνώσεως. Όταν λοιπόν, τό Φώς τής Άληθείας όμιλή περί Θεου, ή όμιλία του αυτή είναι τό άσμα τών άσμάτων. Όποτε τό άσμα τούτο αντικαθιστά τήν προσευχήν, πού έκπέμπει ή συμβολική Περιστερά πρós τās Δυνάμεις τās κυριαρχούσας τά πάντα έν τῷ Σύμπαντι. Η ταχύτης του Πνεύματος τούτου είναι ασύλληπτος, διεισδύει πάραυτα έντός όποιασδήποτε όντότητος, διά νά ανατρέψη τά πάντα, πρós όφελος του γενικού καλού και καταπολέμησιν του κακού πνεύματος.

Πολλάκις τό Ισχυρόν Πνεύμα του Κακού, λαμβάνει τήν θέσιν του Φωτεινού Πνεύματος και όμιλεί μέ λογικότητα, διά νά παραπλανήσῃ τās σκέψεις σας, εκεί όπου κρίνει αυτό καλόν, πρós αναταραχήν, ύπουλον και θλαθεράν. Διά νά αποφευχθῆ τοιοῦτόν τι, μη έπαφίεσθε εις τούς ωραίους λόγους, οι όποιοι ύποκρίπτουν ακάνθας και δηλητήριον. Τούτο θα τό έξιχνιάσετε μόνοι σας από τās φράσεις, έκ τών όποίων θα άμφισβητήσετε τήν γνησιότητα του Λόγου. Η άπάτη του Δαίμονος είναι τεχνηέντως έλκυστική, ένδιαφέρουσα, άλλ' ουχι και άληθής. Τοιούτους λόγους λαμβάνουν πολλοί έκ τών έπικοινωνούντων, εις διαφόρους τομείς του κόσμου σας, άλλ' ουδεις των ήδυνήθη νά εύρη, πού ό λόγος δέν ώφελεί, διά νά αποφευχθῆ τό κακόν. Ίδού, διατί τονίζω. Ίδού, διατί ό Κύριος ύπέδειξε τήν μόνην άληθῆ όδόν του Λόγου Του έν τῇ Γῆ. Είναι προτιμώτερον τό καθαρόν και ζωοποιόν ύδωρ, από τό μη καθαρόν και παραπλανητικόν, πού δύναται νά σας όδηγήσῃ εις τό άδιέξοδον σκότος.

Ἡ Περιστερά, τὸ «ἅγιον τοῦτο πτηνὸν» τοῦ Οὐρανοῦ, ἄδουσα, ὑμνεῖ, προσεύχεται καὶ δοξάζει τὸν Πλάστην τῆς Δημιουργίας. Ὡς Περιστερά, ἐπικαθημένη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σας, σὰς μεταδίδει τὴν θείαν φώτισιν. Οὕτω, δι' αὐτῆς θὰ ἀποκτήσετε καταλλήλους ὀφθαλμούς, ἵνα ἀποκαλύψετε τὰς γνώσεις τοῦ Οὐρανοῦ, ὡς δῶρα τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Πάντα ταῦτα ἐν γνώσει σας θεβαίως, ὅταν σεῖς εὐρίσκεσθε ἐν ἀγνοία. Ἄλλ' ὅταν φωτίζεσθε καὶ ἐξακολουθεῖτε τὰς ἰδίας πρωτέρας γνώσεις τῆς ἀγνοίας σας νὰ διατηρῆτε, τότε δὲν ἔχετε τὴν ἰσχὺν νὰ κρατήσετε τὰς εὐχρήστους καὶ νὰ ἀπαλλαγῆτε ἀπὸ τὰς ἀχρήστους, ὅποτε παραμένετε στάσιμοι καὶ ἀδιόρθωτοι εἰς τὰς τόσας συμβουλὰς καὶ ὑποδείξεις μας.

Τὸ ἄσμα τῆς Περιστερᾶς θὰ τὸ ἀντιληφθῆτε, ὅταν εἰσθε ὑπάκουοι εἰς τὴν φώτισίν μας καὶ τοῦτο θὰ γίνῃ ὁδηγὸς καὶ φωτοδότης σας. ἄρκει ἡ ποτις σας νὰ εἶναι πραγματικὴ καὶ οὐχὶ συμβατικὴ.

Εἰς μίαν ἐκ τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, δὲν ἀναφέρω χρόνον, ἢ Θεία Περιστερά θὰ ἐμφανισθῆ δι' ὀλίγον, διὰ νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι πράγματι ὑφίσταται εἰς τοὺς Οὐρανοὺς. Θὰ παρουσιασθῆ ὡς εἶναι μὲ τὸν ἀκτινοβολισμὸν τῆς καὶ ὅλοι οἱ παρευρισκόμενοι θὰ κύψουν τὴν κεφαλὴν εἰς ἔνδειξιν, ὅτι παραδέχονται τὰ ἀθάνατα κείμενα, τὰ ὑπαγορευόμενα πρὸς φωτισμὸν τοῦ ἀνθρώπου. Ποῦ; Πότε; καὶ Πῶς; Αὐτὰ θὰ εἶναι τὰ συνήθη ἐρωτήματα πάντων, ὅταν ἀναγνώσουν τὸ κείμενόν μου, ἀλλ' ὁ ὑποφαινόμενος, δὲν δύναμαι νὰ εἶπω τὸν χρόνον, παρὰ μόνον ἢ Ἀλήθεια θὰ φανερώσῃ τὸ γεγονός καὶ θὰ ἀφυπνίσῃ τὴν πίστιν τῶν πιστῶν καὶ τῶν ἀπίστων. Τὸ θαῦμα τοῦτο τοῦ Φωτὸς θὰ εἶναι ἡ ἀπαρχὴ μιᾶς νέας ζωῆς εἰς τὸν πλανήτην σας. Μόνον οὕτω οἱ ἄνθρωποι τῆς ἕλης θὰ ἀντιληφθοῦν, ὅτι πλὴν τοῦ ὑλικοῦ Κόσμου ὑπάρχει καὶ ὁ ἀόρατος καὶ πραγματικὸς Κόσμος τῶν ψυχῶν μὲ Ἀρχηγούς - Διδασκάλους εἰς εἰδικότητος, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Κύριον, ὅστις τὰ πάντα διέπει.

Κοιμφοῦκιος

Η ΘΛΙΨΙΣ ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ ΚΥΝΗΓΟΣ ΤΟΥ ΕΓΩΙΣΜΟΥ

ΒΙΚΤΩΡ ΟΥΓΚΩ:

Ὁ ἐγωϊσμός, ἀγαπητοί μου, εἶναι ὁ πρῶτος ἐχθρὸς τῆς ὀντότητός σας. Ἐξ αὐτοῦ πηγάζουν ὅλαι αἱ κακοδαιμονίαι τῆς ζωῆς σας. Τοῦτο οὐδεὶς σας τὸ ἀντελήφθη. Ἐάν τὸ ἀντιλαμβάνεσθε, θὰ ἥλλαξεν τελείως ὁ τρόπος τῆς ζωῆς σας. Εἶναι λοιπόν, ὁ ἐγωϊσμός μέγα πρόσκομμα διὰ τὴν ἀνύψωσιν τῆς ὀντότητος καὶ τὴν καλλιέργειαν τοῦ πνεύματός της. Ὁ ἐγωϊσμός κατατρώγει τὰ δίκαια τῶν ἀδελφῶν σας καὶ ὀδηγεῖ αὐτοὺς εἰς τὸ ἀδιέξοδον, ἐνῶ σεῖς ἀπομακρύνεσθε ἀπὸ τὴν ὁδὸν τοῦ δικαίου καὶ τῆς κατανοήσεως τῆς ζωῆς τῶν συνανθρώπων σας.

Σκοπὸς λοιπόν, τῆς παρουσίας ὁμιλίας μου εἶναι, ὅταν εὐρίσκεσθε εἰς θέσιν ἀνθηρᾶν, νὰ ἀναζητῆτε τὰ αἴτια τῆς θλίψεως καὶ τοῦ πόνου τῶν δυστυχούντων καὶ νὰ ἐφαρμόζετε εἰς αὐτοὺς τὸ θεῖον θάλασμον τοῦ λόγου μας, διὰ τῶν καλῶν σας πράξεων. Ὑπάρχει περίπτωσις εἰς τὴν ὁποίαν, ἀπὸ τὰ ὕψη τῆς εὐδαιμονίας σας νὰ περιπέσετε εἰς τὴν δυστυχίαν, δηλαδὴ εἰς τὴν θλίψιν καὶ τὸν πόνον καὶ τότε νὰ ἐνοήσετε, ὅποια ἦτο ἡ θέσις τῶν δυστυχισμένων, εἰς τοὺς ὁποίους ἠρνήθητε νὰ δώσετε χεῖρα βοηθείας. Ἡ θλίψις καὶ ὁ πόνος θὰ σᾶς ἀφαιρέσουν τὸν ἐγωϊσμόν, ἀλλ' ἐσεῖς θὰ ἔχετε τὴν ἀνάγκην τῶν ἄλλων, ὁπότε ταπεινώνεσθε καὶ ἐνθυμεῖσθε ὅτι ὑπάρχει κάποια ἐξωκοσμικὴ Δύναμις, ἡ μόνη ἡ ὁποία διὰ τῆς πίστεώς σας εἶναι εἰς θέσιν νὰ σᾶς βοηθήσῃ εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀνυψώσεώς σας. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, προσέξατε, ἀνυψούμενοι μὴ ἀφήσετε τοὺς κλάδους τοῦ ἐγωϊσμοῦ νὰ ἐπεκτείνωνται ἐντὸς σας, διότι εὐρίσκεσθε ὑπὸ τὴν δοκιμασίαν τοῦ θεοῦ. Ἡ θλίψις καὶ ὁ πόνος ἐξεδιώξαν τὸν ἐγωϊσμόν σας, δηλαδὴ, ἐκλάδευσαν τοὺς κλάδους τοῦ κακοποιοῦ τούτου δένδρου καὶ ἔμεινεν ἐντὸς σας ἡ ρίζα εἰς ὑποτυπώδη μορφήν. Ἀνερχόμενοι τὴν κοινωνικὴν κλίμακα, λησμονεῖτε, ὅτι ἡ ρίζα τοῦ ἐγωϊσμοῦ ποτίζεται ἀπὸ τὴν ἔλξιν τῆς ὕλης, καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀναπτύσσονται νέοι κλάδοι, οἱ ὁποῖοι δυνατὸν νὰ γίνουν κορμοί. Διὰ τὸν λόγον αὐτόν, σεῖς, οἱ ὁποῖοι διήλθατε τὴν θλίψιν καὶ τὸν πόνον,

γίνατε κυνηγοί καὶ ἐκδιώξατε τὸν ἐγωϊσμόν, κλαδεύοντες ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὰ νέα αὐτοῦ φυτώρια!

Διατί, ὅταν εὐρίσκεσθε εἰς τὴν θλιθεράν θέσιν τοῦ πόνου, τότε μόνον ἐνθυμεῖσθε τὸν ἀδελφόν σας, ὅποτε δὲν εἴσθε ἱκανοὶ οὔτε τὸν ἄρτον του νὰ ἐξοικονομήσετε; Δὲν εἶναι καλλίτερον, ἐφ' ὅσον εὐρίσκεσθε ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς καλῆς καὶ εὐπορης ζωῆς νὰ διδτε ἐκ τῶν ὑπαρχόντων σας, μικρὸν μέρος καὶ εἰς τοὺς ἀδελφούς σας; Ἄλλ' ἢ πλεονεξία, κλάδος τοῦ ἐγωϊσμοῦ, ἐπενέθη εἰς τὸ πνεῦμα σας, ἐσυσκότισεν αὐτὸ καὶ ἠγνοήσατε ποῦ τὸ δίκαιον κατοικεῖ, διατηροῦντες τὸ ἄδικον ὡς φρουρὸν τῆς ὑπάρξεώς σας! Ἐὰν θέλετε νὰ γίνετε ἄριστοι κυνηγοί εἰς τὸν παγκόσμιον στίβον τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, πρῶτον χρέος σας εἶναι νὰ κυνηγήσετε καὶ ἐκδιώξετε τὸν ἐγωϊσμόν, καὶ τότε θὰ δυνηθῆτε νὰ λάβετε τὸ ἀριστεῖον τοῦ κυνηγοῦ ἐκκαθαρίζοντες ὅλους τοὺς κλάδους καὶ σπόρους τοῦ κακοῦ.

Ἡ θλίψις καὶ ὁ πόνος ἀφυπνίζουσι τὸν κοιμώμενον καὶ τοῦ δίδουσι τὴν εὐκαιρίαν, ὅπως ἐπανορθῶσιν τὰ κακῶς κείμενα, διὰ νὰ ἀνακτηθῇ θεῖαν ἰσχὺν καὶ ἐπιβάλλει διὰ τῆς λογικῆς, τοῦ ὀρθοῦ λόγου καὶ τῆς καλωσύνης, τὴν χάραξιν τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὰς ὑποδείξεις τοῦ Οὐρανοῦ, ὅστις διὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς Γῆς φροντίζει.

Ἐγωϊσμός εἶναι ἡ προσωπικὴ ἐνέργειά τῆς ὀντότητος νὰ ταπεινώσῃ τὸν ἀδελφόν του πρὸς ἀνάδειξιν αὐτοῦ τούτου, ὡς ἐκμεταλλευτοῦ τῶν ξένων ἠθικῶν ἀρχῶν, ψυχικῶν καὶ πνευματικῶν δυνάμεων. Δηλαδή, τὴν ἐκμηδένισιν τοῦ πλησίον πρὸς ἀποκλειστικὸν ὄφελος τοῦ ἰδίου, χωρὶς νὰ παραδέχεται τὴν ἐνέργειάν του ταύτην ὡς θλαθεράν διὰ τοὺς ἀδελφούς του, διότι καὶ ἐδῶ ὁ ἐγωϊσμός δὲν τοῦ ἐπιτρέπει νὰ παραδεχθῇ ὅτι ἀπομυζᾷ τὴν ἰκμάδα τῶν συνανθρώπων του. Γίνετε ὅλοι κυνηγοί καὶ ἐξολοθρευταὶ τοῦ ἐγωϊσμοῦ σας, προτοῦ ἢ θλίψις καὶ ὁ πόνος σᾶς μεταβάλλουν εἰς ἀνθρώπινα ράκη.

Βίκτωρ Οὐγκώ

ΤΟ ΟΡΘΟΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΓΙΝΩΣΙΝ ΓΝΩΣΙΝ,
ΠΟΛΛΑΚΙΣ ΕΙΝΑΙ ΕΣΦΑΛΜΕΝΟΝ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ:

Διατί, αγαπητοί ἄδελφοί, τὸ κατὰ τὴν γήϊνον γνώμην σας ὀρθόν, συνήθως εἶναι ἐσφαλμένον; Διότι ἡ γνώσις προσχεδιάζουσα τὰ πάντα, καθιερώνει ὑποδείξεις, αἱ ὁποῖαι μὲ τὸν χρόνον γίνονται συνήθειαι, ἐπὶ αὐτῶν δὲ βασιζόμενοι οἱ ἄνθρωποι θεσπίζουν νόμους, φραγμούς καὶ ἀπαγορεύσεις. Πάντα ταῦτα θεβαίως, ὁ ἄνθρωπος πράττει βασιζόμενος ἐπὶ τῆς λογικῆς. Ὡς ἐν σημείον καλῶς πράττει νὰ φράξῃ τὴν πλήρη ἐλευθερίαν τῆς γνώσεως, ὅταν αὕτη μεταβάλλεται εἰς πράξιν. Ἐκεῖνο, λοιπόν, τὸ ὁποῖον εἶναι ὀρθόν διὰ τοὺς πολλούς, διὰ τὸν ἕνα εἶναι ἐσφαλμένον. Ἐπειδὴ δὲ ὁ εἰς δὲν ἀποτελεῖ τοὺς πολλούς, ἐπομένως κατὰ τὴν γνώμην τῶν πολλῶν, σφάλει.

Διατί ὁ εἰς ἔχει διάφορον γνώμην ἀπὸ τῶν πολλῶν; Τί τὸν ὠθεῖ νὰ μὴ παραδέχεται τὰς ἐκ συνηθείας ἀπαγορεύσεις; Μήπως ὁ ἀποτελῶν τὴν μονάδα παρεφρόνησεν; Ἴδου, ἐν κρίσιμον σημείον διὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν πολλῶν. Τί πρέπει νὰ γίνῃ, διὰ νὰ εὑρεθῇ εἰς ποῖαν πλευράν ἀνήκει τὸ δίκαιον ἐπὶ τῆς ἐν γένει γνώσεως;

Ἡ ἔρευνα αὕτη εἶναι δυσχερεστάτη, διὰ τὸν ἄνθρωπον, ἐφ' ὅσον δὲν δύναται νὰ συμβουλευθῇ τὸ θεῖον καὶ ἀμφισβητεῖ ἀκόμη καὶ τὴν ὑπαρξιν αὐτοῦ! Καὶ ὅμως, ἄδελφοί μου, ἡ μονὰς πολλακίς ἔχει πληρέστατον δίκαιον, διότι καθοδηγεῖται ἀπὸ τὸ θεῖον. Ἀλλά, πῶς νὰ δώσῃ εἰς τοὺς πολλούς νὰ ἐννοήσουν τὴν ὀρθότητα τοῦ λόγου; Ὅλοι γνωρίζουν, ὅτι τὸ θεῖον δὲν ἀναμιγνύεται εἰς τὰς προσωπικὰς γνώμας τῆς ὄντοτης. Ἡ μονὰς ὅμως, θάσσει τῆς θείας διατάξεως ἐνεργεῖ, εἴτε τὸ γνωρίζει εἴτε ὄχι καὶ ἀπορεῖ πολλακίς πῶς ἀντιτίθεται εἰς τὰ καθιερωμένα, χωρὶς νὰ ὑποχωρῇ. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὕτην, ἐπεμβαίνει τὸ θεῖον δι' ἄλλου τρόπου καὶ συμβουλεύει τὴν μονάδα νὰ ἐνεργῇ ὑπὸ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, ὥστε νὰ μὴ διαταραχθῇ ἡ συνήθεια. Διατί ἡ μονὰς ἐνεργεῖ ὑπὸ ἐχεμύθειαν;

Διότι ἡ ἐνέργειά της δὲν εἶναι προσωπικὴ ἀποβλέπει εἰς

τὸ σύνολον. Ἄλλὰ τοῦτο δὲν πρέπει, διὰ πᾶσαν διαφύλαξιν, νὰ διαρρευθῆ, ὑπὲρ τῆς ὁμαλότητος ἐν τῇ κοινωνίᾳ τῶν ἐθίμων καὶ συνηθειῶν. Διὰ νὰ ἀντιληφθῆ ὁ περιέργος ἐξ ἀγνοίας, περὶ τῆς Οὐρανίας γνώσεως τί δηλαδὴ συμβαίνει, θὰ ἀναφέρω παραδείγμα τι, διότι ἄνευ παραδείγματος οὐδὲν δύναται νὰ γίνῃ πιστευτὸν καὶ μάλιστα, ὅταν τὸ θεῖον ἐνεργεῖ.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ: Εἰς μίαν Πολιτείαν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐμφανισθῆ μία ἰσχυρὰ φυσιογνωμία, ἣτις κατόπιν σχετικῶν χρόνων νὰ ἀναλάβῃ ἰθύνουσαν θέσιν. Ἡ ὄντοτης αὕτη ὀφείλει νὰ ἔχη ὑποτιθεμένης ἀρετάς. Ἄρα θὰ εἶναι ἀπεσταλμένη ἐξ Οὐρανοῦ, μέσῳ τοῦ φυσικοῦ νόμου.

Οἱ γονεῖς τοῦ ἀπεσταλμένου ἐκλέγονται ἐκ τῆς θείας Ἀρχῆς. Αἱ συνθήκαι ὅμως, τῶν μελλοντικῶν γονέων τοῦ πατρὸς Α καὶ τῆς μητρὸς Β, εἶναι ὅλως διάφοροι καὶ δὲν δύναται νὰ συζευχθῶν, λόγῳ παρεμβάσεως τῶν συνηθειῶν καὶ τῶν διαφορῶν κοινωνικῶν τῶν ἀρχῶν. Τότε τὸ θεῖον, διὰ μιᾶς μυστικῆς ὁδοῦ προετοιμάζει τὸ ἔδαφος διὰ τῆς ἀμοιβαίας ἑλξεῶς τῶν, ὡς προειδοποίησιν τῶν ψυχῶν τῶν, ὥστε τὰ ἑτερόφυλα νὰ συνδεθῶν ἐν πλήρῃ μυστικότητι καὶ νὰ δώσουν καρπὸν, τὸν ὁποῖον μόνον ἐν στενῷ οἰκογενειακῷ κύκλῳ γνωρίζουσι. Φροντίζουν δὲ — κατὰ τὴν ὄθησιν τῶν ὑποδείξεων τοῦ θεοῦ — διὰ τὴν ἀνατροφήν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τέκνου, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ λάθῃ ἐν καταλλήλῳ χρόνῳ τὴν θέσιν, ἣν ὥρισαν εἰς αὐτὸ αἱ θεῖαι Δυνάμεις.

Ἡ περίπτωσις αὕτη εἶναι πολὺ σπανία. Διὰ τοῦτο συγκαταλέγεται εἰς τὰς ἀποκρύφους ρήσεις τῶν Γραφῶν. Ὑπάρχουσι ὅμως καὶ ἄλλαι περιπτώσεις, ὅπου τὸ ὀρθὸν εὐρίσκεται εἰς τὴν μονάδα, ἐνῶ εἰς τὴν πλειονότητα, παρατηρεῖ τις τὸ σκοτεινόν, τὸ ὁποῖον ὀλίγον κατ' ὀλίγον παραχωρεῖ τὴν θέσιν του, εἰς τὸ φωτεινόν καὶ ὀρθὸν τῇ βοήθειᾳ τοῦ θεοῦ.

Ὁ ἄνθρωπος ἔχει τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι πᾶσα γῆινος λογικὴ εἶναι ὀρθή, ἐνῶ συμβαίνει τὸ ἀντίθετον. Ἡ λογικὴ εἶναι πειθῶ τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Κακοῦ. Ἄρα δύο εἶδη τῆς γῆινης λογικῆς, ἡ Λευκὴ καὶ ἡ Μέλαινα. Διὰ νὰ διακρίνετε τὴν διαφορὰν, πρέπει νὰ ἔχετε τὴν βοήθειαν τοῦ θεοῦ. Τὴν ἀποκτᾶτε δὲ διὰ τῆς πίστεως, εὐσεβείας καὶ τοῦ Ἰαροῦ φωτός. Ὁ Κόσμος τῆς φθορᾶς καὶ τοῦ Κακοῦ, ποτὲ δὲν δύναται νὰ ἔχη ὀρθὴν γνῶσιν, ἄνευ τῆς θείας Χάριτος.

Ἀριστοτέλης

Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΤΟΥ ΣΚΟΤΟΥΣ

ΣΟΚΡΑΤΗΣ:

“Όταν, ἀδελφοί μου, ὁμιλῶ περὶ σκότους, σεῖς νὰ ἀντιλαμβάνεσθε ὅτι πρόκειται περὶ πνευματικοῦ τοιοῦτου, τὸ ὁποῖον εἶναι δύσκολον νὰ διακρίνετε, ὅταν ὁ ἐμφανιζόμενος νοῦς, παρουσιάζεται μετὰ ἀκτινοβολίαν ἡλίου.

Ἡ γήινος Ἀρχή, ἣτις ἐλέγχει καὶ ἀπονέμει τὸ δίκαιον, ὀνομάζεται Δικαιοσύνη, ἣτις δυστυχῶς δὲν ἀσκεῖ τὸ δίκαιον, διότι ἀγνοεῖ αὐτό. Διατί τὸ ἀγνοεῖ; Διότι ὁ δικαστικός εἶναι ἄνθρωπος μετὰ ἐλαττώματα, ψυχικὰς ἐλλείψεις καὶ ἐπὶ πλέον ἔχει πνεῦμα ἀκατέργαστον, ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ του χρέους.

Ὁ μὴ εἰδικὸς ἀρκεῖ νὰ καταλάβῃ θέσιν εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ζωὴν του, χωρὶς ποσῶς νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὰ περαιτέρω. Ἡ Δικαιοσύνη ὅμως εἶναι ἱερὸν καθήκον. Διὰ τοῦτο, ὅστις ἀναλαμβάνει νὰ ἀποδίδῃ τὸ δίκαιον εἰς τὸν ἀδικούμενον, ὀφείλει πρωτίστως νὰ εἶναι πρόσωπον εὐπόληπτον καὶ ἀντικειμενικόν. Νὰ σέβεται τὰς ἀρχὰς τοῦ ἠθικοῦ νόμου, νὰ περιφρουρῇ τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ ἐμψυχώνῃ τὸν ἄθῳον καὶ οὐχί, διὰ λόγους σκοπιμότητος νὰ κλείῃ μίαν ὑπόθεσιν καταδικάζων τὸν ἄθῳον, ὑπὲρ τοῦ ἐνόχου, τὸν ὁποῖον θεωρεῖ ἄξιον πολίτην, διότι κατέχει θέσιν ὑψηλὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Ὁ δικαστὴς νὰ μὴ ἀποβλέπῃ εἰς τὰ ἑαυτοῦ ὀφέλη, ἐπισκιάζων τὴν δικαιοσύνην διὰ τοῦ σκότους καὶ νὰ κυβερνᾷ μετὰ τὸ ὑψηλὸν ἔνδυμα τοῦ δικαίου!

Εἶναι ἀκατανόητον, πῶς ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος παραδέχεται, ὅτι ἔχει ὡς φύλακά του τὸν νόμον, ὅταν οὗτος ἐφαρμόζεται κατὰ τὴν νοσηρὰν ἀντίληψιν τοῦ δικαστοῦ, ὑπὲρ τοῦ ἰσχυροτέρου καὶ κατὰ τοῦ ἀδυνατωτέρου. Οἱ δικασταὶ ἔπρεπε νὰ εἶναι τὰ ἱερώτερα πρόσωπα ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Δυστυχῶς εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς Γῆς σας, καταλαμβάνουν τοιαύτας θέσεις ἄτομα ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀξίας, πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων.

Σήμερον διοικεῖ τὸ ἄδικον. Εἰς σπανίας περιπτώσεις μετὰξὺ ἀνθρώπων τῆς ἰδίας κατηγορίας, ὁ δικαστὴς προσπαθεῖ διὰ τῆς κρίσεώς του, νὰ ἐξιχνιάσῃ ποῖος ἐκ τῶν δύο ἀντιδικούντων ἔχει δίκαιον, ὁ Α ἢ ὁ Β. Καὶ ἐδῶ ἀκόμη δυνατόν νὰ

πλανηθῆ εἰς θάρος τοῦ δικαίου. Δὲν διασφισθητῶ, ὅτι ἡ Δικαιοσύνη εἶναι εἰς λαβύρινθος, διὰ τοὺς δικαστάς. Δυστυχῶς οὗτοι δὲν ἔχουν τὸ φῶς τῆς θείας Χάριτος. Πάντως ἐπωμίζονται ὅλας τὰς πλάνας των, διὰ τὰς ὁποίας θὰ δώσουν λόγον εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦ Κυρίου, ὅταν ἀπογυμνωθῆ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ δι' αὐστηροῦ ἐλέγχου ἀποδείξῃ τὰ σφάλματα τῆς ὄντοτης, διὰ νὰ καθωρίσῃ εἰς αὐτὴν τὴν ποινὴν τῆς. Οἱ δικασταὶ καταδικάζουν, διὰ νὰ καταδικασθοῦν. Οὐδεὶς ἔχει τὸ ἱερὸν δικαίωμα τῆς ἀφαιρέσεως τῆς ζωῆς τοῦ ἄλλου.

Κύριοι Δικασταί, τί σᾶς ἔπταισε ὁ τάδε διὰ νὰ τὸν καταδικάσετε εἰς θάνατον; Λέγετε ὅτι ἦτο ἔνοχος καὶ σεῖς ἠσκήσατε τὴν δικαιοσύνην. Ἐὰν δὲν ἦτο πράγματι ἔνοχος, ὡς διὰ τῆς δικαστικῆς σας ἀποφάσεως ἀπεφάνθητε ὅτι τὸ ὄντι ἦτο ἔνοχος, τότε σεῖς εἴσθε δύο φορὰς ἔνοχοι, καταδικάσαντες εἰς θάνατον συνάνθρωπόν σας μετὰ τοῦ ὁποίου οὐδεμίαν προστριβὴν εἶχате καὶ ἡ συνειδήσις σας ἐπαναπαύθη. Κατόπιν χρόνου ἐπαναλαμβάνεται ἡ αὐτὴ δίκη, καὶ ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ καταδικασθεὶς καὶ ἐκτελεσθεὶς ἦτο ἀθῶος. Ἡ πλάνη σας δὲν δικαιολογεῖται. Ἐὰν ἔχετε ἴχνος συνειδήσεως, εἰπέτε μου εἰς ποῖον βαθμὸν ἐγκληματικότητος ἀνήκετε;

Ποῖος, Κύριοι Δικασταί, εἰς τὴν περίπτωσιν ἦν ἀνέφερον εἶναι ὁ ἔνοχος; Σεῖς θεθαίως. Καὶ σᾶς ἀνέχετε ἡ Κοινωνία ὡς ἄρχοντας τοῦ Δικαίου; Ὁχι θεθαίως. Ἄλλ' ἔχετε τὴν ὑποστήριξιν ἄλλων ἀρχόντων, οἵτινες σᾶς τείνουν χεῖρα βοηθείας, διὰ νὰ καλύψουν ἐντὸς τοῦ σκότους, τὸ ἄδικον ὑπὲρ τοῦ ἀδικήσαντος. Δυστυχῶς, εὐρίσκεσθε ὅλοι οἱ δικασταὶ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς κρίσεως, διότι οὐδέποτε ὁ ἄνθρωπος ἔδωσε πλήρη δικαιοσύνην εἰς τὸν συνάνθρωπόν του. Τὸ λειτούργημα τῆς Δικαιοσύνης λησμονεῖτε ὅτι εἶναι ἱερὸν, καὶ δὲν δύναται τὸ Κράτος νὰ ἐνισχύσῃ τὰς θέσεις τῶν ἀνεξελέγκτων λειτουργῶν τοῦ Νόμου, διότι οὗτοι, ἐν τῷ ἀπαραθιάστῳ, μεταβάλλονται εἰς Κράτος ἐν Κράτει.

Ὁ ὑποφαινόμενος Σωκράτης, ἀδίκως κατεδικάσθη. Ἐδωσα ὅμως τὸ παράδειγμα τῆς πειθαρχίας εἰς τοὺς νόμους τῆς πατρίδος. Ἄλλ' οἱ νόμοι, εἰς χεῖρας τῶν ἀδικούντων, ἐνοχοποίησαν τὴν ἀθωότητά μου καὶ ναὶ μὲν ἐγὼ ἀπεδήμησα καὶ ἐδικαιώθην εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ μετέπειτα εἰς τὴν Γῆν,

ἀλλ' οἱ δικασταὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες ἠδίκησαν τὴν ἀλήθειαν, κατεδικάσθησαν ἀπὸ τὴν Ἀνωτάτην Ἀρχήν, ὡς ἔνοχοι βαρυτάτης ποινῆς.

Εἰς τοὺς σημερινούς σας χρόνους, οὐδεμία διαφορὰ ὑπάρχει ἀπὸ τοὺς δικαστὰς τῆς ἐποχῆς μου. Ἐπὶ πλέον ὁμοῦ οἱ σημερινοὶ δικασταὶ σας, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου, διαπράττουν σφάλματα τὰ ὁποῖα θὰ ἀναφέρω εἰς μελλοντικὴν μου ὁμιλίαν. Διατί τοὺς ἀνέχεται ἡ κοινωνία; Διότι ὁ ἰσχυρὸς ὑποστηρίζει πάντοτε τὸν ἰσχυρόν, εἰς βάρος τῶν ἀδυνάτων. Ὑπάρχουν, ἀδελφοί μου, δικασταὶ οἱ ὁποῖοι ἐνσυνειδήτως κατεδικάσαν ἀθώους; χάριν προσωπικῶν τῶν συμφερόντων καὶ ἐκάλυψαν τὰ πάντα τεχνηέντως, ὥστε ἡ ἀλήθεια νὰ παραμείνῃ ἐν τῷ σκότει. Ἄλλ' ἡ ἀλήθεια εἶναι φῶς καὶ τὸ φῶς διαλύει τὸ σκότος καὶ γίνεται φωνή, ἡ ὁποία διαλαλεῖ τὸ δίκαιον κατακρίνουσα τὸ ψεῦδος τῶν ὑποκριτῶν τῆς δικαιοσύνης λειτουργῶν. Ἡ δικαιοσύνη πράγματι ἀνήκει εἰς τὸν μῦθον, ἐφ' ὅσον τὴν μετέβαλον εἰς τοιοῦτον, οἱ ἀσκούντες τὸ δικαίωμα τοῦ κρίνειν καὶ κατακρίνειν. Ἴδού, διατί ὁ κόσμος σας δυστυχεῖ καὶ ἡ κακοδαιμονία ἐξαπλώνει τὰς πτέρυγας της εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος. Ἡ δικαιοσύνη δὲν εἶναι πλέον ἱερά, ἀλλὰ αὐθαίρετος κρίσις τῶν συμφερόντων. Πῶς ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἦτο δυνατόν νὰ εὐδοκιμήσῃ, εἰς τὴν συνείδησιν τῶν ἀσκούντων τὸ λειτουργημὰ τοῦ δικαστοῦ; Βεβαίως, τὸ πνεῦμα τῶν σημερινῶν πολιτῶν εὐρίσκεται εἰς ἀνώτερον ἐπίπεδον, ἀλλὰ δὲν ἔχουν τὴν τόλμην τοῦ λόγου καὶ τῆς συναδελφουσῆς, διὰ νὰ θίξουν τὰ κακῶς κείμενα τῆς Πολιτείας.

Οὔτε οἱ νόμοι, ἀλλ' οὔτε καὶ οἱ διαχειριζόμενοι αὐτούς, εἶναι ἄξιοι νὰ ὁμιλοῦν περὶ ἠθικῆς καὶ δικαιοσύνης.

Σωκράτης

Η ΠΑΓΙΣ ΤΩΝ ΝΕΓΡΩΝ ΠΡΟΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΝ ΤΩΝ

ΘΩΜΑΣ Ο ΕΛΕΗΜΩΝ: (μαῦρος)

Ἄγαπητοὶ ἀδελφοί, ὁ ὑποφαινόμενος Θωμᾶς ὁ ἐλεήμων, οὐδέποτε ἐσυνήθιζον νὰ κρατῶ μίσος ἐναντι τῶν ἐχθρῶν μου. Ἠγάπων καὶ ἐφρόντιζον δι' ὅλους τοὺς ἀδελφούς μου ἐν τῇ Γῆ. Ἔσκειπτόμην, ὅτι ὅλοι εἶναι ἄνθρωποι καὶ ἔχουν τὰς ἰδίας ἀνάγκας καὶ φροντίδας μας. Διὰ νὰ φέρωνται μερικοὶ θάναυσα εἰς πολλούς, τοῦτο σημαίνει, ὅτι ἡ κρίσις των εἶναι ἐλαττωματικὴ, ἐπομένως ἐσφαλμένη. Διὰ νὰ μὴν εἶναι ὀρθὴ ἡ κρίσις των πρέπει νὰ ἔχουν ἔλλειψιν θείας πνευματικῆς φωτίσεως.

Διὰ τῶν πτωχῶν μου δυνάμεων προσεπάθουν νὰ φωτίσω ὅσους εἶχον παντελῆ ἀγνοίαν περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ Κυρίου. Ἄλλοτε εἰσηκούμην καὶ ἄλλοτε πάλιν οἱ λόγοι μου δὲν εἶχον ἀπήχησιν εἰς τὰς καρδίας τῶν σκληροτραχήλων.

Οἱ λευκοὶ θεθαίως, εἶναι καὶ αὐτοὶ ἀδελφοὶ μας. Δυστυχῶς ὅμως, τὸ χρῶμα τῆς φυλῆς μας τὸ ἐξέλαβον ὡς διαχωριστικὸν σημεῖον, καὶ μὲ τὸ πρόσχημα τῆς ἐκπολιτίσεώς μας, κατέλαβον τὰ πάντα ἐν τῇ Ἠπειρῷ μας καὶ ἡμᾶς μᾶς εἶχον ὡς ὑποζύγια, ἐκμεταλλευόμενοι τὸν φυσικὸν πλοῦτον τῆς πατρῴας μας γῆς. εἰς θάρος πάντα τοῦ πτωχοῦ πληθυσμοῦ. Μᾶς ἤνοιξαν τοὺς ὀφθαλμούς εἰς τὰ οἰνοπνευματώδη ποτὰ καὶ τὰς καταχρήσεις, διὰ νὰ μᾶς ὑποτάξουν εἰς τὴν παντοδυναμίαν των. Οἱ λαοὶ τῆς Ἠπείρου μας ἦσαν φιλήσυχοι ἄγριοι, πού μὲ τὸν χρόνον ἠδύναντο νὰ γίνουν ἄξιοι τοῦ καλοῦ καὶ εὐσυνειδήτου πολίτου. Ἡ ἐκπαίδευσις ὅμως τῶν λευκῶν εἶχε δύο πονηροὺς σκοπούς. Πρῶτον τὴν ἀφύπνισιν τῶν ἀνθρώπων - ζώων καὶ δευτέρον τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς ἀφύπνισεώς των, ὥστε ἡ ἐργασία των νὰ γίνεται ἐπιμελημένη καὶ ἀποδοτικὴ πρὸς κέρδος τῶν ἰσχυρῶν. Μὲ τὴν τακτικὴν αὐτὴν, ὄχι μόνον κατεκρεοῦργησαν τὴν ὑπόστασιν τῶν νέγων συνανθρώπων των, ἀλλὰ καὶ οἱ ἴδιοι σήμερον πληρώνουν τὰς πράξεις των κατὰ τρόπον ἀνάρμοστον.

Ἐὰν οἱ λευκοὶ ἀδελφοί, συνεκράτουν εἰς τὴν μνήμην των τοὺς λόγους, τὰς παραβολὰς καὶ τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου, οὐδέποτε θὰ εἶχον ἀπωλέσει τὰς πλουτοπαραγωγικὰς περιοχὰς τῆς

Ἡπεύρου μας. Τὸ δὲ πνευματικὸν ἐπίπεδον τῶν λαῶν μας θὰ ἦτο διάφορον, πρὸς ὄφελός των καὶ ὄφελος ἐπίσης τῶν ἐκπολιτιστῶν των. Ὅλοι ὁμοῦ θὰ ἔζων ἐν ἀρμονίᾳ καὶ εὐδαιμονίᾳ, ἀλλ' ὅταν οἱ λευκοὶ μεταξὺ των δὲν δύνανται νὰ συνεννοηθοῦν, φαντάζεσθε, ἐὰν θὰ ἦσαν ποτὲ εἰς θέσιν νὰ συνεργάζωνται μετὰ τῶν λαῶν, τοὺς ὁποίους θεωροῦν ὡς δούλους καὶ ὑποδεεστέρους των!

Ἐζήτουν οἱ ἰσχυροὶ νὰ ἐγκαθιδρῦσουν τὴν δυναστείαν των εἰς ξένα ἐδάφη, ὡς προνομιούχοι τῆς φυλῆς καὶ τοῦ πνεύματός των. Ἀπεδείχθη ὅμως, ὅτι δὲν εἶχον πνεῦμα ἀγαθόν, ὥστε νὰ ἐκπίπτῃ ἡ ἀξία τῆς φυλῆς των καὶ νὰ ἐξανεμίζεται, ἐκ τῶν χειρῶν των, ὅλος ὁ πλοῦτος τῶν ἐδαφῶν μας. Ἐπὶ πλεόν δέ, νὰ στιγματίζονται εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἀνθρώπου, ὡς θάρθαροι καὶ ἐκμεταλλευταὶ τῶν ἀδελφῶν των, ἐνῶ, ἠδύναντο κάλλιστα νὰ παραμείνουν εἰς τὰ πατρῶα ἡμῶν ἐδάφη, ὡς πραγματικοὶ ἐκπολιτισταί, προσφέροντες τὰς ἀγαθὰς ὑπηρεσίας καὶ γνώσεις των, ὡς καὶ τὴν τόσον ἀπαραίτητον βοήθειάν των ἀπολαμβάνοντες τὰ ἡμῖς τῶν κερδῶν των.

Ἡ πλεονεξία καταστρέφει τὸν ἀνθρώπον, ὡς καὶ τὰ Κράτη, τῶν ὁποίων ἡ ζωὴ ἂν καὶ εἶναι πληρεστέρα ἀγαθῶν ἐκ τῆς ἰδικῆς μας, ἔχει καὶ αὕτη τὸ γῆρας καὶ τὴν παρακμὴν τῆς. Ἐὰν μία χώρα, ἐν παρακμῇ, ἐγήρασεν, ὅλοι τὴν ὑπολήπτονται καὶ τὴν ἀναφέρουν ὡς παράδειγμα. Ἐὰν ὅμως ἡ χώρα αὕτη εἶχεν μόνον ἰσχὺν καὶ ἐπεβάλλετο, τότε ὅλοι τὴν ἀποστρέφονται ἐν καιρῷ τῆς παρακμῆς τῆς, ὡς ὄφιν ἀπαίσιον καὶ ἀπατηλόν, ὅστις τὰ πάντα διὰ τῆς μοχθηρίας καὶ τοῦ δόλου ἀνέτρεψεν, διὰ νὰ λάθῃ σήμερον τὸ δῶρον τῆς κακῆς διαγωγῆς τῆς. Ἄς στρέψῃ τὰς ἐνεργείας τῆς, πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ Νέου Φωτός, διὰ νὰ ἴδῃ τὴν Ἀγάπην ὡς μοναδικὸν μέσον τῆς ἀνυψώσεώς τῆς.

Θωμᾶς ὁ Ἐλεήμων

ΑΙ ΑΣΘΕΝΕΙΑΙ ΔΩΡΑ ΤΗΣ ΚΑΚΟΔΑΙΜΟΝΙΑΣ

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ:

Αί ασθένειαι, αγαπητοί μου, εἶναι ἀπαραίτητοι εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος. Εἶναι ἓνα μέσον ποιηῆς καὶ ἐξελιξεως. Ὅταν οἱ περισσότεροι τῶν ἀνθρώπων γίνουσι εὐσεβεῖς καὶ ἐφαρμώσουσι τὴν ἀγάπην εἰς τὴν πράξιν, τότε αὐταὶ θὰ ἐξαλειφθοῦσι κατὰ μέγα ποσοστὸν.

Προέρχονται αὐταὶ ἀπὸ τὰ δῶρα τοῦ Κακοῦ Δαίμονος. Οἱ ἄνθρωποι δὲν ἔχουσι τὴν ἰδίαν ἰδιοσυγκρασίαν. Ὁ καθείς σας ἔχει διαφορετικὴν φύσιν εἰς τὰ εὐπαθῆ σημεῖα τοῦ ὀργανισμοῦ του. Διὰ τοῦτο ὁ ἰατρός σας δὲν ἐξετάζει τὸ σύνολον διὰ νὰ θεραπεύσῃ τὴν μονάδα, ἀλλὰ ἐρευνᾷ τὴν μονάδα ὡς σύνολον. Τὰ φαρμακευτικὰ συγκροτήματα κατασκευάζουσι ἄπειρα φάρμακα, διὰ τὸ σύνολον καὶ ἰδοῦ τὸ μέγα σφάλμα τοῦ ἀνθρώπου, διότι τὸ τυποποιημένον φάρμακον ἐπὶ 90% βλάπτει καὶ δημιουργεῖ νέας περιπτώσεις καταπτώσεως τοῦ ὀργανισμοῦ, ὡς παρενεργείας μὲ συμπτώματα διάφορα, πρὸς παραπλάνησιν τῶν ἰατρῶν. Αἱ Φαρμακευτικαὶ Ἑταιρίαι πλουτίζουν εἰς βάρος τῆς ὀλότητος. Τὰ πολλὰ φάρμακα εἶναι ἄχρηστα. Καταχρῶνται οἱ εἰδικοί τῶν φαρμάκων τὰς γνώσεις των, πρὸς ἐξάπλωσιν τῶν ἀσθενειῶν ἐπὶ μεγάλου ποσοστοῦ.

Ἐὰν λάθωμεν 10 ἄτομα μὲ τὴν αὐτὴν ἀσθένειαν Χ καὶ τὰ ἐξετάσωμεν μὲ σχολαστικότητα, θὰ ἀντιληφθῶμεν ὅτι τὸ κάθε ἄτομον ἐξ αὐτῶν ἔχει εἰδικὴν περίπτωσιν. Τὸ ἓν ἔχει ἐξασθενημένην τὴν καρδίαν, μὴ ἀντιληπτὴν εἰς τὸν ἰατρὸν ἔστω καὶ διὰ τοῦ καρδιογραφήματος. Ὁ ἕτερος ἔχει ἀνεπάρκειαν ζωτικοῦ αἵματος, ὁ ἄλλος φθορὰν τοῦ ἐπιγαστρίου ἢ κακὴν λειτουργίαν τῶν νεφρῶν, τοῦ στομάχου κ.τ.λ. Διὰ τῆς λανθασμένης διαγνώσεως καὶ τοῦ ἰδίου φαρμάκου δὲν θεραπεύονται ὅλοι οἱ 10 πάσχοντες, ἐπειδὴ ὁ ἰατρός εἶδεν εἰς αὐτοὺς τὴν πάθησιν Χ.

Ὅσον ἢ χημικὴ βιομηχανία τῶν φαρμάκων προοδεύει, τόσοι ἀξάνει καὶ ὁ πλοῦτος τῶν Ἑταιριῶν, ἐνῶ αἱ ἀσθένειαι πληθύνουσι. Ρίψατε ἐν βλέμμα εἰς τὰ Νοσοκομεία διαφόρων Χωρῶν, διὰ νὰ ἐνημερωθῆτε τοῦ τί συμβαίνει. Ἐὰν δώσω συν-

ταγὰς εὐχρήστους εἰς τοὺς πάσχοντας, αὐταὶ θὰ ἀπορριφθῶν ὡς μὴ ἐπιστημονικαί. Διατί;

Διότι, θὰ ἀποκλεισθοῦν λόγῳ τῆς πολυμαθείας τῶν ἐπιστημῶν σας! Ἐὰν ὅμως ὁ ἀσθενὴς ἐκτελέσῃ τὴν συμβουλήν μου καὶ θεραπευθῇ, πολὺ συντόμως θὰ ἀγνοήσῃ ὅτι τὴν θεραπείαν τοῦ χρεωστεῖ εἰς τὴν Θεῖαν Ἀρχήν, τὴν ὁποίαν θεωρεῖ ὡς μὴ ἰκανὴν νὰ ἐπεμβαίῃ ἐκεῖ ὅπου ἡ ἐπιστήμη σας, διὰ πολλῶν κόπων καὶ μόχθων ἔφθασεν. Οὕτω οἱ ἄνθρωποι σκέπτονται μὲ περιορισμένον τὸ πνεῦμα, ἐνῶ Ἡμεῖς ἔχομεν τὸ ἐλεύθερον νὰ γνωρίζωμεν τὸ ἀπόλυτον τῆς σωτηρίας τῶν ἐκεῖ ὅπου πρέπει. Διὰ τοῦτο ὁ Κύριος ἀπαγορεύει νὰ δίδωμεν εἰς ὄλους Οὐρανίας συνταγὰς ἢ συμβουλὰς. Ἡ κάθε ἀσθένεια ἔχει τὸ φάρμακόν της, ἀλλὰ τοῦτο ποῦ εὐρίσκεται; Ζητοῦν οἱ εἰδικοί μὲ τὰ πειράματά των καὶ εὐρίσκουν πενιχρὰν πρόσodon εἰς ἐλάχιστα κατασκευάσματα. Τὸ ἀποτελεσματικὸν καὶ σωτήριον φάρμακόν σας εἶναι ἔμπροσθέν σας καὶ πολὺ ἀπλοῦν. Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σημείου δὲν εἶναι φωτισμένοι οἱ ἄνθρωποι, εἶδ' ἄλλως θὰ ἀντελαμβάνωντο τὸ εὐχρηστον διὰ τὴν ὑγείαν των φάρμακον, πιστεύοντες μετὰ κατανόξεως, ὅτι ὁ Κύριος ἀφήκεν ἐλεύθερα τὰ δῶρα τῆς κακοδαιμονίας, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀντίδοτα αὐτῆς.

Τὸ ἀντίδοτον ἀνέλαθε νὰ ἐρευνήσῃ ἡ ἐπιστήμη, ἐὰν πράγματι εἶναι τοιοῦτον καὶ λησμονεῖ, ὅτι ἡ κάθε ἀνθρώπινος φύσις εἶναι καὶ εἰς διάφορον κόσμον. Καὶ ἰδού, ὁ φαῦλος κύκλος τῶν ἐγωϊστῶν μὲ τὰς γῆϊνας γνώσεις. Ποῖος θὰ σώσῃ τὴν ἀνθρωπότητα ἀπὸ τὰ δηλητήρια ποῦ ἡ ἐπιστήμη κατασκευάζει καὶ προσφέρει εἰς τοὺς συνανθρώπους της μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ σώσῃ αὐτούς, ἐνῶ τοὺς ἔχει ὡς πειραματόζωα;

Ποῖος τολμᾷ ἐκ τῶν ἀνθρώπων νὰ ὁμιλήσῃ ἐναντίον τῶν σοφῶν τῆς ἐπιστήμης, ὅταν οὗτοι ἔχουν ὡς τεῖχος ὑπερασπίσεώς των, τὰς δυνάμεις τῆς ἰθυνοῦσης Ἀρχῆς τοῦ Κράτους των; Κατὰ ποῦ νὰ στραφῇ ὁ ἄνθρωπος καὶ ἀπὸ ποῖον νὰ ζητήσῃ χεῖρα βοηθείας; Ἀπὸ τὴν Θρησκείαν; Αὕτη ἐπαναλαμβάνει τὰ καθιερωμένα καθήκοντα τοῦ ἀνθρώπου, χωρὶς οἱ ἱεροφάνται νὰ ἐκτελοῦν τὰ ἰδικὰ των, ἀλλ' οὔτε καὶ οἱ διδάσκοντες εἰς ὅ,τι δὲν πιστεύουν. Ἄρα, ἡ ἐλπίς αὕτη εἶναι ματαία. Ποῦ εἶναι ἡ Δύναμις τοῦ Κυρίου; Εἰς ποῖαν κατεῦθυσιν νὰ στραφοῦν; διὰ νὰ εὔρουν τὴν ὁδόν Του; Ἀδελφοί, στραφεῖ-

τε πρὸς τὴν πίστιν τοῦ Κυρίου καὶ ἀγνοήσατε πάντας τοὺς κωμωδοὺς. Ζητήσατε ἀπὸ Αὐτὸν καὶ μόνον τὴν θεῖαν Φώτισιν ἐπὶ τῶν ἀναγκῶν σας. Δὲν θὰ παραλείψῃ νὰ σᾶς ἀποστείλῃ τὸ Φῶς τῆς Ἀληθείας, πρὸς καταυγασμὸν τῶν πόνων καὶ τῶν κακοδιαθεσιῶν ἐκ τῶν παθήσεών σας. Ἐὰν ἡ ἐπιστήμη πρώτη ἔστρεφε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς πρὸς τὸν ἀόρατον Κόσμον τῆς Βασιλείας τοῦ Κυρίου, πρῶτη θὰ ἐλάμβανε τὸ Φῶς τῆς ἀληθοῦς γνώσεως. Ἄλλ' εἶπομεν, ὁ ἐγωϊσμὸς ἐτύφλωσε τὰς γνώσεις των καὶ ἐν τῇ προόδῳ τῆς ἐπιστήμης, ὁ πρόορος θάνατος δὲν δύναται νὰ νικηθῇ, ὅταν ἔχη τὴν δυνατότητα ὁ ἀσθενὴς νὰ ζήσῃ. Τὸ ἀπλοῦν τοῦτο σημεῖον τῆς ζωῆς, τὸ ἀγνοοῦν οἱ μεγάλοι νόες καὶ ὅταν τὸ ἀντιληφθοῦν, τότε πλέον εἶναι ἀργὰ δι' αὐτοὺς καὶ διὰ τοὺς ἀδελφοὺς των. Ἀνοίξατε τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ δξύνετε τὸ πνεῦμα μὲ καρδίαν ἀνθρώπου καὶ οὐχὶ μισανθρώπου. Μὴ ἐπιδιώκετε τὴν ἀδοξον δόξαν, ἀλλὰ τὴν ἐνδοξον καὶ ἀφανῆ τοιαύτην, διὰ νὰ ἀποδώσετε τὰ τοῦ Καίσαρος τῷ Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ.

Ἰπποκράτης

5-1-1965

65

ΠΩΣ Ο ΛΟΓΟΣ ΥΠΟΒΑΛΛΕΤΑΙ ΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΘΕΛΗΣΕΩΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ο ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΣ:

Ἀδελφοί, ὅσοι ἐξ ὑμῶν γνωρίζετε τὴν ἰσχὺν τῆς πίστεως, θεθαίως θὰ ἀντιληφθῆτε πάραυτα, ὅτι ὁ θεῖος Λόγος εἶναι ἀνταπόδοσις τῆς διὰ τῆς πίστεως δεήσεως καὶ ἐνεργείας τοῦ Οὐρανοῦ.

Πιστεύω δὲν σημαίνει, ἔχω ἀνάγκην ἀπόλυτον τοῦ τάδε ἢ τοῦ δεῖνα πράγματος καὶ δέομαι πρὸς τὸν Θεόν, πρὸς ἀπόκτησιν αὐτῶν. Διότι, ἐὰν ἐγίνετο τοῦτο, ἡ πίστις σας θὰ ἔμεινεν στάσιμος. Ἡ πίστις εἶναι ἐνέργεια ἐσωτερικοῦ περιεχομένου καὶ δὲν διασπᾶται, ἀλλὰ συνεχῶς αὐξάνει, ἔστω καὶ ἐὰν δὲν ζητῆτε τίποτε ἀπὸ τὰς θείας Δυνάμεις, ὅτε σᾶς παρουσιάζεται ἡ περίπτωσις νὰ ζητήσετε, διὰ τῆς πίστεώς σας, καὶ νὰ σᾶς δώσῃ ὁ Κύριος τὸ ἀναγκαῖον τῆς ζωῆς σας στέρημα· γνωρίζων τὴν ἰσχὺν τῆς πίστεώς σας, ἀπέστειλε τὸ ζητούμενον,

ὡς ἀμοιβὴν τῆς συνεχοῦς καὶ ἀκραιφνοῦς ἐνεργείας σας, διὰ τῶν δεήσεών σας.

Πίστις δὲν σημαίνει νὰ πιστεύετε εἰς δεδομένας στιγμὰς ἀνάγκης καὶ νὰ λησμονήτε ὑπὲρον, διὰ ποῖον λόγον ἐδεήθητε μεταχειριζόμενοι τὴν πίστιν ὡς μέσον ἀνάγκης. Οἱ πιστεύοντες εἶναι πολλοί, ἀλλ' οὐδεὶς τῶν πιστεύει, ὡς αἱ ὑποδείξεις τοῦ Οὐρανοῦ ὑπηγόρευσαν.

“Ὅταν ὁ Κύριος πρόκειται ν' ἀπαντήσῃ εἰς τοὺς δεομένους μετὰ κατανύξεως, ὁ Λόγος Του ἔχει εἰδικὴν ἐνέργειαν, ἀφανῆ. Μετασχηματίζεται οὗτος εἰς ἰσχὺν θείας ὠθήσεως τοῦ προσδοκωμένου, τὸ ὁποῖον μετ' ἐκπλήξεως βλέπετε καὶ ἀπολαμβάνετε, ὡς ἀνέλπιστον χάριν τοῦ Οὐρανοῦ.

Οἱ λόγοι τῶν ἀνθρώπων, δυνατὸν νὰ εἶναι ἐλκυστικοί, ὠραῖοι καὶ δυναμικοὶ εἰς τὴν σύνθεσιν τῶν λέξεων, με σπανίαν καλλιπέειαν, ἀλλ' εἰς τὴν οὐσίαν τῶν νὰ εἶναι κενοί, διότι ὁ ἐκφωνῶν ἢ γράφων αὐτοὺς εἶναι κενόδοξος. Δημιουργεῖ τὸν θαυμασμὸν πέριξ τοῦ προσώπου του, χωρὶς νὰ ἀποδίδουν οἱ λόγοι οὗτοι κάτι τὸ θετικὸν ἐν τῇ πράξει. Οἱ Λόγοι ὅμως τοῦ Οὐρανοῦ, ὅπως καὶ νὰ διατυπωθοῦν εἶναι μεστοὶ ἐνοιῶν, διὰ νὰ ἐφαρμοσθοῦν ἐπαξίως, με τὴν ἐνέργειαν πάντα τοῦ καλοῦ πρὸς θελίωσιν τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων.

Σκοπὸς τῶν εὐγλώττων δὲν εἶναι νὰ ὠθοῦν διὰ τῶν λόγων τῶν τοὺς ἀδελφοὺς εἰς τὴν καταστροφὴν τῆς ὑπάρξεώς των, ἀλλὰ νὰ τοὺς προστατεύουν ἀπὸ παντὸς κινδύνου, νὰ τοὺς διανοίγουν νέους ὀρίζοντας καὶ νὰ τοὺς ὠθοῦν πρὸς μίαν καλλιτέραν αὔριον, οὐχὶ τῆς φαντασίας, ἀλλὰ τῆς πραγματικότητος.

“Ὅταν ὁ λόγος εἶναι διὰ τὴν εὐημερίαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ δὲν ἔχει τόσην ἰσχὺν διὰ νὰ εἰσακουσθῇ ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς του, τότε ὁ Οὐρανὸς δίδει εἰς τὸν λόγον τοῦτον ἰσχὺν ὠθήσεως. Αὐτὴν ταύτην τὴν ὠθησιν τῆς ἰσχύος ἔχω εἰς τὴν ἐξουσίαν μου καὶ διὰ τοῦτο ὀνομάζομαι καὶ στρατηλάτης τοῦ Λόγου.

Ἄσκῳ μεγάλην πίεσιν ἐκεῖ, ὅπου ὁ Κύριος κρίνει καλὸν καὶ ἡ ἐνέργειά μου αὕτη πάντα εἶναι ἀποτελεσματικὴ, διότι τὸ ἐπιβάλλει ἡ Θεία Πρόνοια. Ἄρα, ἐκεῖ ὅπου ἐπεμβαίνει αὕτη εἶναι ἡ ἰσχύς Μου, πρὸς διαφύλαξιν τῶν δικαιωμάτων ποῦ

ἔχουν οἱ προνομιούχοι τῆς Γῆς, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Οὐρανοῦ.

Ὁ Λόγος, ἀδελφοί μου, εἶναι πρᾶξις εἰς τὸν Ἄορατον Κόσμον καὶ ἡ πρᾶξις καλὴ ἢ κακὴ, κατὰ τὴν ἀντίληψίν σας, εἶναι λόγος ποῦ ἐκτελεῖται εἰς τὸν γήινόν σας Κόσμον. Διὰ τοῦτο πολλάκις ἐδίδαξεν ὁ Κύριος, νὰ μὴ διανοοῦμεθα τὸ κακὸν εἰς εἰκόνας λόγου καὶ ὀλισθήσωμεν εἰς τὴν πρᾶξιν των.

Γεώργιος ὁ Μεγαλομάρτυς

7-1-1965

66

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΛΑΤΤΩΜΑΤΙΚΟΣ ΚΑΘΡΕΠΤΗΣ

ΗΡΟΔΟΤΟΣ:

Κάθε Ἔθνος, ἀγαπητοί μου, ἔχει τὴν Ἱστορίαν του. Καὶ τοῦτο, διὰ νὰ ἐνθυμοῦνται οἱ λαοὶ τὴν προέλευσίν των, τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ πνευματικοῦ των ἐπιπέδου. Οἱ πόλεμοι θεβαίως, κατὰ τοὺς ἱστοριογράφους, ἐγίνοντο εἰς θάρος πάντοτε τοῦ λαοῦ των. Αἱ ἀνδραγαθίαι ἐτιμῶντο, ὡς μέσον τῆς ἀπολυτρώσεως των ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς!

Ἐάν συγκεντρώσῃ τις τὰς ἱστορίας τῶν λαῶν, θὰ παρατηρήσῃ, ὅτι ὄλαι ὁμοῦ σκοπὸν ἔχουν τὴν ἀνύψωσιν τοῦ Ἔθνους των. Ἐάν ὅμως ὁ κριτὴς εἶναι ἀμερόληπτος θὰ ἐσημάτιζε διαφορετικὴν γνώμην. Ἄς ὑποθέσωμεν, ὅτι εἰς ἀμέτοχος εἰς τὰ τῆς γήινης ζωῆς ἐξωκοσμικός, ἠδύνατο νὰ σᾶς ἐπισκεφθῇ· θὰ ἐξεπλήσσετο ἀπὸ τὰς ἱστορίας τῶν Ἐθνῶν σας, ἀναζητῶν εἰς αὐτάς νὰ ὑμνήσῃ τὸ δίκαιον καὶ κατακρίνῃ τὸ ἀδικον!

Ὅλαι ὁμοῦ αἱ ἐθνικαὶ ἱστορίαι ἀποκρύπτουν τὰ ἀπώτερα σφάλματά των, τὰ ὁποῖα ἐπιρρίπτουν εἰς τοὺς ἔξω τῆς ἐθνικότητός των λαούς. Ἄρα, ἡ ἱστορία γράφεται κατὰ τὴν προσωπικὴν ἀντίληψιν τοῦ ἱστοριογράφου, ὥστε ἐάν ὁ ἱστοριογράφος τὸ λευκὸν ἐξέλασεν διὰ μέλαν καὶ τὸ ἐρυθρὸν ὡς κυανοῦν, νὰ γράφῃ ὅτι ὁ ἴδιος ἀποφασίζει μακρὰν τῆς πραγματικῆς ἀντίληψεως, ἐνὸς συνετοῦ καὶ φιλοσοφημένου ἀνδρός.

Κάθε τί ἔχει τὸ ὄριόν του. Ἡ ἱστορία ὅμως δὲν ἔχει ὄρια

καὶ εἰκονίζει τὰ πάντα κατὰ προτίμησιν τῶν πόθων καὶ τῆς λαιθασμένης ἐνοράσεως τοῦ γράφοντος αὐτήν. Ναὶ μὲν ἡ ἱστορία εἶναι ὁ καθρέπτης ἑνὸς λαοῦ, ἀλλὰ ὁ καθρέπτης οὗτος εἶναι ἐλαττωματικός, ὥστε ὁ ἔχων θεῖαν φώτισιν νὰ ἀντιλαμβάνεται ἄμεσα ὅτι αἷτια μιᾶς διενέξεως, στάσεως ἢ πολέμου εἶναι ἄλλα θαυότερα ἀπὸ τὰ αἷτια, τὰ ὅποια περιπίπτουν ἄμεσα εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ἀμερολήπτου ἔρευνητοῦ.

Ἡ Ἱστορία διαιρεῖται εἰς πολλοὺς κλάδους, οἵτινες ἀποτελοῦν τὸν κορμὸν τοῦ κυρίου ἔργου εἰς πᾶγκόσμιον κλίμακα. Εἷς κλάδος καὶ μάλιστα ὁ κυριώτερος τῆς ἱστορίας, εἶναι αὐτός οὗτος ὁ τοῦ πολιτισμοῦ. Τοιοῦτοι κλάδοι εἶναι σπάνιοι εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν λαῶν, διότι ἡ ἰσχύς καὶ αἱ κατακτήσεις ἑνὸς ἔθνους ἐναντὶ ἄλλου δὲν ἀποτελοῦν πολιτισμὸν, ἀλλὰ δουλείαν, στέρησιν δικαιωμάτων εἰς πολλοὺς, ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου, καὶ ὡς ἐκ τούτου καλλιεργοῦν τὴν ὑποδουλώσιν τῶν ἀδελφῶν των, ἀνυψώνοντες τὴν φήμην των ὡς κραταιοί.

Μεταξὺ τῶν κυριωτέρων πολιτισμῶν τῶν Λαῶν, ὁ Ἑλληνικὸς ὑπερβαίνει ἅπαντας, διότι οἱ Ἕλληνες ἀντελήφθησαν μέρος τοῦ προορισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ Γῇ, ἐνῶ, ἕως σήμερον, οὐδεὶς ἐκ τῶν νέων λεγομένων πολιτισμένων λαῶν, γνωρίζει τὸν σκοπὸν τοῦ ἀνθρώπου, ὡς διερχομένου διαβάτου, ἀπὸ τὸν Σταθμὸν τῆς Γῆς.

Ἡ Ἱστορία μνημονεῦει παρελθούσας ἐποχάς, ἐπιστήμας, τέχναις καὶ γράμμασιν, ἀλλὰ καὶ ἐπηρεάζει διὰ τῆς καλλιεργείας τοῦ φανατισμοῦ, τῆς μισαλλοδοξίας καὶ τοῦ ἐθνικοῦ γοήτρου τοὺς ἀφελεῖς καὶ τῆς κακῆς γνώσεως πολίτας μεταβάλλουσα αὐτοὺς εἰς θηρία καταστροφῆς τοῦ ἀγνοῦ καὶ ὠραίου ἀνθρωπισμοῦ, πρὸς θλάβην τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἡ Ἱστορία ἄς ἀναγιγνώσκεται ὡς πάρεργον, μὲ τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι ὡς καθρέπτης τοῦ παρελθόντος εἶναι ἐλαττωματικός, ὥστε νὰ μὴ πιστεύετε εἰς τὰ ἀπατηλά της σημεῖα. Ἡ Ἱστορία εἶναι εἰκὼν πλαισιωμένη ἐντὸς τῶν νεφῶν, πού μόλις διαβλέπετε τὴν συσκοτισμένην ὑπαρξίν της, οὐχὶ ὁμοῦ καὶ τὴν οὐσίαν της.

Ἡρόδοτος

Ο ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΒΑΠΤΙΣΕΩΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ:

Συμβολισμός, αγαπητοί μου, σημαίνει ότι πιστεύω εις την ιδιότητα της Ισχύος ενός αντικειμένου ή φράσεως, που έχει άμεσον σχέση με τον άόρατον Κόσμον. Τα θεία Σύμβολα διαφέρουν κατά πολύ από τα σύμβολα που διανοηται ο άνθρωπος. Τα σύμβολα του Ούρανου, αναφέρομεν Ἡμεῖς, εἶναι σύμβολα, τὰ ὁποῖα ἔχουν ὡς ἐνέργειαν τῆς Ισχύος των, τὸν Λόγον τοῦ Κυρίου καὶ ὡς ἐκ τούτου εἶναι ἱερά.

Βαπτίζω, σημαίνει ἀποπλύνω τὸ ἄτομον πάσης ἄλλης ὑποχρέωσης αὐτοῦ, ἐκ τῶν ἀνομιῶν τοῦ γηίνου Κόσμου καὶ ἐνδύω αὐτὸ διὰ μιᾶς ἄλλης ὑποχρέωσης, νὰ ἀνήκη εἰς τὴν παράταξιν τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος του.

Οἱ βαπτιζόμενοι καὶ ἀκολουθοῦντες τὰς καθιερωμένας ἀρχὰς τῆς ἐννοίας τοῦ βαπτίσματος, ἀφοῦ ἠγιάσθησαν συμβολικῶς διὰ τοῦ ὕδατος, ὀφείλουν, ἐν πλήρη χριστιανικῇ ἀγωγῇ, νὰ διδάσκουν ὡς παλαιότεροι εἰς τοὺς νεωτέρους των, διὰ ποῖον λόγον ἐβαπτίσθησαν καὶ τί σημαίνει νὰ ἀποδέχῃσαι τὸ χρῖσμα τοῦτο ὡς σύμβολον τῆς Ἀρετῆς καὶ τῆς Ἀγάπης.

Εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν πολλοὶ εἶναι οἱ βαπτισθέντες, ἀλλ' ἔχουν ἀποστατήσῃ ἐκ τῶν ἀρχῶν τῆς ἐννοίας τῆς ἱεράς βαπτίσεως καὶ παραπαίουν εἰς τὸ διπλοῦν σκότος, τῆς ἀμαθείας καὶ τῆς διαστρεβλώσεως τοῦ πνεύματός των. Ἡ βάπτισις λαμβάνει χώραν μόνον εἰς τὰ ἀνθρώπινα ὄντα, καὶ τοῦτο διὰ νὰ εἶναι ἐμφανεστέρα ἢ διαφορὰ τῶν ζώων ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους. Τὰ ζῶα δὲν ἔχουν ἀνθρώπινον ἀντίληψιν, ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος δύναται διὰ τῆς κακῆς ἀντίληψέως του, νὰ ἐκπέσῃ εἰς τὴν σειρὰν τῶν ζώων, ὁπότε, ἀδίκως θὰ παραπονηταὶ ἀπὸ τὴν ζωὴν, ὡς ἄνθρωπος, ἀφοῦ ὁ ἴδιος ἐκουσίως ἠκολούθησεν τὴν ἐλευθερίαν τῶν ζώων.

Διὰ νὰ ἀντιληφθῇ τις τὸν συμβολισμόν τῆς βαπτίσεως, ἀρκεῖ νὰ εἶναι πιστὸς ὅλως ἀγάπῃ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, νὰ μὴ ἐξάπτεται ἐναντὶ τῶν ἀντιπάλων τοῦ καὶ διὰ τοῦ ἡπίου καὶ γλυκοῦ τρόπου του νὰ προσελκύῃ ἀντὶ νὰ ἀπωθῇ.

Ὁ ὑποφαινόμενος, ὀνόματι Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής, ἦλθον

εις τὸν Κόσμον σας, ὡς Πρόδρομος τοῦ Κυρίου. Ἐλάλησον εἰς τὰς πόλεις ὡς ἔαν εὐρισκόμεν ἔν ἐρήμῳ. Οἱ λόγοι μου ὡς σπόρος ἠὲδοκίμησαν εἰς τὰς καρδίας μόνον τῶν ἐχόντων φώτισιν θείαν. Οὗτοι δὲν ἦσαν πολλοὶ καὶ δὲν ἐτόλμων νὰ ἐξωτερικεύσουν τὰς ἀντιλήψεις των ἐπὶ τῆς διδοχῆς μου. Μὲ ἐθεώρουν ὡς ἑξαλλον, παραδοξολόγον καὶ οὐχὶ ὀλίγας φορὰς ἀνεύθυνον.

Εἰς ἐμὲ ὁ Κύριος ἐπαρουσιάσθη καὶ ἐζήτησεν ὅπως θαπτίσω Αὐτὸν ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς Του. Οὕτω καὶ ἐπραξα. Ἐκτοτε, ἔδιδον περισσοτέραν σημασίαν εἰς τοὺς λόγους μου, μέχρι τῆς ἀποκεφαλίσεώς μου. Εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ἐτιμήθη ὑπὸ τοῦ Κυρίου καὶ συγκαταλέγομαι μεταξὺ τῶν ὀλίγων, οἵτινες ἀποτελοῦν τὴν εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος.

Ἐγὼ εἰμὶ ἡ καρδία Αὐτοῦ. Καὶ ὡς τοιαύτη, ἐδέχθη κατόπιν προτάσεώς μου, νὰ ἐπανέλθω εἰς τὸν ἄνομον καὶ πικρὸν τόπον τῶν ἀναμνήσεών μου. Τὴν ἔλευσίν μου θὰ ἀναγγείλῃ ὁ Οὐρανός, διότι ἐν τῷ προσώπῳ μου ὁ Κύριος θὰ ὁμιλῇ εἰς ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον Γένος.

Δὲν θὰ ἐπανέλθω ὡς ἐκδικητής, ἀλλ' ὡς συμφιλιωτής καὶ θερμαστής τῶν καρδιῶν. Διὰ τῆς Ἀγάπης θὰ θερμάνω τὰς παγεράς καρδίας, διὰ νὰ αἰσθανθοῦν καὶ αὐταὶ τὴν δύναμιν τοῦ Θείου. Θὰ ἔλθω ὡς Ἀγάπη διὰ νὰ σπείρω αὐτὴν εἰς ἕδαφος κατάλληλον πρὸς θλάστησιν.

Εἰρήνη, εἶπεν ὁ Κύριος, λέγω ὑμῖν, καὶ ἐξ αὐτῆς, λέγω ἐγώ, ἡ Ἀγάπη ἐξερχομένη θὰ περισφίξῃ τὰς καρδίας ὄλων, ἵνα ἴδῃτε τὸ Ἀληθινὸν Φῶς.

Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής

10 - 1 - 1985

68

Η ΙΣΧΥΣ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΙΗΣΙΝ.

ΒΥΡΩΝ:

“Ὅπως μία ὠραία εἰκόνα, ἀγαπητοὶ μου, ἔχει ἐντόνους τοὺς χρωματισμοὺς τῆς φύσεως καὶ οἶα γοητεύει, ἄλλο τόσον καὶ ἡ ποίησις ἔχει τὸν ἰδικόν της τόνον, διὰ νὰ ζωντανεύσῃ τὰς εἰκόνας της, διὰ τοῦ ἐκφραστικοῦ λόγου. Ὅταν τὸν ποιητικὸν λόγον ἀπαγγέλετε μηχανικῶς, τότε αἱ εἰκόνας τῆς ποιήσεως εἶναι ἄνευ ἀξίας, παρὰ τὸν θησαυρὸν ποῦ κρύπτουν.

Τὸ ποίημα εἶναι ἓνα μεταλλεῖον. Ἄλλοτε ἐμπεριέχει ἄρ-

γυρον καὶ ἄλλοτε χρυσόν, συνηθέστατα δὲ διάφορα μὴ εὐγενῆ μέταλλα ἢ οὐσίας. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἀξίας του, ἀποδίδει τὸ ποίημα τὸ χρῶμα τῆς φυσικῆς του εἰκόνας ὥστε νὰ ἔλκη τοὺς ἀκροατάς.

Ὁ ἀπαγγέλων, ὅταν εἶναι δυναμικός, δύναται καὶ εἰς τὴν πενιχρὰν ποίησιν νὰ δώσῃ λάμψιν, ἀλλὰ τότε ὁ σχολιάζων τὰς εἰκόνας τοῦ ποιήματος, δυνατόν, κάτωθεν τῆς λάμψεως νὰ ἀνακαλύψῃ τὴν πενιχρότητα τοῦ λόγου. Συμβαίνει ὅμως τὸ ἀντίθετον, ὅταν ὁ ἀπαγγέλων δὲν εἶναι εἰδικός, καὶ τότε θάπτει τὴν πραγματικὴν λάμψιν τοῦ χρυσοῦ καὶ καταστρέφει τὴν ὡραίαν εἰκόνα τῆς ποιήσεως.

Ὁ τόνος εἰς τὴν ποίησιν εἶναι ὁ ὁδηγὸς τοῦ ἀκροατοῦ. Ὁ ἀκροατὴς συλλαμβάνει τὰς ἐννοίας διὰ τοῦ χρώματος, ἀποκτᾷ πραγματικὰς εἰκόνας καὶ σχολιάζει αὐτάς ἀναλόγως τῆς ἰσχύος των.

Ἡ ποίησις εἶναι μία σειρὰ εἰκόνων, τῶν ὁποίων, ὁ ἀπαγγέλων, διὰ τοῦ ρυθμικοῦ λόγου, τονίζει τὰ βασικά σημεῖα, ἀπὸ τὰ ὅποια ἐξαρτᾶται ἡ ὅλη στιχοῦργησις τῆς μουσικῆς εἰκόνας. Ἄρα, ὁ τόνος δίδει τὴν μουσικότητα εἰς τὴν ποίησιν, διὰ νὰ ἔλξη τὸν ἀκροατὴν, παρουσιάζων εἰς αὐτόν, διὰ τοῦ λόγου, εἰκόνας ὀρθάς, ἀλλὰ κεκαλυμμένας πολλακίς διὰ τοῦ μύθου.

Ποίησις καὶ μῦθος ἀποτελοῦν στοιχεῖα τοῦ μουσικοῦ λόγου. Ἄλλὰ ὁ τόνος εἰς τὴν ποίησιν εἶναι ἕλξις πρὸς διεΐδυσιν τοῦ περιεχομένου ἐν τῇ ποιήσει. Ἡ ποίησις ἀνυψώνει τὸ πνεῦμα, ὅταν εἶναι ἀξία τοῦ μουσικοῦ τῆς λόγου. Συγκινεῖ, ἐνθουσιάζει, ἐνισχύει, τὴν διάθεσιν τῆς προσοχῆς, ἀπογυμνώνει τὸ ψεῦδος, ἐξυμνεῖ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἀγάπην, ἐξουδετερώνει τὸν φόβον, ἐνδυναμώνει τὸ σθένος ὡς καὶ τὴν ὀρμὴν πρὸς τὰ ὑψηλὰ ἰδανικά, ἐναρμονίζει τὴν δέησιν πρὸς τὸν Πλάστην, φέρει εἰς τὴν μνήμην σας γεγονότα καὶ σᾶς ἀποτρέπει νὰ περιπέσετε εἰς σφάλματα. τὰ ὅποια διεπράξατε, διὰ νὰ ἐπανέλθετε εἰς τὴν ὀρθότητα τῆς πορείας σας.

Ὁ τόνος εἰς τὴν ποίησιν εἶναι ὅτι ὁ πολικὸς ἀστὴρ εἰς τοὺς ναυτιλλομένους. Τονίζω, ἔχει τὴν ἐννοίαν, δίδω ζωὴν καὶ ὡραιότητα εἰς τὰς εἰκόνας τῆς ἀπαγγελίας.

Η ΘΛΙΨΙΣ ΕΚ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ.

ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΣ:

Ἡ θλίψις ἐκ συνειδήσεως, ἀγαπητοί μου, ἔχει δύο κατηγορίας:

1ον) Θλίψις, προερχομένη ἐκ τῆς προϋπάρξεως, διότι ἡ ψυχὴ δὲν παρέμεινεν ἐπὶ πολὺ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, διὰ τὰ ἐξελείψη αὐτήν. Καὶ

2ον) Θλίψις, προερχομένη ἀπὸ μίαν κακὴν ἐνέργειαν τῆς ὀντότητός σας, ἐξ αἰτίας τοῦ ἐλευθέρου πνεύματός της, τὰ πράξει κάτι εἰς βάρος ἄλλης ὀντότητος.

Ὅπως καὶ τὰ ἐμφανίζεται ἡ θλίψις, πάντα εἶναι καταθλιπτικὴ διὰ τὴν ὀντότητα, ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν ἠδυνήθη ν' ἀπαλλαγθῆ ἐκ τοῦ βάρους της. Καὶ τώρα θὰ ἐξηγήσωμεν κάθε μίαν ἀπὸ τὰς κατηγορίας της.

Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν, ἡ ὀντότης ἐπράξεν τοσαῦτα σφάλματα, ὥστε ἀπερχομένη τοῦ Κόσμου σας καὶ λογοδοτοῦσα, διὰ τὰ σφάλματά της, ἀνεγνώρισε τὸ ἄδικον καὶ θλίβεται διὰ τοῦτο. Ἐχει ὁμως τὸ ἐλαφρυντικόν, ὅτι διέπραξε τὸ κακὸν ἐν ἀγνοίᾳ της, χωρὶς νὰ εὑρεθῆ τις νὰ τὴν φωτίσῃ περὶ τῆς σκοτεινῆς γνώσεως. Καὶ οὕτω ἀποστέλλεται εἰς τὸ Κέντρον τῶν διερχομένων. Ἐκεῖ ἀναμένει, μέχρις ὅτου ἐπανακάμψῃ εἰς τὴν Γῆν, πρὸς ἀπόκτησιν ὀρθῆς γνώσεως. Ἡ περίπτωσις αὕτη, τῆς ἀγνοίας, ὑπάγεται εἰς τὴν ταχείαν ἐπάνοδον τῆς ὀντότητος εἰς τὸν γήϊνον Κόσμον, ὃν ἐγκατέλειπεν. Οὕτω ἐπανενσαρκοῦται, ὡς νέα ὑπάρξις καὶ σὺν τῷ χρόνῳ, ὅσον ἀποκτᾷ συνειδησιν τῶν πάντων, τόσον τὸ ὑποσυνειδητον βαραινὲν τὴν ὀντότητα, διὰ μιᾶς φυσικῆς καὶ ἀνεξηγήτου εἰς τὸν ἄνθρωπον θλίψεως. Καὶ λέγουσιν οἱ συνάνθρωποι του: Οὗτος ὁ ἄνθρωπος εἶναι καλὸς εὐγενικός, ἀλλ' ἔχει κάτι τὸ λυπηρὸν εἰς τὴν φυσιογνωμίαν του; κάτι ποῦ κερδίζει τὴν συμπάθειάν μας. Καὶ πράγματι, τόσον οἱ συνάνθρωποι του, ὅσον καὶ ὁ ἴδιος δὲν γνωρίζουν ποῖον εἶναι ἐκεῖνο τὸ κάτι, ποῦ διὰ τῆς θλίψεως ἐδημιούργησε τὴν συμπάθειαν τῶν ἄλλων.

Ἡ δευτέρα περίπτωσις εἶναι καὶ ἡ πλέον συνήθης. Ἡ ὀντότης ἔχει συνειδησιν τῶν πράξεών της, ἀλλὰ εἰς δεδομένην

στιγμὴν ἀδυναμίας της, ἐλκομένη ἀπὸ τὴν ὕλην, τὸ πνεῦμα της ὑπερισχύει καὶ πράττει ὅ,τι δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ πράξῃ εὐρισκομένη ἐν ἡρέμῳ καταστάσει. Ἀφοῦ ἐπέτυχε τὸ ἐπιδιωκόμενον, μετανοεῖ, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ ἀδίκημα λόγῳ ὑπολήψεως ἢ μειώσεως τῆς ἐκτιμήσεώς της ἔναντι τοῦ ἀδικηθέντος ἀδελφοῦ της.

Ἡ θλίψις ἐκ συνειδήσεως καὶ εἰς τὰς δύο ὡς ἄνω περιπτώσεις δημιουργεῖ τὴν τύψιν, τὸν ὀχληρὸν αὐτὸν εἰσαγγελέα τῆς ὀντότητος. Ἡ τύψις ἔχει τὴν ἔννοιάν της εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν, ἐνῶ εἰς τὴν πρώτην δὲν λέγεται τύψις ἀλλὰ «φωνὴ τῆς συνειδήσεως», διότι ἡ ὀντότης δὲν δύναται νὰ γνωρίζῃ οὐδὲν ἐκ τῆς προϋπάρξεώς της ἔργον.

Ἡ θλίψις ἐκ συνειδήσεως προκαλεῖ ἐνίοτε τὴν ἠθικὴν κατὰπτωσιν καὶ αὕτη ἐκμηδενίζει τὴν ὀντότητα, ὥστε νὰ ἀπωλέσῃ κάθε προσανατολισμὸν της καὶ νὰ παραπαίῃ ὡς ἀκυθέρνητον πλοῖον ἐντὸς τοῦ ὠκεανοῦ. Ὅταν ὅμως, παρά τὴν ὀρθότητα τῆς συνειδήσεως τοῦ Α τοῦ μετεδόθη ἡ θλίψις ὑπὸ τοῦ συνανθρώπου του Β μὴ ἀντιλαμβανόμενος ὁ δεύτερος τὴν ὀρθὴν συνείδησιν τοῦ πρώτου, τότε ὁ ἐν τῇ ὀρθότητι εὐρισκόμενος περιπίπτει ἐκ συγκινήσεως εἰς τὸν ἠθικὸν πόνον.

Εἰς τὴν νέαν αὐτὴν περίπτωσιν ἐκούσιος ἔνοχος εἶναι ὁ Β ὅστις ἠδιαφόρησε μεταδίδων τὸ θάρος τῆς θλίψεώς του εἰς τὸν Α διὰ νὰ ἀπαλλαχθῇ μέρους τοῦ φορτίου του. Τοῦτο δέ, διότι τὸ πνεῦμα του, ὡς καθυστερημένον, ἐνήργησεν ἐσφαλμένως, ὥστε ὁ τελευταῖος νὰ ὑποστῇ τὴν πίεσιν τοῦ Οὐρανοῦ καὶ νὰ μὴ γνωρίζῃ τὴν ἔννοιαν τῆς τύψεως εἰς τὴν περίπτωσίν του.

Τὰ λεπτὰ ταῦτα ζητήματα τῆς συνειδήσεως, εἶναι τόσον περίπλοκα εἰς τὰς συγγενεῖς διακρίσεις των, ὥστε ἡ λεγομένη ψυχολογία σας νὰ παραπαίῃ, διότι ὑστερεῖ εἰς θεῖον φωτισμόν.

Λαμαρτίνος

ΔΙΑΤΙ ΤΟΣΟΙ ΨΑΛΜΟΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΑΡΧΟΝ

ΔΑΥΪΔ:

Ἄδελφοί, ὑπάρχουν πολλοὶ οἱ ὁποῖοι ἠσυχολήθησαν καὶ ἀσυχολοῦνται μὲ τοὺς ψαλμοὺς τῶν πρὸς τὸν Κύριον καὶ Δημιουργὸν τῶν πάντων. Εἶναι ὄλοι οὗτοι ἀσήμαντοι διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς θρησκείας; Ὁχι. Διατί, τότε, διὰ τῶν ψαλμῶν τῶν ὕμνησαν μίαν Δύναμιν, τὴν ὁποίαν ποτὲ δὲν ἐγνώρισαν, ὡς γνωρίζουν τοὺς συναθρώπους τῶν καὶ ἀνταλλάσσουν μετ' αὐτῶν γνώμας, ιδέας καὶ εἰκόνας; Μήπως οἱ ψαλμῶδοι εἶναι ὕμνωδοὶ μιᾶς φανταστικῆς Θεότητος ἢ πάλιν μήπως μεταιοπονοῦν ἀσυχολούμενοι μὲ τὴν ιδέαν τῆς Ὑπερτάτης Δυνάμεως; Ἐπιτέλους οἱ ψαλμῶδοι τί ζητοῦν ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς τῶν καὶ διατί ἐπιμένουν νὰ γράφουν ψαλμοὺς καὶ ὕμνους πρὸς τὸ Ἀπρόσωπον ΟΝ, τοῦ ὁποῖου τὴν ὕπαρξιν ὁ ἄνθρωπος λόγῳ ἀνεπαρκειᾶς τῆς πνευματικῆς του διανοήσεως παραμελεῖ νὰ ὑμνῇ, διότι δὲν δύναται νὰ συλλάβῃ μηδὲ τὴν ἔννοιαν τῆς ὑπάρξεώς Του;

Ὁ ὕμνωδὸς ἔχει μίαν ἰδιαιτέραν θείαν πνευματικὴν διαίθησιν, ἣτις ὠνομάζεται «θεία ἀκτίς Οὐρανίων ἐνοιῶν», διὰ τῆς ὁποίας συλλαμβάνει τὴν θείαν ἔννοιαν τοῦ Ὑπερτάτου ὄντος, ἐκ τοῦ ὁποῖου ἐξαρτῶνται τὰ πάντα ἐν τῷ Σύμπαντι καὶ θαυμάζων τὴν ἀσύλληπτον αὐτὴν ἐνέργειαν τοῦ ὄντως ὄντος, ὕμνεῖ τὰ ἔργα Αὐτοῦ, διὰ νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι οὐδεὶς ἐκ τοῦ μηδενὸς δύναται νὰ ἀναμένη τὸ ἐλάχιστον, ἐνῶ πάντες ἀναμένουν βοήθειαν τινὰ ἀόριστον, μολοντί ἀρνοῦνται τὸν Κύριον Δημιουργὸν τῆς ὀντότητός τῶν.

Ὁ ψαλμῶδός, ὕμνεῖ ἀπ' εὐθείας τὴν Ἀρχὴν, ἣτις συγκεντρώνει ὅλας τὰς εἰκόνας τοῦ φυσικοῦ σας περιβάλλοντος. Φύσις, ἄνθη, εὐωδία, πράξεις ἀγαθαί, ψυχικὸν μεγαλεῖον, πνευματικὴ φώτισις κ.τ.λ. ἐκπορεύονται ἀπὸ τὴν Ἀμωμον καὶ καθηγιασμένην Πηγὴν τοῦ Φωτός Του. Διὰ τοῦτο ὁ ὕμνος ἢ αἶνος ἀναφέρονται εἰς τὰ ἔργα Αὐτοῦ διὰ τῆς παντοδυνάμου ἐνεργείας Του.

«Ὑμνῶ, Κύριε τῶν Δυνάμεων, Ἐσέ τὸν Φωτοδότην τῆς Πανσοφίας Σου. Ὑμνῶ Ἐσέ, τὸν Ἀφθαστον ὡς ιδέαν διὰ-

πυρον καὶ ἐνέργειαν διάχυτον. Ἐκ τῆς πνοῆς Σου, Κύριε, ἐδημιούργησες κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν τὰ πλάσματά Σου. Ἐνεσάρκωσες αὐτὰ μὲ πνεῦμα ἐλεύθερον, διὰ νὰ δυνηθοῦν διὰ τῆς ψυχικῆς των ἐνοράσεως νὰ ἴδουν καὶ νὰ ἐννοήσουν τὸν λόγον τῆς ὑπάρξεώς των.

Ὅσοι, Κύριε, εἰς Σὲ ἔχουν τὰς ἐλπίδας των καὶ τὰς θελήσεις Σου ἐφαρμόζουν ἐν τῇ ζωῇ, οὗτοι καὶ ἐν τῷ Οὐρανῷ θὰ τύχουν τῆς ἰδίας βοηθείας ἐκ τῶν χειρῶν Σου.

Οἱ μὴ δυνάμενοι, διὰ λόγων νὰ ἐκπέμψουν τὰς εὐχαριστίας των, πρὸς Σέ, ἅς ὑμνήσουν μετ' ἐμοῦ τὸν Μέγαν Πλάστην καὶ Πατέρα τῶν πάντων.

Κύριε, Σὺ ἡ Πηγὴ τῆς Γνώσεως, Σὺ τὸ ἀστείρευτον ὕδωρ τῆς ζωῆς καὶ ἡ τροφή τῆς ὑπάρξεώς μας.

Ἄνευ, Σοῦ Κύριε, ἐντὸς τῶν ἀγαθῶν ἢ τῶν στερήσεων, δὲν ὑπάρχει προσανατολισμὸς καὶ λόγος ὑπάρξεώς μας. Ἡ ὕλη ἀμαυρώνει τὸ πνεῦμα καὶ ἡ κουφότης στρεβλώνει τὴν γνῶσιν.

Ἡμαρτον, Κύριε τὸ πῦρ τῆς φθορᾶς μᾶς ἐστέρησε τὴν ὄρασιν τῆς ψυχικῆς μας γαλήνης καὶ ἐξεμηδένισε τὴν θέλησιν τῆς καλῆς ἡμῶν πίστεως. Ἀπάλλαξόν μας, Κύριε, ἀπὸ τὸν ὄλεθρον τοῦτον, ἵνα ἴδωμεν τὸ Φῶς Σου καὶ προσανατολισθῶμεν πρὸς τὸ χρέος τῆς γῆϊνης μας ζωῆς.

Κύριε, ἐλέησον τοὺς ἀπωλέσαντας τὴν κρίσιν καὶ δημιουργήσαντας τὸν ὄλεθρόν των, ἐξ ἀνυπακοῆς εἰς τὰ κελεύσματά Σου καὶ διὰ Νέου Φωτὸς ἀφυπνίσεως, δὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ὁδοῦ Σου.

Διαφύλαξον, Κύριε, τοὺς ἐξ ἀγνοίας παραστρατήσαντας, διὰ νὰ δείξουν τὸ δείγμα τῆς σωτηρίας των εἰς τοὺς ἀπωλέσαντας τὴν μνήμην των.

Πολυεύσπλαγχνε, Σὺ ὁ Δημιουργὸς καὶ ὁ Σωτὴρ τῶν δημιουργημάτων Σου.

Δαυῖδ

Η ΤΕΛΕΙΟΤΗΣ ΤΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ ΩΜΕΓΑ

ΙΩΒ:

Οί άγνοοῦντες, άγαπητοί μου άδελφοί, θα διερωτηθοῦν. Ποίος είναι ο Σταθμός οὗτος; Καί άπαντῶ εἰς αὐτούς: Είναι ο τελευταῖος πάντων, όπου αἱ ψυχάί αναπαύονται ἐν τῇ αἰωνία ζωῇ καί ἀπολαμβάνουν ὅλα τά άγαθά, τά ὁποῖα ο Κύριος προσφέρει, εἰς τοὺς άξιούς νά διέλθουν διά μέσου τόσων σκοπέλων καί ἔλξεων, εἰς τόν Σταθμόν Ὁμέγα, ὅστις καί ὀνομάζεται ο λιμήν τῆς αἰωνίας γαλήνης.

Σεῖς, άγαπητοί μου άδελφοί, γνωρίζετε αὐτόν ἐκ φήμης καί τόν ὀνομάζετε Παράδεισον. Ὁ Σταθμός Ὁμέγα, μή φαντασθῆτε, ὅτι ἔχει ἀνθῶνας, ὀπωροφόρα δένδρα, καλλικέλαδα πτηνά καί θεάσ ἀπεριγράπτου καλλονῆς, ὡς περιέγραψαν τόν Παράδεισον οἱ συγγραφεῖς μιᾶς παλαιᾶς καί σκοτεινῆς ἐποχῆς. Ὁ Σταθμός Ὁμέγα ἢ Ἀναπαύσεως, είναι Οὐράνιος χῶρος, ἐντός τοῦ ὁποῖου αἱ ψυχάί χαίρουν τήν ἀπόλυτον ἐλευθερίαν των.

Λέγω ἀπόλυτον, διότι διά μέσου πολλῶν κόπων καί μόχθων ἔφθασαν εἰς τήν τελειότητα, ὥστε νά ἐλέγχουν τās κινήσεις των κατά τήν θούλησιν τοῦ Ἀνάρχου. Ὁ Σταθμός τῆς Ἀναπαύσεως είναι γυμνός πάσης ὕλικῆς οὐσίας, είναι αἰθήρ, καί ὁμως ἐντός τοῦ περιφράγματος τούτου, αἱ ψυχάί ἔχουν τήν ἐντύπωσιν τοῦ ὠραίου, τοῦ εὐχαρίστου, τοῦ ἰδεώδους Κόσμου, διότι ἐκχύνεται ἐντός τοῦ χώρου τούτου ἡ ἔντονος Ἀγαθότης τοῦ Πλάστου.

Σεῖς, μέ ὅλας τās άνέσεις τῆς γηῖνης ζωῆς σας, τās διασκεδάσεις, συζητήσεις καί ἀπολαύσεις, ὑστερεῖτε τόσον εἰς εὐδαίμονα ζωῆν, ὥστε νά μή δύναμαι νά περιγράψω τὸ περιεχόμενον τοῦ Σταθμοῦ Τούτου.

Συχνάκις μᾶς ἐπισκέπτονται διάφοροι Ἀρχηγοί - Διδάσκαλοι τῆς Διοικούσης Ἀρχῆς τοῦ Κυρίου, Ἄγγελοι ἢ ἄλλαι θεῖαι μορφαί τοῦ Οὐρανίου Βασιλείου.

Εἰς τόν Σταθμόν τῆς Ἀναπαύσεως, ἔχομεν τήν συνεχῇ αἴσθησιν τῆς μουσικῆς τοῦ Σύμπαντος Κόσμου. Ἐξ αὐτῆς ἐμπνέοντο οἱ μουσουργοί σας, χωρίς νά τὸ ἀντιληφθοῦν. Εἶπον ὅτι ἔχομεν τήν «αἴσθησιν» ἐνῶ εἰς τās ψυχᾶς δέν ὑπάρχουν αἱ-

σθήσεις, ἀλλὰ κάτι ἄλλο, ποῦ δίδει ἐντυπώσεις ἐντόνους καὶ συνεχεῖς. Ἡ ἐντύπωση εἶναι μία φευγαλέα εἰκὼν, ἐνῶ εἰς ἡμᾶς εἶναι μόνιμος, ποικίλη, ἀληθής καὶ ἀπερίγραπτος. Αἱ ἐντυπώσεις αὗται ὀνομάζονται «ἐννοιαί» ἐν ἐνεργείᾳ, ἐνῶ εἰς τὸν γῆινον Κόσμον ἡ ἐννοια εἶναι κάτι τὸ ἀφηρημένον. Θέλω νὰ εἶπω, ὅτι μεταξὺ τῶν δύο Κόσμων, τοῦ Ἄοράτου καὶ τοῦ Γῆινου, αἱ διαφοραὶ εἰς τὰς λέξεις καὶ τὰς ἐννοίας εἶναι τεράστιαι.

Ἕμνοῦμε τὸν Μέγαν Δημιουργόν, ὅστις τὰ πάντα ἐφρόντισεν, ὅπως ὁ ἄνθρωπος δυνηθῆ κάποτε νὰ φθάσῃ μέχρι τῆς τελειότητός του, διὰ νὰ ἴδῃ καὶ θαυμάσῃ τὰ θαύματα τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τὴν ἀπίστευτη πανσοφία Ἐκείνου, ὅστις μᾶς ἐφώτισεν, διὰ τοῦ πνεύματος. Ὅσον καλλιεργεῖτε τὸ πνεῦμα, διὰ τῆς θείας φωτίσεως, τόσον ἡ ἔντασις του, εἰς ἀπόδοσιν φωτός, μεγαλύνεται, ὥστε ἀπερχόμενοι τοῦ Κόσμου σας, νὰ ἔχετε ἴδιον φωτισμὸν καὶ νὰ μὴ προσκρούετε ἐπὶ τῶν παγίδων.

Εἰς τὸν χῶρον τοῦ λεγομένου Παραδείσου, ὑπάρχουν πολ-
λαὶ ψυχαί, ὅχι ὅμως τόσαι, ὅσας θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχη, ἐφ' ὅσον ἡ εἴσοδος εἰς τὸν χῶρον αὐτὸν δὲν εἶναι ἀκατόρθωτος. Εἶναι ὅμως δυσχερεστάτη, ἐξ αἰτίας τῆς φύσεως τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἔλκεται ἀπὸ τὴν ἀπατηλὴν ἔλξιν τῆς ὕλης. Ὁ Σταθμὸς Ὁμέ-
γα εἶναι τὸ μέγαρον τῆς ψυχῆς.

Ἰωβ

15-1-1965

72

ΤΑ ΣΦΑΛΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ

ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ:

Ἀδελφοὶ τοῦ γῆινου Κόσμου, ἐννοήσατέ τὸ καλῶς, ὅτι ὑπάρχει καὶ ἄοράτος Κόσμος, ὅστις εἶναι ὁ ἀληθής, ἀλλὰ ἀφανής εἰς τὰ ὄμματα καὶ τὴν ἀντίληψίν σας. Αἱ ὁμιλίαι τοῦ Οὐρανοῦ ἔχουν τὸν σκοπὸν νὰ σᾶς ἀποδείξουν, ὅτι σφάλχετε, ἐὰν νομίζετε ὅτι τὸ ἀφηρημένον εἶναι ἐννοια νεκρά. Τὸ συγ-
κεκριμένον εἰς τὸν Κόσμον σας φθείρεται καὶ ἀποτελεῖ μέρος τῆς ἀνθρωπίνου φθορᾶς. Σκεφθεῖτε τώρα, τί εἶναι τὸ φθαρτὸν καὶ τί τὸ ἀφθαρτὸν.

Αἱ ἀφθαρτοὶ Δυνάμεις τοῦ Κυρίου ὁμιλοῦν πρὸς τοὺς

φθαρτούς, οτινες λόγω της ιδιότητός των, έπρεπε να έχουν συναίσθησιν τὸ τί αντιπροσωπεύουν. Διακηρύττουν ὅτι αντιπροσωπεύουν Ἡμᾶς, ἐπαναλαμβάνοντες τοὺς λόγους μας. Ἐν τῇ πραγματικότητι αντιπροσωπεύουν τὴν Πονηρὰν φύσιν τοῦ Δαίμονος καὶ δι' αὐτὸν ἐργάζονται. Ἄρα, οἱ λόγοι των εἶναι παραπλάνησις τοῦ πνεύματός σας καὶ τὰ ἔργα των εἶναι ἄπται ἀποδείξεις ποῖον αντιπροσωπεύουν!

Αἱ Ἐκκλησίαι ὀφείλουν νὰ ἐκκαθαρισθοῦν ἀπὸ τὸ ἄλλοσ τοῦτο, τῶν ἐκμεταλλευτῶν τῆς συνειδήσεως τῶν πιστῶν καὶ μολυνόντων τὸ θρησκευμα, διὰ τῶν ἔργων των.

Σήμερον ὑπάρχουν δύο παρατάξεις ἀνθρώπων. Οἱ πιστεύοντες εἰς μίαν Ἀνωτέραν Ἀρχὴν καὶ οἱ μὴ πιστεύοντες εἰς Αὐτήν. Ὅταν, οἱ πιστεύοντες ἀδιαφοροῦν διὰ τὰ χρέη των πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν ἄνθρωπον, δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὰς βουλήσεις τοῦ Δημιουργοῦ καὶ ὑποκρίνονται τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ἀγαθοῦς.

Οἱ μὴ πιστεύοντες, ἔχουν ἀπωλέσει τὸν προσανατολισμὸν των καὶ ζητοῦν ἐντὸς τῆς ὕλης τὸν Θεὸν τῆς ἀρεσκείας των, δηλ. τὸν ἄνθρωπον, χωρὶς νὰ σκεφθοῦν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι δημιούργημα μιᾶς Δυνάμεως ἀφαντάστου δυναμικότητος, τὴν ὁποῖαν δὲν δύνανται νὰ συλλάθουν μηδὲ κατὰ φαντασίαν. Τόσον ἔχει σμικρυνθῆ ἡ διάνοιά των. Καὶ ὡς ὑστερούμενοι διορατικότητος, φρόνιμον θὰ εἶναι δι' αὐτοὺς νὰ μὴ ὀμιλοῦν περὶ τοῦ ὅτι δὲν γνωρίζουν.

Διὰ νὰ φωτισθοῦν πάντες, ἐπὶ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐννοίας, ὀφείλουν αἱ Ἐκκλησίαι νὰ ἔχουν τὸ προβάδισμα πρὸς τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου. Αὗται ὅμως κατήντησαν Κυβερνεῖα τοῦ Κλήρου καὶ ὁ κληρὸς ὡς ἐκ τούτου εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν μὴ καλὴν καὶ εὐπρεπῆ καθοδήγησιν τῶν πιστῶν.

Τὰ σφάλματα τοῦ κλήρου εἶναι τεράστια. Ἐχουν οἱ κληρικοὶ τὴν γνῶσιν ὡς ὄπλον τῆς ὑπερασπίσεώς των, δὲν γνωρίζουν ὅμως, ὅτι τὸ πλέον ἰσχυρότερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον ὄπλον, ποῦ θὰ τοὺς συντρίψῃ, ἐὰν δὲν ἀλλάξουν τακτικὴν, εἶναι αὐτὸ τὸ Φῶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ὅταν τυφλωθοῦν, δι' αὐτοὺς δὲν θὰ ὑπάρξῃ πλέον θεραπεία καὶ θὰ ὑποστοῦν τὴν δικαίαν πληρωμὴν τοῦ Θεοῦ, διότι ἐφήρμοσαν μεθόδους καὶ παγίδας πρὸς ἐκμετάλλευσιν τῶν ἀδελφῶν των. Ἐνεργοῦν ὡς πονηρὰ πνεύματα τῆς ἀνταρσίας,

παρουσιάζόμενα με τὸ ἔνδυμα τοῦ ἱερωμένου καὶ ἀγαθοῦ ἀνθρώπου, ἵνα διὰ τοῦ λόγου τῆς πειστικότητος καὶ τῶν ζωντανῶν εἰκόνων, παρασύρουν τοὺς ἀφελεῖς, τοὺς ἀγνοοῦντας τοῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει καὶ τοὺς ἀσθενικοὺς τῷ χαρακτήρᾳ εἰς τὰ δίκτυα τῆς περιπλόκου ὀργανώσεως των.

Αἱ Ἐκκλησίαι εἶναι ἄντρα φωτοδοτήσεως, καὶ χεῖρες πρὸς συνδρομὴν τῶν πιστῶν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καὶ ὄχι ἄντρα, τὰ ὁποῖα νὰ διατηροῦν ἀποστάσεις καὶ θέσεις, ἐπιδεικνύοντα τὴν ἀνθρώπινον κενοδοξίαν με λόγους ἄνευ θετικῆς ἀξίας. Ὁ κλῆρος, ὅς τὸ ἐννοήσουν οἱ φωτοδοτούμενοι ἐξ αὐτοῦ, εἶναι διεφθαρμένος, κενόδοξος, ὑλιστὴς καὶ πλᾶνος. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας μὴ ζητεῖτε τὴν ἀνάδειξίν του, ὡς προπύργιον τῆς Ἠθικῆς, τῆς Ἀρετῆς καὶ τῆς Ἀγάπης. Ἀρκετὰ, τὸ ἔνδυμα τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀπάτης ἐνετόπισεν αὐτοὺς διὰ τῆς μισαλλοδοξίας καὶ τοὺς κατέστησεν ἐχθροὺς τῆς ἀνθρωπότητος. Ἀπαλλαχθεῖτε ἀπὸ τοὺς κρυφίους δαίμονας τῆς Ἀρχῆς μας, ἵνα ἴδητε νὰ ρίπτῃ ὁ Ἥλιος τοῦ Κυρίου τὸ Φῶς τοῦ ἐπὶ τῶν προσώπων σας.

Ἀμβρόσιος

17-1-1985

73

ΤΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΓΑΒΡΙΗΛ:

“Ὅταν, ἀγαπητοί μου, ὁ Κύριος θέλῃ νὰ ἀποστείλῃ μηνύματα εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος, εὐχάριστα, με σκοπὸν τὴν ἀνύψωσιν τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου καὶ τῆς ἀνατάσεως τῆς ψυχῆς πρὸς τὸν Οὐρανόν, τότε λαμβάνω ἐνεργὸν μέρος καὶ παρουσιάζομαι ἐκεῖ ὅπου με ἀποστέλλει. Διὰ πρώτην φοράν ὁμιλῶ περὶ τῶν μηνυμάτων τοῦ Θεοῦ, διότι ὁ Κόσμος τῆς σημερινῆς σας ἐποχῆς ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ, ὅτι ἐγὼ εἰμὶ ὁ ἀγγελιοφόρος τῆς χαρᾶς καὶ εὐδοκίας τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ ἐλπίς ἀνεζωογονήθη εἰς τοὺς ἀνθρώπους τῆς σήμερον ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Κυρίου. “Ὅλαι αἱ ἐλπίδες τῶν πιστῶν πρὸς Αὐτὸν καὶ μόνον στρέφονται. Τὴν ἀγγελίαν ὅμως τῆς ἐλευσεῶς Του ἔφερον ἐγὼ εἰς τὴν Μαρίαν, κατ’ ὄναρ. Εἰς πο-

λύ σπανίας περιπτώσεις ἀναλαμβάνω νὰ φέρω μηνύματα τοῦ Κυρίου εἰς τὸν Κόσμον τῆς φθορᾶς, τοῦ πόνου καὶ τῆς ἀκατανόησις. Ἐγὼ ὁ Γαβριήλ δὲν ἦλθον εἰς τὸν Κόσμον σας, ἀλλὰ παρέμεινον πλησίον τοῦ Κυρίου, ὡς καὶ ἄλλοι ἀδελφοί μου. Εἴμεθα Πνεύματα τῆς φρουρᾶς τοῦ Παντοδυνάμου. Πολλάκις λαμβάνομεν ἔνδυμα ἀνθρώπινον καὶ παρουσιαζόμεθα ὡς ἀδελφοί σας, διὰ νὰ ἐλέγξωμεν τὰ μύχια τῆς ψυχῆς σας. Ἡ παρουσία μας δὲν γίνεται ἀντιληπτῆ, διότι τὸ ἀόρατον λαμβάνον θέσιν ὄρατου, ἀποτελεῖ μέρος τῆς ἀνθρωπίνης ὕλης, ἐνῶ εἰς τὴν πραγματικότητα ἡ ὕλη εἶναι ἀπατηλὴ διὰ τὰ ὄμματα τῶν ἀνθρώπων. Ὡς ἐπαίται, δοκιμάζομεν τὰς διαθέσεις σας, ὡς δὲ μεγιστάνες τῆς στιγμῆς σώζομεν καταδικασθέντας ἀθῶους ἐκ τοῦ βεβαίου θανάτου. Οὕτω, ἡ παρουσία μας εἶναι εὐεργετικὴ, διότι ἐνεργοῦμεν κατὰ τὴν Θεῖαν Ἐπίβλεψιν τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ φέρωμεν εἰς πέρας τὸ ἔργον Του.

Πρόκειται καὶ πάλιν νὰ ἐπανέλθω, ὡς ἄγγελος χαρμοσύνου ἀγγελίας. Τοῦτο ὁμῶς ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν Κύριον, πότε θὰ ἀποσταλλῶ διὰ νὰ δώσω τὴν χαρμόσουν εἶδησιν τῆς ἐλεύσεως τῆς Καρδίας τοῦ Κυρίου, ἥτις εἶναι αὐτὸς οὗτος ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής.

Μέλλει ὁ Ἰωάννης νὰ ἐμφανισθῆ ὡς Νέος Σωτήρ, ἐν μέσῳ πιστῶν καὶ ἀπίστων διὰ νὰ κηρύξῃ τὴν Θέλησιν Ἐκείνου, ὅστις σᾶς ἐδημιούργησεν. Τὸ μήνυμα τοῦ Θεοῦ θὰ εἶναι Νόημα τοῦ Οὐρανοῦ πρὸς τὴν Γῆν.

Δυνάμεθα νὰ παρουσιασθῶμεν καὶ εἰς ὄραματα, ἀλλὰ τότε ὁ ἀνθρώπος πρέπει νὰ εἶναι προπαρασκευασμένος. Ἡ πρόθεσις μας δὲν εἶναι νὰ ἐκφοβίζωμεν, ἀλλὰ νὰ ἐμψυχώνωμεν τοὺς ὄραματιζομένους. Ἀναλόγως τῶν περιστάσεων καὶ περιπτώσεων θὰ πράξωμεν, ὅτι ἡ στιγμή μᾶς τὸ ἐπιβάλλει, κατὰ θεῖαν τοῦ Κυρίου διαταγὴν.

Οὐδεὶς ἐκ τῶν Ἀγγέλων προσέρχεται ὡς πρόξενος κακῆς ἀγγελίας. Ὁ κάθε ἄγγελος ἔχει καὶ ἕναν ἰδιαίτερον σκοπὸν ὑπὲρ τῆς ὀντότητος τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλ' ἐγὼ μεταφέρω μόνον τὰς ἀγγελίας, τὰς ἐχούσας ἀπήχησιν εἰς τὰς καρδίας πάντων τῶν πιστῶν, ἐφ' ὅσον Νέος Ἥλιος θὰ ἀνατείλλῃ διὰ νὰ φωτίσῃ τὰς σκοτεινὰς γνώσεις τῶν ἀνθρώπων καὶ προσανατολίσῃ αὐτοὺς πρὸς τὸν σκοπὸν τὸν θεῖον, τὸν ὁποῖον ἠγνόησεν ὁ ἀνθρώπος τῆς κακῆς καὶ ἀκαθορίστου γνώσεως.

Ἄδελφοὶ τῆς ἐπιγείου ζωῆς! Ἔστε προσηλωμένοι πρὸς τὸ Φῶς τῆς Νέας Πηγῆς, διότι αὐτὸ θὰ σᾶς καθοδηγήσῃ εἰς τὴν νέαν Βηθλεέμ, διὰ νὰ ἴδητε καὶ προσκυνήσετε τὸ ἐπερχόμενον Φῶς τοῦ Κυρίου.

Ἄγγελος Γαβριήλ

19-1-1965

74

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ.

ΜΩΥΣΗΣ:

Ἄδελφοί μου, ὅταν ὁμιλῶ περὶ μεγαλείου τῆς δόξης τοῦ Κυρίου, οἱ εἰς θεβαίως ἀντιλαμβάνεσθε κάτι τὸ ἀνέκφραστον ὑπὲρ τοῦ Κυρίου, χωρὶς νὰ εἴσθε εἰς θέσιν νὰ τὸ εἰκονίσετε ἐντὸς τῆς φαντασίας σας. Ὁ Κύριος δὲν ἔχει τὰς φυσικὰς τοῦ ἀνθρώπου ἀδυναμίας, ὥστε νὰ ἐπιδιώκῃ ἀπὸ τὰ πλάσματά του, νὰ τὸν ὑμνοῦν συνεχῶς, νὰ τὸν δοξολογοῦν καὶ νὰ θαυμάζουν τὴν ἰσχύν Του. Ὅλ' αὐτὰ ἔχουν τὸν λόγον των, οὐχὶ διὰ τὸν Δημιουργόν, ἀλλὰ δι' αὐτὸν τὸν ἴδιον τὸν ἄνθρωπον.

Τὸ μεγαλεῖον τῆς δόξης τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ ἀκαθόριστος ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι θὰ εὐρίσκωνται εἰς τὸ σημεῖον τῆς τελειότητός των, διὰ ν' ἀποτελέσουν αὐτοὶ τὴν Δόξαν ἢ μᾶλλον διὰ νὰ μοιράσῃ ὁ Κύριος τὴν Δόξαν Του εἰς ἴσα μέρη, εἰς ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς ἀθρώπους. Ὁ Κύριος πατέ δὲν ἐπιδιώκει κάτι δι' Αὐτόν, διότι δὲν ἔχει τοιαύτην ἀνάγκην ἐξ οὐδενός. Ἡ ἐπιδιώξις του εἶναι, ὁ ἄνθρωπος νὰ εὔρῃ μόνος του καὶ τὸ ταχύτερον, τὸν λόγον τῆς ὑπάρξεώς του, διὰ νὰ ἀποδώσῃ, ὅ,τι τὸ κολύτερον ἔχει, διὰ τὸ γενικὸν συμφέρον.

Ἐπειδὴ ὁ Κύριος, κατὰ τὸν Νόμον Του, δὲν ἔρχεται εἰς ἀπευθείας ἐπαφὴν μὲ τοὺς ἀθρώπους, Ἡμεῖς οἱ Ἄρχηγοὶ τῶν Βουλῶν Του, ἀναλαμβάνομεν τὸ ἔργον τοῦτο, διὰ νὰ φωτίσωμεν τὸν καθυστερημένον ἄνθρωπον, ὅστις ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην τῶν συμβουλῶν τοῦ Οὐρανοῦ μὲ τὴν θεϊαν φώτισίν μας.

Κατὰ πρῶτον, ὁ ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ παραδεχθῇ, ὅτι παρ' ὄλην τὴν μόρφωσίν του καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν του κατάρτισιν, εἶναι τελείως ἀμαθής, ὅταν παραμελῇ τὸ θεῖόν, οὐ-

χί τῶν εἰδώλων ἢ τῶν παραπλανημένων διδασκαλιῶν τῶν ἱερέων τῆς κακῆς φωτίσεως — ἐξ ἀγνοίας τῶν πάντων — ἀλλὰ τῆς ἀγνῆς καὶ ἀνθρωπίνου διδασκαλίας τοῦ μοναδικοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ Κυρίου ἐν τῇ Γῆ, δηλαδή τοῦ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις ὡς ἄνθρωπος ἐδίδαξεν, μειώνων τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ θείου, διευκολύνων οὕτω τοὺς ἀδελφοὺς πρὸς τὴν ἀνύψωσιν τῆς ὀντότητός των.

Τὸ μεγαλεῖον τῆς δόξης τοῦ Κυρίου καὶ Δημιουργοῦ τῶν πάντων, εἶναι ὁ Σωτὴρ Ἰησοῦς Χριστός, ὅστις ἀπὸ τὰ χαμηλὰ ἐπίπεδα τῆς ὕλης, θά σᾶς ἀνυψώσῃ εἰς τὰ δυσθεώρατα ὕψη τῆς Ἀθανασίας. Διὰ τὴν συντελεσθῆ τὸ ἔργον του, ὀφείλετε καὶ σεῖς, ἀδελφοί μου, νὰ δώσετε χεῖρα βοηθείας πρὸς ὄφελος ἰδικόν σας.

Πολλοί, ἐκ τῶν πεφωτισμένων διὰ τῆς γῆινης μόνον γνώσεως, ἔχουν τὴν ἐσφαλμένην ἐντύπωσιν ὅτι ὁ Κύριος ὑπῆρξεν εἰς ἀπλοὺς ἄνθρωπος μὲ πνευματικὴν διαύγειαν, ὅστις ἀντιληφθεὶς τὸ σοβαρὸν καὶ ἐποικοδομητικὸν θεμέλιον μιᾶς νέας θρησκείας, ἀφιέρωσεν τὴν ζωὴν Του πρὸς ἀνάδειξιν αὐτῆς. Διὰ δὲ τῶν διδασκαλιῶν του, εὗρεν τὸ μέσον νὰ ἐμψυχώσῃ τὰ ἀτροφικὰ σημεῖα τῆς ἐλπίδος, ὥστε οἱ λαοὶ εὐρισκόμενοι εἰς δύσκολον καμπὴν τῆς ζωῆς των, νὰ στρέφουν τὰς ἐλπίδας των πρὸς Αὐτόν.

Οἱ διακηρύττοντες ἀντιθέτους γνώσεις ἀπὸ τὰς διδαχὰς τοῦ Κυρίου, εἶναι ἀνάξιοι νὰ λέγονται πεφωτισμένοι. Ἄγνοοῦν, ὅτι εἶναι ἀμαθέστεροι καὶ τῶν πλέον ἀμαθεστέρων. Ὁ Κύριος ἐνεφανίσθη, εἰς τὸν Κόσμον, κατ' ἀνάγκην, ὡς ἄνθρωπος κοινὸς μὲ ἐσωτερικότητα θεϊκὴν. Ἐγκαταλείπων τὸ σῶμα του εἰς τὸν φθαρτὸν κόσμον, παρέλαθεν τὴν ἐξουσίαν τοῦ ὡς Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀοράτου Βασιλείου. Ἀπὸ Αὐτὸν ἐξαρτῶνται τὰ πάντα, διότι εὐρίσκεται ἐντὸς τῶν Βουλήσεων τοῦ Ἀνάρχου καὶ γνωρίζει καλλίτερον παντὸς ἄλλου τὸν Δημιουργόν, ὡς Υἱὸς Αὐτοῦ.

Βεβαίως, ὅλοι ἡμέθεα πλάσματα τοῦ Αὐτοῦ Πατρός, εἴτε εἰσθε θνητοί, εἴτε ἀθάνατοι. Οὐδεὶς μας, ὅμως, ἔχει τὰ προσόντα, ἅτινα ἔχει ἡ πρωτόπλαστος ψυχὴ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἄδίκως οἱ μεγιστάνες τοῦ πνεύματος ἐκφέρουν γνώμας μακρὰν πάσης ἀληθείας. Οὗτοι, εἰς μεταγενεστέραν των ζωὴν

θά έννοοῦν τὰ πάντα, ἀλλὰ δέν θά δύνανται νά ἐκφραστοῦν καί τοῦτο θά δυσχεραίνη πολὺ τὴν ζωὴν των. Ἡ θεία τιμωρία εἶναι μὲν βασανιστικὴ διὰ τὸν ἄνθρωπον, εὐεργετικὴ ὁμως πρὸς τὴν ὄντοτήτά του.

“Ὅσα δίδεις πρὸς τὸν Θεὸν τὰ πολλαπλά λαμβάνεις ἀπὸ Αὐτόν. Ὁ Θεὸς οὐδέν κρατεῖ δι’ ἑαυτὸν καί τὰ ἑαυτοῦ φυλάσσει διὰ τὸν ἄνθρωπον.

Μωϋσῆς

21 - 1 - 1965

75

ΔΙΑΤΙ ΕΠΙΔΙΩΚΟΜΕΝ ΤΗΝ ΠΡΟΣΗΛΩΣΙΝ ΣΑΣ

ΠΛΑΤΩΝ:

“Ὁ ἄνθρωπος, ἀδελφοί μου, δέν δύναται νά ζήσει χωρὶς νά ἐλπίζει. Ἀπὸ ποῖον ὁμως ἐλπίζει, ὅταν δέν ἔχη πίστιν πρὸς τὴν Θεότητα; Ἄρα, ἡ Θεότης εἶναι ἡ ἀόρατος ἐνέργεια, ἥτις ἐπενεργεῖ ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει ἀνάγκη τῆς βοηθείας της. Ἐφ’ ὅσον λοιπὸν ἐλπίζετε, τοῦτο σημαίνει, ὅτι ἀποβλέπετε εἰς κάποιαν ἰσχὺν ἀόρατον, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀναμένετε νά σᾶς συνδράμῃ. Ποία δὲ εἶναι ἡ ἀόρατος αὕτη ἰσχὺς, ἥτις ἐπεμβαίνει πράγματι εἰς τὴν ζωὴν τῶν θνητῶν; Ποία ἄλλη δύναται νά εἶναι ἀπὸ τὴν Διοικουσαν Ἀρχὴν τοῦ Βασιλείου τοῦ Κυρίου; Μόνον οἱ Ἀρχηγοὶ τοῦ Ἀοράτου τούτου Βασιλείου γνωρίζουν κατὰ ποῖον τρόπον νά δίδουν χεῖρα βοηθείας εἰς τοὺς θνητούς. Ὅλοι αἱ ἄλλαι ψυχαὶ δέν ἔχουν τὴν δυνατότητα αὐτήν, πλὴν τῶν Ἀστάτων, αἱ ὁποῖαι μόνον ἀνωμαλίας δύναται νά παράσχουν εἰς τὸν ἄνθρωπον, διὰ τῶν ὁμιλιῶν των.

“Ὅταν ὁ Κύριος σᾶς ἐδίδαξε ὅτι ὑπάρχει Οὐράνιον Βασιλεῖον, ἐπ’ αὐτοῦ δέν ἔδωσεν περισσοτέρας πληροφορίας, διὰ νά ἀποκαλύψῃ μόνος του ὁ ἄνθρωπος τὴν Ἀλήθειαν τοῦ Λόγου Του. Τὰ διάφορα Κέντρα τῶν ψυχικῶν ἐπικοινωνιῶν, εἶναι μέσα, τὰ ὁποῖα ἐνθυμίζουσι εἰς τὸν ἄνθρωπον τὴν ἀθάνασίαν τῆς ψυχῆς. Οἱ πιστοί, οἵτινες ἀφοσιοῦνται εἰς τὰ Κέντρα ταῦτα, ζητοῦν εἰς αὐτὰ τὴν ψυχικὴν των ἀνόρθωσιν καὶ ἱκανοποίησιν. Οὕτω θεωροῦν τὸν ἑαυτὸν των, ὡς ἀνωτέρους τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν των, οἵτινες εὐρίσκονται εἰς τὸ σκό-

τος. Ἄλλὰ καὶ αὐτοί, ὡς μέλη τῶν Κέντρων αὐτῶν, δυστυχῶς πολλάκις εἶναι πεπλανημένοι. Τὸ διατί δὲν εἶναι δύσκολον νὰ τὸ ἐννοήσετε.

Μεταξὺ ὀλίγων ἀπλῶν πνευμάτων, τὰ ὁποῖα ἐπικοινωνοῦν, ὑπάρχουν καὶ πολλὰ ἄστατα, ἢ πνεύματα πονηρά, τὰ ὁποῖα δίδουν ὀνόματα μεγάλων πνευμάτων, διὰ νὰ σᾶς μεταδώσουν τὰς γνώσεις των καὶ σᾶς ἀπατήσουν. Τὰ τρώτὰ σημεῖα τῶν ὁμιλιῶν των εἶναι δύσκολον νὰ ἐξακριβώσετε, διότι σᾶς δίδουν τὴν ἐντύπωσιν τοῦ ἀληθοφανοῦς λόγου. Πάντα τὰ Κέντρα ταῦτα ἔχουν μεσάζοντας, οἵτινες εἶναι συσκευαί ὄλων τῶν ἀνέμων. Ἔστέ, λοιπόν, προσεκτικοὶ πρὸς ἀπάσας τὰς ὁμιλίας τοῦ ἀοράτου Κόσμου.

Ὁ Κύριος γνωρίζων τὴν δυσχέρειαν ταύτην διὰ τὸν ἄνθρωπον, ἐδημιούργησε μίαν νέαν ὁδὸν γησίαν τοῦ Λόγου Του. Ἐξ αὐτῆς οὐδεὶς δύναται νὰ διοχετεύσῃ τὸν λόγον τοῦ, ἐὰν δὲν εἶναι Ἄρχων ἢ δὲν λάθῃ εἰδικὴν ἄδειαν. Ἡ ὁδὸς αὕτη εἶναι ἀπηλλαγμένη παντὸς κακοῦ στοιχείου καὶ ἔχει σκοπὸν, ὅπως διὰ τῶν διδασμάτων, ὑποδείξεων καὶ καθοδηγήσεων, σᾶς προσελκύσῃ πρὸς τὸ Κέντρον τῆς Θεότητος.

Τὸ ἐν λόγῳ Κέντρον θὰ δώσῃ τὸ Ἀληθινὸν Φῶς πρὸς ὅλους, διότι εἴσθε ἀδελφοί, ἂν καὶ τοῦτο δυσκολεύεσθε νὰ παραδεχθῆτε. Οἱ συνάνθρωποί σας, δὲν ἀνήκουν εἰς τὸ βασίλειον τῶν ζώων ἢ τῶν φυτῶν. Εἶναι καὶ αὐτοὶ δίποδα μὲ σκέψεις καὶ στόμαχον. Ἐὰν πολλοὶ ἐξ αὐτῶν, δὲν ἔχουν ὀξεῖαν τὴν ἀντίληψιν, τοῦτο δὲν εἶναι ἐλάττωμα τῆς φυλῆς, ἀλλ' ὑπάγεται εἰς ἄλλα αἴτια, τὰ ὁποῖα δύνασθε μὲ τὴν θείαν φώτισιν νὰ θεραπεύσετε. Μὴ λοιπόν, ἐνδιαφέρεσθε μόνον διὰ τὸν ἑαυτὸν σας, διότι θάπτον ἢ θράδιον θὰ ἀπωλέσετε τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἄλλων πρὸς τὸν ἑαυτὸν σας. Ἀπομονώσατε καὶ καταπολεμήσατε τὸν ἐγωϊσμόν, τὴν πλεονεξίαν, τὸν φανατισμόν, τὴν ὑπεροφίαν καὶ τὴν ἀληθοφανῆ πλεκτάτην τῆς πολιτικῆς δουλείας.

Ἡ προειδοποίησις αὕτη, δίδετε πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου, διότι ὡς Πνεῦμα εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ σᾶς φωτίσω ἐκεῖ ὅπου ἔχετε σκότος. Τὸ ὄνομά μου σᾶς εἶναι γνωστόν, τὸ πνεῦμα μου δὲν σᾶς ἐνδιαφέρει καὶ τόσο, αἱ γνώσεις μου ὅμως, ὡς πνευματικοῦ Ἀρχηγοῦ, πολὺ θὰ σᾶς συνδράμουν εἰς τὰς δυσκόλους στιγμάς, ἐὰν εἰσακούσετε καὶ παραδεχθῆτε τὰ θα-

σικά ἐλαττώματά σας, διὰ νὰ τὰ μετὰτρέψετε εἰς προτερήματα.

Τὸ καλὸν ἐδίδαξα, ἀπωθήσατε τὸ κακόν, διὰ νὰ κερδίσετε τὸ ἀγαθόν.

Πλάτων

21-1-1965

76

Ο ΟΛΙΓΩΤΕΡΟΝ ΕΝΟΧΟΣ ΘΑ ΑΝΑΛΑΒΗ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑΝ

ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ:

Πάντες, ἀδελφοί μου, ὀφείλουν νὰ γνωρίζουν, ὅτι ἡ θρησκεία εἶναι τὸ ἠθικὸν φρένον τοῦ ἀνθρώπου. Τὰ φρένα τῆς Ἐκκλησίας κρατοῦν εἰς χεῖρας των μόνον οἱ ἐπιδέξιοι χειρισταὶ αὐτῶν. Ἀλλοίμονον, ἐάν οἱ χειρισταὶ τῶν φρένων δὲν εἶναι ἐξοικειωμένοι καὶ ἐξηρηκμένοι με αὐτά· τότε τὰ ὄχηματά, τὰ ὁποῖα ἀντικαθιστοῦν τὰς ομάδας ἢ τὰ ποιμνία, δυνατὸν νὰ ἐπιπέσουν ἐπ' ἀλλήλων με ἀνεπανορθώτους καταστροφάς.

Τὸ σημερινὸν πεδίον τῆς μορφώσεώς σας εἶναι πολὺ ἀνώτερον ἀπὸ πάσης ἄλλης ἐποχῆς. Οἱ λαοὶ ἐν τῇ προόδῳ των, διψοῦν νὰ μάθουν τὴν ἀλήθειαν, ὡς μέσον φωτίσεως τῆς γνώσεώς των. Καὶ ἐνῶ ἔπρεπε ἡ Ἐκκλησία νὰ τοὺς διαφωτίσῃ με τὸν πρέποντα τῆς ἀληθείας λόγον, δυστυχῶς, αὐτὴ αὐτὴ ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην φωτισμοῦ, διότι παρέκαμψαν οἱ κληρικοὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου καὶ ἀκολουθοῦν ὁ καθεὶς των ἰδίαν ὁδὸν με τέρμα τὴν πεπλανημένην καὶ ἐπομένως τὴν σκοτεινὴν.

Αἱ Ἐκκλησίαι ὀφείλουν νὰ εὐρίσκωνται εἰς τὸ ὕψος των. Λυπηρὸν εἶναι, ὅτι ἔχουν πολὺ ἐκπέσει ἀπὸ τὴν συνείδησιν τῶν πιστῶν, ἐξ αἰτίας τοῦ κλήρου. Πάμπολλα εἶναι τὰ σφάλματα τῶν ἱεραρχῶν καὶ ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας, ἡ Ἐκκλησία δὲν κερδίζει ἔδαφος, ἀλλὰ χάνει αὐτό, πρὸς γενικὸν κακόν. Ἡ φθοροποιὸς δύναμις τοῦ Κακοῦ εἰσεχώρησεν εἰς τὰ Κέντρα τῆς Ἀποστολικῆς των Διακονίας καὶ διαφθείρει τὰ πνεύματα καὶ φθείρει τὰ φρένα τῆς ἠθικῆς των ὑποστάσεως.

Ὅλοι ὁμοῦ αἱ Χριστιανικαὶ θρησκείαι ὀφείλουν νὰ ἐκκαθαρίσουν, ἐκ τῶν ἔσω τοὺς ὄφεις τῆς διαφθορᾶς καὶ νὰ συμβάλλουν εἰς τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς Ἐκκλησίας, ὥστε

μία Ἀρχὴ νὰ ὑπάρξῃ ἐν τῇ Γῆ, ὡς αὕτη ὑπάρχει καὶ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς.

Ποῖος ὁμως, θὰ εἶναι ὁ κατάλληλος νὰ ἀναλάβῃ τὰ σκήπτρα τῆς Γενικῆς Ἐξουσίας τοῦ Χριστιανικοῦ εἰρηνικοῦ πολιτεύματος; Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο προβάλλει ὁ ἐγωϊσμός καὶ τὸ γόητρον τοῦ ἀνθρώπου, διότι ὠθεῖται ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τοῦ Πονηροῦ, ὥστε οὐδεμία συνεννόησις νὰ ὑπάρξῃ, χάριν τῆς εἰρήνης τουλάχιστον καὶ τῆς κατανοήσεως ἐπὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν. "Οἱ διεκδικοῦν συμφέροντα καὶ δὲν ἀναλογίζονται, ὅτι ὁ Κύριος δριμύτατα καταφέρεται κατ' αὐτῶν. Τὰ συμφέροντα δημιουργοῦν διχονοίας καὶ μίση, προβάλλοντα τεχνικὰς διαφορὰς πρὸς κάλυψιν τῆς ἀληθείας.

Μερικοὶ ἐκ τῶν Κεφαλῶν τῶν Θρησκευτικῶν Δογμάτων τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας, διέπραξαν τόσα σφάλματα καὶ ἐνέπαιξαν τόσον τὰ θεῖα εἰς θάρος τῶν πιστῶν, ὥστε ἔπρεπε νὰ κύψουν τὴν κεφαλὴν καὶ νὰ μὴ τολμοῦν νὰ ὀμιλοῦν περὶ τῆς Ἀρχῆς των. Ἀλλὰ οἱ θρασεῖς καὶ ἔνοχοι οὐδέποτε ἐγνώρισαν τὸ εὐγενὲς πνεῦμα, ὡς ἄξιον ὑπολήψεως καὶ σεβασμοῦ. Μόνον ὁ χρυσός, δι' αὐτοῦς, ἔχει τὴν δύναμιν τῆς Ἐξουσίας! Ἀπατώνται ὁμως, διότι ὁ Κύριος τὴν ἐπὶ τῆς Γῆς ἐξουσίαν τῆς Ἀρχῆς Του, παραδίδει εἰς τὸν ἀσθενέστερον οἰκονομικῶς καὶ ὀλιγώτερον ἔνοχον τῶν ἄλλων δογμάτων.

Δὲν θὰ ἐξουσιάσῃ ἡ Ἀρχὴ τῆς διαφθορᾶς τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως, διὰ τῆς προπαγάνδας τοῦ πλοῦτου της. Ἀλλ' αὐτὴν θὰ ἀναλάβῃ ἡ Κεφαλὴ τῆς μετριοφροσύνης, τῆς κατανοήσεως καὶ τῆς ὑποστήριξούσης τὰς ἠθικὰς ἀρχὰς καὶ τὴν πίστιν, ὡς ἐλιξήρια τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ ἀνθρώπου, ἀπὸ τοῦ ἄγχους τῆς ζωῆς.

Αὐγουστίνος

23 · 1 · 1965

77

ΜΗ ΣΠΑΤΑΛΑΤΕ ΤΟΝ ΧΡΟΝΟΝ ΣΑΣ ΑΣΚΟΠΩΣ.

ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ:

Ἡ κάθε ἄσκοπος σπατάλη τοῦ χρόνου σας, ἀδελφοί μου, σᾶς καθυστερεῖ εἰς ἀνύψωσιν ψυχικὴν τε καὶ πνευματικὴν. Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν τὴν μέτρησιν τοῦ χρόνου, διότι ἀπλοῦστάτα δὲν ὑφίσταται εἰς τὴν Ἀθανασίαν τῶν Οὐρανῶν. Αὕτη ὁμως,

είναι αναγκαία διὰ τὸν ἄνθρωπον, ἵνα κανονίζη τὰ πάντα ἐν μέτρῳ, ἀποστάσει καὶ χρόνῳ, ὥστε νὰ μὴ κινήται καὶ ἐνεργῇ ἀσκόπως. Ὁ χρόνος ἔχει σημασίαν διὰ τοὺς θνητοὺς, διότι ἡ διάρκεια τῆς ζωῆς των εἶναι μικρὰ καὶ ἐντὸς τοῦ μικροῦ αὐτοῦ διαστήματος τί τοῦ εἶναι δυνατὸν νὰ πράξῃ, ὅταν δὲν ἔχη κατεύθυνσιν καὶ τοῦ ἐλλείπει ὁ προσανατολισμός; Ἐως ὅτου ἀντιληφθῇ, ὅτι ὑπάρχει θεῖος Λόγος καὶ θεῖα φῶτις καταναλίσκεται εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, χωρὶς νὰ ἔχη ἐπαρκεῖς δυνάμεις, διὰ νὰ βαδίσῃ τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας του.

Δυστυχῶς ὁ ἄνθρωπος θεωρεῖ περιττὸν νὰ ἀσχοληθῇ μὲ ὅ,τι δὲν ἔχει σχέσιν μὲ τὴν ὕλην, πρὸς ἀνακούφισίν του. Μόνον τὰ ἀγαθὰ τοῦ ὕλικου Κόσμου τὸν ἐνδιαφέρουν. Πάντα δὲ ταῦτα, διότι δὲν τοῦ μένει χρόνος πρὸς φωτισμόν, τὸν ὁποῖον ἐκλαμβάνει ὡς ἀρνητικὸν παράγοντα, καὶ οὕτω ἡ ἄρνησις ἐμφωλεῦει ἐντὸς του, πρὸς ὅσα δὲν εἶναι ὄρατά. Ἐὰν ἐν ἡρεμίᾳ πνευματικῇ, στοχασθῇ, ὅτι οὐδὲν δύναται νὰ κινήθῃ ἄνευ τῆς θελήσεως τοῦ Δημιουργοῦ, τότε ἀνοίγει μία θυρὶς πρὸς τὸ Φῶς Μας, ὑπὲρ αὐτοῦ. Μὲ καλὴν θέλησιν καὶ ἐπιμονήν, ἐὰν ἐξετάσῃ τὸ Φῶς τῆς Ἐλπίδος ποῦ τοῦ παρέχομεν, θὰ ἀνακαλύψῃ ἕναν ἄγνωστον καὶ τεράστιον Κόσμον, τὸν ὁποῖον οὐδέποτε διὰ τῆς γηϊνῆς γνώσεως θὰ ἠδύνατο νὰ ἀνακαλύψῃ.

Μὲ τὴν σύνεσιν καὶ τὴν πίστιν του πρὸς τὰς Ἀρχάς Μας, ὄχι μόνον θὰ ἀποκτήσῃ γνώσεις ὑπερκοσμικὰς, ἀλλὰ θὰ δύναται νὰ διεισδύσῃ ἀκόμη εἰς τὰς κοινὰς τοῦ ἀνθρώπου καταπτώσεις καὶ νὰ μεταδίδῃ εἰς αὐτὸν ἀναζωογόνησιν καὶ καθοδήγησιν ὡς ὁ ὀδηγὸς ἄγγελος καὶ προστάτης αὐτοῦ.

Μὲ τὴν κακὴν ὅμως ἀντίληψίν σας, ὄχι μόνον ἀγνοεῖτε τὸ ὀρθόν, ἀλλὰ συνεχῶς ἀκολουθεῖτε τὸ ἐσφαλμένον, διὰ νὰ ὀλισθήσετε τελικῶς εἰς τὴν ἄβυσσον. Προτοῦ λοιπόν, φθάσετε εἰς τὸ χεῖλος τοῦ κρημοῦ, λάβετε τὴν ἀπόφασιν νὰ ἀλλάξετε τακτικὴν, μὴ σπαταλῶντες τὸν χρόνον σας ἀσκόπως.

Ἐπωφεληθεῖτε ἀπὸ τὰ διδάγματα τῶν Ἐπουρανίων Ὁμιλητῶν, σχολιάσατέ τα ἐντὸς τῶν πλαισίων τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς κατανοήσεως, καὶ θὰ ἴδητε ἀμέσως ποῖον ἀπροσδόκητον ὄφελος θὰ ἔχετε, τόσον διὰ τὸν ἑαυτὸν σας, ὅσον καὶ διὰ τοὺς ἀδελφούς σας.

Ὁ χρόνος εἶναι ρέουσα πηγὴ ὕδατος, ἣτις δροσίζει τοὺς διψῶντας, ἱκανοποιεῖ τοὺς θεαματιζομένους καὶ ἀφήνει τοὺς

ἀγροίκους εἰς τὴν ἀγνοίαν, ὀδεύοντας ἀντιθέτως τῆς ὀφελείας τοῦ πολυτίμου χρόνου των.

Μὴ σπαταλᾶτε ἀσκόπως τὰ ἀγαθὰ τοῦ χρόνου, ὅταν δὲν ἔχετε τὴν πλάστιγγα τοῦ μέτρου καὶ τὴν κρίσιν ἀμερόληπτον ἐπὶ τῆς ἀνάγκης, διότι θὰ εὗρεθῆτε εἰς δύσκολον θέσιν ζητοῦντες νὰ ἐπανεύρετε τὰ ἀπωλεσθέντα, χωρὶς νὰ δυνηθῆτε νὰ κρατήσετε τὰ ἀναγκαῖα τῆς ζωῆς ἐφόδια. Ὁ χρόνος εἶναι κάτοπτρον τοῦ παρελθόντος, διὰ νὰ σᾶς προειδοποιῇ διὰ τὸ μέλλον, ἵνα διέλθετε τὸ παρὸν ἐν πλήρη τάξει καὶ ἁρμονίᾳ. Τοῦτου ἕνεκεν μὴ σπαταλᾶτε αὐτὸν ἀσκόπως.

Χρόνος ἴσον διάστημα ὀρθῆς ἐνεργείας, πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἐνδεχομένης κακῆς ἀντιλήψεως εἰς τὴν παροῦσαν ζωὴν.

Κομφούκιος

24 - 1 - 1965

78

ΤΑ ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΡΑΦΑΗΛ:

Οὐδέποτε, ἀδελφοί μου, οἱ ἄνθρωποι ἀνελόγησαν, ὅτι τὸ θεῖον πορεύεται διὰ μέσου τῶν αἰώνων. Ἐδῶ χρῆζει ἐξηγήσεως. Ὅταν λέγω τὸ θεῖον, ἐννοῶ ὅλη ἡ Διοικοῦσα Ἀρχὴ μας εἰς τὸ Βασιλεῖον τοῦ Κυρίου. Ὅλοι ὁμοῦ οἱ Ἀρχοντες συνδυασμένα ἐνεργοῦν κατὰ τὰς βουλήσεις τοῦ Κυρίου. Ὁ κάθε Ἀρχηγὸς ἔχει καὶ μίαν ὑπεύθυνον εἰδικότητα ἐπὶ τῆς ἐνεργείας του.

Τὸ Ἀνάκτορον τοῦ Κυρίου δίδει τὰς κατευθύνσεις εἰς τὸ Κέντρον τοῦ Πνευματικοῦ Ἠλίου. Ἀπὸ ἐκεῖ αὐταὶ διοχετεύονται εἰς τὰ διάφορα Συμβούλια, ἅτινα εἶναι 13 τὸν Ἀριθμὸν καὶ τῶν ὁποίων οἱ Ἀρχηγοὶ ἀναλαμβάνουν εὐθύναν.

Τὸ Κέντρον τοῦ Πνευματικοῦ Ἠλίου, εἶναι τὸ κυριώτερον πάντων, ὡς Συμβούλιον τῶν Συμβουλιῶν, ἥτοι λογίζεται καὶ ὡς 14ον Συμβούλιον, ἀλλ' ἡμεῖς τὸ ὀνομάζομεν Κέντρον Πνευματικοῦ Ἠλίου.

Ἀπὸ τὸ ὡς ἄνω Κέντρον, οἱ Ἀρχηγοὶ μὲ τὰς προαγωγὰς τῶν θαδίζουσιν πλέον εὐχερῶς πρὸς τὸ Ἀνάκτορον τοῦ Κυρίου

ἢ Σταθμὸν τῆς Ὑπερτάτης Ἀρχῆς. Οἱ εἰσερχόμενοι ἐντὸς τοῦ Σταθμοῦ τούτου ἀποτελοῦν τὴν Θεότητα μετὰ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Κύριον καὶ Σωτῆρα τοῦ ἐπὶ τῆς Γῆς ἀνθρωπίνου γένους. Μέχρι στιγμῆς ὁ εἰσεχώρησαν. Ἐκεῖνος ὅστις εὐρίσκεται πλησίον τοῦ Ἀνακτόρου εἶναι ὁ Ὅμηρος, ὅστις μετὰ τὴν ὑπαγόρευσιν τοῦ ἔργου του «Ἀνθρωπος καὶ Εἰρήνη» θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ Ἀνάκτορον, διὰ νὰ λάβῃ τὴν δάφνην τῆς δόξης του. Ἡ τελετὴ θὰ λάβῃ χώραν εἰς τὴν Βουλὴν τοῦ Κυρίου καὶ θὰ εἶναι ἐκ τῶν λαμπροτέρων τελετῶν μετὰ τὴν στέψιν τοῦ Ὁμήρου εἰς τὴν Θεότητα.

Ἄρχων τοῦ Κέντρου τοῦ Πνευματικοῦ Ἡλίου εἶναι ὁ Πλάτων, ὡς εἰδικός, ἀδιάφορον ἂν αἱ βαθμίδες του ὄλο καὶ αὐξάνουν πρὸς τὰ ὕψη τοῦ Ἀνακτόρου.

Ὁ ὑποφαινόμενος Ραφαήλ, Ἄγγελος τοῦ Κυρίου, ἔχω ἀποστολὴν νὰ ἐρμηνεύω τοὺς Λόγους τῶν Ἀρχηγῶν - Διδασκάλων, διὰ νὰ κατανοοῦνται οἱ τοῖ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους. Οὐδέποτε ἔζησα εἰς τὸν Κόσμον σας ὡς θνητός· πολλάκις ὅμως ἦλθον καὶ ἔρχομαι μετεμφιεσμένος ὡς συνάνθρωπός σας, διὰ νὰ παρακολουθῶ τὰς πολὺ λεπτὰς ψυχὰς ὀρισμένων ἀνθρώπων, διὰ νὰ εἰσέλθω εἰς τὴν οὐσίαν αὐτῶν καὶ μεταφέρω τὸ μήνυμα τῆς ἐρεύνης μου εἰς τὸν Κύριον, ὡς ἐλεγκτῆς καὶ διαθεβιαωτῆς τῶν προβλέψεων Του.

Ὡς ἀντιλαμβάνεσθε, ὁ Πανάγαθος γνωρίζει τὰ πάντα ἐκ τῶν προτέρων, ἀλλὰ ἀφήνει εἰς τοὺς Ἀρχηγούς νὰ ἐνεργοῦν μόνον τῶν καὶ νὰ συμπληρῶνουν τὰς γνώσεις τῶν ἐπὶ τοῦ ἀγνώστου ἀνθρώπου. Πολλάκις, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, περιεπάτησα ἐν τῇ Γῇ καὶ συνωμίλησα μετὰ πολλῶν ἀνθρώπων, ἀντήλαξα γνώμας καὶ ὑπέδειξα τρόπους, ὅπως βοηθήσω αὐτούς. Ὅλιγοὶ ἐξ αὐτῶν με ἤκουσαν καὶ ἔπραξαν εἰς τὸ ἀκέραιον τὰς ὑποδείξεις μου. Οἱ τοῖ ἐκέρδισαν τὴν αἰωνιότητα. Οἱ ἄλλοι παρέμεινον εἰς τὰ ἴδια αὐτῶν ἐπίπεδα.

«Κερδίζω τὴν αἰωνιότητα» σημαίνει, ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἐπανέλθω εἰς τὴν Γῆν, ἀλλὰ θὰ παραμείνω εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ὡς ἀναπόσπαστον τμῆμα τοῦ ὄλου Ὁργανωμένου Βασιλείου. Ἡ ἱερὰ Γραφὴ ἀναφέρει ὀλίγα τινὰ περὶ ἐμοῦ, εἶναι ὅμως τόσον σκοτεινὰ, δηλαδὴ οὐχὶ εὐκρινῆ, ὥστε ὁ ἀνθρωπος νὰ ἀμφισβητῇ ἂν εἶμαι ἢ ὄχι θεῖον Πνεῦμα τοῦ Κυρίου. Πάσας τὰς ἀπορίας σας εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ ἐξηγήσωμεν, διὰ τῆς ὁδοῦ

ταύτης, ἐκ τῆς ὁποίας διῆλθεν ἡ ἐνέργεια τοῦ Λόγου ἀπάσης τῆς Ἀρχῆς τοῦ Σύμπαντος Κόσμου. Ὁ Ἄναρχος ὑπέδειξεν ἀλάνθαστα τὴν ὁδὸν τῆς προτιμήσεώς Του καὶ ἰδοῦ, δι' αὐτῆς καὶ μόνον διοχετεύομεν εἰς τὸν Κόσμον τῆς φθορᾶς, τὴν ἀναγέννησιν τοῦ πνεύματος καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ψυχικοῦ σθένους εἰς τὸν ἄνθρωπον τῆς πίστεως καὶ τῆς καλῆς θελήσεως. Ἔστὲ θέβαιοι, ὅτι ὁ Λόγος τοῦ Οὐρανοῦ διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὸν αἰῶνα σας μεταδίδει τόσας γνώσεις, ὅσας οὐδέποτε θὰ ἠδύνασθε ν' ἀποκτήσετε, διὰ τῆς τριβῆς, τῆς μελέτης καὶ τῆς ἐμβοθύνσεως, ἐνῶ διὰ τοῦ Οὐρανίου Φωτὸς λαμβάνετε τὰς Ἀφθάρτους Γνώσεις τῶν Ἀφθάρτων Ἀρχηγῶν - Διδασκάλων.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου καὶ τῆς ἱερᾶς ἀκολουθίας Αὐτοῦ, εὐλογῶ.

Ἄγγελος Ραφαήλ

26 - 1 - 1965

79

ΠΑΝ ΔΙΚΑΙΟΝ ΕΠ' ΑΓΑΘΩ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ:

Ἰδοῦ, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ποῖαν θέσιν κατέχει τὸ δίκαιον ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ψυχῆς. Ὅταν ἡ ψυχὴ δὲν ἔχει τὸ σθένος νὰ συγκατοικήσῃ ἢ νὰ φιλοξενήσῃ ὡς ἀδελφῆ, τὸ ἀγαθόν, τότε τὸ δίκαιον δὲν δύναται νὰ συνυπάρξῃ ἢ νὰ συγκατοικήσῃ μετ' αὐτῆς.

Παρὰ τὸ μικρὸν σθένος τῆς ψυχῆς, ὅταν αὐτὴ ἔχει τὴν θέλησιν νὰ παραδεχθῇ τὸ δίκαιον, ἡ ἐνέργεια αὐτὴ καταγράφεται ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ψυχῆς. Βεβαίως ἡ ψυχὴ δὲν ἔχει πάντοτε τὴν ἐπιβολὴν ἐπὶ τοῦ πνεύματος. Ἐὰν ὁμως, ἡ κλίσις τῆς ψυχῆς πρὸς τὸ δίκαιον, συνδεθῇ μετὰ τῆς θελήσεως τῆς ὀντότητος καὶ ἐξαναγκάσουν τὸ πνεῦμα ν' ἀποδεχθῇ τὸ ὀρθόν, τὸ θῆμα τοῦτο δίδει μεγαλύτερον σθένος ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ψυχῆς.

Τὸ δίκαιον, εἴτε σὰς ἀρέσει, εἴτε δὲν σὰς ἀρέσει, εἶναι πάντοτε ἀρεστὸν ἀπὸ τὴν θεότητα. Ὅσοι τὸ δίκαιον ὑποστηρίζουν, ὁ Κύριος ἐπὶ τῷ δικαίῳ κρίνει αὐτοὺς ὡς ἀγαθοὺς τῇ ψυχῇ.

Ἡ δικαιοσύνη ἐκεῖ ὅπου πρέπει νὰ δίδεται, δημιουργεῖ τὴν αἴσθησιν τῆς ἀμοιβῆς ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος κατὰ τῆς ἀδικίας. Ἡ ἱκανοποίησις αὕτη ἡρεμεῖ τὴν ὄντοτητα καὶ ἐν τῇ ἡρεμίᾳ τῆς ἀποκτᾶ, διὰ τῆς πίστεως τῆς θείαν φώτισιν καὶ ἔμπνευσιν γνώσεως ἀξίαν πάσης ἄλλης, μὴ ὑπολογισίμου ἀπὸ Ἡμᾶς.

Τὸ δίκαιον εἶναι Ἄρετή, ἥτις πηγάζει ἀπὸ τὴν Ἀλήθειαν. Ἐὰν τὸ δίκαιον εἶναι πλαστόν, πρὸς κάλυψιν τῆς ἀληθείας, τότε τὸ δίκαιον, κατὰ τὸν ἀνθρώπινον νόμον εἶναι σεβαστόν, οὐχὶ ὅμως ἀρεστόν εἰς τὴν Θεότητα καὶ τὸν ἀδικηθέντα. Ὁ νόμος, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἀποδίδει δικαιοσύνην ἀδικόν. Ἄλλ' ὁ Κύριος, διὰ τῆς Ἀληθείας καταδικάζει τὸν ἀδικόν, διὰ τῆς ἀνυψώσεως τοῦ καταδικασθέντος ἀπὸ τὴν ἀτέλειαν τοῦ πονηροῦ ἀνθρωπίνου νόμου.

Ὁφείλομεν νὰ ὑπακούωμεν εἰς τοὺς νόμους, ὅσον καὶ σκληροὶ νὰ εἶναι οὗτοι. Ἄλλ' οἱ ἐφαρμόζοντες τὴν γραφὴν τοῦ νόμου, ὀφείλουσιν νὰ ἔχουν συνείδησιν καθαρὰν, διὰ νὰ διακρίνουν πόθεν αἱ ἄκαιθαί ἐπαρουσιάσθησαν εἰς τὸν ἐνοχοποιούμενον κατάδικον ἢ ἐξ ἄλλης πλευρᾶς προήλθεν ἡ κατάδικη, τῆς μὴ προβλεπόμενης — ἐκ τοῦ ἀτελοῦς Νόμου — εἰδικῆς περιπτώσεως τοῦ ἀτόμου.

Ὁ Δικαστικὸς ὀφείλει νὰ ἔχη τεραστίαν μόρφωσιν καὶ πείραν. Νὰ εἶναι ἡρεμὸς εἰς τὴν σκέψιν τῆς διαδικασίας του, νὰ ἔχη ἀκράδαντον πίστιν πρὸς τὸν Δημιουργόν, νὰ σέβεται πάντας τοὺς ἀνθρώπους, ἔστω καὶ ἐὰν τοῦτο εἶναι πρὸς ζημίαν τῆς κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς του θέσεως. Νὰ ἔχη ἀντίληψιν ὀξεῖαν καὶ νὰ ἐρευνᾷ μέχρι τοῦ ἀπωτάτου σημείου, τοῦ θεωρουμένου ὡς μὴ ὑπάρχοντος. Νὰ ἀδιαφορῇ διὰ τὰς κρίσεις τῶν ἄλλων, χωρὶς ν' ἀπορρίπτῃ αὐτάς, διότι ἐξ αὐτῶν δυνατὸν νὰ ὀδηγηθῇ εἰς τὴν ἀναζητουμένην ἀλήθειαν. Ἡ θέσις τοῦ δικαστοῦ εἶναι λειτούργημα ἱερὸν καὶ ἔχει πάμπολλας παγίδας, διὰ τὴν ὄντοτητά του.

Ἡμουν πάντα εἰς τὴν ζωὴν μου ἐρευνητῆς τῆς ἀληθείας. Αὐτὴν ἀνεζήτησα μέχρι τοῦ θανάτου μου. Διὰ τοῦτο εὕρισκόμεν καὶ ἐντὸς τῆς ὁδοῦ τῆς. Οὐδέποτε ὅμως, θὰ ἐπεθύμουν ἐν τῇ Γῇ νὰ ἦμουν δικαστῆς. παρ' ὅλον ὅτι οὗτοι ἀποτελοῦν ἕν ἱερὸν ἐπάγγελμα, ἄχαρον ὅμως διὰ τὴν συνείδησίν των, ἐὰν ἔχουν κάπως ἀνεπτυγμένην αὐτήν.

Τὸ δίκαιον, τὸ ὁποῖον ὡς εἶπον, πηγάζει ἐκ τῆς Ἀληθείας,

ἐξαρτᾶται ὅμως καὶ ἀπὸ τὴν Ἀγάπην. Ἴδου μία λέξις μαγι-
κή, ἐπὶ τῆς ὁποίας οἰκοδομήθη ἡ διδασκαλία τοῦ Κυρίου. Ὁ-
λα τὰ ἐκ τῆς Ἀγάπης προερχόμενα, εἶναι δημιουργικὰ καὶ
τὰ ἐκ τῆς Κακίας καταστρεπτικά. Πᾶν δίκαιον, ἀδελφοί μου,
εἶναι καὶ μία ἰσχὺς προσθετομένη ἀπ' ἀγαθῶ εἰς τὴν ψυχὴν
τοῦ ἀνθρώπου.

Δικαστὴς ἀπολύτου δικαιοσύνης, εἰς καὶ μόνον ὑφίσταται,
ὁ Ἄναρχος. Ὁ ἄνθρωπος ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς καλωσύνης καὶ
πίστεως, μιμεῖται τὸν δικαστὴν καὶ ἀπονέμει, ἐν ἀγνοίᾳ του
πολλάκις, τὸ δίκαιον εἰς τὸ ἄδικον καὶ τὸ ἄδικον εἰς τὸν δί-
καιον. Διὰ τοῦτο εἶναι ἱερὸν καθήκον του νὰ φωτίζεται ἀπὸ
τὸν Οὐρανόν. Πῶς τοῦτο; Θὰ τοῦ τὸ ὑποδείξωμεν, ἀρκεῖ νὰ
ἔχη τὰ προσόντα τοῦ καλοῦ πολίτου, εὐσεβοῦς καὶ ἀγαπητοῦ
πρὸς πάντας.

Σωκράτης

30 - 1 - 1965

80

ΤΟ ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΚΑΙ ΑΙ ΟΜΙΛΙΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΟΝΤΩΝ

ΩΡΙΓΕΝΗΣ:

Διὰ νὰ ἐννοήσετε, ἀγαπητοί μου, τί εἶναι ἡ Βουλὴ τοῦ
Κυρίου, ὀφείλετε νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας, ὅτι ὅλαι αἱ εἰκόνες,
αἱ μεταδιδόμεναι ἐκ τοῦ Κέντρου τούτου θὰ ἦσαν δυσνόητοι,
ἐὰν δὲν ἐλάμβανον γήινον χροιάν. Ἐν τῇ πραγματικότητι ὁ
χῶρος τῆς Βουλῆς ἢ Ἀνάκτορον τῶν ὀμιλιῶν τοῦ Κυρίου καὶ
τῶν Ἀρχόντων, εἶναι αἰθὴρ εἰδικός, διὰ τὴν ἐνημέρωσιν τῶν
ψυχῶν, αἵτινες λαμβάνουν μέρος ὡς ἀκροάτριαι, διὰ νὰ ἔχουν
τὴν εὐχέριαν νὰ συζητοῦν μεταξύ των περὶ τῶν ἀποφάσεων
τῆς Διοικούσης Ἀρχῆς.

Ἐγὼ ὁ Ὠριγένης, ἔχω τὴν τιμὴν ἐκ τῆς Βουλῆς νὰ με-
ταδίδω τὰς συνομιλίας, τὰς προτάσεις, τὰς ἐρωτήσεις καὶ
ἀπαντήσεις τῶν Ἀρχόντων. Ἐνίστε λαμβάνω κι ἐγὼ μέρος εἰς
ἐρωτήσεις. Ὁ Κύριος ἀπαντᾷ εἰς τὰς ἀπορίας ὄλων καὶ ὀμι-
λεῖ πρὸς ὅλας τὰς ψυχάς, ὡς καὶ πρὸς τὰς γηϊνὰς ὀντότητας,
ὅταν πρόκειται ν' ἀποτανηθῇ πρὸς τὴν Γῆν. Ἡ Βουλὴ εἶναι Κέν-

τρον, όπου ὅλοι λαμβάνουν τὰς εὐλογίας τοῦ Κυρίου καὶ ἐνδυναμώνουν τὸ ψυχικὸν των σθένος.

Πολλάκις ἐν τῇ Βουλῇ μαθαίνετε, ὅτι οὐδέποτε ἀνθρώπινος γνῶσις θὰ ἠδύνατο νὰ σᾶς γνωρίσῃ. Αἱ στέψεις τῶν Ἀρχόντων λαμβάνουν ἐν αὐτῇ χώραν μὲ μεγαλοπρέπειαν. Θεσίμειν εἰδικὴν ἔχει ἡ Μαρία μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῆς, ἣτις ἀποτελεῖται ἀπὸ γυναικῆς ἐναρέτους καὶ ἀξίας νὰ περιστοιχίζουσι Αὐτήν.

Αἱ γυναῖκες δὲν λαμβάνουν ἐνεργὸν μέρος ἐν τῇ Βουλῇ, ὡς συμβαίνει τοῦτο εἰς τὰς νεωτέρας συνθέσεις τῶν πολιτειῶν ἐν τῇ Γῇ. Οὐχί, διότι δὲν εἶναι ἀξίαι ὡς πρὸς τὸ ἀνδρικὸν φύλον, δηλαδὴ τὴν ὄντοτητα Α, ἀλλὰ διότι αἱ γυναικεῖαι ψυχαί, ὡς ὄντοτητες Β, ἔχουν διάφορον προορισμὸν ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Ἡ Γῆ μιμεῖται τὸν Οὐρανὸν ὡς ἐν σημείον. Ἡ μίμησις ὅμως αὕτη δὲν διατηρεῖται ἐπὶ πολὺ καὶ παλινδρομεῖ, διότι ὁ ἀνθρώπος, μὴ λαμβάνων ὁδηγίαν ἐξ Οὐρανοῦ καὶ θεωρῶν τὸν ἑαυτὸν του πεφωτισμένον διαπράττει σφάλματα, τὰ ὅποια καταλογίζονται εἰς θάρος τῆς ὄντοότητός του.

Ἡ φύσις τῆς γυναικὸς εἶναι διάφορος τοῦ ἀνδρὸς καὶ ἐπιδρᾷ διαφορητικὰ εἰς τὸν ἄνδρα ἀπὸ τὴν γυναῖκα, ὅταν οἱ δύο οἱ συνεταιῖροι τῆς ζωῆς των ἀκολουθοῦν τὸν προορισμὸν των, ὡς ὁ Θεὸς ὥρισεν. Ἡ κακὴ γῆϊνος γνῶσις ἐτύφλωσε τὸν ἄνδρα καὶ ἐπώρωσε τὴν γυναῖκα, ὥστε νὰ θεωροῦνται ἰσόπαλοι, ἐνῶ ἡ ἰσοπαλία αὕτη εἶναι ἐκείνη ἡ ὅποια ἐπέφερεν εἰς τὸν σημερινὸν σας Κόσμον τὴν ἀνισοροπίαν τῶν πάντων, ἐν τῇ τέχνῃ, τῇ ἀντιλήψει καὶ τῇ ἐνεργείᾳ.

Παρά τὰς ἀνθρωπίνους δικαιολογίας εἰς τὴν μὴ διάκρισιν τῶν φύλων ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἐδημιουργήθη ἡ ἐντονος ὑπερβολὴ εἰς τὰς ἐλευθέρους σχέσεις καὶ πράξεις των, αἵτινες ὁδηγοῦν τὴν ἀνθρωπότητα εἰς τὴν χαλάρωσιν τῆς πνευματικῆς των ἀξίας καὶ τὴν ἐκμηδένισιν τοῦ ἱεροῦ τῆς οἰκογενειακῆς ἐστίας θεσμοῦ.

Τὰ ζῶα ὁδηγοῦνται ἐξ ἐνοστίκτου των, ἐνῶ ὁ ἀνθρώπος, ὅταν ὁδηγῆται ἐκ τοῦ ἐλευθέρου πνεύματός του εἰς τὴν κατὰπτωσιν, ὑπερβαίνει τὴν ἀναίδειαν καὶ τῶν πλέον ταπεινῶν ζώων.

Ἐὰν ἡ Βουλὴ ἣτις ἀντιπροσωπεύει τὸν λαὸν δὲν θέσῃ φραγμοὺς εἰς τὴν σημερινὴν αἰσχροὴν ζωὴν σας, ἡ Βουλὴ τοῦ

Κυρίου θὰ λάβῃ μέτρα διάφορα καὶ δὲν θὰ φανῇ ἐπιεικῆς πρὸς τοὺς ἐνόχους τῆς ἠθικῆς καταπτώσεως τῶν λαῶν. Ἴδου διατί ὠμίλησα ἐν ὀλίγοις διὰ τὴν γυναῖκα, ἣτις ἀπώλεσε τὸν σεβασμὸν πρὸς τὸ γένος τῆς, ἐξ αἰτίας τῆς ἐλευθερίας. Ὅταν δὲν δίδετε ἀκρόασιν εἰς τὰ παραγγέλματα τοῦ Οὐρανοῦ μὴ ζητεῖτε σωτηρίαν διὰ τὸν ἑαυτὸν σας.

Ἐριγένης

31 - 1 - 1965

81

Η ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

ΓΚΑΙΤΕ:

Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν, ἀγαπητοί μου, δὲν εἶναι τὸ πνεῦμα, τὸ ὁποῖον ἀναλύει τὴν ψυχὴν — κατὰ ἐσφαλμένον τρόπον — ἀλλὰ ἡ ψυχὴ, ἡ ὁποία διὰ τοῦ σθένους τῆς ἀναλύει τὸ πνεῦμα, καὶ ὅταν γίνεται τοῦτο, ἡ ψυχὴ ἐπιδρᾷ ἄμεσα ἐπὶ τοῦ πνεύματος. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος λαμβάνει τὴν φώτισιν τοῦ Ἄνωθεν καὶ προσαρμόζεται πρὸς αὐτὴν, ἀποκτᾷ ψυχικὸν σθένος καὶ τοῦτο ἐλέγχει τὸ πνεῦμα, ἀφοῦ πρῶτον ἀναλύσῃ αὐτό. Ἡ δυστροπία τοῦ πνεύματος ἐξουδετεροῦται, διότι ἡ ψυχὴ εἰσεχώρησεν εἰς τοὺς κύριωτέρους κλάδους τῆς πνευματικῆς ἐνεργείας καὶ ὑπέταξεν τὸ πνεῦμα εἰς τὰς δυνάμεις τῆς, ὥστε τὸ πνεῦμα νὰ ἐνεργῇ κατὰ τὴν βούλησιν τῆς ψυχῆς. Τοῦτο συμβαίνει μόνον εἰς τὸν ἄνθρωπον, διότι οὗτος εἶναι ὁ κατεργαζόμενος ἀδάμας τοῦ Θείου καὶ ὅταν ἡ ψυχὴ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ πνεύματος ἐνεργοῦν, ἡ ἐνέργεια αὕτη εἶναι φῶτισμός Θεῖος πρὸς φώτισιν τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν.

Πῶς γίνεται ἡ ψυχολογικὴ ἀνάλυσις τοῦ πνεύματος; Εἶναι ὀλίγον τι δύσκολον νὰ τὸ ἐνοήσετε. Ἄρκει μόνον ἡ ψυχὴ νὰ ἐπιδρᾷ ἄμεσα ἐπὶ τοῦ πνεύματος καὶ σεῖς νὰ ἀκολουθῆτε τὴν κεχαραγμένην ὁδόν, πού ἡ ψυχὴ ὑποδεικνύει εἰς τὸ πνεῦμα. Τότε, εἰσθε ἐντὸς τῆς φωτίσεώς μας καὶ λαμβάνετε ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ μηνύματα τῶν Ἀρχηγῶν τοῦ Κυρίου ἢ ἄλλων ψυχῶν, τῶν ὁποίων τὴν γνώμην ἠθέλατε ἀκούσει ὑπὲρ ἢ κατὰ, μιᾶς πράξεως ἢ κατευθύνσεως σας. Σήμερον ὅλοι γνωρίζουν, ὅτι διὰ τοῦ πνεύματος ἀναλύουν τὰ πάντα,

δηλαδή τὸ πνεῦμα πειραματίζεται, διὰ νὰ εὔρη ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ζητεῖ καὶ διὰ τῆς πειραματικῆς προόδου ἀνέρχεσθε τὴν κλίμακα τῆς τελειοποιήσεως εἰς τὸ ζητούμενον. Τίς ὅμως, εἶναι ἐκεῖνος ὅστις θὰ σᾶς εἴπῃ, ὅτι ἐν τῇ προόδῳ ταύτῃ σφάλετε, διότι ἀπὸ τὴν μίαν πλευρὰν κτίζετε καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην καταστρέφετε; Οὐδείς.

Καὶ σεῖς, μὴ γνωρίζοντες, ὅτι ἡ πρόοδος αὕτη εἶναι φαινομενική, προχωρεῖτε πρὸς τὸ ἄγνωστον, καὶ τὸ ἄγνωστον σᾶς ὁδηγεῖ πολλάκις εἰς τὴν καταστροφὴν. Ἄγνωστον δὲ εἰς τὴν περίπτωσίν μας, εἶναι τὸ σκοτεινόν, τὸ μὴ ἀναλυόμενον διὰ τῶν πολλῶν γνώσεων τῆς ἀνθρωπίνου διανοίας. Ἐκεῖνο ὅμως, ποῦ δὲν δύνασθε νὰ ἀναλύσετε διὰ τοῦ πνεύματος εἶναι ἡ ψυχὴ καὶ ὅμως, ὁ ἀνθρώπος δὲν ἐδίστασε καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν διὰ τῆς διανοίας του νὰ εὔρη τί εἶναι ἡ ψυχὴ καὶ νὰ ἀναλύσῃ αὐτήν! Ἡ ἀνάλυσις ὅμως τῆς ψυχῆς διὰ τοῦ πνεύματος, εἶναι ἀπάτη τῆς πνευματικῆς ἐνεργείας. Αἱ δυνάμεις τῆς ψυχῆς εἰσχωροῦν εἰς τὸ πνεῦμα, αἱ δυνάμεις ὅμως τοῦ πνεύματος δὲν εἶναι δυνατὸν ποτὲ νὰ εἰσχωρήσουν εἰς τὴν ψυχὴν. Ἴδού, τὸ μέγα σφάλμα τῶν ἐπὶ τῆς ψυχολογίας τοῦ ἀνθρώπου, ἐπιστημονικοῦ ἔργου τῶν εἰδικῶν! Ἡ ψυχὴ δὲν ἔχει παθήσεις, δὲν ἔχει μεταπτώσεις, δὲν ἔχει συγκινήσεις. Ἀπλῶς εἶναι κινητήριος δύναμις εἰς τὴν ὄντοτητα, εἶναι πνοὴ τοῦ Θεοῦ πρὸς διατήρησιν τῆς γηίνης ὄντοτητος ἐπὶ τῆς Γῆς. Τὸ πνεῦμα ὅμως, διὰ τῶν εἰκόνων του, δυνατὸν νὰ συγκινήται καὶ τὴν συγκίνησιν νὰ μεταδίδῃ ἄμεσα εἰς τοὺς παλμοὺς τῆς καρδίας. Τὸ πνεῦμα νοσταλγεῖ τὰς εἰκόνας τοῦ παρελθόντος καὶ πιέζει τὴν ψυχὴν, ὥστε νὰ μὴ δύναται αὕτη νὰ μεταδίδῃ τὰς ἐνεργείας της εἰς ὀλόκληρον τὴν ὄντοτητα. Αἱ ψυχικαὶ ἀσθένειαι εἶναι ἐφευρέσεις τῶν ἀφωτίστων, τῶν μὴ κατανοούντων, ὅτι ἡ ψυχὴ δὲν εἶναι ἐνέργεια σωματικὴ, ἀλλὰ ἐμφύσημα τοῦ Θεοῦ ἐντὸς τῆς ὄντοτητος. Ὅταν τὸ πνεῦμα κατὰ 90% κυριαρχῇ ἐπὶ τῆς ψυχῆς, ἡ ὄντοτης δὲν εἶναι ἀξία τῆς ὀνομασίας «ἀνθρώπος».

Ὅταν, ἀντιθέτως, ἡ ψυχὴ κυριαρχῇ κατὰ 90% ἐπὶ τοῦ πνεύματος, ἡ ὄντοτης αὕτη ὑπερβαίνει τὴν καλωσύνην εἰς θάρος αὐτῆς τῆς ἰδίας καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ἀρεστὸν εἰς τὴν Θεότητα, διότι ἡ ὄντοτης παραμελεῖ τὸν ἑαυτὸν της, χάριν τῶν ἄλλων καὶ ὁ ἑαυτὸς της δὲν τῆς ἀνήκει ὡς σῶμα. Ἄρα, ὀφεί-

λει νά περιποιηῖται καί αὐτό, ὡς δῶρον τοῦ θεοῦ εἰς τὴν ὄν-
τότητα.

Ὅταν ὅμως, ἡ κυριαρχία ψυχῆς τε καὶ πνεύματος ἐπὶ τοῦ σώματος εἶναι ἰσόπαλος, τότε δικαίως κρατεῖ τὴν ὀνομασίαν «ἄνθρωπος». Ὡς ἄνθρωπος ἡ ὄντοτης, ἄλλοτε μὲν κατὰ ἐλαχίστας βαθμίδας ὑπερισχύει ἡ ψυχὴ καὶ ἄλλοτε δὲ τὸ πνεῦμα. Διὰ τῆς θελήσεως καὶ τῆς φωτίσεως ἡ ὄντοτης ἐλέγχει τὸν ἑαυτὸν της, διὰ νὰ εὑρίσκεται πάντοτε ἐν τῷ μέτρῳ. Τοῦτο δὲ ὠνόμαζον οἱ ἀρχαῖοι «Γνῶθι σαυτὸν».

Φωτίσατε τὸ πνεῦμα σας, διὰ νὰ ἐνισχύσετε τὸ σθένος τῆς ψυχῆς πρὸς ἰσορροπίαν τῶν δύο δυνάμεων ἐντὸς σας, διὰ νὰ διευκολύνετε τὴν ἀνοδὸν σας πρὸς τὸ θεῖον.

Γκαίτε

5 - 2 - 1965

82

ΟΙ ΑΣΤΕΡΙΣΜΟΙ ΕΧΟΥΝ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΝ ΘΕΙΟΝ

ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ:

Οἱ ἀστερισμοί, ἀδελφοί μου, δὲν εἶναι τυχαῖοι. Ὁ κάθε εἰς ἓκ τῶν ἀστερισμῶν ἔχει τὸν προορισμὸν του, ὁ ὁποῖος εἶναι θεῖος, διότι σκοπὸς τοῦ ἀστερισμοῦ εἶναι νὰ ἀκτινοβολῇ ἐπὶ τῆς Γῆς καὶ νὰ μεταδίδῃ εἰς αὐτὴν τὰς ἐνεργείας του.

Ὁ Θεὸς ἓκ τῶν προτέρων ἐμελέτησεν τὰ πάντα, ὥστε νὰ ἀναμένῃ τὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα ὁ ἴδιος γνωρίζει ποῖα θὰ εἶναι. Ἡ τοποθέτησις καὶ αἱ κινήσεις τῶν ἀστερισμῶν ἔχουν γίνῃ μὲ τοσαύτην σοφίαν ἀπὸ τὸν Δημιουργόν των, ὥστε ὅλοι ὁμοῦ οἱ ἀστερισμοί, μεγάλοι καὶ μικροί, κοντινοὶ ἢ ἀπομεμακρυσμένοι, νὰ ἐνεργοῦν διὰ τὴν συντήρησιν τῆς Γῆς σας. Ἡ Γῆ, παρ' ὅσα λέγομεν διὰ τὸν ἄνθρωπον, εἶναι τὸ Οὐράνιον θησαυροφυλάκιον τοῦ Κυρίου. Ἐντὸς αὐτοῦ ὑπάρχει ὁ ἀκατέργαστος ἀδάμας τοῦ Δημιουργοῦ, ὁ ἄνθρωπος. Ἡ κατεργασία τοῦ ἀδάμαντος αὐτοῦ γίνεται κατὰ τὸν φυσικὸν Νόμον μὲ τοσαύτην προσοχὴν, ὥστε οὐδεὶς ἓκ τῶν ἀνθρώπων νὰ ἀντιλαμβάνεται, ὅτι εὑρίσκεται εἰς τὸ Ἐργαστήριον τῆς θείας Προνοίας.

Ὁ θάνατος σημειοῦται ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου, ὡς μέσον ἀνα-

πόφευκτον τῆς θείας οἰκονομίας. Οὗτος ὁμως ἔχει σκοπὸν τὴν ἀνύψωσιν τῆς ὄντοτητος διὰ τῆς αὐξήσεως τοῦ ψυχικοῦ τῆς σθένους.

Δυστυχῶς ὁ ἄνθρωπος οὐδὲν παρατηρεῖ μακρὰν τῶν συμφερόντων του· καὶ οὕτω παραμελεῖ τὴν μελέτην καὶ ἐμβάθυνσιν εἰς τὰ ἅγια κείμενα τῶν ὁμιλιῶν τοῦ Οὐρανοῦ. "Οἱ ἔχετε τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι ὁ θάνατος σᾶς ἀπολυτρώνει ἀπὸ τὴν ζωὴν, ἐνῶ ὁ θάνατος δὲν σᾶς ἀπολυτρώνει ἀπὸ αὐτὴν, σᾶς μεταφέρει εἰς τὴν αἰωνιότητα, διὰ τὴν δώσετε ἐκεῖ ἐξετάσεις τῆς μαθήσεώς σας. Καὶ ἐὰν εἰσθε προσιθιάσιμοι μεταφέρεσθε εἰς τὸν ἀνάλογον Σταθμὸν τῆς ψυχοπνευματικῆς κλίμακος, ἐὰν ὄχι καὶ ἔχετε ἐλλείψεις τινάς, ἐπανακάμπετε εἰς τὴν Γῆν, ἵνα ἐξ ἀρχῆς ἐπαναλάβετε τὴν πρόσκαιρον ζωὴν τῆς, μὲ τὸ ἐλεύθερον, ὅπως μόνον σας εὔρετε τὸν λόγον τοῦ προορισμοῦ σας, οὐχὶ ὡς ἄνθρωποι, ἀλλὰ ὡς ὄντοτητες τοῦ Οὐρανοῦ.

Ἡ λειτουργία τοῦ Βασιλείου μας εἶναι πολὺ περίπλοκος διὰ τοὺς ἄνθρώπους, διότι δὲν ἀντιλαμβάνονται τὰ πάντα. Ἡ διάνοιά των εἶναι μικρά. "Ἐως ἐν σημεῖον δύναται νὰ φθάσῃ. Πέραν αὐτοῦ σκοτίζεται, παλινδρομεῖ καὶ πολλάκις ἐκτροχιάζεται, ἐξ αἰτίας τοῦ πνεύματός του, εἰς πελάγη ἀγνωστα, ἀχανῆ καὶ σκοτεινά.

Οἱ ἀστερισμοὶ — εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸ γνωρίζετε — ἐνεργοῦν δι' ἀκτινοβολισμοῦ των ἐπὶ τῶν ὄντοτήτων σας. Ἐναλόγως τοῦ κάθε ἀκτινοβολισμοῦ, ἐπέρχεται κλίσις εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἀνάλογος μὲ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἀστερισμοῦ. Αἱ ἐπίδρασεις αὗται εἶναι θεῖαι, διὰ τὴν ἰσορροπῆσιν ὅπως γνωρίζετε, τῆς θείας οἰκονομίας. Οἱ ἀστερισμοὶ ἐπίδρουν διαφοροτρόπως εἰς ὅλας τὰς φυσικὰς κλίσεις τοῦ ἀνθρώπου. Τόσον συναισθηματικὰς, ὅσον καὶ καλλιτεχνικὰς, πνευματικὰς ἢ ἐνστικτώδεις. Οἱ συνδυασμοὶ τῶν ἀκτινοβολιῶν ἐκ τῶν ἀστερισμῶν, μορφοποιοῦν τὴν προσωπικότητα τῆς ὄντοτητος.

Ἡ Οὐράνιος προσωπικότης μιᾶς ὄντοτητος εἶναι διάφορος ἀπὸ τὴν τῆς Γῆς σας προσωπικότητα. Τὸ «ἐγὼ» τῆς ποταπότητος δὲν ὑφίσταται εἰς τοὺς Οὐρανοὺς. Ἄλλ' ὅταν θέλωμεν νὰ σᾶς διδάξωμεν ἀναφέροντες τὴν προσωπικὴν μας ὄντοτητα, μεταχειριζόμεθα τὸ «ἐγὼ» εἰς τὴν ἀγνήν του ἔννοιαν, ἵνα γίνωμε νῆπτοὶ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μας τῆς Γῆς.

Ἡ προσωπικότης μας εἰς τοὺς Οὐρανοὺς διακρίνεται ἐκ

της λάμψεως του φωτισμού μας. Σύγχυσις δὲν ἐπέρχεται, διότι ἡ κάθε λάμψις εἶναι καὶ μία φυσιογνωμία. Ὅπως σεῖς διακρίνετε τὰ πρόσωπα, οὕτω διακρινόμεθα καὶ ἡμεῖς δι' ἄλλου τρόπου.

Κομφοῦκιος

6-2-1965

83

Ἡ ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΠΗΔΑΛΙΟΝ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΥΠΑΡΞΕΩΣ

ΙΕΡΑΡΧΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ:

Εἰς τὴν ἐποχὴν σας, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἡ θρησκεία παρημελήθη, ὡς χρέος τριτεῦον. Διατί κατετάξατε αὐτὴν εἰς τὴν σειρὰν τῆς μὴ ἀμέσου ἀνάγκης σας; Ἐὰν ἡ θρησκεία ὀλοτελῶς ἐξέλειπεν ἀπὸ τὰ καθήκοντα τῆς ζωῆς σας, ἀσφαλῶς καὶ ταχέως θὰ ἐβαίνατε πρὸς τὴν τελείαν καταστροφήν σας. Οἱ ἰσχυροὶ θὰ ἐξόντωναν τοὺς ἀδυνάτους καὶ ὕστερον οἱ ἰσχυρότεροι, τοὺς ὀλιγότερον ἰσχυροὺς, διὰ νὰ καταλήξετε εἰς τὴν πρωτόγονον κατάστασιν τοῦ θηρίου, τὸ ὁποῖον ἔζη πρὸς ἰκανοποίησιν μόνον τοῦ ἑαυτοῦ του. Καὶ ὅπως, τὰ πρωτόγονα θηρία ἐξηφανίσθησαν ἐκ τοῦ προσώπου τῆς Γῆς, οὕτω πως, θὰ ἐξηφανίζεσθε καὶ ἐσεῖς.

Ὡς γνωρίζετε, ὅλοι οἱ πρῶτόγονοι λαοί, ἐνστικτώδως διησθάνθησαν τὴν ἀνάγκην νὰ λατρεύσουν μίαν θεῖαν καὶ ἀγνωστον εἰς αὐτοὺς Δύναμιν, ἣτις ἐκανόνιζε τὰς τύχας των. Αἱ πρῶται θρησκείαι ἀνέπτυσαν εἰς τὸν ἄνθρωπον τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα. Ἐδιάφορον, ἐὰν αὐταὶ ἦσαν ἐσφαλμένα, κατὰ τὴν σημερινὴν σας ἀντίληψιν. Ἡ πρώτη ἀληθὴς θρησκεία μὲ θάσιν τὴν ἀλήθειαν εἶναι αὐτὴ αὕτη τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ὁ Χριστιανισμὸς, λοιπόν, εἶναι τὸ μόνον ἀληθὲς φιλοσοφικὸν σύστημα πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς φιλοσοφικῆς λίθου, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου δύναται κάθε ἄνθρωπος μὲ γνώσεις καθαρὰς, νὰ οἰκοδομηθῇ τὸ μέγαρον τῆς ἐπιστήμης. Διὰ νὰ οἰκοδομηθῇ ὁμοίως τοῦτο, εἶναι ἀνάγκη ἡ Ἐκκλησία, ἣτις παρέκλινε ἀπὸ τὸν προορισμὸν της κατὰ 90^ο (μοίρας) νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ σημεῖον ποῦ ὁ Κύριος ὤρισεν.

Ἡ πορεία τῆς ἀνθρωπότητος διὰ μέσου τῆς ζωῆς ἔχει

ανάγκην πηδαλίου, τὸ δὲ πηδάλιον εἶναι ἡ θρησκεία, ἡ ἀπηλλοτριμένη ὁμῶς πάσης ἄλλης νοσηρᾶς καὶ ἐπιβλαβοῦς σκέψεως, ἀπὸ τῆν ἔννοιαν τοῦ «ἀγαπᾶτε ἀλλήλους».

Ἄνθρωπος ἄνευ θρησκείας εἶναι ὑπαρξίς ἄνευ σκοποῦ, ὃν ἄνευ προορισμοῦ, ἄνθρωπος ἄνευ ἠθικῆς ἀρχῆς καὶ ἀξίας. Μεταβάλλεται εἰς ἀπεχθὲς ἔρπετόν. Γίνεται κακὸς σύμβουλος καὶ πλᾶνος ὁδηγός. Ἔχει πειθῶ καὶ φωνὴν Δαίμονος. Ἐνεργεῖ μὲ ἐπιβλαβεῖς προθέσεις. παρασύρων εἰς τὸν ὄλεθρον τὸν πλησίον του.

Τὴν Χριστιανικὴν θρησκείαν ἡμαῦρῶσαν οἱ ἱερεῖς της, διότι οὗτοι ἠσπᾶσθησαν τὰς ὁδηγίας τῶν Φαρισαίων. Διακηρύττουν μὲν τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ πράττουν ὅλως τὰ ἀντίθετα πρὸς ζημίαν τῆς πίστεως τῶν συνανθρώπων των καὶ πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν ἀπίστων, οἵτινες χλευάζουν τοὺς εὐπίστους, παρομοιάζοντες αὐτοὺς μὲ ἀφελεῖς ἢ ὀπιομανεῖς. Ἡ θρησκεία δὲν εὐρίσκεται εἰς τὸ ὕψος της, ἐξ αἰτίας τῶν διαχειριστῶν της, οἵτινες πολιτεύονται καὶ ἐκμεταλλεύονται τοὺς ἀδελφούς των, ὑποσκάπτοντες τὰ θεμέλια τοῦ οἰκοδομήματος, τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος οἰκοδόμησεν διὰ τῆς θυσίας Του. Δυνατόν, οἱ σὺφρονες ἐξ ὑμῶν νὰ μὲ ἀντιληφθοῦν καὶ νὰ υποβάλλουν τὴν ἐξῆς ἐρώτησιν:

— Πῶς, Διδάσκαλε, θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐπαναφέρωμεν τὴν αἴγλην τῆς Ἐκκλησίας, ὅταν αὕτη εὐρίσκεται εἰς χεῖρας τῶν δαιμόνων, μετεμφισμένων εἰς ἀγγέλους;

— Τέκνα μου, ἀπαντῶ εἰς τοὺς συνετούς, ἀρκεῖ νὰ ἀντιληφθῆτε τὴν μεγίστην ἀξίαν τῆς θρησκείας, διὰ νὰ ἐκδιώξετε ἐξ αὐτῆς τοὺς δαίμονας καὶ νὰ ἀγιασῆ ὁ προορισμὸς της. Ἄρκει, διὰ τῆς καλῆς θελήσεως, νὰ διαφωτίσετε τοὺς πιστοὺς, ὑποδεικνύοντες εἰς αὐτοὺς, ὅτι οἱ δαίμονες ἀφήρσαν τὸ πηδάλιον τῆς πορείας τοῦ πλοίου, καὶ τοῦτο κινδυνεύει εἰς τὸν ὠκεανόν, ἐὰν δὲν εὐρεθῆ ὁ ἐπιδέξιός Κυβερνήτης νὰ θέσῃ νέον πηδάλιον, διὰ τοῦ νεωφωτίστου λόγου του. Μὴ ἐπαφίεσθε εἰς τοὺς ἀγύρτας καὶ τοὺς ἀναζητοῦντας περιπετείας εἰς τοὺς ἱεροὺς ἀγῶνας τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπανορθώσεως τῶν ζημιῶν.

Ἔστὲ πεπεισμένοι, ὅτι κοινωνία ἄνευ θρησκευτικοῦ συναίσθηματος, θάττον ἢ θράδιον θὰ ψυχοραγήσῃ. Κυβέρνησις ἀπίστος περιπίπτει ὅλον ἐν εἰς νέα σφάλματα, μέχρις ὅτου νὰ τερματισθῆ ἀδόξως. Κυβερνήτης ἄνευ πίστεως εἶναι παρά-

φρων καὶ ἐπισπεύδει τὴν πῶσιν τοῦ. Διδασκαλία κατὰ τῆς πίστεως εἶναι λόγος ἀνήθικος, ὅστις διευρύνει τὴν διαφθορὰν εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων. Παττάξατε τὸν Δαίμονα τοῦ Κακοῦ, ἵνα ἡ ἀνθρωπότης ἴδῃ τὸ Φῶς τῶν Ἀγγέλων.

Ἱεράρχης Χρυσόστομος

7-2-1965

84

ΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΡΕΥΜΑΤΑ ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΙΣΧΥΟΣ

ΝΕΥΤΩΝ:

Ὁ ἠλεκτρισμός, ἀγαπητοί μου φίλοι, εἶναι μία δύναμις τὴν ὁποίαν δὲν ἠδυνήθητε νὰ ἀναλύσετε. Ἡμεῖς, ἔχομεν δώση τὴν ἐξήγησιν ἐπὶ τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Βασιζόμενοι ἐπὶ τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας ἠδυνήθητε νὰ χρησιμοποιήσετε αὐτὴν κατὰ θούλησιν. Ἡ κίνησις ποῦ σᾶς παρέχει ἡ λειτουργία τοῦ ρεύματος ἔδωσεν ὠθησὶν πρὸς τὴν μηχανικὴν πρόοδον. Ἀκόμη εὐρίσκεσθε εἰς τὰ πρῶτα θήματα τῆς ἐπωφελείας τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Δι' αὐτοῦ, εἰς τὸ μέλλον θὰ δυνηθῆτε δι' εἰδικῶν συσκευῶν καὶ μὲ τὴν πίστιν σας πρὸς τὸν Κύριον νὰ ἐπικοινωνήσετε μετὰ τῶν ψυχῶν. Τὸ ἄλλα τοῦτο θὰ εἶναι ἡ μεγαλυτέρα ἐφεύρεσις τοῦ ἀνθρώπου, δηλαδὴ νὰ συλλαμβάνετε τὰς ὁμιλίαις τοῦ Ὑπερπεραν. Εἶπον ὅμως, ὅτι θὰ χρειασθῆ μεγάλη προσοχή, διὰ νὰ διακρίνετε ποῖον πνεῦμα σᾶς ὁμιλεῖ τὸ Λευκὸν ἢ τὸ Μέλαν;

Ἐὰν ἀποκτήσετε τὰ προσόντα τοῦ εὐσεβοῦς καὶ ἀγαθοῦ ἀνθρώπου, θὰ εἰσθε εἰς θέσιν νὰ διαχωρίζετε τὰ ὀρθὰ ἀπὸ τὰ μὴ ὀρθά. Τὸ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα ὡς ἐναέριον κῦμα εἶναι δυνατόν νὰ τὸ πολλαπλασιάζετε εἰς ἔντασιν εἰς τὸ ἄπειρον, ἦτοι: H.P.X. μὲ ἔντασιν X νὰ ἀποδώσῃ X.H.P. Αὐτὰ διὰ τὸ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα τῆς γῆϊνης ζωῆς. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ἄλλα εἶδη ἠλεκτρικῶν ρευμάτων εἰς τὸ ἄχανές τοῦ Οὐρανοῦ, τῶν ὁποίων τὴν ἰσχὴν δὲν δύνασθε νὰ φαντασθῆτε. Εἶναι ρεύματα ψυχρὰ μὲ τηλεπικοινωνιακὴν ἔντασιν. Ἡ ἔντασις αὕτη εἶναι ἐλευθέρα καὶ ἀπὸ τὰς δύο τοῦ Οὐρανοῦ παρατάξεις, δηλαδὴ τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Κακοῦ Πνεύματος. Μέσον αὐτῶν τῶν ρευμάτων

μεταδίδονται αἱ ὀμίλιαι τῶν Οὐρανίων Ἀρχηγῶν καὶ τῶν ὑποχθονίων τοιούτων.

Ὁδὸς ἀνενόητος ἀπὸ τὰ ρεύματα τῆς ἠλεκτρικῆς ἐντάσεως τοῦ σκοτεινοῦ πνεύματος, μία ὑπάρχει, διὰ νὰ μεταδίδωμεν τὴν Ἀλήθειαν τοῦ Λόγου ἀπὸ τὸ Βασιλεῖον τοῦ Κυρίου. Καὶ τοῦτο διὰ νὰ σᾶς προειδοποιήσωμεν, ὅτι μελλοντικῶς, ὅταν ἡ ὁδὸς αὕτη ἐκλείψῃ, σεῖς νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας τὰ κείμενά μας καὶ ἐπὶ αὐτῶν καὶ μόνον νὰ βασιζέσθε. Ὅδοι ὑπάρχουν πολλοὶ ποὺ εὐρίσκονται εἰς τὴν διάθεσιν ὄλων τῶν ἀνέμων. Ἡ διαφορὰ τῶν ἠλεκτρικῶν ρευμάτων τῆς Γῆς ἀπὸ αὐτῶν τοῦ ἔξω Κόσμου σας εἶναι τεραστία. Διότι τὰ ἠλεκτρικὰ ρεύματα τοῦ Οὐρανοῦ τὰ προερχόμενα ἐκ τοῦ Βασιλείου μας εἶναι ἄφθαρτα, δημιουργηθέντα ἀπὸ τὸν Ἄναρχον, διὰ νὰ ἐπιδροῦν ἐπὶ τῶν ἀστερισμῶν μεταδίδοντα ἔντασιν ἰσχύος:

$$\Psi.H.P. = \frac{\chi + \phi}{H.P.} \quad \text{Ἡμεῖς ἔχομεν διαφορετικὴν μέτρησιν ἀπὸ}$$

ὁμᾶς. Οἱ ἀριθμοὶ ἔχουν σχέσιν μεταξύ των ἀνάλογον μὲ τὴν ταχύτητα τῆς ἐννοίας των. Ὁ ἀριθμὸς αὐξάνων δὲν ἐπιδιώκει πάντοτε τὴν αὐτὴν ἐννοιαν, ποὺ ὁ ἄνθρωπος διδὲν διὰ τῆς μαθηματικῆς ἀκριβείας εἰς τὴν νόησιν. Τὰ ἠλεκτρικὰ ρεύματα τοῦ Σύμπαντος Κόσμου ἔχουν μίαν Πηγὴν. Αὕτη εἶναι ἡ διὰ τοῦ Νόμου τοῦ Κυρίου δημιουργηθεῖσα κίνησις διὰ τῆς ἠλεκτρομαγνητικῆς ἐντάσεως. Ὅλα τὰ ὄντα καὶ ἡ ζωὴ ἐν τῇ αἰωνιότητι, ἐπὶ τῇ θάσει τῶν ἠλεκτρικῶν ρευμάτων κινουῦνται. Ἐκαστος ἐκ τῶν ἀστέρων τοῦ στερεώματος, εἴτε ἔχει εἴτε δὲν ἔχει ζωὴν, ὡς ἔχετε τὴν γνώμην, ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ του, δημιουργεῖ ἴδιον ἠλεκτρικὸν ρεῦμα, ἀμυδρὸν ἢ ἔντονον, ἀναλόγως τῆς κατηγορίας τοῦ ἀστέρος καὶ τῆς θέσεώς του, ὡς ἐνεργοῦ δυνάμεως, διὰ τὸν προορισμὸν του. Αἱ ἠλεκτροηλεκτρικαὶ ἀκτῖνες φθάνουν εἰς τὴν Γῆν διὰ τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, ποὺ παράγει ἡ θερμότης τοῦ ἡλίου, τὴν δὲ κατεύθυνσιν δίδει ἡ ἠλεκτρικὴ ἐνέργεια τοῦ Σύμπαντος Κόσμου. Τὰ ρεύματα ταῦτα δυνατὸν νὰ δημιουργήσουν ἐκρήξεις πρὸς ἐμφάνισιν νέου Κόσμου, διότι ἡ ἔλξις δύο ἀστέρων καὶ ἡ σύγκρουσις των ἐνεργεῖται διὰ μέσου τῶν ἠλεκτρικῶν ρευμάτων. Δὲν δύναται εἰς ἀσπὴρ νὰ ἔλκεται ἀπὸ ἄλλον, ἐὰν εἰς τὴν ἔλξιν των δὲν εἰσχωρήσῃ τὸ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα τοῦ Σύμπαντος Κό-

σμου, δηλαδή εάν δεν έγκρίνη ο Δημιουργός. Αυτός και μόνον είναι ή 'Αγέννητος Γενήτρια του ήλεκτρικού ρεύματος έν τῷ Σύμπαντι Κόσμῳ.

Η άπλότης τής όμιλίας μου επί ενός θέματος τὸ όποίον χρήζει αναλυτικῆς προσοχῆς, θά σᾶς διευκολύνη πολὺ εἰς τὸ νά εὔρετε τήν σχέσηιν τῶν ἀριθμῶν εἰς τήν έντασιν τῆς ήλεκτρικῆς δυνάμεως τοῦ ρεύματος. Διά τῆς προσηλώσεώς σας πρὸς τήν Θείαν Ἀρχήν, δύνασθε νά λαμβάνετε ἀπό Αὐτήν Φῶς, πρὸς φωτισμὸν τοῦ ἔργου σας. Ἀρκεῖ νά εἰσθε πιστοὶ εἰς τήν ιδέαν τῆς υπάρξεως τοῦ Ὑψίστου, τῆς ἀμοιβῆς καὶ τῆς τιμωρίας τῶν ἀνθρωπίνων όντοτήτων.

Νεύτων

8 - 2 - 1965

85

ΜΗ ΠΡΟΩΘΕΙΤΕ ΤΟΥΣ ΒΕΒΗΛΟΥΣ

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΤΗΣ ΑΣΣΙΖΗΣ:

Ἀδελφοί μου, μὴ γνωρίζοντες τί σᾶς ἀναμένει εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, περιορισθεῖτε, ὅσον δύνασθε εἰς τὰς καλὰς πράξεις, διότι αὐταὶ θά σᾶς κατατάξουν, ἀναλόγως τῆς όντότητός σας, εἰς τὰς κατηγορίας τῶν Σταθμῶν, τῆς ἐπαξίας θέσεώς σας. Σεῖς, θεοβιάως, δὲν δύνασθε νά ἀντιληφθῆτε τήν Ὁργάνωσιν τοῦ Βασιλείου μας, διότι ἐκ τοῦ ἀφηρημένου Λόγου δὲν δύνασθε νά ἔχετε συγκεκριμένας εἰκόνας, εἰς γήινον περιβάλλον. Ὁ ἀφηρημένος Λόγος, εἶναι ή ἀληθῆς εἰκὼν τοῦ ἀοράτου Κόσμου. Δυστυχῶς, ὁ ἄνθρωπος, ὅταν δὲν ἔχη ἀνεπτυγμένην τήν διαίσθησιν ή τήν ἐνόρασιν, δὲν δύναται νά συλλάβῃ εἰκόνας ἐξωκόσμικὰς. Διά τοῦτο καὶ ὁ ἔλεγχος εἶναι ἀδύνατος.

Ὑπάρχουν εἰς τὸν Κόσμον σας ἄνθρωποι μὲ καθήκοντα ἱερά. Τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι εἶναι ἄξιοι εἰς τὰ καθήκοντά των. Ὅταν ἀπὸ τοὺς εἰδικοὺς εἰς τήν περίπτωσιν μας, δὲν ἀσκήτῃαι ή πρᾶξις τῶν παραγγελμάτων τοῦ Κυρίου, οἱ εἰδικοὶ οὗτοι, ἐξ ἐπαγγέλματος, ἀπατοῦν τοὺς πάντας, πρὸς συντήρησιν τοῦ Σώματος εἰς τὸ όποίον ἀνήκουν. Καταθαραθρώνουν τήν θρησκείαν καὶ ὑποβιβάζουν τήν ἐννοίαν τοῦ θείου εἰς χαμηλὰ ἐπί-

πεδα, ὥστε νά κλονίζεται ἡ πίστις τῶν εὐσεβῶν καί τῶν ἐχόντων ἀπόλυτον ἀνάγκην νά στηριχθῶσι ἐπὶ τῆς πίστεως, διὰ νά τύχουν κραταιᾶς θελήσεως καί ἐργασθῶσιν ὑπὲρ τῆς ἀνυψώσεως τοῦ ἀνθρώπου.

Δυστυχῶς, οἱ ἀρχηγοὶ ποιμνίων, χρησιμοποιοῦν τὴν ἰσχὺν των εἰς τὴν παράδοσιν τῆς, διὰ τοῦ πλοῦτου, ἐπιβολῆς. Πάντες οὗτοι ἐλησμόνησαν τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου καὶ περιέπεσαν εἰς τὴν δυσμένειαν Αὐτοῦ. Ἀποτελοῦν δὲ τὸν κλασσικὸν τύπον τοῦ θεβήλου, ἐκ τῆς ἱεράς ὑποθέσεως τοῦ Οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς Γῆς.

Προσέξατε ἀδελφοί, μὴ τοὺς προωθεῖτε εἰς θέσεις, διὰ τὰς ὁποίας εἶναι ἀνάξιοι νά φέρουν τὸ σχῆμα τῆς ἱερωσύνης, ὅταν ὁ λόγος των καλύπτῃ τὰς ἀνομίας τῶν πράξεών των! Εἰς τὸ βάθος τοῦ κόσμου των εὐρίσκεται ἓνας ἀκόρεστος ἐπαγγελματίας κλέπτης. Ἡ ἀπάτη του ἐσημειώθη ἀπὸ τὴν θεότητα. Ἐάν δὲ ἔχουν οὗτοι τὴν πεποίθησιν, ὅτι οὐδεὶς θὰ τιμωρῆσθαι αὐτοῦς, τότε νά παύσουν διακηρύττοντες, ὅτι ὁ Κύριος ἀμοίβει ἢ τιμωρεῖ. Ἡ θεότης ἀμοίβει τοὺς ἀξίους. Τοὺς ἀναξίους, ὅταν μάλιστα οὗτοι εἶναι ἱερωμένοι, τοὺς τιμωρεῖ αὐστηρότατα. Μετὰ λύπης μου σὰς γνωρίζω, ὅτι εἶναι ἐλάχιστοι ἐκεῖνοι ἐκ τῶν ἰσταμένων τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ κατέλαθον λαμπρὰν θέσιν ἐν τῷ Οὐρανῷ. Οἱ περισσότεροι εὐρίσκονται εἰς ἐπίπεδα πολὺ χαμηλά, ἐάν δὲν ἐκτίσουν τελείως τὴν ποιήν των. Διατί;

Διότι, ἐνέπαιξαν τὸν Κύριον καὶ τοὺς ἀδελφούς των διὰ τοῦ ψεύδους καὶ τῆς σφετερήσεως ἐπὶ πλοῦτου ποὺ δὲν τοὺς ἀνήκεν. Ὅποιον λαμπρὸν παράδειγμα δίδουν οὗτοι πρὸς τοὺς ἀπλοὺς ἀδελφούς των! Ποίαν ἐκτίμησιν ἐκ τοῦ λαοῦ κερδίζουν, ὅταν ἀποκαλύπτονται τὰ αἴσχη των; Καὶ ὅμως ἐν μέγα μέρος αὐτῶν κρατεῖ τὰ προσχήματα, ὁμιλεῖ διὰ γλυκείας γλώσσης καὶ πείθει τοὺς πιστοὺς, ὡς ὁ Πονηρός, ἐν τῷ Παραδείσῳ.

Οἱ ὑποκριταὶ οὗτοι τῆς ἱερωσύνης διάδοχοι, δυνατὸν ν' ἀνακηρυχθῶν ἀπὸ τοὺς συναδέλφους των ἅγιοι, ἀμαυροῦντες τὸν ἱερὸν τοῦτον τίτλον τοῦ Βασιλείου μας, διότι οὐδέποτε, παρὰ τὰς δεήσεις καὶ τιμὰς τῶν συναδελφῶν των, θὰ δυνηθῶν νά ἀποκτήσουν ἔστω καὶ μικρὰν θέσιν, παρὰ τῷ Βασιλείῳ

τοῦ Κυρίου. Μὴ λοιπόν, προωθεῖτε τοὺς θεβήλους εἰς ἀξιώματα, τὰ ὅποια θεβηλώνουν.

Ἡ Ἀρχὴ δὲν ἀντιπροσωπεύει τὸν Κύριον, ἀλλὰ τὴν ἐξουσίαν τοῦ δυναμικοῦ χρυσίου. Ποῦ ἠκούσθη τὸ ἀντιπροσωπευτικὸν οἰκοδόμημα τοῦ Κυρίου, διὰ κρυφίων μέσων νὰ διαπραγματεύεται ἢ νὰ διαχειρίζεται ἐπιχειρήσεις; Πότε ὁ Κύριος ἐμπορεύθη ὡς ἀπλοῦς θνητός; Ἄρα, κάτι ἄλλο συμβαίνει, ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς θείας Προνοίας! Προνοοῦν τὰ τοῦ Σώματός των συμφέροντα. Πάντα ταῦτα χλευάζουν τὴν θείαν Δικαιοσύνην, ἥτις ἐπαξίους μισθοὺς ἐπιφυλάσσει εἰς τοὺς θεβήλους!

Ἡ διπλοπροσωπεῖα εἶναι προσωπὶς τοῦ Πονηροῦ Δαίμονος. Δεικνύει ἀγαθότητα καὶ κρύπτει πονηρίαν. Θωπεύει διὰ νὰ ἐξοντώσῃ, ὑπόσχεται διὰ νὰ κερδίσῃ, ὑποστηρίζει διὰ νὰ ἐξαγοράσῃ, δωρίζει διὰ νὰ ἐξαπατᾷ.

Εἰπέτε μου, τί τὸ κοινὸν μετὰ τοῦ Κυρίου ὑφίσταται εἰς τοὺς ἱερωμένους; Βέβηλοι, δώσατε τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων εἰς τοὺς Ἀνθρώπους.

Φραγκίσκος τῆς Ἀσίης

11 - 2 - 1965

86

Ἡ ΒΟΥΛΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΕΙΝΑΙ ΥΠΟΔΕΙΞΙΣ

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ:

Ὁ Λόγος, ἀδελφοί μου, τοῦ Ἀνάρχου πρὸς τὸ ἀνθρώπινον γένος, ὀνομάζεται Βουλὴ τοῦ Κυρίου καὶ αὕτη μεταδίδεται ὡς ὑπόδειξις εἰς τοὺς εὐσεβεῖς καὶ πιστοὺς εἰς τὴν Θεότητα ἀδελφούς τοῦ Κόσμου σας. Αἱ βουλαι τοῦ Κυρίου μεταδίδονται μόνον διὰ τοῦ μέσου, τὸ ὅποιον ὁ Ἰδιος ἐδημιούργησε διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν.

Ἡ κάθε του βουλὴ εἶναι καὶ μία ὑπόδειξις πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Ὁ Κύριος δὲν ἐξαναγκάζει οὐδένα, οὔτε ἐπιμένει, ἀρκεῖ οἱ πιστοὶ ν' ἀντιληφθοῦν, ὅτι ἡ Οὐράνιος Ἀρχὴ μόνον διὰ τὴν σώτηριαν τῶν ἀνθρώπων φροντίζει. Ἄλλωστε, ἀδελφοί μου, ἀπὸ τὰ κείμενα τοῦ Οὐρανοῦ, ἐξετάζόμενα αὐτὰ μὲ

εὐλάβειαν καὶ πίστιν, θὰ πεισθῆτε, ὅτι ταῦτα, ἀπὸ καμμίαν ἄλλην ἔξω τοῦ Βασιλείου μας δύναμιν προέρχονται.

Εἰς τὰ ἐν λόγῳ κείμενά μας, ἀποφεύγονται τὰ σκοτεινὰ καὶ δυσνόητα νοήματα, ἀκριβῶς διὰ νὰ δώσωμεν τὴν εὐκαιρίαν εἰς πάντας νὰ ἀντιληφθοῦν, ὅτι τὸ Βασιλεῖον τοῦ Κυρίου δὲν εἶναι μόνον ἀόρατον, ἀλλὰ καὶ αἰσθητὸν διὰ τῆς νοήσεως, ἦτοι τῆς ἀνθρωπίνου λογικῆς καὶ τῆς καθαρᾶς καὶ ἱερᾶς σκέψεώς του, πρὸς πάντα φθαρτόν, ἀγνοοῦντα τὰ μυστήρια τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τὰς ἐνεργείας τοῦ Κόσμου μας ἐπὶ τοῦ ἰδικοῦ σας.

Προσηλώσατε ὄλην τὴν ὀξυδέρκειάν σας εἰς τὰς ἀπλὰς καὶ ὑψίστας εἰς ἐνδιαφέρον, ὁμιλίας μας, συγκρίνατε αὐτὰς μετὰ τῶν Ἁγίων Γραφῶν, ἵνα λάβετε τὸ Φῶς τῆς κατανοήσεως καὶ ἀσπασθῆτε αὐτὰς, ὡς συνέχειαν τῶν παλαιῶν.

Σήμερον ἔχετε ἀνάγκην νὰ διευκρινήσετε ὅτι σᾶς φαίνεται σκοτεινὸν καὶ ἀκατάληπτον. Ἴδού, τὸ μέσον διὰ τοῦ ὁποίου θὰ διευκολυνθῆτε τόσον, ὥστε νὰ πεισθῆτε ὅτι πράγματι ὁ Κύριος σᾶς ἀποστέλλει νέας γνώσεις, ἀποκαλύπτων μέρος τῶν μυστηρίων τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῶν φυσικῶν σας φαινομένων.

Εἰς τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον τῆς Θρησκευτικῆς Ἀρχῆς μας, με ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ἱεράρχην Χρυσόστομον, τῇ βουλήσει τοῦ Ἀνάρχου, τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐνεργοῦμε πρὸς μίαν κατεύθυνσιν κρῦφιον μὲν, ἀσφαλῆ δέ, διὰ τὴν ἀναπτέρωσιν τῆς ἠθικῆς ὑποστάσεως τῶν ἀνθρώπων. Εἶναι βεβαίως ὀλίγον τι δύσκολον εἰς τοὺς ἀνθρώπους, νὰ ἀντιληφθοῦν τὰ ὅσα δὲν βλέπουν, οὔτε γνωρίζουν πόθεν καὶ πῶς προέρχονται διὰ τοῦ Λόγου, ἀλλὰ τοῦτο δὲν μᾶς ἀνησυχεῖ, διότι διὰ παντοίων τρόπων ὁ Κύριος θὰ σᾶς φωτίσῃ ἐπὶ τῆς ἀληθείας τῶν ὅσων μεταδίδω.

Σωτῆρ τοῦ Κόσμου σας, ἐνοήσατέ το, ὑπῆρξεν ὁ μονογενὴς Υἱὸς τοῦ Ἀνάρχου, ὁ ἐπιλεγόμενος Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, ὅστις ὄλην τὴν ἐνέργειάν Του διαθέτει διὰ νὰ σᾶς σώσῃ προτοῦ ἀνακληθῆτε εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, ὁπότε με τὰ θάρη τῆς Γῆς σας, ὑπόκεισθε εἰς τὸν ἀμετάβλητον Νόμον τῆς Δικαιοσύνης τοῦ Ἀνάρχου.

Σκοπὸς μας εἶναι νὰ ἀντιληφθῆτε τὴν θέσιν σας, πρὸ τοῦ θανάτου καὶ τῆς σχέσιν αὐτῆς, μετὰ τὸν θάνατον,

Χρυσόστομος τῆς Σμύρνης

Η ΓΝΩΣΙΣ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΕΠΟΧΗΣ:

ΧΑΝ - ΤΣΟΥ - ΛΑΪ'Ν:

Ἀδελφοί μου, γνωρίζω ὅτι ἡ πρώτη σας ἀπορία εἶναι νὰ γνωρίσετε ποῖος ἤμουν, ὅταν ἔζων εἰς τὴν Γῆν σας. Ἀλλὰ μετὴν γνωριμίαν τῆς προσωπικότητός μου δὲν κερδίζετε πολλά. Ἐνεφανίσθην εἰς τὴν Γῆν σας πολὺ πρὶν τῆς Χριστιανικῆς Ἐποχῆς. Ἐζῆσα εἰς τὴν Κίναν καὶ ἤμουν ὁπαδὸς τοῦ μεγάλου σοφοῦ Κομφουκίου. Ἐμελέτησα τὸ ἔργον του καὶ ἀπεκαλύφθην πρὸ τῶν γνώσεών του. Αὐταὶ με προσηλύτησαν εἰς τὴν περαιτέρω μελέτην τῆς Ἀγάπης, ἐκ τῆς ὁποίας πηγάζουν ὅλα τὰ ἀγαθὰ, ποῦ ὁ ἄνθρωπος προσμένει, ἀλλὰ δὲν δύναται πολλάκις νὰ ἀποκτήσῃ, λόγῳ κακῆς χρήσεως αὐτῶν, ἐὰν τὰ ἀπέκτα.

Ὡς σοφὸς τῆς ἐποχῆς μου ἤμουν καὶ μέλος τοῦ ἱερατείου, τὸ ὁποῖον εἶχεν διάφορον γνώμην ἐμοῦ, ὡς πρὸς τὰ γενικὰ ζητήματα, τὰ ἀφορῶντα τὴν πνευματικὴν καλλιέργειαν τοῦ ἀνθρώπου. Αἱ πεποιθήσεις μου δυσηρέστησαν τοὺς συναδέλφους μου καὶ οὕτω ἀπεφάσισα νὰ ἀπομακρυνθῶ ἀπὸ τὰς συγκεντρώσεις των, αἵτινες σκοπὸν εἶχον, διὰ τοῦ πλοῦτου καὶ τῆς ἰσχύος, νὰ ἐπιβάλωνται ἐπὶ τῆς συνειδήσεως τῶν πιστῶν. Ἡ συνειδήσις τῶν συναδέλφων μου, ἐπηρεασμένη ἀπὸ τὴν ἰσχὺν τοῦ πνεύματός των, ἐσμίκρυνε τὴν ἀξίαν τῆς ὄντοότητός των εἰς τὴν ἀντίληψίν μου. Ἡ πραγματικὴ αὕτη ἀποκάλυψίς μου, διὰ τοῦ λόγου μου, ἐγένετο γνωστὴ καὶ τοῦτο ἤρκεσεν, ὅπως ἐκδιωχθῶ ἐκ τῆς πατρικῆς Γῆς· καὶ ὡς ἐπαίτης νὰ διασχίζω τὰς τεραστίαις ἀποστάσεις τῆς Ἐπικρατείας μας, διδάσκων εἰς τοὺς ἀπλοῖκους ἀδελφούς μου τὴν συμβουλήν τοῦ θεοῦ. Εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, διὰ τὸ ἔργον μου ἐτιμήθην με λαμπρὰν θέσιν, ἐντὸς τοῦ Ἀοράτου Βασιλείου.

Τὸν Κύριον, τὸν ὁποῖον οὐδέποτε ἐφαντάσθην εἰς τὴν Γῆν ὡς ἄνθρωπον, ἀνεγνώρισα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, ὅταν οὗτος ἀνέλαθε καὶ πάλιν τὴν Διοίκησιν εἰς χεῖρας Του. Θέλω νὰ εἶπω, ὅτι καὶ ἐὰν ἔζων εἰς τὴν ἐποχὴν Του, θὰ μοῦ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἀναγνωρίσω εἰς αὐτόν τὴν θεῖαν Παντοδυναμίαν, διότι ὁ ἄνθρωπος στερεῖται ἀληθοῦς γνώσεως. Τὴν ἀληθῆ γνώσιν, μό-

νον ὁ Κύριος ἐδίδαξε διὰ τὴν ἐπισκιάσει ὅλας τὰς σοφίας τοῦ Κόσμου. Ἐκ τῆν ἰδικήν μου διδασκαλίαν θὰ ἀναφέρω ἐλάχιστα, ὡς εἶδη ρητῶν, διὰ τὴν πεισθῆτε κάπως ἐν τῇ ἀμφιβολίᾳ σας, ὅτι ἡμῶν διδάσκαλος τῆς καλῆς θελήσεως.

1) Τὸ ἀγαθὸν ἐν τῇ ἀντιλήψει τοῦ κάθε ἀνθρώπου δύναται νὰ εἶναι πονηρὸν.

2) Εἶναι τόσον σκοτεινὸς ὁ ἄνθρωπος, ὅσον διαυγὲς εἶναι τὸ ὕδωρ, τοῦ ὁποῦ τὴν θλασθεράν οὐσίαν ἀγνοεῖτε.

3) Τὸ φῶς τονώνει τὴν ὄρασιν, ὅταν αὕτη ἀπορροφᾷ αὐτό, τυφλώνει δέ, ὅταν δὲν δύναται ἡ ὄρασις ν' ἀνεχθῆ ἰσχυροτέραν πίεσιν τῶν δυνάμεων τῆς.

4) Προσφέρω δὲν σημαίνει ἀναζητῶ τι, ἐκ τινός, ἀλλὰ δίδω, πρὸς μίμησιν ἀπὸ ἄλλον.

5) Μὴ μιμεῖσαι τὸν σκώληκα, διὰ τὴν μὴ ἀπωλέσης τὸ φῶς σου!

6) Τὴν θεῖαν ἰσχὺν ἀναζήτησον ἐντὸς σου, διὰ τὴν δύνασαι νὰ συνομιλήσῃς μετὰ τοῦ ὑπερτάτου φωτός.

7) Ὁ πλοῦτος φθονεῖ τὴν εὐτυχίαν, ἀλλ' ἡ εὐτυχία ἀδιαφορεῖ δι' αὐτόν.

8) Ἡ δίψα τοῦ πνεύματος εἶναι ἀκόρεστος. Ἀρκέσου εἰς τὰ ὀλίγα διὰ τὴν κερδίσης τὰ πολλά.

Ἡ γνῶσις τῆς ἐποχῆς μας ἦτο φωτεινὴ εἰς ὅσους ἐγνώριζον τὴν διατηροῦν τὴν λάμψιν τῆς, χωρὶς νὰ εἴμεθα θέβαιοι πῶθεν αὕτη προήρχετο εἰς τὸν ἐγκέφαλόν μας. Τὸ ἄγνωστον αὐτό, δι' ἡμᾶς ἦτο ἡ Δύναμις τῶν πάντων, χωρὶς νὰ εἴχωμεν τὴν δυνατότητα νὰ καθωρίζωμεν τὸ αἷτιον τῆς Ἀρχῆς. Ἀπὸ τῆς Χριστιανικῆς ἐποχῆς, ἤρχισαν οἱ ἄνθρωποι τῆς διανοήσεως νὰ ἀντιλαμβάνονται τὰ πάντα κατὰ διάφορον τρόπον, ἐφ' ὅσον ἐβοηθοῦντο ἀπὸ τὸ Ἀληθινὸν Φῶς. Ἡ γνῶσις λοιπὸν, τῆς προ-χριστιανικῆς ἐποχῆς, ἦτο λυχνία πού μετεβλήθη, μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Κυρίου, εἰς προβολέα. Συγκρινόμενοι οἱ δύο φωτισμοί, παρατηροῦμεν ὅτι ὁ ἰσχυρότερος εἶναι καὶ ὁ πλέον ἀπλοῦς, διότι πᾶν τὸ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ ἐκπορευόμενον εἶναι θεῖον, καὶ ἐν τῇ θεότητί του ἀπλοῦν, ὡς ὁ ἐμφανισθεὶς Κύριος καὶ τὸ ἔργον Αὐτοῦ.

Ἡ γνῶσις, θεβαίως, δὲν ἔχει τέρμα, ἔχει ὅμως ἀνεξάντλητον πηγὴν Λόγου. Ἡ στερουμένη θείου φωτός γνῶσις, ὀνομάζεται γῆϊνη καὶ ἐν τῇ πορείᾳ τῆς, τὴν Ἀλήθειαν συμπλέκει με-

τά του Ψεύδους, ὥστε ὁ ἄνθρωπος νὰ μὴ δύναται νὰ διακρίνη τὸ ὀρθὸν ἀπὸ τὸ ἐσφαλμένον. Ἡ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ κατερχόμενη θεία γνῶσις εἶναι τόσο γυμνὴ εἰς Ἀλήθειαν, ὥστε τὸ ψεῦδος τῆς γηϊνῆς γνώσεως νὰ ἀμφιβάλλῃ διὰ τὸ γνήσιον τοῦ Φωτὸς τῆς Ἀληθείας. Ὁ χαμερπῆς σκώληξ θλέπει, ἀλλὰ δὲν πιστεύει. Τόσον ἡ ὕλη τὸν ἐτύφλωσεν. Στρέψατε τὰ βλέμματά σας πρὸς τὸ Ἀληθινὸν Φῶς, διὰ νὰ ἀπολαύσετε τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀντιληφθῆτε τὴν πλάνην τοῦ ψεύδους.

Χάν - Τσοῦ - Λάιν

14 - 2 - 1965

88

ΤΟ ΑΠΟΚΟΡΥΦΩΜΑ ΤΗΣ ΨΥΧΟΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ:

ΔΑΝΤΕ:

Ψυχοπνευματικὴ ἐνέργεια καλεῖται, ἀδελφοί μου, ἡ ἐνέργεια τῶν ὀντοτήτων τοῦ Οὐρανοῦ, ἥτις ἀναλόγως τῆς κλίμακος εἰς ἣν ἀνήκουν, ἐνεργοῦν μὲ περιορισμόν. Τὸ ἀποκορύφωμα τῆς ἐνεργείας τῶν ψυχοπνευματικῶν ἀδελφῶν μας, ποὺ ἔχουν κύρος Διδασκάλου, εἶναι ἡ βοήθειά των πρὸς τοὺς θνητούς. Αὕτη εἶναι θεϊκὴ. Δηλαδή, οἱ ἀποτελοῦντες μέλη τῶν Συμβουλίων τοῦ Βασιλείου μας, εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐνεργοῦν συμφώνως πρὸς τὴν Κεφαλὴν καὶ μὲ ἠνωμένην τὴν ἐνέργειάν των, ὥστε αὕτη νὰ ἔχη ἀποτελέσματα ἄμεσα ἐπὶ τοῦ γηϊνοῦ Κόσμου σας. Ἡ ὀντότης ἥτις κατορθώνει νὰ φθάσῃ εἰς τὸ Ἀνάκτορον τοῦ Κυρίου, ἀποτελεῖ μέρος τῆς Θεότητος. Διότι δὲν ἐννοεῖται ὀντότης ἀξία εἰς τὴν ψυχὴν καὶ τὸ πνεῦμα, νὰ μὴ ἔχη τὸ διακριτικόν, τοῦ ἀποκορυφώματος τοῦ ὑψηλοῦ καὶ ἀγάθοῦ. Οἱ μετὰ τοῦ Κυρίου εὐρισκόμενοι λαμβάνουν τὸ χρίσμα τῆς θεώσεως. Τοῦτο εἶναι γνωστὸν εἰς λαοὺς τινὰς μὲ τὴν ὀνομασίαν «Νιρβάννα». Ὁμιλοῦν οἱ ἄνθρωποι περὶ Νιρβάννας, ἀλλὰ οὐδεὶς των γνωρίζει, ὅτι ὀλίγοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι εἰσηλθον εἰς τὸ ἀνώτατον τοῦτο σημεῖον τῆς θεώσεως ἢ Νιρβάννας.

Οἱ ἄνθρωποι κατατάσσουν τινὰς εἰς τὴν Νιρβάνναν, ἀλλὰ ἀγνοοῦν, ὅτι μόνον κατ' ὄναρ δύνανται νὰ κατατάσσουν τοὺς

συνανθρώπους των εις θέσιν τὴν ὁποίαν μόνον ὁ Κύριος προσφέρει εἰς τὸν ἄξιον, ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, ἀδελφόν. Ἔχουν τὴν γνώμην οἱ ἄνθρωποι, ὅτι Νιρβάνα εἶναι ἢ μετὰ τοῦ Ἄναρχου ἔνωσις. Καὶ πόθεν συμπεραίνουν τοῦτο, ὅταν ἔχουν τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ὡς Υἱὸν τοῦ Ἄναρχου καὶ οὐχὶ ὡς ἐν Ἐπουράνιον Σῶμα; Ἡ σημασία τοῦ σώματος ἐδῶ, δὲν ἔχει τὴν ἐννοίαν τῆς ὕλης, ἀλλὰ τῆς ψυχοπνευματικῆς ὑποστάσεως τῆς ὄντοτης καὶ τῆς ἐνεργείας αὐτῆς.

Ὁ Ἄναρχος εἰς τοὺς αἰῶνας τοὺς ἅπαντας παραμένει ὁ Αὐτός. Ὅλαι αἱ ὄντοτες κινούνται, ἀναλογίζονται καὶ ἐνεργοῦν, ἐντὸς τῆς πνοῆς Του. Αὐτὸ τοῦτο κακῶς τὸ ἀντελήφθησαν, διὰ τῆς θολῆς διαίσθησέως των, οἱ ὄραματισταὶ τοῦ Οὐρανοῦ. Ἄλλοι πάλιν ὄραματίζονται, ὅτι δὲν εἶναι πάντα ὀρθόν, διότι εἰς τὰ ὄραματά των παρεμβαίνουν εἰκόνες τοῦ πνεύματος τῆς ἀκαταστασίας καὶ τῆς διαβολικῆς ὠθήσεως, χωρὶς νὰ τὸ ἀντιληφθῶν οἱ ὄραματισταί.

Σήμερον ἐκ τοῦ Ἀνακτόρου τοῦ Κυρίου, οἱ ἀποτελοῦντες τὴν Θεότητα ἔχουν τὸ δικαίωμα, ἀπὸ τὸν Ἄναρχον, ὅπως διευκρινίζουν εἰς τοὺς ἀνθρώπους, τὰ σκοτεινὰ καὶ ἀκατανόητα μέρη τῶν Γραφῶν. Παρ' ὄλην τὴν ἀπλότητα τῶν κειμένων καὶ τὸ εἰλικρινές, εἰς τὴν διατύπωσιν τοῦ λόγου, οἱ ἀντιγραφεῖς τῶν κειμένων προσέθετον καὶ ἰδικὰς τῶν λέξεις, αἱ ὁποῖαι δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ προστεθοῦν. Ἄλλοι πάλιν διὰ σκοτεινῶν εἰκόνων, ἐκόλυσαν τὴν ἀλήθειαν καὶ οἱ ἐρμηνευταὶ σήμερον ἐξηγοῦν τὰ κείμενα τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ἀναλόγως τῆς φωτίσεώς των, ὥστε ἐὰν λάβατε τὴν ἐρμηνείαν ἐνὸς ἐδαφίου ἀπὸ 10 ἐρμηνευτᾶς νὰ ἔχετε 10 διαφόρους ἐξηγητικὰς γνώμας, μὴ ἐχούσας καμμίαν σχέσιν ἢ μία μὲ τὴν ἄλλην.

Ἡ δέσμη τῆς ἀληθοῦς φωτίσεως, ἡ ὁποία δὲν ἐπιδέχεται ξένην δέσμη φωτίσεως ἐπ' αὐτῆς, εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀπογυμνώσῃ τὸ ψεῦδος, φωτίζουσα τὸ ὀρθόν καὶ διαγράφουσα τὸ ἐσφαλμένον, διότι ὁ Κύριος ἀπεφάσισεν, δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου, νὰ μανθάνετε τὴν ἀλήθειαν, ὡς ἔχει αὕτη ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Παρ' ὄλην τὴν δυσπιστίαν σας, ἡ ἀλήθεια θὰ ἐπικρατήσῃ. Σεῖς τὰ ψεῦδη πιστεύετε ὡς μύθους δυναμένους νὰ πραγματοποιηθοῦν. Καὶ τὴν Ἀλήθειαν ἀμφισβητεῖτε, ὡς λόγον ἀφηρημένης δυνάμεως. Καὶ ὅμως, οἱ λόγοι τῆς ἀφηρημένης δυνάμεως, εἶναι οἱ πλέον συγκεκριμένοι, οἱ ὁποῖοι ἐὰν δὲν ἐπηλήθευσαν,

θά ἐπαληθεύσουν, διότι ἡ κάθε ἐπαλήθευσις ἔχει τὴν ὥραν καὶ τὴν ἡμέραν της, δι' ἑσᾶς.

Δὲν ἀποτείνομαι μονομερῶς εἰς μίαν τάξιν ἀνθρώπων, ἀλλὰ εἰς ὁλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα. Ὁ Κύριος, θεβαίως, τιμωρεῖ ἐκεῖ ὅπου πρέπει. Ἡ τιμωρία τοῦ ὅμως εἶναι διάφορος ἀπὸ αὐτὴν τὴν ὁποῖαν νομίζετε. Ὁ Κύριος δὲν εἶναι σαδιστής, νὰ σᾶς τυραννῇ διὰ νὰ σᾶς ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν τάξιν. Ἡ τιμωρία τοῦ εἶναι πρὸς ὄφελός σας, ἀλλὰ βαρεῖα εἰς τὴν συνείδησιν, διὰ νὰ πιέζεται τὸ πνεῦμα. Εἰς τοὺς Οὐρανοὺς εἴσθε ἐλεύθεροι. Αἱ συνεταὶ ψυχὰι προτιμοῦν τὴν τιμωρίαν των ἐντὸς τοῦ Βασιλείου τοῦ Κυρίου, παρὰ τὴν ἐλευθερίαν των εἰς τὰς ἐπάλλξεις τοῦ Πονηροῦ Πνεύματος. Τοῦτο δὲ (τὸ πονηρὸν ἢ κακὸν Πνεῦμα) ὑπάρχει, ἀδελφοί μου, διότι ἄνευ αὐτοῦ δὲν θά ὑπῆρχεν ἀμοιβὴ καὶ τιμωρία, πρόοδος καὶ ὀπισθοδρόμησις, ἀγάπη καὶ κακία. Τὸ ἀποκορύφωμα τῆς ψυχοπνευματικῆς ἐνεργείας εἶναι Βούλησις τοῦ Κυρίου.

Δάντε

15-2-1965

89

Ἡ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΑ ΜΕΛΛΟΝΤΑ ΝΑ ΛΑΒΟΥΝ ΧΩΡΑΝ ΣΥΜΒΑΝΤΑ

ΙΕΖΕΚΙΗΛ:

Ἄδελφοί μου, ἡ προφητεία περιλαμβάνει εἰκόνας, αἵτινες πρόκειται νὰ ἐπαληθεύσουν μελλοντικῶς, χωρὶς νὰ ὀρίζουν τὸν τόπον, τὸν χρόνον καὶ τὴν ἐπίδρασιν αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἐντυπώσεώς σας.

Αἱ προφητεῖαι δὲν εἶναι ἀλήθειαι γυμναί, ἀλλὰ κεκαλυμμένοι. Δηλαδή, αἱ προφητεῖαι δὲν ἐπαληθεύουν κατὰ τὴν μορφήν των. Ὁ ἄνθρωπος προειδοποιεῖται ὅτι κάτι τὸ σημαντικὸν θά συμβῇ, ὥστε νὰ λάβῃ τὰ μέτρα τοῦ ἀπὸ πολλὰς ἀποφύεις ἐπὶ τῶν μελλόντων γενέσθαι.

Ποτὲ ἡ προφητεία δὲν δίδεται μὲ καθαράς καὶ ἀκριβεῖς ἐννοίας, διότι ἐὰν ἐγένετο τοῦτο, τότε ὁ ἄνθρωπος θά εἶχεν ἐξασφαλίσαι τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ κακοῦ. Πρόσωπα καὶ πράγματα εἶναι πάντοτε δυσνόητα εἰς τὴν ἀντίληψίν σας. Ὅταν θλέπετε τὴν πραγματικότητα, συγχέετε τὰ πάντα, κι ὅταν

λαμβάνετε τὰς συγχεομένας εἰκόνας τῆς προφητείας, πιστεύετε αὐτάς ὡς πραγματικὰς διὰ τὴν ἐπαλήθευσίν των. Ἡ προφητεία, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, σκοπὸν ἔχει νὰ προλάβῃ τὸ κακόν, ἐὰν ὁ ἄνθρωπος ἔχη ὀλίγην μνήμην καὶ σύνεσιν.

Ποτὲ ἡ προφητεία δὲν προήγγειλεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὸ καλόν καὶ τοῦτο, διὰ νὰ σώσῃ αὐτό, ἀπὸ τὸ ρεῦμα τοῦ Κακοῦ, ποῦ παρασύρει τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν ἄβυσσον ἢ τὴν καταστροφὴν.

Διὰ πρώτην φοράν δίδω εἰκόνας χαρμοσύνους, μιᾶς Νέας Πολιτείας, ἀπαραμίλλου εἰς ὀλόκληρον τὸν Κόσμον. Ἡ Πολιτεία αὕτη, κατὰ Βούλησιν τοῦ Ἀνάρχου, καὶ διὰ λόγους ποῦ μόνον ὁ ἴδιος γνωρίζει, προώριστα νὰ δώσῃ τὸ καλὸν παράδειγμα τῆς ἀνθρωπίνου φύσεως, διὰ μέσου τῆς νοήσεως ὡς καὶ καθήκοντα ἱερά, ὑψηλά καὶ ἀγαθὰ εἰς ὀλόκληρον τὸ γένος σας. Προηγούμενως θὰ καταστραφοῦν χῶραι ἰσχυραὶ, πλούσιαι, αὐτάρκειες, ἀλλ' οὐχὶ μὲ ἀγαθὸν προορισμόν. Ἐπίσης, Ἀρχαί, αἱ ὁποῖαι ἔθεσαν τὸ Πνεῦμα εἰς τὰ στενὰ πλαίσια τοῦ συστήματός των, ἀρνούμεναι ὅτι ὑπάρχει Δημιουργός, γνωρίζοντες ὅτι ἐκ τοῦ μηδενὸς οὐδὲν δημιουργεῖται, θὰ περιέλθουν εἰς τὸ ἀδιέξοδον, παρ' ὄλην τὴν ἰσχὺν καὶ σχετικὴν εὐημερίαν των, διὰ νὰ ἐπέλθῃ μία ριζικὴ ἀλλαγὴ. Καὶ οἱ λαοὶ ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ των θὰ ἴδουν τὸ λαμπρὸν Φῶς τῆς μικρᾶς ἀλλὰ Ἀθανάτου Πολιτείας, ἣτις θὰ δώσῃ πρὸς πάντας τὸ Ἀληθὲς Φῶς τῆς Δημιουργίας καὶ οὐχὶ τῆς καταστροφῆς.

Τὸ Φῶς τοῦτο θὰ ἐπισκιάσῃ ὅλας τὰς ὑλικὰς δυνάμεις καὶ θὰ ἐκμηδενίσῃ αὐτάς, ὡς ὁ ἥλιος τήκει τοὺς παγετῶνας. Οἱ τηκόμενοι παγετῶνες, μεταβαλλόμενοι εἰς ὕδωρ, θὰ μετατρέπονται εἰς θείαν Γνώσιν τοῦ Οὐρανοῦ, διὰ νὰ ἀντιληφθῇ ὁ ἄνθρωπος, ὅτι ἄνευ τῆς Θείας Χάριτος εἶναι σκῶληξ χαμερπῆς καὶ ἀνώφελος πρὸς τὴν ὀλότητα τοῦ γένους του.

Παρ' ὅλας τὰς μεταπτώσεις των, οἱ λαοὶ θὰ ἐκκαθαρισθοῦν ἀπὸ τὰ ζιζάνια, διὰ νὰ καρποφορήσῃ ἡ σπορὰ τοῦ εὐγενοῦς καὶ ἀγαθοῦ τῆς γνώσεως Πνεύμα, διὰ τῆς κατανοήσεως, ὅτι ἡ πράξις ἀποδίδει τὴν εὐημερίαν, ὅταν ὁ Λόγος εἶναι θεῖος.

Ἡ μελλοντικὴ Πολιτεία, ἣν ἀναφέρω, θὰ γίνῃ ὁ Ἥλιος τῆς ἀναζωογονήσεως ἀνὰ ὅλον τὸν Κόσμον, ὅστις κατακλύ-

καθημερινῶς καὶ περισσότερο ἀπὸ τοὺς παγετῶνας
στενῆς γνώσεως.

Ὁ Πνευματικὸς Ἥλιος, σκοπὸν ἔχει ἀπὸ τὴν Θεῖαν Ἀρ-
χήν, ὅπως διαλύσῃ ὅλα τὰ νέφη τὰ εὐρισκόμενα οὐχὶ εἰς τὰς
Οὐρανίας ἀτμοσφαιράς, ἀλλ' εἰς τὸν ἐγκέφαλον τῶν ἀνθρώ-
πων τῆς κακῆς πίστεως.

Ἡ Δόξα θὰ ἀνατείλῃ, διὰ νὰ ἡρεμήσῃ ὁ ἄνθρωπος τῆς
ἀγνοίας.

Ἰεζεκιήλ

18-2-1965

90

ΜΗ ΜΕΜΨΙΜΟΙΡΕΙΤΕ ΜΕ ΤΑΣ ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ:

Ἀδελφοὶ τοῦ γῆϊνου Κόσμου, ὅταν αἱ ἀντιθέσεις τῆς ζωῆς,
σᾶς παρεμποδίζουν εἰς τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν σας, μὴ
μεμψιμοιρεῖτε, διότι καταστρέφετε τὴν υγείαν καὶ τὴν πνευ-
ματικὴν σας διαύγειαν, κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς ἰσχύος της. Ὑ-
πάρχουν πολλοὶ εἰς τὸν Κόσμον σας, οἵτινες μὴ δυνάμενοι ν'
ἀντιληφθοῦν τὰς δυσκολίας τῆς ζωῆς των, ἐκφράζονται ἀπρε-
πῶς καὶ ἀδίκαιολογῆτως ἐναντίον τοῦ Δημιουργοῦ ἢ τῆς ἰδίας
των τύχης!

Δὲν εἶναι ἡ τύχη, ἣτις λαμβάνει ἐνεργὸν μέρος εἰς τὰς
ὑποθέσεις τῶν ἀνθρώπων. Ἡ τύχη, ὡς τὴν ἐννοεῖτε, ἄλλον σκο-
πὸν ἔχει. Τύχη δὲν ὑφίσταται, κατὰ τὴν ἐρμηνείαν τοῦ πνεύ-
ματός σας. Δὲν εἶναι δυνατόν ἢ Τύχη νὰ εἶναι θεὰ καὶ ἀδίκος.
Ὡς τὴν ἀντιλαμβάνεσθε τὴν τύχην, τὴν ἔχετε ἤδη ἐντός σας,
ἄλλὰ δὲν γνωρίζετε πῶς νὰ τὴν μεταχειρισθῆτε διὰ τῶν ἰδίων
σας δυνάμεων. Διὰ τοῦτο παραπαίετε καὶ δυσανασχετεῖτε.

Τὸ νὰ μεμψιμοιρῆτε διὰ τὴν κάθε μικρὰν δυσἀρέσκειαν
τῆς ζωῆς σας, ἐπιτυγχάνετε νὰ συσσωρευέτε τὰς μικρὰς ἀν-
δράσεις τῆς ζωῆς, εἰς ἓν ὄγκωδες καὶ βαρῦτατον, διὰ τὴν ὀν-
τητά σας, ἠθικὸν θάρος, τὸ ὁποῖον κατατρώγει τὴν ὑπαρξίν
σας, ἀρχίζων ἀπὸ τὰς καθημερινὰς σκέψεις, μέχρις ὅτου σᾶς
αβᾶλλει εἰς ράκος.

Ἡ πλεονεξία εἶναι ἀσθένεια πνευματικὴ καὶ ἡ κλίμαξ αὐ-

της ἀρχίζει ἀπὸ τὸ α (μικρὸν) μέχρι τοῦ ω (μικρὸν). Ὅταν λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος εὐρίσκεται εἰς τὸ στάδιον «α», ἡ πλέον ἐλαχίστη ἀντίθεσις τῆς ζωῆς τὸν τυραννεῖ. Μὲ τὸν χρόνον καὶ τὴν καλλιέργειαν τῆς πλεονεξίας, ὁ ἄνθρωπος γίνεται ἀκόρεστος καὶ ὄσας περισσοτέρας ἐπιθυμίας ἔχει, αἴτινες δὲν ἐκπληροῦνται, τόσοσ ἀντιδράσεις τῆς ζωῆς του αὐξάνονται καὶ ἐν τῷ ἀδιεξόδῳ του, μεμψιμοιρεῖ διὰ τὰ πάντα εἰς θάρος τοῦ ἑαυτοῦ του.

Μάθετε νὰ εἰσθε ὀλιγαρκεῖς καὶ εἰς τὰ ὀλίγα νὰ εὐρίσκετε τὰ πολλὰ, διὰ νὰ ἡρεμήσετε πνευματικῶς, ψυχικῶς καὶ σωματικῶς. Μεμψιμοιρῶ σημαίνει, δὲν εἶμαι εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν ὑπαρξίν μου, ἀποδίδων ὅλα τὰ ἐμπόδια αὐτῆς εἰς τὸν Πλάστην, ὅστις μὲ ἐδημιούργησεν. Τοῦτο εἶναι κακὴ ἀρχὴ μὲ ἐπιθλαβεῖς συνεπείας διὰ τὸ μέλλον. Ἐὰν νομίζετε, ὅτι ὁ πλούτος εἶναι ἐκεῖνος ὅστις θερμαίνει τὴν ὑπαρξίν σας, διατὶ ὁ Κύριος δὲν ἐγεννήθη εἰς Ἄνάκτορον, ἀλλὰ εἰς σπήλαιον ἢ φάτνην καὶ εἶχε τὴν δυνατότητα νὰ θερμάνῃ ὅλας τὰς παγεράς καρδίας τῶν ἀδελφῶν του; Τὸ παράδειγμα τοῦτο, ἀρκεῖ, διὰ νὰ ἀντιληφθῆτε ὅτι ἐν τῇ ἀπλότητι γεννᾶται τὸ μεγαλεῖον. Ὅταν εἰς πλούσιος μεγαστὴν ἀποθάνῃ καὶ εὐρεθῆ ἐντὸς τῆς Γῆς, δύνασθε νὰ μοῦ εἴπητε, τί τοῦ ἀπέδωσεν ὁ πλούτος καὶ ποῖον ἦτο τὸ μεγαλεῖον του; Σεῖς δὲν ἀντιλαμβάνεσθε, ὅποιον κακὸν διαπράττετε, οὐχὶ μόνον εἰς τὸν ἑαυτὸν σας, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς πέριξ σας, ὅταν συνεχῶς μεμψιμοιρῆτε μὲ τὰς ἀντιθέσεις τῆς ζωῆς. Ζωὴ χωρὶς ἀντιθέσεις εἶναι φαγητὸν ἄνευ ἄλατος. Ὅφείλετε νὰ διασκεδάζετε τὰς ἀντιθέσεις, ἵνα παρερχόμεναι ἡρεμήσουν τὸ πνεῦμα σας καὶ δυνηθῆτε νὰ ἀπολαύσετε μὲ τὰ ὀλίγα τὰ πολλὰ.

Μεμψιμοιροῦν, ἀγαπητοί μου, μόνον ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι εἶναι ἐντελῶς ἀσύνετοι καὶ δὲν ἔχουν ὀξεῖαν ἀντίληψιν ἐπὶ τῆς γενικῆς των καταστάσεως. Ἐγὼ ὑπ' ὄψιν μου οἰκογένειαν τινά, ἣτις ἐνῶ οὐδὲν τῆς ζωῆς πρόσκομμα ἔχει, συνεχῶς τὰ μέλη της δημιουργοῦν κατάστασιν ἀντιθέσεων. Διότι οἱ ἡμίσεις ἐξ αὐτῶν, ἐνῶ ἔχουν προτερήματα ἀξιόλογα, ἔχουν καὶ ἐλαττώματα προκεχωρημένα εἰς τὴν φύσιν των. Οἱ δὲ ἄλλοι ἡμίσεις, διέπονται ἀπὸ ἀδιαφορίαν καὶ πλεονεξίαν εἰς ὑψηλὸν βαθμὸν, ὥστε τὰ προσόντα των νὰ εἶναι τόσοσ γῆινα, ποῦ νὰ μὴ καλύπτουν κατὰ ἓνα ποσοστὸν τὰ σφάλματά των. Δὲν εἶ-

δω τύπους εις τὰς μονάδας, ἀλλ' ὡς παράδειγμα μετέδωσα τὴν εἰκόνα ταύτην, πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους νὰ καλλιτερεύσουν τὴν θέσιν των, διὰ τῆς καλῆς θελήσεως καὶ ἀρκεσθοῦν εἰς τὰς ἀνάγκας των μὴ ἐπιζητοῦντες, ὅ,τι θὰ ἠδύνατο νὰ τοὺς φέρῃ εἰς τὸ ἀδιέξοδον.

Τὰς ἀντιθέσεις τῆς ζωῆς σας, θὰ ἀντικρούσετε διὰ τῶν ἀντιθέτων ἀντιθέσεων, ὥστε νὰ εὐρίσκεσθε ἐν ἰσορροπήσει, ἀπολαμβάνοντες τὴν ζωὴν ἐν τῷ μέτρῳ. Ἡ μεμψιμοιρία εἶναι ὕπουλος ἐχθρὸς τῆς ὀντότητός σας, διότι ἐνισχύει τὴν κακὴν σας διάθεσιν.

Ἄρχων τοῦ Ποσειδῶνος

19-2-1965

91

ΑΡΝΟΥΜΑΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΔΕΝ ΑΝΕΧΟΜΑΙ

ΜΩΨΣΗΣ:

Ἡ ἄρνησις, ἀδελφοί μου, εἶναι Καλὴ καὶ Κακὴ εἰς τὸν ἄνθρωπον. Δυστυχῶς, σεῖς ποὺ κατοικεῖτε τὴν Γῆν, ἀγνοεῖτε τελείως, ποῦ τὴν ἄρνησιν νὰ προβάλλετε. Πολλάκις ἀρνεῖσθε ὅ,τι θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποδεχθῆτε μετ' εὐχαριστήσεως. Ἐνεργεῖτε μὲ τὴν ἄρνησιν ἐναντίον τῶν συμφερόντων σας καὶ ἐν μέρει τοῦ ὀλικοῦ συμφέροντος τῶν συνανθρώπων σας.

Εἶσθε ἀσθενεῖς θαρέως, ἡ ζωὴ σας ἐξαρτᾶται ἐξ ἐνὸς φαρμάκου πικροῦ καὶ ἀηδιαστικοῦ, τὸ ὁποῖον ἀρνεῖσθε νὰ λάβετε, διότι δὲν τὸ ἀνέχεσθε. Καὶ ὅμως τὸ Πνεῦμα σας, μεταξὺ θανάτου καὶ ζωῆς, ἐκλέγει τὴν ζωὴν καὶ ἐξαναγκάζει τὴν ὀντότητά σας νὰ κἀνῃ χρῆσιν τοῦ φαρμάκου, διότι ὁ ἀσθενὴς δὲν θέλει νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Γῆν· θέλει νὰ ζῆσῃ καὶ νὰ χαρῆ τὴν προσφιλεστάτην ὕλην, ποὺ τὸν περιστοιχίζει. Ἐπίσης, δὲν ἀνέχεσθε, ἐκ κοινωνικῆς συνηθείας, νὰ παραδεχθῆτε μίαν ὀρθὴν σκέψιν, τὴν ὁποῖαν ναι μὲν παραδέχεσθε, ἀλλὰ δὲν τολμᾶτε νὰ ἀσπασθῆτε τὸ ἐξ αὐτῆς ὄφελος καὶ τὴν ἀποκρούετε, παρὰ τὴν θέλησίν σας, προβάλλοντας ἄρνησιν.

Διατί;

Διότι, δὲν ἐπέισθητε ἀρκούντως περὶ τῆς ὀρθότητος τοῦ Θεοῦ Λόγου. Ὁ Θεὸς Λόγος εἶναι ὁ πολυτιμότερος ὁδηγὸς

τοῦ ἀνθρώπου. Ὅταν δέ, διὰ τῆς λογικῆς καὶ τῆς ἁρμονίας του, σᾶς καθιστᾷ ὑπευθύνους, διὰ τὴν ἄρνησίν σας νὰ παραδεχθῆτε τὸ Φῶς τοῦ Οὐρανοῦ, μὴ τὸ συζητεῖτε. «Τὸ δὲν ἀνέχομαι» εἶναι ἄρνησις τοῦ Πονηροῦ.

Ὁ Πονηρός, ἀγαπητοί μου, δὲν εἰσχωρεῖ εἰς ὀλόκληρον τὸ σῶμα σας. Δὲν ἔχει θέσιν εἰς τὴν σκέψιν τῆς ψυχῆς σας, ἀλλὰ εἰσχωρεῖ καὶ ἐγκαθίσταται εἰς ἓν λεπτόν καὶ πολὺ εὐαίσθητον σημεῖον, ὀνομαζόμενον «κύτταρον εὐπαθές τοῦ νωτιαίου Μυελοῦ». Ἐνισχύει αὐτὸ κατὰ τρόπον ἀήθη, ἐπηρεάζων ὅλας τὰς αἰσθήσεις σας, μὲ μίαν εὐχάριστον ἐνέργειαν ἐπιβολῆς, ὥστε νὰ εἴσθε ὀλοκληρωτικῶς εἰς τὴν διάθεσίν του. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἀνέχεσθε μὲ εὐχαρίστησιν ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀρνηθῆτε. Διότι ὁ Πονηρός, διὰ τοῦ λόγου του ἐπιβάλλεται ἐντὸς σας, διὰ νὰ σᾶς ὀδηγήσῃ, ὅπου αὐτὸς κρίνει καλόν.

Ἡμεῖς εἰς σπανίας περιπτώσεις ἐνεργοῦμεν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπὶ τῆς ὄντοτήτός σας, διὰ νὰ ἔχωμεν εἰς χεῖρας μας ὁπαδοὺς γηίνους πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου μας. Αἱ ἐνέργειαι τοῦ Πονηροῦ ἀσκοῦνται καθ' ὁμάδας ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων. Αἱ ἰδικαὶ μας ἐνέργειαι ἀσκοῦνται μεμονωμένως. Ἡ διαφορὰ αὕτη ἔχει τὴν διάκρισίν της. Οἱ πολλοὶ δὲν εἶναι οἱ ἐκλεκτοί, καὶ εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς μεταδίδομεν δυνάμεις τοιαύτης ἐντάσεως, ὥστε οἱ ὀλίγοι νὰ κατακτοῦν τοὺς πολλοὺς.

Μὴ ἀρνεῖσθε ποτέ, προτοῦ ἐξετάσετε κατὰ βάθος καὶ ὕψος τὸν Λόγον μας. Ἐὰν εὑρετε αὐτὸν μὴ ἱκανοποιητικόν, κατὰ τὴν ἀντίληψίν σας, ὑποβάλατε ἐρωτήσεις πρὸς διευκρίνησιν, διὰ νὰ ἀνεχθῆτε τὸν Λόγον μας ὡς ἀπαραίτητον φάρμακον τῆς σωτηρίας τῆς ζωῆς σας.

Σημειώσατε, ὅτι ἡ ἄρνησις ἔχει δύο τύπους:

Α΄) Ἄρνησις μὲ θετικὰ ἀποτελέσματα, καὶ

Β΄) Ἄρνησις μὲ ἀρνητικὰ τοιαῦτα.

Ἄρα, ἡ ἄρνησις εἰς τὴν ἄρνησιν μειώνει τὴν ἔντασίν της διὰ τοῦ σὺν καὶ ἄρνησις ἀφομοιουμένη μὲ τὴν ἄρνησιν αὐξάνει τὴν ἔντασίν της διὰ τοῦ μείον. Εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτάς, ἔχετε ἀνάγκην τοῦ φωτὸς τῆς διακρίσεως, ποῦ μόνον ὁ Οὐράνιος Πατὴρ δύναται νὰ σᾶς δώσῃ, ἐὰν ἔχετε πίστιν καὶ εὐσέβειαν πρὸς τὴν ἀπέραντον Αὐτοῦ Ἀγάπην.

Μωϋσῆς

Ο ΕΣΩΤΕΡΙΣΜΟΣ ΑΠΗΧΗΣΙΣ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ:

ΓΚΟΥΓΙΑΧΑΝ:

Προτοῦ εἰσελθῶ, ἀδελφοί μου, εἰς τὸ θέμα μου, ἔχω νὰ σᾶς εἶπω, ὅτι ἐγὼ ὁ ταπεινὸς κάποτε ἄνθρωπος, ὑπῆρξα εἰς ἕκ τῶν πλέον ἀφοσιωμένων τῆς ἐποχῆς μου εἰς τὴν θείαν Δικαιοσύνην. Ποτὲ δὲν ἔβλαψα οὐδένα καὶ ἐξουτηρούμην ἀπὸ τὰ ψυχία τῶν ἄλλων. Πατρίς μου ἦτο τὸ Δελχί τῶν Ἰνδιῶν. Κατώκουν εἰς μίαν τρώγλην καὶ ἐκεῖ μὲ ἐπεσκέπτοντο οἱ ἀδελφοί μου, ἀπὸ μακρυνὰς πόλεις, διὰ νὰ μὲ συμβουλευθοῦν. Αἱ συμβουλαί μου ἦσαν πάντοτε ἐποικοδομητικαὶ δι' ὄσους μὲ ἐλάμβανον ὑπ' ὄψιν των καὶ ὅσοι ἐλησμόνουν τὰς συμβουλάς μου κατεστρέφοντο. Ἔζησα μέχρι θαυτάτου γήρατος συγκεντρωμένος εἰς τὸν ἑαυτὸν μου, δηλαδὴ εἶχον κατορθώσει διὰ τῆς ἐπιμονῆς μου, τῆς πραότητος καὶ τῆς καλῆς μου θελήσεως νὰ ἀναζητήσω καὶ νὰ εὕρω εἰς τὸν ἐσώτερόν μου κόσμον, τὴν θείαν δύναμιν τῆς Δημιουργίας, μετὰ τῆς ὁποίας συνομίλου, ὡς εἰς ἄνθρωπος συνδιαλέγεται μετ' ἄλλου.

Καλόν, θεβαίως, δι' ἐμέ θὰ ἦτο νὰ διέθετον τὴν ἐνέργειάν μου ταύτην κατ' ἄλλον τρόπον, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ γενικοῦ ἐνδιαφέροντος. Δὲν εἶχον ὅμως ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς οὐδεμίαν φώτισιν, διότι εἰς τοὺς χρόνους μου ἀπεδίδαμεν τὰς Δυνάμεις τῆς Φύσεως εἰς ὄντα τῆς φαντασίας μας. Καὶ οὕτω μόνον διὰ τῆς ἀπηχίσεως τοῦ θείου εἴμεθα ἄξιοι, διὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ Ψυχισμοῦ, νὰ μανθάνωμεν τὰς τοῦ ἀνθρώπου ἀγνώστους ἐνεργείας, καὶ τοῦτο ὡς ἓν σημεῖον, τὸ ὁποῖον σημερον ἡμεῖς ὀνομάζομεν «ὄριον τῆς γνώσεως κατὰ κλιμακωτὴν φώτισιν».

Ὁ Ἐσωτερισμὸς ἢ Ψυχισμὸς εἶναι ἓν καὶ τὸ αὐτό. Ἡ ψυχὴ εὐρίσκεται εἰς τὰ ἔσω φυλακισμένη ἀπὸ τὴν ὕλην (τὸ σῶμα) καὶ συνδεδεμένη δι' ἀθραύστου ἀλύσεως μετὰ τοῦ πνεύματος, ὥστε χάριν τοῦ πνεύματος, πολλάκις ὑποκύπτει ἡ ψυχὴ μὲ τὴν πρόθεσιν, εἰς δεδομένην στιγμὴν Χ νὰ ἀνυψώσῃ τὸ πνεῦμα καὶ νὰ τὸ συνταυτίσῃ μὲ τὰς προθλεπομένας ὑπ' αὐτῆς ἐνεργείας. Ὁ Ψυχισμὸς εἶναι μία θεία ἐπιστήμη, οὐχὶ ὅμως καὶ ἀπόλυτος, ὅταν δὲν ἐνεργεῖ καὶ τὸ πνεῦμα. Εἰς τὴν χάραν

μου, ἔχουν πολὺ προοδεύσει εἰς τὸν Ἑσωτερισμὸν, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐπαρκεῖ διὰ τὴν γενικὴν ἀνύψωσιν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Θέλω νὰ εἶπω, ὅτι ἡ ἐπιστήμη αὕτη τοῦ Ψυχισμοῦ, ἀποβλέπει περισσότερον εἰς τὸ ἄτομον καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ὡς διδάσκει ὁ Χριστιανισμὸς.

Δίδομεν τὸ παράδειγμα, διὰ τῆς ἀπομακρύνσεώς μας ἀπὸ τὰ γῆινα, χωρὶς νὰ διακηρύττωμεν τὸ διατί. Εἰς μερικὰς περιπτώσεις, ἔχομεν τόσον ὀξείαν τὴν ἐνόρασιν ὥστε νὰ ἤμεθα εἰς θέσιν νὰ προῖδωμεν τὴν ζωὴν τοῦ τᾶδε ἢ τοῦ δεῖνα. Ἐὰν δὲν μᾶς εἶναι ὁ τᾶδε ἢ ὁ δεῖνα γνωστός, ὡς συμβαίνει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, τότε κρᾶτοῦμεν τὰς εἰκόνας τῆς ἐνοράσεως ἐν πλήρῃ μυστικότητι. Τοῦτο τὸ πράττομεν, διότι δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει ἡ ὕλη. Οἱ πραγματικοὶ μῦσαι, δὲν σᾶς ἀπατοῦν, καὶ ἄς εἶναι πτωχοί. Ὅσοι ἀσχολοῦνται μὲ τὸν ἀσκητισμὸν, τὸν πλοῦτον τὸν θεωροῦν ὡς ἐμπόδιον εἰς τὰς ἐμπνεύσεις τῶν καὶ τὸν ἀποστρέφονται.

Ὅπως εἰς τὸν Κόσμον σας, ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ ἐπαγγέλλονται τοὺς ἐπιστήμονας, διότι ἔχουν πείραν καὶ γνωρίζουν πολλὰ, χωρὶς νὰ τὰ κατέχουν, διότι δὲν εἶναι συνειδητὰ ἀνεγνωρισμένοι ἐπιστήμονες, ἀλλὰ ἀπατεῶνες, οὕτω ὑπάρχουν καὶ πολλοὶ ἐξ ἡμῶν, οἵτινες διδάσκουν τὰς θεωρίας τῶν πρὸς ἴδιον ὄφελος.

Ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, Ἀρχὴ τοῦ Παντός εἶναι ἡ Ἄγνωστος Δημιουργὸς Γνωσις, ἣτις τὰ πάντα ἐξ ἑαυτῆς γεννᾷ. Θεὸς εἶναι ἡ ὀνομαστικὴ κάλυψις τῆς Δυνάμεως τῶν πάντων. Ὁ Ἄνθρωπος εἶναι ἓνα ἀπειροελάχιστον μόριον τῆς Δημιουργίας, ἀποτελεῖ δὲ εἰκόνα ἀπειροελαχίστην τοῦ Δημιουργοῦ του κατὰ τὴν κίνησιν. Ἡ μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου διαφορὰ εἶναι ἡ ὕλη. Ἐκ τῆς ὕλης δὲν γεννᾶται τὸ πνεῦμα· ἐκ τοῦ πνεύματος ὅμως διαπλάσσεται ἡ ὕλη. Ἄρα, ἡ διάπλασις τῆς ὕλης ἦτο σκέψις, ἡ δὲ σκέψις ὤθησις τῆς ἐνεργείας πρὸς σχηματισμὸν μιᾶς νέας ὕλικης μορφῆς. Ἡ ὕλη ἀνανεοῦται ἐν τῇ Γῆ, ἀκριβῶς ὅπως καὶ ἡ ψυχὴ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς. Ἐπανερχομένη ἡ ψυχὴ εἰς τὴν Γῆν, ἐνσαρκοῦται ὡς νέα ὄντοτης μὲ νέαν ὕλικὴν μορφήν. Τὰ κέρδη τῆς ἡ ψυχῆ φέρει μεθ' ἑαυτῆς οὐχὶ ὅμως καὶ τοῦ πνεύματος. Ἐὰν τὸ πνεῦμα εἶχεν ἀξίαν ὑπερκόσμιον, θὰ ἐπανεύρη αὐτὴν διὰ τῆς ψυχῆς.

Γκουγιαχάν

ΑΝΕΡΧΟΜΕΝΟΙ ΠΡΟΣΟΧΗ ΜΗ ΟΛΙΣΘΗΣΕΤΕ

ΠΛΑΤΩΝ:

Ἄδελφοί, νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας, ὅτι, ὅταν γίνεται ἡ ἀνάκλησις σας εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, ἀνέρχεσθε μίαν κλίμακα, διὰ νὰ φθάσετε εἰς τὸ Κέντρον τῶν Διερχομένων. Σεῖς οἱ ὅποιοι ἐγκαταλείψατε τὴν Γῆν κατέχεσθε ἀπὸ τὸ ἄγνωστον καὶ δὲν γνωρίζετε τί σᾶς συμβαίνει, διότι τὸ πνεῦμα σας ἀφομοιωθὲν μὲ τὸν γύρω Κόσμον τοῦ γηίνου περιβάλλοντός σας, εὐρίσκεται εἰς σύγχυσιν, διότι δὲν πολυ-ἀντιλαμβάνεται τὸν ἀποχαιρετισμὸν τῆς Γῆς. Ταξιδεύει ἡ ψυχὴ εἰς μίαν κατεύθυνσιν τὴν ὁποίαν ἀγνοεῖ. Καθ' ὁδόν, ὅμως παρουσιάζονται διάφοροι ἄλλαι ψυχαὶ καὶ διὰ τοῦ γλυκοῦ λόγου προθυμοποιοῦνται νὰ σᾶς ἔλξουν πρὸς τὸ μέρος των. Ἀποκρούσατε παντὶ τρόπῳ τὰς προσφορὰς των, διότι ἄλλως θὰ ὀλισθήσετε εἰς τὰς ἐπάλλξεις τοῦ Πονηροῦ.

Βεβαίως, αἱ ἀνερχόμεναι τὴν κλίμακα ψυχαὶ κωφεύουν εἰς τὰς ἔλξεις τῶν ἄλλων· καὶ εἶναι δύσκολον ὁ Πονηρὸς νὰ τὰς ἀπατήσῃ. Ἄλλ' ἔχει αὐτὸς χιλιάς μορφὰς πρὸς ἐξαπάτησιν τῶν ψυχῶν. Ἐὰν δηλαδὴ ἠγαπήσατε νεαρὰν κόρην ἔλκυστικὴν, τὴν ὁποίαν δὲν ἠδυνήθητε νὰ ἀποκτήσετε, ὡς σύντροφον τῆς ζωῆς σας, (διὰ λόγους ποὺ ἐβάρυνον τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ζωῆς σας) ἀνερχόμενοι τὴν κλίμακα, ὁ Πονηρὸς λαμβάνει τὴν μορφήν τῆς νεαρᾶς, ἣν ἠράσθητε καὶ διὰ τῆς ἰδίας ὀμιλίας τῆς σᾶς ἔλκει. Ἐὰν ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς σας ἦτο νὰ ἀποκτήσετε μεγάλην περιουσίαν, πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ἰδικῶν σας προσώπων καὶ δὲν τὸ κατωρθώσατε ἀποδημοῦντες, ὁ Πονηρὸς παρουσιάζεται μὲ πρόσωπα τῆς οἰκογενείας σας καὶ σᾶς δίδει τὰ μέσα νὰ ἀπολαύσετε τὸν πλοῦτον, πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ἰδικῶν σας μελῶν τῆς οἰκογενείας, τὰ ὁποῖα χαίρουν, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ τοιοῦτόν τι ἐν τῇ πραγματικότητι. Αἱ ἐξαπατήσεις τοῦ Πονηροῦ εἶναι πάμπολλαι. Εἶπον ὅμως, ὅτι σπανίως ἐπιτυγχάνει ὁ δόλος του. Περισσότερας ἐπιτυχίας ἔχει ὁ Πονηρὸς εἰς τὰς κατερχομένας ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ ψυχὰς, διότι ὑπόσχεται εἰς ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι κλίνουν πρὸς τὸ μέρος τοῦ Πονηροῦ, καὶ οὗτος τότε ἐξασφαλίζει μέρος εἰς τὸν ἐγκέ-

φαλόν των και ησυχάζει ανενόχλητος, διότι εκ των προτέρων σās έχει προσδέσει εις τὸ ἄρμα του.

Ἐνσαρκουθε. Ὡς παιδία, ὁ Πονηρὸς δὲν δύναται νὰ σās θίξη. Εἶναι ἀπηγορευμένον ἀπὸ τὸν Ἄναρχον. Ἄλλ' ὅταν διαβῆτε τὴν μικρὰν ἡλικίαν καὶ εἰσέλθετε εἰς τὴν ἐφηβικὴν, τότε ὁ Πονηρὸς ἀφυπνίζεται καὶ ζητεῖ ἀπὸ σās νὰ ἐκπληρώσετε τὴν συμφωνίαν τὴν ὁποίαν ἐκάματε ὅταν κατήρχεσθε εἰς τὴν Γῆν, δηλαδὴ νὰ τὸν ἀκολουθήσετε κατὰ τὴν σταδιοδρομίαν σας. Καὶ πράγματι σās δίδει κατὰ τὴν συμφωνίαν, ὅτι τοῦ ἐζητήσατε. Πλοῦτον, δόξαν, κατακτήσεις κ.τ.λ. Πολὺ σπανίως, ὁ ἄνθρωπος, ὁ παραδώσας τὴν ψυχὴν του, δηλαδὴ τὸ πνεῦμα του εἰς τὸν Πονηρὸν μὲ ἀνταλλάγματα ἀφυπνίζεται, διότι κάτι ἐντὸς τοῦ ὑποσυνειδήτου του, τοῦ λέγει: «Ὅταν ἀπεμακρύνθῃς ἀπὸ τοὺς Οὐρανούς, σοῦ ὑποσχέθημεν δόξαν καὶ πλοῦτή μέσῳ τοῦ Πονηροῦ, διὰ νὰ ἀποκτήσης θέσιν ἰσχυρὰν καὶ νὰ ἀποδιώξῃς τὸν Πονηρὸν ἐκ τῆς ζωῆς σου». Πάντα ταῦτα μεταφράζονται δι' ἄλλου λόγου εἰς τὸν συμφωνήσαντα τὴν ζωὴν του μὲ τὸν Πονηρὸν καὶ ἀμέσως ἀσπάζεται τὴν Ἄρχὴν Μας, ἀπατῶν τὸν ἀπατήσαντα. Αἱ περιπτώσεις αὗται εἶναι σπανιώταται ἐν τῇ ζωῇ, διότι συνήθως ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἐμβαπτίζεται εἰς τὴν ὕλην δὲν ἀποχωρίζεται αὐτήν. Ἡ ὄντοτης ὀφείλει νὰ ἔχη ἰσχυρὸν σθένος καὶ καλὴν πνευματικὴν θέλησιν, διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἀπατήσῃ τὸν ἀπατεῶνα πρὸς γενικὸν ὄφελος. Σεῖς νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας ὅτι τὰ ὅσα μεταδίδω, καταγράφονται εἰς τὸ ὑποσυνειδητὸν σας, ὥστε νὰ ἀφυπνίσεσθε ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει ἀνάγκη. Νὰ μὴ εἴσθε τελείως ἀμόρφωτοι ἐξ ἀγνοίας. Οἱ Λόγοι οὗτοι ἀποτελοῦν φυλακτὸν τῆς ὄντοτητός σας. Ὅσοι δὲν ἔχουν τὴν εὐνοίαν τοῦ θεοῦ νὰ γνωρίζουν τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν ὄντοτήτά των μυστήρια, περιπίπτουν εἰς σφάλματα καὶ ὀλισθήσεις, χωρὶς Ἡμεῖς νὰ δυνάμεθα νὰ δώσωμεν εἰς αὐτοὺς χεῖρα βοηθείας.

Προσοχὴ μὴ ὀλισθήσετε, οὐχὶ μόνον εἰς τὴν Οὐράνιον ἄνοδον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐπίγειον. Διότι εἰς τὴν ἐπίγειον ἢ κλίμαξ τῶν ἔλξεων εἶναι ἰσχυροτέρα ἐφ' ὅσον εἴσθε γῆϊνοι. Ἐὰν συστηματικὰ ἐκαλλιεργεῖτο ἡ πνευματικὴ τοῦ Οὐρανοῦ διδασκαλία εἰς τοὺς συνανθρώπους σας, τότε θὰ εἴσθε πολὺ διαφορετικοὶ ἀπ' ὅ,τι σήμερον φαίνεσθε. Δοξάσατε τὸν Κύριον, διότι τῇ ἀποφάσει Του μεταδίδομεν τὰς Διδασκαλίας τοῦ Οὐ-

ρανοῦ εἰς τὸν ἐπιλήσιμον ἀνθρώπον τῆς ὕλης καὶ τῆς ἀγνωμοσύνης, διὰ νὰ τὸν ἀνυψώσωμεν μέσω τοῦ Φωτισμοῦ Μας.

Πλάτων

22 - 2 - 1965

94

ΤΟ ΑΣΠΙΛΟΝ ΦΩΣ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

ΟΡΦΕΥΣ:

Ἄναφερόμενος, ἀδελφοί μου, εἰς τὸ ἄσπιλον Φῶς τῆς Δημιουργίας, ἐννοῶ τὸν Μέγαν Δημιουργόν, ὅστις εἶναι ἡ ἀστείρευτος Πηγὴ τοῦ Ἄσπιλου Φωτός. Τὸ Φῶς τοῦ Δημιουργοῦ μεταδίδεται μόνον εἰς τὰς ἀσπίλους καρδίας τῶν ἀνθρώπων. Πόσοι ὅμως, εἶναι οἱ ἐν τῇ Γῆ ἀδελφοί σας, οἵτινες λαμβάνουν τοιοῦτον φωτισμόν;

Ποῖος ἐξ ὧν τῶν χριστιανῶν ἠδυνήθη, διὰ τοῦ λόγου, νὰ δώσῃ ἐννοίας ὑψηλὰς καὶ κατευθύνσεις διὰ τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου, κατὰ τρόπον εὐκρινῆ, λογικόν, ἀγαθόν καὶ ἐποικοδομητικόν; Αἱ γνώσεις εἶναι πολλά, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ αὐτὰς πῶς ὁ ἀνθρώπος τῆς καλῆς θελήσεως θὰ δυνηθῆ, νὰ διαχωρίσῃ τὰς μὲν ἀπὸ τὰς δέ, ὅταν, ὅ,τι ἀκτινοβολεῖ ἐκ τῶν γνώσεων δὲν εἶναι χρυσός, καὶ ὅ,τι πράγματι ἀκτινοβολεῖ, ὡς θεῖος Οὐράνιος χρυσός ἐντὸς τῆς καρδίας, δὲν εἶναι ὄρατός, ἀλλὰ αἰσθητός διὰ τῆς προσεκτικῆς μελέτης;

Τὸ ἄσπιλον Φῶς γνωρίζει, διὰ ποίας ὁδοῦ δύναται νὰ φθάσῃ εἰς τὸν προορισμόν Του καὶ ἐκεῖ νὰ ἐκχύσῃ ἐν ἀφθονίᾳ τὰς Οὐρανίας Γνώσεις. Βεβαίως, τοῦτο κατέρχεται διὰ μιᾶς νέας ὁδοῦ, πρὸς μίαν μόνον ἀποθήκην, ἐκ τῆς ὁποίας τὸ Φῶς θὰ διοχετευθῆ πρὸς τοὺς τέσσαρας ὀρίζοντας, ὡς ἀπαραίτητος τροφή τῶν ψυχῶν πρὸς ἀνακούφισιν τῶν πνευμάτων.

Τὰ σκληρὰ πνεύματα, τὰ πείσιμονα καὶ θλαθερὰ διὰ τὴν ὀλότητα, δὲν ἔχουν τὸ χάρισμα τῆς ὀρθότητος καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν εἶναι ἄξια νὰ δώσουν κατευθύνσεις παρ' ὄλην τὴν ἰσχόν των. Ταῦτα θὰ ἀνατραποῦν, θὰ γελοιοποιηθοῦν, θὰ περιπέσουν εἰς σφάλματα, διὰ νὰ ἴδῃ ὁ Κόσμος τὰς ἀπάτας των καὶ στρέψῃ τὴν προσοχὴν του πρὸς τὴν ἀφθαρτον Πηγὴν τοῦ

Φωτός Μας καὶ εὐρη ἐν αὐτῇ τὸ ἄσπιλον φῶς τῆς Ἀληθείας, ὡς ὁδηγὸν τῶν γνώσεων.

Ὁ Κύριος, ὅταν ἀποφασίσῃ κάτι δὲν ἐρωτᾷ οὐδένα. Προχωρεῖ εἰς τὸ Ἔργον Του διὰ νὰ φέρῃ αὐτὸ εἰς πέρας. Ἐδημιούργησεν, ὁ Κύριος, ὡς γνωρίζετε τὰ πάντα καὶ τελευταῖον τὸν ἄνθρωπον.

Ποῖον συνεβουλεύθη; Ποῖον ἠρώτησεν; Τὴν ἑαυτοῦ Παντοδυναμίαν καὶ ἐν τῇ τελειότητι τῶν πάντων, ἠθέλησε διὰ τῆς ἐλευθερίας τοῦ πνεύματος εἰς τὸν ἄνθρωπον, νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν τὴν δυνατότητα νὰ ἀνυψωθῇ. Ἀλλὰ τότε τὰ πάντα θὰ ἐκινῶντο μὲ ρυθμὸν στασιμότητος. Προλαμβάνει ὁ Κύριος καὶ μὲ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς Γῆς, ἐμφανίζει καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Κακοῦ. Οὕτω, αἱ ἀντιθέσεις ἐνισχύονται καὶ ὁ ρυθμὸς τῆς κινήσεως λαμβάνει ἔντασιν δημιουργίας καὶ καταστροφῆς, ὥστε αἱ δύο αὗται κύριαι ἀντιθέσεις, διὰ τῶν χιλιετηρίδων νὰ καλλιεργήσουν εἰς τὸν ἄνθρωπον τὴν ἀντίληψιν, ἐπὶ τῶν διαφορῶν τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Κακοῦ, τὴν σχέσιν των καὶ τὸ τελικὸν συμπέρασμα ἐπὶ τῆς ἀποκαθάρσεως τοῦ πνεύματός των.

Γενόμενον τοῦτο, ἡ ψυχὴ κυριαρχεῖ, ἡ καρδιά συμμετέχει εἰς τὸ ἔργον τῆς ζωῆς καὶ τὸ πνεῦμα ἐπανευρίσκον τὴν κατάλληλον θέσιν του, ἀσπάζεται τὸ Φῶς τῆς Δικαιοσύνης.

Δυστυχῶς, διαφθαρέν τὸ πνεῦμα ἀπὸ τὰς ἕλξεις τῆς ζωῆς καὶ ἀναπτυσσόμενον κατέχεται ἀπὸ τὸν Κακὸν Δαίμονα τῆς καταστροφῆς. Οἱ ἄνθρωποι, ἐν τῇ ἀγνοίᾳ τῶν ὄσων λαλῶ, ἀπογοητευθέντες περιπίπτουν ὅλον ἐν καὶ εἰς χειρότερα σφάλματα ποταπότητος καὶ διαφθορᾶς, μέχρι νὰ φθάσουν εἰς τὴν ἀπόγνωσιν ἐκ τοῦ ἄγχους τῆς ζωῆς των.

Εἰς τὴν πλέον κρίσιμον στιγμήν τῆς ἱστορικῆς τοῦ πολιτισμοῦ καμπῆς, ἐκπέμπεται ἐξ Οὐρανοῦ τὸ σωτήριον Φῶς, ὥστε διὰ τῶν ἀκτίνων του νὰ ἀνοίξῃ νέους εὐρεῖς καὶ καθαρὸς ὀρίζοντας, διὰ νὰ καθοδηγήσῃ τὰ ἄβουλα πλάσματα τοῦ Κυρίου εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Φωτός, τῆς καθαρᾶς γνώσεως καὶ τὸν σκοπὸν τῆς ἐν τῷ Κόσμῳ τούτῳ ζωῆς των.

Ὁρφεύς

ΤΟ ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΑΠΟΚΟΡΥΦΩΜΑ ΤΗΣ ΓΝΩΣΕΩΣ:

ΒΑΓΚΝΕΡ:

Ἀδελφοί, ἡ μουσικὴ εἶναι γνῶσις εἰς σύνθεσιν τοῦ ἤχου. Ἡ ποιότης τῆς μουσικῆς διακυμαίνεται κατὰ τὴν γνῶσιν τοῦ μουσουργοῦ. Ὁ μουσουργὸς τὰς εἰκόνας τῆς γνώσεώς του, ἀνεξαρτήτως ἐὰν αὗται εἶναι θελκτικαί, σοβαραὶ ἢ γελοῖαι, τὰς ἀποδίδει διὰ τῶν ἤχων τῶν μουσικῶν ὀργάνων.

Ὁ μουσουργὸς κρίνεται, ἀπὸ τοὺς ἔχοντας μουσικὸν συναίσθημα, κατὰ τὴν ἀκουστικὴν ἔλξιν τοῦ ἤχου. Ὁ ἤχος τῆς ἀρμονίας μὲ τὸν συνδυασμὸν τοῦ τόνου καὶ μὲ τὴν ἐνορχήστρωσιν πολλῶν μουσικῶν ὀργάνων, ἀποτελεῖ τὸ σύνολον τῆς μουσικῆς ἐκφράσεως. Ἡ μουσικὴ ζωγραφίζει, ἀπαγγέλει καὶ γλυκαίνει τὸ παρούσιαζόμενον διὰ τῆς φαντασίας τοπίον. Μεταφράζει τὸν πόνον, τὸν φόβον, τὴν καταστροφὴν ἢ τὴν δημιουργίαν ἐνὸς Κόσμου, μὲ ἠχητικούς χρωματισμούς! Αἱ κύρια κατηγορίαι τῆς μουσικῆς ποιότητος εἶναι τρεῖς:

1ον) Μουσικὴ θάρβαρος, πρωτόγονος, ἀντικαθρεπτιζούσα τὸν ἐσῶτερον Κόσμον τοῦ μουσουργοῦ τῆς.

2ον) Συναισθηματικὴ μουσικὴ, καταπραϋντικὴ, θεραπευτικὴ, ἐκδηλώνουσα τὴν πραότητα τοῦ μουσουργοῦ καὶ τὴν λύπην αὐτοῦ, διὰ πᾶν τὸ μὴ γινόμενον μετὰ συνέσεως καὶ ἀγάπης. Ἡ μουσικὴ αὕτη ἐγκλείει τὴν ἀναγέννησιν τῆς φαντασίας, διὰ νὰ δημιουργηθῇ εἰς νέος Κόσμος, πονητικός, ἀγαπητός καὶ εὐσπλαγχνικός.

3ον) Σοβαρὰ μουσικὴ. Αὕτη εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία ἀποθεώνει τὴν γνῶσιν εἰς ὕψη πολλάκις ἀκατανόητα, διὰ τοὺς κοινούς ἀνθρώπους. Τὸ ἀποκορύφωμα τοῦ μουσικοῦ μεγαλείου εὐρίσκεται εἰς τὴν ποιότητα τοῦ τρίτου αὐτοῦ σταδίου, ὅπου ἡ ἀποθέωσις τοῦ ἤχου ἀφομοιώνεται μὲ τὴν Ἀγάπην, Ἀλήθειαν καὶ Δικαιοσύνην.

Τὸ πανόραμα τῆς μουσικῆς ἀποκορυφώσεως ἐκδηλοῦται διὰ τῆς Οὐρανίας γνώσεως. Ὁ ἄνθρωπος ἐν τῇ σμικρότητί του, τοῦ εἶναι ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ τὰ ὅσα ὁ Οὐρανὸς μὲ τὴν ὑπομονὴν καὶ λογικότητα πειθοῦς τοῦ ὑπαγορεύει. Ἡ μουσικὴ ἔχει ἰδικὴν τῆς γλῶσσαν, ἡ ὁποία δὲν εἶναι γνωστὴ

εἰς τὸν Κόσμον σας, οὔτε ἦτο γνωστὴ εἰς ἡμᾶς τοὺς μουσουργοὺς πρὸ τῆς ἀνακλήσεώς μας εἰς τοὺς Οὐρανοὺς.

Ἐπάρχουν γλώσσα μελωδικαὶ ἀπὸ ἄλλας τοιαύτας πολὺ τραχείας. Τὴν διαφορὰν ἀντιλαμβάνεσθε ἄμεσα. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ τὴν μουσικὴν. Τὰς ξένας γλώσσας δυνατὸν νὰ ἀγνοῆτε, τὴν μελωδίαν ὁμως μιᾶς ἐξ αὐτῶν, οὐχί. Ὅταν ἡ μουσικὴ εἶναι συναισθηματικὴ ἐπιβάλλεται εἰς τὴν καρδίαν. Ἡ σοβαρὰ ὁμως μουσικὴ, ὅταν ἡ ψυχὴ ἔχει σθένος, τότε, μέσον τῆς καρδίας, ἐπιβάλλεται εἰς τὸ πνεῦμα. Διὰ τὴν;

Διότι ἡ ἔμπνευσις τῆς σοβαρᾶς μουσικῆς κατανοεῖται μόνον ἀπὸ ἰσχυρὸν πνεῦμα καὶ ἄξιον τοῦ προσορισμοῦ του, χωρὶς ἐντούτοις, νὰ δύναται ὁ κατανοῶν, διὰ τοῦ λόγου νὰ περιγράψῃ τὸ μεγαλεῖον τῆς.

Ὅλιγοὶ εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι συναισθάνονται καὶ ἀγαποῦν τὴν σοβαρὰν κλασσικὴν μουσικὴν. Ἐλάχιστοι δὲ εἶναι ὅσοι ζοῦν ἐντὸς τῶν στενῶν πλαισίων τοῦ σοβαροῦ μουσικοῦ ἤχου. Οὐδεὶς ὁμως ἐξ ὅλων αὐτῶν θὰ δυνηθῆ νὰ σᾶς μεταφράσῃ τὸν λόγον τῆς μουσικῆς, διότι ἡ μουσικὴ ὁμιλεῖ, ὡς εἰς σοβαρὸς ἐπιστήμων, ὡς εἰς μορφωμένος μὲ ποικιλίαν γνώσεων καὶ οὐχὶ ὡς εἰς ἀνόητος καὶ κενὸς ἄνθρωπος! Ἀναλόγως τῆς βαθμολογήσεως τοῦ ἐσωτερικοῦ σας Κόσμου ἐπὶ τῆς μουσικῆς γνώσεως, εἶναι καὶ τὸ ποιὸν σας, χωρὶς ἡ μουσικὴ νὰ γίνῃ πρὸς τούτοις τὸ διακριτικὸν σημεῖον τῆς ὑπεροχῆς ἢ ὅχι ἐπὶ τῆς πνευματικῆς σας ἀξίας. Πολλάκις ἡ μουσικὴ ἐπιδρᾷ ἐπὶ τοῦ χαρακτήρος σας. Ἐπάρχει καὶ μία σπανία περίπτωσις, ποῦ διὰ λόγους σκοπιμότητος, δυνατὸν ἡ μουσικὴ νὰ σᾶς ἀπατήσῃ. Τὸ Κεφάλαιον τοῦτο ἀνήκει εἰς ἄλλον Διδάσκαλον.

Βάγκνερ

24 - 2 - 1965

96

ANATOMIA TOY ΛΟΓΟΥ:

ΝΤΟΣΤΟΓΙΕΦΣΚΥ:

Ἄδελφοί, τὸ ἀνθρώπινον σῶμα ὡς θάσιν του ἔχει τὸν σκελετὸν καὶ ἐπὶ αὐτοῦ εἶναι κατὰ ἀριστοτεχνικὴν τοποθέτησιν τὰ κυριώτερα ὄργανα τοῦ σώματος, συνδεδεμένα μεταξύ των, διὰ τῶν ἀρτηριῶν, νεύρων, φλεβῶν, ἰνῶν, ἐντέρων κ.τ.λ. ἐντὸς συνθετικῆς ὕλης ὀνομαζομένης «σάρκα».

Ὁ λόγος δὲν ἔχει τὰ ὅσα ἀναφέρω, διὰ τὸ σῶμα, διότι ὁ λόγος εἶναι πνοή, φθόγγος, ἔννοια. Πῶς λοιπὸν θὰ τὸν ἀναλύσωμεν; Θὰ ἀναλυθῇ ὁ λόγος διὰ τῶν συνδυασμῶν τῶν σκέψεων. Αἱ σκέψεις, καλαὶ ἢ κακαὶ ἀποτελοῦν τὸν κορμὸν τοῦ λόγου, δηλαδὴ τὸν σκελετόν. Ὁ λόγος ἔχει τόσας διακλαδώσεις, ὅσας ἔχει καὶ τὸ σῶμα. Ὁ λόγος ἀναζωογονεῖ τὴν καρδίαν, θίγει ἠθικῶς τὴν ὄντοτητα ἐκεῖ ὅπου πρέπει, μεταδίδει εἰς αὐτὴν τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ σθένους τῆς, ἀφαιρεῖ τὸν φόβον, ἐνθαρρύνει τὴν ἀπογοητευθεῖσαν ὄντοτητα. Ὁ λόγος ὠθεῖ τὸν ἄνθρωπον πρὸς τὸ ἔργον του ἢ τὴν ἀποτροπὴν ἀπὸ αὐτοῦ, ἐκκαθαρίζει τὰς κακὰς καὶ χαλεπὰς σκέψεις του ἢ καὶ ταναπαλιν. Ὁ λόγος εἶναι ζωντανός, ἐπηρεάζει, ἐνεργεῖ, πάσχει ἢ χαίρει, ἐνῶ αἱ σκέψεις ὡς θάσεις τοῦ λόγου παραμένουν πάντοτε κεκρυμμένοι εἰς τὰ σκότη τῆς ἀφανείας.

Διὰ τῆς ἐπεμβάσεώς μας, ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι, ἐπιδρῶμεν εἰς τὴν ζωὴν τῶν συνανθρώπων μας κατὰ τὴν διάθεσιν τῆς ἰκανότητός μας, ὥστε νὰ ἔχη ἡ ζωὴ εἰς τὰς ἀντιλήψεις των τὴν ἀπήχησιν τῆς ἐπιδράσεώς μας. Οὕτω ἀφυπνίζονται αἱ σκέψεις τῶν συνανθρώπων μας καὶ διὰ τοῦ λόγου πολλακίς ἐκφράζονται κατὰ τρόπον ἀήθη. Τί συνέβη;

Ἀπλούστατα, ἐθίξαμεν τὸν συνάνθρωπόν μας ἄνευ λόγου καὶ τὴν σκέψιν του, τὴν ὁποῖαν ἐπρόκειτο νὰ ἀποβάλλῃ, τὴν ἐνισχύσαμεν ἀντιστρόφως, διὰ νὰ μᾶς ἀποδώσῃ διὰ τοῦ λόγου τὰ ἴσα, χωρὶς ὁ θίγεις νὰ ἐνεργῇ ἔλεγχον ἐπὶ τῆς ἐξάρσεώς του. Ποῖος πταίει; Ἡμεῖς, διότι δὲν ἔπρεπε νὰ θίξωμε τὸ εὐερέθιστον σημεῖον τῆς προσωπικότητός του, ἀλλὰ νὰ τὸν ἔλξωμε διὰ τοῦ ἡπίου λόγου καὶ νὰ τὸν φέρωμε πλησιέστερόν μας, ἀφομοιούμενοι μετ' αὐτοῦ, διὰ τῆς ἐξωτερικῆς μας δὲ προσπαθείας, νὰ διειδύσωμεν εὐχερέστερον ἐντὸς αὐτοῦ, ὥστε ὁμολογῶν οὗτος τὰς κρυφίας σκέψεις του, νὰ τοῦ ἀποδείξωμε τὴν σφαλρότητά των. Ὁ λόγος τέμνεται εἰς δύο κατηγορίας:

- 1ον) Εἰς τὸν εὐθὺν μὲ ποικιλίαν τρόπων ἐκφράσεως, καὶ
- 2ον) Εἰς τὸν σφαλρόν, ὅστις καλῶς ἢ κακῶς, ἀντιδρᾷ.

Ὁ λόγος διὰ τῆς λεπτῆς χρήσεως τῶν ἐννοιῶν του ναρκώνει τὸν συνάνθρωπον, καθησυχάζει αὐτὸν καὶ ὑστερον ἐνεργεῖ ἐπὶ τῶν ἀδυναμιῶν του.

Ὁ λόγος πληγώνει, ἀλλὰ καὶ ἀνασταίνει. Καυτηριάζει,

ἀλλὰ καὶ ἐνισχύει. Ὁ λόγος εἶναι κινήσις ἐννοιῶν πρὸς δημιουργίαν ἀντιθέσεων. Ὁ λόγος δυνατόν νὰ παρομοιάζεται μὲ ἀνθοδέσμη, ἐντὸς τῆς ὁποίας κρύπτεται δηλητηριώδης ὄφιο· ἢ καὶ ἀντιθέτως, νὰ μὴ ἔχη ὁ λόγος χάριν, ἀλλὰ δύναμιν κεκρυμμένην, διὰ τὴν ρυθμιστὴν τῆς ἀκατάστασις τῶν γνώσεων καὶ τῆς καταπτώσεως τοῦ ἠθικοῦ.

Συνδυάσατε τὸ σῶμα μὲ τὸν λόγον, διὰ νὰ ἐνοήσετε ὁποίας λεπτὰς πτυχὰς ἔχει ὁ λόγος εἰς τὴν ἀνατομικὴν αὐτοῦ διάπλασιν.

Θίγεται ὡς ἡ καρδία. Ἐξαντλεῖται ὡς τὸ ρέον αἷμα ἐκ τῶν φλεβῶν. Ἐξαγνίζει τὴν ὄντοτητα, ὡς τὸ σῶμα ἐλαφροῦται ἐκ τῆς ἀποκαθάρσεως τῶν περιττωμάτων τοῦ στομάχου. Ἀναζωογονεῖται ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν καθαρὸν αἰθέρα, ὡς καὶ ὁ λόγος ὅταν λαμβάνη τόνον θεῖον ἀπὸ τὰς ἐμπνεύσεις τοῦ διοχετεύει τὸ Φῶς Μας.

Ὁ λόγος εἶναι ἱερός, ὅταν δὲν ὑποκρύπτει δόλον, ἀπάτην καὶ μῖσος. Ὅταν ὅμως ὁ λόγος δὲν ἔχη θεῖον σκοπὸν γίνεται ἔργον τοῦ Πονηροῦ. Ὅμιλῶ περὶ τοῦ γηϊνοῦ λόγου καὶ οὐχὶ τοῦ Λόγος = Θεός. Ὁ Λόγος = Θεός εἶναι ὁ Δημιουργὸς καὶ ὁ Λόγος τοῦ εἶναι Φῶς, διὰ νὰ ἴδητε τὴν Ἀλήθειαν, ἀγαπήσετε τὴν Δικαιοσύνην καὶ ἀνωψώσετε τὴν Ἀγάπην σας ἐξυτηρητοῦντες, ἔστω καὶ εἰς θάρος σας, τοὺς ἔχοντας τὴν ἀνάγκην σας, ἀδελφοῦς.

Ὁ λόγος δικαίῳναι διὰ τοῦ Ἔργου σας τὴν Ἀγάπην.

Ντιστογιέφσκυ

25 - 2 - 1965

97

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΕΙΝΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΔΟΣΙΝ ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ.

ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ:

Δικαίως θὰ διερωτηθῆτε, ἀδελφοί μου, πῶς εἶναι δυνατόν ὁ ἰατρός νὰ εἶναι υπεύθυνος διὰ τὴν διάδοσιν τῶν ἀσθενειῶν; Μήπως ὁ ἴδιος δὲν φροντίζει διὰ τὴν θεραπείαν τῶν πασχόντων; Ὅταν εἶναι εὐσυνειδήτος, μήπως δὲν ἀνησυχῆ διὰ τὴν ὑγείαν τοῦ πελάτου του; Ὡς ἐκτελῶν ἱερὸν χρέος δὲν βοηθεῖ τὸν ἄπορον ὡς συνάνθρωπόν του; Δὲν συντρέχει, εἰς ὅποιαν

δήποτε στιγμήν, εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς σωματικῆς σας θλά-
θης; Εἰς τί ὁ ἰατρὸς ὕστερεῖ, ὅταν αἱ ἀσθένειαί προέρχονται
ἀπὸ χιλίους ἄλλους παράγοντας;

Εἰς τὰς ἀπορίας σας ταύτας ἀπάντῶ. Ὁ ἰατρὸς εἶναι ἄν-
θρωπος μὲ καθήκοντα ἱερά, τὰ ὁποῖα δυστυχῶς ἀγνοεῖ ἢ πα-
ραμελεῖ. Διὰ τί;

Διότι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἰατροῦ, κατὰ γενικὴν ἀρχήν,
ἀποβλέπει περισσότερον εἰς τὸ ἀτομικὸν κέρδος. Οἱ πλείστοι,
τῶν σημερινῶν ἰατρῶν μετεβλήθησαν εἰς ἐμπόρους τῆς κακῆς
πίστεως, συναγωνιζόμενοι εἰς πλοῦτη καὶ ἀγαθὰ τοὺς μεγα-
στάνας τοῦ χρήματος... Βεβαίως, ὑπάρχουν καὶ μερικοὶ ἰα-
τροί, ἀκόμη καὶ ἄσημοι, ἐργαζόμενοι ὡς βοηθοὶ τῶν μεγάλων,
ἀλλὰ τοῦτο δὲν τοὺς παρεμποδίζει εἰς τὴν κατάλληλον στιγ-
μὴν, νὰ δράξουν τὴν μαγικὴν ράβδον καὶ νὰ μεταμορφωθοῦν
εἰς ἰσχυρὰ πρόσωπα τῆς Ἐπικρατείας. Ὁ ἰατρὸς ἔπαυσε νὰ
εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ὤφειλε νὰ δείκνυται.

Σήμερον, ἰατροὶ καὶ θιομήχανοι συνεργάζονται, ἀποκτοῦν
πλοῦτον καὶ κατασκευάζουν φάρμακα τὰ ὁποῖα εἶναι ἐπιθλα-
θῆ εἰς τὴν ὑγείαν σας. Τὰ συστατικά των εἶναι τοιαῦτα, ὥστε
εἰς πολλοὺς νὰ προκαλοῦν παρενεργείας καὶ νὰ δυσχεραίνουν
τὴν διάγνωσιν τῆς παθήσεως.

Ἡ φαρμακευτικὴ νὰ περιέλθῃ εἰς χεῖρας τοῦ Κράτους,
ὕπὸ τὸν ὄρον ἐὰν τοῦτο εἶναι ἢ δύναται νὰ παραμείνῃ εὐσυ-
νεΐδητον, ὥστε νὰ παύσουν αἱ τόσαι ποικιλίαι τῶν φαρμάκων
ἐπὶ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἀσθενείας, καὶ νὰ χρησιμοποιοῦνται
τὰ φάρμακα μὲ τὰς ἀναλόγους δόσεις ἀναμίξεως διὰ τὴν κρά-
σιν καὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ κάθε ἀσθενοῦς. Ὁ ἰατρὸς ὀφείλει ν'
ἀποκτᾷ πείραν ἐπὶ τῆς ποσοτικῆς διαλύσεως καὶ παρασκευῆς
τῶν φαρμάκων. Ἡ τυποποίησις τῶν φαρμάκων εἶναι ἐσφαλ-
μένη μὲ τὰς δοκιμὰς τῶν ἰατρῶν καὶ τὸν ὀκνηρὸν τρόπον ἐμ-
πλουτισμοῦ τοῦ φαρμακοποιοῦ.

Ὁ κάθε ἄνθρωπος εἶναι καὶ ἓν εἰδικὸν ἔδαφος, τὸ ὁποῖον
γνωρίζοντάς το ὁ θεράπων ἰατρὸς, ὡς γεωπόνος ἐξετάζει τὸν
ἀσθενὴ καὶ σημειώνει τὰ κατάλληλα φάρμακα.

Ὅταν ὁ ἰατρὸς δὲν συνδυάζει τὰς ἀναγκαίας οὐσίας, ποῦ
ἐνδείκνυται νὰ λάβῃ ὁ ἀσθενὴς του, καὶ ὁ φαρμακοποιὸς δὲν
εἶναι πλέον κατασκευαστὴς τοῦ φαρμάκου κατὰ τὴν συνταγὴν
τοῦ ἰατροῦ, τότε τὰ φάρμακα πληθαίνουν κατὰ βαθμὸν ἀνυ-

πολύγιστον. Ούτω οί Ιατροί άπομακρύνονται έκ τής άτομικής των πείρας και οί φαρμακοποιοί μεταβάλλονται εις παντοπώλας!

Τά πολλά και άκατάλληλα φάρμακα καταστρέφουν τήν ζωήν τών ανθρώπων και δημιουργοῦν εὐπάθειαν εις τήν καρδίαν, σύγχυσιν εις τό πνεῦμα, ὀξείας παθήσεις τών πνευμόνων, ἔστίας άφανείς τών κακοήθων ὄγκων, νευρώσεις άθεραπεύτους κ.τ.λ.

Ὁ τομεύς τών άσθeneiῶν άνήκει εις τοὺς Ιατρούς. Ἄρα, οί Ιατροί πταίουν δια τήν διάδοσιν τών άσθeneiῶν. Δέν άντελήφθησαν τήν θλάθην τών φαρμάκων πρὸς πλουτισμόν ὠρισμένων και ἄδρανοῦν, ἔπαναπαυόμενοι ἐπὶ τών τυποποιημένων δηλητηρίων, άτινα δέν θλάπτουν ὡς λέγουν, άλλ' ἐν τῷ κρυπτῷ δηλητηριάζουσι τόν ὄργανισμόν. Δια νά σωθῆ ὁ Κόσμος έκ τής ἔπαισχόντου ἔνεργείας τών φαρμακευπόρων, τό Κράτος εἶναι μόνον, ὁ κατάλληλος νά θέσῃ τέρμα εις τήν εὐρείαν δηλητηρίασιν τών λαῶν.

Τό θάρος ὁμῶς τής κακῆς φαρμακευτικῆς ἐπιχειρήσεως, τό ἔχουν ἐξ ὀλοκλήρου οί Ιατροί, τών ὁποίων ὁ νοῦς ἔπαυσε νά λειτουργῆ κατά φυσιολογικόν ρυθμόν. Τό συμφέρον ὑπεράνω ὄλων ἐμόλυνεν τήν ἱερότητα τών Ιατρῶν και ὁ πλοῦτος διέφθειρε τήν συνείδησίν των.

Ἄγ. Νικόλαος

27 - 2 - 1965

98

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ Ο ΟΦΙΣ:

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ:

Ὅπως, ἄδελφοί μου, ὁ ὄφις ἔρποντας ἀναρριχάται εις τά ἐπίγεια ὕψη και ἀπό ποταπόσ, ἀπεχθεῖς, ἐκ τοῦ ὕψους του, πού τοῦ άνήκει προστάζει, δια τής φαινομενικῆς του ὕψηλῆς θέσεως τοὺς πάντας νά τόν ἀκολουθήσουν, οὔτω και ὁ ἄνθρωπος ὠθούμενος ἀπό τόν ὄφιν, καταλαμβάνει ἀξιώματα πρὸς ὄφελός του και ἐπὶ ζημίᾳ τών ἄλλων. Ὁ ὄφις ἔρπει και ὁ πονηρός ἄνθρωπος ὡσαύτως μιμεῖται τόν ὄφιν, ὠπτοκώπτει, ὅταν ἀντιλαμβάνεται ὅτι ἔγινεν γνωστός ὁ σκοπός του, σιωπᾷ εις

τάς φωνάς καί διεκδικήσεις τῶν συνανθρώπων του, κωφεύει εἰς τοὺς χαρακτηρισμοὺς τῆς ἀποκαλύψεως του καί ὡς ναρκωμένος, παραμένει ἀκίνητος, μέχρις ὅτου παρέλθῃ ὁ δίκαιος θόρυβος καί τότε ἀφανῶς ἐργάζεται ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ του.

Διατί τὸ Πονηρὸν Πνεῦμα ἔχει ἐκλέξει τὴν ιδιότητα τοῦ ὄφεως; Διότι αἱ πράξεις του εἶναι τόσον ποταπαὶ καὶ ἔρπουσαι, ὥστε ὁ Ἄναρχος γνωρίζων τὴν συνταύτισιν ταύτην, ὄφιν τὸν ὠνόμασεν. Ἄρα, ἡ ἐκλογή τοῦ Κακοῦ Πνεύματος νὰ λάβῃ τὴν ὄφιν τοῦ ὄφεως, ἦτο σκέψις τοῦ Ἀνάρχου. Ἡ ὀδελυρότης μόνον διὰ τῆς ποταπότητος ἐνεργεῖ, ὡς ὁ ὄφις περισφίγγει τὸν ἄνθρωπον διὰ νὰ τὸν κατακτήσῃ.

Ὁ ὄφις εἶναι δόλιος, προχωρεῖ πρὸς τὸ θῦμα του καὶ τὸ ἀκίνητεῖ, ὥστε διὰ τῆς ὑποβολῆς νὰ τοῦ ἀφαιρέσῃ τὴν εἰκόνα τοῦ φόβου, νὰ τὸ ναρκώσῃ καὶ νὰ τὸ κἀνῃ ὑποχείριον τῆς θελήσεώς του. Ὁ ἄνθρωπος ἔχει ὡς ὄπλον του τὸ πνεῦμα, διὰ τοῦτο ὁ Πονηρὸς μὲ τὰς ιδιότητας τοῦ ὄφεως, ἀλλὰ καὶ μὲ ὄφιν θελκτικὴν ναρκώνει τὸ θῦμα του, διὰ τοῦ λόγου, ἀδρανεῖ εἰς αὐτὸ κάθε λογικὴν ἀντίδρασιν καὶ διὰ τῆς ἐλκυστικῆς γλώσσης παρασύρει τὸν ἀφελή, τὸν ὑλόφρονα καὶ πάντα μὴ ἔχοντα φῶτισιν ὀρθήν, πρὸς τὴν ἀπώλειαν τῆς ὄντοτης. Ὁ ἄνθρωπος ἀποτελεῖ μέρος τοῦ ὀλοκληρωμένου θησαυροῦ τοῦ γένους του. Τὸ Πνεῦμα τοῦ Κακοῦ προσπαθεῖ, διὰ παντοίων μέσων νὰ κλέψῃ ὅσον περισσότερον μέρος αὐτοῦ δύναται. Διὰ τοῦτο ὠθεῖ τοὺς ἄνθρώπους νὰ ἐκμεταλλεύωνται ὁ εἰς τὸν ἄλλον, διὰ νὰ διευκολύνεται ὁ ἴδιος εἰς τὸ ἔργον του. Παρουσιάζεται λοιπόν, ὁ ὄφις ὑπὸ μορφήν συνανθρώπου σας καὶ λέγει εἰς τὸ θῦμα αὐτοῦ:

—«Δυστυχησμένε, προσπαθεῖς νὰ ἐξασφαλίσῃς τὴν ζωὴν σου καὶ τῆς οἰκογενείας σου, χωρὶς νὰ τὸ κατορθώσῃς, διότι ἐσκληρύνθη ἡ καρδιά τῶν ἀνθρώπων καὶ εἰς θάρος τῶν ἀδελφῶν των κερδίζουν τὰ πλοῦτη τῆς ἀνομίας των, χωρὶς συναίσθησιν τοῦ τί πράττουν. Σὺ, μόνον εὐρίσκεισαι εἰς τὰ πελάγη τῆς ἀπελπισίας. Ποῖος εἶναι ὁ πλησιέστερος πρὸς τὸν Θεόν; Ὁ ἱερωμένος; Ὑπαγε λοιπόν, εἰς αὐτὸν καὶ ἐξέθεσον τὴν κατὰσασίν σου. Δυνατὸν νὰ σὲ βοηθήσῃ. Ἐὰν ὄχι, τότε θὰ σὲ ὀδηγήσω ἐγώ; ὅστις πράγματι λυποῦμαι τὴν ὑπαρξίν σου, πρὸς ἀσφαλὲς κέντρον διὰ νὰ λάβῃς κατεύθυνσιν ἐπὶ τοῦ σκοποῦ σου μὲ πλουσιοπάροχον ἀμοιβήν».

Καί, ἐν τῇ ἀφελείᾳ σου, ἄνθρωπε, περιπίπτεις εἰς τὸν πρῶτον ὑπηρέτην τοῦ Κακοῦ Πνεύματος, τὸν ἱερωμένον, ὅστις ἀφοῦ ἀκούσῃ τὴν οἰκτρὰν κατάστασίν σου, ἀντὶ νὰ σὲ νοθεύῃ καὶ σοῦ δώσῃ χεῖρα βοηθείας, σὲ κατατάσσει εἰς τὴν σειράν τῶν ἐπικινδύνων, διότι ὁ πεινῶν δὲν ἔχει λογικὸν εἰρμόν, καὶ σοῦ συνιστᾷ νὰ ὑπάγῃς εἰς τὰ ἄσυσλα νὰ ζητήσῃς ὑποστήριξιν, γνωρίζων ὁ ἴδιος ὅτι τοῦτο εἶναι πρόσχημα, διὰ νὰ σὲ ἐκδιώξῃ, ἐὰν δὲν σὲ παραδώσῃ εἰς τὴν ἀστυνομίαν ὡς ἀναρχικὸν στοιχείον!

Σὺ, ἄνθρωπε, χάνεις τὴν πίστιν σου πρὸς τὸν Θεόν, ἐξ αἰτίας τοῦ συνεργάτου τοῦ ὄφους. Ἐξοργίζεσαι ἐναντίον πάντων καὶ εἶσαι ἔτοιμος, ὅπως ἐκδικηθῇς τὴν βρωμερὰν Κοινωνίαν, διὰ τοῦ τρόπου, πού ὁ Πονηρὸς σοῦ ἐνέπνευσεν. Κέντρον καθοδηγήσεως καὶ ἐνισχύσεως δὲν ὑφίσταται, ὡς σοῦ ὑποσχέθη ὁ ὄφις μετὰ τὴν περιβολὴν ἀνθρώπου, ἀλλὰ σὲ ἐνέπλεξε κατὰ φυσικὸν τρόπον, ὥστε νὰ πράξῃς ἐπιτέλους τὸ κακόν; ἐὰν ὄχι διὰ τὸ καλόν σου, τουλάχιστον πρὸς ἐκδίκησιν.

Ἰδού, ποία εἶναι ἡ ἐργασία τοῦ χαμερποῦς καὶ ἀπεχθεστάτου ὄφους, ὅστις ζητεῖ καὶ εὐρίσκει τρόπους, πού σεῖς δὲν δύνασθε νὰ φαντασθῆτε, διὰ νὰ δημιουργήσῃ συμπλέγματα, συγκρούσεις καὶ ἐξοργισμούς, χάριν ἰδικῆς του τέρψεως. Ὁ ὄφις ἀπατᾷ (μὴ τὸ λησμονεῖτε) ὑπὸ χιλίας μορφάς! Εἶναι τόσον ἀναιδής, ὥστε καὶ τὴν περιβολὴν τῶν ὑψηλῶν ἐν τοῖς Οὐράνοις Ἀρχηγῶν δύναται νὰ λάθῃ. μέχρι τῆς καταδιώξεώς του ἀπὸ ἰσχυροῦς Ἀγγέλους. Προσέξατε τὸν Πονηρόν, ἔρπει ὡς ὁ ὄφις, διὰ νὰ σᾶς καταβιάσῃ εἰς τὸν θόρβρον καὶ τὴν ἀνομίαν.

Πλούταρχος

28 - 2 - 1965

99

Ἡ ΜΕΤΑΣΤΡΟΦΗ ΓΙΝΕΤΑΙ Εἰς ΣΠΑΝΙΑΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ:

Τὸ θέμα τοῦτο, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, δύναμαι εὐχερῶς νὰ ἀναπτύξω, διότι ἀπὸ μαχητῆς ἐναντίον τοῦ χριστιανισμοῦ, μετεστράφην εἰς ἐνθερμον ὁπαδὸν Αὐτοῦ. Διὰ τὴν ἐρωτῶ, ὁ Κύριος μετέστρεψεν ἐμὲ τὸν ἀνάξιον, νὰ γίνω ὁπαδὸς Αὐτοῦ; Καὶ πῶς ἔλαβε χώραν ἡ μεταστροφή αὕτη; Θὰ ἐξηγήσω, ἐν

ὀλίγοις, διὰ νὰ κατατοπίσω τοὺς πιστοὺς, διατὶ ἔλαθον ἐντὸς μου φῶτισιν Θείας Ἐνεργείας. Προτοῦ ἀσπασθῶ τὸν χριστιανισμόν ἤμουν ἀμείλικτος διώκτης τῆς ἰδέας ταύτης. Εἰς τὴν ἀντίστασιν τῶν χριστιανῶν, ἐπρόβαλον τὴν θίαν, διότι εἶχον τὴν ἀντίληψιν, ὅτι ὁ περιούσιος λαὸς τοῦ Κυρίου, ὡς ἦτο ὁ Ἰουδαϊκός, δὲν ἔπρεπε νὰ ὑπονομεύεται ἀπὸ νέας θεωρίας καὶ διδασκαλίας, τῶν ὁποίων τὴν ἀρχὴν ἠγνόουν. Μοῦ ἦτο ἀδύνατον νὰ πιστεύσω, ὅτι ὁ Κύριος εἶχεν ἀποστολὴν ἐν τῇ Γῆ μας. Ὡς νομομαθής, εἶχον τότε ἐξέχουσαν θέσιν, σχολιάζων τοὺς Νόμους. Εἶχον μελετήσῃ κατὰ κόρον τὴν ραββινολογίαν, ὥστε οὐδεὶς ἄλλος ἠδύνατο κατὰ τὴν ἐποχὴν μου νὰ ἀντεπεξέλθῃ εἰς τὰς γνώσεις μου. Οὕτω εἶχον μέγα κύρος ἐπὶ τῶν ραββίνων καὶ ἐπειδὴ ὁ χριστιανισμὸς ὑπέσκαπτε τὰ θεμέλια τῆς δοξασίας μας, ἀνετέθη εἰς ἐμὲ νὰ καταπολεμήσω αὐτόν. Ἐπραξα τὸ χεῖριστον τῶν κακῶν, ἐμόλυνον τὰς ἐνεργείας μου καὶ ἐστιγμάτισα τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸν ἑαυτόν μου. Ἡ θέσις μου, ἡ ἰσχὺς τῆς ὄντοτήτός μου, αἱ ἐνεργεῖαι μου, τὸ δὲξ καὶ παρατηρητικὸν πνεῦμα μου, αἱ θαθεῖαι ἔννοιαι τῶν Νόμων καὶ πολλὰ ἄλλα, ἀπετέλουν ὄντοτητα ἀξίαν νὰ καθοδηγῇ καὶ οὐχὶ νὰ καταδιώκῃ τὴν χριστιανικὴν προσφορὰν πρὸς τὸ ἀνθρώπινον γένος.

Ἰδοῦ, διατὶ, ἡ Θεότης ἀπεφάσισε νὰ μετατρέψῃ τὰς ἐνεργείας μου πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ Φωτὸς τῆς Ἀληθείας, τῆς Ἀγάπης πρὸς πάντα ἄνθρωπον καὶ τῆς Δικαιοσύνης μεταξὺ ἀντιφρονούντων, κατὰ τὰς ἀντιλήψεις των. Ἡ μεταστροφή ἐντὸς μου ἐγένετο, ἐν μιᾷ στιγμῇ ἐξάρσεώς μου ἐναντίον τῶν χριστιανῶν. Ἦτο ἡ Φωνὴ τοῦ Κυρίου, ἡ ὁποία δι' εἰδικῆς ἀκτινοβολίας μετέστρεψεν τὰ πάντα ἐντὸς μου. Ἀναφερόμενος εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου, ἐννοῶ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Ἡ ἀκτινοβολία ὅμως τῆς Φωνῆς, ἦτο δύναμις τοῦ Πατρὸς Αὐτοῦ. Αὐτοστιγμὴ ἐπέδρασεν ἐπ' ἐμοῦ καὶ χωρὶς νὰ γνωρίζω τὸ πῶς, ἤλλαξα γνώμην, ἐσκέφθην ὡς χριστιανός, ἀντελήφθην τὸ τεράστιον σφάλμα, ποῦ διέπραξα καταδιώκων ἀθώους, γυναίκας καὶ τέκνα των, ποῦ οὐδένα ἔβλαψαν, ἀλλ' ἀπλῶς καὶ μόνον εἶχον ἀσπασθῆ τὸν χριστιανισμόν, ὡς νέαν ἀρχὴν, διὰ νὰ σώσουν τὴν ψυχὴν των, ἀνερχόμενοι εἰς τοὺς Οὐρανοὺς.

Αὐτοὺς εἶδρον διὰ νὰ καταδιώκω; Εἶπον εἰς τὸν ἑαυτόν μου. Δημιουργῶ ἀδίκημα μέγα κατὰ τὸν Νόμον καὶ ὀφείλω

διὰ τῆς νέας μου φωτίσεως νὰ ἐπιβάλλω τὴν ἀρχὴν τῆς Ἀγάπης, ἣτις εἶναι τὸ θάθρον τῶν Νόμων. Ἐκτοτε ὑπῆρξα ὁ πλέον ἐνθερμος ὑποστηρικτὴς τοῦ χριστιανισμοῦ. Διὰ τῶν λόγων μου ἔστερέωσα τοὺς λόγους τῶν προκατόχων μου, ἐξύμνησα τὴν Ἀγάπην τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ἐπάταξα τὴν κακίαν ὡς ἔργον τοῦ Κακοῦ Πνεύματος. Ὁμίλησα κατὰ τῆς τυραννίας καὶ δὲν ἠρκέσθην νὰ διακηρύττω τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ εἰς στενὸν περιβάλλον, ἀλλὰ διέτρεξα τὰς πεπολιτισμένας χώρας τῆς ἐποχῆς μου, σπεύρων τὸν λόγον τῶν Ἱερῶν Κειμένων καὶ πείθων τοὺς ἔχοντας γινῶσιν, ὅτι δὲν λαλῶ ἐπὶ ματαίῳ, ἐφ' ὅσον οἱ λόγοι μου συνδέονται μὲ τὴν λογικὴν καὶ τὴν θαθεῖαν ἔρευναν τῆς γνώσεώς μου ἐπὶ τῆς Ἀληθείας τῆς αἰωνίου Ζωῆς. Ἐγώ, ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὁ ἐπιλεγόμενος «Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν», διακηρύττω ἐξ Οὐρανοῦ καὶ διαπιστῶ δι' ἄλλην μίαν φοράν, ὅτι ὑπάρχει Οὐράνιον Βασιλεῖον μὲ Ἀρχηγὸν τὸν Κύριον. Ὅταν λέγω Οὐράνιον Βασιλεῖον σημαίνει ὅτι ὑπάρχουν Ἀρχαί, τὰς ὁποίας ἀντιπροσωπεύουν ὀνόματα γνωστὰ ἢ ἄγνωστα ἐκ τοῦ Κόσμου σας, ἀποδημήσαντα. Μὴ λησμονῆτε ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις ἐκλέγει τοὺς Ἐπουρανοῦς Ἀρχηγούς - Διδασκάλους ὡς ἐν τῇ Γῆ σας. Τὸν τίτλον τῶν λαμβάνουν ἀπὸ τὸν Κύριον, ἀφοῦ πρῶτον δώσουν λόγον τῶν πράξεων των.

Ὁ Κύριος διὰ νὰ σώσῃ τὸν ἄνθρωπον, ἐνεφανίσθη ὡς ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς Γῆς σας καὶ ὡς ἄνθρωπος ἀνῆλθεν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, ὑποστὰς τὴν ἰδίαν ἐξέτασιν, δίδων λόγον τῶν πράξεων Του. Ἐὰν δὲν ἐγένετο τοῦτο, θὰ εἶχε τὴν φύσιν τῆς Θεότητος, ὅποτε ἡ ἐμφάνισίς Του ἐπὶ τῆς Γῆς, θὰ ἐπέδρα ἀναγκαστικῶς ἐπὶ τῶν ὄντοτήτων καὶ σκοπὸς ἦτο νὰ μὴ ἐξαναγκάξῃ, ἀλλὰ νὰ ἔλκῃ διὰ τῆς Ἀγάπης, τοῦ Λόγου καὶ τῆς ὑποδείξεως τῆς ἀγαθοποιοῦ Εἰρήνης.

Τοιαῦται μεταστροφαὶ πνευμάτων ἐπὶ τῆς Γῆς σας, εἶναι σπανιώταται. Διὰ πρώτην φοράν ἐξομολογοῦμαι τὰ σφάλματά μου καὶ ἐξαίρω τὴν μεταστροφήν μου εἰς ἄνθρωπον, ὅπως τὸν ἠννόησεν ὁ Κύριος.

Ἀπόστολος Παῦλος

ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΩΝ ΑΠΕΙΡΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

ΦΑΡΑΧ:

Ἐντὸς τοῦ Σύμπαντος, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, εἶναι ἀδύνατον εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ γνωρίζῃ, ποῖον εἶναι τὸ σημεῖον τοῦ Κέντρου, διὰ νὰ τοποθετήσῃ ἐκεῖ διακριτικὸν κύκλον καὶ νὰ εἴπῃ: Ἰδοῦ, τὸ Κέντρον τῶν ἀπειρῶν Κόσμων!

Οἱ ἀρχαῖοι ὑποψιάζοντο, ὅτι ἡ σκέψις των αὕτη ἦτο ὀρθή, ἐφ' ὅσον ἠμποροῦσαν νὰ ὑπῆρχον καὶ ἄλλοι Κόσμοι, μὲ ὄντα κατὰ πολὺ ἀνώτερα τῶν ἀνθρώπων, ὁπότε τὸ Κέντρον θὰ μετετοπίζετο εἰς ἄλλον ἀγνωστον κόσμον. εἰς τὰς ἀντιλήψεις των. Κάτι διησθάνοντο ἐκ τῶν βαθυστοχάστων σκέψεων των, ἀλλὰ πῶς θὰ ἠδύναντο νὰ ἀποδείξουν τὴν σύλληψιν ὅποισδήποτε ἰδέας των, χωρὶς νὰ δύνανται νὰ ἐξηγήσουν αὐτήν;

Μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῆς Γῆς καὶ τῆς διδασκαλίας Αὐτοῦ, τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα διήρυνε τοὺς ὀρίζοντας του καὶ ἀνεζήτηε τὴν ἀλήθειαν, τὴν ὁποίαν δὲν ἠδύνατο ν' ἀντιληφθῇ ἐν τῷ ὑλικῷ κόσμῳ, διότι αὕτη πηγάζει ἀπὸ τὴν ἀφηρημένην ἔννοιαν καὶ καταλήγει εἰς τὴν συγκεκριμένην, διὰ μέσου τῆς ἐμπνεύσεως, τῆς λογικῆς καὶ τοῦ ὀρθοῦ λόγου, κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν στοχαστῶν.

Ἡ Θεότης, ἣτις συνεχῶς φωτίζει τὸν ἄνθρωπον καὶ τοῦ δίδει κατευθύνσεις, χωρὶς αὐτὸς οὗτος νὰ τὸ γνωρίζῃ, σήμερον, ὕστερον ἀπὸ πολλοὺς αἰῶνας ἐμφανίζεται καὶ διὰ τοῦ Λόγου μεταδίδει τὸ Φῶς Τῆς, τὰς ὀρθὰς ἐννοίας τῶν πάντων καὶ ἐξηγεῖ τὰ ὅσα ὁ ἄνθρωπος ἀγνοεῖ, διὰ νὰ τοῦ ἀνοίξῃ νέους ὀρίζοντας μέσω τῆς πίστεως καὶ τῆς εὐσεβείας του πρὸς τὴν Ἀρχὴν τῆς Δημιουργίας, ἦτοι τὸν Θεόν.

Κέντρον λοιπόν, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, τῶν Κόσμων τῆς Δημιουργίας, εἶναι ἡ Γῆ σας, μικρά, πολὺ μικρά ἐν σχέσει μὲ ἄλλους ἀστέρας, ἀρχαιοτάτους ἢ νεωτέρους. Ἡ Γῆ ὀφείλει νὰ εὑρίσκεται εἰς τὸ Κέντρον τῶν ἄλλων Κόσμων, ἵνα προφυλάσσεται, ὡς κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἀπὸ τοὺς λοιποὺς ἀστέρας, οἵτινες ἔχουν προορισμὸν νὰ ἐλέγχουν καὶ νὰ προστατεύουν τὸν ὑλικὸν σας Κόσμον, ἀπὸ τὰς δυνάμεις τῶν διαττόντων ἀστέρων. Πάντα ταῦτα ἐπρονόησεν ὁ Ἄναρχος πρὸ τῆς Δημιουργίας.

γίας τῆς Γῆς σας, καὶ λέγων δημιουργίαν τῆς Γῆς δὲν ἀναφέρομαι εἰς τὸν ὄγκον τῆς ὕλης της, ἀλλὰ εἰς τὴν ἐμφάνισιν τῆς ζωῆς ἐπὶ αὐτῆς.

Ἡ Γῆ ἐμπεριέχει, ὡς θησαυροφυλάκιον, τὸ τελειότερον ἔργον τοῦ Κυρίου, τὸν ἄνθρωπον. Ἡ ἀτέλεια τοῦ ἀνθρώπου καταμετράται ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον διὰ τῆς γνώσεως· ἀλλ' ἡ γνώσις του εἶναι ἀτελής· ἄρα καὶ ὁ χαρακτηρισμὸς τοῦτος, τοῦ ἀτελοῦς ἀνθρώπου εἶναι ἔννοια λανθασμένη, μιᾶς λανθασμένης γνώσεως.

Ὅπως ὁ ἄνθρωπος, διὰ τῆς σπουδῆς καὶ τῆς μελέτης του ἀποκτᾷ γνώσεις περισσοτέρας τῶν ἀδελφῶν του, ὡσαύτως διὰ τοῦ ψυχικοῦ του σθένους — τὸ ὁποῖον ἀποκτᾷται διὰ τῶν καλῶν πράξεων, τῆς ὑπομονῆς, ἐπιμονῆς καὶ ἀνεκτικότητος τῶν ἐμποδίων — καθυποτάζει τὸ πνεῦμα του καὶ τοῦ δίδει τὸ φῶς διὰ νὰ εἰσέλθῃ καὶ δυνηθῇ νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὰ σκοτεινὰ καὶ ἄγνωστα θάθη τῆς ἀνθρωπίνου φύσεως, ἵνα διὰ τῆς ἐρεῦνης καὶ τῆς θείας φωτίσεως ἀνακαλύψῃ, ὅ,τι ἕως χθὲς ἦτο μυστήριον δι' αὐτόν.

Ὁ ἀσημαντότερος καὶ πλέον ἀνάξιος ἄνθρωπος, ἔχει τὸν λόγον του ὡς ὑπαρξίς καὶ τὴν ἀξίαν του ὡς δημιούργημα τοῦ αὐτοῦ Δημιουργοῦ. Κακῶς κρίνετε τοὺς ἀνθρώπους, ἄρα καὶ αἱ γνώσεις σας εἶναι ἀτελέστατοι. Ὅλοι οἱ ἀδελφοὶ ὁμοῦ, ἀνεξαρτήτως θρησκοῦματος, φυλῆς ἢ γνώσεως καλῆς ἢ κακῆς, ἀποτελεῖτε τὸν μέγαν ἀκατέργαστον ἀδάμαντα τοῦ Κυρίου. Διέρχεσθε διὰ μέσου πολλῶν τροχῶν ἐκλεπτύνσεως, διὰ νὰ λάμψετε ὡς ὁ κατεργασμένος ἀδάμας καὶ λάβετε τὴν ἀξίαν ποῦ ὁ Οὐρανὸς σᾶς προορίζει. Τοιοῦτοι ἀδάμαντες τοῦ θεοῦ, δὲν εἶναι κάτι τὸ τυχαῖον νὰ εὐρίσκωνται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν Γῆν. Δικαίως ἐτοποθέτησεν αὐτὴν ὁ Πλάστης εἰς τὸ Κέντρον τῶν ἀπέριων Κόσμων.

Φαράχ

ΑΛΛΗΞΟΝ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΔΙΑ ΝΑ ΕΧΗΣ ΑΥΤΗΝ ΟΔΗΓΟΝ ΣΟΥ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ:

Ἀδελφοί, τὸ νὰ λαλήῃς τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ ἔχῃς αὐτὴν ὁδηγόν σου εἶναι τὸ πρόσταγμα τοῦ Οὐρανοῦ. Τὸ νὰ λαλήῃς αὐτὴν καὶ νὰ μὴ ὀδηγήσῃς ὑπ' αὐτῆς, εἶναι τὸ πρόσταγμα τῆς ὕλης ὑπὸ τὴν μορφήν τοῦ Ἀγγέλου. Τὸ νὰ μὴ διαλαλήῃς τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ προσαρμόζεσαι μὲ τὸ ψεῦδος, εἶναι πλέον ἀπόδειξις τῆς ἔλξεώς σου πρὸς τὸ σκοτεινὸν Πνεῦμα.

Σὺ ἄνθρωπε, ὅποιος δῆποτε καὶ ἂν εἶσαι, ὅτι δῆποτε καὶ ἂν πρεσβεύῃς, ὄξυνον τὴν ἀντίληψίν σου, διὰ νὰ ἴδῃς τὸ καθαρὸν καὶ λευκὸν φῶς τῆς γνώσεως, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀντλήσῃς δυνάμεις καὶ τότε λάλει τὴν ἀλήθειαν, ὡς διάγγελμα τοῦ Οὐρανοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον.

Ἡ ἀλήθεια φωτίζει, τὸ δὲ φῶς τῆς ἐξαγνίζει καὶ ὁ ἐξαγνισμὸς εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀνθρώπου γίνεται ἐνέργεια ἀγαθῶν καὶ καλῶν ἔργων, ὅποτε ἡ ὀντότης ἀποκτᾷ ἀξίαν διὰ τῆς διδασκαλίας τοῦ Κυρίου.

Δὲν εἶναι ὅμως τόσον εὐκόλον, ὅσον δύναται νὰ τὸ φαντασθῇ ὁ ἄνθρωπος, ὅτι ἀπὸ τὸ σκότος εἶναι δυνατόν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ Φῶς, ἐὰν προηγουμένως δὲν παραβάλλῃ τὰς δύο ἐννοίας — Σκότους καὶ Φωτὸς — διὰ νὰ ἀντιληφθῇ ποία ἐκ τῶν δύο ἐνεργεῖ μὲ θάσιν τὴν Ἀγάπην.

Ὅταν ἡ ἀντίληψις τοῦ ἀνθρώπου παραδεχθῇ τὸ φῶς, ὡς ἀκτίνα τοῦ θεοῦ, τότε τὴν ἀλήθειαν κρατεῖ ἐντὸς του, ἀλλὰ δὲν τολμᾷ νὰ τὴν διακηρύξῃ, φοβούμενος μήπως τὸ σκότος τὸν ἐμπλέξῃ εἰς ἀπολογίαὶν ἀντίθετον τῆς ἰδεολογίας του. Τοῦτο σημαίνει, ὅτι προτιμᾷ τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ δὲν θέλει νὰ ἀπωλέσῃ καὶ τὰ ὠφέλη τοῦ σκότους ἀπὸ ἀδικαιολόγητον φόβον. Ὁ φόβος οὗτος δεσμεύει τὴν ἀλήθειαν ἐντὸς του, χωρὶς νὰ δύναται, νὰ μεταδώσῃ τὸ λαμπρὸν φῶς τῆς ἀληθείας εἰς πάντας ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὴν ἀνάγκην νὰ τὸ ἀποκτήσῃ.

Ἐὰν ἔχῃς, ἄνθρωπε, ἐξασθεμισμένον τὸ ψυχικόν σου σθένος, καλλιέργησον τὴν πίστιν σου, ἵνα διὰ τοῦ θάρρους σου

ἐνδυναμώσης τὸ σθένος σου καὶ ὡς τολμηρὸς καὶ ἐλεύθερος, λαλήσης τὸ προανάκρουσμα τῆς αὐγῆς, ὡς ἀφύπνισιν τῆς συνειδήσεως.

Ὅταν ἡ ἀλήθεια γίνῃ βίωμα τῆς ὄντοτης, ὁ αἰθὴρ αὐτομάτως ἐκκαθαρίζεται ἀπὸ τὰ νέφη τοῦ ψεύδους καὶ αἱ ἀκτῖνες τοῦ Πνευματικοῦ Ἡλίου θὰ διαλύσουν τὴν ἔνωσίν των, διὰ νὰ λάμψῃ εἰς τὸ στερέωμα τῆς Καθαρᾶς Γνώσεως ἡ Ἀλήθεια τῆς παρεξηγημένης Ἀγάπης.

Λάλησον τὴν ἀλήθειαν τοῦ Οὐρανοῦ καὶ ἔσο ἡσυχος, ὅτι αὕτη εἶναι ὁ ὀδηγὸς καὶ προστάτης σου. Ἡ ἐν τῇ Γῆ ἀλήθεια εἶναι νοθευμένη καὶ δὲν ἔχει, τὸ προσὸν τοῦ ὀδηγοῦ. Ἡ νοθευμένη ἀλήθεια συγκρουομένη μὲ τὸ ψεῦδος, ἔσο βέβαιος, ὅτι κατὰ περισσότερα ποσοστὰ τὸ ψεῦδος θὰ ἔχῃ εἰσακοήν!

Ἡ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ ἀλήθεια εἶναι ἀγνή, ἰσχυρὰ καὶ καθαρὰ ὡς ἡ κρυσταλλίνη Πηγὴ τῆς γνώσεως τοῦ φωτός. Ὅσοι δύνασθε νὰ τὴν ἐγκολποθῆτε, διαλαλήσατέ την, χωρὶς φόβον καὶ καθυστέρησιν. Αὕτη θὰ σώσῃ, θὰ καθοδηγήσῃ καὶ θὰ ἐντάξῃ τὰς ὄντοτητας εἰς τὰς καταλλήλους θέσεις των. Διαλαλήσατε, ὅτι ἀποστέλλεται μὲ σκοπὸν ἱερὸν καὶ προορισμὸν νὰ φωτίσῃ τὰ ἄβυσσασαλέα σκότη τοῦ ἀνθρωπίνου ἐγκεφάλου.

Διαλαλήσατε τὴν ἀλήθειαν, ὡς ὁ ἥλιος ἀναζωογονεῖ τὴν φύσιν. Διαλαλήσατε τὸν εἰρμὸν αὐτῆς, ὡς ἡ μουσικὴ σκορπᾷ τοὺς γλυκεῖς της ἤχους εἰς τὰ ὦτα τῶν ἀνθρώπων. Διαλαλήσατε τὸ κήρυγμα τῆς Ἀληθείας, διότι αὕτη θέλει δώσῃ τὴν Εἰρήνην εἰς τοὺς ποθοῦντας τὴν πραγματικὴν Ἀγάπην.

Ἡ Ἀλήθεια, ὡς Ἀστὴρ μεγίστου μεγέθους ἀναλαμβάνει τὸ ἔργον τοῦ κατατοπιστοῦ, διὰ νὰ ἐνεργήσουν αἱ Θεῖαι Δυνάμεις πρὸς οἰκοδόμησιν τοῦ Μεγάλου τῆς Εἰρήνης, ἐκ τοῦ ὁποῦ θὰ ἐξέλθῃ νικητρία μὲ τὸν στέφανον τῆς δόξης ἐπὶ τῆς κεφαλῆς της, ἡ αἰώνια Ἀγάπη τοῦ Κυρίου.

Σωκράτης

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΔΕΚΑ

ΜΩΥΣΗΣ:

Ὁ ἀριθμὸς δέκα, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, συμβολίζει τὰς δυνάμεις τῆς Ἀνωτάτης Ἀρχῆς, δηλαδή τὸν Ἄναρχον καὶ τὸ Σύμπαν. Διὰ τοῦτο ὁ Ἄναρχος ἔδωσε Δέκα Ἐντολάς. Κάθε Συμβούλιον τοῦ Οὐρανοῦ, ἀποτελεῖται ἀπὸ δέκα Ἄρχοντας. Ὁ ἀριθμὸς δέκα συμπεριλαμβάνει ὅλην τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀπείρων ἀριθμῶν. Δηλαδή, σχηματίζει ἀριθμοὺς οἱ ὅποιοι διαφέρουν μεταξύ των κατὰ τὴν ιδιότητα τῆς ἐνεργείας των ἐντὸς τοῦ Σύμπαντος Κόσμου. Ὁ ἀριθμὸς δέκα εἶναι ἱερός. Ἐξ αὐτοῦ ἐξάγονται οἱ ἀριθμοὶ τῆς Δημιουργίας, τῆς Ἀρχῆς μας καὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ὄντοτήτων. Οἱ ἀριθμοὶ ἔχουν τὴν ἰσχὺν των, καλὴν ἢ κακὴν. Συμβολίζουν τὰ πάντα. Ἄνευ αὐτῶν δὲν ὑπάρχει μυστήριον. Ὅλα αἱ ἐνέργειαι τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου ἐν τοῖς Οὐρανοῖς ἐξαρτῶνται ἀπὸ τοὺς ἀριθμοὺς. Δέκα = Σύμπαν καὶ Θεός. Εἰς εἶναι ὁ Ἄναρχος καὶ ἐξουσιάζει τὸ ἄγνωστον. Ὅταν ὁμιλῶ περὶ ἀγνώστου σημαίνει πῶς ὅ,τι ὁ ἄνθρωπος ἀγνοεῖ. Διὰ τοῦτο ἔχω τὴν ἐντολήν, νὰ δίδω μέσω τῆς ὁδοῦ ταύτης, μέρος μικρὸν τοῦ ἀγνώστου ἀοράτου Κόσμου, πρὸς φωτισμὸν τοῦ ἀνθρωπίνου ἐγκεφάλου.

Ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι μηχανή, ἀλλὰ διὰ τὸν Κύριον καὶ Δημιουργόν του εἶναι εἶδος μηχανῆς. Καὶ ὅταν αὐτὴ δὲν λειτουργῇ καλῶς, ἔχει ὀργανικὰς θλάθας τὰς ὁποίας ὁ ἄνθρωπος, ἐὰν ἐγνώριζεν καλῶς τὴν ἀνθρώπινον μηχανήν, θὰ ἠδύνατο διὰ τῶν ὑπολογισμῶν νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα τῆς διαγνώσεως καὶ νὰ μεταφέρῃ αὐτὸ εἰς τὴν πράξιν, δηλαδή, νὰ σώσῃ τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὰς θλάθας τοῦ σώματός του. Οἱ ἀριθμοὶ ἀκόμη δὲν εἰσεχώρησαν εἰς τὴν ἀνθρώπινον μηχανήν, διότι ὁ ἄνθρωπος θεωρεῖ ὅτι τὸ σῶμα του δὲν ἔχει ἀνάγκην μαθηματικῶν ὑπολογισμῶν καὶ ὅτι οἱ ἀριθμοὶ οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουν μὲ τὸν ἄνθρωπον. Ἐδῶ ἀπατῶνται, διότι ἡ ἀγνοια εἶναι κακὸς ὁδηγὸς τῆς ἐρεῦνης των. Οὐδεμίαν πρόοδον ἔχουν κάμει οἱ ἐρευνηταὶ ἐπὶ τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου. Ὅλα εἶναι προσωρινά, ἐφήμερα καὶ ἀπατηλά.

Μάθετε πρῶτον νὰ ἐρευνᾶτε μὲ ἀκρίβειαν μαθηματικὴν

τά προβλήματατά σας, οὐχί μόνοι σας, ἀλλά μὲ τὴν συμπαράστασιν μιᾶς ἰδέας, ἔστω καὶ ἐὰν αὕτη σᾶς φαίνεται ἀφηρημένη, τῆς ἰδέας τῆς ἀσυλλήπτου ἐννοίας τοῦ Ἄναρχου, διὰ νὰ λαμβάνετε ἐκεῖθεν δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι σήμερον σᾶς λείπουν παντελῶς.

Ἀδελφοί, ἐπειδὴ ἡ ἐννοια τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐμπόδιον εἰς τὴν ἀντιληψίν σας, διότι κατέχεσθε ἀπὸ τὴν ὕλην, στρέψατε τὴν πίστιν σας πρὸς Ἐκεῖνον, Ὅστις σᾶς ὠμίλησε πρῶτος περὶ τοῦ Οὐρανίου Βασιλείου, τὸν Θεόν, τὸν Ἄνθρωπον καὶ τὰς θεϊκὰς Δυνάμεις. Στραφεῖτε πρὸς τὸν Κυβερνήτην τοῦ Ἄθανάτου Βασιλείου. Οὗτος εἶναι ὁ ἐνδεδειγμένος μεταξὺ Θεοῦ καὶ Ἄνθρώπου. Ἐὰν εἰς τὴν Γῆν ἐθυσιάσθη ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν του, εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καθημερινῶς θυσιάζεται διὰ κάθε ἀνθρώπινον ἀνομίαν. Ὁ Κύριος μετριάζει τὰς ποινάς, σώζει τὰς ψυχάς, φωτίζει τὰ πνεύματα καὶ καθοδηγεῖ τὰ ἀπανταχοῦ τῆς Γῆς ποιμνιά Του, πρὸς τὴν ὁδὸν Του, τὴν ὁποῖαν παρεγκώρισεν ὁ ἄνθρωπος, λόγῳ κακῆς του ἀντιλήψεως. Ὁ Κύριος δὲ τῶν ἀριθμῶν θὰ κατορθώσῃ, ὅ,τι ὁ ἄνθρωπος δὲν κατάρθωσεν, ἀρκεῖ νὰ διευκολύνετε τὸ ἔργον Του καὶ νὰ ἐκκαθαρίσετε τὸ πνεῦμα σας ἀπὸ τὰς γνώσεις τοῦ σκοτεινοῦ καὶ ἀνωμάλου πνεύματος τοῦ Πονηροῦ. Ὁ ἀριθμὸς Δέκα θὰ σᾶς σώσῃ ἀπὸ τὴν ἀνομίαν καὶ τὴν κακὴν χρῆσιν τοῦ πνεύματός σας. Θὰ σᾶς φωτίσῃ πρῶτον, διὰ νὰ ἀντιληφθῆτε τὴν ὑπερκόσμιον Ἴσχὺν τοῦ Ἄοράτου Κόσμου ἐπὶ τῆς Γῆς.

Ὡμίλησα περὶ τῶν ἀριθμῶν, χωρὶς νὰ ἐξηγήσω τί εἶναι οἱ ἀριθμοί. Εἶναι δυνάμεις εἰσερχόμεναι εἰς τὰς ἰδέας καὶ ἀποτελοῦν θέλησιν καὶ πρᾶξιν. Αἱ ἐννοιαὶ τῶν ἀριθμῶν ἔχουν θεϊκῆς τὰς ρίζας τῶν εἰς τὴν Δημιουργίαν, διότι ἐκ τοῦ ἑνὸς ἐσχηματίσθησαν τὰ πάντα, πολλαπλασιαζόμενα μὲ τὰς ἀντιθέσεις των. Οἱ ἀριθμοὶ εἶναι κρῖκοι, συνδέουν τὴν μίαν ἐννοίαν μὲ τὴν ἄλλην, ἀπασχολοῦν τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς ὕλης, ἐνῶ ἡ ἐννοιά των ἀπασχολεῖ τὸν Οὐρανόν. Οἱ μαθηματικοὶ ποιοῦν κακὴν χρῆσιν τῶν ἀριθμῶν, διότι εὐρίσκονται ἐντὸς τοῦ σκότους. Τὸ φῶς τῆς Παντοδυναμίας τοῦ Κυρίου, θὰ σᾶς ἀποδώσῃ τὴν Αὐγὴν ἑνὸς νέου Πνευματικοῦ διὰ τὸν Κόσμον σας ἀνθρωπισμοῦ. Ἀναμένετε τὰς διατάξεις τοῦ Κυρίου.

Μωϋσῆς

Ἡ ΘΥΣΙΑ ΘΕΜΕΛΙΩΝΕΙ ΤΟΝ ΣΚΟΠΟΝ

ΜΑΘΗΤΗΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ: (καὶ νῦν Ἄρχων τοῦ Ἀνακτόρου Του)

Ὅταν, ἀδελφοί μου, ὁ σκοπὸς εἶναι ἱερός, δηλαδή εἶναι ἐπὶ καλῶ καὶ ἀγαθῶ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, τότε ἡ θυσία τὸν θεμελιώνει. Ὑπάρχουν πολλοὶ σκοποὶ, ἀλλ' οὗτοι δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὴν ἱερότητα, διὰ τοῦτο καὶ δὲν θεμελιούνται. Θυσίαι γίνονται πόλλαι μὲ σκοπὸν τὴν διαφύλαξιν τῆς ὕλης. Ἄρα, ἡ θυσία ἢ γινομένη μὲ ἱερότητα ἀποστολικὴν ἔχει σκοπὸν, ὅστις δὲν ἀποβλέπει εἰς τὴν ὕλην, ἀλλ' εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ ἀνθρώπου, διὰ τὴν συντελέσῃ καὶ οὗτος εἰς τὴν ἀγνότητα καὶ τὴν εὐσυνειδησίαν τῶν συνανθρώπων του.

Θυσία, ὡς ἦτο τοῦ Κυρίου, δὲν ὑπῆρξεν ἄλλη, οὔτε πρόκειται νὰ ὑπάρξῃ. Ἐὰν τὴν ἀναλύσετε, θὰ παρατηρήσετε, ὅτι ὁ Κύριος ποτὲ δὲν ἐπεδίωξε νὰ καταλάβῃ θέσιν ἢ ἐξουσίαν ἐν τῷ Κόσμῳ σας, διακηρύξας ὅτι, τὸ Βασιλεῖόν Του δὲν εἶναι τοῦ Κόσμου τούτου. Γνωρίζοντες οἱ ἄνθρωποι, ὅτι ὁ Κύριος δὲν ἐπρόκειτο νὰ τοὺς ἐκδιώξῃ ἐκ τῆς Ἀρχῆς των, οὔτε νὰ τοὺς ἐπιβάλλῃ κάτι, τὸ ὁποῖον ἡδυνάτουεν νὰ τὸ πιστεύσουν, διατί τὸν κατεδίκασαν;

Ἄκριθῶς, διὰ τὴν μάθουν αἱ ἐρχόμενοι γενεαί, ὅτι ἡ ἀδικία εἶναι μέγιστον ἁμάρτημα τοῦ ἀνθρώπου καὶ αὐτὴν ὀφείλουν νὰ πατάξουν, διὰ τὴν ἐλευθερωθῇ τὸ πνεῦμα των ἀπὸ τὴν δέσμευσιν τοῦ Πονηροῦ.

Ὁ ἀθῶος, ὁ δίκαιος, ὁ μὴ ἔχων θέσιν ἐν τῷ Κόσμῳ τούτῳ, ὁ διακηρύξας τὴν Ἀλήθειαν καὶ προστατεύσας τοὺς μετανοοῦντας, ὁ διδάξας τὴν Ἀγάπην ὡς ἀναγέννησιν τοῦ ἑαυτοῦ σας, ὁ θεραπεύσας διὰ τῆς πίστεως τοὺς ἀνιάτους καὶ ἀναστήσας νεκρούς, δὲν ἦτο δυνατόν, κατὰ τὴν λογικὴν, νὰ ἐνοχοποιηθῇ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τῆς Γνώσεως καὶ τοῦ Νόμου. Καὶ ὁμοίως, ἡ ἐνοχοποίησις αὕτη τοῦ Ὑπερανθρώπου, ἀποδεικνύει, ὅτι τόσοι οἱ Νόμοι, ὅσον καὶ αἱ Γνώσεις τῶν ἀνθρώπων εἶναι σκοτειναί, ὅταν δὲν φωτίζονται ἀπὸ τὸ θεῖον Φῶς τῆς Δημιουργίας καὶ ὀδηγοῦν τοὺς κακοβούλους ἀδελφούς των εἰς τὴν ἐσφαλμένην ὁδόν, τὴν ὁδὸν τῆς ἀπωλείας των.

Γνωρίζων ὁ Κύριος τὸν ἄνθρωπον καὶ σπουδάσας αὐτὸν

ἐκ τοῦ πλησίον, τόσον τὴν ἀβεβαιότητά του ὅσον καὶ τὸ εὐ-
μετάβλητον τῶν ἀποφάσεών του, ἠθέλησε διὰ τοῦ λόγου νὰ
δώσῃ εἰς αὐτὸν θάσιν ἠθικὴν, ὥστε διὰ τῆς ἐλπίδος νὰ ἐπιτυ-
χάνῃ, μέσω τῆς πίστεως, τοὺς ἀβλαβεῖς αὐτοῦ σκοποὺς. Ἡ
σκοτεινὴ ὁμως γνῶσις τῶν ἐπιφανῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀν-
δρῶν, ἐσυσκότισε τὰ πάντα εἰς τὸν ἐγκέφαλόν των, ὥστε νὰ
μὴ γνωρίζουν τί ποιοῦν. Τούτου ἔνεκεν, δὲν ἔχουν οὗτοι τὸ δι-
καίωμα νὰ ὀμιλοῦν περὶ γνώσεως καὶ ἔργων, ὅταν τὴν γνῶ-
σιν των διεστρέβλωσαν καὶ τὰ ἔργα των ἀντίκεινται πρὸς τὰς
θελήσεις τοῦ Κυρίου.

Ἡ θυσία τοῦ Κυρίου ἐθεμελίωσε μίαν Ἀρχὴν ἐπιβεβλημέ-
νην εἰς τὸν ἄνθρωπον τῆς κατανόησεως καὶ αὐτὴν τὴν Ἀρ-
χὴν ἡμεῖς διὰ τοῦ λόγου ἀνανεοῦμεν συνεχῶς, ἵνα νέον φῶς
ἐπουρανίου γνώσεως διανοίξῃ νέους ὀρίζοντας εἰς τοὺς κα-
τανοοῦντας τὸ μέγα ἔργον τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῆς Γῆς.

Ὁ σκοπὸς τοῦ Οὐρανοῦ εἶναι νὰ σώσῃ τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ
τοὺς δυνάμεις τοῦ Κακοῦ Πνεύματος. Ἀλλὰ πῶς, ὅταν δὲν ὑπάρ-
χῃ ἐπαφὴ Οὐρανοῦ καὶ Γῆς; Διὰ τοῦτο, ὁ Κύριος ὅστις συνε-
χῶς ἐνδιαφέρεται διὰ τὸν ἄνθρωπον, ἤνοιξεν τὴν ὁδὸν τῆς
ἀναγκαίας ἐπαφῆς Του μετ' αὐτοῦ. Οὐδέποτε τοιοῦτόν τι θὰ
τὸ ἐφαντάζετο ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁμως, ἰδοὺ ἡ ἀπόδειξις, τῆς
κατερχομένης ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ γνώσεως.

Δράξατε τὸν κάλαμον καὶ σημειώσατε τὰ κύρια σημεῖα
τοῦ ὄλου ἔργου, ἵνα διὰ τῆς μελέτης καὶ συζητήσεως γίνου-
νται ταῦτα κτῆμα σας. Δὲν ζητοῦμεν τὴν θυσίαν σας, ἀλλὰ νὰ δια-
θέσετε μακρὸν χρόνον θυσίας εἰς τὴν προσωπικὴν σας μόρφω-
σιν, διὰ νὰ τύχετε τῆς εὐνοίας μᾶς. Ἡ ζωὴ εἶναι σύντομος ἐν
τῇ Γῇ καὶ αἰώνιος ἐν τῷ Οὐρανῷ.

Ἄρχων τοῦ Ἀνακτόρου τοῦ Κυρίου

9 - 3 - 1965

104

ΑΙ ΑΙΡΕΣΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΟΝΗΡΟΥ

ΝΑΖΙΑΝΘΗΝΟΣ Ο ΘΕΟΛΟΓΟΣ:

Ὅλοι γνωρίζομεν, ἀδελφοί μου, τὴν οἰκογένειαν τάδε.
Τὰ μέλη τῆς εἶναι τόσον συνδεδεμένα μεταξύ των, με ἀγάπην
καὶ στεργίην καὶ ἐργάζονται διὰ τὸ κοινὸν συμφέρον των. Ὅ-
σοι λοιπόν, γνωρίζουν τὴν οἰκογένειαν ταύτην λέγουν· «ἐπρό-

δευσεν πολύ, διότι ὅλοι ὁμοῦ μάχονται διὰ τὸ κοινὸ συμφέρον των».

Ἐν τῇ προόδῳ των ἐλησμόνησαν νὰ εὐχαριστήσουν τὸν Ἄνακτα, διὰ τὰς προσφορὰς του εἰς αὐτοὺς καὶ τότε, ὁ Ἄναξ ἀπέσυρε τὴν εὐνοϊάν του ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν, χωρὶς νὰ θλάψῃ αὐτήν. Τὸ οἰκογενειακὸν ἔδαφος ἦτο ἔτοιμον νὰ δεχθῇ τὴν ἀόρατον ὤθησιν πρὸς τὰς ἐπιχειρήσεις τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας καὶ, Ἰδοὺ τὸ Πνεῦμα τοῦ Κακοῦ, πῶς εὗρηκε τὴν εὐκαιρίαν καὶ ὑπεισηλθε ἐντὸς τῆς οἰκογενείας καὶ ἴδρυσε ἐκεῖ τὸν θρόνον του.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Πονηροῦ Πνεύματος ἐντὸς τῆς οἰκογενειακῆς ἐστίας των, τὰ συμφέροντα τῶν μελῶν της διασπῶνται καὶ τὸ κάθε μέλος εἰργάζεται πρὸς ἴδιον αὐτοῦ σκοπὸν. Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ὁμοῦ τὸν σκοπὸν του, τὸ ἓν μέλος κατηγορεῖ τὸ ἄλλο, διὰ νὰ προσελκύσῃ περισσοτέρους πελάτας. Ἡ οἰκογένεια δὲν εἶχεν πλέον τὴν δυνατότητα, ἣν προηγουμένως εἶχεν, διὰ νὰ ἔλξῃ ἀθρόους τοὺς πελάτας της. Ἡ διχόνοια διεπλατύνθη μεταξὺ τῶν μελῶν ἐπικινδύνως. Ὁ Πονηρὸς ἔχαίρει, διότι ἐκ τοῦ μηδενὸς ἐδημιούργησεν ἐχθρικὴν κατάστασιν μεταξὺ τῶν προσώπων τῆς ἄλλοτε ποτὲ εὐτυχισμένης οἰκογενείας. Οἱ πελάται ἀντελήφθησαν τὴν ἀνοικτὴν κήρυξιν πολέμου μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν καὶ ἀπεφάσισαν ὀλίγον κατ' ὀλίγον νὰ ἀποσύρωνται ἀναζητοῦντες ἄλλαχού τὰ συμφέροντά των.

Ποῖος, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν πταίει; Τοῦτο δύνασθε σεῖς ἐκ πρώτης ὄψεως νὰ τὸ ἀντιληφθῆτε.

Ἡ οἰκογένεια ἦν ἀνέφερον, εἶναι ὁ Χριστιανισμὸς, τὰ μέλη της εἶναι οἱ χριστιανοὶ καὶ τὰ συμφέροντά των αἱ αἰρέσεις των. Ἰδοὺ λοιπὸν ποία εἶναι ἡ κατάστασις ἡ δημιουργηθεῖσα ἐκ τῶν αἰρέσεων, ὅταν ὁ Πονηρὸς ὑπεισέλθῃ διὰ τοῦ συμφέροντος, ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς οἰκογενείας, διὰ νὰ τὴν καταστρέψῃ.

Αἰρέσις σημαίνει, κεκαλυμμένῳ τρόπῳ, συμφέρον καὶ τὸ κάθε συμφέρον εἶναι καὶ μία ὤθησις τοῦ Πονηροῦ, πρὸς διάσπασιν τῆς ἐνότητος, τὴν ὁποίαν φοβεῖται, διότι ἐν τῇ ἐνώσει εὐρίσκεται ἡ ἰσχύς.

Αἴρω σημαίνει ἐν τῇ κυριολεξίᾳ τῆς ἐννοίας ἀποχωρῶ, φεύγω, ἀποσύρομαι κ.λ.π. διότι δὲν συμφωνῶ, καὶ δὲν συμφωνεῖ ὁ ἀπομακρυνόμενος ἐκ τοῦ κόλπου τῆς οἰκογενείας, διότι θεωρεῖ τὸν ἑαυτὸν του μειωμένον ἔναντι τῶν κερδῶν, προτιμῶν νὰ ἀπωλέσῃ τὰ ἡμίση καὶ νὰ κερδίσῃ εἰς μῖσος τὴν πολεμικὴν του ἐξόρμησιν.

Διὰ τοῦτο, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ Βασιλείου Αὐτοῦ, διακηρύττω πρὸς πάντας, ποῖος εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς μιᾶς καὶ ἀληθοῦς θρησκείας τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχῆς. Ἐὰν αἱ αἵρέσεις εἶναι μικραὶ ἢ μεγάλαι δὲν παύουν ἀπὸ τὸ νὰ ὀνομάζονται καὶ αἱ μὲν καὶ αἱ δὲ διαλυτικαὶ ὀργανώσεις, δηλαδὴ διαιρέσεις μιᾶς Ἀρχῆς, ποῦ ἐπιδιώκει τὸ Πονηρὸν Πνεῦμα.

Σήμερον ὑπάρχουν ἀνεγνωρισμέναι Χριστιανικαὶ Ἐκκλησίαι, αἱ κυριώτεραι τῶν ὁποίων πρεσθεύουν ἕνα δόγμα καὶ δὲν λογίζονται ἐκ τῶν πιστῶν ὡς αἵρέσεις. Ἡμεῖς ὅμως τὰς θεωροῦμεν ὡς τοιαύτας, διότι ἐντὸς τῶν κόλπων των διαπραγματεύονται τὸ ἐμπόριον μὲ ἀναπαυμένην τὴν συνείδησιν! Αἱ Ἐκκλησίαι, — ὁμιλῶ διὰ τὰς χριστιανικὰς — εἶναι Οἴκοι τοῦ Θεοῦ, μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι ἐντὸς αὐτῶν ὑπάρχουν ἀσυνείδητοι ἔμποροι καὶ οὕτω αἱ Ἐκκλησίαι κηλιδώνουν τὸ ὄνομα τῆς Χριστιανικῆς Δοξασίας. Ὑπὸ τὸ ἔνδυμα τῆς Θείας Προνοίας κρύπτεται τὸ ἀπαίσιον Πονηρὸν Πνεῦμα, τὸ ὁποῖον ἔλκει τοὺς πιστοὺς, διὰ νὰ τοὺς ἐξαπατήσῃ, ὥστε οἱ ἀντιλαμβανόμενοι τὴν ἀπάτην νὰ χλευάζουν τὴν θρησκείαν ἐξ αἰτίας τοῦ Κλήρου.

Ὁ Κλῆρος ἀπανταχοῦ τοῦ Κόσμου τούτου ἐμπαίζει τὸν πιστὸν καὶ ἀφαιρεῖ ἀπὸ τοὺς πιστοὺς τὴν θεῖαν των πίστιν. Ἡ διαφθορὰ ἐντὸς τῆς κληρικῆς οἰκογενείας ἐντείνεται. Σκοπὸς τῆς διακηρύξεώς μου εἶναι, ὅπως οἱ συνετοὶ συνέλθουν καὶ ἀποφασίσουν νὰ λάθουν αὐστηρὰ μέτρα κατὰ τῶν ἀποστατησάντων ἀγγέλων, οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται διὰ τὰς ἑαυτῶν φιλοδοξίας, πλοῦτη καὶ ἀπολαύσεις. Ὁ Κύριος τοὺς καταγγέλει ἐνώπιον τῆς Δικαστικῆς Του Ἀρχῆς, ὡς ἐνόχους τῆς καθυστερήσεως τῆς Εἰρήνης ἐν τῷ Κόσμῳ τούτῳ. Ἡ μετάνοια αὐτῶν δὲν θὰ ἔχῃ ἀπήχησιν εἰς τὰ ᾧα τοῦ Δικαστοῦ, διότι αὐτὴ αὕτη ἢ συνείδησις θὰ τοὺς καταδικάσῃ εἰς τὴν ἀνάλογον τῶν ἔργων των τιμωρίαν.

Ναζιανζηνός ὁ Θεολόγος

Ο ΝΟΜΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΡΓΟΝ ΜΟΝΟΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ.

ΣΟΛΩΝ Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ:

Τὰ τῶν ἀνθρώπων ἔργα, πάντα ἀτελῆ εἶναι. Ὁ Νόμος, ὅμως πρέπει νὰ εἶναι τελειότερος πάσης ἄλλης πνευματικῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐργασίας. Ἀλλά, πῶς δύναται τοῦτο νὰ γίνη, ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἐκ τῆς ἑαυτοῦ γνώσεως κρίνει, συμπεραίνει καὶ ἀποφασίζει;

Εἰς τὸ Κεφάλαιον τῶν Νόμων, ὁ ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ εἶναι ἀγνός, πιστός εἰς τὰ θεῖα καὶ εὐσεβής, κατανοῶν τὴν Ἀγάπην ὡς τὸν μοναδικὸν δεσμὸν μεταξύ τῶν ἀνθρώπων καὶ οὕτω συνδεόμενος, μέσω τῆς ἐμπνεύσεώς του μεθ' ἡμῶν, νὰ λαμβάνη ὀρθὴν κρίσιν. Οἱ Νόμοι θεθαίως ὑπαγορεύονται ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν συνεργασίαν ἀπαραιτήτως τῆς θείας ἐμπνεύσεως, εἰδάλλως, ὅσον καὶ ἔάν οἱ Νόμοι θασιζοῦνται ἐπὶ τῆς ἀνάγκης καὶ τῆς λογικῆς κατατάξεώς των, εἶναι ἀτελεῖς, ἀποκλειστικῶς γήϊνοι καὶ ἀντίκεινται πρὸς τὰς Ἀρχὰς τοῦ Ἐπουρανίου Βασιλείου.

Νόμος, ὁ ὁποῖος ὡς ἀρχὴν του ἔχει τὴν δικαιοσύνην καὶ μὴ γνωρίζων ὁ δικαστικὸς ποῦ εὐρίσκεται αὕτη, διὰ νὰ τὴν ἐπιθέσῃ εἰς τὸ θάθρον της, ἀσφαλῶς καταβαρᾷ τὴν Δικαιοσύνην ἐν ὀνόματι τοῦ Νόμου καὶ οὕτω ὁ Νόμος εἶναι τόσον ἄδικος, ὅσον καὶ ὁ ἐφαρμόζων αὐτόν. Ὑπάρχουν Νόμοι, τοὺς ὁποῖους ὁ νομοθέτης ἐχαρακτήρισεν ὡς ὀρθοὺς καὶ ἀναγκαίους διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ ὅμως οἱ Νόμοι του μόνον εἰς τὸν ἐγκέφαλον τοῦ νομοθέτου παρέμενον ὀρθοί!

Ὁ Νόμος εἶναι ἔνδυμα καὶ ὁ δικαστὴς ὀφείλει νὰ ἐφαρμώσῃ αὐτὸ ἐπὶ τοῦ δικαζομένου, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν του τὰ ἀπαραίτητα μέτρα, ἵνα μὴ ἐφαρμοσθῇ τὸ ἔνδυμα τοῦ Νόμου, κατὰ τρόπον ἀνεφάρμοστον καὶ εὐρεθῇ ὁ δικαζόμενος ἀπὸ ἔνοχος ἀθῶος καὶ ἀπὸ ἀθῶος ἔνοχος. Διὰ νὰ μὴ σφάλῃ ὁ δικαστὴς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Νόμων, ὀφείλει νὰ εἶναι περισσότερο ἀνθρωπος μετὰ πλατυτέραν γνῶσιν τῆς φύσεως τοῦ ἀνθρώπου.

Πολλάκις συμβαίνει ὁ Νόμος νὰ εἶναι ἄδικος καὶ ὁ Δικαστὴς νὰ εἶναι δίκαιος. Μὴ δυνάμενος νὰ μετατρέψῃ τὰς ἐν-

νοίας τοῦ Νόμου, μετριάζει τὴν ποινὴν τοῦ ἀδικηθέντος ἐπὶ ἀδικίᾳ τοῦ Νόμου. Εἰς ἄλλας περιπτώσεις τοῦ πταίσματος, ὁ Νόμος εἶναι δίκαιος, χωρὶς νὰ προβλέψῃ σπανίας ἐνδεχομένης περιπτώσεις, καὶ τότε ὁ δικαστὴς εἶναι ἀδικος, διότι τῇ βουλήσει του συμβαίνει νὰ ἐφαρμώσῃ ποινὴν ἀδικον, ἐπεξηγῶν τὸν Νόμον τοῦ δικαίου κατ' ἐπέκτασιν νοητῆς ἀδικίας. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐνοχοποιεῖται ὁ δίκαιος, ἐνῶ ὁ ἐνοχοποιήσας εἶναι ὁ ἐνοχος, διὰ τὴν μὴ προσαρμογὴν τοῦ Νόμου ἐπὶ ἠθικῆς θάσεως.

Οἱ Νόμοι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι ἐλαστικοὶ διὰ νὰ κερδίζῃ τὴν ὑπόθεσιν ἢ πονηρίᾳ καὶ ὁ ἐλιγμός τοῦ πνεύματος τοῦ ὑπερασπιζομένου. Οἱ Νόμοι πρέπει νὰ εἶναι δίκαιοι ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καὶ ὁ Δικαστὴς νὰ εἶναι ἐλαστικὸς εἰς τὰς ποινάς του, ἔχων ὑπ' ὄψιν του, ὅτι εἶναι ἄνθρωπος καὶ οὐχὶ θεός, ὥστε νὰ μὴ ἀδικῇ εὐρισκόμενος ἐν ἀμφισβολίᾳ καθ' ὅτι εἶναι προτιμώτερον δι' αὐτὸν νὰ σώζῃ παρὰ νὰ καταδικάζῃ. Ὁ σώζων ψυχὴν, σώζεται, ὁ καταδικάζων αὐτὴν ἔστω καὶ ἀμφισβάλλων, εἰς τὸ μητρῶον του καταμετρᾶται ἡ κακὴ του πράξις, ὥστε ἄθροισμα τοιούτων πράξεων, νὰ θαραίνῃ τὴν συνείδησιν τοῦ δικαστοῦ καὶ ἀπὸ δικαστῆς εἰς τὴν Γῆν νὰ εὐρεθῇ κατηγορούμενος εἰς τοὺς Οὐρανοὺς.

Οἱ Νόμοι ἐμπνέονται μέσω τῆς θείας τοῦ φωτός Μας ἐνεργείας, διὰ νὰ ἔχουν θάβρον στερεόν. Οἱ Νόμοι εἶναι ἱεροί, διότι δὲν θεσπίζονται ἀπὸ ἀνθρώπους μόνον, ἐφ' ὅσον τὴν δυνατότητα αὐτὴν δύναται νὰ σᾶς δώσῃ ὁ Οὐρανός, ὅταν εἰς αὐτὸν πιστεύετε καὶ ἀφοσιουσθε.

Ὁ Νόμος προειδοποιεῖ ὡς Φάρος τὸν κίνδυνον.

Σόλων ὁ Ἀθηναῖος

12-3-1965

106

ΟΙΚΟΝ ΚΥΡΙΟΥ ΕΖΗΤΗΣΑ ΚΑΙ ΟΥΧΙ ΕΜΠΟΡΙΟΥ.

ΑΓ. ΠΕΤΡΟΣ:

Ἀδελφοί, σεῖς οἱ ὅποιοι πιστεύετε εἰς τὴν ἰσχύν τοῦ Κυρίου καὶ γνωρίζετε ὅτι ἐγὼ ὁ ταπεινὸς δοῦλος Αὐτοῦ, ἴδρυσά τὸν Οἶκον τοῦ Θεοῦ, ἵνα πρὸς αὐτὸν νὰ προσέρχωνται οἱ πιστοὶ καὶ νὰ δέονται, εὐχαριστοῦντες Ἐκεῖνον, ὅστις τοὺς ἐπα-

νέφερον εἰς τὴν Γῆν, διὰ τὸ ἐξιλεώσουσιν τὰς ἁμαρτίας των καὶ συμπληρώσουσιν τὰς ἐλλείψεις των, δὲν ἀνέχομαι τὸν Οἶκον τοῦτο νὰ μετατρέπετε εἰς Οἶκον ἐμπορίου.

Ἐάν τόσοσιν ἐπιθυμῆτε νὰ ἐμπορεύεσθε, οὐδεὶς οἶσ τὸ ἐμποδίζει. Τὰ ἱερὰ καὶ ἅγια ὀφείλετε νὰ σέβεσθε καὶ νὰ μὴ τὰ ἐμπορεύεσθε. Οἱ ἱεροὶ σκοποὶ δὲν ἀποθλέπουν εἰς ὄφελος. Ἡ Ἐκκλησία ἔχει καθῆκον νὰ βοηθᾷ τοὺς ἔχοντας ἀνάγκη τῆς ὑποστηρίξεώς της καὶ οὐχὶ νὰ ἐκμεταλλεύεται τοὺς πιστοὺς της πρὸς διατήρησιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς της αἴγλης.

Σὰς ἐρωτῶ, διατί κατακρίνετε τοὺς Φαρισαίους, ὅταν οἱ εἰς ἐν πλήρη συνειδήσει ἀντιγράφετε τὰς πράξεις των; Ἐλησμονήσατε, ὅτι ὁ Κύριος τοὺς ὠνόμασεν ἐμπόρους τῆς ψυχῆς; Ἐν συγκρίσει μὲ τοὺς Φαρισαίους εἴσθε κατὰ πολὺ χειρότεροι αὐτῶν. Ἐνῶ διαλαλήτε ὅτι εἴσθε χριστιανοί, κατηλεύεσθε τὸν χριστιανισμόν.

Ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει νὰ ἔχη τόσην περιουσίαν, ὅσην χρειάζεται διὰ τὰς ἀνάγκας της. Τὰ περισσότερα ἀποτελοῦν ἐναποθήκευσιν ἀνόμου πλουτισμοῦ. Προτοῦ λοιπόν, εὑρεθῆτε εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν, ἀπαλλαχθεῖτε ἀπὸ τὰ περιττὰ θάρος τῆς φιλοδοξίας σας, διότι τὸν γῆινον πλοῦτον θὰ τὸν ἐγκαταλείψετε καὶ μόνον τὸ θάρος αὐτοῦ θὰ φέρετε ἐπὶ τῆς συνειδήσεώς σας, ὅταν εὑρεθῆτε ἐνώπιον τῆς δικαίας κρίσεως. Ὅποτε πολὺ ἄργα θὰ ἀντιληφθῆτε, ὅτι ἀδίκως τὸν πλοῦτον ἐσυσσωρεύσατε καὶ τὸ θάρος αὐτοῦ μετεφέρατε, ὡς δικαίαν ποινὴν τῆς ὀντότητός σας.

Ἐλέξατε τοὺς ἑαυτοὺς σας καὶ εἶπέτε μου, διατί ὁ Κύριος ἔδωσεν ἐντολήν νὰ διατηροῦνται οἱ Οἶκοι του καθαροὶ ἀπὸ πάσης ἀνομίας; Τί ἐσήμαινε τοῦτο; Μήπως ἤθελε νὰ εἴπῃ τὴν ἐντὸς τοῦ Οἴκου του καθαριότητα; Σκεφθεῖτε καὶ ἀπαντήσατε εἰς τὸν ἑαυτὸν σας. Ὁ Κύριος ἠνῶει τοὺς ἐργάτας τοῦ Οἴκου Του, νὰ μὴ λησμονοῦν οὐτοὶ τὸ χρέος των πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τοὺς πιστοὺς, ἐφ' ὅσον ἄνευ τῶν πιστῶν, δὲν θὰ ὑπῆρχεν ἀνάγκη νὰ θεμελιωθοῦν Ἱεροὶ Οἶκοι πρὸς προστασίαν τῶν πιστῶν καὶ εὐσεβῶν, πρὸς καθοδήγησιν των. Οἱ πιστοὶ πρὸς τὸν Κύριον νὰ μὴ ἐμπαίζωνται εἰς θάρος τῆς θρησκείας καὶ ὄφελος μόνον τῆς Ἐκκλησίας. Ὅταν λέγω ὄφελος τῆς Ἐκκλησίας, σημαίνει ὄφελος τῶν λειτουργῶν αὐτῆς, ὥστε ἀπολαμβάνοντες τὰ ἀγαθὰ τοῦ Κυρίου, ἀγνοοῦντες δὲ τὸν ἱε-

ρόν σκοπόν των, νά ἐργάζωνται κατὰ τῆς πίστεως καί ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπίνης πλεονεξίας. Οὕτω καταρρακώνουν τὴν θρησκείαν καὶ ἐνισχύουν τοὺς κατὰ τῆς θρησκείας πολεμίους, ὥστε ἡ Ἐκκλησία νά ἐμπαιζῇ τὸν Θεὸν καὶ νά ἀμαυρῶνῃ τὰς ἐννοίας τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος, μὲ τὴν ἠθικὴν κατάρπτωσιν τῶν πιστῶν.

Διὰ τοῦτο κράζω «Οἶκον Κυρίου ἐζήτησα καὶ οὐχὶ Ἐμπορίου».

Ἡ θεία φώτισις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἄς δώσῃ τὸν κατάλληλον φωτισμὸν τῆς κατανοήσεως εἰς τοὺς κρατοῦντας τὰ σκῆπτρα τοῦ ποιμένος, διὰ νά μεταδώσουν οὗτοι τὸ Φῶς του εἰς τὰ ποιμνία των.

Ἁγ. Πέτρος

13 - 3 - 1965

107

Ο ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΣΥΣΤΗΜΑ, ΕΙΝΑΙ ΚΑΛΗ ΔΙΑΘΕΣΙΣ

Α. ΤΟΛΣΤΟΙ:

Ἀδελφοί, ἐννοήσατέ τὸ καλῶς, ὅτι ὁ ἀνθρωπισμὸς δὲν εὐρίσκεται εἰς τὰ Κοινωνικά Συστήματα, ἀλλὰ μόνον εἰς τὴν καλὴν διάθεσιν τῆς εὐσυνειδησίας. Ὅταν ἀντιληφθῆτε τί εἶναι ἀνθρωπισμὸς καὶ τὸν παραδεχθεῖτε, ὡς μέσον διὰ τὴν πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἀγάπην σας, τότε ἀποδεικνύετε, ὅτι ἔχετε ὀλην τὴν καλὴν διάθεσιν ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς του.

Οὐδὲν Κοινωνικὸν Σύστημα εὐδοκιμεῖ, ὅταν ἐλείπη ἡ θάσις τοῦ ἀνθρωπισμοῦ. Ἀντιθέτως, ἐὰν ὅλα τὰ Συστήματα εἶχον ὡς θάσις των τὸν ἀνθρωπισμὸν, τότε ὀλίγον κατ' ὀλίγον θὰ ἀφομοιοῦντο, εἰς ἓν ἰσχυρὸν καὶ ἑναρμονισμένον Πολίτευμα, ὥστε ὅλοι οἱ πολῖται νά χαίρουν καὶ νά βοηθοῦν κάθε μέλος τῆς κοινωνίας των εἰς τὰς ἀνάγκας του.

Ὁ ἀνθρωπισμὸς, ὡς Σύστημα, ἐμπαιζῇ τοὺς ἀφελεῖς μόνον καὶ τοὺς ἐκμεταλλευτὰς του μετατρέπει εἰς σατράπας. Διὰ τοῦτο εἰς ὅλας τὰς κοινωνικὰς τάξεις ὁ ἀνθρωπισμὸς ἔχει τὴν ἐννοιαν τῆς ἀγάπης ποὺ αἰωρεῖται! Μεμονωμένα μόνον ἄτομα συνέλαβον καὶ ἤσκησαν τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἀνθρωπισμοῦ.

Μόνον ἔν καθαρῶς Δημοκρατικὸν Πολίτευμα δύναται νὰ ἐμπνεύσῃ τὸν ἀνθρωπισμὸν ἀρκεῖ νὰ εἶναι πεφωτισμένον ἐκ τοῦ θείου Φωτός. Εἶδ' ἄλλως θὰ ἀγνοῇ τὴν προσφορὰν τοῦ ἀνθρωπισμοῦ πρὸς τοὺς πολίτας του, ὡς συχνὰ συμβαίνει. Ἡ Πολιτεία μόνον εἰς κοινὸν κίνδυνον ἐνθυμεῖται, ὅτι ἀποτελεῖται ἀπὸ κοινωνικὰ κύτταρα, τὰ ὁποῖα σπεύδει νὰ καλέσῃ πρὸς βοήθειάν της. Μετὰ τὸν κίνδυνον, ἐπαναπαύεται, διὰ νὰ σκεφθῇ τίνι τρόπῳ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν μὴ δυνατότητα νὰ ἱκανοποιήσῃ ἐξ ἴσου τὰ κύτταρά της, μὴ δίδουσα καὶ τόσην σημασίαν, ἔάν μέρος αὐτῶν ἀπενεκρώθησαν! Ἄρκεϊ ἡ κεφαλὴ νὰ ὑγιαίνῃ καὶ ὁ ἐγκέφαλος νὰ μωραίνεται, ὅποτε εἰς μίαν δευτέραν πρόσκλησιν τῆς Πολιτείας, τὰ κύτταρα νὰ κωφεύουν καὶ νὰ μὴ ὑπακούουν εἰς τὰς ὑποδείξεις τοῦ ἐγκεφάλου!

Ὁ ἀνθρωπισμὸς ἀπαιτεῖ πῶς πρέπει νὰ φέρεσαι εἰς τὸν συνάνθρωπόν σου, οὐχὶ διὰ τοῦ τρόπου ὅστις ἐπικρατεῖ σήμερον εἰς τὴν Γῆν σας. ἀλλὰ διὰ τῆς θείας ὑποδείξεως τοῦ Οὐρανοῦ. Εἶναι γελοῖον εἰς τὸν ἄνθρωπον τῆς γνώσεως νὰ ὀμιλῇ περὶ ἀνθρωπισμοῦ, ὅταν ὁ ἴδιος δὲν ἔχη τὰ ἴχνη αὐτοῦ, διὰ νὰ τὸν ἀντιλαμβάνεται. Ἡ λέξις ἀνθρωπισμὸς εἶναι κενὴ σημασίας, ὅταν ἡ πράξις δὲν προηγεῖται τοῦ λόγου. Ἡ κάθε πράξις εἶναι διπλὴ ἐνέργεια τοῦ λόγου, καὶ ὅταν λέγω τοῦ λόγου, δὲν σημαίνει τῆς κακῆς ἐννοίας μιᾶς εἰκόνας, ἀλλ' ἀντιθέτως τῆς καλῆς, τῆς ἐμπνευσμένης ἀπὸ τὸ Βασίλειον τοῦ Κυρίου.

Τὸν ἀνθρωπισμὸν δὲν θὰ τὸν διδάξουν αἱ γυναῖκες, παρὰ τὰς διακηρύξεις των, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ γυναικεῖον φύλον θὰ καταστρέψῃ τὴν βαθυτέραν ἐννοίαν τοῦ ἀνθρωπισμοῦ. Τὸ διατί, ἄς σᾶς τὸ ἐξηγήσῃ τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας.

Αἱ γυναῖκες ἔχουν ἄλλα χρέη νὰ ἐφαρμόσουν, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἀνδρῶν. Χρέη λεπτὰ καὶ ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἀνόρθωσιν τοῦ πνεύματος εἰς τοὺς ἀνδρας. Δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ κατάλληλος, ὅστις θὰ σᾶς λύσῃ τὸ πρόβλημα τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο φύλων. Τοῦτο εἶναι ζήτημα τῆς Ἀνωτάτης Ἀρχῆς, ἡ ὁποία ἔχει τὴν δύναμότητα νὰ φωτίξῃ ἀνεξέλεγκτα τοὺς ἀδελφούς.

Ὁ ἀνθρωπισμὸς, ἀγαπητοί μου, εἶναι ἡ εἰκὼν τῆς Ἀγάπης ἐν ἐφαρμογῇ. Τὴν ἀγάπην δὲν δύναται τις νὰ τὴν ἐπιβάλλ-

λη ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει μῖσος, συμφέρον καὶ δύστροπον πνεῦμα. Ὁ λόγος θείας ἐνεργείας ἐκκαθαρίζει τὸ μῖσος, διὰ τὴν προλειάνη ἢ Εἰρήνη τὸ ἔδαφος καὶ τὴν σπαρῆ ὁ σπόρος τῆς Ἀγάπης, ὅστις ἔχει ἀνάγκην περιποιήσεως, ἵνα διὰ καταλλήλου λόγου ἢ ἀγάπη διατηρηθῆ καὶ συντηρήσῃ τὸ φυτώριον τοῦ ἀνθρωπισμοῦ.

“Ὅλα ἐν σοφίᾳ ἐποίησεν ὁ Θεός, ἀλλ’ οὐδεὶς σὰς ἐνέκυψεν εἰς τὴν μελέτην τῶν ἔργων Του, διὰ τὴν διαπιστώσῃ τὸ μέγεθος τῆς ἀφθάστου Αὐτοῦ σοφίας καὶ τὴν εἶπῃ: «Κύριε, σὺ ὅστις τὸν ἀνθρωπον ἔπλασες κατ’ εἰκόνα καὶ ὁμοίωσίν Σου, φώτισον αὐτόν, ἵνα ριζώσῃ ἐντός του ἡ καλὴ θέλησις καὶ ἡ κλίσις του πρὸς τὸν ἀνθρωπισμόν».

Α. Τολοτόι

14 - 3 - 1965

108

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΠΑΛΜΟΣ

ΣΟΥΜΠΕΡΤ:

Πάντες, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, γνωρίζετε, ὅτι ὁ παλμὸς εἶναι ἦχος κυμαινόμενος εἰς τὸ Ἄπειρον. Ὁ μουσικὸς παλμὸς εἶναι μία ἐνέργεια κυμαινομένη, ποὺ τέρμα τῆς ἔχει τὴν Πηγὴν τῆς, ἣτις δὲν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴν Ἀλήθειαν, τὸ Φῶς καὶ τὴν Ἀγάπην. Ὁ παλμὸς τῆς μουσικῆς ἀπὸ τὴν Πηγὴν τῆς λαμβάνει νέας δυνάμεις καὶ ὁ ἀντίπαλμος ἐπανέρχεται εἰς τὴν Γῆν, διὰ τὴν ἔξακολουθήσῃ τὸ ἔργον του ἐμπνέων κατὰ διάφορον τρόπον τὸν μουσικοσυνθέτην. Κατὰ τὴν μουσικὴν μελωδίαν, ὁ παλμὸς τῆς μουσικῆς ἐνεργείας διαίρεται εἰς τρία μέρη:

1ον) Εἰς τὸν πρωτόγονον παλμόν, ὅστις ἀποδίδει τὴν ἀποδείξιν τῆς ζωῆς καὶ ἐνεργείας τῆς.

2ον) Εἰς τὸν συναισθηματικὸν παλμόν, ὅστις διεισδύει εἰς τὰς καρδίας, συγκινεῖ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ ἀφαιρεῖ ἐξ αὐτοῦ δυνάμεις, προσθέτουσα αὐτὰς εἰς τὸ σθένος τῆς.

3ον) Εἰς τὸν μουσικὸν παλμόν τῆς σοβαρᾶς ἐκφράσεως τοῦ τόνου, τοῦ ρυθμοῦ καὶ τῆς μελωδίας τοῦ ἦχου. Ὁ παλμὸς αὗτος ἔχει σχέσιν μὲ τὸ πνεῦμα, ὅταν αὐτὸ συνθέτῃ ἢ ἡρῆ μὲ τὰς ἀποχρώσεις ἄλλων μουσικῶν παλμῶν. Διὰ τοῦτο εἶναι

καὶ ὁ δυσκολώτερος εἰς τὴν ἀντίληψιν πολλῶν ἀνθρώπων.

Ὁ πρῶτος παλμὸς ἔχει τὴν ἔννοιαν τῆς κινήσεως. Ὁ δεύτερος τὴν ἔννοιαν τῆς Ἀγάπης καὶ ὁ τρίτος τὴν ἔννοιαν τῆς πνευματικῆς ἀποδοχῆς τοῦ θείου ἤχου εἰς λόγον. Ὁ κατανοητικώτερος ὄλων εἶναι ὁ δεύτερος. Ἔχει ἔλξιν ἀγαθῆν. Οἱ μουσικοὶ παλμοὶ ἀποτελοῦν μίαν εἰδικὴν ἐνέργειαν, ἀναλόγως τῆς διαθέσεως, τῆς μορφώσεως καὶ τῆς σκέψεως ἐπὶ ἐκάστου ἀτόμου. Ἡ μορφολογία τῆς μουσικῆς εἶναι ἐλλειπεστάτη εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Διδάσκονται τὴν τέχνην καὶ ἂν ἔχουν αἴσθημα, συμπληροῦν μίαν πτυχήν τοῦ μουσικοῦ παλμοῦ. Τὸ γνωστικὸν μέρος, τοῦ μουσικοῦ παλμοῦ, εἶναι ἄγνωστον εἰς τὸν ἄνθρωπον. Ὁ ἦχος πάλλει εἰς τὴν καρδίαν, δηλαδὴ δίδει ζωὴν ἢ ἀναγεννᾷ τὸν ἄνθρωπον, ὡς ὁ παλμὸς τῆς καρδίας. Πάλλω σημαίνει διατηρῶ ἐν τῇ ζωῇ τοὺς ὠραίους παλμοὺς τοῦ ἤχου. Δὲν δύνασθε νὰ παρακολουθήσετε εἰς μίαν μακρινὴν χώραν τούτους. Ὅμως μεταδίδονται διὰ τῶν ραδιοφωνικῶν σταθμῶν. Προειδοποιημένοι σεῖς, ἀνοίγετε τὴν συσκευὴν τῆς λήψεως καὶ παρακολουθεῖτε τοὺς γλυκεῖς ἤχους. Ἐὰν δὲν εἴχατε τὴν συσκευὴν δὲν θὰ ἠδύνασθε νὰ παρακολουθήσετε τὸ ἔργον. Διατί; Διότι οἱ διὰ τῆς μουσικῆς παλμικοὶ ἦχοι, ναὶ μὲν διακουμαίνονται εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν, δι' ἑσᾶς ὅμως, μὴ συλλαμβανόμενοι, δὲν ὑφίστανται! Ὅ,τι δὲν ἀκούετε δὲν ἔπεται ὅτι δὲν ὑπάρχει. Ἄρα, οἱ μουσικοὶ παλμοὶ ὑφίστανται καὶ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ ἀπὸ ἐκεῖ μεταδίδονται εἰς τὴν Γῆν. Δὲν ἔχετε ὅμως τὴν κατάλληλον συσκευὴν λήψεως αὐτῶν. Ἄντι διὰ συσκευὴν λήψεως Οὐρανίων Μελωδιῶν, ἔχετε ὀρισμένους ὄντότητας, δηλαδὴ μουσικοσυνθέτας, οἵτινες εἶναι συσκευαὶ λήψεως, ὥστε διὰ τῆς ἐμπνεύσεως νὰ συλλαμβάνουν τοὺς μουσικοὺς παλμοὺς τοῦ Οὐρανοῦ, εἰς ἀπόδοσιν ἂν ὄχι τελείαν, ἀνεκτὴν ὅμως.

Ὅταν ὁμιλῶ περὶ Οὐρανοῦ, δὲν εἶναι αὐτός, ὁστις μεταδίδει τοὺς ἤχους, ἀλλὰ οἱ εἰδικοὶ ἐπὶ τῶν μουσικῶν παλμῶν, μουσουργοὶ τοῦ Ἐπουρανίου Βασιλείου, ἀκριβῶς, ὅπως καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἀρχηγῶν μεταδίδουν τοὺς λόγους των ἢ σᾶς διευκολύνουν διὰ τῆς ἐμπνεύσεως τὴν ἐφεύρεσιν τοῦ τάδε ἀναγκαίου μέσου ἢ σᾶς ὑποδεικνύουν τίνι τρόπῳ, διὰ τῆς ἀναμίξεως οὐσιῶν τινῶν νὰ θεραπεύετε τὰς ἀσθενείας. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὁ μουσικὸς παλμὸς, μεταδίδεται ἐξ Οὐρανοῦ

χωρίς τούτο νά γίνεται αντιληπτόν ἀπό τόν ἐμπνεόμενον. Ὁ ἄνθρωπος ποτέ δέν δύναται νά ἀντικρούσῃ τὰς ἀνάγκας του, ἐάν δέν ἔχῃ ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν θεϊαν Πρόνοιαν. Ὅλον τὸ Σύμπαν εἶναι εἰς παλμὸς ζωῆς, ἄρα μουσικῆς. Ὁ ἄνθρωπος παρέμεινε πολὺ ὀπίσω εἰς τὰς πνευματικὰς αὐτοῦ ἐρεῦνας ἀκολουθῶν τὴν ἔρευναν τοῦ σκοτούς.

Εὐχομαι, ὅπως ὁ μουσικὸς παλμὸς τὸν ἀφυπνίσῃ καὶ τὸν ὀδηγήσῃ διὰ μέσου τοῦ λευκοῦ φωτός εἰς τὸν προορισμόν του, τὸν ὁποῖον ἐξ ὀλοκλήρου ἐλησμόνησεν, διότι ἀπώλεσε τὸν ὀδηγὸν τῆς θείας του δυνάμεως. Ὁ μουσικὸς παλμὸς ἄς γίνῃ αἰτία νά ἐπανεύρῃ, ὁ ἄνθρωπος τὴν ὀρθὴν ὁδόν, πού ὁ Κύριος ἐχάραξε δι' αὐτόν.

Σοῦμπερτ

15-3-1965

109

Ἡ ΠΟΡΕΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΛΩΝ ΚΑΙ Ἡ ΜΩΡΙΑ ΤΩΝ ΟΛΙΓΩΝ:

ΞΕΝΟΦΩΝ:

Ἄγαπητοὶ ἀδελφοί, ὁ πολὺς κόσμος πορεύεται καλῶς ἢ κακῶς τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς. Οἱ ὀλίγοι, οἱ προνομιούχοι — λόγῳ πειστικῆς χειρισμοῦ τοῦ λόγου των — εἶναι αὐτοὶ οἵτινες δέν ἀντιλαμβάνονται τὴν θέσιν τῶν ἀδελφῶν των, ἀδιαφοροῦν δι' αὐτούς καὶ πολλάκις διὰ τὰ ἀτομικά των συμφέροντα καταπατοῦν μὲ θράσος τοὺς νόμους, θυσιάζοντες ὅσους δέν ἔχουν σχέσιν μὲ αὐτούς, ὥστε ἡ μωρία των νά τοὺς ὀδηγῇ εἰς τὸν ὄλεθρον, τὸν ὁποῖον δέν πιστεῦουν.

Σκοπὸς μου δέν εἶναι νά ἀφυπνήσω τοὺς πολλοὺς, διὰ νά τοὺς ὀδηγήσω εἰς τὰς θέσεις τῶν ὀλίγων, ἀλλὰ νά φωτίσω καταλλήλως τὰ πλήθη τῶν ἀνθρώπων, διὰ νά τιμωρηθοῦν ἐκ τῆς πλεονεξίας των οἱ ὀλίγοι ἢ μᾶλλον ἢ στρατεία τῶν μωρῶν!

Ὅταν οἱ πολλοὶ συμμορφωθοῦν μὲ τὸν φωτεινὸν λόγον τῆς δικαιοσύνης, τότε θά ἔχουν εἰς τὸ ἐνεργητικόν των, ἕνα φοβερὸν ὄπλον, τὴν ἰσχὺν τοῦ Ἡρακλέους καὶ θά ἐπιβάλλουν δι' αὐτῆς εἰς τοὺς μωροὺς τὴν γνῶσιν τῆς δικαιοσύνης. Ἐφ' ὅσον οἱ πολλοί, ἔχουν ποικίλας γνώμας, μὴ συμφωνοῦντες μεταξύ

των, οί ὀλίγοι ἐπωφελοῦμενοι καλλιεργούν αὐτάς διὰ καταλληλοῦ τρόπου, ὥστε νά δεσπόζουν αὐτοί ἐπὶ τῶν πολλῶν.

Οἱ ὀλίγοι, λόγῳ στενῆς τῶν ἀντιλήψεως καὶ οἰκονομικῆς τῶν εὐημερίας, γίνονται περισσότερον τῶν ἄλλων ἐγωῖσται, πλεονέκται καὶ συνηθέστατά ἀπάνθρωποι ἔναντι τῶν ἀδελφῶν τῶν.

Οἱ πολλοί, λόγῳ ἀγνοίας τῶν ἢ κακῆς τῶν ἀντιλήψεως μειονεκτοῦν εἰς τὴν ὄρασιν καὶ δὲν παρατηροῦν, ποῦ στρέφεται ἡ ἐνέργεια τῶν ὀλίγων, διὰ νά διατηρήσουν τὰς θέσεις τῶν, τὰς ὁποίας ἀπέκτησαν ἐν τῇ κοινωσίᾳ.

Ἡμεῖς οὐδεμίαν διάκρισιν κάμομεν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων. Φωτίζομεν πάντας, διὰ νά τοὺς βοηθήσωμεν. Δυστυχῶς, οἱ ὀλίγοι, εἴτε πιστεύουν εἰς Ἡμᾶς εἴτε ὄχι, ἔχουν ἀνεπτυγμένην τὴν ὑποκρισίαν καὶ δι' αὐτῆς συσκοτίζουν τὰς γνώσεις τῶν ἀνθρώπων.

Ἐπιμελοῦνται, ὅπως φανοῦν εἰς τὰ ὄμματα πάντων ὡς σωτήρες καὶ ἀνθρωποὶ εὐρείας μορφώσεως, ὥστε νά μὴ θέλουν τὴν καταστροφὴν τῶν ἀδελφῶν τῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἀπομυζοῦν μέρος τῶν ἀγαθῶν τῶν. Καί, ὅταν εὐρεθοῦν εἰς δύσκολον θέσιν, τότε διὰ τοῦ πλοῦτου τῶν ἐμπαίζουσι μέρος τῶν πολλῶν καὶ τοὺς ἔλκουν πρὸς αὐτοὺς ὑποσχόμενοι τὰ πάντα διὰ νά τοὺς πείσουν. Τοῦτο λέγεται πονηρία καὶ εἶναι παγίς τῶν μὴ σκεπτομένων ὀρθῶς. Τοιαύτας παγίδας ἔχουν μόνον οἱ ὀλίγοι.

Οἱ πολλοὶ δὲν ἔχουν ἰδικὰς τῶν παγίδας στεροῦνται αὐτῶν. Διὰ τοῦτο, ὅταν πράγματι οἱ πολλοὶ ἐξοργισθοῦν, γίνονται ὁ ὄλεθρος τῶν ὀλίγων. Καὶ ὡς ἡ πυρὰ, κατακαίει τοὺς ἀγροὺς τῶν ἀδίκων καὶ τῶν δικαίων (ἐάν θεαίως μεταξὺ τῶν ὀλίγων ὑπάρχουν καὶ δίκαιοι).

Τὰς εἰκόνας ταύτας δίδω, ἐπὶ τῶν πολλῶν καὶ τῶν ὀλίγων, διὰ νά τὰς συσχετίσετε μὲ τοὺς λαοὺς ὅλου τοῦ Κόσμου καὶ παρακολουθήσετε τὸν ἀγῶνα τῶν, ὅστις λαμβάνει ἕκτασιν ἀπὸ τὴν μίαν ἄκρην εἰς τὴν ἄλλην.

Ὅπου λείπει τὸ Φῶς τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἡ προθυμία τῆς Ἀγάπης, ἐκεῖ εὐρίσκεται καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Κακοῦ Συμβούλου, ὅστις σκοπὸν ἔχει νά καταστρέψῃ ὅ,τι ἡ θεία ἔμπνευσις δημιουργεῖ.

Ἰενοφῶν

ΤΑ ΑΙΩΡΟΥΜΕΝΑ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ.

ΜΙΑΤΩΝ:

Ἡ λέξις φάντασμα, ἀδελφοί μου, σημαίνει οὐτότητα παρουσιαζομένην εἰς τὴν φαντασίαν σας. Πῶς ὅμως συμβαίνει τοῦτο, ὅταν οὐδεμίαν τοιαύτην εἰκόνα ἔχετε εἰς τὴν σκέψιν σας, βλέποντες ἔμπροσθέν σας γνωστὸν ἢ ἄγνωστον νὰ σᾶς ὁμιλῇ ἢ νὰ κινῆται ἐντὸς τοῦ δωματίου, μὴ γνωρίζοντες πόθεν εἰσῆλθεν;

Εἰς τὴν χώραν μας, θεθαίως, ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη ὅτι τὰ φαντάσματα εἶναι ψυχαὶ προερχόμεναι ἐκ τοῦ ὑπερπέραν, διὰ νὰ σᾶς δώσουν δείγματα τῆς ἀθανασίας των. Οἱ ἀπλοῖκοι τὰ πιστεύουν, οἱ ἐπιστήμονες ἀποδίδουν τὴν ἐμφάνισίν των εἰς τὴν φαντασίαν τοῦ ὀραματιζομένου καὶ ἔν μέρος τῶν ἀδελφῶν χλευάζουν τοὺς ἰσχυρισμοὺς αὐτοὺς, οἵτινες προέρχονται — ὡς λέγουν — ἀπὸ τὸν ὑπερβολικὸν φόβον τῆς μοναξιάς κ.τ.λ.

Δυστυχῶς ὅλοι σας εὗρίσκεσθε εἰς πλάνην. Οὐδέποτε σοβαρῶς ἐσκέφθητε τί δύναται νὰ εἶναι τὰ φαντάσματα καὶ ποῖος ὁ σκοπὸς των.

Τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν ἀποδημησάντων ψυχῶν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, δὲν εἰσέρχεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Βασιλεῖον τοῦ Κυρίου, διὰ λόγους τοὺς ὁποίους πολλακίς ἐξήγησεν ὁ Πνευματικὸς Κόσμος. Αἱ ψυχαὶ αὗται ἀωροῦνται εἰς τὸν αἰθέρα. Ἄλλαι εἶναι ἀνυπότακτοι καὶ ἄλλαι ἀναμένουν ἐπὶ ἀόριστον χρόνον τὴν εἰσδοχὴν των, ἐκεῖ ὅπου προορίζονται. Αἱ ψυχαὶ αὗται εἶναι μικροδύναμοι, ἔχουν τὴν ἐλευθερίαν των καὶ κινουῦνται ἐντὸς τῆς ἀτμοσφαιράς σας, δημιουργοῦντες ἐντυπώσεις εἰς τοὺς ἀσχολουμένους μετ' αὐτῶν.

Πολλακίς εἰσέρχονται ἐντὸς τοῦ ὀπτικοῦ νεύρου σας καὶ δίδουν τὴν εἰκόνα των εἰς τὴν φαντασίαν σας, χωρὶς οἱ πέριξ σας παρευρισκόμενοι νὰ βλέπουν τὸ φαινόμενον. Ἄλλοτε πάλιν, δανεῖζονται δυνάμεις ἀπὸ τοὺς ἐν τῇ Γῆ ἀδελφούς των (περίπτωσις ἐκτοπλασματος) καὶ τότε λαμβάνουν σχῆμα ἔμπροσθεν πολλῶν ἀδελφῶν σας, ὅποτε ὁμοῦ ὅλοι διαπιστοῦν τὸ γεγονὸς ὡς πραγματικόν. Τὸ φάντασμα εἰς οὐδὲν δύναται

νά σᾶς θλάβῃ. Σεῖς ὅμως ἐκ τῆς ἐμφανίσεώς του διόλου ἀπίθανον νά τρομοκρατηθῆτε, καί νά προξενήσετε θλάβην εἰς τόν ἑαυτὸν σας ἢ νά μεταδώσετε τὸν φόβον εἰς ἄλλους ἀδελφούς.

Μὴ δίδετε οὐδεμίαν σημασίαν εἰς τὰ ὄραματα ταῦτα. Ἐχουν τὸ ἐλεύθερον νά παρουσιάζωνται εἰς τὰ ὄμματά σας, διὰ νά σᾶς ἀφυπνήσουν καὶ παραδεχθῆτε, ὅτι αἱ ψυχαὶ δὲν ἀποθνήσκουν, ἀλλὰ εἶναι ἀθάνατοι. Ἄλλ' ὡς ἀναφέρω, αἱ ψυχαὶ δὲν ἐμφανίζονται μόνον δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν' συχνὰ σᾶς συσκοτιζοῦν τὰς ἀντιλήψεις σας. Ὅταν σεῖς φοβῆσθε, ἐκεῖναι διασκεδάζουσι ἢ λαμβάνουσι ὕφος σοβαρόν, διὰ νά δώσουν σοβαροφάνειαν εἰς τὴν ἐμφάνισίν των.

Ἐχετε ἀπορίας, ἐπὶ τῶν φαντασμάτων, διότι εἶναι αἰωρούμεναι ψυχαί. Ὁ Πνευματικὸς Κόσμος εἶναι εἰς θέσιν νά σᾶς δώσῃ πλήρη ἐξήγησιν ἐπὶ τῶν διαφορῶν περιπτώσεων τῆς ἐμφανίσεώς των.

Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων κατὰ τὰς ὁποίας, δὲν βλέπετε τὸ φάντασμα καὶ ὅμως τοῦτο ἐκτελεῖ μουσικὸν τεμάχιον ἐπὶ τῶν πλήκτρων τοῦ πιάνου, διὰ νά σᾶς δώσῃ τὸ σῆμα τῆς παρουσίας του, ἐφ' ὅσον στερεῖται εἰδικῆς δυνάμεως νά λάβῃ τὴν προθανάτιον μορφήν του. Αἱ περιπτώσεις εἶναι ἀπειροί.

Μὴ ἐπιηρέαζεσθε ἀπὸ τὰ φαινόμενα αὐτά, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν οὐδὲν ἀγαθὸν σκοπὸν. Λογίζονται παράσιτα, ἐφ' ὅσον δὲν εὐρίσκονται ἐντὸς τῶν κόλπων τοῦ Πνευματικοῦ Μας Βασιλείου.

Εἰς τὰ ψυχρὰ καὶ σκοτεινὰ Κράτη, ὡς καὶ εἰς τὰ ὑγρά (νῆσοι) ἀλλὰ θραχώδη, ἔχουν τὴν προτίμησιν των τὰ ἐν λόγῳ Πνεύματα. Διαμένουν ὅμως ὡς πνεύματα κατώτερα, ἔστω καὶ ἂν ἠδικήθησαν, πνεύματα ποταπά, ἄξεστα καὶ ἐνίοτε τοιγυρὰ καὶ ἄστατα.

Σεῖς ἔχετε εἰς χεῖρας σας τὴν λαμπρὰν τοῦ ἡλίου γνῶσιν. Ἀντλήσατε ἐξ αὐτῆς τὴν μάθησίν σας. Ὅταν λέγω «Ἥλιου γνῶσιν» τοῦτο σημαίνει τὴν Οὐράνιον θέρμανσιν τοῦ Κυρίου. Αὕτη εἶναι ἡ μόνη, ἣτις θὰ σᾶς δώσῃ τὸ πᾶν, ἀρκεῖ νά εἰσητε πιστοὶ καὶ ὑπάκουοι εἰς τὰς ρῆσεις Αὐτοῦ.

Μιλῶν

ΤΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΔΙΑ ΤΩΝ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ.

ΤΣΕΧΩΦ:

Ἄγαπητοὶ ἀδελφοί, ἔχω νὰ εἶπω, ὅτι οἱ ἀποτελοῦντες τὸ Βιβλίον τῆς Γνώσεως, Ἄρχηγοὶ τοῦ Ἐπουρανίου Βασιλείου, εἶναι πολλοί, λαμβάνουν δὲ θέσιν Διδασκάλου κατὰ τὸν θαθμόν των. Μόλις σήμερον κατώρθωσα νὰ εἰσαχθῶ καὶ ἐγὼ μεταξὺ τῶν ὑπαγορευόντων τὴν ὑπερτάτην γνῶσιν τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ὡς θέμα μου ἐξέλεξα τὸ θέατρον, διότι τοῦτο δίδει ζωντανὰς εἰκόνας τῆς ζωῆς καὶ ζωντανεῦει τὸν μῦθον διὰ νὰ νοηθῇ ἀπὸ τοὺς θεατὰς, ὥστε τὸ συμπέρασμα νὰ εἶναι ἐπ' ὠφελεία τοῦ παρακολουθοῦντος.

Τὸ θέατρον παριστᾷ εἰκόνας καὶ λόγους τῆς κοινωνικῆς ζωῆς με πλοκὴν εὐχάριστον ἢ δυσάρεστον. Πάντως μεταφέρει τὴν πραγματικότητα ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ ἐπηρεάζει τοὺς πάντας, ἀρκεῖ ἢ σειρὰ τῶν εἰκόνων καὶ αἱ σκέψεις τῶν προσώπων ποὺ ἐμφανίζονται εἰς τὰ θεατρικὰ ἔργα, νὰ ἔχουν σκοπὸν, δηλαδὴ νὰ ἀποθλέπουν εἰς τὴν πάταξιν τοῦ κακοῦ καὶ τὴν ἀποθέωσιν τοῦ καλοῦ.

Οἱ λαοὶ πρέπει νὰ λάθουν γνῶσιν τῆς Ἐπουρανίου Γνώσεως, ταύτην δὲ θὰ ἐγκολπωθοῦν διὰ τῆς διδασχῆς τῶν θεατρικῶν παραστάσεων. Ἡ ποικιλία τῆς Οὐρανίου Γνώσεως εἶναι ἀπέραντος. Ἀπὸ αὐτὴν ταύτην τὴν γνῶσιν, οἱ θεατρικοὶ συγγραφεῖς θὰ ἀντλήσουν ὑπερόχους εἰκόνας, γνώσεως καὶ φωτισμοῦ, ὥστε ἐγκύπτοντες εἰς τὸ ἔργον τῆς συγγραφῆς των, νὰ παρουσιάσουν τὴν ἄλλην ὄψιν τῆς ζωῆς των, αὐτὴν ποὺ θὰ ἀκολουθήσουν, ὡς φωτοδοτούμενοι ἀπὸ τὴν Ἀλήθειαν, κατατροπώνοντες τὸ ψεῦδος.

Τὰ διδάγματα τῶν νέων θεατρικῶν ἔργων, ἐπὶ τῇ θάσει τῆς ἀνθρωπίνου ζωῆς καὶ τῆς πέραν τῆς Γῆς τοιαύτης, θὰ ὀλοκληρώσουν τὸν προορισμὸν τοῦ ἀνθρώπου, ὑποδεικνύοντα εἰς αὐτόν, ποῖος εἶναι οὗτος καὶ διατί ὀφείλει, μέσω αὐτῶν, νὰ ἀναμένῃ τὴν σωτηρίαν του.

Ἀποκλείονται τὰ καθαρῶς θρησκευτικὰ ἔργα, διότι ταῦτα ἀποτελοῦν σχολαστικισμὸν εἰς τὴν ἐκ μικρᾶς ἀντιλήψεως μὀρφωσιν. Φέρουν δὲ πάντα τὰ ἀντίθετα ἀποτελέσματα τῶν προσδοκωμένων.

Τὰ νέα θεατρικὰ ἔργα, μετὰ τὴν ὀλοκλήρωσιν τῆς μορφώσεως τῶν συγγραφέων των θὰ εἶναι κοινωνικά μὲ συναισθηματικὰς περιπλοκάς, μὲ ἐξηγήσεις ἐπὶ ἀγνώστων πτυχῶν τῆς γνώσεως καὶ τοῦ συναισθηματισμοῦ.

Διδαχὴ νὰ γίνῃ ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τῆς πίστεως καὶ τῆς καλλιέργειας τῆς μαθήσεως ὅτι περιστοιχοῦμεθα ἀπὸ ρεύματα χιλίων μορφῶν, δυνάμεων ἀγνώστων, ὅταν ἐντὸς τοῦ σκότους δὲν κρατοῦμεν τὸ ἀναγκαῖον φῶς πρὸς ἀποκάλυψιν τῆς ξένης ἐνεργείας, ἥτις δρᾷ ἐν τῷ κρυπτῷ, πρὸς ἀνατροπὴν τοῦ ὄρθου.

Ἡ διδαχὴ τοῦ Θεοῦ νὰ γίνεταί κατ' ἄλλον τρόπον, ἐλκυστικὸν καὶ μεταδοτικόν, βασιζομένη ἐπὶ τῶν ἐννοιῶν καὶ ποιῶν εἶναι ἢ ἐπίδρασις τῆς τάδε ἐννοίας ἐπὶ τῆς δεῖνα. Πάντα ταῦτα χρῆζουσι μελέτης ἐπὶ τῶν ἀπείρων κειμένων μας, ἅτινα θὰ δώσουσι εἰς τὸν ἐρευνητὴν τὸ προσὸν ν' ἀποκαλύπτῃ, ὅτι μέχρι στιγμῆς ὁ μέγιστος τῶν ἐρευνητῶν δὲν ἠδυνήθη νὰ εὔρῃ.

Τὸ μέτρον τοῦ ἐρευνητοῦ θὰ εἶναι Θεὸς - Ἄνθρωπος - Πίστις. Διὰ τοῦ μέτρου τούτου, θὰ διευκολυνθῆτε πολὺ ἐπὶ τῆς ἀγνώστου γνώσεως τοῦ Οὐρανοῦ. Αἱ θεατρικαὶ παραστάσεις τῶν νέων θεατρικῶν συγγραμμάτων, θὰ ἀναδείξουν νέον πολιτισμὸν καὶ νέα ἔργα ἐποικοδομητικά, πού θὰ προκύψουν διὰ τὸ ἀνθρώπινον γένος.

Τὸ θέατρον θὰ γίνῃ ὁ φορεὺς τῆς πνευματικῆς καλλιέργειας εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ τῆς ψυχικῆς ἀνατάσεως αὐτοῦ πρὸς τὸ Ὑπέρτατον Ὄν, διὰ ν' ἀντιληφθοῦν οἱ τυφλοί, ὅτι τὸ Φῶς πηγάζει ἐκ τῆς πίστεως.

Τσέχωφ

20 - 3 - 1965

112

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΧΗ ΒΑΣΙΝ ΗΘΙΚΗΝ

Β. ΟΥΓΚΩ:

Ὅταν, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τὸ μυθιστόρημα δὲν ἔχει βάσιν ἠθικὴν, ἀλλὰ αἱ εἰκόνες του, ὅσον καὶ ἡ πλοκὴ του ἀναπαριστοῦν σκηνάς, σκέψεις καὶ πράξεις ἄλλοπροσάλλους, μὲ τὴν δικαιολογίαν, ὅτι ἀποδίδουν τὰς φυσικὰς συνεπείας μιᾶς καταστάσεως μὲ γνώμονα τὸν ρεαλισμὸν, τοῦτο σημαίνει, ὅτι

ὁ χαρακτήρ τοῦ συγγραφέως εἶναι ὑπουργός. Δικαιολογεῖ τὸ Α διὰ τὰ συνεχίσῃ τὸ Β, πάντοτε θεθαίως ἐντὸς τῶν πλαισίων τοῦ θλαβεροῦ καὶ ἀκαθορίστου πνευματικοῦ του σκοποῦ.

Τὸ μυθιστόρημα εἶναι ἓνα εἶδος τοῦ γραπτοῦ λόγου. Βάσιν του ἔχει τὸν μῦθον, ὅστις σκορπᾷ τοὺς ἰστούς του εἰς τὰ διάφορα κύρια σημεῖα τῆς κινήσεως ἐν τῇ ζωῇ. Ὁ λόγος λαμβάνει μέρος καὶ ἐξηγεῖ ἢ περιπλέκει τὰς ἐννοίας, ὥστε ὁ ἀναγνώστης, μὴ δυνάμενός νὰ ἐννοήσῃ τὸ διατί καὶ τὸ πῶς συνέβη τοῦτο ἢ ἐκεῖνο, ἀδημονεῖ παρακολουθῶν τὸ ἔργον, νὰ εὕρῃ τὴν λύσιν του, διὰ τὰ ἱκανοποιηθῆ.

Τὸ μυθιστόρημα, ὅταν ἔχη ἠθικὴν θάσιν, ὁποιασδήποτε εἰκόνας καὶ ἐὰν παρουσιάσῃ, παρασύρει τὸν ἀναγνώστην διὰ τῆς πλοκῆς του, τοῦ δίδει ποικιλίας ἐντυπώσεων καὶ διὰ μιᾶς πλαγίας ὁδοῦ, τὸν μεταφέρει ἐκεῖ ὅπου θὰ δυνηθῆ νὰ διακρίνῃ καθαρὰ πλέον τὰς ἀσυλλογίστους πράξεις τῶν προσώπων τοῦ μυθιστορήματος καὶ τὴν δικαίαν ἀπόδοσιν τῆς τέχνης τοῦ συγγραφέως εἰς τὸ ἔργον του.

Τὸ μυθιστόρημα δὲν πρέπει νὰ παραλείπη τὸν τρόπον τῆς ἔλξεως. Τί εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σήμερον ἐνθουσιάζει ἢ εὐχαριστεῖ τὰ ὄμματα τῶν πολλῶν καὶ τὴν ἀκοήν του; Ἡ ἀνηθικότης! Λοιπόν, χρέος τοῦ συγγραφέως εἶναι νὰ ἐνδύσῃ τὴν ἀνηθικότητα μὲ εἰκόνας ἑλκυστικὰς καὶ ὑστερον μὲ τὴν μαεστρίαν τοῦ λόγου, νὰ παρουσιάσῃ αὐτὰς ὡς ἀκρως ἐπιζημίαις εἰς τὴν ζωὴν. Διὰ τὰ πράξῃ τοῦτο, ὀφείλει ὁ συγγραφεὺς νὰ εἶναι γνώστης τῆς ἀνθρωπίνου φύσεως, δηλαδὴ νὰ διεισδύῃ ἐντὸς τοῦ κλοιοῦ τῶν ἐνδομύχων ἰδεῶν.

Εἶναι θεθαίως ὀλίγον τί δύσκολον τὸ ἐπιχειρήμα τοῦτο. Ἄλλ' ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἔχει φώτισιν ἢ λαμβάνει αὐτὴν ἐξ Ἠμῶν ἢ μελετᾷ τὰς δοθείσας ἤδη διδασχὰς μας ἀποκτᾷ ἰδίαν ἐπίγνωσιν καὶ προχωρεῖ εἰς τὸ ἔργον του ἀκάθεκτος.

Ἡ ἠθικὴ θάσις τοῦ μυθιστορήματος ἔχει λόγον, τὸν ὁποῖον ὁ ἄνθρωπος δυσκόλως ἀντιλαμβάνεται, ὅταν ἡ τάσις του δὲν εἶναι ὀρθὴ εἰς τὸν γραπτὸν λόγον. Θέματα πλεῖστα ὑπάρχουν εἰς τὸν κόσμον σας, ὥστε νὰ θέτετε αὐτὰ ἐπὶ ἠθικῶν θάσεων καὶ νὰ ἀναπτύσσετε τὰς εἰκόνας κατὰ τὴν ἀπαιτουμένην ἔλξιν των. Δὲν ἀποκλείομεν τὰς εἰκόνας τοῦ θλαβεροῦ. Πρέπει ὅμως νὰ ὑπάρχουν καὶ αἱ εἰκόνες τοῦ ὀφελίμου

καὶ μάλιστα αἱ τελευταῖαι, νὰ ὑπερισχύουν τῶν ἄλλων κατὰ τὸν τρόπον τῆς συμμετοχῆς των.

Ἡ ἀποθέωσις ἑνὸς μυθιστορήματος γίνεται, ὅταν ἡ ἐντύπωσις αὐτοῦ ἀπῆλλαξεν πολλοὺς ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τοῦ νὰ ἀκολουθήσουν ἐσφαλμένην ἀντίληψιν ἐπὶ καθωρισμένων γεγονότων. Ὅταν τὸ μυθιστόρημα ἔχει ἀθρότητα, τέχνην λεπτήν καὶ περικλείει λαμπρὰς ἰδέας μεταβαλλομένας εἰς πράξεις, τότε τὸ μυθιστόρημα τοῦτο προώριστα νὰ ζήσῃ εἰς ἅπαντας τοὺς αἰῶνας, παρ' ὅτι τελειότατον ἔργον οὐδεὶς δύναται νὰ συγγράψῃ, ἐκ τῶν ἀνθρώπων, μὴ γνωρίζων, εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, τί σημαίνει πανγνωσία!

Τὸ ζωντανὸν μυθιστόρημα τῆς ζωῆς σας, ὅσον καὶ ἀσημαντον νὰ σὰς φαίνεται, ἐντούτοις εἶναι τὸ τελειότερον τῆς ζωῆς κάθε ἀνθρώπου, διότι γράφεται κατ' ἐξέλιξιν εἰκόνων εἰς τὰ ὄμματά σας, ὑπὸ τοῦ Πλάστου, τοῦ ὁποῦ τὸν χρώστηρα τῆς δημιουργίας Του, οὐδεὶς δύναται νὰ μεταχειρισθῇ.

B. Οὕγκω

22 - 3 - 1965

113

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ:

ΤΟΥΜΕΛΤΑΠΕ:

Ἀδελφοί, ἐγὼ ἄγνωστος εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν λαῶν, ἤμουν κάποτε πολίτης μιᾶς Ἀνατολικῆς φυλῆς, ἡ ὁποία σήμερον δὲν ὑφίσταται, ἀλλ' οὔτε καὶ εἶναι γνωστὴ εἰς οὐδένα. Ἐν τῇ ἀπομονώσει μου συνδιαλεγόμην μὲ τὸ Ὑπερπέραν καὶ ἐμάνθανα μυστήρια τῆς ἀνθρωπίνου φύσεως. Ταῦτα ἐκράτουν μόνον διὰ τὸν ἑαυτὸν μου, διότι δὲν μοῦ ἐπετρέπετο νὰ τὰ διαδώσω.

Ὡς γνωρίζετε, ὁ ἄνθρωπος εἶναι μία ὄντοτης ἄγνωστος, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑλικόν του μέρος, δηλαδὴ τὸ σῶμα του, εἶναι ἄγνωστον εἰς πάντας. Ἐάν τὰ μυστήρια τοῦ σώματός του κατεῖχεν ὁ ἄνθρωπος, τότε οὐδεμία ἀσθένεια ἠδύνατο νὰ τὸν βλάψῃ.

Οἱ ἀνατόμοι τέμνουν τὸ σῶμα καὶ ἐξετάζουν ὡς καὶ τὴν

πλέον άσήμαντον λεπτομέρειαν, ώστε νά θαυμάζη τις τήν εργασίαν των ταύτην, ως υπέροχον έργον τής Ιατρικής τεχνικής. Τό θαύμα τούτο τής αναπαραστάσεως του άνθρωπίνου οργανισμού, σύσσωμος ή έπιστήμη τό παραδέχεται, ως τέλειον έπίτευγμα τής άνθρωπίνου διανοήσεως· και όμως, άγαπητοί μου, τά πλέον σημαντικά σημεία του σώματος τά άγνωείτε τελείως. Βλέπετε τήν έπιφάνειαν και τό θάθος σας είναι σκοτεινόν.

Ή έπιστήμη δύναται νά προοδεύση άλματωδώς, άλλ' ή πρόσδος αύτη είναι άτελεστάτη. "Όταν δέν γνωρίζης τό αίτιον πώς θά δυνηθής νά έπισκευάσης τό σημείον εκείνο, τό όποιον δέν λειτουργεί καλώς; Διά νά γνωρίσης τό αίτιον, μόνον δι' ειδικής θείας φωτίσεως έπιτυγχάνεις τούτο. Και ύστερον ή έπιστήμη καθορίζει τό φάρμακον ή τό μέσον τής θεραπείας. "Αλλά και έδω όλοι οι χειρουργοί και τά φάρμακα δέν ένδεικνυνται, όταν ή Ιατρική έπαυσε νά είναι Ιερά έπιστήμη, άλλά μέσον προς έπίτευξιν δόξης, πλούτου και φήμης.

Έάν σας έδιδον τόν ανατομικόν χάρτην του άνθρωπίνου οργανισμού θά παρέβαινον τήν θείαν απαγόρευσιν του Ούρανοϋ. "Αρκοϋμαι λοιπόν έν όλίγοις νά σας εΐπω: «Μή νομίζετε, παρ' όλην τήν πρόσδόν σας, ότι έπετύχατε, εκεί όπου δέν είναι εύκολον νά έπιτύχετε. "Ο άνθρώπινος οργανισμός είναι και θά παραμείνη άγνωστος, διότι ούτω τόν θέλει ή Θεότης.

Τό κάθε σημαντικόν όργανον του σώματος έχει σχέσιν με ειδικούς άστέρας, οΐτινες έπενεργούν επί του άνθρωπίνου οργανισμού καλώς ή κακώς. Τούτο δέ εξαρτάται και από άλλους παράγοντας έξωκοσμικούς. "Ως αντιλαμβάνεσθε όλα είναι εις άφανής κρίκος. Τό άσήμαντον έχει σχέσιν με τό σημαντικώτερον, διά νά λειτουργήση. "Αρα κακώς σεις διδτε προσοχήν εις τάς άπόψεις των άνθρώπων, άφου δέν πιστεύετε εις τήν ανάγκην, άλλά μόνον εις τήν Ικανοποίησιν. Ή ανάγκη είναι τό έπιβαλλόμενον μέτρον ή δέ Ικανοποίησις είναι ή κακή ένέργεια του άτομισμού.

Μάθετε νά έρευνηάτε τόν άγνωστον οργανισμόν του άνθρώπου, διά τής μεθοδικής φωτίσεως του Ούρανοϋ. Ποία, θέλετε νά γνωρίσετε, είναι ή μέθοδος αύτη; Ή πολύ άπλή και σφωστηματική μελέτη του Έπουρανίου Φωτός.

Τουμελάπης

ΣΥΝΗΘΩΣ ΕΚ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ ΚΑΤΑΜΕΤΡΑΤΑΙ Η ΚΟΥΦΟΤΗΣ:

ΔΑΝΤΕ:

Ἡ ἰσχὺς τῆς ὕλης ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ ἀντιστάθμισμα τοῦ χρυσίου. Οὕτω, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ ἔχων χρυσίον εἰς τὰς ἀποθήκας του καὶ βασιλεῖς ἀνατρέπει. Ἄρα, τοῦτο σημαίνει, ὅτι ὁ κακῆς πίστεως ἄνθρωπος διὰ μέσου τοῦ χρυσίου δύναται τὰ πάντα νὰ διαπράξῃ ὑπὲρ τῆς φιλοδοξίας του. Ἐξαγοράζει συνειδήσεις, ἐξαπατᾷ, κλέπτει ὑπὲρ τῆς ἱερότητος τοῦ θυλακίου του καὶ πάντοτε ἐπιπλέει ὡς ἄγνός εἰς τὴν συνείδησιν καὶ ἀγαθὸς εἰς τὴν καρδίαν!

Ἐμπαίζει ὅλους καὶ εἶναι πεπεισμένος ὅτι εὐρίσκεται ἐντὸς τῆς ὀρθότητος. Ὅσοι ἐξ αὐτοῦ ἔχουν συμφέροντα, μάχονται ὑπὲρ αὐτοῦ, ἀρκεῖ ὁ δεσμὸς τῆς ὕλης των νὰ μὴ χαλαροῦται. Ἀπὸ ἀπόψεως ὁμοῦ πνευματικῆς ὑπεροχῆς, διὰ τὸν ἐν λόγῳ τύπον, οὗτος εἶναι κούφος. Ἡ πνευματικὴ του κατωτερότης εἶναι ἐνδεδυμένη μὲ τὸν χρυσοῦν μανδύαν μεγιστάνου καὶ καλύπτει τὴν γύμνιαν τῶν γνώσεών του διὰ τοῦ θάμβους τῆς χρυσῆς ἐνδυμασίας, ἥτις ἀντικαθιστᾷ τὴν πνευματικὴν ἀξίαν διὰ τῆς πανισχύρου αἴγλης τοῦ πλοῦτου!

Εἶναι σπανιώτατον εἰς τὸν Κόσμον σας νὰ ὑπάρχουν πλούσιοι καὶ νὰ μὴν εἶναι κούφοι. Τοῦτο εἶναι ἐξηκριθωμένον ἀπὸ τὰς λεπτομερείας τῆς γήινης ζωῆς. Ὑπέδειξα ὡς παράδειγμα τὸν ἄνθρωπον, ἀπὸ τὸν πλοῦτον τοῦ ὁποῦ κρίνετε τὴν κουφότητα αὐτοῦ. Ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος ἔρχεται καὶ παρέρχεται, ἐσκέφθησαν οἱ ἐπιτήδαιοι νὰ διακωλύσουν μίαν ὀργάνωσιν, ἣ ὁποία νὰ ἔχῃ συνεχῶς τοὺς καταλλήλους συνεργάτας της.

Μία ἐπιχείρησις δυνατὸν νὰ ἔλθῃ εἰς προστριβὴν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ ὑποστῇ τὴν ἦτταν της. Οὕτω, ἐσκέφθησαν μὲ πονηρίαν μερικοὶ ἐξ αὐτῶν, νὰ λάβουν τὸ βάπτισμα τῆς ἱερωσύνης καὶ νὰ εἰσέλθουν εἰς τοὺς Οἴκους αὐτῆς, ὡς ἀπαραίτητοι καὶ ἅγιοι ἀντιπρόσωποι τῆς θείας Βουλῆσεως! Οὗτοι λοιπόν, ἔγιναν οἱ ὀργανωταὶ μιᾶς κλίμας αἰωνίας ἐπιχειρήσεως ἐξασφαλίζοντες τοὺς κληρονόμους των.

Οὐδέποτε ἡ Ἐκκλησία κατέπεσε τόσο χαμηλὰ εἰς τὴν

ύλην, ὅσον ἢ σημερινή, ἥτις ὡς Ἐξουσία, οὐδὲν τὸ κοινὸν ἔχει μὲ τὴν Φάτιν, ὅπου ἐγενήθη ὁ Κύριος. Ἡ ἀπλότης μετατρέπεται εἰς περίπλοκον συγκρότημα ἀπομυζήσεως πακτωλῶν ποταμῶν, ὥστε οἱ περιστοιχοῦντες τὴν Ἱερὰν Πόλιν, νὰ εὐημεροῦν ἔχοντες ἐξασφαλίσει τὸ μέλλον των, ἀγνοοῦντες ἐὰν ὑπάρχουν ἄλλοι ἀδελφοὶ ἐπὶ τοῦ ἰδίου Πλανήτου.

Λυποῦμαι, ἀλλὰ ἡ ἀλήθεια εἶναι ἀνάγκη νὰ λέγεται, διότι ἡ φαντασία τῶν ἰθυόντων τῆς τοῦ Χριστοῦ Θρησκείας δὲν ὑφίσταται πλέον. Ἐξ ὀλοκλήρου ἐξηφανίσθη. Οἱ παραμένοντες εἰς τὰς θέσεις τῶν προκατόχων των, κατὰ περίεργον τρόπον εἶναι οἱ εὐγενεῖς τῆς συσσωρεύσεως τοῦ χρήματος καὶ διατηρηταὶ τῆς φήμης τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ὁποίαν ἀσυναίσθητως κατερράκωσαν μὲ τὴν καθημερινὴν ὀλονὲν νέαν αὐτῶν προσπάθειαν, νὰ καλύψουν ἀνομίας καὶ ἁμαρτήματα τόσα, ὅσα ὀλόκληρος ἡ Γῆ δὲν φέρει.

Ἡ διπλοπροσωπία φανεροῦται διὰ τῆς ἰδίας διπλοπροσωπίας. Ἐὰν δὲν ληφθοῦν ἄμεσα μέτρα πρὸς ἐκκαθάρισιν τῆς ὑπούλου καὶ ἀπανθρώπου καταστάσεως τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Κύριος, κατ' οὐσίαν, δὲν δύναται νὰ συνεργάζεται μὲ τοὺς ἰθύνοντας αὐτῆς.

Τὰ ὁμοιώματα τοῦ Κυρίου κρατοῦν, διὰ νὰ ἐμπαίζουν τοὺς ἀφελεῖς. Ὅστις σέβεται τὸν ἑαυτόν του καὶ πράγματι ἔχει πίστιν πρὸς τὸν Κύριον, θὰ ἠρνήτο τοὺς Οἴκους τούτους, ὡς μὴ ἀντιπροσωπεύοντας κατ' ὄνομα τὴν Θεότητα. Ἐὰν ἠδύνασθε ν' ἀναγνώσετε τὸ Βιβλίον τοῦ Οὐρανοῦ, ὅπου ἀναφέρονται οἱ προκατοχοὶ σας, ὡς στελέχη τοῦ ἱερατικοῦ κλάδου, θὰ ἠσχύνεσθε διὰ τὴν διαγωγὴν των. Ἡ ἀλήθεια εἶναι πικρά, σωτήριος δὲμως.

Δόντε

26 - 3 - 1965

115

ΑΠΑΝ ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ ΚΙΝΕΙΤΑΙ ΩΣ Η ΓΗ ΠΕΡΙΞ ΤΟΥ ΑΞΟΝΟΣ ΤΗΣ

ΜΩΨΗΣ:

Λέγοντες Σύμπαν, σεῖς ἀδελφοί μου, σχηματίζετε ἄμεσα μίαν ἀκαθόριστον ἔννοιαν περὶ αὐτοῦ. Εἶναι ἀδύνατον, εἰς τὸν ἄνθρωπον, νὰ καταμετρήσῃ τὸ Σύμπαν δι' εἰδικοῦ μέτρου, διότι ἡ μαθηματικὴ ἀντίληψις τοῦ ἀνθρώπου σταματᾷ πέραν

ένος ώρισμένου σημείου. Δέν υπάρχει μαθηματικός τύπος, όστις νά δίδη ταύτην ή εκείνην τήν διάστασιν έντός του Σύμπαντος και νά είναι αύτη όρθή. 'Ο Ουράνιος θόλος, ώς μαγικός καθρέπτης ποτέ δέν προδίδει τά μυστήριά του και τάς σχέσεις τών μυστηρίων του μετά τής Γής. Πάς, όστις ήθέλησε διά τών μαθηματικών ύπολογισμών νά καθορίση τό Σύμπαν, ώς πεπερασμένον, είναι άνάξιος του κόπου του, δηλαδή τό όνομά του θά λησμονηθῆ έντός του σκοτεινού του αιδώνος.

'Εντός του Σύμπαντος ύπάρχουν άπειροι άστéρες, νεφελώματα, γαλαξίαι, και μεταξύ όλων αυτών, εις τεραστίας άποστάσεις, άπό σημεία εις σημεία, ύπάρχουν τά Κέντρα τά άποτελούντα τό Βασιλείον του Κυρίου. "Άπας ό Πνευματικός Κόσμος ζεί και ένεργεί έντός του άχανεστάτου Σύμπαντος.

'Η Γῆ δι' έσάς είναι ένας τεράστιος όγκος ύλης, ό όποίος στρέφεται περίξ του άξονός του με ταχύτητα ίσην πρός τήν πίεσιν επί τών γηϊνων όντοτήτων (τρίτης διαστάσεως).

Φαντάζεσθε λοιπόν, τό άτελεύτητον αυτό Σύμπαν νά κινῆται ώς ή Γῆ περίξ του άξονός του, κατά τρόπον άφάνταστον εις τήν αντίληψίν σας! Τό Σύμπαν δέν είναι ένας, άδελφοί μου, αλλά έπτά τόν άριθμόν. Τό κάθε Σύμπαν είναι και ένας τέλειος σχηματισμός Κόσμων, μη έχόντων ούδεμίαν σχέση με τά λοιπά Σύμπαντα. Τό έν λοιπόν Σύμπαν καταλαμβάνει τήν θέσιν του άλλου κατ' άρμονικώτατον χρόνον στροφής των. "Άξων και τών έπτά Συμπάντων είναι ό Αυτός Δημιουργός, του όποίου ή σύλληψις δέν γίνεται διά του πνεύματος, αλλά διά τής διαισθήσεως, όταν ή καρδιά είναι άγνή.

'Εάν τό έν Σύμπαν μετά του άλλου δέν έχει ούδεμίαν σχέση με τά έπτά όμως Σύμπαντα έχουν σχέσιν με τόν Κινούντα αυτά, όποτε εις τό σημείον τής έπαφής των εισερχόμεθα εις τά έσώτερα μυστήρια του 'Ανάρχου, τών όποίων μόνον ό ίδιος γνωρίζει τήν σημασίαν τής κινήσεώς των και τόν σκοπόν των ανά όλόκληρον τό Δημιουργικόν Αυτόυ συγκρότημα.

'Ημείς, αί άρχουσαι ειδικότητες, άσχολούμεθα μόνον μετά τών έν τῷ ήμετέρῳ Σύμπαντι μυστηρίων. Καί μετ' αυτών μέχρι ώρισμένων τινών. Μόνον ό Κύριος 'Ιησοϋς Χριστός, όν άπεκάλεσεν ό "Αναρχος Υιόν Του, γνωρίζει πολλά τά του Πατρός Του μυστήρια. 'Εκείνο τό όποίον γνωρίζω είναι, ότι, όταν σεις οι άνθρωποι ένεργῆτε κατά βούλησίν Του, δίδετε εις αυτόν

τὴν δυνατότητα νὰ σᾶς πλησιάσῃ περισσότερο καὶ νὰ αἰσθάνεσθε ἐντὸς σας τὴν ἀκατάσχετον ἰσχὺν τῆς θεότητος. Τὰ πάντα, λοιπόν, ἐξαρτῶνται ἐξ ὑμῶν. Ἀρκεῖ νὰ ἐνεργῆτε μὲ ἀγάπην, καλὴν θέλησιν καὶ δικαιοσύνην. Πρωτίστως ἀναλύσατε τὰς λέξεις, τῶν ὁποίων αἱ ἔννοιαι εἶναι συγκεχυμέναι εἰς τὸν ἐγκέφαλόν σας.

Ὅταν δὲ τὰ ἀπλᾶ σᾶς συσκοτίζουν, φαντάζεσθε, ἐὰν ἐμεινῆνατε καὶ τὰ περίπλοκα, τί θὰ συνέβαινε εἰς τὸν ἐγκέφαλόν σας! Ὅμιλῶ, διὰ τοὺς ἀδελφούς σας καὶ ἀδελφούς μας, διότι ἐδῶ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ὄλα λαμβάνουν ἄλλην ὄψιν.

Μὴ λησμονεῖτε τὰ ἑπτὰ Σύμπαντα, τὰ ὁποῖα ἴσως σᾶς ἀναπτύξῃ τὸ Φῶς τῆς Ἀληθείας κατὰ τρόπον ἀπλοῦν καὶ νοητόν.

Μωϋσῆς

28.3.1985

116

·ΑΙ ΕΠΤΑ ΗΜΕΡΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ·

ΟΡΦΕΥΣ:

Ὡς γνωρίζετε, ἀδελφοί μου, ἡ Παλαιὰ Διαθήκη εἰς τὸ Κεφάλαιον τῆς Δημιουργίας τῶν Κόσμων, ἀναφέρει ὅτι ὁ Θεὸς ἐντὸς ἑπτὰ ἡμερῶν ἐποίησε τὰ πάντα.

Ὁ ἀριθμὸς ἑπτὰ (7) εἶναι ἀριθμὸς τῆς Δημιουργίας καὶ τῆς Καταστροφῆς. Δηλαδή μέσω συνεχοῦς καὶ δι' ἀλλεπαλλήλου δημιουργίας καὶ καταστροφῆς ἐνεφανίσθη ἐντὸς τοῦ Ἀπείρου ὁ Κόσμος τῆς Γῆς, ἥτοι τῆς ἀνθρωπίνου διελεύσεως, ἐξ αὐτῆς.

Παρὰ τὰς ἀντιλήψεις τῶν δογματιστῶν, ὁ ἄνθρωπος πολ- λάκις ἐνσαρκοῦται ἐν τῇ Γῇ, διὰ νὰ ἐκλεπτύνη τὴν ὄντοτή- του. Τὴν φάσιν ταύτην τῆς ἀλλαγῆς του τὴν ἀγνοεῖ, διότι ἐπα- νερχόμενος λησμονεῖ τὴν προτέραν του ζωὴν — πλὴν σπανιω- τάτων περιπτώσεων — πάντως ὁμως οὐδὲν ἐνθυμεῖται ἐκ τῆς Οὐρανίου αὐτοῦ ζωῆς. Ὁ ἄνθρωπος γεννᾶται ὡς τελεία νέα ὄντοτης, μὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα καὶ τὴν αὐτὴν ψυχὴν. Ταῦτα, ἐν τῇ ἐπανόδῳ του, μετατοπίζουν τὰς δυνάμεις των, ἀναλόγως τῆς Οὐρανίας προόδου τῆς ὄντοτητος. Εἰς τὸ ὑποσυνείδητόν

του, πάντα ταῦτα εἶναι γνωστὰ καὶ τὰ κρατεῖ τοῦτο ἐν πλήρη μυστικότητι ἀπὸ τὸ πνεῦμα, εἰδ' ἄλλως δὲν θὰ συνέτρεχε λόγος ἢ ὄντοτης του νὰ ἐπανέλθῃ, ἐξιλεώνουσα τὰς προγενεστέρας αὐτῆς ἁμαρτίας.

Οὕτω, εἰς τὸν γήινον Κόσμον ὁ ἀριθμὸς ἑπτὰ (7) παρέμεινεν ὁ μαγικὸς καὶ μυστηριώδης ἀριθμὸς, πού δυσκόλως ἐρμηνεύεται ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν τὸ προσὸν τοῦτο.

Κατὰ τὸν "Αναρχον, μία ἡμέρα τῆς Δημιουργίας ἔχει διάρκειαν τεραστίου χρόνου, τὸν ὁποῖον δὲν δύνασθε νὰ σημειώσετε δι' ἀριθμῶν. Ὁ Θεὸς εἰργάσθη τὸ ὄλον ἕξ (6) ἡμέρας καὶ τὴν ἑβδόμην (7ην) ἀνεπαύθη. Ἡ κάθε μία τῶν ἐργασίμων ἕξ (6) ἡμερῶν τῆς Δημιουργίας, ἔχει διάρκειαν χρόνου ἴσην μεταξύ των. Ἡ ἑβδόμη (7η) ἡμέρα, ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς Γῆς καὶ θὰ συνεχισθῇ μέχρι τῆς συντελείας τοῦ Κόσμου. Ἡ διάρκεια τῆς ἑβδόμης (7ης) αὐτῆς ἡμέρας εἶναι ὡσαύτως, εἰς διάρκειαν χρόνου ἴση μετὰ τῶν ἄλλων ἕξ (6) ἡμερῶν. "Αρα, δύνασθε νὰ φαντασθῆτε, ὁποῖοι ἄπειροι αἰῶνες συνεσσωρεύθησαν ἐντὸς τῶν ἑπτὰ (7) ἡμερῶν τῆς Δημιουργίας μέχρι τῆς συντελείας τοῦ Κόσμου!

Τὸ Κεφάλαιον τοῦτο εἶναι ἕν ἐκ τῶν δυσκολωτέρων πρὸς κατανόησιν τῆς διαρκείας τοῦ χρόνου τῆς θείας Δημιουργίας. Ὁ Θεὸς δὲν εἶναι ἀνθρώπος, ἀλλὰ Δημιουργὸς τοῦ ἀνθρώπου. "Ἐχει λοιπὸν ὁ ἀνθρώπος ἐντὸς του τὸ δεῖγμα τῆς θεότητος καὶ τὸ ἀνεξάρτητον τῆς πνευματικῆς του διανοίας, τὸ ὁποῖον πολλάκις συσκοτίζει αὐτὸν καὶ δὲν δύναται ν' ἀντιληφθῇ, ἀκόμη καὶ αὐτὴν τὴν ὑπαρκτὴν ἔννοιαν τοῦ Θεοῦ. "Όταν λοιπὸν, τοῦ εἶναι δυσχερὲς νὰ ἀντιληφθῇ τὴν ἔννοιαν τοῦ Ὑπερτάτου ὄντος, τότε μὴ ἐπιχειρήσῃ ποτέ, διὰ τῶν μαθηματικῶν ἐξισώσεων νὰ εὕρῃ τὴν ἰσορρόπησιν τοῦ ἑαυτοῦ του· καὶ ἐφ' ὅσον τὰ ἄμεσα προβλήματα δὲν δύναται νὰ λύσῃ, ἀσκόπως προσπαθῇ νὰ λύσῃ αὐτὰ πού δὲν εἶναι τῶν δυνάμεών του.

ΣΗΜΕΙΩΣΑΤΕ :

Αἱ ἑπτὰ (7) ἡμέρες τῆς Δημιουργίας ἔχουν ἰσότητα χρόνου διαρκείας ἢ κάθε μία (μεταξύ των). Αἱ ἕξ (6) ἐργάσιμοι ἡμέρες καὶ ἡ μία (1α) τῆς ἀναπαύσεως ἀποτελοῦν τὰς 7 ἡμέρας τῆς Δημιουργίας. Ἡ 7η ἡμέρα λογίζεται ἀπὸ τῆς ἐμφα-

νίσεως τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς Γῆς μέχρι τῆς συντελείας τοῦ Κόσμου. Ἐάν, εὔρετε τὴν διάρκειαν τῆς 7ης ἡμέρας, τότε θὰ γνωρίσετε, εἰς πόσον χρόνον ἐδημιουργήθησαν τὰ πάντα. Ἄς ἀπαντήσουν οἱ εἰδικοί ἐπιστήμονες, διὰ νὰ τοὺς διαφεύσω.

Ὁρφεύς

1-4-1965

117

Ο ΦΟΒΟΣ

ΦΑΡΑΧ:

Ὁ φόβος ἐμφανίζεται εἰς τὸν ἄνθρωπον, ὡς ἐλατήριον, τὸ ὁποῖον διὰ μίαν στιγμὴν ἢ καὶ περισσότερον χρονικὸν διάστημα, τὸν ἀποξενώνει ἀπὸ τὴν συνήθη ζωὴν καὶ τὸν αἰφνιδιάζει, ἐπαναφέρων αὐτὸν καὶ πάλιν εἰς τὴν ἰσορροπίαν τῆς σκέψεώς του.

Φοβίζω, σημαίνει σταματῶ κάθε παράνομον ἐνέργειάν σου, διὰ νὰ σὲ συνεισώ, προτοῦ προθῆς εἰς ἄσκοπον ἐνέργειαν ἢ καὶ ἐπιζήμιον. Ὁ φόβος διαιρεῖται εἰς δύο μεγάλας κατηγορίας:

Α') Φόβος ἐξ ἀγνοίας τοῦ συμβαινόμενου, καὶ

Β') Φόβος ἀναμενόμενος ἐξ ἀπροόπτου κακῆς σου ἐνεργείας.

Ὁ φόβος εἶναι συντελεστής τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Κακοῦ προαισθήματος. Δηλαδή, ἐκ φόβου μὴ τυχὸν καὶ πάθεις τοῦτο ἢ ἐκεῖνο, ζητεῖς προφύλαξιν. Ἐπίσης καὶ πάλιν ἐκ φόβου διὰ τὴν συνέπειαν τῆς ἀδικίας σου, δυνατὸν νὰ περιπέσης εἰς κατάστασιν δυσμενῆ καὶ νὰ μετανοήσης δι' ὅσα ἀδίκως ἐπραξες.

Ὁ φόβος ἐμφανίζεται εἰς ἀσθενικοὺς χαρακτῆρας, εἰς ἀγνοοῦντας τί ἐστὶ κρίσις καὶ ὀρθὴ σκέψις, ὡς καὶ εἰς τοὺς ἀσκούντας ἀδικίας καὶ ἐπιτυγχάνοντας τὸν σκοπὸν των, μέχρις οὗ τὸ δίκαιον τοὺς καθηλώσῃ εἰς τὸ ἐδώλιον τοῦ κατηγορουμένου.

Ὁ ἔχων ἰσοσταθμίσει τὰ πάντα εἰς τὴν ζωὴν του, ἀγνοεῖ τὸν φόβον, διότι τοῦτον ἀντικαθιστᾷ διὰ τῆς πίστεως καὶ ἡ πί-

στις ὡς ζωογόνον Φῶς ἀποδιώκει τὸν ἐκ τοῦ σκότους προ-
ερχόμενον φόβον.

Ἡ φράσις, φοβοῦ τὸν Θεόν, δὲν σημαίνει ὅτι ὁ Θεὸς λαμβάνει τὴν ὄψιν τοῦ κακοποιοῦ, ἀλλ' ὅτι ἐσὺ ὀφείλεις νὰ συνεισθῆς, διότι αἱ ἀδικίαι σου καταμετρῶνται καὶ ἀναλόγως αὐτῶν θὰ τιμωρηθῆς δικαίως· καὶ τοῦτο, διὰ νὰ ἀναπτύξῃς τὴν γνώσιν σου, ὥστε μέσον τοῦ φόβου νὰ συγκρατῆσαι, σκεπτόμενος ὅτι ἡ λογικὴ τοῦ Κυρίου συνιστᾷ νὰ πράττῃς τὸ καλὸν καὶ εἰς τὸν ἀδικήσαντά σε. Δηλαδή, πληγώνεις θαυτέρα τὸν ἔνοχον καὶ ἐνεργεῖς ἐπ' αὐτοῦ ὡς εὐεργέτης, δίδοντάς του τὴν εἰκόνα τῆς καλωσύνης τοῦ Θεοῦ, μέσω ἐσοῦ.

Ὁ φόβος εἶναι ἀναγκαῖος εἰς τὴν ζωὴν. Μετριάζει τὴν ἑξαλλοὴν ὄρμην καὶ ἐξαναγκάζει τὴν ἀνθρώπινον ὄντοτητα νὰ ἀναζητῇ τὸ δίκαιον τοῦ ἀντιπάλου του, τὸ ὁποῖον αὕτη δὲν παραδέχεται, παρ' ὅτι τὸ γνωρίζει. Δι' αὐτὸ ὑποχωρεῖ ἀπὸ τὰς ἀξιώσεις της καὶ ἀναγνωρίζει ἐν μέρει τὰς ἀπαιτήσεις της, ὡς παραλόγους.

Ὁ φόβος ἀφυπνίζει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὸν θαρῦν ὕπνον τῆς ἀγνωσίας, ποῦ χαλκεύει τὴν ἀδικίαν, καὶ τοῦ δίδει τὸ φῶς τῆς διακρίσεως. Ἐὰν ὁ φόβος ἐπιμένη, ἡ διάκρισις λειτουργεῖ καλῶς καὶ ἡ σκέψις ἐπανέρχεται εἰς τὴν ὁμαλότητα, ὥστε ὁ ἄνθρωπος νὰ παραδεχθῇ, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πρότερον οὐδὲ νὰ συζητήσῃ ἤθελεν.

Μετὰ φόβου στρέψατε τὸν λογισμὸν σας πρὸς τὰ Ἄνω, λέγει ψαλμὸς τις. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην δὲν πρέπει νὰ σᾶς καταλαμβάνῃ ὁ φόβος. Μὲ σύνεσιν, ἀναγνωρίζοντες τὴν πλήρη ἀγνοιάν σας, στρέψατε τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸν Θεόν καὶ ὁ συλλογισμὸς σας θέλει λάθῃ φῶτισιν ἀγνήν καὶ σεῖς ἠρεμίαν καὶ ἱκανοποίησιν πνευματικὴν καὶ σωματικὴν.

Ὁ φόβος εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ θείου ἔχει τὴν ἔννοιαν τῆς προσοχῆς, καθηλώσεως εἰς τὰ καθήκοντά σας ὡς καὶ εὐσεβείας καὶ πίστεως. Δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου τὸ πνεῦμα σας βοηθεῖται ἀπὸ τὰς Δυνάμεις τοῦ Οὐρανοῦ καὶ ἀποκτᾷ τὴν δυνατότητα νὰ κατορθώσετε, ὅ,τι δὲν ἠδύνασθε μέχρι στιγμῆς νὰ διανοηθῆτε.

Ὁ φόβος ἔχει καὶ τὰς ὑποδιαίρεσεις του, μὲ τὴν ἔννοιαν τοῦ γηϊνοῦ τρόμου. Ἡμεῖς ὅμως ἀρκούμεθα εἰς τὰ ὀλίγα αὐτά, διὰ νὰ γίνωμεν περισσότερον ἀντιληπτοί, ἀπὸ τοὺς ἔχον-

τας ὅλην τὴν διάθεσιν νὰ μορφωθοῦν ἐσωτερικῶς, διὰ νὰ δο-
ξάσουν τὸν Κύριον, ὅστις καὶ εἰς τὰ ἀνθρώπινα ἔργα καθο-
δηγεῖ καὶ φροντίζει τὰ πλάσματά του.

Φορὰχ

4 - 4 - 1965

118

ΚΑΘΑΡΑ ΓΝΩΣΙΣ ΕΙΝΑΙ Η ΕΠΟΥΡΑΝΙΟΣ ΦΩΤΙΣΙΣ.

ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ:

Ἄδελφοί, αὐξανόμενη ἡ γνῶσις δὲν ἔπεται ὅτι εἶναι κα-
θαρά· διὰ νὰ εἶναι τοιαύτη, ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ λαμβάνη
Ἄνωθεν φώτισιν, καὶ θὰ λαμβάνη αὐτήν, ὅταν εἶναι πιστὸς
πρὸς τὴν Θεότητα, καλὸς καὶ ἀγαθὸς πρὸς τὸν συνάνθρωπόν
του, ἀναγνωρίζων τὴν Ἀγάπην ὡς συνδετικὸν κρίκον Θεοῦ
καὶ Ἀνθρώπου.

Οὐδέποτε ὁ Οὐρανὸς διὰ τῆς φωτίσεώς του παραπλανᾷ
τὸν ἄνθρωπον. Ἀπεναντίας τοῦ δίδει καθοδήγησιν καὶ τὸν
βοηθεῖ εἰς τὸ νὰ εὔρη τὰς λύσεις τῶν προβλημάτων του, πού
τόσον τὸν ἀπασχολοῦν. Δυστυχῶς σήμερον, ὁ περισσότερος
κόσμος δὲν δίδει σημασίαν εἰς τὰς Δυνάμεις τοῦ Οὐρανοῦ.
Αὗται θεβαίως δὲν ἀδρανοῦν, ἀλλὰ ἐνεργοῦν ἀφανῶς ἐπὶ τῶν
ἀνθρώπων. Τοῦτο ὀφείλουν νὰ τὸ γνωρίζουν οἱ ἄμαθεῖς εἰς
τὰς ὑψίστας τοῦ Οὐρανοῦ Γνώσεις. Πολλοὶ ἔχουν τὴν γνώμην,
ὅτι ἓνα νέον ρεῦμα πολιτισμοῦ θὰ σώσῃ τὴν γενικὴν κατάστα-
σιν. Οὐδὲν τοιοῦτον ρεῦμα ὑφίσταται εἰς τὸν ὀρίζοντα. Ὅταν
ἀπαρῆσαι τὴν Ἀλήθειαν, διὰ τοῦ ψεύδους δὲν δύνασαι νὰ
κατακτήσῃς τὰς συνειδήσεις τῶν ἀνθρώπων. Παρῆλθον οἱ
χρόνοι, πού ἓν σύστημα διεδέχετο τὸ ἄλλο. Ὅλα ταῦτα εἶναι
ἀπατηλά, καὶ οὐδέποτε ἔδωσαν καρπὸν ἀντάξιον τῆς ἐπιδιώ-
ξεώς των. Διατί;

Διότι αἱ θάσεις τῶν συστημάτων ναὶ μὲν ἐμφανίζονται ὡς
ἀνθρωπιστικά, δὲν ἔχουν ὅμως ἠθικὴν στερέωσιν. Ἄνευ τοῦ
Θεοῦ, οὐδὲν στερεοῦται. Ὅλαι αἱ θρησκείαι θαίνουν πρὸς
τὸν ἐξαφανισμόν των, διότι στεροῦνται ἰδεωδῶν ἀνταξίων τοῦ
προορισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Χριστιανισμὸς δὲν εἶναι σύστη-
μα, δὲν εἶναι θρησκεία μονομερής, δὲν εἶναι φιλοσοφικὴ ἀνα-

κούφισις. Ὁ Χριστιανισμός, ἐννοήσατέ το ἅπαξ διὰ παντός, εἶναι Ἄγάπη ἴση πρὸς ὅλους. Ἡ ἰσόσταθμος αὕτη ἀγάπη περι- κλείει τὸ ἀπάνθισμα ὄλων τῶν φιλοσοφιῶν τοῦ Κόσμου. Κα- ταργεῖ τὸ σκότος καὶ δίδει φῶς λευκόν, ζωογόνον, οὐχὶ μόνον εἰς τοὺς πιστοὺς καὶ λάτρας τοῦ χριστιανισμοῦ, ἀλλὰ καὶ εἰς πάντας τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς Γῆς ἀνθρώπους, εἴτε οὗτοι ἔχουν Θρησκείαν, εἴτε δὲν ἔχουν.

Αἱ πονηραὶ σκέψεις γεννῶνται μόνον ἐπὶ τῆς Γῆς σας, διὰ τῆς ἐνισχυτικῆς ὑποβολιμαίας ἀκτίνος τοῦ ἐκπτώτου Ἀγγέ- λου τοῦ ὀνομαζομένου Ἐωσφόρου. Τὸ Πνεῦμα τοῦτο τοῦ Κα- κοῦ ὑφίσταται ὡς ἀπαραίτητον, διὰ τὴν καθαρὰν γνῶσιν.

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος παρεκκλίνη τοῦ Καλοῦ συσκοτίζεται καὶ μεταφέρεται εἰς τὰ δίκτυα τοῦ Δαίμονος. Ὅταν ὁμως, ἀπὸ ὑπερβολικὸν ζῆλον, ζητεῖ νὰ φθάσῃ πλησιέστερον πρὸς τὸν Θεὸν συνεχῶς θυσιάζεται, ὁπότε παθαίνει εἶδος συμφο- ρήσεως ἐκ τῆς καλωσύνης του καὶ δὲν ἐνεργεῖ ὡς ἰσοσταθμι- σμένος ἄνθρωπος, ἀλλ' ὡς Οὐράνιον πνεῦμα. Τοῦτο ἀντίκει- ται πρὸς τὰς δυνάμεις του. Ἄρα, ἡ ἀκτίς τοῦ Δαίμονος εἶναι τὸ ἀντίπαρον τῆς ὑπερβολῆς εἰς τὸ ἅγιον ἐπίτευγμα πρὸς ἰσορροπίαν τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος. Ἄν ἔχῃς δύο χιτώ- νας, δῶσε τὸν ἓνα εἰς τὸν ἔχοντα ἀνάγκην αὐτοῦ, ἀδελφόν σου, λέγει ὁ Κύριος. Ἐδίδαξε μὲ πειστικότητα τὸ ἰσόσταθμον εἰς τὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐκεῖνος ὅστις ἰσοσταθμίζει τὰ πάντα ἐν τῇ ζωῇ του, ἔχει τὴν δυνατότητα εὐκολώτερον παντός ἄλλου νὰ κατανοῇ εὐ- χερῶς τὰ διδάγματα τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου καὶ νὰ ἐπι- τυγχάνῃ ἐκεῖ, ὅπου οἱ ἄλλοι διὰ τῆς ὕλης καὶ τῆς ἰσχύος των ἀπέτυχον.

Ἡ Ἐπουράνιος Φώτισις μόνον ἔχει τὴν ἰσχὺν νὰ σᾶς με- ταδίδῃ τὰς καθαρὰς γνώσεις της, διὰ νὰ σᾶς βοηθήσῃ εἰς τὴν κρισιμωτέραν καμπὴν τῆς ἱστορίας τοῦ πολιτισμοῦ σας. Θὰ σᾶς ἀπελευθερώσωμεν ἀπὸ τὸ ἄγχος τῆς ζωῆς, ἀφοῦ σᾶς γνω- ρίσωμεν τὸν προορισμὸν σας καὶ σᾶς λύσωμεν τὸ ἄλυτον πρό- βλημά σας, ἥτοι ποῖος ὁ σκοπὸς τῆς Δημιουργίας σας.

Κομφούκος

ΟΙ ΔΙΕΦΘΑΡΜΕΝΟΙ ΜΟΝΟΝ ΑΝΑΖΗΤΟΥΝ ΤΟ ΣΚΟΤΟΣ·

ΠΛΑΤΩΝ:

Ἄδελφοί μου, ὅποισανδήποτε κακὴν πράξιν κρύπτει τὸ σκότος, τὸ φῶς τὴν ἀνακαλύπτει καὶ τὴν φανερώνει. Οἱ ἄνθρωποι τῆς διεστραμμένης σκέψεως ἀναζητοῦν πάντα τὸ σκότος, διότι ἐντὸς αὐτοῦ χαλκεύουν τὰς ὑποχθονίους αὐτῶν ἐνεργείας.

Ἐν μέγα μέρος τῶν ἀνθρώπων, ἔχει τελείαν ἄγνοιαν τῶν πάντων, διὰ τοῦτο εὐκόλως παρασύρεται ἀπὸ τοὺς ἐπιτηδείους εἰς τὰ σκότη καὶ ἐνεργεῖ μόνον ὑπὲρ τοῦ ἑαυτοῦ του, εἰς θάρος ὅμως πάντα τῶν ἀδελφῶν του. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, εἶναι ἀνάγκη νὰ φωτισθοῦν καὶ ἡ κρίσις τῆς ὀρθῆς σκέψεως νὰ λειτουργήσῃ εἰς αὐτούς, ἀφοῦ πρῶτον κατατοπισθοῦν περὶ τῆς γῆϊνης ζωῆς των καὶ τῆς αἰωνίας τοῦ Οὐρανοῦ. Ὅσοι ἐξ αὐτῶν ἐνστικτωδῶς ἐνδιαφέρονται κάπως, διὰ τὸ θεῖον, θὰ συμμορφωθοῦν μὲ τὰς διδασχάς μας καὶ θὰ πλουτίσουν τὰς γνώσεις των πολὺ περισσότερο ἀπὸ τοὺς ἔχοντας τὴν γνώμην, ὅτι εἶναι κολοσσοὶ τῆς γνώσεως.

Ὅσοι πάλιν ζοῦν μὲ τὴν πεποιθήσιν, ὅτι ἔχουν ἀποκτήσει πολλὰς γνώσεις καὶ ὑπερφηανεύονται διὰ τοῦτο, οὗτοι εἶναι ἐκεῖνοι οἵτινες ὑπέπεσαν εἰς τὴν παγίδα τοῦ Πονηροῦ Πνεύματος· καὶ τότε μόνον θὰ μετανοήσουν, ὅταν πλεον θὰ εἶναι ἄργά δι' αὐτούς νὰ ἀκολουθήσουν τὴν ὀρθὴν χάραξιν τῆς ζωῆς των.

Οἱ ἄνθρωποι ὡς χαρακτηῖρες ἀνήκουν εἰς διαφόρους κατηγορίας, τὰς ὁποίας δὲν δύνανται καὶ οἱ ἴδιοι νὰ τὰς συγκεντρώσουν καὶ νὰ τὰς κατατάξουν μὲ ἀκρίθειαν διότι τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον τοῦ Οὐρανοῦ.

Ἡ διαφθορὰ εἶναι δηλητήριον διὰ τὴν ὄντοτητα, μὲ γεῦσιν γλυκυτάτην καὶ δίδει ἱκανοποίησιν εἰς τὸ σκοτεινὸν πνεῦμα, οὐχὶ ὅμως καὶ εἰς τὴν ψυχὴν. Τὴν πικρίαν καὶ ἀφόρητον ἐνεργειαν τοῦ δηλητηρίου αὐτοῦ, θὰ ὑποστῇ ἡ ὄντοτης, ὅταν δὲν θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ τὸ ἐξουδετερώσῃ. Χαίρεται σήμερον ἱκανοποιημένη ἀπὸ τὴν διαφθοράν της καὶ ἀγνοεῖ, ὅτι αὔριον

ἀσκόπως θά μετανοῆ καὶ θά λυπῆται, διὰ τὴν θέσιν τῆς, πού τὴν ὠδήγησεν εἰς τὸ σκότος.

Διεφθαρμένος εἶναι ἐκεῖνος ὅστις διὰ τῆς θελήσεως καὶ τῆς πνευματικῆς του ἀποφάσεως ἀπωθεῖ τὴν ἐνέργειαν τῆς ψυχῆς του καὶ ἀπομονώνει αὐτὴν ἀπὸ τὰς ἐννοίας, εἰς τὰς ὁποίας δίδει νοήματα διάφορα, μακρὰν πάσης ἀληθείας. Ἡ σῆψις ἐνὸς μήλου καθιστᾷ αὐτὸ ἄχρηστον καὶ θλαβερόν, διότι τὸ ἔχει ἀποσυνθέσει. Ἐν τοιοῦτον μῆλον, ἐντὸς ἄλλων πολλῶν ὑγιῶν, τάχιστα μεταδίδει τὴν σῆψιν του. Ἡ ἀποσύνθεσις ἔλκει τὰ πάντα εἰς τὴν ἐκμηδένισιν τῆς ὑγιοῦς οὐσίας. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος διὰ τοῦ πνεύματός του συνεργάζεται μετὰ τὴν ἔλξιν τῆς διαφθορᾶς, διαστρεβλώνει τὰς ἀντιλήψεις διὰ νὰ μεταδώσῃ τὴν σῆψιν του εἰς τοὺς ἀδελφούς του. Δὲν μετανοεῖ διὰ τὴν κακὴν του πράξιν, διότι ἐνισχύεται αὕτη ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τοῦ Σκότους. Ὅταν ὅμως διαισθανθῆ τὴν κακὴν του ἐνέργειαν, τότε δὲν εἶναι πλέον εἰς θέσιν νὰ σώσῃ τὴν κατάστασιν. Τὸν ἐκύκλωσαν τὰ περισσότερα ἐκ τῶν σφαλμάτων του καὶ τοῦ εἶναι ἀδύνατον νὰ διαφύγῃ τὴν φθορὰν τοῦ Νόμου.

Ποτὲ ὁ ἄνθρωπος δὲν ἠσχολήθη εἰς τὸ νὰ ἀναζητήσῃ εἰς τὸ ἀσήμαντον τὸ σημαντικόν. Ἀντιθέτως, εἰς τὸ σημαντικόν ἀναζητεῖ τὸ ἄγνωστον καὶ ἐκεῖ παγιδεύεται διότι τὸ σημαντικόν εἶναι σκότος καὶ τὸν παρασύρει εἰς δαιδαλώδεις διαδρόμους ἀπὸ ὅπου τοῦ εἶναι δύσκολον πλέον νὰ ἐξέλθῃ μέχρι νὰ συναντηθῆ μετὰ τὸν Μινώταυρον καὶ τὸν κατασπαράξῃ.

Οἱ διεφθαρμένοι ἔρπου ὡς οἱ ὄφεις, ἔλκουν καὶ ἔλκονται. Ἡ συνειδησίς των εὐρίσκεται ναρκωμένη, ἐξ αἰτίας τῆς ἰσχυρᾶς των θουλήσεως νὰ φέρουν εἰς πέρας τὰς ἐπιθυμίας των. Καὶ δὲν εὐρίσκεται οὐδεὶς νὰ ἐκδιώξῃ τοὺς ὄφεις τῆς καταστροφῆς, διότι οἱ ἰθύνοντες ἐδέχθησαν αὐτοὺς καὶ ἀφήνουν νὰ περισφίγγονται εἰς τὰς ἀγκάλας των πρὸς ζημίαν ὀλοκλήρου τῆς χώρας των. Οὕτω ἡ διαφθορὰ κατατρώγει τὰ ἴδια σπλάγχνα των.

Ζητήσατε τὸ φῶς καὶ θά τὸ εὔρετε διὰ νὰ διαλύσῃτε τὸ σκότος. Διότι τὸ σκότος μόνον διὰ τοῦ φωτός τῆς Ἐπουρανίου Δυνάμεως διαλύεται. Μὴ ἀργοπορεῖτε. Δυνατὸν τὸ σκότος νὰ σᾶς παρασύρῃ εἰς τὴν ἄβυσσον. Καὶ τότε ποῖος θά σᾶς ἐλεήσῃ;

Πλάτων

Ἡ ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΟΥ:

ΚΥΡΙΟΣ:

ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ ΑΡΧΩΝ ΦΑΡΑΧ: Ἐντὸς ὀλίγου θὰ σὰς μεταδώσῃ ὁ Κύριος τὴν φωνὴν τοῦ Πατρὸς Του. Αὕτη εἶναι ἡ σφραγίς τοῦ Ἀνάρχου, ἐπικυρώνουσα ὅλας τὰς ἑκατὰς τῶν Πνευματικῶν Ἀθανάτων Ἀρχηγῶν τοῦ Οὐρανοῦ. Ὁ Κύριος κατέρχεται. Φαράχ.

ΚΥΡΙΟΣ: Ἀδελφοί, μετὰ τὴν περάτωσιν τῶν Ἱερῶν Λόγων τῶν Ἀθανάτων Συνεργατῶν μου, σφραγίζω τὰ κείμενα ταῦτα μετὰ τὴν Βούλησιν τοῦ Πατρὸς Μου, "Ὅστις παραγγέλει τὰ ἑξῆς:

«Λάβετε ἄφθονον Ἱερὸν ὕδωρ ἀπὸ τὴν Πηγὴν τῆς Γνώσεως καὶ μετουσιώσατε αὐτὸ εἰς τοὺς ἑαυτοὺς σας, ἵνα ἴδητε τὸ Ἀληθινὸν Φῶς τῆς Ἐπουρανίου Βασιλείας ἐν τῇ Γῆ. Ζητήσατε τὴν εἰρήνευσιν τῶν πνευμάτων καὶ ἀνοίξατε νέους ὀρίζοντας εἰς τὴν καθ' ἡμέραν ζωὴν σας. Ἐν τῇ εὐσεβείᾳ πρὸς τὰ θεῖα καὶ ἐνισχύοντες τὴν Πίστιν σας πρὸς τὴν αἰώνιον καὶ ἀμετάβλητον Ἀγάπην, θὰ ἔχετε μέσω τῶν Ἐπουρανίων Ἀρχηγῶν τὴν πρέπουσαν Φῶτισιν πρὸς δόξαν τοῦ ΥἱΟΥ ΜΟΥ καὶ ἀνύψωσιν τῆς ὀντότητός σας».

Ἔστε πεπεισμένοι, ὅτι ἡ προσάρμοσίς σας πρὸς τὰς ὁδηγίας Μας, θὰ φέρῃ εἰς τὴν Γῆν τὸν στέφανον τῶν τόσων κόπων καὶ μόχθων σας. Εἰρήνην λέγω ὑμῖν. Εὐλογημένοι ὅσοι εἰσήκουσαν τὸν Λόγον Μου, διότι οὗτοι θὰ τύχωσιν Ἐπουρανίου ἀμοιβῆς, διὰ τὰ ἔργα των ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων. Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἅς φωτίσῃ τὴν ὁδὸν τῶν πιστῶν καὶ ἀξίων ἀδελφῶν νὰ ὀνομάζωνται ἄνθρωποι.

Εὐλογῶ Ο Ω Ν

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

	Σελ.
— ΕΙΣΑΓΩΓΗ	5
— ΦΩΤΗΛΑΤΟΣ: Πρόλογος	9
— ΦΑΡΑΧ: Ειδική...	11
1. ΦΑΡΑΧ: Αί Δυνάμεις τοῦ Θεοῦ	12
2. ΦΑΡΑΧ — Ο ΩΝ: Ὁ Ἄνθρωπος	14
3. ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ: Τὰ φυσικά φαινόμενα	15
4. ΣΩΚΡΑΤΗΣ: Τὰ Μυστήρια	17
5. ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ: Ὁ συμβολισμὸς τοῦ ὄρατος τῶν Ἀγγέλων	20
6. ΠΛΑΤΩΝ: Τὰ λάθη διὰ τοὺς θνητοὺς	21
7. ΝΕΥΦΩΝ: Ἐφηνισθεῖτε συμπατριῶται μου	23
8. Β. ΟΥΓΚΩ: Ἐρευνᾶτε τὰς Γραφὰς τῆς Νέας Πηγῆς	25
9. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ: Ἡ λογικὴ ἐπίδρασις τοῦ Λόγου	27
10. ΦΑΡΑΧ: Διάκρισις ἀριθμῶν Ἀνάρχου καὶ Πονηροῦ Πνεύματος	30
11. ΣΙΛΛΕΡ: Ἡ ποίησις εἰκῶν τοῦ μέλλοντος	33
12. ΜΙΑΤΩΝ: Πῶς θὰ ἐπανεῦρετε τὸν ἀπολεσθέντα Παράδεισον	35
13. ΟΜΗΡΟΣ: Ἡ ἐπιστῆμὴ ἀκολουθεῖ ἐσφαλμένην ὁδὸν	38
14. ΣΑΙΞΠΗΡ: Διατί τὸ πραγματικόν μου ὄνομα παραμένει ἀγνωστον	41
15. ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ: Τὸ Δίκαιον ἀρχὴ τῆς καλωσύνης	43
16. ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ: Ἡ ἀφηρημένη καὶ ἡ συγκεκριμένη ἔννοια τῶν ἀριθμῶν	46
17. ΘΑΛΗΣ Ο ΜΗΛΙΣΙΟΣ: Τὸ ὑπαρκτὸν καὶ τὸ ἀνύπαρκτον	49
18. ΚΙΝ - ΚΙ - ΝΑ: Ἐποχὴ τοῦ πνεύματος καὶ ἐποχὴ τῆς ὕλης	51
19. ΜΑΡΚΟΣ ΑΥΡΗΛΙΟΣ: Ὁ χθεσινός, ὁ σημερινός καὶ ὁ μελλο- λοντικός Κόσμος	53
20. ΦΑΡΑΧ: Τὸ Σύμπαν καὶ αἱ ὀντότητες αὐτοῦ	55
21. ΟΡΦΕΥΣ: Ἡ μουσικὴ ἐναρμόνισις τοῦ Σύμπαντος	58
22. ΣΟΛΩΝ Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ: Ὁ Νόμος προστάτης τοῦ πολίτου	60
23. ΔΑΝΤΕ: Ἡ θρησκεία ἀπολυμαντικὸν τῆς συνειδήσεως	61
24. ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Διατί ἓνα μέρος τοῦ Κόσμου παραδέχεται τὴν μαντείαν	63
25. ΣΤΡΑΒΩΝ: Ἡ ἐξέλιξις ἐπὶ τῆς ἐδαφικῆς παραχωρήσεως	65
26. ΣΟΠΑΙΝ: Ὁ συναισθηματισμὸς τῆς μουσικῆς	68
27. ΣΕΛΛΕΥ: Διατί τὸ ἐλληνικὸν πνεῦμα ἴσασται ὑπεράνω ὅλων	70
28. ΜΩΨΣΗΣ: Θεὸς ἴσαν διάστασις, ἀγνωστος εἰς ἰσχύν	73
29. ΑΓ. ΠΕΤΡΟΣ: Ποίος ὁ σκοπὸς τῶν Ἀγίων εἰς τὸ Βασιλεῖον τοῦ Κυρίου	75
30. ΜΩΨΣΗΣ: Τὸ ἀδιέσοδον τοῦ πνευματικοῦ σας Κόσμου	77
31. ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ: Ὁ Παράδεισος τῆς ἐπιγείου ζωῆς μετεβλήθη εἰς ἔθυσσον	79
32. ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ: Τὸ μικρὸν καὶ ἄορατον ἔχει ἐνέργειαν ἀνυπολόγιστον	82
33. ΕΜΠΕΔΟΚΛΗΣ: Ἡ θάλασσα κρύπτει ἀγνώστους θησαυροὺς	84
34. ΕΜΜ. ΚΑΝΤΙΟΣ: Ἐντικρουόμενα ἰδέαι παρεμποδίζουν τὴν καθαρὰν σκέψιν	87
35. ΕΥΓ. ΛΟΤΖ: Τὸ πρόβλημα ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει λύσιν εἶναι ἄχρηστον	89

36. ΠΙΝΔΑΡΟΣ: Ἡ ἠθικὴ ἀρχὴ εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦ δίδει τὴν ἀγνότητα	Σελ. 91
37. ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΣ: Τὸ ἔργον τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ κατανόησις τοῦ γύρω του Κόσμου	» 93
38. ΓΚΑΙΤΕ: Ἡ ψυχομέτρησις τῆς ὀντότητος	» 95
39. ΦΑΡΑΧ: Δόγματα καὶ συστήματα	» 97
40. ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ: Ὁ λαὸς κρίνεται ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ πολιτισμοῦ	» 100
41. ΜΠΕΤΟΒΕΝ: Μουσικὴ ἄρμονία καὶ ἀνθρώπινος δυσαρμονία	» 102
42. Λ. ΤΟΛΣΤΟΪ: Ἀπὸ τὴν ἀγνοίαν εἰς τὴν τύφλωσιν	» 103
43. ΓΚΑΙΤΕ: Ἡ κλιμαξ τῶν αὐτοκτονιῶν	» 105
44. ΖΗΝΩΝ Ο ΕΛΕΑΤΗΣ: Ἡ σφίκρυνσις τοῦ πνεύματος, δηλητήριον	» 108
45. ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ: Ἡ ἄγνωστος ἐνέργεια τῆς οὐσίας	» 110
46. ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ: Ὁ ἐπικίνδυνος ἀνθάνας	» 112
47. ΓΚΑΝΤΙ: Ἡ θυσία ἀπελευθερῶνει τοὺς ἀδελφοὺς	» 114
48. ΑΝΑΞΑΓΟΡΑΣ: Τὸ μήνυμα τοῦ θείου Λόγου	» 115
49. ΣΩΚΡΑΤΗΣ: Ἡ γενικὴ διδασκαλία τοῦ Οὐρανοῦ	» 117
50. ΝΕΥΤΩΝ: Ἡ ὥρα τοῦ ἀγῶνος	» 118
51. ΤΣΑΪΚΟΦΣΚΥ: Ἡ συνειδησις ἐλέγχει ἀλάνθαστα	» 120
52. ΦΑΡΑΧ: Ἡ ἀγνότης ἔχει 24 στάδια	» 122
53. ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ: Τὸ Πονηρὸν ἐν τῇ φύσει	» 124
54. ΜΩΨΣΗΣ: Τὸ ὑπέρτατον ἀγαθόν, Ὁ Θεός	» 126
55. ΠΙΝΔΑΡΟΣ: Ἀρχὴ τῆς ποιήσεως, ὁ Λόγος	» 128
56. ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Τὸ δράμα ἐντὸς τοῦ ὑποσυνειδήτου	» 129
57. ΑἰΣΩΠΟΣ: Ὁ μῦθος κεκαλυμμένη ἀλήθεια	» 131
58. ΙΟΥΛΙΟΣ ΒΕΡΝ: Ἡ φαντασία προηγείται τῆς ἐπιστήμης	» 134
59. ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ: Τὸ ὄμα τῆς περιστερῆς αἰώνιος προσευχῆ	» 136
60. ΒΙΚΤΩΡ ΟΥΓΚΩ: Ἡ θλίψις τοῦ πόνου κυνηγὸς τοῦ ἐγωϊσμοῦ	» 138
61. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ: Τὸ ὀρθόν κατὰ τὴν γῆινον γνῶσιν πολλάκις εἶναι ἐσφαλμένον	» 140
62. ΣΩΚΡΑΤΗΣ: Ἡ δικαιοσύνη τοῦ Σκότους	» 142
63. ΘΩΜΑΣ Ο ΕΛΕΗΜΩΝ: Ἡ παγίς τῶν νέγρων πρὸς ἐκμετάλλευσίν των	» 145
64. ἸΠΠΟΚΡΑΤΗΣ: Αἱ ἀσθένειαι δῶρα τῆς κακοδαιμονίας	» 147
65. ΓΕΩΡΓ. Ο ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΣ: Πῶς ὁ λόγος ὑποβάλλεται διὰ τῆς θείας θελήσεως	» 149
66. ΗΡΟΔΟΤΟΣ: Ἡ ἱστορία ἑλαττωματικὸς καθρέπτης	» 151
67. ΙΩΑΝ. Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ: Ὁ συμβολισμὸς τῆς βαπτίσεως	» 153
68. ΒΥΡΩΝ: Ἡ ἰσχὺς τοῦ τόνου εἰς τὴν ποίησιν	» 154
69. ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΣ: Ἡ θλίψις ἐκ συνειδήσεως	» 156
70. ΔΑΥΪΔ: Διατί τόσοι ψαλμοὶ πρὸς τὸν Ἄναρχον	» 158
71. ΙΩΒ: Ἡ τελειότης τοῦ Σταθμοῦ Ὁμέγα	» 160
72. ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ: Τὰ σφάλματα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς	» 161
73. ΑΓΓΕΛΟΣ ΓΑΒΡΙΗΛ: Τὰ μηνύματα τοῦ Θεοῦ	» 163
74. ΜΩΨΣΗΣ: Τὸ μεγαλεῖον τῆς Δόξης τοῦ Κυρίου	» 165
75. ΠΛΑΤΩΝ: Διατί ἐπιδιώκομεν τὴν προσηλωσίν σας	» 167
76. ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ: Ὁ ὀλιγότερον ἔνοχος θά ἀναλάβῃ τὴν ἔξουσίαν	» 169
77. ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ: Μὴ σπαταλεῖτε τὸν χρόνον σας ἀσκόπως	» 170
78. ΑΓΓΕΛΟΣ ΡΑΦΑΗΛ: Τὰ πορίσματα τοῦ Θείου	» 172
79. ΣΩΚΡΑΤΗΣ: Πᾶν δίκαιον ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ψυχῆς	» 174
80. ΩΡΙΓΕΝΗΣ: Τὸ Ἀνάκτορον τῆς Βουλῆς καὶ αἱ ὁμίλια τῶν Ἀρχόντων	» 176
81. ΓΚΑΙΤΕ: Ἡ ψυχολογικὴ ἀνάπτυξις τοῦ πνεύματος	» 178
82. ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ: Οἱ ἀστερισμοὶ ἔχουν προορισμὸν θεῖον	» 180

83. ΙΕΡΑΡΧΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ: Ἡ θρησκεία ηὐδάλιον τῆς ἀνθρωπίνου ὑπάρξεως	Σελ. 182
84. ΝΕΥΤΩΝ: Τὰ ἠλεκτρικὰ ρεύματα, ἀγνώστου ἰσχύος	» 184
85. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΤΗΣ ΑΣΣΙΖΗΣ: Μὴ προωθεῖτε τοὺς βεθλήλους	» 186
86. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ: Ἡ Βουλὴ τοῦ Κυρίου εἶναι ὑπόδειξις	» 188
87. ΧΑΝ - ΤΣΟΥ - ΛΑΪΝ: Ἡ γνώσις πρὸ τῆς Χριστιανικῆς ἐποχῆς	» 190
88. ΔΑΝΤΕ: Τὸ ἀποκορύφωμα τῆς ψυχοπνευματικῆς ἐνεργείας	» 192
89. ΙΕΖΕΚΙΗΛ: Ἡ προφητεία καλύπτει τὰ μέλλοντα νὰ λάβουν χώραν συμβάντα	» 194
90. ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ: Μὴ μεμψιμοιρεῖτε μετὰ τὰς ἀντιθέσεις τῆς ζωῆς	» 196
91. ΜΩΨΣΗΣ: Ἄρνούμαι σημαίνει δὲν ἀνέχομαι	» 198
92. ΓΚΟΥΓΙΑΧΑΝ: Ὁ ἐσωτερισμὸς ἀπήχησις τοῦ Θεοῦ	» 200
93. ΠΛΑΤΩΝ: Ἄνερχόμενοι, προσοχὴ μὴ ὀλισθήσετε	» 202
94. ΟΡΦΕΥΣ: Τὸ ἄσπιλον Φῶς τῆς Δημιουργίας	» 204
95. ΒΑΓΓΝΕΡ: Τὸ μουσικὸν ἀποκορύφωμα τῆς γνώσεως	» 206
96. ΝΤΟΣΤΟΓΙΕΦΣΚΥ: Ἀνατομία τοῦ Λόγου	» 207
97. ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ: Ὁ ἰατρός εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν διάδοσιν τῶν ἀσθενειῶν	» 209
98. ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ: Ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ ὄφις	» 211
99. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ: Ἡ μεταστροφή γίνεται εἰς ἀπανίας περιπτώσεις	» 213
100. ΦΑΡΑΧ: Τὸ Κέντρον τῶν Ἀπειρῶν Κόσμων	» 216
101. ΣΩΚΡΑΤΗΣ: Λάλησον τὴν ἀλήθειαν διὰ νὰ ἔχῃς αὐτὴν ὀδηγόν σου	» 218
102. ΜΩΨΣΗΣ: Ὁ Ἀριθμὸς δέκα	» 220
103. ΜΑΘΗΤΗΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ: Ἡ θυσία θεμελιώνει τὸν σκοπὸν	» 222
104. ΝΑΖΙΑΝΖΗΝΟΣ Ο ΘΕΟΛΟΓΟΣ: Αἱ αἰρέσεις εἶναι δημιουργήματα τοῦ Πονηροῦ	» 223
105. ΣΟΛΩΝ Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ: Ὁ Νόμος δὲν εἶναι ἔργον μόνον τοῦ ἀνθρώπου	» 226
106. ΑΓ. ΠΕΤΡΟΣ: Οἶκον Κυρίου ἐζήτησα καὶ οὐχὶ ἐμπορίου	» 227
107. Α. ΤΟΛΣΤΟΙ: Ὁ ἀνθρωπισμὸς δὲν εἶναι σύστημα, εἶναι καλὴ διάθεσις	» 229
108. ΣΟΥΜΠΕΡΤ: Μουσικὸς παλμὸς	» 231
109. ΞΕΝΟΦΩΝ: Ἡ πορεία τῶν πολλῶν καὶ ἡ μωρία τῶν ὀλίγων	» 233
110. ΜΙΛΤΩΝ: Τὰ αἰωρούμενα φαντάσματα	» 235
111. ΤΣΕΧΩΦ: Τὰ διδάγματα διὰ τῶν θεατρικῶν παραστάσεων	» 237
112. Β. ΟΥΓΚΩ: Τὸ μυθιστόρημα πρέπει νὰ ἔχῃ βάσιν ἠθικὴν	» 238
113. ΤΟΥΜΕΛΤΑΠΕ: Ὁ ἀγνωστος ὀργανισμὸς τοῦ Ἀνθρώπου	» 240
114. ΔΑΝΤΕ: Συνήθως ἐκ τοῦ πλοῦτου καταμετρᾶται ἡ κουφότης	» 242
115. ΜΩΨΣΗΣ: Ἄπαν τὸ Σύμπαν κινεῖται ὡς ἡ Γῆ πέριξ τοῦ ἄξονός της	» 243
116. ΟΡΦΕΥΣ: Αἱ ἑπτὰ ἡμέραι τῆς Δημιουργίας	» 245
117. ΦΑΡΑΧ: Ὁ φόβος	» 247
118. ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ: Καθαρὰ γνώσις εἶναι ἡ Ἐπουράνιος Φώτισις	» 249
119. ΠΛΑΤΩΝ: Οἱ διεφθαρμένοι μόνον ἀναζητοῦν τὸ σκότος	» 251
120. ΚΥΡΙΟΣ: (εἰσηγητῆς Ἄρχων Φαρόχ). Ἡ σφραγὶς τοῦ Ἀνάρχου	» 253

